
SANCTITAE ET DOCTRINA
BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM
ORDINIS MINORVM
Sancti Francisci Capuccinorum
Sacra script.
Theologie

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM
ORDINIS MINORVM S. FRANCISCI
CAPVCINORVM

Á FR. DIONYSIO GENVENSI
Ejuſdem Ordinis Profeſſore

Contexta.

In hac ſecunda editione accuratius coordinata, & ultra Ducentorum Scriptorum elucubrationibus locupletata, & aucta.

Accedit Catalogus omnium Provinciarum, Conventuum, Miſſionum, ac Religioſorum, qui ſunt in unaquaque Provincia prout numerabantur in Capitulo Generali 1685.

AD ILLVSTRISS.VM, AC REVERENDISS.VM D.

D. IO. HIERONYMVM
DE AVRIA
EPISCOPVM NEBIENSEM.

GENVÆ M. DC. LXXXXI.

Ex Typographia Ioannis Baptiſtæ Scionici. *Superiorum permiſſu.*

ILLVSTRISS. AC REVERENDISS. D.

D. IO. HIERONYMO DE AVRIA
EPISCOPO NEBIENSI.

AVctores Voluminum suis scriptis Patronos, ac Mæcenates nuncupare consueverunt, ut virorum dignitate præstantium patrocinio suffultis, securi in iis evulgandis conquiescerent, eorumque auctoritatem mordaces Zoili reveriti, aut dentes non infigant, aut infigere si conentur, vulnus non infligant. Elige (*hortatur Ausonius*) ad tui Voluminis protectionem virum nobilem, sanctum, benignum, munificum, præstantem robore virtutis, qui sciat adversus obtrectatores aciem dirigere potestatis. Epist. I. *Hoc ergo mihi perpendenti, & huic Bibliothecæ ex solius nostræ Religionis Capucinorum elucubrationibus concinnatæ, Patronum, ac Protectorem exquirenti, Tu præ cæteris omnibus occurristi, Illustrissime Domine, quem, cúm splendore sanguinis effulgeas, dignitatis fastigio emineas, ac præcipuarum sobole virtutum exuberes, eidem & optatum decus impendere posse censui, & tutelam.*

Tuam quidem nobilitatem longa Proavorum serie ab antiquis haustam temporibus omnes norunt, & prædicant. Enim verò, quis te meliús, aut decentiús gloriari potest Majoribus suis, qui innumeros Heroes ingenio acerrimos, non raró fortuna, semper autem virtute maximos, tot dignitatibus conspicuos, tot præliis Victores, tot Victoriis trjumphales, tot trjumphis gloriosos connumerare potes: quorum memoriam per omnes Italiæ, Galliæ, Hispaniæ, immò & totiús Orbis latissimas Oras longè, latèque diffusam, nulla unquam annorum vetustas abolebit? Sed Generis omitto splendorem, quem non tam tua, quàm Majorum tuorum Tibi invexit excellentia.

 Pro-

Propria tua sunt præclarissima Virtutum Stemmata, quæ miro ordine in Te Gentilitiam augustissimi splendoris majestatem aperiunt. Hæc enim veluti è sublimi quadam specula ingenii tui gravitas, Doctrinæ præstantia, loquendi suavitas, comitas singularis, cordis magnificentia, erga litterarum studiosos animi propensio, benignitas erga omnes, & perspecta denique universis vitæ tuæ integritas, ita ostendunt, ac extollunt, ut videatur ad hoc solúm te natura genuisse, exercuisse voluntas; unde non est mirandum, si nunquam obtrectatores, qui mores carperent, inveneris, nec invidos, qui gloriam imminuerent, provocaveris; immò omnium benevolentiam, & venerationem in Te spirare, & conspirare cernamus, quasi Virtutes, quas in Te conspiciunt, æmulari non audeant, nec odisse.

Sed quàm insignis exinde sit tua in Deum pietas: quæ in corde Claud. Paneg. 3. tuo delubra tenens sese omnibus actibus inserit: *quàm verò mundialis pompæ despicientia, & florentis fortunæ contemptus: quàm verum de præsentibus, ac exactum de futuris judicium in ipsomet adolescentiæ discrimine, lubricæque ætatis Tibi fuerit, illud facilè convincit, quòd ad Excellentissimæ Domus opulentiam, & ad consuetas glorias paternis Laribus inferendas natus, dignitatibus, honoribus, divitiis, iisque omnibus, quæ in rebus humanis splendent magnificè calcatis, omnia detrimentum feceris, arbitratus ut stercora, ut Christum lucrifaceres, Teque ad Religiosissimæ, ac piissimæ Congregationis de Somascha arctiorem disciplinam, asperioraque exercitia gloriosissimè dicaveris.*

Attamen hæc illustria tuæ pietatis lumina haud diú te latere permiserunt. Pudebat (ut ita dicam) Cœlum si non manifestis tuis virtutibus testimonium redderet, tua instante fama virtutum, qui Tibi semper, tuisque moribus imperaveras, alios regere jussus fuisti, Teque Summus Pontifex Clemens X. adjudicavit idoneum, quem in animarum Pastorem sufficeret, ac Nebiensis Ecclesia á Religiosi Claustri sacris otiis te arriperet in Præsulem. Sed Episcopalibus Infulis ornatus easdem, quæ in piissimo, ac Illustrissimo Ordine maximè florent Virtutes, non minus opportunè, accuratè, constanterque coluisti. Frequenter enim á terrenis, sæcularibusque negotiis cogitationes abducis: frequenter de te ipso cogitare solitus, assi-

duam

duam tuarum actionum, commissique Tibi Gregis à te ipso rationem exigis, eoque ordine, exactaque mensura omnes vitæ rationes, ac temporum spatia dispensas, ut nulla unquam impedimenta destinatum orationi, spiritualibusque exercitiis tempus eripiant, nullaque adversæ valetudinis importunitas Te possit retardare, quò minus summa mentis alacritate, & reverentia omnia humilis, ac pii animi obsequia Deo persolvas.

Plura dicerem, nisi esset difficile parem orationem adducere tuis virtutibus, & Tibi molestum esset audire, dum Deo, & conscientia testibus, non verò hominum quovis Elogio probari desideras. Hoc solùm modestissimus tuus Genius mihi sub silentio reticere non patiatur, quòd, cùm Somaschensium Sacra Religio præclaris tuæ innocentiæ, ac doctrinæ radiis illustrata, olim Te suum alumnum fuerit amplexa, & nunc in Episcopali dignitate constitutum te suum Tutorem, ac benevolum Patrem veneretur, eamque tutelam, ac paternam protectionem pro eximia tua erga B.P.N.S. Franciscum devotione, Majorum tuorum secutus exempla, erga nos suos humiles Filios benignissimè extendas; quod mei muneris est, debitique officii me complesse omnes existimabunt, si Illustris. Dominationi Tuæ hanc Scriptorum nostrorum Bibliothecam dicaverim, suoque vero Tutori nuncupaverim. Adfero ergo ad Te hominem præclarum, Deoq; acceptum munus, non ilud quidem ex Auctore Te dignum, mea tamen facultate propè majus. D.Greg.Nyssen.in præfat. ad lib. de homin. opific. *Excipiat, obsecro, benignitas tua pignus hoc nostræ gratitudinis, ac addictissimæ voluntatis, perenne mei erga Te cultus, & obsequii monumentum, quod Illustris. D.T. post osculum sacrarum vestium appendo in votum. Si Tibi placebit, nemini displicebit: si à Te benignis oculis aspicietur, à nemine despicietur. Ex Conventu S. Barnabæ Genuæ die 9. Iunii 1691.*

Illustris. ac Dominationis Tuæ Rever.^ma^

Servvs Humillimus, & addictissimus

Fr. Dionysius à Genua Capucinus.

Nos F. Carolus Maria Maceratensis totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capucinorum Minister Generalis (l. i.)

FAcultatem elargimur, ut opus à Rev. Patre Dionysio à Genua Concionatore, & Guardiano in Conventu S. Barnabæ, nec non Genuensis Provinciæ actuali Diffinitore nostri Ordinis compositum, & auctoritate nostra revisum, ac à duobus Theologis nostri Ordinis approbatum, cujus titulus est: *Bibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum Capucinorum*, Typis iterùm mandari possit cum ejus addictionibus, Servatis tamen servandis. In cujus fidem has nostras sigillo munitas, & manu propria subscriptas dedimus in Conventu nostro Immaculatæ Conceptionis Romæ die 28. Octobris 1690.

F. Carolus Maria Min. Gener.

Approbationes Theologorum Ordinis.

B*Ibliotheca Scriptorum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum* à Rev. Admodum Patre Dionysio à Genua in primario Sancti Barnabæ Conventu Guardianus, & Genuensis Provinciæ actuali Diffinitore, non exiguo studio, nec mediocri labore contexta, ad multorum vota illam suspirantium, novis aucta incrementis, iterum surgere debet ex prælo. Quot in ea numerantur Scriptores, tot sui Auctoris exhibet laudatores, qui illum prædicant, dum leguntur. Pius, eloquens, & eruditus Bibliothecarius sui ingenii facibus deducit ad lucem plures, ac plures viros immortali memoria dignissimos, quorum nomina in tenebris delitescebant. Huic multum debet nostra Religio: ipsius enim opera, & industria tot Illustrium Filiorum Matrem se læta miratur, & lætabunda. Cæterùm Christianus Lector *Bibliothecam* hanc inoffenso pede percurret: siquidem nihil in ea inveniet, quod bonis moribus, Sanctorum Patrum Sanctionibus, Sacrorum Conciliorum Decretis, & puritati Fidei, quam Ecclesia Romana docet, vel minimum adversetur. Hoc testimonium perhibeo veritati ego infrascriptus, qui illam, ex impositione Rev. P. Caroli Mariæ Maceratensis totius Ordinis nostri Generalis Ministri, sedula animadversione pervolvi. Genuæ in Conventu Sanctissimæ Conceptionis die 17. Octobris 1690.

Fr. Franciscus à Sexto Capucinus.

DE mandato Rev. P. Caroli Mariæ à Macerata totius Capucinorum Ordinis Generalis Ministri legi non modico meo oblectamento Librum, cui titulus est: *Bibliotheca Scriptorum Fratrum Capucinorum* ab Adm. R. P. Dionysio à Genua hujus nostræ Genuensis Provinciæ Diffinitore, ac Guardiano elucubratum. Admiratus sum in eo verborum elocutionem, ut non immeritò videatur imitari Areopagitam Scriptorem, cujus sapientissimi nomine decoratur. Ille siquidem miro ordine luculenter conscripsit *de Divinis Nominibus*; scilicet de nomenclatura illius Numinis, quod inter cætera peculiari nomine in Sacris Codicibus nuncupatur Alpha, & Omega. Hic Ordine Alphabetico scripsit de Nominibus Scriptorum, qui in Religione Capucinorum se Divino nomini dicaverunt. Iam aliàs revisum, & approbatum ab aliis hunc Librum typis excussum Christianus Orbis inspexit. Et modò, ut litterarum amatoribus consulam, & communi utilitati legentium faveam, dignissimum censeo, ut denuò aliorum Scriptorum nominibus locupletatum imprimatur. Datum Genuæ in nostro Conventu SS. Concept. die 15. Octobris anno 1690.

Fr. Dominicus à Genua Concionator Capuc. olim Scholast., nec non Sac. Theol. Mor. Lector.

PROTESTATIO.

LEctor, adverte in Elogiis Scriptorum nostræ Religionis Capucinorum, quos in hac Bibliotheca complexus sum, nonnulla me obiter attingere, quæ vitæ sanctitatem ipsis videntur adscribere; perstringo aliquando alia ab iis gesta, quæ, cùm vires humanas superent, miracula videri possunt, & si quæ sunt alia huiusmodi. Cæterum hæc omnia tibi propono, ut nolim à te accipi tanquam ab Apostolica Sede examinata, & aprobata, sed tanquam quæ à sola suorum Auctorum fide pondus obtineant, atque ideò non aliter, quàm humanam historiam. Proinde Apostolicum Sacræ Congregationis Sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis Decretum Anno 1625. editum, & Anno 1634. confirmatum, integrè, & inviolabiliter, iuxta declarationem ejusdem Decreti à SS. Domino nostro Vrbano Papa VIII. Anno 1632. factum, servari à me omnes intelligant, nec me velle vel cultum, vel venerationem aliquam ulli arrogare, vel famam, aut opinionem sanctitatis inducere, seu augere, nec quidquam ejus existimationi adjungere, nullumque gradum facere ad futuram aliquando ullius Beatificationem, vel Canonizationem, aut miraculi comprobationem; sed omnia in eo statu à me relinqui, quem, seclusa hac mea elucubratione, obtinerent. Hæc tam sanctè profiteor, quàm decet eum, qui Sedis Apostolicæ obedientissimus filius haberi cupit, & ab ea in omni sua actione dirigi. Ita profiteor, & protestor.

Fr. Dionysius à Genua Capucinus.

Imprimatur. F. Io: Dominicus Bertuccius Sac. Theol. Mag. Inquisitor Generalis Genuæ.

1690. *à 29. Novembre.*

Imprimatur. Ex auctor. Excell. & Illustr. Magistr. Inquisitor. Status. *Io: Franciscus Castagnola Cancell.*

AD LECTOREM.

CUM juxtà D. Dionysium Areopagitam Angelicum opus sit, immò divinarum omnium perfectionum divinissimum Dei cooperatorem esse in reductione animarum ad Creatorem, alios purgando, illuminando alios, & perficiendo; idest piis monitis, documentis, & exhortationibus ad sanctitatem, & justitiam erudire, atque justos, & sanctos æquè ac doctos efficere; gratissimum etiam ipsimet Deo esse existimavi; si eorum nomina, qui multorum scriptis suis ignorantias erudierunt, litarem posteritati, ut plurimi imposterùm erudiantur, transactis sapientum doctrinis, & exemplis, juxta illud Danielis cap. 12. *Qui docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti, & qui ad justitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates*. Morem itaque, & institutum pręstantissimorum Ordinum secutus, Scriptorum Religionis nostræ Capucinorum conpendiosam tibi, benigne Lector, exhibeo Bibliothecam, in qua concinnanda, si illorum genium fuisset exquirendum, utpotè soli humilitati dicatum, reluctantem mehercle invenissemus; & quamvis propriis Operibus nomina eorum indita conspiciantur, ad obedientiæ potiùs, quàm ambitioni indulgendum factum fuisse, ex Capucinorum simplicitate satis liquet. Superiores nostri Ordinis utique humilitatis zelatores, nihilominus talenta gratis à Deo concessa occultanda non censent, ut Datori multiplicata reddantur, & ipsa multiplicitas referatur in juvamen proximorum. Sicut enim ad hoc solùm, majoremque Dei gloriam Patrum nostrorum collimarunt studia, ita ab omni mundano applausu aliena exiguus hic meus labor exponit; quatenus solummodò nostro Ordini innotescant, atque, à Majoribus non desciscendo, posteritas in dies magis, magisque ad similia prouehatur. Abundant equidem in universa Ecclesia Bibliothecæ, in quibus, ut aurifodinis, locupletari possunt ingenia; & ideò eorùm tantummodò deserviet ornatui in grati animi obsequium Auctorum, qui non desides, & otio dediti [ut Critici obloquuntur] ab iisdem didicerunt.

Viros invenies in omni ferè scientiarum genere eruditos, tanta majori dignos admiratione, quantò minus à vitę nostrę instituto studiis insumendum tempus conceditur; proindè quòd Orationi, Psalmodiæ, cæterisque Ordinis muneribus septem in die horarum spatium, & ampliùs dicatur, iisdemque cum magno fęnore redditum, donum scientiæ in Crucifixi libro inventum esse conspicies. Nec mirandum, quòd ubi tanta riget austeritas, vernent ingenia: hæc enim excolenda suscepit Deus Optimus Maximus, ut in vasis fictilibus suos reponat thesauros, & stultitiæ, quam sic opinatur humana cæcitas, insitam redderet Sapientiam suam. Percurruntur quidem in Ordine nostro Philosophica, atque Theologica Studia, in illis tamen exedræ ad instar, alienigenæ minimè admittuntur, ne aliud, preterquam Do-

minus, sit laurea, atque corona nostra; quæ quantò humilior, tantò pretiosior effulgeat. Nunquam enim magis magnificatur Deus, nisi cùm humana spernitur magnificentia, ex cujus intuitu ditatur paupertas, & exaltantur humiles cum principibus populi sui. Nostrum igitur erit semper per viam Crucis incedere, nec humanam scientiam, humanumque fastum à pluribus in delitiis habitum illi studio præferre, quo, non quę carnis, sed quæ Dei sunt, sapimus, eaque verò præstare sapientia, in quam carneis oculis inspectam oblatrant mundanæ sapientiæ sectatores.

Miraberis forsan, quòd plures in hac Bibliotheca congesserim, qui scripsère pauca, eaque communia v. g. unam, vel duas Orationes, aliqua Epigrammata, vel quid simile; sed id à me factum esse scias tum auctoritate, & exemplo Possevini, Ribadeneræ, Alegambæ, Vvaddingi, Piccinelli, Rossotti, & aliorum tam priscorum, quàm modernorum Scriptorum, qui in suis catalogis illos referunt; tum etiam quia, cùm illos temporis angustiis, aliisque innumeris incommodis superatis, aliquid in lucem edidisse gloriosum zeli, & industriæ suæ facinus censuerim; ideò sensu meo dedecus existimandum esset, si suæ quemque virtutis laude notato nomine privassem; cùm maximè aliquando per minutissima Opuscula, ac parvo sapientis, scientisq; Scriptoris labore, magna intersit, & animarum utilitas, & Religionis auctoritas.

Fieri etiam potest, ut aliquis ex nostris Scriptor me lateat, & non solùm Libri, sed etiam Librorum Auctores, præsertim moderniores, & qui sunt ultra montes, mihi sint ignoti; sed à culpa liber est, qui omnem (quantum in se est) adhibuit diligentiam. Cunctas, quas potui Bibliothecas, lustravi, universos perquisivi, omnes consului: quos inveni, & accepi, fideliter huic Bibliothecæ inserui; si plures erunt ministrandi, illos eruditiori, ac diligentiori viro addendos relinquo.

Si verò quædam nonnullorum Opera, quæ sub prælo minimè inveniuntur, vel nondum lucem aspexerunt, hìc recensita videntur, fretus tamen, quòd illa aliquando, vel brevi tempore Typis sint mandanda, vel propter Auctoris eruditionem, doctrinæ excellentiam, ac Vitæ sanctimoniam, prælo communi omnium existimatione dignissima habeantur, pro facto habui, quod in fieri reperitur. *Hoc verò tibi*, benigne Lector, *persuasum esse velim* (ut verbis D. Hieronymi utar) *me petentibus scripsisse, non fastidiosis, gratis, non invidis, studiosis non oscitantibus. Si enim fastidiosis, & invidis scripsissem, quid boni suo confectum esset judicio? Si oscitantibus, ut quid scripsissem, quod nunquam legendum esset?* Tu tamen corde tuo sincero, si minus tibi hic meus labor placet, solam mei animi propensionem, qua tibi gratum facere cupio, approbabis. Vale, meque apud Altissimum tuis precibus adjuva.

IN-

INDEX
Nominum Scriptorum Capucinorum.

An-

Fran-

Franciſcus de Xerez.
Franciſcus Antonius Moncada.
Franciſcus Antonius de Villafranca.
Frãciſcus Ioſeph ex Buſmãſcheuſen.
Franciſcus Maria Caſinus.
Franciſcus Maria de Capellis.
Franciſcus Maria Giancardus.
Franciſcus Maria Gioja.
Franciſcus Maria Pagnotius.
Franciſcus Maria Pariſinus.
Franciſcus Maria Philamarinus.
Franciſcus Maria Senegienſis.
Franciſcus Maria Squarciaficus.
Fulgentius de Iſæo.

G

Gabriel à Bullandio.
Gabriel Moncada.
Gabriel à Monte-novo.
Gallus Ravenſpurgenſis.
Gaſpar de Pinarolio.
Gaſpar de Rougnes.
Gaſpar de Vianna.
Gaudentius Bontempus.
Geminianus Monacenſis.
Georgius Ambianenſis.
Georgius Archangelus Leslæus.
Gervaſius Briſacenſis.
Geſualdus de Bononiis.
Geſualdus alter à Panormo.
Goſuvinus à Monaſterio Vveſtphalorum.
Gratianus Monfortius.
Gregorius Angelerius.
Gregorius Aurelianenſis.
Gregorius Brugenſis.
Gregorius de Corrella.
Gregorius Hybernenſis.
Gregorius Lugdunenſis.
Gregorius Neapolitanus.
Gregorius de Rives.
Gregorius Salinus.
Gregorius Salmaticenſis.
Gides Gallus

Gregorius Valentianus.
Guido Finarienſis.
Gulielmus à Sancto-Salvatore.

H

Heliodorus Pariſinus.
Henricus à Bello-monte.
Henricus Caletenſis.
Henricus Harvillæus.
Henricus Seynenſis.
Heribertus Saloranus.
Hieronymus de Alicante.
Hieronymus Arelatenſis.
Hieronymus Avenionenſis.
Hieronymus de Balbaſtro.
Hieronymus de la Baſtida.
Hieronymus de Bocchiis.
Hieronymus Bononienſis.
Hieronymus à Calataniſſeta.
Hieronymus à Caſtro-ferrettorum.
Hieronymus Dinami.
Hieronymus Leccius.
Hieronymus Mautinus.
Hieronymus Mediolanenſis.
Hieronymus Melphictenſis.
Hieronymus à Mondulpho.
Hieronymus à Monte-florum.
Hieronymus Novarienſis.
Hieronymus Panormitanus.
Hieronymus à Piſtorio.
Hieronymus à Politio.
Hieronymus à Sancta Georgia.
Hieronymus à Segorbia.
Hieronymus Sennonenſis.
Hieronymus à Sorbo.
Hieronymus Trahina.
Hilarion Mediolanenſis.
Hilarius Friburgenſis.
Hippolytus Brixienſis.
Honoratus Pariſienſis.
Hugo Aquenſis.
Hyacinthus ab Alenconio.

Mar-

Pau-

BIBLIO.

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM
CAPVCINORVM.

ADEODATVS PASINVS, natione Italus, Patria à Bornato, alumnus Provincię Brixiensis; vir potens opere, & sermone, qui in Rhetia Missionarii Apostolici munus per quadraginta annorum spatium fidelissimè, ac indefesso labore subivit; atque in vinea Domini sedulus operator, maxima tum in concionando, tum in disputando animarum lucra reportavit. Quanta fuerit hujus viri doctrina, quantus Catholicæ Religionis zelus, quantùm extiterit Hęreticorum hostis acerrimus, quantoque amore erga Seraphicum Ordinem exarserit, facilè educitur ex illis tribus libris ab ipsomet compositis contra Ioannem Benolanum, ab aliis Sallustium de Lovinio nuncupatum, Commentatorem Petri Molinei Galli Sedunensis, qui libro ab eodem Petro evulgato contra Religionem nostram Capucinorum novas calumnias, ac plurima convicia adjecit, & præcipuè calamum exacuit contra operationes Divinas Seraphici Patris nostri Sancti Francisci. Hujus doctissimi Patris volumina habent pro Titulo.

Subversio Operum Ioannis Molinei à Lovinio &c Tom. 3 in 8. Brixię apud Ricciardos anno 1656. ex Relat. Provinciæ Brixiensis.

ALBERTVS BERGOMENSIS Italus, filius Provinciæ Mediolanensis; vir verè Seraphicus, ac totius Regularis disciplinæ, præsertim altissimæ paupertatis feruidus propugnator. Hic, cùm esset Apostolico spiritu imbutus, & cęlesti munitus sapientia, tam fervidè Evangelium Christi peroravit, tan-

ta excelluit in declamando arte dicendi, tantaque vi, libertate, constantia, & efficacia verbum Dei disseminavit, ut præclarum sibi apud Populos Apostoli nomen, atque existimationem comparaverit, ac proindè innumeros ad pęnitentiam, ac peccatorum confessionem accenderit. Nonnulla scripsit ad vsum Concionatorum; scilicet:

Tractatum de vitiis, & virtutibus.

Sermones Quadragesimales, & de Tempore, adjunctis aliis Concionibus de Sanctis. M. S.

Obiit in nostro Conventu Colonii in agro Brixienxi, anno 1585. grandi sanctitatis opinione celebris. Videatur Boverius, qui ejus vitam latè descripsit Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum suprasignatum, & Carolus Bruxellensis Tom. 2. Flor. Seraph. pag. 112.

ALBERTVS FELIX Parisinus Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator, ac Sac. Theologiæ Professor; vir in sacris, humanisque litteris non vulgariter eruditus, edidit Opusculum in 12. cuius Titulus est.

Reflexiones in Methodum concionandi.

Les Conferences Christiennes sur le Symbole des Apostres. Tom. 1. *in* 8.

Insuper evulgavit aliud Opus, cui Titulus Gallicè:

Visite du Saint Sacrement, ou Meditations pour adorer Iesus Christ sur l'Autel. anno 1688.

ALEXANDER CADOMENSIS (vulgò *de Caen*) Gallus, Provinciæ Normanniæ Prædicator; vir ingenij acumine, doctrina, ac religiosis moribus ornatus; Edidit aliqua volumina, quæ habent pro Titulo Gallico Idiomate:

La Ruine des Presches de la Religion pretendue Reformée. Portu Gratiæ anno 1685. in 8.

Le Triomphe de Louis le Grand sur tous les Heretiques de France. Tom. 1. in 8. Ibidem 1685.

Le Triomphe du Saint Sacrement de l'Autel sur l'Heresie. Tom. 1 in 8.

ALEXANDER FLORAVANTIVS, natione Italus, Patria Bononiensis, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ professor; vir pręclarissima ortus progenie, in Scholasticis disciplinis eruditus, inculpatæ vitæ prærogativa notatus; & ideò omnibus carus, & amabilis: qui immatura morte gratiosus adolescens, novellus Prædicator ex hac mortalium ad viventium gloriam (ut piè existimandum est) non sine communi Patrum nostrorum dolore humano, sed spirituali gaudio emigravit. Plurima Philosophica, ac Mathematica ingenii sui monumenta reliquit. Ea sunt.

In Prædicamẽta Aristotelis. Lib. 2.

De Sophismatibus. Lib. 1.

De Cęlo, & Mundo. Lib. 2.

De Meteoris. Lib. 2.

De Multiplicatione specierum. Lib. 2. Extat aliud Opusculum Mathematicum, cuius Titulus est.

De modo practicandi Rhetorarium Mathematicum, eò quòd ad retis similitudinem sit expansum.

Prodiit Venetiis anno 1585. apud Robertum Mayettum in 4. opera, & studio Patris Cherubini Sandolini Capucini: qui etiam in Præfatione sui Operis, quod inscripsit: *Thaulemma Cherubicum*, hujus Auctoris preclarissimè meminit.

ALEXANDER MARAFFIVS, natione Italus, Patria à Pontremulo, Vallis Magræ Oppido nobilissimo, Bononiensis Provinciæ Sacerdos, ac in sæculo in utroque Iure laureatus; qui in Seraphica Religione vitam Evangelico viro dignam summa integritate usque ad mortem traduxit. Scripsit, ac evulgavit Italico Idiomate sub nomine Pellegrini Maraffii sui ex fratre nepotis Opusculum sub Titulo.

Monita pro illis, qui spiritualem ægrotantium curam exercent, cum modo perfacili ad illos consolandos, & ad piam, & sanctam mortem disponendos. Mutinæ apud Ioannem Cassianum anno 1623. Tom. 1. in 8.

ALEXANDER TOLETANVS, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ filius; vir religiosis moribus ornatus, in divinis litteris satis eruditus, ac in sacris Concionibus facundus: qui per plures annos in celebrioribus Hispaniæ Civitatibus Sermones Quadragesimales ad Populum habuit magno cum audientium applausu; Evulgavit Patrio Idiomate.

Conciones varias de Sanctis. Matriti, & Toleti anno 1663. Earum exemplar nullum vidimus, illas tamen Typis dedisse ex relationibus Hispaniæ, & testimonio Adm. R. P. Martini de Torreçilla Definitoris Generalis, nobis compertum est.

ALEXANDRINVS CIVITATENSIS GALLVS, Provinciæ S. Ludovici alumnus, Concionator eruditus, & probitate morum laudabilis; Edidit.

Opusculum de Theologia Mystica Gallico sermone, in quo agit de triplici vita, purgativa, illuminativa, & unitiva, in 8.

ALEXIVS A' S. LAVDO [vulgò *de S. Lò*] natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus, divini verbi Declamator suo tempore illustris. Hic de tenebris Calvinistarum Heresum, inter quas á parentibus fuerat enutritus, ad veræ Religionis lumen adscitus, & in Seraphicum Ordinem paulo post admissus, accensæ facis ad instar, quāpluribus enituit virtutibus, quibus sæculum illuminans, maximè in concionando, multos tàm verbo, quàm exemplo ad veritatis tramitem convertit. Catholicæ Fidei ubique dilatandæ, portandique Nomen Domini coram gentibus, & Regibus ardentissimo zelo æstuans, apud Indos Missionarii Apostolici munus obivit: ad quos iterum, ac tertiò trajiciens, vidit, & vicit, plurimis ad Christi Fidem ex Gentilibus reportatis. Confecit librum egregium de suo itinere Gallico Idiomate ab ipso conscriptum, cujus Titulum latinè hìc exponimus.

Relatio Promontorii Septemtrionalis, seu, de viridi Promontorio. Fuit

impressus Rothomagi anno 1633. in 4. Obiit devotissimè in nostro Conventu Rothomagensi anno 1638. & in Ecclesia ejusdem Conventus sepultus, Regem, & Christum Iudicem expectat. De eo meminit Vvaddingus Lib. de Script. Fr. Min., qui eum appellat Alexium Lopez.

ALEXIVS SEGALA, natione Italus, Patria à Salodio, Provinciȩ Brixiensis alumnus, admissus fuit ad Religionis vota à P. Mathia Salodiensi, tunc Provinciæ Ministro, anno ȩtatis suæ decimoseptimo. Vir extitit verè Evangelicus, omnes animi sui vires studio humilitatis, suique ipsius contemptui applicavit: amore Dei fuit totus accensus, proximorum charitate fervidus, sui ipsius abnegationi, ac carnis mortificationi totaliter intentus, divinis contemplationibus assiduus, silentii, paupertatis, & obedientiæ amantissimus, totius denique observantiæ Regularis zelo plenus; adeò ut nitidissimum omnigenȩ perfectionis speculum fuerit, non solùm Fratribus, verum etiam Sȩcularibus: ob cujus præclara gesta, & præcipuè mirabilem in concionando virtutem, à cunctis summo in honore habebatur. Quantùm fuerit in virtutum palestra exercitus, quantùm de omni fidelium, præsertim Religiosorum vtilitate solicitus, quantoque erga Immaculatam Dei Matrem exarserit devotionis affectu, clarè patet ex Operibus ab ipso compositis, & evulgatis: quorum beneficio, non solùm Italia, sed etiam Europa tota frui voluerunt. Eorum Titulos ex Vvaddingo, & ex relationibus Provinciȩ Brixiensis hìc exhibemus.

Ars amandi, & colendi Gloriosam Virginem MARIAM Dei Matrem Idiomate Italico ab eo conscripta. Est Opus verè aureum, & miram spirans devotionis fragrantiam, quod tanti fecit Beatissimus Paulus V. Pont. Max ut ab eius lectione se temperare non posset; utq; librum illum commodiùs ad manus haberet, volebat eum imponi cubilis sui pulvillo, ut, eo lecto, animum aptaret ad obsequjum Virginis, & sic versans cultum illius somnum caperet. Prodiit Venetiis in 8. apud Ioannem Baptistam Combi anno 1623. cùm prius fuisset impressum Brixiȩ apud Franciscum Fontanam anno 1608. & anno 1622. apud Franciscum Marchettum. Advertat tamen Lector, quòd liber supradictus fuit aliquando evulgatus sub nomine Patris Humilis Segalæ ex Ordine Fr. Minorum de Observantia; sed, quòd hoc fuerit factum subreptitiè, evidenter ostenditur ab Auctore Bibliothecæ Marianæ Tom. 1. fol. 178. Cujus planè verba hìc apponenda duximus. *Anno à Virgineo partu MDCXI. Brixiæ in Italia à Francisco Marchetto* Typis *mandatum fuit Opus, cujus Epigraphe, seu Inscriptio est: Ars piè colendi, & amandi Beatissimam Virginem MARIAM, assignatum R.P. Humili Segalæ Salodiensi ex Ordine Fr. Minorum de Observantia; sed quàm falsò ostendit R.P. Leonardus.*

nardus Bergomas ex Seraphica Minorum Capucinorum Familia Brixiensis Provinciæ Minister Provincialis vigilantissimus suis publicis litteris expeditis Brixiæ anno 1612. *die* 12. *Iulii, quibus prædictam Artem, sive Methodum à supposito vindicat, & suo vero Parenti, proprioque Auctori restituit; scilicet R. P. Alexio Segalę à Salodio ejusdem S. Francisci filio, & ex Capucinorum pręclaro Instituto egregio Concionatore, piissimo Scriptore, & devotissimo Virginis MARIÆ Clientulo.* Omnia hęc supradicta patent etiam ex Gallica editione fol.8. in qua antea hoc Opsuculum editum est: quod, cùm tribus prolixioribus censuris fuisset approbatum, datis Lugduni anno 1614. de ipsius eruditione vltimum prejudicium fecit Illustriss., & Reuerendiss. D.D. Ioannes Petrus Camusius Episcopus Beleyensis: & postremò anno 1630. R. P. Philippus Bosquerius Cæsaramontanus Regularis Obseruantiæ Flandriæ, vir omni litterarum genere doctissimus, ut ejus testantur Opera, latinitati donauit sub nomine ejusdem Patris Alexii, utpotè proprii Parentis, & Coloniæ Agrippinę apud *Henricum* Criptium in 12. edendum curavit; dicans illud Reginę Cęli, & Terrę MARIÆ Virgini, & Ecclesię Romanę; nominatim verò Reverendissimo Patri, ac Domino D. Gasparo Vvinch Abbati Sancti Dionysii. Igitur noster Alexius fluvius eloquentię, atque ejus Ars, sivè Methodus devotionis rivulus aliquando plagium passa, ad MARIAM Mare Magnum alveo pleno fluit, & ad proprium redit Auctorem. Scripsit etiam Italicè.

Exercitium Angelicum ad colligendam mentem in recitatione Divini Officii, & Deiparæ Virginis. Venetiis apud Iacobum Sarzinam anno 1638. & denuò anno 1653. in 8.

Exercitium omnium virtutum: Opus utilissimum, in quo de virtutum omnium praxi Canones, & Methodos sanxit; unde facilè quisque conjicere potest illum, quæ in semetipso fuerat expertus, alios luculenter docuisse. Venetiis anno 1638. in 4. & in 8.

Gemmam Spiritualem sanctarum Meditationum. Ibidem anno 1653. & antea Brixiæ anno 1611.

Considerationes, sive Meditationes de vita, & heroicis virtutibus Beatissimæ Virginis MARIÆ. Brixiæ anno 1612. in 8. & Venetiis anno 1653. in 4.

Catenam Auream de Vitis Sanctorum in duas partes divisam. Ibidem 1612. & 1653. in 4.

Coronam Cęlestem, sive Meditationes pro singulis anni diebus de Vita, & Passione Domini nostri IESV Christi. Ibidem 1653. & antea Brixiæ apud Franciscum Marchettum anno 1611.

Viam Paradisi à IESV Christo nobis demonstratam in illis verbis: Si quis vult post me venire abneget semetipsum &c.

Est Opus utilissimum omnibus Christifidelibus, & præcipuè Religiosis: in eo enim agitur de Mortifi-

tificatione, & Abnegatione propriç voluntatis; quo in genere Auctor mirificè excelluit, ita ut, non solùm se temperauerit ab omnibus voluptatibus innoxiis; sed & ab illis etiam, quç ad animam uberiori gratiarum influxu allnendam conducebant: eaque de causa [exemplo sanè nouo, & fortè inaudito] aspectum ipsum Sanctissimç Deiparç Lauretanç, ut majus Deo obsequium exhiberet, sibi interdixit; cùm priùs ex pio desiderio adeundi Sacram illam Ædem, in qua salus nostra initiata fuit, à Superioribus facultatem ad id necessariam obtinuisset, & post viam multorum dierum ob intemperiem aeris valdè laboriosam. Prodiit ibidem anno 1653.

Attamen, quia ejus charitas, prçcipuè erga animas, quç in Purgatorii ergastulis concluduntur, diffundebatur; præter quotidiana suffragia, quibus eas adjuvare consuevit, & erectionem illius Societatis, quam suffragii vocant, & quæ usque in hodiernum diem viget in Civitate Brixiæ, ut defunctus etiã illis proficeret; Scripsit, & edidit Opusculum, cujus Titulus est.

Trjumphus Animarum, quæ in Purgatorii pœnis detinentur. Est liber in duas partes distributus. Venetiis apud Iacobum Millochium anno 1653. in 4. & antea Brixiæ apud Franciscum Marchettum anno 1612. in 8.

Et, quia supramodum afficiebatur in meditatione Passionis IESV Christi, in qua adeò frequens erat, ut quotidie tredecim horas in illa contemplanda orationi consecraret; & hoc tanta mentis contentione, quòd anima illius sursum erecta, etiam sursum corpus efferret, ut eodem igne cçlesti, quo ipse urebatur, arderent Christifideles; Scripsit alium librum de Passione Christi, quem sic intitulavit:

Arca Sancta, in qua continentur omnia Sacratissimæ IESV Christi Passionis Mysteria. Ibidem 1653.

Omnia supradicta Opera ex Italico Idiomate translata sunt in Gallicum, & impressa. Lugduni anno 1623. in 8. & in 12. Multa alia scripsit, atque elaboravit, eaque devotissima, quæ M. S. asservantur in Provincia Brixiensi in Bibliotheca illius Conventus.

Illustribus demum testimoniis sanctimoniæ à Deo probatus, ad laborum suorum præmia inter Crucifixi amplexus evocatus fuit in Conventu nostro Brixiensi anno 1628. prima feria sexta mensis Ianuarii hora 22. çtatis suç 69. & ad ejus tumulum maxima Populorum turba confluxit, illiusque habitum, capillos, barbam, ungues summa devotione prçcidentes, insignem hujus viri vitç innocentiam sunt attestati. Ejus vitam descripsit P. Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Capuc. §. 11. ad annum datum. Et de eo honorificé meminerunt Vvaddingus lib. de Scriptoribus Fr. Minorum, Maraccius lib. de Scriptoribus Marianis littera A. Torreçilla lib. de Excellentia Seraphicç Religionis, & alii plures.

ALOY-

ALOYSIVS A' CASARANO Provinciç Hydruntinç, sacrę Theologiæ insignis Professor, olim in Regionibus Oriẽtis Missionarius Apostolicus: vir in concionandi munere egregiè præstans, ac Ecclesiasticæ libertatis, Pontificięque pręeminentiæ, seu Primatus propugnator acerrimus, Edidit.

Concionem eruditissimam de Primatu Summi Pontificis adversus Græcos illum impugnantes. Licii apud Petrum Michaelem 1664.

De Ritibus Græcis, & Latinis, deque eorum Mysteriis 1664.

Ariadna Pręlatorum Regulariũ, quæ filo Sacræ Scripturæ, vtriusque Iuris, & Doctorum ad lucem ducit recti judicii

ALOYSIVS CÆSAR AVGVSTANVS, vide: Ludouicus Caspensis.

ALPHONSVS CARNOTENSIS (vulgò *de Chatres*) Parisiensis Provinciæ Concionator; vir in Sacris Scripturis eruditus, Scholasticæ doctrinæ subtilis enodator, ingenio ingenuus, & pręstanti sapientia felix; quàm fuerit sedulus in evoluendis Divinis, Sanctorumque Patrum Libris, & quàm varia extiterit scientiarum merce refertus, facillimo negotio deducitur ex pręclaro Opere, quod elaboravit Latinè sub Titulo.

Demonstrationes Evangelicæ, seu Practicæ Veritates ex quolibet Evangelio selectæ, multiplici tum Theologica, tum Physica, tum Morali ratione illustratæ Sacræ Scripturæ, Sanctorumque Patrum, atque Philosophorum sententiis confirmatæ. Tom. 2. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1669. & 1670.

Transtulit etiam ex Italico in Gallicum Idioma Opusculum Ludovici Manzini, cujus inscriptio est Italicè:

La Fenice di Lodouico Manzini; cioè: Esercitii dell'anima crocifissa, risuscitata, & ispirata. Parisiis anno 1659. apud Dionysium Thierry in 8. Insuper edi curavit in fol. *Opera omnia P. Ivonis Parisini ab eodem Gallicè composita, quæ notis illustravit, & ad meliorem formam pro commoditate legentium redegit*. Parisiis apud Emmanuelem Anglois 1680. Tom. 3. in fol.

ALPHONSVS DE CASARVBIOS Hispanus, quem Nicolaus Angelus Hispalensis, in sua Bibliotheca Hispana Tomo primo, Capucinum vocat, scripsit Latinè:

Compendium Privilegiorum Fratrum Minorum, & aliorum Mendicantium, quod quartò est editum; sed recognitum secundùm Decreta Concilii Tridentini, ac Summorum Pontificum, qui à Clemente VII. usque ad Clementem VIII. successerunt; & Additionibus locupletatum per Adm. Rev. P. Hieronymum à Sorbo: adjunctis etiam notationibus doctissimi Antonii Cordubensis. Prima editio prodiit Salmanticę apud Alphonsum de Porras 1532. Alia Parisiis 1590. Tertia Venetiis 1609. Quarta Coloniæ 1619.

ALPHONSVS LVPVS, natione Hispanus, Patria à Medina Sydoniç, An-

Andalusiæ urbe; vir divini honoris zelo insignis, & Ecclesiasticæ libertatis acerrimus propugnator, perfectum fortitudinis simulacrum, veræque sanctitatis exemplar. Hic ab ineunte ætate litteris operam dedit, habituque Seraphico in Minorum Discalceatorum ęvi sui anno 17. piè suscepto, scientiis egregiè incubuit, maximè verò Sacris Scripturis, & Theologiæ ita animum applicuit, vt breui eximius Theologus evaserit, aliosque publicè Scholasticam, & Divinam doctrinam docuerit, eodemque tempore Evangelicæ prædicationi insistens, Concionator celeberrimus extiterit. Admirandarum virtutum splendore illustris, maximaque in rebus agendis prudentia, ac charitate præclarus, ab omnibus in summa veneratione habebatur. Irradiabant præcipuè in eo paupertas, atque humilitas Evangelica, necnon patientia, & fortitudo; ut si primis debilior, hisce verò in adversis fortior, in ęrumnis clarior, in tunsionibus durior, in pressuris vegetior videretur. Orationem maximè excoluit, cujus amore solitaria loca quærens, quò alloquentem Sponsum audiret, eam quotidie per decem horarum spatium absque ullo interstitio protrahebat. In declamandis sermonibus ad Populum vehemens, singulari gratia commovebat adstantium corda, tantoque spiritus fervore divina mittebat eloquia, ut ad lacrymas, & pęnitentiam duriora mortalium prę̨cordia efficaciter incitaret. Ob nimiam Populorum frequentiam cogebatur in plateis, & campis prædicare, & veritatem ubique liberè annuntians, graues ob id ærumnas, & persecutiones sustinuit; ita ut è toto Hispaniarum Statu fuerit expulsus. Romam veniens, & à Summo omnium Pastore Pio V. summa benignitate exceptus, Capucinorum statum sibi delegit. Deinde à Gregorio XIII. Concionator Apostolicus institutus, & in Regiam Corsicæ Insulam, quæ maximis tunc dissidiis, & morum corruptelis laborabat, ab eo destinatus, feroces illos Populos, efficacia sermonis ad pacem, concordiamq; compulsos, Ecclesiasticæ regulę adstrinxit, & ad rectam morum compositionem adduxit. Tanti viri fama ubique commotæ Gentes, quę turmatim ad illum audiendum confluebant, multis hominum, ac mulierum millibus Christo suis Concionibus lucratis, innumeris peccatis, flagitiisque è Christiana Republica fugatis, divinis, ac cęlestibus virtutibus omnium animis insertis, meritò alterum Paulum Apostolum unanimiter appellabant. Concionantem tota ferè Hispania, atq; Italia sunt admiratę, præsertim ob pretiosiora lucra, tum innumerabilium puellarum; quibus Monasteria replevit, tum Nobilium adolescentum, quorum in unica tantùm Quadragesima octingentos, & ampliùs ex Scholasticis Academiæ Salmaticensis ad Ordinem Minorum suscipiendum, tum denique plurimorum utriusque sexus Fidelium

lium

lium, quos á periculoso sęculi otio ad Hospitales domos induxit. Romę, cùm apud S. Iacobum Hispanorum Ecclesiam per Quadragesimam prędicaret, Processionem solemnem in die Paschatis instituit, quę nunc usque ab iisdem Hispanis inviolabiliter observatur. Amicitiam iniit cum S. Paschale Baylon in Hispania, & Romæ cum S. Philippo Nerio, & B. Felice à Cantalicio, à quibus, uti vir planè Apostolicus, est veneratus. Pater Angelus del Paz dicebat hunc virum in Italiam cęlitus á Deo missum, tanquam alterum Ionam in Ninivem, ut homines, á peccatis, & vitiis abstinentes, pęnas à Divino Iudice decretas declinarent. Meritis denique, ac virtutibus auctus, laboribus pro Christo, abstinentia, & longa carnis maceratione consumptus, Divinorum mandatorum, ac conciliorum via per perfectam Seraphicę legis observantiam usque ad septuagesimum sextum annum decursa, dum in Hispaniam reuerteretur, in Civitate Barcinonensi paralysiæ morbo per integrũ annum detentus, prænunciato suæ mortis die, ad metam pervenit in nostro Conventu Montis Calvarię extra eandem Vrbem, anno 1593. Idibus Octobris: eamque post obitum sui nominis gloriam reliquit, quę nullo unquã tempore aut senescere, aut oblivione deleri poterit.

Porrò Alphonsus, præter hæc ingentia spiritus, ac virtutis opera, ex ingenii sui penu posteritati dedit.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Isaiam Prophetam, quæ ab eo manu propria conscripta, & compilata jussu Eminentissimi Cardinalis Friderici Borromęi Archiepiscopi Mediolanensis, asservantur in Bibliotheca Ambrosiana. Reliquit insuper.

Conciones plurimas Quadragesimales, & de Tempore

Summam Casuum conscientiæ, quæ vná cum ipsius Concionibus, habetur in nostra Bibliotheca Genuensi M. S.

Tractatum de Casibus reservatis, qui citatur á Doctissimo P. Diana part. 6. tract. 6. resol. 36. & ab Amadeo Ximenez tract. de Pęnitent. proposit. 9. pag. 268.

Quæstiones varias Morales, quæ ad mei notitiam nondum pervenerunt, & an sint impressæ adhuc me latet; referuntur tamen ab eodem Diana, Molphesio, & Illustrissimo D.D. Ioanne Caramuele nunc Episcopo Viglevanensi, olim Campaniensi, qui in sua Theologia Fundamentali Francofurti impressa anno 1652. fundam. 68. §. 8. num. 1312. pag. 662. de Auctore sic loquitur. *Suppositis his duabus conditionibus licere in casu posito absolutionem Sacramentalem affirmant, & docent apud* Dianam *part.* 3. *tract.* 3. *resol.* 8. *graues Auctores; primò Molphesius in summa Tom.* 1. *Tract.* 7. *cap.* 5. *num.* 48. *&* 49. *vbi tradit secum sensisse è Canonicis Regularibus Gabrielem Lotterium virum doctissimum. & è nostra Societate Salmeron, & ex Patribus Capucinis Patrem Lupum*. Hęc ille. Ci-

tantur etiam à ſupradicto P. Amadeo Ximenez tract. de Pęnitentia, propoſitione 20. pag. 209 ex eodem Molpheſio, cujus verba ibi videri poſſunt.

Hujus viri doctiſſimi ſpiritum, doctrinam, & eloquentiam Sanctiſſimus Cardinalis Carolus Borromæus admiratus aliquando, dixit: *Nihil eum habuiſſe fermè rerum earum, quæ ſpectari ſolent in perfectis Oratoribus, & partes tamen perfecti Oratoris omnes habuiſſe.* Et in Epiſtola, quam idem Sanctus Cardinalis ad Epiſcopum quendam ſcripſit, qui Alphonſum Mediolani tunc temporis concionantem obnixè ab eo poſtulabat, quò Eccleſię ſuę utilitati proſpiceret, inquit: *Fruſtra, amice, tibi Lupum damno meo quæris. Oves enim quoque meæ tali indigent Lupo, qui eas perterreat, & intra Domini caulam contineat.*

Fridericus Borromęus S. R. E. Cardinalis ejuſdem S. Caroli conſobrinus, & Archiepiſcopus Mediolanenſis, qui illum ſępiſſimè audivit concionantem lib. 2. ſui Operis, quod de Sacris Oratoribus conſcripſit, insignem Alphonsi Lupi facit commendationem, illiuſque verba hìc apponimus. *Alphonſus Lupus Capucinus primus omnium ita concuſſit animos hominum oratione ſua, ut ex omni memoria paucos admodum invenire poſſimus, qui cum eo videantur eſſe conferendi: nimirum hujus hominis voce compulſi plurimi mortales abdicavere mundum, & in ſacrata ſeſe Clauſtra contulerunt. Quocunque novus Apoſtolus iret, ad eum Populi confluebant, neque meſſis hæc uberrima, tantiq; fructus fuère negotium unius, vel alterius anni, Civitatumque tantummodò certarum, ſicut Concionatorum omnium ferè impetus habetur; ſed toto vitæ ſuæ curſu ſemper, & ubique Concionatoris adminiſtrandi ſuſtinuit nomen, & famam.* Elogium deinde ita concludit. *Hactenus ea dicta ſunt de Concionatore Lupo, quæ poſſunt facilè demonſtrare ſummum illum fuiſſe ſui temporis Concionatorem, & Oratorem, & talem omnino, qualem fortaſsè neminem ætas illa habuiſſe videatur.* Et poſtquam multa de Alphonſo dixerat, ſubjungit: *Alphonſus hic Lupus, quòd ſciam ego, nullos otii ſui fructus, nullumque ingenii monumentum reliquit præter* Commentaria in Divinum Vatem Iſaiam, *quæ ab ipſo accepta ſervari juſſimus in hac Ambroſiana Bibliotheca, aliquando evulganda in gratiam eorum, qui hiſcè ſtudiis delectantur.* Hæc eruditiſſimus Cardinalis.

De illo etiam plerique illius, & hujus temporis Scriptores honorificè meminerunt, inter quos enumerantur. Franciſcus Arias Montanus Hiſpanus Societatis IESV lib. 1. de Imitatione Chriſti cap. 54. Ioannes Rapineus in Hiſtoria Generali originis Recolect. Decade 9. §. 4. Part. 2. Ioannes Ximenius in Chronic. Provinciæ S. Ioan: Baptiſtæ Diſcalceatorum. Baretius part. 4. Chronic. Fr. Minorum lib. 10. cap. 1. uſque ad 7. & cap. 10. uſque ad 11. Ioannes Baptiſta à Peruſio in præludio ad Vitam

B. Felicis, & cap. 5. 7. & 9. vitę ipsius. Ioannes Baptista Madrigal in Prologo Evangel. Homiliarij. Ioannes Blancona in Prologo ad Lectorem initio quartæ Partis Chronic. Fr. Minorum, quam ex Idiomate Italico in Gallicum translulit. Eleazarus lib. 2. cap. 11. Sacri Montis Oliveti. Marianus lib. 5. cap. 51. 52. & 53. Chronic. Observant. Reformatorum. Ioannes à S. Maria part. 1. Chronic. Provinciæ S. Ioseph lib. 2. cap. 8. 12. & 50. Iussanus, & Grattalora in Vita S. Caroli cap. 25. & alibi. Daça part. 4. Chronic. Fr. Minorum lib. 4. cap. 29. Gravina in voce Turturis part. 2. cap. 24. Ardinghellus in Congeminata voce Turturis, ubi de Capucinis. Vvaddingus de Scriptoribus Frat. Minorum litt. A. Nicolaus Antonius Hispal. in Bibliotheca Hispana. Arturus à Monasterio in Martyrologio Franciscano die 7. Iulii, & fusiùs Zacharias Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum 1593. qui eius insignia gesta satis copiosè, & luculenter descripsit.

ALPHONSVS MONFORTIVS, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ Sacerdos, vir deuotus, & erga Beatissimam Virginem Dei Matrem summa devotione affectus, ejusque obsequiis totus deditus; scripsit patrio Idiomate.

Historiam de antiqua Imagine Beatissimæ Virginis MARIÆ, quę colitur in Civitate Bononiensi propè mare in Gallia. Tom. 1. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1633.

ALPHONSVS ZVSNERHVSANVS Germanus, Provinciæ Coloniæ Vicarius Provincialis; vir doctrina, prudentia, ac pietate clarus; Edidit Germanicè:

Tractatus duos de vita, & Passione Iesu Christi anno 1690.

AMADÆVS BAYOCENSIS, natione Gallus, Provinciæ Normanniæ egregius Concionator, & Sacræ Theologiæ professor: vir doctrina, prudentia, ac morum venustate spectabilis, ac in omni litteratura singulariter versatus: pluries electus ad Guardianatum, illud munus strenuè administravit, & omnium corda ad se benignitate sua facilè demulsit. Opus doctissimum elaboravit, cujus Titulus est:

Paulus Ecclesiastes, sive, Eloquentia Christiana, qua Orator Evangelicus ad Ideam, & doctrinam S. Pauli efformatur. Tom. 1. in 4. In hoc opere celebriores utriusque Pulpiti Oratores, tum veteres, tum recentiores unà conspirant, ut multiplici, facilique methodo eloquentiæ studiosos, ac maximè Ecclesiastes edoceant. Varia dicendi genera, diversas concionandi formas, ingeniosasque concionum inventiones, divisiones, & dispositiones pro diebus Festis, Dominicis, aliisque propositis per annum in Ecclesia tractandis. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1662. sub signo S. Dionysii. Scripsit etiam Latinè tractatum:

De Legitimo Iure admittendi Fideles sæculares utriusque sexus ad Tertium Ordinem à S. P. N. Francisco institutum. Ibidem anno 1673. in 4.

AMANDVS GRÆCENSIS, Germanus, Provinciæ Styriæ Concionator, pluries Diffinitor, ac Minister Provincialis: Vir regularis observantiæ studiosus, in rebus elucidandis, ac decernendis non vulgari prudentia, ac sapientia præditus; Edidit.

Conciones Quadragesimales Tom. 2. anno 1688.

AMBROSIVS A' CALVOMONTE, natione Gallus, novæ Provinciæ Campaniæ primus Minister Provincialis: vir eruditioris disciplinæ, ac Sacrarum litterarum ornamentis decorus, Edidit: Sermones plures de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento sub hoc Titulo:

Consummatio Amoris Divini. Rothomagi 1684. in 8.

AMBROSIVS GENVENSIS, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ professor; vir in humanis litteris, & Divinis scientiis optimè versatus, religiosis moribus, nobilique prudentia instructus, nonnulla composuit tam Oratoria, quàm Poetica prælo digna; solùm tamen in lucem prodire permisit.

Tractatum de Pestilentia Latinè priùs, sed valdè compendiosè à R.P. Mauritio Tolonensi Gallo compositum; ab eo tamen valdè auctum, & locupletatum, ac in Idioma Italicum translatum. Genuæ apud Petrum Ioannem Calenzanum anno 1661. Tom. 1. in 4.

AMBROSIVS MEDIOLANENSIS, communi appellatione Soncinus vocatus, ob Soncinatis Marchionatus Titulum, quo in sæculo fruebatur. Hic in ipso adolescentiæ flore, cùm Asculani Principis filiam sibi connubio junxisset, post aliquot annos, illa morte sublata, mundo, diuitiis, honoribus, cæterisque vanitatibus valedicens, suam sibi inter Capucinos stabilem sedem elegit, anno ætatis suæ quadragesimo secundo. Inter Seraphicos filios adscriptus (mirum sanè quàm strenuè, quàm fortiter, quàm constanter Evangelicæ perfectionis tyrocinium sit complexus) humilitate fuit abjectus, patientia invictus, moribus honestus, charitate fervidus, paupertate locuples, in oratione assiduus, & ad omnem virtutem ita compositus, ut in eum cuncti, tanquam in virtutis prodigium, oculos intenderent. Martyrii cupidissimus à Clemente Papa VIII. Evangelium Infidelibus prædicandi facultatem postulavit, & ab eo Apostolica auctoritate munitus, Algerium destinatus, ut Plenario Iubilæo Christianis captiuis prædicato, pœnitentes à peccatis omnibus absolveret, iter aggressus, & ab Algeriensi Prorege humanissimè receptus, illos incredibili diligentia, & solicitudine curavit, monuit, instruxit, ac divinis Sermonibus ad pœnitentiam, peccatorum confessionem, ærumnarum tolerantiam mirabiliter accendit. Multis demum laboribus fatigatus, carceris etiam inedia ab Infidelibus diù maceratus, paralysique inopinatò correptus, maximo Christianorum luctu, in eadem Algerii Missione diem extremum piissimè conclusit, anno 1601. ejusque ossa postea Mediolanum translata,

ta, in communi Fratrum ſepulcro ſunt tumulata. Scripſit, & poſteris reliquit:

Tractatum de Sacramento Pœnitentiæ.

De modis, & remediis rectè vivendi, & moriendi M. S.

Ejus vita deſcribitur à Patre Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum 1601. & compendiosè à P. Carolo Bruxellenſi Tom. 2. Flor. Seraphic.

AMBROSIVS DE VRBINO, natione Italus, Provinciæ Marchiæ alumnus. Hic ex Nobiliſſima Rodulphorum natus Familia, cùm à pueritia admirabilem pietatem præſeferret, in ipſo adoleſcentiæ flore labile ſæculum, & periculis plenum aduertens, maturè ex eo erumpens, in Capucinorum albo adſcribi feſtinavit: ubi humilitate, patientia, paupertate, abſtinentia, vitæ auſteritate toto ævi ſui decurſu omnibus admirabilem ſe reddidit. Ad humanarum, ac divinarum litterarum ſtudia promotus, indèque ad Prælectoris munus aſſumptus, in his divina luce tantum profecit, ut inter illuſtriores Ordinis Seraphici Theologos recenſeretur. Cùmque à Patribus Capituli Generalis fuiſſet deſtinatus Venerabilis Pater Laurentius à Brunduſio ad Ciuitatem Pragenſem in Germania, & Fidem Catholicam vaſtis illis Regionibus, Hæreſi utplurimùm infectis, reportaret; Ambroſius illi ſocius fuit adjunctus, ibique plurimis ſuæ doctrinæ ſignis exhibitis, in Fidei Catholicæ defenſione, innumeraque ab Hæreticis mala perpeſſus, magna cum patientia, vitæ ſanctimonia, ac Populorum admiratione ſpiritum reddidit Creatori anno 1600. die 18. Iulii, ætatis ſuæ 53. Multa ferunt ſcripſiſſe Philoſophica, & Theologica, attamen ſolùm vidimus M. S.

Tractatum de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento ad modum Dialogi compoſitum, &c.

Compendium Fidei Catholicę contra Lutheranos.

Ejus geſta recenſentur à Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum, quo obiit 1600. & de eo meminit Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turturis, Oſtenſione 3.

ANANIAS CLOTERIVS GERMANVS, Provinciæ Rhenanæ Concionator, Novitiorum Magiſter, Guardianus, ac Definitor; vir vitæ probatiſſimæ, in quo pręclara multa, & omni laude digniſſima coruſcant. Scripſit Opuſculum ſub Titulo:

De Sacris Ritibus ſecundùm morem Sanctæ Romanæ Eccleſiæ. Coloniæ 1684. Item aliud Opuſculum intitulatum:

Thymiama Devotionis 1675.

ANASTASIVS PARISIENSIS, ejuſdem Provincię alumnus, Concionator, ſalutis animarum admodum ſtudioſus; Edidit librum in 8. habentem pro Titulo:

Collatio Patris Anaſtaſii cum Miniſtro Paſquerio.

ANASTASIVS PRAGENSIS GERMANVS, Provincię Bohemiæ filius, Concionator eruditus, lau-

laudatæ virtutis, ac moribus integerrimus; Edidit Opus latino Idiomate prænotatum:

Radius Paupertatis, qui clarè, & subtiliter humanas, & divinas operationes, veluti per transennam scrutatur. Pragæ apud Vrbanum Goliasch anno 1669. Tom. 1. in 4.

ANDEOLVS LICTAVIENSIS, natione Gallus, Provinciæ Lugdunensis alumnus, ac Missionarius Apostolicus: vir suæ ætatis insignis, & Concionator magni nominis; qui eleganti sapientia, sed elegantiori virtutum forma, Religionis amans, Fideique Catholicæ Zelator illustris, contra Calvinistas, Anabaptistas, aliosque Hæreticos verbo, & scripto strenuè decertavit, & plurimos illorum ad Romanam Fidem amplectēdam induxit. Multa ingenii sui, assiduique laboris nobis monumenta reliquit; attamen sequentia tantùm notata, Typis sunt transmissa. Ea sunt.

Summa Doctrinæ Christianæ, quam docet Ecclesia Catholica, & Romana; cum Breviario errorum, & Hæresum, quas docet Ecclesiæ prætensa Reformata Calvinistarum. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1633. Tom. 1. in 4.

Collatio amabilis inter duos Gallos, quorum vnus est Catholicus, & alius Calvinista, circa materias Fidei controversas. Ibidem apud Vincentium Cursillium anno 1637. Tom 1. in 8.

Status deplorandus Ecclesiæ Calvinisticæ fideliter, ac sinccrè representatus. Ibidem apud eundem Cursillium anno 1639. Tom. 1. in 4.

Interrogationes iustæ, ac rationabiles, quas Catholici faciunt Calvini Sectariis ad eos ab erroribus liberandos, & morte æterna revocandos. Turoni apud Antonium Piconum anno 1638. Tom. 1. in 8. & in 4.

Incitamenta Conversionis ad Fidem Catholicam nobilissimæ Dominæ Alexandrinę de Robiasch Viduę Domini Guardivon. Ibidem 1638. Tom. 1. in 4.

Adoratio veri Dei, in qua ostenditur, quòd Calvinistæ gravissimè errant; dicendo, Deum non debere adorari in Ecclesiis in Sacramento Altaris, & Imaginibus. Ibidem 1639. Tom. 1. in 8.

Defensio Purgatorii, & honoris viris Ecclesiasticis, & Religiosis debiti. Ibidem 1640. Tom. 1. in 4.

Communio bonorum spiritualium, quam faciunt boni Catholici, qui sub Protectione Beatæ MARIÆ Virginis cupiunt se mutuò adjuvare ad moriendum in gratia Dei. Ibidem Tom. 1. in 8. anno 1639. apud Antonium Piconum.

Exercitia Spiritualia pro noviter conversis ad Fidem Catholicam. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1638. Tom. 1. in 8.

Monita amabilia Sectariis Calvinisticæ Religionis. Ibidem apud eundem anno 1640. Tom. 1. in 8.

Summa omnium Indulgentiarum Regularibus concessarum à Summis Pontificibus. Ibidem 1640. Tom. 1. in 16.

Modus Indulgentias cum fructu lucrandi, tam pro se, quàm pro Defun-

functis. Ibidem 1639. in 16.

Perfectio Christiana, ad quam debent tendere illi, qui in Paradisum intrare desiderant. Ibidem 1643. in 4.

Exercitia spiritualia pro illis, qui Deo seruire, & eum toto corde amare desiderant. Ibidem 1643. in 8.

Prudens, ac Sapiens Paterfamilias pro devota, ac debita suorum, & sibi subditorum directione. Ibidem anno 1646. Tom. 1. in 8.

Statuta Archiconfraternitatis SS. Sacramenti cum Regulis, ac Documentis pro Confratribus Diœcesis Mimatensis. Lugduni 1647. Tom. 1. in 4.

Magna virtutum, ac doctrinæ laude clarus, sarcinam corporis piissimè deposuit Lugduni anno 1753. ætatis suæ septuagesimaprimo.

De eo meminit Vvadingus lib. de Script. Fr. Minorum littera A. Codex Burdigalensis Catalog. Script. Capucinor. Martinus de Torreçilla lib. 2. Specul. Seraphicæ Religionis, & Maraccius in Bibliotheca Mariana.

ANGELICVS AB ALLEGRO, natione Gallus, alumnus Provinciæ Lugdunensis; vir valdè doctus, & Sacris studiis totus deditus, in ministerio prædicationis satis famosus, sapientia, prudentia, morumque suavitate exornatus, composuit, ac Typis dedit librum piissimum, ac perutilem Gallico Idiomate sub hoc Titulo:

Le Christien perfait, où le portrait de lè Perfections Divines, tirè en l' homme sur son Originel. Tom. 1. in 4. Parisiis apud Andream, & Sebastianum Cramoisy via Iacobæa anno 1669.

ANGELVS INSVLENSIS, natione Gallus, Provinciæ Saliorum, siue S. Ludovici Concionator, Sacrę Theologiæ professor, bis suæ Provinciæ Minister Provincialis, ac Apostolicarum Missionum in India per multos annos Præfectus: quod munus magna cum animarum segete, & ovium sibi commissarum cura fidelissimè administrauit: quique ob singularis eius doctrinę auctoritatem, exemplum inculpatæ vitæ, & mirificam prudentiam cum benignitate conjunctam, magni fuit ab omnibus existimatus. Scripsit latinè:

Librum Controversiarum contra Hæreticos, præcipuè Calvinistas. Prodiit Nemausii anno 1635. Tom. 1. in 4.

Responsiones septem Apologeticas contra Hæreses Ministri Nestoriensis Arausicani, quas dicavit Episcopo Allavalensi. Avenione 1648. Tom. 1. in 4. apud Iacobum Bremereau.

ANGELICVS MINGEVENSIS, (vulgò *Mengen*) natione Sabaudus, Provinciæ S. Ludouici alumnus; vir illustribus Parentibus natus, à Deo magno gratiarum cumulo, ac perspicaci lumine intellectus compensatus, in Philosophicis, ac Theologicis Disciplinis abundè instructus, omnium litterarum peritia refertus, in oratione Divinæ familiaritatis dono ditatus, spirituum discretione, omniumque virtutum ornamentis decoratus; Scripsit, sicut habemus ex relatis, Gallico Idiomate:

Librum Instructionum, & Exerci-

citiorum Spiritualium pro Novitiis; in quibus educandis per plures annos fuit occupatus. Obiit Tharasconi anno 1620. dum ad suæ Provinciæ Gubernium præsideret, & magna Populorum pompa ipsius corpus sepulcro reconditum, multis annis ab ejus sepultura integrum fuit repertum, & caro eadem albedine decorata, qua priùs vivens fuerat respecta. Ejus vita describitur à Marcellino de Pise Tom. 3. Annal. Capucinorum ad annum 1620. §. 84.

AAGELICVS DE PANAGIA Italus, in Provincia Rhegina Concionator, ac sæpiùs Guardianus; vir doctus, Religiosisque virtutibus optimè ornatus; Scripsit latinè satis eruditè librum hac apposita Epigraphe:

Conformitates Fr. Minorum S. Francisci Capuc Tom. 1. in fol.

ANGELICVS SPADAFORVS, natione Siculus, Patria Messanensis, ejusdem Provinciæ Definitor, ac Sacræ Theologiæ professor: vir quidem & Generis nobilitate, & Apostolicæ vitæ ornamentis præfulgidus; sed singulari ante omnia erga Virginem Dei Matrem pietate conspicuus; præter concionandi munus, in quo fuit excellens, & virtutum coronam, qua vitæ suæ cursum exornavit, præclara posteris doctrinæ, ac sapientiæ suæ lumina emisit. Scripsit enim, & Typis clarere fecit Opus eruditissimum in honorem Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIÆ, quod Italicè prænominavit:

L'Vnigenita della Gratia MARIA adorna del candore dell'Innocenza, e ricca di eccellentissime Prerogatiue, e rappresentate con dieci luminosi Candelieri. Messanæ apud Heredes Petri Breæ anno 1640. Tom. 1. in fol.

De hoc Auctore meminerunt Maraccius lib. 1. de Script. Marianis litt. A. Vvaddingus de Scriptor. Fratrum Minorum v. Angelus Thomas Galiardus in Adamant. Marian. pag. 103. Tom. 1. & 2. Pagnotius lib. Mariæ Triumphantis, & Torreçilla in Specul. Seraphicę Religionis.

ANGELICVS TVDELENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Valentiæ alumnus, ob singularem gratiam, & efficaciam, qua in concionando pollebat, in tota Hispania sub nomine Apostoli nuncupatus. Erant hujus viri Conciones Dei spiritu afflatæ, & lacrymis respersæ, quibus ad copiosos fletuum imbres audientium corda, & oculos excitabat. Omnis Ecclesia, quantumlibet spatiosa, impar fuit Populo, qui ad excipienda sacra illius eloquia confluebat; cùmque voces ejus non hominis, sed Dei verba fuerint, non mirum, si, cùm contra vitia inveheretur, sese in meliorem frugem reciperent scelestiores adulteri, blasphemi, perjuri, atque raptores; &, quòd raró accidere solet, etiam meretrices de libidinis cęno exilientes, pœnitentię lavacro criminis sordes abstergerent. Multa sunt, quæ scripsit ad Conciones pertinentia, hìc solùm damus aliqua, quæ M. S. posteris reliquit, & prælo dignissima. Ea sunt.

Sermones de Tempore. Tom. 1. in fol.

Sermones pro Quadragesima. Tom.

Tom. 2. in fol.

Sermones de Virtutibus, & Vitiis. Tom. 1. in fol.

Virtutibus, & meritis dives, obiit in Monasterio Monachorum D. Benedicti (vulgò *de Oliva* nuncupato) in Aragonia, dum infirmæ valetudinis causa ad Thermas in illam Provinciam se contulisset, anno 1633. ipsiusque corpus post longum tempus ab ejus obitu integrum, & palpabile, vibrantibus oculis ad instar stellarum, repertum fuit. Ejus gesta describuntur à P. Marcellino de Pise Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum prædictum §. 51.

ANGELVS ASTENSIS, natione Pedemontanus, alumnus Provinciæ Genuensis. Hic, cùm inter Patres de Observantia plerosque annos magna cum doctrinæ, & eruditionis laude traduxisset, atque inter Sorbonicos Doctores cooptatus, laureamque Doctoralem in Facultate Parisiensi adeptus; non vulgarem sibi nominis claritatem comparasset; strictioris paupertatis, ac observantiæ zelo commotus, inter Capucinos admitti voluit: inter quos verbi Dei prædicatione, charitate, abstinentia, carnis mortificatione, oratione, plurimisque aliis virtutibus ita præluxit, ut verè omnem ad se posterorum traxerit admirationem. Scripsit Italico Idiomate:

Tractatum de Paupertate Fr. Minorum, quem M. S. accepi à P. Iacobo Savonensi Concionatore, dum Savonæ commorarer anno 1658. duobus mensibus ante obitum supradicti Patris, qui fuit eodem anno die 27. Februarii, cùm numerasset ætatis suæ annos 90. Religionis 71.

Obiit Angelus Genuę in Conventu S. Barnabæ, dum ibi Guardiani munere fungeretur anno 1560. & de eo meminit honorificè Boverius Tom. 1. Annal. Fr. Capucinorum.

ANGELVS A' BELVERIO Hispanus, Provinciæ Cathaloniæ Sacerdos, vir propter candorem, ac bonitatem animi maximè commendatus. Scripsit Opusculum.

De Arte benè vivendi Barcinonæ 1683. in 8.

ANGELVS DE BEAVMONT, Patria à Montecalerio, Provinciæ Pedemontanæ Concionator, sæpiùs Definitor, ac per integrum sexennium Minister Provincialis: vir ob præclaras animi dotes, ingenii præstantiam, varietatem doctrinæ, intelligentiam Scripturarum, antiquitatis notitiam, vbertatem scriptorum, ac omnigenam eruditionis, virtutumque panopliam, apud omnes notissimus. Inter alia plurima sui spiritus, pietatisque insignia monumenta dedit posteritati.

Methodum pro Iudiciis Regularium, in quo tria pertractantur. 1. Quando sit procedendum. 2. Quomodo sit procedendum. 3. Forma qua debet procedi.

Miscellaneum quadraginta Resolutionum Moralium, Civilium, & Criminalium.

Tractatum de Recursu ad pecuniam, & de Legatis perpetuis secundùm S. P. Francisci Regulam, & Declarationes Summorum Pontificum;

eum; & præsertim Nicolai III., & Clementis V.

De Iure administrandi Sacramentum Pœnitentiæ Secularibus à Fratribus Minoribus S. Francisci Capucinis. Vbi Ordinis Statuta, & Summorum Pontificum Constitutiones, Decreta, & Oracula ad trutinam Sacrorum Canonum ponderantur.

De Gloria, & Triumpho Evangelicæ, & Seraphicæ Paupertatis super miraculosa prouisione Fratribus Capucinis in Conventu S. Birgittæ Ciuitatis Montiscalerii juxta relationem R. P. Zachariæ Boverii in Annalibus ad annum 1569 *Opus scenicum repræsentatum.*

ANGELVS BRESSONIVS, natione Gallus, unus ex primis Fundatoribus Provinciæ Aquitaniæ, & sui temporis eximius Concionator: qui ob ejus insignem doctrinam, prudentiam, honoris Dei zelum, & præclaras animi sui virtutes, non obscurum in Gallia sibi nomen obtinuit. Plura scripsit, sicut accepimus, ex relatis illius Provinciæ, nulla tamen prælo excussa vidimus, præter:

Sermones duos de Beatissima Virgine Maria Gallico Idiomate conscriptos. Vitæ suæ cursum devotissimè consummavit in nostro Conventu Burdigalensi anno 1591. Videndus Boverius Tom. 2. Annal. Capucin. ad annum signatum.

ANGELVS A' CARPENEDVLO, natione Italus, Provinciæ Brixiensis Concionator, vir devotus, & prudens, doctrina non minus, quàm animi pietate laudatus; Scripsit Italicè Opusculum valdè pium sub hac Epigraphe.

Gemma pretiosa Divinis Meditationibus exornata, ex Officina Sanctæ Crucis excerpta secundùm Mysticam Theologiam, ob introducendas animas ad exercitium Orationis mentalis. Prodiit Brixiæ apud Bartholomęum Fontanam anno 1617. Tom. 1. in 8. De eo meminit Vvaddingus sub nomine Angelici.

ANGELVS CASTROGENTIRIENSIS (vulgò *Chasteoguntier*) natione Gallus, Provinciæ Britanniæ alumnus; vir in Divinis litteris excultus, & Concionator non ineruditus; Scripsit sub Titulo Gallico:

Le Crayon des Formulaires.

ANGELVS FERNENSIS, natione Italus, Patria à Ferno, quod est Oppidum Ducatus Mediolanẽsis. Hic inter priscos illos Patres, qui primo nostræ Reformationis ęuo virtute, ac prædicationis dono floruerunt, insignis pręluxit, ac pręclarissimum sibi nomen sua tempestate, non solùm in Provincia Mediolanensi, sed etiam in toto Orbe Christiano, comparavit. Quantus fuerit hujus Apostolici viri ardor in Dei verbo disseminando, ingentes vbique in hominum mentibus motus ad pęnitentiam excitati, innumeraq; ferè animarum lucra Deo, & Ecclesiæ reportata, satis clarè præostendunt. Tam assiduè enim, ac fideliter in Regno Dei evangelizando laboravit, ut illius Sermones ad triginta millia excreverint. A S. Carolo Ecclesiæ Mediolanensis tunc Archiepiscopo quarundam suę Diœcesis Ecclesiarum

clesiarum Visitator fuit institutus; eoque in munere se tam præclarè gessit, ut ab eodem Sanctissimo Cardinale frequenter in rebus arduis accitus, maximam animi magnitudinem pari pietate, ac doctrinæ conjunctam patefecerit. Scripsit

Sermones plurimos de Tempore, & de Pœnitentia, adjunctis aliis Concionibus diversi generis; & nonnullos eorum vidi impressos tacito ejus nomine. Obiit in sua Provincia Mediolanensi in Conventu Cardani anno suæ ætatis 69. Christi verò 1568. ejusque gesta recensentur à Boverio Tom. 1. Annal. ad annum signatum.

ANGELVS A' FRESCAROLO, natione Italus, Provinciæ Mediolanensis; vir à probatis moribus, ac religiosis vitæ exemplis commendatus; Edidit Italicè:

Discorsi Morali per le Religiose. Tom. 1. in 4. Mediolani 1683. apud Antonium Malatestam.

ANGELVS DE IOYOSA, natione Gallus, Francisci Ioyosęi Cardinalis, & Archiepiscopi Tolosani germanus Frater. Natus est anno 1563. ex Illustrissimis, ac piissimis Parentibus, Guillelmo scilicet Ioyosæo Gallicorum Castrorum Præfecto, & Occitaniæ Prorege, & Maria Batarnea Buchagii Comitissa, atque in baptismate Henrici nomen sortitus; quasi stella matutina, cœlestis quędam lucis primordia à primis annis exhausit. Puer decem annorum patris jussu Parisios migravit, ut in Collegio Navarręo, in quo Principum filii instituì solent, dum humanioribus litteris operam nauat, pia simul pietatis studia enutriens, ut litteris, & ætate, ita & virtutibus adolevit. Philosophicis studiis peractis, à Parentibus aulico Henrici III. cultui addictus, & Christianissimo ob ejus morum elegantiam, animi prudentiam, & probitatem carissimus, eum Regio suo cubiculo præfecit. Inde, ita Rege suadente, ut eum faciliùs sibi perpetuò alligaret, vxorem ducit nobilissimam; scilicet, Catharinam Nogaretiam Ducis Epernonii neptem, ex qua unicam filiam genuit nomine Henricam, quæ postea nupsit Henrico Borbonio Montispenserii Duci, & Regio sanguine orjundo, ex quibus unica etiam progenita filia, desponsata fuit Ioanni Baptistæ Gastonio Aurelianensium Duci, Henrici IV. Gallorum, ac Nauarręorum Regis Christianissimi filio, ac Ludovici XIII. cognomento Iusti, fratri unico, cui & filiam adhuc unicam peperit. Mortua uxore annum agens 23. ingenti spiritus fervore repletus, quàm vana, ac fugax mortalis vitæ umbra sit seriùs animo excogitans, mundo valedicens, ac pompis, illiusque illecebris penitus abjectis, ad Capucinos se contulit, & Henrici nomine in Angelum commutato, inter Seraphicos filios cooptari voluit. Solemnibus post annum votis emissis in Italiam venit, ubi Venetiis primùm, deinde Mediolani Theologiæ operam dedit, indèque ad prædicationis munus assumptus, ac in Conventu Tolosano Guardianus constitutus, multa animarum lucra, tum prædicando, tum præsidendo, admirabili

charitatis æſtu, eſt conſecutus. Scipione Ioyoſęo ejus germano fratre, qui toti Occitanię Regia auctoritate præſidebat, infauſto prælio contra Hæreticos decumbente, Clementis VIII. Pontificis Maximi auctoritate ab Ordine juſſus eſt exire; atque inter Equites Sancti Ioannis Ieroſolymitani ab eodem adnumeratus, arma ſumere, bellum adverſus Hęreticos inſtaurare, atque ad depoſitam patriam accedere, & poſſe, & debere decrevit. Inter hæc Henricus IV. Gallorum Rex, Hęreſi abjurata, cùm Regno pacificè potitus eſſet, Angelus Lutetiam profectus, cum eo res ita compoſuit, ut integra tandem pace Occitaniæ reddita, ab eodem Rege multis honoribus affectus, Dux, ac Mareſchallus Franciæ, & Occitaniæ Prorex pronuntiaretur. Pace itaque, & rebus omnibus ad votum ſecutis, Angelus, tametſi libera Pontificis diſpenſatione frueretur, quòd in ſæculo tuta conſcientia verſari poſſet; iterum in Religionis gremium admitti voluit. Vnde exaratis ad Regem litteris, quibus ſui ad Capucinos reditus certior fieret, undecima noctis hora, depoſitis mũdanæ veſtis exuviis, quarto circiter poſt ſuum ab Ordine egreſſum anno, ſacrum iterum habitum induit, maneque ex Prorege tanta omnium admiratione pauper Capucinus conſpicitur; ut plerique ex Nobilioribus, qui inter mundi delicias verſabantur, illius odore attracti, poſt eum ad Religionem confluxerint: tantiſque Angelus poſt reditum virtutibus floruit, quòd prior ille ab ordine exitus majores illi ad pietatem ſtimulos addiderit. Romæ tandem in Generalibus Comitiis Diffinitor electus, cùm plurimùm ſua prudentia Religioni profuiſſet, & Pontificem, Sacroſque Romanæ Eccleſiæ Cardinales mirum in modum ſua virtute ędificaſſet, plurimiſque ſacris donis à Summo omnium Paſtore fuiſſet honoratus, Galliam rediens Pariſienſem Provinciam (cui titulo Provincialis Miniſtri tunc pręerat) viſitaturus, corporis ſarcinam ſanctiſſimè depoſuit in Oppido Ripoli, duabus leucis ab Vrbe Taurinenſi diſſito, anno 1608. ætatis ſuæ 46. Religionis 23. die 28. Septembris, ejuſque corpus juſſu Caroli Emmanuelis Sabaudiæ Ducis aromatibus conditum, ac plumbeo loculo incluſum, tandiù in eodem Conventu depoſitum fuit, quòd Henrica ejus filia agente, Lutetiam translatum, condigno honore ſepultum eſt ante Altare majus noſtræ Eccleſiæ Conventus Sancti Honorati, hoc appoſito Epitaphio.

Hoc tumulo condita ſunt oſſa
R. Patris Angeli de Ioyoſa, olim Ducis,
Paris, Conteſtabilis Franciæ, & in Provincia
Occitanię Proregis:
Qui in ipſo ætatis flore, ut totum ſe Chriſto addiceret,
Tot honores, & opes abjecit;

Et

Et Ordinem Capucinorum ingressus
In eo reliquum vitæ transegit,
Singularis pietatis, & humilitatis exemplo:
In quo tandem obiit,
Cùm pro secunda vice esset Provincialis
Provinciæ Franciæ,
Et Diffinitor Capituli Generalis.
Anno Christi 1608. quarto Calendas Octobris.
Henrica Catharina, Henrici Montispenserii Ducis vidua
Patri carissimo, mœrens posuit.

Ex relatis illius Provinciæ, & viris fide dignis scimus scripsisse aliqua Opuscula devota, inter quæ sunt:

Flammę amoris Divini, & Soliloquia.

Documenta varia Spiritualia, quę unà cum ipsius vita impressa sunt Parisiis anno 1612.

Vitam ejus copiosè descripserunt Iacobus Brossius lib. impresso Parisiis anno 1621. in 4. & Zacharias Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum 1608. §. 72.

Illius etiam meminerunt honorificè Hilarion Costeus lib. 3. Histor. Catholicæ §. 689. Blancona in fine quartæ Partis Chron. Frat. Minorum pag. 896. Baretius in quarta Parte Chron. Minorum. Gabriel Capejus Turonensis Regius Historicus illi adhuc vivēti dicavit anno 1587. traductionem Gallicam libri, cujus Titulus est: *Methodus ad serviendum Deo*, ubi heroicas ejus virtutes graphicè perstringit. Iacobus Moritius Carthusianus Parisiensis anno 1588. ipsi dicavit versionem Gallicam libri, *Profectus Spiritualis*. Humblotus, eo mortuo, funebrem edidit Orationem. Agunt insuper de illo Marquisius in Appendice ad Chronographiam Genebrardi anno 1608. Brulius lib. 3. Antiquitatum Parisiensium pag. 935. Ioannes Baptista à Perusio in Prologo ad vitam B. Felicis. Carolus Bruxellensis Tom. 2. Flor. Seraphic. Gualterius in Tabula Chronographica sæculo 17. de Sanctis, & Illustribus viris. Carolus Sausseyus lib. 16. Annal. Ecclesiastic. Aurelianēsium §. 16. Charronus in Historia Generali cap. 151. Richeomus lib. 7. Idololatriæ Huguenot. cap. 16. Andreas Sausfayus Tom. 1. Martyrolog. Gallicani die 21. Septembris; sed mendosè quoad diem. Haræus Tom. 3. Annal. Brabantinorum ad annum 1599. in fine. Martyrolog. Franciscanum die 28. Septembris. Corbinus lib. 8. S. Francisc. pag. 187. referens nonnulla miracula, quæ post ejus obitum operatus est Deus: & inter alia, quòd Camberiaci. ad corporis ejus contactum Paralyticus statim fuerit sanatus: quòd etiam affirmat Boverius. Frisorius lib. 4. Galliæ Purpuratæ. pag. 646.

Demum Henricus Spondanus Appamiarum Episcopus Tom. 2. Annal.

nal. Ecclesiasticorum, qui est continuatio Annal. Cardinalis Baronii ad annum 1599. num. 9. de Angelo sic loquitur.

Hoc anno Henricus Ioyosa, quem olim vidimus è Duce Capucinum, & è Capucino Mareschallum Franciæ factum, rursus mundi curarum pertæsus, cilicium Lutetiæ mense Martio reassumpsit, & munus Concionatoris suscipiens, magnam sui admirationem concitauit; stupentibus omnibus, hominem in Aula longè à libris educatum [nisi quòd litterarum humaniorum rudimenta puer in Collegio Navarræ didicerat] tam citò & doctum, & eloquentem Ecclesiastem evasisse. Quod quidem donum ei à Deo prestitum est, qui rectam ejus voluntatem intuens, replevit eum donis Spiritus Sancti in sui consolationem, & aliorum ędificationem; dans ei Sapientiam, & Intellectum ad cognoscendas mundi fallacias, Consilium ad majorum charismatum ęmulationem, fortitudinem ad perrumpenda omnia obstacula, Scientiam ad comprehendenda Divina Mysteria, & Populis unà cum pietate explicanda; denique Timorem Dei, quo in humilitate contineretur, ac cum metu, & tremore salutem & suam, & proximi operaretur. In quorum Donorum cultu, & exercitio cum multo labore, grandique patientia usque ad obitum per plures annos desudavit. Hæc ille.

ANGELVS DE PERONA, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, vir egregiis corporis, & animæ dotibus insignitus; Concionator doctissimus, & Dei spiritu fervens, ita ut Parisiis insignem Populorum applausum sibi in declamando conciliaverit; &, quòd est in Religione præcipuum, omnes illum ut hominem Sanctum, suspiciebant. Scripsit, & edidit.

Sermones duos de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, quos habuit in Civitate Parisiensi. Ibidem anno 1622. in 4.

Obiit Lutetiæ in Xenodochio S. Ludovici, dum peste laborantibus inserviret anno 1622. ætatis suæ 27. mœrentibus, & condolentibus Fratribus illius Provinciæ; quippe qui spem singularem de hoc viro conceperant: qui ętate tam juvenis insigniores Concionatores, & Theologos numeris omnibus absolutos adęquabat.

ANGELVS DE RACONIS, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ alumnus, & Concionator magni nominis. Hic primùm in Hęresi Calviniana à parentibus enutritus, cùm Catholicorum esset hostis infensus, Deo miserante, ab Hæresis nexibus absolutus, fide illucescente, cognoscens quàm sit difficile homines in hujus sæculi pelago devolutos, salvis bonorum mercibus evadere; sibi cavere desiderans, Mundo valedixit, ac rigidum Capucinorum Institutum, quod antea, tanquam omni merito vacuum, irriserat, ardenti animo est amplexus. Huic fausto initio concors semper fuit religiosæ vitæ progressus; præcipuusque apparuit in eo zelus in reducendis ad Fidem Catholicam Sectariis; quare

eo-

eorum errores constanter, fortiter, & vividissimè impugnans, verbo, & scriptis refutavit; edendo Gallico Idiomate:

Le Calvinisme demasquè. Est Opus doctissimum, in quo Calvinismo larvam detrahit, & illius deformitatem ostendit. Tom. 2. in 8. Primus Tomus est impressus Parisiis anno 1629. Secundus ibidem 1630.

Duo Emblemmata, & Figuræ Symbolicę Hęreticorum. Tom. 1. in 4. Ibidem 1627.

Excitatorium Catholicum, quo Ministri Catholici dormientes expergesiunt. Cadomi 1624. in 4.

Narrationem Conversionis Ioannis Rochettę in Vrbe Trecensi Iudicialium causarum Patroni. Trecis 1663. Tom. 1. in 8.

Doctrina, & virtutibus clarus, plurimis in tuenda Catholica Religione, & conversione Hæreticorum exantlatis laboribus, septuagenarius ad præmia evolavit Parisiis anno 1650. sepultusque est in nostra Ecclesia S. Honorati. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptoribus Francisc. littera A.

ANGELVS SAVONENSIS Italus, Patria à Savona, Provincię Bononiensis alumnus, vir non tam nomine, quàm vultus venustate, vitæque puritate planè Angelicus. Hic, cùm esset egregiis animi, & corporis dotibus à Deo insignitus, candidus, & sincerus, in humanis, divinisque scientiis, quasi ad miraculum eruditus, in enodandis Sacræ Scripturæ sensibus lumine dotatus, in concionando facundus, ac totus Apostolicus, omnibus populis gratissimus, & acceptissimus fuit. Romam, Venetias, Bononiam, Neapolim, Genuam, Brixiam, Florentiam, Mediolanum, aliasque celebriores Italię Civitates prædicando peragravit; & in pluribus quotidie per annum integrum absque ulla interruptione verbum Dei evangelizando, omnes ad se, veluti Herculeo filo deductos, ex ore suo pendentes habebat, eorum corda rapiebat, demulcebat animos, studio spiritus, ac fervoris sui à via iniquitatis eripiebat; & ubique, prædicans baptismum pœnitentię, iramque Dei annuntians proximam, innumeros penè ab umbra mortis semotos, ad veros gratiæ radios reduxit. Aliqua suæ doctrinæ, & sapientiæ monumenta nobis reliquit; scilicet:

Concionem eruditissimam de laudibus S. Petronii Episcopi Bononiensis impressam Bononię anno 1569. Et:

Sermones alios de Tempore, quorum plures absque ejus nomine sunt evulgati. Vitæ sanctitate præclarus diem extremum conclusit in nostro Conventu Æsii Provincię Piceni die 25. Aprilis, anno 1567. ætatis suæ 65. ejusque funera multa cum Populorum turba confluentium ad illius sanctitatis odorem celebrata fuerunt, & à Deo etiam miraculis illustrata. Videndus Boverius Tom. 1. Annal. Capuc. qui ejus gesta præclara recenset ad annum 1556. §. 17. ex Petraccio, & Cod. M. S. Provinciæ Bononiensis, & Martyrolog. Francisc. die 25. Aprilis.

AN-

ANGELVS A' SIGESTRO, Concionator Provinciæ Genuensis, & Diffinitor; vir morum integritate undique circundatus: qui ejusdem Provinciç plures Conventus, & Messanensem Provinciam omni cum prudentiç, & mansuetudinis laude, necnon Regularis observantiæ zelo est moderatus. Scripsit Italicè:

Statuta pro Societate Defunctorum ab eodem instituta in Ecclesia Patrum Conventualium S. P. Francisci loci Pontremuli. Parmæ apud Erasmum Viottū anno 1609. Obiit Genuæ in nostro Cœnobio Immaculatæ Conceptionis anno 1623. ętatis suæ 75.

ANGELVS SPEDIENSIS, natione Ligur, Provinciæ Genuensis Sacerdos; vir in litteris humanioribus doctus, & religiosa pietate exornatus, transtulit ex Hispano in Latinum sermonem:

Commentaria, sive, Expositionem in Regulam Fratr. Minor. P. Leandri de Murçia. Habetur M. S. Spediæ.

ANGELVS TIPHERNENSIS ex Comitibus Ananiæ, alumnus Provinciæ S. Francisci; vir generis nobilitate clarus, sed concionandi munere, morum venustate, vitæ integritate, ac doctrinę excellentia clarior: fuit enim Theologus, atque Historicus singularis, suaq; industria fundavit Cęnobium, sive Collegium S. Isidori in Vrbe. Elaboravit Italico sermone, ac pręlo submisit Opusculum, quod inscripsit:

Mysteriosa consideratio circa Sacrificium Missæ. Venetiis anno 1625. Insuper edidit librum sub Titulo:

Flores diversorum Sanctorum, atque Beatorum Ecclesiæ Tiphernensis, & Reliquiarum, quæ in eadem Ecclesia honorificè asservantur, Tipherni apud Sanctum Mulinellum anno 1627. in 8. Multa alia composuit Opuscula tam Historica, quàm Chronologica, quæ tamen M. S. reliquit. Obiit Romæ magna cum Litteratorū jactura anno 1657. die 18. Novemb. & de eo scribunt. Ludovicus Iacobillus lib. de Scriptoribus Vmbriæ, Vvaddingus de Scriptoribus Ord. Min. V. Angelus à Comitibus, & Martinus de Torreçilla lib. vbi supra.

ANGELVS MARIA MARCHESINVS, Patria Vicentinus, Provinciç Venetiarum; vir doctus, Sacræ Theologiæ professor, divini verbi declamator eruditus, necnon ingenii profunditate cum magnis comparatus; plura scripsit ad vtilitatem posterorum; eaque sunt.

La Tromba Ninivita, e la Faretra Profetica. Est cursus duplicatus Sermonum pro Oratione Quadraginta horarum. Bassani apud Io: Antonium Remondinum anno 1677. in 8.

L' Infedeltà trionfata. In hoc libro describuntur Vitæ nonnullorum Martyrum stilo encomiastico. Venetiis apud Ioann. Franciscum Valvacensem anno 1678.

Le Glorie di Thiene. Describitur origo Imaginis Beatissimæ Virginis de Vlmo nuncupatæ, quæ conservatur in Ecclesia nostra Capucinorum Civitatis Thienensis. Ibidem apud eun-

eundem 1679.

La Curiosità santificata. Part. 2. In hoc opere continentur centum Paradoxa Moralia. Prima pars fuit impressa Venetiis apud Bartholomæum Tramontinum 1673. Secunda ibidem apud Petrum Antonium Brigoncium 1679.

Dialogo Spirituale frà il corpo, e l'anima, il Demonio, e l'Angelo Santo. Venetiis apud Valvacensem 1678.

Il Pianto Redentore, e gli Stromenti adorati. Sunt Carmina Italica super Passionem Domini N. I. C. Vicentiæ apud Hieronymum Merendonum 1682.

Arcani della bellezza eclissata. Est liber de Passione Domini.

La Consulta d'Infedeli fedele. Est Tractatus de animæ Immortalitate. Venetiis anno 1683.

Le Gemme di fondamentale sodezza. Est liber de Christiana Fide. Ibidem 1683.

Gli Stimoli dell'Evangelica Perfettione. Sunt Motiva ad acquisitionem virtutis.

La Strage del Drago esterminatore.

La Nascita dell'Eterno Sole.

Il Carro dell'Innocenza trionfatrice.

La Città di Santimonia.

L'Antesignano dell'Esercito porporato.

L'Aquila di sublimi preminenze.

Il Palagio della Filosofia Celeste.

Il Mare di allettamenti ingannevoli.

La Scala all'amoroso incendio.

Hi duodecim Tractatus continentur omnes sub Titulo: *Riflessi Morali*. Tom. 2. in 4.

L'Araldo Evangelico; idest, Quinq; cursus Sermonum pro Oratione 40. horarum, quorum Titulus est:

Il Ritratto delle Infelicità.

La Sferza delle sceleratezze.

Il Convito della verità.

L'Erario de' tesori.

Il Martello degli ostinati.

Præter præfata Opera composuit latino Idiomate nonnulla alia; & sunt:

Thesaurus reclusus cœlestium arcanorum. Idest, loca quamplurima, quæ in Scriptura Sacra, cùm se præseferre contradictionem videantur, perbrevi explanatione, ostenduntur penitùs consona existere. in 4.

Officium Conceptionis Immaculatæ virginis Rithmicis versibus ad formam Officii S Francisci compositum, in quo omnes Antiphonæ, & Responsoria in una sola figura fundantur cum Hymnis propriis.

Officium proprium D. N. Redemptoris pro Ecclesia Capucinorum in Civitate Venetiarum in ejus, die festo.

Officium S. Bonaventuræ ad formam Officii S. Antonii cum Hymnis & aliis de proprio.

ANONYMVS BOHEMVS, ejusdem Provinciæ alumnus, scripsit, & evulgauit latino Idiomate.

Responsionem Apologeticam pro R. P. Valeriano Magno Capucino Missionario Apostolico, & sociis ejus, ad Libellum anno 1661. *sub nomine*

Celsissimi Principis Hernesti Hassiæ Lantgravii editum, & Herbipoli impressum. Prodiit Monachii 1662. Scripsit etiam, & Typis dedit:

Narrationem veridicam de morte ejusdem Patris Valeriani Magni Capucini. Ibidem 1622. in 16.

ANONYMVS Gallus Patrio sermone evulgavit Opusculum miram redolens pietatem, quod inscripsit:

Le Christien Interieur &c. In isto Opusculo agit de conformitate, quã debent habere omnes Christiani cum vita IESV Christi. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1664. Quod postea translatum fuit in Idioma Italicum à D. Ioanne Cenamo Priore Ecclesiæ S. Alexandri in Civitate Lucensi, & impressum Venetiis anno 1666. apud Combi in 12. Vide infra litt. L. in Ludovico Francisco Argentinensi.

ANONYMVS Secundus Gallus Parisinus, ejusdem Provinciæ Theologus, & Concionator, in facultate Poetica eruditus, descripsit elegantissimè Carmine heroico gesta, & miracula S. P. N. Francisci in Opere, quod intitulavit:

Franciscíades, sive Vita S. Francisci Assisiatis, & Minorum Patriarchæ in libros XXV. distributa. Prodiit Parisiis apud Nicolaum Rausset anno 1638. in 8. De eo meminit Vvadingus libro de Scriptoribus Franciscanis.

ANONYMVS Tertius Gallus Normannus composuit, ac Typis submisit

Catechismum Seraphicum pro Missionariis Capucinis.

ANONYMVS Quartus Gallus Provinciæ Normanniæ evulgavit Opusculum Gallicè.

Les Entretiens spirituels d'un ame devote &c. pro exercitio solitudinis, & meditationibus unius mensis.

ANONYMVS Quintus Gallus Provinciæ Normanniæ edidit:

L'Esprit de la Religion Seraphique. Multoties ille libellus impressus est Rothomagi, & Parisiis apud Ægidium André via Iacobæa.

ANONYMVS Hispanus, Provinciæ Aragoniæ descripsit Patrio Idiomate, & Typis dedit:

Vitam, & gesta B. Felicis à Cantalicio Capucini. Cæsaraugustæ anno 1649. De eo meminit Torreçilla ubi supra.

ANONYMVS Italus, Provinciæ Genuensis Concionator, scripsit Opus valdè proficuum ad modum Dialogi inter Magistrum, & Discipulum sub hoc Titulo Italico:

Istruttione del vivere Christiano secondo le Sacre Scritture, & i Santi Padri. Prodiit primùm Genuæ anno 1538. approbatum à Reverendissimo P. Stephano Vsusmaris tunc in eadem Civitate Inquisitore Generali; & secundò in Civitate Astensi anno 1540. in 8.

ANONYMVS item Italus, Provinciæ Picenæ alumnus, scripsit, & evulgavit Opusculum:

De Passione D. N. IESV Christi. Venetiis apud Nicolaum Zopinum anno 1539. Tom. 1. in 8.

ANONYMVS Italus Tertius, ejus-

ejusdem Provinciæ Picenæ alumnus scripsit Italico Idiomate:

Tractatum de Vulneribus Salvatoris nostri IESV Christi.

Meditationes in Hymnum: Veni creator Spiritus. Venetiis 1583.

ANONYMVS Quartus Italus Provinciæ Romanæ Theologus, scripsit latinè, & in lucem dedit sine loco impressionis:

Defensionem Generalem Annalium PP. Capucinorum per Rev. Adm. P. Zachariam Boverium ejusdem Ordinis Diffinitorem Generalem editorum. In fol.

ANONYMVS Provinciæ Rhenanę Concionator ex Latino in Germanicum Idioma traduxit:

Vitas Sanctorum per annum.

Speculum Exemplorum

Librum quendam Infirmorum, seu, De adjuvandis Infirmis ad sanctè moriendum.

Dialogos Controversiarum; &

Meditationes per totum anni circulum. Coloniæ 1684.

ANSELMVS ANDEGAVENSIS, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus, ac Concionator magni nominis. Hic, cùm à Superioribus Præfectus Operariorum Missionis Pictaviensis propter magnum ejus Fidei Catholicæ Zelum fuisset deputatus, Orthodoxam Religionem per Oppida, & Castella totius illius Diœcesis mirificè propagavit, omnemque suam navavit operam, ut illuc grassantes Hęreses radicitus evelleret. Quare Sectarios multos Romanæ Ecclesiæ adjunxit, & suis Concionibus, optimisque vitæ exemplis, pinguissimos animarum fructus in Dominicum horreum intulit. Maxima fuit erga Beatissimam Dei Matrem affectus devotione, ejusque cultum assiduè in suis Sermonibus Populis commendabat; affirmans, quòd Deus nihil fermè hominibus concederet, quod non Mediatricis hujus ope ejus clientibus fuisset impetratum. Scripsit in honorem ejusdem Virginis Immaculatę Opusculum Gallico Idiomate; cujus Titulus est:

De Efficacia intercessionis Immaculatæ Dei Genitricis Virginis MARIÆ. An verò hic Tractatus sit impressus, non habuimus ex relationibus illius Provinciæ. Addunt tamen, quòd multa fecit, & perpessus est pro animarum salute, & conversione Hæreticorum; licèt semper ferè ęgra valetudine: nec solis æstus, brumæ rigor, viæ difficiles, salebrosæ, & inaccessæ zelum ejus, vel breui temporis spatio, remorari potuerunt. Obiit ad Thermas Borbonii anno 1629. & de illo meminit Marcellinus de Pise Tom. 3. Annalium Capucinorum ad annum prędictum.

ANSELMVS A'FORARQVIVIO, natione Gallus, Provinciæ Saliorum Concionator, sæpiùs Guardianus, & Diffinitor: qui etiam ob præclaram ejus doctrinam, prudentiam, morumque probitatem, prius ad Commissarii Generalis, deinde ad Ministri Provincialis munus fuit assumptus. Scripsit doctissimè

Responsionem ad quendam librum anonymum, & hæreticum, cui Titulus est: Manifestum Conversionis

Gaſparis Martini. Avenione 1649. in 4.

ANSELMVS HYACENSIS, natione Siculus, Provinciæ Panormitanæ alumnus, vir doctus, ac Concionator ſatis eruditus; Scripſit Italicè, & prælis dedit:

Vitam Sanctæ Veneriæ Virginis, & Martyris. Panormi 1669. in 8.

ANSELMVS LEXOVIENSIS, natione Gallus, Provincię Normanniæ alumnus, ac Diffinitor, necnon majoris Conventus Rothomagenſis Guardianus, Concionator magni nominis, ac omnigena, tam ſacra, quàm profana inſtructus eruditione; edidit Gallicè librum Concionum de SS. Sacramento, cui hunc appoſuit Titulum:

Certamina Victoriæ, & Triumphi à Chriſto IESV Domino noſtro de Cœlo, Terra, & Inferno contra Iuſtitiam Divinam, Mundum, ac Dęmonem conſecuti. Pariſiis apud Dionyſ. Thierry anno 1687. in 4.

ANSELMVS MARZATVS, natione Italus, Patria Monopolitanus, S. R. E. Presbyter Cardinalis Tituli S. Petri in Monte Aureo, meritò inter celebriores noſtræ Religionis viros connumeratur. Hunc enim ab adoleſcentia, anno videlicet ętatis ſuæ decimoſeptimo, Religionem Capucinorum amplexantem, ſtirpis nobilitas clarum, ingenii excellentia clariorem, virtutum culmina clariſſimum reddiderunt. Ad ſacra ſtudia poſt annum probationis promotus, ſic tanto progreſſu ſe prę cęteris extulit, quantum poſteà confirmavit experientia in omnibus penè Religionis muneribus obeundis: quippe qui in Theologica profeſſione profunditatem, in Seraphica obſervantia zelum, in Sacris Concionibus eloquentiam prætulit. Quamplurimę eum audierunt Civitates Quadragemali tempore prædicantem, Romam præſertim, ubi Ideam, ac Concionatorum patrem appellari poſſe, communi omnium exiſtimationi viſum fuit. Quapropter à Clemente Papa VIII. Collegii Apoſtolici cum ingenti Sacri Senatus gaudio Prædicator electus, novem circiter annos in eo munere perduxit; mirantibus omnibus in eo libertatem, gravitatem, elegantiam, auctoritatem, ac quaſcumque ferè partes, quæ Apoſtolicum Eccleſiaſten maximè conflant. Agendo indefeſſus, bis totius Ordinis Diffinitor, in Romana Curia Procurator Generalis; Theologus Congregationis S. Officii, & de Auxiliis; nihil tantis in laboribus Regulari diſciplinæ, vitęque auſteritati defuit; immò, præter communia Religionis jejunia, duobus hebdomadæ diebus, veneris ſcilicet, & ſabbati ſolo pane, & vino victitabat. Demum tanti viri merita nactus idem Pontifex illum ex Gallia redeuntem, quò miſſus fuerat Theologus Cardinalis Aldobrandini ad componenda diſſidia, quæ inter Henricum IV. Regem Chriſtianiſſimum vertebant, & Ducem Sabaudiæ, ſacra illum decoravit purpura: quę Anſelmo minus cara vili, ſed cariori, qua ſemper vſque ad mortem uſus eſt tunica, pręferebatur. Vnde Sacroſancto, & Apoſtolico Senatui viviſſimum virtutum, humi-

militatis præcipuè, prudentiæ, atque charitatis exemplar, ęternam sui memoriam posteritati reliquit. Incredibiles super Sacram Scripturam labores, ac potissimũ magna in Epistolas Divi Pauli studia posuit; nulla tamen ex illis prælo evulgavit. Scimus nihilominus ex relatu multorum conservari M. S.

Conciones, quas habuit per totum novem annorum curriculum in Sacro Collegio; &

Integer Cursus Theologiæ.

In nostra Genuensi Bibliotheca asservatur *Concio eruditissima* ab ipso habita Romæ in Aula Constãtiniana ad Sacrum Cardinalium Collegium. Alia ejus scripta tam Philosophica, quàm Theologica, & ad Sermones spectantia, cæteraque ingenii sui sublimis monumenta ab edaci tempore obtenebrantur. Publica sanctæ vitæ opinione Vrbis, & Religionis grandi dolore, corporis sarcinam deposuit in Civitate Tusculana anno 1607. die 15. Augusti, cùm numeraret Cardinalatus annos 14. ætatis suæ 63. & in nostra Tusculi Ecclesia ante Altare majus est tumulatus. Ejus gesta describuntur à P. Benedicto S. Benedicti Mediolanensi in traductione Italica Annal. Capuc. Zachariæ Boverii Tom. 2. ad annum 1593.

ANSELMVS OLORNIENSIS, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, & Missionarius Apostolicus, vir Evangelicis virtutibus, & omnium scientiarum genere perpolitus, sacris studiis indefessus, & ad animarum lucra semper assiduus; ita ut ducentos supra mille Sagos, & Sagas à Confessionibus audierit, & è Sathanæ manibus eripuerit. Dum Conventus Olorniensis Guardiani munere fungeretur; jussu ProtopręsidisSupremi Navarrę Parlamenti Gallico Idiomate evulgavit Opus, quod inscripsit:

Experimentales Demonstrationes intellectus, visus, auditus, & tactus: quibus probat incredulos esse Sagos, & Sagas. Et quia, quæ vidit, audivit, tetigit, & expertus est, incredibilia videri possunt; addidit notas, quibus demonstrat hæc omnia conformia esse iis, quæ Sacris Canonibus, Conciliis, Patribus, Scholasticis, præcipuè D. Thomę, Inquisitoribus, Iurisconsultis, & aliis Scriptoribus præcedentium sæculorum sunt concoloria. Tom. 1. in 4. Parisiis anno 1673.

ANSELMVS DE RASET Gallus, Provinciæ Tolosanæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ professor, vir pietatis merito, ac varia insignitus eruditione, posteris transmisit Tom. 4. in 8. De rebus spiritualibus, & ad perfectionem acquirendam optimè accommodatos, sub hac Inscriptione Gallica:

Les Entretiens Spiritueles de Teophile, & Olimpie. Tolosę 1683.

ANTONIVS DE SARINENA Hispanus, Concionator Provinciæ Valentiæ, vir in Historiis Ecclesiasticis, ac profanis non vulgariter versatus, non sine magno studio elaboravit Idiomate Hispanico:

Compendium Historicum, in quo continentur omnes res notabiles, quæ am-

amplissimè tractantur in Historiis, & Annalibus tam Ecclesiasticis, quàm Profanis ab Adam usque ad hæc tempora. Tom. 1. in fol.

ANTONIVS AB ALICANTE, natione Hispanus, Provinciȩ Valentiæ Concionator, Magister Novitiorum, ac pluries Diffinitor: qui Evangelicas virtutes, & omne religionis, ac pietatis studium studio litterarum, ac fervore prædicationis semper adjunxit. Præclara posteris doctrinæ suæ monumenta reliquit. Scripsit enim, & Typis dedit Opus egregium Cõcionatoribus sacris perutile sub Titulo Hispanico.

Avisos al nuevo Predicador Evangelico, con un breue tractado della Sagrada Escrittura, in que explica, que cosa sea, quantas sus partes, sus libros, sus Autor, los sentidos, los modos d'expliquarla, y al fin d'el pone unas veinte y quatro proposiciones malsonentes, de que deben fuir los Predicadores. Tom. 2. in fol. Valentiæ apud Hieronymum Villagratium anno 1661.

ANTONIVS DE ARNEDO, natione Hispanus, Provinciȩ Castellȩ filius, & Concionator, ex Latino in Hispanum Idioma convertit:

Flores Seraphicos Virorum Illustrium Capucinorum R. P. Caroli Bruxellensis. Matriti anno 1669. Tom. 2. in fol.

ANTONIVS BARBERINVS Italus, Patria Florentinus, S. R. E. Prȩsbyter Cardinalis Tituli S. Onuphrii nuncupatus, SS. D. N. Vrbani Papȩ VIII. germanus frater, Major Pȩnitentiarius, necnon Religionis nostræ Capucinorum ab eodem Sanctissimo Protector specialiter deputatus. Hic ætatis suæ anno 16. mundi illecebris, divitiis, ac sanguinis claritate posthabitis, Seraphico induendus habitu ad nostrum Cortonensem Cœnobium convolavit. Cùmque per 27. annos in Religione humilioribus exercitiis vigilantissimè intentus, & incomparabili Apostolicȩ perfectionis exemplo vitam traduxisset, jubente Fratre Pontifice, in sanctæ obedientiæ virtute Cardinalitiam purpuram subire, Claustrique tranquillitatem relinquere, & curam Senogallensis Ecclesiȩ suscipere coactus est anno 1624. die 5. Octobris. Cujus Episcopatus onere suscepto, redditibus omnibus recusatis, solo victu, & vestitu, more Capucinorum, contentus, præclarissimis virtutibus, quibus anteà in Religione floruerat, omnibus eluxit. Tanta enim in illa dignitate, in Deum pietate, orationis fervore, justitia ad proximum, temperantia ad seipsum, humilitate in prosperis, constantia in adversis, in pauperes beneficentia; tanta demum in omnes benignitate, & humanitate vitam est prosecutus, quòd nihil illi ad sancti Pastoris, & perfecti hominis formam deesse videretur. Iubente deinde Summo Pontifice Romam accessit gravioribus Ecclesiæ negotiis manum admoturus. Quare spontè se ab Episcopali munere abdicavit, & Collegiis prius, ac aliis locis piis ad Iuventutem instituendam ȩdificatis; reliquum vitæ cursum in Aula Romana peragens, incomparabile fuit

om-

omnibus exemplum probitatis. In purpura enim nunquam est gloriatus, in magnis nunquam elatus; sed de se semper humiliter sentiens, idem semper manens, Christi, Ecclesiæ, & Religionis Seraphicę bonus odor fuit: &, ut vixerat, ultimum spiritum reddidit Creatori anno 1646. sub Innocentio X. die 11. Septembris hora nona advenientis diei, annos natus 77. sepultusque est in nostra Ecclesia Immaculatę Conceptionis, quam simul cum Conventu suis impensis extruxerat, ante Altare majus; hoc apposito sepulcrali Epitaphio.

Hic iacet pulvis, cinis, & nihil.

Et quamvis numerosa esset tunc Barberinorum Familia, ille tamen nepotibus, & cognatis nihil Ecclesiasticorum redditũum impertivit; sed, illis omnibus inclinatis, Sacrum de Propaganda Fide Collegium omnium bonorum suorum Heredem instituit. Porro ad Regimen suę Ecclesiæ composuit, & imprimi fecit.

Constitutiones Synodales, & Decreta pro Diœcesi Senogallensi. Romę ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicę anno 1627. in 4.

Constitutiones, & Decreta pro Monialibus suæ Diœcesis. Ibidem 1628. in 12.

Tractatum de Antiquo modo eligendi in Religione Capucinorum: Ibidem 1628. in 4.

Ordinationes pro bono Regimine nostræ Religionis Capucinorum. Ibidem 1640.

Testamentum, & Codicillum ab ipso manu propria conscriptum ante suum obitum. Romę 1646. in fol.

De hoc piissimo Purpurato pręclarè meminerunt Philippus Maria Boninus lib. quem inscripsit: De viro Evangelico Parte 1. pag. 78. Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Capuc. pag. 496. §. 1. ad annum 1624. Ferdinandus Vghellus in sua Italia Sacra. Tom. 2. in Episcopis Senogallensibus; & alii, qui de S. R. E. Cardinalibus scripserunt.

ANTONIVS CAPVTVS, natione Italus Patria à Grottaliis in Apulia, Provinciæ Hydruntinę Diffinitor, vir doctus, polita, & eleganti dotatus loquendi facundia. Descripsit Italico Idiomate, ac Typis dedit

Vitam R. P. Archangeli Scoti Capucini, filii Comitis de Forbes, & Margaritæ Gordoniæ ex Regia Stuartorum Stirpe progeniti. Hunc librum dicavit Serenissimo Ranuccio Farnesio Parmę, & Placentię Duci. Editio prima facta est Neapoli anno 1650. Secũda Bononię anno 1656. apud Heredes Petri Dozze in 12. Descripsit etiam, & edidit

Vitam Sanctę Febronię Virginis, & Martyris. Venetiis apud Franciscum Stortum anno 1660. in 12.

ANTONIVS CARAFFA Ducis Noye filius primogenitus, Provinciæ Neapolitanæ Concionator, ac Diffinitor; qui ad ejusdem Provinciæ Ministerium assumptus, pari prudentia, ac benignitate, doctrina verò, & pietate non impari, plurimum enituit. *Nonnulla scripsit Typis evulganda,* quæ tamen, morte præventus, perficere haud potuit.

Con-

Conservantur tamen in nostra Bibliotheca Conventus Neapolitani. Hęc ex Nicolao Toppio lib. de Scriptoribus Neapolitanis Parte 1. pag. 25.

ANTONIVS CARNOTENSIS, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis, vir cui Deus intelligentiam Sacrarum Scripturarum cœlitus concessit; adeò ut ejusdem Textus magis difficiles concionando suis auditoribus explicaverit tanta facilitate, & claritate, quòd eis luce meridiana clariores viderentur. Et ipsemet Cardinalis Perronius toti Orbi notissimus ingenuè fateretur, virum hunc in sacri Codicis expositione spiritum Dei fuisse sortitum. Antequam suggestum conscenderet longo tempore flexis genibus orabat, junctisque manibus Sacram Scripturam meditabatur; indeque Divini amoris faces in corde suo accendebantur, quibus aliorum similiter animas, dum ad Populum sermonem haberet, accendebat. *Plura scripsisse in eandem Sacram Scripturam* ex relationibus habemus, quorum aliqua M. S. asservantur in eadem Provincia, & pręlo dignissima. Felicissimo vitæ fine occubuit, viri sancti, & apostolici sibi nomine comparato, anno salutis 1625. sepultusque est Parisiis in nostro Conventu S. Honorati, ejusque gesta describuntur à P. Marcellino de Pise Tom. 3. Annal. Capuc. §. 38.

ANTONIVS CHIERENSIS Pedemontanus, ex Comitibus de Tana, Pedemontanæ Provinciæ Diffinitor, vir doctrina præcellens, in Divinis Scripturis eruditus, & longa temporis exercitatione penitùs sermonum declamator fervidus, nec non religiosa morum honestate exornatus; Scripsit Italicè:

Martyrium Beatæ MARIÆ Virginis; sive Sermones de Doloribus intemeratæ Virginis in septem partes distributos, quos dicavit Serenissimæ Margaritæ Sabaudiæ Ducissæ. Taurini apud Ioannem Dominicum Tarinum 1638. Tom. 1. in 4. & Monteregali apud Ioannem Franciscum Rubeum anno 1640. Obiit B. Virginis devotissimus Clientulus Taurini 1638. annos natus 63. De eo meminit Hyppolitus Maraccius lib. de Script. Marianis, & Vvaddingus lib. de Scriptor. Franciscanis litt. A.

ANTONIVS CYRNÆVS, Provinciæ S. Francisci. Hic è Corsica oriundus, cùm Insulam intestinis odiis, ac inimicitiis discissam cerneret, adolescente adhuc ætate Romam profectus, de fugiendis sæculi periculis consilium iniens, in Clericorum Regularium, qui Theatini nuncupantur, Ordine conscribi voluit, & in eo aliquot annis magna cum virtutis laude transactis, ad duriora pro Christo toleranda succensus, in Capucinorũ Congregationem transmigravit anno 1530. Admiranda sunt, quæ hic Dei servus tunc præstitit, sive vitæ asperitatem in cilicio, cibo, potu, & disciplinis, quibus carnem edomabat, spectemus: sive ejus humilitas, paupertas, oratio, contemplatio, quibus ad Deum propriùs accedebat, conspiciantur. De iis legendus Boverius Tom. 1. Annal.

nal. ad annum 1548. Scripsit:

Historiam de exordio, & progressu usque ad sua tempora Congregationis nostræ Capucinorum, & præcipuè Provinc. S. Francisci. Moritur in Conventu Montis Casalis miraculis ante, & post obitum illustratus. Vide Martyrologium Franciscanum ad diem 11. Augusti.

ANTONIVS INTERAMNENSIS, natione Italus, Provinciæ S. Francisci alumnus, verbi Dei evangelizator fervidus, ac propter ejus morum suavitatem, & elegantiam omnibus amabilis; scripsit Italicè:

Tractatum de Habitus forma, quem gestant Fratres Minores Capucini. Fuit elaboratus ab Auctore anno 1629. & habetur in nostra Bibliotheca Genuensi.

ANTONIVS LAVDATVS, nobilis Caietanus, filius Ducis Marzani, Provinciæ Neapolitanæ alumnus. Hic, cùm esset Eques Ierosolymitanus, de eo talis erat existimatio, quòd, quisquis cum illo ageret, non nisi contentus, hilaris, sibique gratulans recederet. Verùm, qua erat animi modestia, & humillimè de se sentiens, pulcherrimo postremæ ætatis exemplo pius adolescens annum agens 17. in nostra Religione adscribi voluit; admittente R. P. Francisco Maria Philomarino tunc in Conventu Casertano Guardiano, & Novitiorum Magistro. Post professionem litteras philosophicas, ac theologicas præclarè didicit, ad Populum complures annos pro concione variis in locis fructuosissimè dixit, pluribus Conventibus præfuit, Novitios per biennium instituit, quos, magis quàm verbo, solidarum virtutum exemplo ad omnem Seraphicæ vitæ rationem sedulò informavit. Demum, impetrata Missione, in Aphricam navigavit, vineęque Regni Matambæ cultor, sub Titulo Præfecti Generalis designatus, post incredibiles labores in animarum salute procuranda per insignem tolerantiam exhaustos, post terræ, marisque quotidiana pericula, itinerum difficultates per montium salebras, & solitudines; famem, sitim, nuditatem, insomnia, & ęrumnas alias innumeras exantlatas; pluribus Infidelibus cum ipsamet Regina Matambæ, Singa vocata, totoque ejus Regno baptismatis unda regenerato, laboriosæ magis, quàm vitæ diuturnæ macie confectus, Sacro Viatico præmunitus, inter Crucifixi oscula, ac repetenda IESV, ac MARIÆ dulcissima nomina, placidissimè obdormivit in Civitate Loandæ die 9. Iulii anno 1662. ætatis suæ 47. Religionis 31. ejusque funus Populorum concursu, ac lacrymis cohonestatum est ob magnam de eo sanctitatis opinionem: quæ etiam tantùm invaluit, ut ad venerationem, quid quisque rerum ejus nactus esset, religiosissimè asservaret. Descripsit Italicè:

La Maravigliosa conversione alla Santa Fede di Christo della Regina Singa, e del suo Regno di Matamba. Prodiit Neapoli apud Hyacinthum Passerum 1669. in 4.

ANTONIVS A' MONDVLPHO, natione Italus, Provinciæ

Marchiæ alumnus. Hic, cùm esset omnium virtutum lucidus splendor, varioque scientiarum genere exornatus, illustrissimus tum in Picena, tum in aliis Provinciis Sacræ Theologiæ explanator evasit, plurimosque discipulos non solùm in Theologica Facultate insignes; sed virtute quoque præstantiores, suique imitatores Religioni donavit. Fuit etiam Divini verbi promulgator verè Apostolicus adeò ut post illum gentes turmatim abirent, eorumque animos miro sui spiritus ardore, & sapientia cęlesti ad Christum omni modo alliceret. Multa scripsit, sicut accepimus ex relatis, sapientia, & spiritu Seraphici S. Patris nostri digna; sed morte præventus nulla in lucem remissa prælo reduxit. Attamen singularis hujus Patris doctrina, & sapientia, animi ejus virtutes, morum composita venustas, labores pro Christi Ecclesia indefessi, illiusque vitæ sanctimonia dignũ fecère, qui huic Catalogo inseratur. Obiit felicissimus in Christo Romæ in nostro Conventu S. Bonaventuræ anno 1590. ejusque gesta recensentur à P. Boverio Tom. 2. Annal. ad annum prædictum.

ANTONIVS NACCARIA, natione Italus, Patria à Civitate Pennæ, Provinciæ Aprutiorum Concionator, Diffinitor, ac Sac. Theologię professor: vir excellenti præditus ingenio, omnisque eruditionis genere excultus; Scripsit, & evulgavit Italicè:

Historiam de pestilentia Regni Neapolitani, quæ fuit annis 1656. & 1657. Neapoli apud Hyacinthũ Passerum anno 1660. Tom. 1. in 4.

Somnium Nabuchodonosor Regis Daniel. cap. 2. *in* 12. *Paradoxa Moralia explicatum*. Tom. 1. in 4. Ibidem 1666. & iterum anno 1669.

Conciones, seu Sermones de Sanctis. Tom. 3. in 12. Venetiis 1673 apud Paulum Balleonium.

Conciones pro toto tempore Adventus, quas habuit in Sacrosancta Æde Lauretana ab eo inscriptas sub Titulo Italico: Li Tuoni parlanti dell'Apocalissi. Ibidem 1675.

Conciones sacras de variis materiis sub Titulo: Il seno di Abramo. Tom. 3. Venetiis 1675.

Pentatheucum Mariale; Idest, Conciones de B. Virgine. Tom. 1. in 8.

Declamationes Sacras. Tom. 3.

Parnassum in Monte Alverniæ; idest: Problemi Sagri per le glorie del nostro Padre S. Francesco. Tom. 1.

Sermones de Passione D. N. IESV Christi. Tom. 1. Hæc habui ab eodem Auctore, dum essem Florentiæ anno 1675. Obiit 1676. Neapoli multis aliis sui felicis ingenii relictis monumentis.

ANTONIVS PARISINVS Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, Concionator doctus, assiduo divinarum rerum studio, & religiosarum virtutum decore laudatus. Scripsit ad instructionem Fidelium Opus perutile sub hoc Titulo Gallico:

Le Genie de l'homme parfait, où le Chrestien est instruit de la Morale le plus importante a toutes les conditions de la vie publique, & particu-

lie-

liere. Tom. 3. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1662.

ANTONIVS PARISINVS, cognomento Caluze, Gallus, qui in Provincia Parisiensi Concionatoris munus cum doctrinæ laude, ac animarum zelo per plures annos exercuit; ex latino in Gallicum Idioma convertit.

Annales Fratr. Minor. Capuc. P. Zachariæ Boverii. Tom. 2. in fol.

ANTONIVS DE PHVENTE LA PENNA, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ Exprovincialis, vir non vulgariter doctus, Sacræ Theologiæ professor ingenuus, ac concionandi munere præstans; Scripsit Hispanicè duo volumina, quorum Titulus est:

La Tripo de Physice Mathematica, ò sea el Ente dilucidado, Discurso novissimo, que muestra ay en natural animales irrationales, invisibles, y quales sean. Matriti anno 1676 in 4. Ex Typographia Regia.

Retrato Divino, en que para enamorar las almas se pintan las Divinas perfeciones con alusion a las faciones humanas. Ibidem apud Io: Garziam 1685. Tom. 1. in 8.

ANTONIVS A' RAPALLO, Provinciæ Genuensis Concionator, qui post datum in sæculo Iurisprudentiæ, ac bonis artibus operam inter Seraphicos filios adjunctus, Religiosam vivendi rationem semper retinuit; ex Gallico in Italicum Idioma transtulit:

Exercitia Christiani Interioris in duas partes distributa. Genuæ apud Benedictum Celle anno 1670. & Venetiis apud Nicolaum Pezzana.

Partem Secundam Christiani Interioris. Venetiis apud eūdem 1681.

Catechismum Crucis. Genuæ apud Franchellum 1686.

ANTONIVS TVRNONENSIS, natione Gallus, Provinciæ Lugdunensis Diffinitor, ac Minister Provincialis, vir doctrina, & eruditione celebris, egregius Concionator, zelosus regularis observantię cultor; ob columbinam ejus simplicitatem omnibus amabilis, insigni animi robore præditus, omniumque virtutum ornamentis decorus; Scripsit, ac Typis submisit:

Conciones tres de SS. Eucharistiæ Sacramento. Lugduni anno 1609. Podagræ doloribus longo tempore excruciatus, placidissimè obdormivit in Domino anno 1614. admirantibus omnibus invictam animi illius patientiam, atque in tot cruciatibus constantiam. De illo meminit Mariſconensis Tom. 3. Annal. ad annum 1614. §. 291.

ANTONIVS MARIA GALLITIVS, natione Italus, Patria à Carpenedulo, Provinciæ Brixiensis, quem eundem esse existimo cum Marco Antonio Gallitio, de quo infra litt. M. Scripsit Latinè, & evulgavit librum Apologeticum sub hoc Titulo:

Dilucidatio Speculi Apologetici R. P. Iacobi de Ridere; sive, Propugnaculum Historiæ Annal. Adm. R. P. Zachariæ Boverii. Antuerpiæ apud Frãciscum Fichert anno 1653. Tom. 1. in 4.

ANTONIVS MARIA PRO-

DOMONTANVS, natione Italus, Provinciæ Picenæ Concionator, ac Missionarius in Regno Manicongi; quo in munere strenuè, ac fideliter per plures annos insudavit, multasq; animas catechizando, docendo, ac prædicando IESV Christo peperit. Scripsit Carmine latino Opera varia sic prænotata:

Seraphicus Franciscus Eterocosmos, Ideà, vel Imago mundi, Allegoriis è primo Sacræ Genesis capitulo deductis, ac Epico Carmine compositus. Tom. 1.

Ieropantheon; sive, Sacrum Templum, in quo Summorum Pontificum monumenta, seu facinora, eorumque temporum fausta, ac infausta reconduntur, & depinguntur Carmine, à Divo Petro vsque ad Clementem IX. inclusivè. Tom. 1. in fol.

Sanctorum mare magnum. Opus ad methodum Martyrologii Romani, Ephemerides Sacras, sive Sanctorum omnium ortus complectens, & occasus, carmine digestum. Tom. 1. in fol.

Vita B. Ægidii Seraphici Patris nostri Francisci socii Heroico Carmine descripta. Tom. 1. in 8.

Vita S. Hilarionis Abbatis eodem Carmine composita. Tom. 1. in 4.

Catechismus pro Regno Matambę in Æthiopia Reginę Singæ Lusitanico, Latino, & ejus Regni Idiomate locupletatus. Romæ Typis S. C. de Propaganda Fide 1661.

Instructio pro Fidei constantia ad Reginam Singam in Regno Matambæ. Romæ 1661. Vivebat adhuc vir doctissimus in nostro Conventu Anconæ multarum virtutum laude conspicuus annum agens ætatis vltra nonagesimum; dum hanc Bibliothecam primò in lucem dabamus.

ANTONIVS MARIA SCHYRLEVS, natione Germanus, Patria de Rheita, Provinciæ Bohemiæ Concionator, ac Sac. Theologiæ professor, Serenissimi Electoris, & Archiepiscopi Trevirensis Confessarius, & ab eo in magnis, & arduis negotiis, ob insignem ejus doctrinam, prudentiam, ac dexteritatem adhibitus. Vir fuit mirabilis ingenii, in profanis, ac divinis litteris admodum eruditus; sed multum excelluit in Mathematicis: ea de re posteris dedit Opus novissimum, quod reverà Archimedi in Mechanicis, ac Ptolomæo in Astronomicis gloriam omninò præripit. Operis Titulus est.

Oculus Enoch, & Eliæ; sive, Radius Sidereomysticus Planetarum varios motus solo excentrico tradens, nova, & jucunda continens, Conditorem siderum, ejusq; perfecta visibilia magnalia prædicans. Tom. 2. in fol.

Tomus Primus continet quatuor Tractatus. In primo agit:

De variorum Systematum, & Hypothesium constructione. In secundo

Demonstratur Thyconis theorias haud attingere veritatem Astronomicā. Lansbergius in multis refellitur; & Controversiæ inter Copernicum, & Ptolemaicos tractantur, ac pro terræ stabilitate concluditur. Tertius

Tradit novas Hypotheses omniū, Planetarum, sine ullis Epicyclis, & Æquantibus tam theoriis Thyconis,

quàm

quàm Copernici accommodatas. Quartus

Agit de Cœlo, & Mundo, multisque novitatibus primùm nostro sæculo cœlo deductis. De Planetarum à tellure, & inter se distantia, proportione, & magnitudine. De Sole, Luna, & probabilissima caussa fluxus, & refluxus maris Oceani. De Planetologio novo, quo omnium Planetarum motus compendiosè exhibentur. De confectione Telescopii Astronomici binoculi. Hi omnes Tractatus fuerunt impressi Antuerpiæ apud Hieronymum Verdussium 1645. Secundus Tomus est de Mystica Astronomia, cujus Titulus est:

Theoastronomia, qua consideratione visibilium, & cœlestium per novos, & jucundos conceptus prædicabiles ab astris desumptos, mens humana in invisibilia Dei introducitur. Ibidem anno 1645. Evulgavit etiam aliud Opusculũ sub hac inscriptione:

Paradoxa, sive, Expositio hactenus inaudita, & inopinata Visionis Ezechielis Prophetæ cap. 1. & 10. adumbratæ, & 7. Planetis accommodatæ. Ibidem apud eundem 1645.

Fasciculus Indulgentiarum, & Stationum Vrbis à Paulo Papa V. omnibus approbatæ Religionis Regularibus utriusque sexus concessarum; & quæ ab Vrbano Papa VIII. fuerunt approbatæ, & confirmatæ. Ibidem 1646.

Multa alia scimus egregiè ingenii sui Opera elaborasse; inter quæ extant M. S.

Commentaria in Sacram Genesim, &

Expositio in Apocalypsim B. Ioannis Apostoli, quæ, morte præventus, edere non potuit, & ad oculos posterorum per Typum adducere. Clarus nomine, & fama diem extremum cõclusit Ravennæ anno 1660. ætatis suæ 63.

De hoc Auctore meminit Vvaddingus lib. de Script. Fr. Minor. & Ioannes Caramuel in 2. part. suæ Metemetricæ Apoll. circularis, Musa secunda cœlesti pag. 67. n. 348. Vbi postquam scripsit, quòd in Religione Capucinorũ omnes ferè scientiæ florescunt; & quòd in ea fuerunt, & sunt viri doctissimi, quos nominatim exprimit; loquendo de Patre Rheita, sic subjungit: *Et P. Antonius Maria de Rheita mihi etiam nunc in Cœlo (vti spero) amicissimus, ingenio magno polluit, in omnibus scientiis emicuit, ut ejus libri in lucem emissi testantur*.

ARCHANGELVS ALARCONIVS, natione Hispanus, Patria ex Turri Sydoniæ, sive Syllana, nobilibus ortus progenitoribus, generis nobilitatem meliori Dei servitute in Seraphica Capucinorum Religione cumulavit. Concionatoris, Magistri Novitiorum, Diffinitoris, ac Commissarii Generalis munere decoratus, maximam sibi apud omnes sapientiæ, doctrinæ, prudentiæ, ac sanctimoniæ laudem comparavit. Fuit enim plenus humilitate, paupertatis Evangelicæ rigidus observator, puritatis Angelicæ candore nitidus, orationis, divinorumque

my-

mysteriorum contemplationis dono ditatus, devotione summa erga Beatissimam Virginem Dei Matrem singulariter affectus, humanarumque denique laudum, & auræ popularis despicientia insigniter notatus. Multa posteris suæ sapientiæ, & doctrinę monumenta porrexit. Extant tantummodò Typis expressa Latino Idiomate:

Carmina devotissima diversi generis in laudem Immaculatę Dei Genitricis Virginis MARIÆ, quę unà cum alio Opusculo, cujus Titulus est: *Viridarium Plantarum Divinarum*, Barcinone evulgavit anno 1590. Multis in fundatione Provinciæ Cossettanæ (vulgò Catalogna) exantlatis laboribus, sanctis operibus cumulatus, migravit ad Dominum in eadem Civitate Barcinonæ in nostro Conventu Montis Calvariæ anno 1598. Ejus vitam posuit Zacharias Boverius in Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum prędictum: & de eo etiam meminerunt Vvaddingus lib de Script. Fr. Minor. & Maraccius de Scriptoribus Marianis Tom. 1. litt. A.

ARCHANGELVS ANICIENSIS, natione Sabaudus, Gallus, in Oppido S. Baldomeri apud Foresianos ortus: vir potens opere, & sermone, eximius Concionator, ac Prælatus zelo, prudentia, temperantia, industria, odio improbitatis, bonorum amore, incredibili in omnes humanitate præstantissimus: qui Provincias Lugdunensem, ac Tolosanam annos circiter 20. pręclarè, ac magno cum Regularis observantiæ incremento administravit. Plura docuit, ac multa scripsit; attamen solùm videmus Typis extare:

Historiam B. MARIÆ Virginis de Gros nuncupatæ propè Agatham, cujus Imago miraculosa in nostra Ecclesia à Populis maxima veneratione colitur. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1616. Tom. 1. in 8.

Responsionem solidissimam ad motiva conversionis cujusdam Christophori Guegnard Gallosequani ad Religionem Calvinisticam. Lugduni apud eundem anno 1620. Reliquit etiam:

Commentaria doctissima in lib. Iob, quæ tamen ob immaturam ejus mortem non fuerunt ab eo pręlo submissa. Claruit sub Henrico IV. & Ludovico XIII. & felicissimus obijens in Christo, volavit ad astra anno 1625. Iacet Tolosę in nostro Conventu simul cum ejus fratre germano P. Francisco de Puy Aniciensi, viro docto, ac verbi præcone disertissimo. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptotibus Fratrum Minorum.

ARCHANGELVS BRIXIENSIS, ejusdem Provinciæ Concionator, vir doctrina, ac pietate clarus; sed pręsertim sui despicientia clarissimus, adeò ut in sua Provincia ob egregias ejus dotes ad Lectoris, Guardiani, Diffinitoris, ac Provincialis munus assumptus, in his dignitatibus conceptum humilitatis spiritum semper custodierit, & nunquam ab inito Evangelicæ perfectionis tramite aberraverit. Scripsit

Annotationes super Regulam Fra-

Fratrum Minorum. Brixiæ 1615. Obiit Brixiæ anno 1620. universa penè Civitate ad ejus funera propter illius sanctitatis odorem confluente: & P. Theodorus Bergomensis tunc Diffinitor Generalis eleganti Oratione vitæ ipsius egregię seriem omnem explicavit; eumque verè omnium virtutum cumulo decoratum, luculentissimè ostendit. De eo Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Capucinorum ad annum 1620. §. 33.

ARCHANGELVS HYACENSIS Siculus, Provinciæ Messanensis alumnus, & Definitor, vir in Divinis litteris studiosus, ac Divini verbi suo tempore Concionator illustris; Edidit *Sermones plures de Sanctis*, inter quos extat Typis evulgata Cōcio Panegirica de Sancta Veneria Virgine, & Martyre sub hoc Titulo:

L' Albero della Vita. Messanæ apud Iacobum Matthæum 1656.

ARCHANGELVS PANORMITANVS, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ alumnus. Hic, cùm esset nobilissima ortus progenie, mundi honoribus, divitiis, ac vanitatibus in ipso adolescentiæ flore contemptis, anno ætatis suæ 18. in Capucinorum numerum adscribi voluit: inter quos cęlestem vivendi formam instituens, mirabiles in omni virtutum genere profectus edidit. Munus Concionatoris magno cum spiritus ardore exercuit, suisque verbis, veluti jaculis, ac fulminibus, audientium corda inflammabantur, & mirabiles in hominum animis ad pęnitentiam, ac pietatem motus ejus eloquentia excitabantur; adeò ut plurimi adolescentes ad Religionem evolaverint, virgines non paucæ Deo virginitatem in Monasteriis consecraverint; tantaque fuerit virorum, ac mulierum ad Confessiones frequentia, ut Vrbes, religiosæ potius, quàm sæcularis Reipublicæ formam præseferrent. Tres in Civitate Drepanensi Sodalitates prædicando instituit: primam quæ ægrotantibus in domo Hospitali spiritualia in morte suffragia persolveret: secundam, quæ Mons pietatis nuncupata, pauperum inopiam sublevaret: tertiam, quæ carcere detentis necessaria subministraret. Fęminis quoque persuasit, ut Hospitalem domū ad ægrotorum convalescentium solatium extruerent. Nullos demum vir iste Apostolicus pro aliorum salute, & utilitate labores subire unquam renuit; melioremque aliorum vitam, quàm suam existimans, omnia se illis debere putabat, pro quibus Dei filius vitam suam cum sanguine fudit. Scripsit

Statuta, & Documenta pro Confraternitatibus Domus Hospitalis, Montis Pietatis, & Misericordiæ erectis ab ipso in Ciuitate Drepanensi. Panormi anno 1573.

Amore Dei exæstuans corporeæ fragilitatis metam deposuit in nostro Conventu Drepanensi anno 1577. ejusque gesta diffusè describuntur in Tom. 1. Annal. Capucinorum ad annum, quo supra.

ARCHANGELVS DE RIPAVT, natione Gallus, Patria Parisinus, ejusdem Provinciæ Concionator,

tor, ac Diffinitor, qui primùm in Parisiensi Parlamento Consiliarius Regius, postea, reluctante Patre infulato Præside, totoque Parisiensi Senatu, ac ipso Christianissimo Rege Ludovico XIII. abnuentibus, spreto mundi culmine, Regia contemnens munera, generosus terrenorum omnium spretor, ad Religionis Seraphicæ portum accurrens, totus Deo, animarumque perditarum lucro, assiduè deditus, humilitati, suique despicientiæ, ac cœlestium rerum meditationi jugiter intentus, illustrem omnium virtutum, quæ religiosum, & perfectum hominem componunt, cumulavit gazam. Scripsit, ac prælis dedit lib. 3. in 4. quorum Titulus est:

Abominatio abominationum falsarum hujus temporis devotionum. Qui liber dividitur in tres partes. Prima est *Illuminatorum*, Secunda *Adamitarum*, & Tertia est *Spiritualium Modernorum*; ubi per antithesim primi libri apparet *Diabolica nativitas, accretio, & perfectio detestabilis animæ in falsa devotione IESV, & MARIÆ injuriosa.* Parisiis apud Claudium Cramoisy. 1632. Secundus liber continet *altiora puncta Theologiæ Mysticæ cum facili tractatu De præsentia Dei pro remedio horum abusuum.* Ibidem 1632.

Tertii libri titulus est. *Divina nativitas, infantia, & progressus admirabilis animæ in sancto amore IESV, & MARIAE, cum tot praxibus novis devotionis amorosæ, quot sunt tractatus inauditi cujusdam devotionis non communis.* Ibidem 1633.

Tamen editio 2. quæ facta est anno 1640. & Tertia anno 1643. fuerunt ab eodem piissimo Auctore valdè locupletatæ: qui demum vitam, quam laboribus, jejuniis, victus, ac vestitus austeritate assiduè afflixit, in meliorem commutavit Parisiis anno reparatæ salutis 1650. ejusque mortem omnes illius Provinciæ Fratres indoluerunt. De hoc Auctore meminit Vvaddingus lib. vbi supra, & Maraccius de Script. Marianis.

ARCHANGELVS SCOTVS, Provinciæ Flandriæ Concionator, ac Diffinitor, vir generis nobilitate, ac vitę sanctitate præclarissimus. Natus est in Scotia ex Patre Hæresum labe infecto, videlicet, Comite de Forbes, Matre verò Margarita Gordonia catholica, ac piissima heroina Regio sanguine clara, sed multis virtutibus illustriore: factus adolescens piæ matris sectatus est religionem, atque à R. P. Iacobo Gordonio ejus patruo Societatis IESV Presbytero, viro doctrina, ac virtute eximio, in Fide Catholica instructus, roboratus, & confirmatus, ut illam, quam profundè animo hauserat, incolumen servaret; prima nocte nuptiarum decoram, ac nobilissimam sponsam intactam relinquens, à paterna domo, atque à toto Regno aufugit, incognitus, pastoritioque sago contectus, alterius Alexii ad instar, ad ignotas sibi terras peragravit; unde, mare trajiciendo, Antuerpiam appulsus, & pro milite fugitivo creditus, in carcerem conjectus, in vinculis,

culis, ærumnis, ac laboribus plurimis ejus constantia mirabiliter apparuit. Demum cœlesti visione recreatus, Divino intus Numine agitante, anno ętatis suæ 23. in nostro Conventu Tornacensi Seraphicum habitum devotissimè suscepit die 2. Augusti anni 1593. In qua vocatione in omni virtutum genere, ac præsertim puritate, castitate, humilitate, patientia, oratione, & abstinentia adeò excelluit, ut meritò alter S. Alexius ab omnibus fuerit appellatus, & habitus. Ferunt scripsisse Opusculum, in quo per modum colloquii agit:

De vocatione sua ad Fidem Catholicam, & Religionem Capucinorum. Sanctissimè obiit Teneramundæ anno Christi 1606. ętatis suæ 36. die 2. Augusti, quo etiam habitum Religionis induit, & solemnia vota emisit. Insignia ejus gesta latè descripta sunt Gallico Idiomate per Iacobum Brousseum Doctorem Theologum in alma Vniversitate Parisiensi, & latinè per R. P. Zachariam Boverium Tom. 2. Annal. Capucinorum, & R. P. Faustinum Diestensem Capucinum lib. impress. Coloniæ Agrippinæ 1620. Illius insuper meminerunt R. P. Ioannes Baptista à Perusio in Præludio ad vitam B. Felicis à Cantalicio, Gualterius in Tabula Chronographica sæculo 17. in Sanctis, & Illustribus viris, Ardinghellus in Appendice congeminatæ vocis Turturis, ostensione 4. Costæus in Elogiis Mulierum Illustrium pag. 471. in Margarita Gordonia, Martyrologium Franciscanum ad diem 2. Augusti, Raissa in Auctario ad Natales Sanctorum Belgii Ioannis Molani, & alii.

ARCHANGELVS VALLONIENSIS (vulgò *de Valogne*) natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus, Concionator, ac Sac. Theologiæ professor; vir doctrina præclarus, dono prædicationis Apostolicus, candidis moribus exornatus, salutis animarum zelo plenus: qui sub ementito habitu, & specie viri laici Missionarii Apostolici munus exercuit per aliquot annos in Insula Gresay apud Anglos, in qua plurimum pro Dei Ecclesia, & Fide Catholica tuenda, ac propaganda laboravit, multosq; Hęreticos utriusque sexus ad Ovile Christi aggregavit. Scripsit Gallicè Opus omnibus Missionariis utilissimum in sex Tomos in 8. distributum sub Titulo:

Le Directeur Fidele &c. Est Directorium, seu Institutio exercitiorum ad Fidem spectantium; & totum reducitur ad Controversias, in quibus fuit versatissimus. Prodiit Rothomagi anno 1645. Et de illo meminit Vvadingus lib. de Scriptor. Fratrum Minor.

ARNANDVS GANDENSIS, natione Belga, Provinciæ Flandrię Concionator, ac Sac. Theologię professor, vir vitæ probitate selectus, doctrina, ac sapientia clarus, Divini verbi declamator ingenuus. Nonnulla reliquit posteris M.S. eruditione, ac pietate fęcunda, & à Patribus illius Provinciæ admodum commendata; attamen solùm vidimus Typis evulgatum:

 Ora-

Oratorium Religiosorum D. Antonii de Guevara Episcopi Mindoniensis ab eo translatum ex Hispanico in Flandricum Idioma, locupletatum, ac notis illustratum. Antuerpiæ 1626. Tom. 1. in 4. De illo meminit Vvaddingus libro ubi supra.

ATHANASIVS DILINGANVS Germanus, Provinciæ Tiroli Concionator, Sacr. Theologiæ professor, ac sæpiùs Diffinitor; vir tum morum præstantia, tum doctrinæ varietate spectabilis, composuit, ac Typis mandavit duos Tomos Concionum, quæ maximam redolent pietatem cum hac inscriptione:

Gemitus compeditorum &c.

Argonautica spiritus moralis, & mortalis, & temporalis ad immortalem, & æternam vitam accomodata quinque Capitibus Doctrinæ Christianæ. Augustæ Vvindelicorum 1686. in 4.

ATHANASIVS MOLE Parisinus, Provinciæ Parisiensis filius; vir doctus, in Fidei Controversiis eruditus, ac concionandi munere præstans, edidit duo Volumina in 8. in quibus agit.

De Conversione ad Fidem Catholicam duorum virorum illustriũ; videlicet, Iacobi Stephani, & Davidis Rhodon. Parisiis 1665.

AVGVSTINVS Genuensis, ejusdem Provinciæ Concionator, vir vitæ sanctitate celebris; sæculo decimo sexto post Christum natum, Scripsit:

Historiam B. MARIAE Virginis, quæ XV. Calendas Aprilis anno 1570. apparuit, Populoque Savonensi è vicino colle benè precata est.

Hæc ex Augustino Oldoino Soc. IESV in Atheneo Ligustico; & de eo meminit Felix Gerardus in Ephemeride: vide etiam Boverium, qui hujus piissimi viri gesta descripsit. Tom. 2. Annal. Capuc. ad annum 1606.

AVGVSTINVS item Genuensis, ejusdem Provinciæ Concionator, sæpiùs Guardianus, ac Diffinitor: vir grandi religiosæ pietatis signo decorus, & observantiæ Regularis zelator ingenuus; magno labore nostrę Genuẽsis Provincię Chronicum attexuit sub hoc Titulo Italico:

Raccolta delle cose più memorabili spettanti alla Provincia di Genova de' Frati Minori Capuccini. In hoc specialiter agitur de Illustribus, ac perfectioribus ejusdem Provincię viris, & res memorabiles ab initio suæ fundationis usque ad annum 1650. aperto calamo describuntur. Habetur M. S. in plura Volumina in Archivio nostri Conventus Genuensis Immaculatę Conceptionis. Descripsit etiam Italico sermone

Vitam Venerab. Fratr. Thomæ Trebianensis Capucini, viri sanctitate conspicui, ac visionum, revelationum, & miraculorum gratia à Deo ditati. Tom. 1. in fol. Hunc librum dicavit Excellentissimo D. D. Ioanni Lucę de Clavaro Patritio Genuensi, olim Serenissimæ Reipublicę nostræ Duci. Mortuus est Genuæ in Conventu nostro ejusdem Immaculatæ Conceptionis, dum ibi Guar-

diani

diani munere fungeretur anno 1650. ætatis suæ septuagesimoquinto.

AVGVSTINVS Mediolanensis, ejusdem Provinciæ alumnus. Hic antea vocabatur Alphonsus de Oldratis, & S. Carolo Borromæo propter egregias illius virtutes, & ingenii excellentiam carissimus fuit: cùmq; per plures annos sub habitu Clericali Illustriores Italię Vrbes Evangelica prædicatione percurrisset, & eximii Concionatoris sibi famam comparasset; Divina vocatione habitum Capucinorum assumpsit Mediolani anno 1592. inter quos vitæ innocentia, mentis puritate, morum elegantia, & virtutum splendore maximè coruscavit. Multa scripsit digna Typis, & alia imprimi permisit tacito ejus nomine; illorum tamen Titulum accipere non potuimus. De illo nihilominus, tanquam de illustrissimo, ac doctissimo meminerunt Paulus Moriggia lib. De Nobilitate Mediolanensi, D. Philippus Picinellus in Athenæo Mediolanensi litt. A. & Zacharias Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annũ 1594. §. 94.

AVGVSTINVS NARBONENSIS Gallus, Provinciæ Tolosanæ alumnus, Theologus, ac Concionator non ignoti nominis, & doctrinæ, edidit Tom. 3. in 4. idest:

Conciones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

Conciones pro omnibus diebus Quadragesimæ.

Conciones pro toto tempore Adventus.

Insuper evulgavit alias Conciones de SS. Eucharistiæ Sacramento sub hac Epigraphe:

Iesus Christus in Eucharistia prędicatus per octauam festi Corporis Christi. Tom. 1. in 4. anno 1688.

Item Gallicè *Iesus Christus*, seu *Mysteria vitæ*. Tom. 1689.

Sermones pro Dominicis post Pentecostes. Tom. 1690.

AVGVSTINVS A' VIGVERIA, natione Italus, Provinciæ Genuensis filius vir doctus, & prædicationis munere clarus, diligentissimus Sacræ Scripturæ versator, omniumque illarum virtutum, quæ religiosum hominem conflant, fidelissimus prosecutor, plura posteritati reliquisse scripta docemur, quæ Typo paraverat; inter quæ extant M. S. in nostra Bibliotheca Genuensi:

Lectiones 37. super visionem Scalæ Iacob Genes. cap. 28.

Commentaria Scripturalia, & Moralia in Threnos Ieremiæ Prophetæ. Tom. 1. *in* 4.

Conceptus Scripturales, & Morales super Missus est. Tom. 1. in 4.

Conciones ab Adventu vsque ad Septuagesimam. Tom. 1. in 4.

Obiit in nostro Conuentu Civitatis Casalensis anno 1617. ætatis suæ 69.

B

BALTHASAR DRACONENSIS, natione Gallus, alumnus Provinciæ S. Ludovici, Superior Missionum in partibus Hereticorum, in quibus fructuosus Evangelicus disseminator plurimum laboravit; Confecit, ac Typis dedit:

Descriptionem omnium Provinciarum, Conventuum, ac Missionum Fratrum Minorum Capucinorum. Massiliæ apud Antonium Castagnetum anno 1661. Alia plura scripsit, & habet parata prælo evulganda.

BALTHASAR REGIENSIS Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator, ac Minister Provincialis; vir non vulgari insignitus doctrina, in Philosophicis, ac Theologicis disciplinis admodum eruditus, in lectione, & meditatione Sacrarũ Scripturarum assiduus: qui etiam in danda scientia Populo Dei Missionarius Apostolicus multum insudavit, & Catholicæ Religionis zelo fervidus, Divinique zelotes factus honoris; multos ad suaue Christi jugum, Romanæque Ecclesiæ sinum adduxit. Scripsit Gallico Idiomate, ac Typis dedit in honorem Immaculatæ Conceptionis Virginis MARIÆ Opus eruditissimum, æquè ac piissimum sub hoc Titulo:

L' Eminent Privilege de la tres Saincte Mere de Dieu, qui l'a preseruèe du pechè Originel en son Immaculèe Conception. Parisiis apud Viduã Dionysii Thierry anno 1663. Tom. 2. in 4. Quod Opus denuò fuit impressum Aquis Sextiis apud Carolũ David Typographum Regium anno 1665. Evulgavit etiam eodem Idiomate duo volumina Historica, quæ inscripsit:

L' Incomparable Pietè des tres Christiens Roys de France, & les admirables prerogatives, qu' elle a meritèe a leurs Majestez, tant pour leurs Royaumes en general, que pour leurs Personnes Sacrèes en particulier. Tom. 2. in 4. Primus Tomus prodiit Parisiis apud AEgidium Alliost anno 1672. Secundus Tomus Aquis Sextiis apud Carolum David 1674.

BARNABAS DE GAMBELLARA, quod est Territorii Veronẽsis Oppidum, Provincię Venetiarum alumnus, vir integerrimæ vitæ, & omnigena ornatus virtute, Beatissimæ Dei Genitricis MARIÆ cultor eximius, ejusque devotionis promulgandæ, præsertim erga illius Immaculatam Conceptionem assiduus, & indefessus. Scripsit Italicè duo Volumina sub hoc Titulo:

Contrarietà favorevoli all' Immaculata Concettione della Gran Madre di Dio. Tom. 2. Laudatur Auctor, & citatur à Pagnotio lib. de Virgine Triumph. Corona 3. cap. 7. num. 172. & à Maraccio de Scriptoribus Marianis.

BARNABAS A' GENVA, Provinciæ Genuensis Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ professor; vir sana eruditione decorus, de omni scientia benemeritus, in genere dicendi, & concionandi fervidus, eloquens, & gratiosus, uberrima facundia, promptitudine, & agilitate à Deo donatus; & ideò pluribus Italiæ Civitatibus, in quibus tempore Quadragesimali declamavit, admodum gratus; Evulgavit Concionem ab eo habitam Lucę in Tuscia in Aula Excellentissimi Senatus illius Reipublicę Sabbato 2. Quadragesimæ sub Titulo:

La Libertà incatenata. Ibid. anno 1675. in 4.

BARNABAS NEOCASTENSIS, Concionator Provinciæ Lotharingiæ, vir divinarum Scripturarum scientia egregiè instructus, ac Religiosarum virtutum gloria commendatus; edidit:

Conciones plurimas diversi generis; &

Opuscula varia Spiritualia, & Mystica, quorum titulum nondum vidimus.

BARTHOLOMÆVS BAPHIVS, natione Italus, Patria à Luciniano, alumnus Provinciæ Mediolanensis. Hic à pueritia diverso scientiarum generi, & bonarum litterarum studio se totum applicuit; sed juvenilem nactus ętatem, ut libentiùs Deo vacaret, sæculo relicto, inter Minores Conventuales adscribi voluit: inter quos vitam admodum religiosam aliquando professus, assidua Sacræ Theologiæ lectione, & orationis studio detentus, multo doctrinæ, ac virtutum splendore coruscavit. Attamen strictioris, ac perfectioris Observantiæ desiderio incensus, annos natus 33. ad Capucinos se contulit, & inter illos aggregari voluit. Inde post aliquod tempus ob ejus eximiam doctrinam Lector Generalis institutus, & Mediolanum destinatus, quamplurimos verbi Dei Præcones, sapientia, & virtute præstantes Religioni efformavit. Paupertatis Seraphicæ fuit zelator ferventissimus, humilitate, & sui abjectione sublimis, orationi, ac divinorum contemplationi sedulus; &, ob ejus in rebus arduis agendis prudentiam, ac sapientiam, Summus Pontifex illum Concilio Tridentino interesse voluit; ubi habuit latinè:

Orationem ad Patres ibi congregatos Dominica 2. Adventus, quæ postea fuit impressa Brixiæ apud Ludovicum Sabiensem anno 1563. Ejusdem sunt:

Orationes diversæ latino sermone ab ipso compositæ, & impressæ in eadem Civitate Brixiæ anno 1570.

Opusculum de Admirabili Dei Providentia erga Romanum Populum impressum Mediolani anno 1568. in 4.

Oratio habita ad eundem Populum Romanum in Comitiis Generalibus. Ibidem apud Pacificum Pontium anno 1567.

Multa alia scripsisse accepimus tã ad Philosophiam, quàm ad Theologiam spectantia; quia tamen illorum titulum non habemus, hìc non adnotantur. Certum tamen est ea conservari M. S. in variis nostrę Re-

li-

ligionis Bibliothecis.

Sanctis Operibus coronatus extremum vitæ spiritum dedit in nostro Conventu Mediolanensi anno à Christo nato 1577. die 6. Ianuarii; & de illo meminerunt Zacharias Boverius Tom. 1. Annalium Capucinorum: Tossinianus lib. 3. Historię Seraphicę pag. 311. Vvaddingus lib. de Scriptor. Fratrum Minorum, & Martyrologium Franciscanum ad diem 6. Ianuarii.

BARTHOLOMÆVS DE BARBERIIS, natione Italus, Patria à Castrovetro, Provinciæ Bononiensis Concionator, Sacræ Theologiæ professor, ac Diffinitor; vir doctus, ac spectatissima eruditione decorus, Divi Bonaventuræ Doctoris Seraphici Sectator, ejusque divinę, ac flammigerę Doctrinę sedulus enucleator; confecit magno labore, ac Typis dedit integrum Cursum Philosophicum ad mentem ejusdem Seraphici Doctoris, cui hunc apposuit Titulum.

Flores, & Fructus Seraphici, ex Seraphico Paradiso excerpti, Theologica, & Philosophica ex multiplici Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ doctrina selecta, & in moderniorem usum in tres partes ad trium annorum curriculum distributa: in qua de novo antiqua ejusdem S. Doctoris Schola aperitur per Principia, Conclusiones, & Opiniones singulares, ut plurimum discrepantes à duabus communibus Thomistarum, & Scotistarum.

Prima Pars continet totam Logicam cum tractatu de Formalitatibus. Pars secunda comprehendit totam Physicam, & tractatum de Cœlo, & Mundo. Tertia Pars complectitur tractatus de Generatione, & Corruptione, de Anima, & Physionomia hominis, de Metaphysica, & de Maximis, seù Propositionibus universalibus cum suis explicationibus. Lugduni sumptibus Laurentii Arnaud, Petri Bordè, Ioannis, & Petri Arnaud anno 1677. in 4. Elaboravit etiam idem Auctor:

Tabulam generalem Seraphicam; seu Compendium omnium Operum Seraphici Doctoris D. Bonaventuræ ordine Alphabetico digestum, & concinnatum, ac in duos Tomos distributum. Primus Tomus amplectitur res notabiles, & verba annotatione digna. Secundus exhibet glossam, & expositionem locorum ferè totius Scripturę ab eodem Sancto Doctore traditas; & paratum habet:

Cursum integrum Theologicum ad mentem S. Bonaventuræ in 4. Tomos distributum, qui brevi in lucem exponetur.

BARTHOLOMAEVS BERGOMENSIS, ex familia Carminati, Provincię Brixiensis Concionator, Missionarius Apostolicus, ac pluries Diffinitor, venerandę antiquitatis admodum studiosus, pietatis, ac doctrinę splendoribus clarus, Idiomate Italico descripsit:

Vitam R. P. Laurentii Vlmi Bergomensis, Capucinorum Provinciæ Brixiæ Ministri Provincialis, viri maximæ perfectionis. Composuit insuper

Opus contra Hæreticos Lutheranos,

nos, *&* *Calviniſtas*, *in quo eorum errores valdè impugnat*.

BARTHOLOMAEVS DE LA HAYE, natione Gallus, Patria Pariſinus, vir doctiſſimus, ac non vulgaris eloquentiæ Concionator; cujus ſacrum ingenium ſacra fuit Officina Scripturarum, cujuſq; ſpiritus multa locuples virtute, illum dedit Pariſienſi Provinciæ æterna memoria dignum. Plura ſcripſit, ex quibus relata ejuſdem Provinciæ ſolum ſequentia Titulis notata porrigunt.

Opus perfectum Concionatorum, *in quo plurima ad Conciones*, *&* *pro Concionatoribus utiliſſima recenſentur*. Tom. 1. in fol. Prodiit Pariſiis apud Dioniſyum Thierry anno 1648.

Milleloquium Bibliothecę SS. Patrum. Tom. 1. in fol. Ibidem apud eundem 1650.

Milleloquium SS. Eccleſiæ Doctorum Gregorii Papæ, *&* *Hieronymi*. Tom. 2. in fol.

Summa Bibliorum Alphonſi Toſtati redivivi. Tom. 1. in fol.

Pathologia Quadrageſimalis, *ſeu Conciones pro tempore Quadrageſimæ*. Tom. 2. in 4.

Commentaria in Canticum Canticorum. Tom. 1. in fol.

Expoſitio in Epiſtolas B. Petri Apoſtoli. Tom. 1. in fol.

Triumphus trium Crucifixorum IESV, *MARIAE*, *&* *Franciſci*. Tom. 1. in 4.

Corona Eccleſiaſtica, *ſive Conciones de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento*. Tom. 1. in 4.

Plenus dierum, & meritorum culmine religioſæ famæ clarus, migravit à ſæculo in Conventu S. Honorati Civitatis Pariſienſis, anno 1660. ætatis ſuæ 70. & de eo meminit Vvaddingus lib. de Script. FF. Minorum.

BARTHOLOMAEVS DE VECCHIS, natione Italus, Patria Bononienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor; vir doctus, & ob egregias ejus animi virtutes omnibus amabilis: qui ad Novitiorum Magiſterium per plures annos in ſua Provincia deputatus, tot novis Tyronibus virtutum ſplendoribus eluxit; quòd ſola Magiſtri vita omnis religioſæ diſciplinæ diſcipulis forma fuerit; Scripſit, ac prælo ſubmiſit:

Praxim Novitiorũ Scholaſtico ſtylo digeſtam, *in qua De Conditionibus ad ingreſſum Religionis requiſitis*: *De Facultatibus abſolvendi eoſdem Novitios à Cenſuris*, *&* *à quibuſcunque aliis impedimentis*: *De Profeſſionis emiſſione*, *atque ejuſdem Profeſſionis invalidæ plurimis aliis ad hanc Novitiorum materiam maximè ſpectantibus*, *accuratiſſimè ad extricandos dubiorum nodos diſſeritur*. Tom. 1. in 4. Forolivii apud Saporatios anno 1627. Scripſit etiam

Dubiorum Moralium ſuper Regulam Fratrum Minorum Tomos tres in fol. De illo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. FF. Minorum.

BASILIVS DE BVRGO, natione Italus, Provinciæ Neapolitanę Concionator, vir doctus, & in Poeſi eruditus, ſcripſit, ac prælis dedit

ſu-

ſupreſſo nomine:

Carmina plura heroica latina, & Epigrammata de Sanctis. Panormi 1648.

BASILIVS DONVRSVS à Surrento, Provinciæ Neapolitanæ filius, vir multis in Religione muneribus cũ laude functus, Philoſophiæ, & Sacræ Theologiæ per plures annos præſtantiſſimus profeſſor; ac tandem ejuſdem ſuæ Provinciæ ſapiens Moderator; Scripſit, ac Typis habebat paratos:

Integrum Curſum Philoſophicum in duos Tomos diſtributum in fol. &

Integrum Curſum Theologicum in tres Tomos in fol. Ex Nicolao Toppio in ſua Bibliotheca Neapolitana pag. 41.

BASILIVS LVGDVNENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus, & Sacerdos venerabilis, generis nobilitate præclarus, inſigni vitæ innocentia præditus, animarum Chriſto, & Eccleſiæ lucrandarum zelo fervidus, humilitate, ac charitate potiſſimùm præſtans, Divinorum Myſteriorum contemplationi maximè addictus, à terrenorum, & propinquorum amore totus ſemotus, omniumq; Evangelicarum virtutum ornamentis præfulgidus; Scripſit Gallico Idiomate Opuſculum, quod poſtea in latinum convertit, & valdè utile ſub hoc Titulo:

Diarium veri Chriſtiani &c. impreſſum Lugduni anno 1617. apud Ludovicum Muguet, quod poſtea progreſſu temporis ab eodem Auctore auctum, ac locupletatum, decies, & amplius fuit recuſum apud varios Typographos tacito Auctoris nomine. Compoſuit etiam

Praxim veri Chriſtiani, ac Servi Dei, præclara ad benè, & chriſtianè vivendum documenta ſuppeditantem. Ibidem 1620. tom. 1. in 8.

Preces, & humilem ad Deum, & Sanctos recurſum tempore peſtis graſſantis. Ibidem 1620. Plenus dierum, ac bonorum operum dives, obiit devotiſſimè in noſtro Gratianopolitano Conventu anno 1628. ætatis ſuæ 76. De eo meminit Vvaddingus lib. de Script. FF. Min.

BASILIVS NOLANVS, Provinciæ Neapolitanæ Diffinitor, Sacræ Theologiæ profeſſor, vir eruditiſſimus, atque apud omnes ferè Italiæ Illuſtriores Civitates eximii, ac Apoſtolici Concionatoris claro nomine notus; Plura litteraria monumenta poſteris profutura conceſſit, eaque prælis parata habebat; & ſunt:

Conciones Quadrageſimales, & per Annum. Tom. 3. in 4.

Conciones de Sanctis. Tom. 2.

Curſus Philoſophicus. Tom. 3. &

Curſus Theologicus ab eo maximo ſtudio elaboratus, noviſque Quæſtionibus exornatus. Tom. 4. Obiit vir omni memoria dignus anno 1667.

BASILIVS SVESSIONENSIS, natione Gallus, Provinciæ Pariſienſis Concionator, vir multiplicis doctrinæ, & ſtrenuus Catholicæ Religionis zelator; Scripſit, & Typis ſubmiſit duodecim Volumina, quorum Titulus eſt:

Defenſio Invincibilis veritatis Orthodoxæ realis præſentiæ Chriſti in Euchariſtia. Pariſiis anno 1676.

De-

Defensio, seu Vera Religio clarè demonstrata, & novarum Sectarum falsitas penitùs eversa. Ibidem anno 1676.

Compendium clarissimum Doctrinæ Christianæ cum auctoritatibus Sacræ Scripturæ. Ibidem anno 1678.

Condemnatio Novatorum per os eorum circa materias controversas inter eos, & Catholicos Romanos. Ibidem Tom. 1.

De Existentia Dei contra Infideles; ubi probat: Quòd Deus sit, aut nihil.

Firmamentum immobile Doctrinæ Christianæ, ubi principalia puncta nostræ Fidei contenta in Symbolo Apostolorum clarè explicantur, ac probantur per verbum Dei scriptum ad revocandos Hæreticos in Ecclesiam. Tom. 1. in 8.

Fundamentum immobile Doctrinæ Christianæ, ubi Septem Sacramenta clarè probantur per vetus, & novum Testamentum. Tom. 1. in 8.

Fundamentum immobile Doctrinæ Christianæ, ubi Decem Præcepta Decalogi explicantur, & probantur per verbum Dei scriptum. Tom. 1. in 8.

Fundamentum immobile Doctrinæ Christianæ, ubi tractatur De Oratione mentali, & vocali in genere, & in specie De Oratione Dominica. Tom. 1. in 8.

Vera Decisio omnium Controversiarum per resolutionem unius Quæstionis.

Vera Directio Christiani ad obtinendam salutem æternam. Liber in duas partes divisus.

Scientia benè moriendi.

Vivit adhuc, & varia Opera elaborat ad profectum Fidelium, & Religiosorum.

BASILIVS DE TERVEL, natione Hispanus, Provinciæ Valentiæ Concionator; vir clarus doctrina, qui ob insignem Religiosæ vitæ præstantiam, & prudentiæ fulgorem ad suæ Provinciæ ministerium fuit assumptus; Scripsit Patrio Idiomate Opusculum satis pium sub hoc Titulo:

Exercitium, sive Modus ad benè juvandum illos, qui in mortis articulo sunt constituti in duas partes distributus.

In prima parte assignantur documenta pro Confessariis ad hoc tam pium opus exercendum vocatis. In secunda exponuntur media, quibus uti debent erga illos, qui ultimo supplicio sunt plectendi. Valentiæ apud Hieronymum Villagrassam anno 1669. Tom. 1. in 8.

Scripsit insuper eodem Idiomate

Narrationem Historicam, in qua probat S. P. N. Franciscum non fuisse Religiosum, nec professum Regulam S. Augustini. Neapoli apud Dominicum Macerrinum anno 1660.

Collectaneam Sacram &c. Matriti apud Didacum Diaz de la Cartera 1658.

Summarium Indulgentiarum, quas Summi Pontifices concesserunt Vniverso Ordini S. P. N. Francisci. Ibidem apud eundem 1658.

G *An-*

Annotationes in Martyrologium Romanum.

Vitam R.P. Archangeli Scoti Capucini. Matriti apud Diaz anno 1659. Tom 1. in 8.

Alia plura Opuscula scripsit, quę absque ejus nomine in Hispania leguntur.

BASILIVS DE VICO, natione Neapolitanus, Patria à S. Severino, Provinciæ Lucaniæ alumnus, Sacræ Theologiæ eximius professor, ac celeberrimus per totam Italiam verbi Dei Declamator: vir magni propter ejus eximiam doctrinam, & sapientiam in Religione habitus; aliqua scripsit prælo committenda; videlicet:

Volumina duo Concionum de Tempore, &

Breviarium Theologicum. Obiit Bononiæ 1631. dum in eadem Provincia Minister præsideret, magnum sui relinquens desiderium. De eo meminit Nicolaus Toppius in Bibliotheca Neapolitana litt. B.

BASILIVS DE ZAMORA, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ Diffinitor, ac Minister Provincialis, & in Provincia Betica Commissarius Generalis, Sacræ Inquisitionis Qualificator, necnon Philippi IV. Regis Catholici Concionator: vir præstantis ingenii, in omni scientiarum genere doctus, ac undequaque eruditus; Scripsit, & habet sub prælo ingens satis Volumen sermone Hispanico ab eo elaboratum, cujus Titulus est:

Geographica Descriptio totius orbis; in qua non vulgari eruditione, & elegantia tractat: De Mundo, De Cœlis, & Elementis in genere, & in specie. Agit compendiosè de Sphera, de tribus continentibus; scilicet, antiquo, novo, & incognito, in quibus totus orbis dividitur: De Aphrica, Asia, Europa, & America: De Chersoneso, de septem mirabilibus terræ, de Paradiso terrestri, de fluxu, & refluxu Oceani: De Ritibus, & Moribus omnium Nationum, & similibus.

BASILIVS SALONENSIS Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator, vir virtutibus, ac rebus præclarè gestis illustris. Hic, ab ipsa pueritia divina benedictione preventus, tantis floruit virtutibus, ut Sancti sibi nomen conciliaverit. Anno ætatis suæ 15. Seraphicum Institutum est amplexus, expletoque annuę probationis tempore inter Ordinis Professos adnumeratus, majora, ac præstantiora virtutum studia prosecutus, maximum claro suo nomini lucis, ac gloriæ addidit incrementum. Beatissimę Virginis MARIÆ fuit cultor eximius, ejusque intercessione tam excellenti dono verbum Dei disseminandi cœlitus fuit cumulatus, quòd supra fidem humanam sint Populorum, & Hæreticorum conversiones, qui Concionum illius efficacissima virtute perculsi, peccata, & errores abjuraverunt. Plurima etiam in concionando sua oratione contritę plebi dona à Deo impetravit; eaque signis, ac prodigiis associata, etiam Auditores invitos ad lacrymas compellebat, ac duriora corda ad penitentiam colliquabat. Ex relationibus

mihi

mihi transmissis constat scripsisse plura *de Controversiis cum Hęreticis*, in quorum conversione strenuè, ac magno cum caritatis ardore per plures annos insudavit. Quia tamen illorum exemplar nullum vidimus, & an sint impressa dubitamus; ideò hìc Titulus Lectori non exhibetur. Floruit à Christo nato 1621. sub Gregorio XV. & Ludovico XIII. Rege Christianissimo, diemque clausit extremum clara sanctitatis opinione in Italia in nostro Conventu Tolfę Provinciæ Romanæ anno 1625. ętatis suę 58. Ejus vita, & gesta describuntur à P. Marcellino de Pise Tom. 3. Annal. Capucinorum.

BENEDICTVS BVRDIGALENSIS Gallus Aquitanus, ejusdem Provinciæ Concionator strenuus, & Passionis Dominicæ meditator assiduus, spiritus sui æstus specimina non levia impressa transmisit in volumine vernaculo sermone conscripto, sub Titulo:

Les Sentiments affettifs sur la Passion de Iesus Christ pour touts les jours du mois anno 1690.

BENEDICTVS FILCHIVS, natione Anglus, Patria Canfeldensis in Essexia, vir genere nobilitatis illustris, sed illustrior vitę sanctitate. Hic, cùm à Parentibus in Heresi Calviniana fuisset enutritus, calicemque Puritanę Sectę etiam ab ipsa pueritia ebibisset; factus adolescens, & Londini per triennium commoratus, totus voluptatibus, & mundi illecebris, totus choreis, ludis, & spectaculis se applicuit, mortuusq; Deo, & soli mundo vivus videbatur: attamen nō post multū temporis, divini Spiritus luce ignorantiæ tenebris dissipatis, viam veritatis agnoscens, charismata meliora cępit ęmulari; ac, superatis exterioribus quamplurimis, pariter & interioribus difficultatibus, abjurato Calvinismo, Ecclesiæ Catholicæ se adjunxit. Elapsis à sua conversione mensibus sex, ne sensuum illecebris allectus, Dęmonum pateret incursibus, ad nostram Capucinorum Religionem, tanquam ad tutum asylum confugiens, in Conventu Parisiensi, anno ętatis suę 24. mundi exuvias, ac pompas deposuit, & soli Deo, qui ęternus est amor, omnem suum dicans amorem, cujus antea primitias blandienti sæculo mancipaverat, præclarum Religiosæ vitæ Tyrocinium inchoavit. Inter egregias hujus viri virtutes, quibus abundè fuit cumulatus, assiduum orationis studium potissimùm enituit: cujus tanta vis erat, & efficacia, ut nullius omninò rei, aut gratię, quam enixè votis, ac precibus à Deo bonorum omnium datore petiisset, repulsam unquam passus fuerit. Divino amore fuit totus accensus, vultuque semper, ac animo in Cœlum sublatis, præsentem ubique Deum contemplabatur. Martyrii flagrans desiderio anno 1599. in Angliam est profectus, quò Fidem Catholicam suæ Patriæ restitueret: ubi agnitus uti Religiosus, & in carcerem jussu Elisabeth Reginæ detrusus, ibi summa animi constantia in doloribus, & ęrumnis, in fame, siti, & nuditate per totum integrum triennium perseveravit, donec ad instan-

tiam Henrici IV. Francorum Regis libertate donatus, Lutetiam reverti fuerit coactus: ubi Novitiorum curę Præfectus, eam ex gravi illo munere laudem est consecutus; ut, qui ex ipsius disciplina prodierunt, omni virtutum genere instructi, fortiores ad hostes spiritus debellandos evaderēt. Anno ante ipsius obitum duodecimo, dum in oratione perseveraret, altissima quædam perfectionis Evāgelicæ via, plurimaque etiam de Divinorum Attributorum excellentia illi revelata fuerunt. Quare, jubentibus Superioribus, integros de prę-stantiori Evangelicæ perfectionis semita Tractatus conscripsit, tam altis Mysticæ Theologiæ sensibus respersos; quòd, qui de Spirituali animæ profectu profundiùs allocutus fuerit, haud facilè inveniri poterit. Eorum autem, qui dati sunt pręlo, Titulum exhibemus.

Regula Perfectionis continens breve, ac lucidum compendium totius vitæ spiritualis redactæ ad unicum punctum Voluntatis Divinæ in tres partes distributa.

1. *De Voluntate Divina exteriori complectens vitam activam.*

2. *De Voluntate Divina interiori complectens vitam contemplativam.*

3. *De Voluntate Essentiali agens de vita supereminenti.*

Fuit impressa primùm Anglico Idiomate, sicut illam conscripsit Auctor: deinde in Belgicum, & Gallicum sermonem, postmodum jussu Adm. R. P. Hieronymi à Castro-Ferrettorum tunc temporis Ministri Generalis Typis mandata Latinè eo modo, quo antea ab eodem piissimo Auctore ante paucos annos ab illius obitu fuerat elaborata; & prodiit Romæ apud Heredes Bartholomæi Zanetti anno 1625. & 1628. Parisiis anno 1650. & iterum Lugduni 1658. Vertit eam in Idioma Hispanicum D.Bartholomæus de Leonardis de Argenzola Canonicus Ecclesię Metropolitanę Cesaraugustensis, & & ibidem fuit impressa apud Ioannem de Lany anno 1648. Demum translata fuit etiam in Italicum à P. Modesto Romano Capucino, & pręlo submissa Romæ anno 1650. Scripsit insuper

Equitem Christianum &c. Parisiis apud Carolum Castellanum anno 1609. part. 2. in 12.

Epistolam responsivam cuidam dubio facto circa Objectum Divinæ Voluntatis. Ibidem 1609.

Exemplar cujusdam documenti traditi circa orationem pro excitatione cujusdam personæ afflictæ ob defectum gustus, & consolationis in eadem. Ibidem 1629.

Librum diversorum Exercitiorum Spiritualium. Ibidem 1608.

Soliloquium pium, & grave, in quo exponit conversionis suæ primordia. Ibidem 1608.

Hujus præstantissimi viri singularis modestia, ac vitæ sanctitas adeò devinxerunt Henricum III. Galliæ, & Navarræ Regem, ut eum ex Anglia Parisios revocaverit, quò & sibi, & suis solidę, ac fortis pietatis, ac sanctimoniæ in Benedicto pararet exemplar. Clarus miraculis, ac Spiritu Prophetico, Parisiis à custodia

carnis

carnis solutus, migravit ad Dominum anno 1610. ætatis suæ 49. ipso die Assúptionis Virginis MARIÆ, quam vivens eximia semper devotione, ac religione percoluit. Vita ipsius copiosè descripta est per Iacobum Broussеum Doctorem Theologum in Alma Vniversitate Parisiensi lib. Lutetiæ impresso 1611. & etiam per Boverium Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum 1610.

De illo etiam meminerunt Eminentiss. D. Io: Cardinalis Bona lib. comp. Theolog. Myst. cap. 9. & seq. Gualterius in Tabula Chronologica de Sanctis, & illustribus viris sęcul. 17. Vvaddingus lib. de Script. FF. Minorum, Ioannes Baptista à Perusio in Prologo ad vitam B. Felicis, Arturus à Monasterio in Martyrologio Franciscano, qui mendosè cum dicit obiisse die 21. Novembris. Et quędam Sanctimonialis Monasterii Bruxellensis nomine Agatha Vvisman Ordinis Sancti Benedicti egregias illius laudes luculenter perstrinxit in Rithmo, quem de eo composuit, cujus Initium sic legitur:

Ad V. P. Benedictum Anglum Capucinum.

Ave Pater perbenigne,
Flos rosarum Deo digne,
Benedicte ter Beate
Cœli gloria ditate &c.

BENEDICTVS GVALDINVS de Colstombasset, natione Anglus, Provinciæ Normanniæ alumnus, & Prædicator; vir clarus nobilitate, sed virtutibus, ac meritis clarior, annos attingens 33. sæcularem militiam deserens, Seraphicis Castris nomen dedit; & pauló post ipsius Pater ætatis suæ anno 63. filium imitatus, veterem hominem exuens cum actibus suis, sub nomine Eduardi, Religiosam vitam, quam assumpsit, non modò usque ad mortem integram retinuit, verùm etiam præclaris virtutibus, humilitate præcipuè, admirabilique sensuum mortificatione cumulavit. Obiit devotissimè in nostro Conventu Rothomagensi; & moriens gratias egit Domino, quòd tota sua Familia se D.P. Francisco consecraverit. Ipsius enim uxor defuncta est sub habitu Tertii Ordinis, & tres filios dedit Religioni Capucinorum. Benedictus autem omnium natu major assiduè studiis, ac saluti animarum incumbens, prælis mandavit Opus Mysticum, & magni ponderis, ipsique Titulum apposuit Gallico Idiomate:

L'homme de bon sens; Idest: *Homo sensatus, secundùm illa verba: Homo sensatus credit legi Dei; & lex illi fidelis*. Hoc Opus in 8. dividitur in 4. Tomos.

In primo, & secundo ostenditur; quòd homo per solum naturalem sensum potest cognoscere, quòd sit Deus.

In tertio, & quarto; quòd homo sen-

sensatus scrutatur, & invenit profunda Dei.

In quinto, & sexto; quòd homo sensatus fideliter custodit legem Dei.

In septimo, & octavo; quòd homo sensatus per vitam interiorem manet faciliter, & continuò Deo devinctus.

BENEDICTVS LAVGEOIS, natione Gallus, Patria Parisinus, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Missionarius Apostolicus: vir profunditate ingenii, pietatis, ac eruditionis laude notatus; Evulgavit Opus in 3. Tomos in 4. distributum, cujus Titulus est:

Scientia Vniversalis Scripturæ Sacræ; seu explicatio Litteralis Veteris, ac Novi Testamenti, secundum Methodum IESV Christi Lucæ cap. 24. vers. 44. & Omnium SS. Patrum doctrina à nemine antea ex instituto susceptum. Parisiis 1685.

Edidit etiam alios duos libros sub Titulo:

Spiritus Veteris, ac Novi Testamenti. Tom. 1. in 12.

De Politica Christiana contra Machiavellum. Tom. 1. in 8.

BENEDICTVS LEODIENSIS, natione Belga, Provinciæ Flandriæ alumnus, Sacræ Theologię professor, ac sacri eloquii Declamator; Edidit

Poemata varia diversi generis in laudem aliquorum virorum Illustrium. Impressa sunt Coloniæ apud Arnaldum Kempens 1645.

BENEDICTVS A' MONTESARCHIO Neapolitanus, ejusdem Provinciæ Concionator celebris; vir doctus, & excellentis ingenii, scripsit librum sub Titulo Italico:

L' Angelo della Pace. Prodiit Neapoli apud Hyacinthum Passerum anno 1666. in 12.

BENEDICTVS SANBENEDICTVS, natione Italus, Patria Mediolanensis, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Diffinitor; vir, ob singularem ejus doctrinam, morum probitatem, & eloquii suavitatem, satis notus: cui accessit modestia singularis, veneranda auctoritas, solidum judicium, prudentia summa in agendis; & observantiæ Regularis zelus ingenuus. Plura scripsisse ex relationibus habemus; attamen solùm dant prelo submissam:

Traductionem ab eo elaboratam ex Latino in Italicum Idioma Annalium Fratrum Minorum Capucinorum P. Zachariæ Boverii, quos in 4. Tomos in 4. distribuit. Duo primi fuerunt impressi Taurini apud Io: Dominicum Tarinū anno 1641. & duo novissimi Venetiis apud Iuntas 1645. Convertit etiam ex eodem Idiomate in Italicum:

Tertium Volumen eorundem Annalium à P. Marcellino de Pise compositum, & novissimè impressum Lugduni anno 1676. Tom. 2. in 4. Scripsit insuper

Vitam Venerabilis Fratris Bernardi à Corleone Capucini. Mediolani, & Genuæ apud Franchellum anno 1683. in 4. De eo meminit Vvadding, de Script. Ord. Minorum

BENEDICTVS A' SCAPTINEA, natione Italus, quem Romana Provincia Religiosa pietate decorum,

rum, verbi Dei Præconem ſatis eruditum, ſui Capituli Diffinitorem, ac Sacræ Theologiæ profeſſorem, inter ſuos illuſtres viros meritò connumerat; Scripſit, & evulgavit Italico Idiomate tria Opuſcula, quorum Titulus eſt:

Meditationes devotiſſimæ de Paſſione Domini noſtri IESV Chriſti. Tom. 1. in 8. Viterbii, & Romæ apud Heredes Corbelletti anno 1651.

Ordinationes Antiquorum Patrū in Religione FF. Minorum, præſertim D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici circa compoſitionem exterioris hominis. Viterbii anno 1659. in 12.

Fructus Seraphici; ſive, Compendium Annalium P. Zachariæ Boverii. Romæ apud Angelum Bernabouium anno 1656. Tom. 1. in 4: Obiit Romæ anno 1659.

BENEDICTVS DE VRBINO, natione Italus, Provinciæ Picenæ alumnus, vir non tam illuſtri ſanguine genitus (ſiquidem ex Familia Paſſionea, materna verò Cybo, toto orbe percelebri originem duxit) quàm nobilioribus virtutibus exornatus. Hic in ipſo adoleſcentię flore omnes Chriſtianas virtutes generosè amplexus, Iuriſprudentiæ Patavii operam dedit, laureamque Doctoris adeptus, annos natus 23. ſęculi tędio affectus, & ſanctioris vitę deſiderio incenſus, omnibus ſuis bonis pauperibus erogatis, noſtram Religionem ingreſſus eſt anno 1589. in qua majori ex alto virtute indutus, pręclariſſimum Evangelicę vitę Tyrocinium inſtituit: tantaque diligentia ad virtutum exercitia ſe applicuit, ut ſicut perfectionis, ita & gratiarum maximis incrementis adauctus fuerit. Ex relatis illius Provincię ſcimus ſcripſiſſe:

Tractatum de Paupertate Fratrum Minorum ſecundùm mentem B. P. N. Franciſci M. S. Meritis, gratia curationum, ac prophetię dono clarus, obiit devotiſſimè in noſtro Conventu Foroſempronii anno 1625. die 30. Aprilis. Ejus geſta deſcribuntur à P. Marcellino de Piſe Tom. 3. Annalium Capuc. ad annum præfatum; qui ſcribit eum fuiſſe ſocium per plures annos Venerabilis P. Laurentii à Brunduſio, viri Apoſtolici, eumque ſibi comitem ſpecialiter elegiſſe, quando ad propagandam noſtram Religionem in Bohemiam profectus eſt. Illius etiam præclarę meminerunt Ardinghellus in Appendice Congeminatę vocis Turturis, oſtenſ. 4. & M.S. Provincię Piceni, & Bohemiæ.

BENIGNVS LHORANVS Germanus, Provincię Rhenanæ Cōcionator eximius, Sacræ Theologiæ profeſſor, ac Diffinitor, vir eruditus, ac religioſis virtutibus decoratus; Compoſuit librum, cujus Titulus eſt:

Analyſis, ſive Diſcurſus 200. *Concionatorios ſuper Pſalmum* 118. Item

Conciones de omnibus Sanctis per annum occurrentibus Tom. 2. Coloniæ anno 1685. *Opus Apologeticum contra quendam Novatorem.*

BERNARDINVS DE ARETIO, natione Italus, Provinciæ Etruriæ

riæ alumnus: vir ſingulari præditus indole naturæ, vivaciſſimo donatus ingenio, non vulgari in Concionibus facundia inſignitus, & ſpiritus fervore repletus, eruditus Sacræ Theologiæ profeſſor: qui licèt juvenis ętate, ſenilem tamen animum induens, prudenſque in omnibus conſilium exhibens, ad ſuæ Provincię Miniſterium Electorum ferè omnium votis ſemel, iterum, & tertiò fuit aſſumptus; & demum in Capitulo Romæ anno 1685. celebrato Diffinitor Generalis electus; Italico ſermone evulgavit:

Concionem, quam habuit in Palatio Excellentiſſimæ Reipublicę Lucenſis Sabbato 2. Quadrageſimæ. Lucæ apud Hyacinthum Paci anno 1670.

BERNARDINVS A' BALBANO, natione Italus, Coſentinæ Provinciæ alumnus, vir doctrina, eruditione, vitæq; ſanctitate clarus, ac divini eloquii promulgator planè mirificus: qui, veluti novus Apoſtolus, omnes ferè Apuliæ, Calabriæ, ac Salentinorum Civitates ſemper prędicando peragravit, morumque puritatem, auſteritatem, abſtinentiam, ac perfectiſſimum vitæ exemplum cum Evangelico ſpiritu conjũgens, alterius D. Bernardini ad inſtar, innumerabiles ferè peccatores ad pęnitentiam reduxit: etiam in Catholica Fide propugnanda fuit acerrimus, ſupernæque gloriæ zelo ignitus, totis viribus Hęreticos eſt inſectatus; & non ſolùm Evangelica, & Scholaſtica concertatione convicit, eorumque fallaces impoſturas, & tenebricoſas ambages, manifeſto Catholicæ veritatis gladio confodit; ſed etiam quandam illorum Sectam Aletii apud Salentinos exortam non ſine vitę magno diſcrimine anno 1553. penitùs extinxit. Nonnulla devotiſſima, ac omni pietate referta ſcripſit Opuſcula; Ea ſunt:

Meditationes de vita Chriſti, & ejus Matris Virginis MARIÆ. Tom. 2. in 8.

Myſterium Flagellationis Domini noſtri IESV Chriſti in forma meditationis redactum pro ſingulis diebus hebdomadæ Italicè primùm impreſſum Venetiis anno 1559. quod poſteà Gallico Idiomate tranſcriptum prodiit Lutetiæ Pariſiorum anno 1601. apud Robertum le Fizelier. Tom. 1. in 8.

De novem effuſionibus Sanguinis Domini noſtri IESV Chriſti. Pariſiis 1601. & anteà Venetiis 1559.

De ſeptem Regulis benè vivendi. Tom. 1. in 8.

Speculum Orationis, in quo exprimitur ejus neceſſitas, atque utilitas. Parmæ 1556. Venetiis 1593. & Pariſiis 1601.

Tractatus de Prædeſtinatione, & libero hominis arbitrio. Venetiis 1593.

Tractatus de Gloria Paradiſi. Tom. 1. in 16. atque alia piiſſima Opuſcula, quæ etiam nunc inter hominum manus verſantur. Plurimis in Religione magna cum ſanctimoniæ fama annis tranſactis, prophetico ſpiritu clarus, animo in eam diem omni pietate Domino pręparato, coronam, quam ſibi tot laboribus, ac vir-

virtutibus construxerat, in morte accepit in Cęnobio Cosentino anno 1558. Ejus vitam descripsit Boverius Tom. 1. Annal. Capucinorum ad annum suprasignatum: & de illo etiam meminerunt Possevinus in Apparatu Sacro litt. B. Vvillotus in Athenis Orthodoxis, Vvaddingus lib. de Scriptor. Franciscanis, Gonzaga lib. de Origine Seraphicæ Religionis. Moncada part. 2. lib. 1. cap. 2. in fine pag. 12. Torreçilla in Speculo Seraphicę Religionis, ubi de Capucinis.

BERNARDINVS BVRDIGALENSIS, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, vir doctus in Geographicis, & Mathematicis valdè peritus, delineavit, ac ęneis laminis sculpsit:

Omnes Provincias, & Conventus Religionis Capucinorum, servata etiam climatum constitutione secundùm veram illorum distantiam. Hæc descriptio Chronographica fuit impressa Romæ anno 1646. unico volumine in fol. jussu R. P. Ioannis à Montecalerio tunc temporis Ministri Generalis.

BERNARDINVS A' CILENTO, Neapolitanę Provinciæ Concionator, vir doctrina, prudentia, ac præclaris vitæ exemplis ab omnibus illius temporis commendatus: qui eandem suam Provinciam magna cum virtutum laude, ac Regularis observantiæ zelo sedulò administravit, multoque, ac suavi sanctitatis odore respersit. Scripsit Italicè:

Enchiridion Religiosæ perfectionis, in quo agit De virtutibus omnibus Religiosis necessariis: An fuerit impressum adhuc me latet. Obiit Neapoli in nostro Conventu Sancti Euphebii anno 1586. ætatis suæ 63. & de eo meminit Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum.

BERNARDINVS A' COLLEPETRACIO, natione Italus, Provinciæ S. Francisci alumnus. Hic anno ætatis suæ 16. inter Patres de Observantia ad habitum Seraphicum admissus, paruo post solemniū votorum emissionem tempore elapso, arctioris vitæ studio ad Capucinos evolavit. Huic viro, quantum Crux Christi affinis, ac consanguinea esset adfutura, miro præsagio demonstratum fuit; quando cum Cruce in modum stolæ transversa, è matris utero mirabiliter erupit. Et sanè juxta Apostolum dici poterat cum Christo confixus; dum omne austeritatis, & mortificationis genus amplexus, nullam unquam patiendi occasionem prætermiserit. Per totum triginta annorum spatium solo pane, & aqua victitavit, ventris, ac gulæ mortificationi nuditatem pedum adjunxit, abjectisque omnibus sandaliis, etiam Provincialatus munus gerens, nivem, glaciemque calcavit: sub unica vili, ac lacera tunica cilicium semper gestavit absconditum; diraque quotidie verberum laceratione corpus excrucians, ad extinguendos pariter illius æstus, ac Dominicæ Passionis dolores in se excitandos, nudus inter vepres, ac dumeta volutabatur. In fluctibus persecutionum tum exterorum, tum propinquorum, semper permansit

H im-

immobilis. Orationem usque ad sextam, & octavam horam quotidie produxit: sępissimè futuros rerum eventus, ac præsertim Pontificatum Gregorii XIII. pręnunciavit, pleraque in Dei nomine miracula perpetravit. Porrò vir iste piissimus, cùm illa prima nostræ Religionis tempora, quæ sub Matthęo à Bascio, & Bernardino Astensi confluxerunt, propriis oculis conspexisset, omnia ampla rerum narratione, jussu P. Hieronymi à Monteflorum tunc Generalis Ministri, ingenti volumine est complexus, cui hunc affixit Titulum Italico Idiomate:

Historia della Congregatione de' Frati Minori Capucini, della sua origine, e progresso. Tom. 1. in fol. Obiit felicissime in nostro Cęnobio Aquęspartæ in Vmbria, fidelisque, ac strenui Operarii mercedem accepit à Domino anno 1594. ętatis suę 81. Ejus corpus Dux Aquæspartæ aromatibus condiri jussit, illudque in sua Montiscopii Ecclesia sarcophago inclusum sepeliri impetravit, ubi etiamnum sepultum jacet. Ipsius vitam fusiùs scribit Boverius. Tom. 2. Annal.

BERNARDINVS HVNGARVS, Provinciæ Romanæ alumnus, vir apprimè humilis, ac strenuus Christi Operarius; cùm in Regno Loangi in Æthiopia Missione instituta satis copiosam Barbarorum messem in horrea Ecclesiæ intulisset, per incredibilem malorum patientiam, Regemque ipsum cum uxore sua Sacri Baptismatis undis abluisset, novis peregrinationibus per aspera illius Regionis salvandarum animarum causa assumptis, redux in eandem Civitatem Loangi, post Missæ sacrificium devotissimè celebratum, exultabundus quòd in Sancta Missione moreretur, placidissimè è vita sublatus est anno 1664. die 18. Iunii. Descripsit:

Historiam suæ peregrinationis, & Missionis; addita relatione; De moribus Incolarum Regni Loangi.

BERNARDINVS A' MONTEVLMO, natione Italus, Provinciæ Picenæ Concionator, vir sapientia, ac singulari vitę perfectione sublimis. Hic ab adolescentia in omni bonarum litterarum, ac pietatis exercitamento nutritus, in Minorum Conventualium Ordinem assumptus; eam doctrinæ laudem, præsertim in via Scoti est adeptus, ut Scoti anima passim nuncupatus, in summis, ac Illustrioribus Academiis ad Publici Theologiæ Professoris munus deligeretur. Hinc majoris perfectionis zelo commotus, ad nostram Capucinorum Congregationem se contulit anno 1538. in qua mira vitæ austeritate, assiduę orationis studio, & splendidissima observantię luce inter alios emicans, cęlestem quandam vitæ speciem inter homines retulit. Incredibiles penè fuit ejus fervor in prædicando, eo præsertim tempore, quando corruptissimi hominum mores passim in Christiano orbe grassabantur. Nam, cùm plurimę tunc Italię Vrbes propter bellorum tumultus, & exterarum Nationum colluviem malo Hęresum semine essent imbutæ, omnem

in

in iis expurgandis, tum in publicis concionibus, tum in privatis colloquiis laborem, ac ſtudium contulit; ita ut innumeris utriuſque ſexus extiterit cauſa ſalutis, & non exiguam ſibi apud omnes doctrinæ, ac ſanctimoniæ famam comparaverit. Porrò Bernardinus ſubtili ingenio confecit.

Commentaria ſuper 4. libros Sententiarum juxta mentem Scoti, quæ cum multis aliis ejus doctiſſimis elucubrationibus tam Philoſophicis, quàm Theologicis edax tempus nobis ſubripuit. Obiit anno 1565. in noſtro Conventu Maceratenſi ætatis ſuę 73. Religionis 54. ejuſque geſta deſcribuntur à Boverio Tom. 1. Annal. Capuc. ad annum datum.

BERNARDINVS PALLADIVS, natione Italus, Patria Aſtenſis, Religionis noſtræ ſecundus Generalis. Hic illuſtri Genere natus, ab adoleſcentia ad veram ſpiritus nobilitatem à Domino vocatus, anno ętatis ſuæ 16. in Fratrum Minorum de Obſervantia familiam adſcribi voluit: in qua Deo ſtrenuè militans, tantum in regularis diſciplinæ, ac cęterarum virtutum ſtudio profecit, ut inter præcipuos illius Religionis Patres doctrina, prudentia, ac vitæ ſanctitate celebres meritò fuerit cooptatus. Vir fuit admodum eruditus, ac eloquentia magna præditus, eaq; de cauſa plurimum in Ordine valens exiſtimatione, ſæpè Romanæ Provinciæ Miniſtri Provincialis, ac tandem in Romana Curia Procuratoris Generalis onus ſubivit. Quo tempore vnà cum multis aliis ex Fratribus de Obſervantia, iiſque illuſtrioribus, ad Religionem noſtram advolavit; indeque altero poſt ipſius ingreſſum anno peracto, qui fuit 1535. Romam ad Comitia Generalia vocatus, nemine diſcrepante, omnium votis naſcentis Congregationis ſecundus Generalis fuit electus; eoque in munere tanta prudentiæ laude, tanta animi conſtantia, tamque pręclaris vitę exemplis excelluit, ut nominis immortalitatem, ac perpetuę gloriæ memoriam ſua virtute, ac rebus ſapientiſſimè geſtis, fuerit adeptus. Adfuit Concilio Generali in Tridentina Vrbe à Pontifice indicto, in quo propter ſingularem ejus vitę ſanctitatem, doctrinæ gravitatem, ac conſilii prudentiam, magnam apud illius Synodi Patres habuit auctoritatem, teſte Antonio Poſſevino in Apparatu ſuo litt. B. Nonnulla ſcripſit Opuſcula, eaque ſunt:

Volumen unicum Orationum Spiritualium. Mediolani apud Antonium Caſtilioneum 1535. & Genuę apud Antonium Bellonum 1557.

Epiſtola graviſſima ad Religionis noſtræ Fratres.

Iudicium de Minoritani pallii uſu.

Generalatus officio ter repetito, in Romano Conventu Theologiam expoſuit, ibique poſt triennium ſupremo morbo correptus, in oratione ſpiritum Deo reddidit, annos natus 69. quarto idus Maii, anno reparatæ ſalutis 1554. ejuſque ſanctitas tam in vita, quàm poſt mortem multis, maximiſque fuit illuſtrata miraculis.

Hujus præclariſſimi viri, præter

Possevinum supracitatum, etiam honorificè meminerunt Rodulphus Tossinianus Episcop. Senogall. in Historia Seraphica, Vvillotus in Athenis Orthodoxis, Vvaddingus de Scriptoribus Franciscanis, Gonzaga lib. de Origine Seraphicæ Religionis, Marcus Vlyssiponensis part. 3. Chron. FF. Minorum lib. 9. cap. 15. Baretius 4. part. Chronic. Minor. lib. 2. cap. 57. Manipulus FF. Minorum cap. 7. Regulæ Franciscanæ, Appendix ad Galliam Christianissimam in Generalibus Capucinorum, Ioannes Baptista à Perusio in Præludio ad vitam B. Felicis, Tilmansius Tom. 1. Vitarum Sanctorum Seraphici Ordinis, Gravina in Voce Turturis part. 2. cap. 24. Moncada. Tom. 1. Virorum illustrium, Torreçilla in Speculo Seraphicæ Religionis, ubi de Capucinis, Martyrologium Franciscanum die 12. Maii, & fusiùs omnibus Boverius. Tom. 1. Annal. Capucinorum ad annum 1554.

BERNARDINVS PARISINVS, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis, verbi Dei Declamator satis notus, Magister Novitiorum, ac Monialium Capucinarum in eadem Vrbe Confessarius, & Director: vir devotus, ac religiosis moribus nitens: orationi assiduus, atque in evolvendis libris sacris intentus; Plura scripsit Opuscula Religiosis omnibus utilia, præsertim Capucinis, illaque Idiomate Gallico evulgavit; & sunt:

L' Esprit de S. Francois formè sur celuy de IESVS Christ, ou ses Enfans sont instruicts des voyes, qu' ils doivent tenir pour concevoir le primier esprit de leur Saint Pere, le conserver en sa puretè. Tom. 1. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1660.

Le Religieux Interieur divisè in trois Parties. Tom. 1. in 12. Ibidem apud eundem 1661.

La Iournèe Interieur du Religieux. Tom. 1. in 12. Ibidem 1660.

L' Esprit de la Mendicitè Evangelique, ou les Entretiens celestes, & familieres des Enfans de S. Francois, avec une conduite pour la Confession, & Cõmunion. Ibidem 1662. Tom. 1. in 8.

La Cõmunion de la Mere de Dieu MARIE Vierge recevant le corps de son propre Fils en l' Eucharistie dedièe a la Reyne de France. Tom. 1. in 8 Ibidem 1672. Scripsit etiam

Tractatum De Communione Christi IESV in Cœnaculo, in quo probat Christum corpus suum proprium in Sacramento sumpsisse, ut daret regulam præparationis ad Eucharistiam. Tom. 1. in 8 Ibidem apud eundem Thierry 1658.

De Cœlesti amore Beatissimæ Virginis MARIÆ, dum in terris viveret. Tom. 1. in 8. Ibidem 1659.

De Sanctitate Sacerdotum. Tom. 1. in 8. Ibidem 1675.

De Vita interiori Filiorum Sancti Francisci. Tom. 1. in 8. Ibidem 1677.

Instructiones pro Missionariis. Tom. 1. in 8. Ibidem 1677.

Regulæ Interiores. Ibidem Tom. 1. in 8. 1677.

Mo-

Moniales in suo Claustro. Tom. 1. in 8. Ibidem 1677.

Vita pęnitens Domini nostri IESV Christi 1679. Tom. 1. in 8. & alia plura, quæ adhuc me latent.

BERNARDINVS PICTAVIENSIS, Gallus, Provinciæ Turoniæ Concionator, & Missionarius Apostolicus; vir in divinis litteris, ac in Fidei Controversiis insigniter versatus, qui sæpiùs pro domo Dei se murum objiciens, multa opportunè scripsit contra Novatores, eosque fortiter, & variè exagitavit; Edidit Gallico Idiomate:

Theses Royales adressèes a Messieurs de la Religion pretenduè Reformèe. Pictavii apud Ioannem Fleuriau 1660. in 8.

BERNARDINVS A' RHEGIO Calabriæ Civitate, ob ingenii excellentiam, & perspicacitatem Georgius appellatus. Hic, dum adhuc inter Patres de Observantia moraretur, eam sibi divinarum litterarum præstantiam est assecutus; ut summa cum ejus doctrinæ laude à Facultate Parisiensi sacram Doctoratus lauream acceperit. Græci sermonis fuit peritissimus, pluresque Sanctorum libros illius Idiomatis est interpretatus tanta facilitate, ut Græcus natus videretur. Mirabilis erat huic viro ad summas, & difficillimas disciplinas capessēdas promptitudo, & in Scoti doctrina, subtilitatibus, distinctionibus, ac argutiis summè versatus, maximam in iis explicandis admirationem auditoribus excitabat. Quò fiebat, ut qui semel cum eo congressi essent, illius deinceps ingenium pertimescerent. Cùmque animum assiduè ad divinam sapientiam, ac pietatem transferret; regularemque observantiam puriorem desideraret, consilio cum Fr. Ludovico Rhegino ejus amico, & socio carissimo inito, ad Congregationem nostram simul cum ipso confugit anno 1532. ubi tanta vitæ austeritate, tanto paupertatis studio, ac cęteris religiosæ vitæ disciplinæ virtutibus coruscavit, ut reliquos sui exemplo ad perfectæ observantię formam instrueret. Fuit etiam eximius Concionator, suaque vi dicendi, & facundia corda audientium ita penetrabat, ut unanimes ad pęnitentiam mouerentur, magnumque exindè animarum sequeretur emolumentum. Præter publicas Philosophicas, ac Theologicas elucubrationes, alia plura doctissimè scripsit, inter quæ, ut notat Vvaddingus, extant adhuc:

Commentaria doctissima in Librū primum Scripti Oxoniensis in tria Volumina distributa.

Gratus Deo, & hominibus inter Crucifixi oscula, & Angelorum concentus, volavit ad astra in nostro Conventu Rhegii in Calabria anno 1536. ætatis suæ sexagesimo supra nonum expleto duodecimo Kal. Ianuarii circa 4. Dominicam Adventus. Ejus vita inserta est Tom. 1. Annalium Capucinorum ad annum prædictum; & de illo meminerunt Gonzaga par. 2. Originis Seraphicę Religionis in Conventu Rhegiensi, qui est primus in Provincia septem BB. Martyrum Ordinis Minorum: Vvad-

Vvaddingus Tom. 8. Annal. FF. Minorum, & De Script. Franciscanis: Vvillotus in Athenis Orthodoxis, verbo Bernardinus: Gravina in Voce Turturis par. 2. cap. 24. Romæus lib. de septem Protectoribus Vrbis Neapolitanæ: Prosper Parisius in Descriptione Calabriæ, ubi de viris illustribus: Marcus Vlyssiponensis tertia par. Chronic. FF. Minorum, & Martyrologium Franciscanum ad diem 21. Decembris.

BERNARDINVS A' RVPE, natione Italus, alumnus Provinciæ Picenæ ex Nobilissima Vrsinorum Familia. Hic, more suorum Progenitorum, in ipso adolescentiæ flore armis se totum devovit; & profectus in Belgium sub Alexandro Farnesio Duce Parmensi, deinde in Galliam sub Sfondrato Ecclesiasticæ militiæ Generali illuc misso, ut perduelles Hereticos frangeret, tandem sub eodem Antesignano in Patriam reversus, atq; ibidem Dux Cohortis constitutus, in hoc munere obeundo decus sibi insigne conciliavit. Cęlesti demum luce irradiante, hujus Mundi tædio affectus, divitiis omnibus, ac honoribus spretis, pauperem, & despectam sibi vitam in Religione Capucinorum delegit anno ætatis suæ 36. Inter quos eximio fervore Novitiatum auspicatus, & ad professionem admissus, adeò in omnium virtutum studio profecit, quòd perfecti, & illibati Seraphicæ Regulæ sectatoris in seipso typum exprimeret. Singulari affectu Sacratissimam Cęlorum Reginam est prosecutus, nec unquam, quoad vixit, à piis ejus obsequiis se se detraxit. In ipsius honorem scripsit Opusculum valdè pium, in quo agit:

De Patrocinio ejusdem Beatissimę Virginis, additis variis precationibus devotissimis, suavique erga Deiparam affectu repletis. Fuit impressum Maceratæ, & pluries Venetiis suppresso ejus nomine. Obiit in nostro Conventu Maceratensi anno 1621. ætatis suæ 63. Ejus vita describitur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capuc. ad eundem annum.

BERNARDVS AVXIMIENSIS, natione Italus, Provinciæ Marchiæ alumnus, vir ob præclaram vitę sanctimoniam venerabilis, & ob eximiam ejus prudentiam, doctrinam, severam regularis disciplinę observantiam, ac ingentes animi sui dotes; non solùm apud gregarios homines, verùm apud Reges ipsos admirabilis. Hic anno 1586. secundus Provincialis Provincię Parisiensis electus fuit, & anno sequenti die 4. Septembris P. Angelum Ioyosæum ad habitum Seraphicum admisit, & maxima charitate in suo Regimine enituit. Scripsit, sicut habemus ex relatis:

Tractatum de Passione Domini in varias meditationes per hebdomadam distributum. Fuit impressus Venetiis anno 1589. sub nomine cujusdam servi Dei. Obiit devotissimè in nostro Cęnobio Anconitano 1591. cùm redux esset ex Gallia in suam Provinciam Marchiæ ætatis suæ 64. illiusque corpus diù post mortem repertum est absque ulla lęsione, aut corruptione fragrantissimum

mum redolens odorem. Agunt de eo Iacobus Brousseus Doctor Theologus Parisiensis cap. 4. vitæ Fr. Angeli Ioyosęi, & cap. 15. vitę Fr. Benedicti à Canfeldio: Martyrologium Franciscanum die 28. Maii, & Boverius Tom. 2. Annal. Capuc. qui ejus vitam descripsit ad annum 1591.

BERNARDVS ÆMILIANVS, natione Italus, Patria Pisauriensis, Provinciæ Picenæ alumnus, vir affabilis, benignus, candidis moribus, egregiè doctus, eloquentia magna præditus, divini verbi declamatione per totam Italiam satis famosus; Edidit:

Concionem de Laudibus S. Geminiani Episcopi, Protectoris Civitatis Mutinæ ab ipso habitam in Ecclesia Cathedrali ejusdem Vrbis in ejus die festo. Mutinæ apud Impressores Ducales anno 1671.

BERNARDVS LANTERIVS, natione Italus, Patria à Portu Mauritio, Provinciæ Genuensis alumnus, vir religiosis moribus venustus, eloquii suavitate compositus, & fervidus divini verbi Declamator. Hic in sæculo Doctoratus laurea insignitus, ac in utroque Iure peritissimus, anno ætatis suæ 24. cœlesti spiritu afflatus, & desiderio perfectionis incensus, habitum Seraphicum induit in nostro Cęnobio S. Barnabæ anno 1581. ubi post emissa vota solemnia, cùm in dies magis, magisque perfectionis omnigenæ prębeeret exempla, atque in oculis Patrum prudentia simul, ac regularis Instituti exacta observantia clarus effulgeret, ad Magisterium Novitiorum deputatus, plurimos suæ virtutis alumnos, suique imitatores effecit. Deinde in Galliam Subalpinā ad Missiones in partibus Hęreticorum destinatus, in ipsis per aliquot annos semper indefessus, nunc concionando, & disputando, nunc pro viribus congrua utrique homini, & interiori, & exteriori subsidia subministrando, stantes roboravit, vacillantes confirmavit, lapsos reduxit, & veluti Apostolicus Nauclerus, multos utriusque sexus ad tutam Catholicæ Fidei stationem perduxit. Aliqua scripsit Opuscula, pręsertim ad Missiones spectantia, quæ nostrorum incuria perierunt; solummodò extant:

Expositio devotissima super Psalmum 44. Eructavit cor meum &c. quę habetur M. S. in nostra Bibliotheca Portus Mauritii, &

Constitutiones, Regulæ, & Canones pro bono Regimine cujusdam Congregationis ab illo erectæ, & institutæ contra Hæreticos in Oppido Cadralio, quæ ad hanc vsque diem, non sine magno animarum fructu, & Ecclesiæ Catholicæ honore perseverat. Alia ejus gesta, & labores in Missionibus latè describuntur à P. Mathia à Caballo-Majori in suo Rationario Chronographico Missionis Evangelicę. Tom. 2. Obiit Genuę in Conventu Immaculatę Conceptionis anno 1614. ętatis suę 58. magno sui desiderio omnibus relicto.

BERNARDVS PARISINVS Gallus, Parisiensis Provinciæ filius, vir apprimè doctus, in Sacris Scriptu-

tu-

turis, Sanctorumque Patrum lectione abundè versatus, & assiduus: qui Missionarii Apostolici munus Aleppii, Constantinopoli, & Palestinæ per plures annos exercuit non sine magno, ac uberrimo animarum lucro; Elaboravit, ac imprimi fecit lib.4. sub Titulo:

Vocabularium Italicum, & Arabicum pro usu Missionariorum. Romæ ex Typographia Sacr. Congreg. De Propaganda Fide anno 1665.

BERNARDVS ROBERTI, natione Italus, Patria à Crypta-Minervæ in Regno Neapolitano; vir probus, providus, ac prudens, in Theologica scientia admodum eruditus, Concionator disertus, ac satis famosus: qui etiam ad suæ Provinciæ Neapolitanæ Ministerium evectus, non vulgarem de se optimi, ac piissimi Presulis famam reliquit. Suum erga Beatissimam Virginem MARIAM Dei Genitricem affectû, & observantiam singularem, debita pietate, tam apud vivos, quàm apud posteros, testatam reliquit; scribendo, ac Typis mandando Opus devotissimum in ejus honorem sub hac Epigraphe:

Itinerarium animæ ad Palmam Virgineam continentem septuaginta duos ramusculos juxta numerum annorum ejusdem Sacratissimæ Virginis MARIÆ. Tom. 1. in fol. Neapoli apud Octavium Beltramum anno 1647. De hoc Auctore meninerunt Hyppolitus Maraccius lib. de Scriptoribus Marianis, Vvaddingus lib. de Scriptorib. Franciscanis, & Nicolaus Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana.

BERNARDVS MARIA GIOFFIVS Neapolitanus; hic in disciplinis Philosophicis, atque Theologicis optimè excultus, Concionatoris ferventioris spiritus nomen sortitus, Missionarii Apostolici in Georgia per plures annos munus obivit, & aliquando suæ Neapolitanæ Provinciæ Regimini admotus, & nostris præfuit, & exteris profuit. Scripsit Italicè teste Nicolao Toppio:

Narrationem sui itineris in Regionem Georgiæ. Tom. 1. in 4.

BONAGRATIA HABSENSIS, natione Alsata, Provinciæ Anterioris Austriæ alumnus, Sac. Theologiæ professor, suæ Provinciæ Diffinitor, ac in divinis litteris eruditus, longaque temporis exercitatione peritus: qui sermonum Declamator fervidus, etiam in Missionibus in partibus Hereticorum pro Fide Catholica stabilienda, ac propaganda plurimùm insudavit; &, quòd erat Evangelici sui muneris, sedulò præstare studuit. Elaboravit, ac Typis submisit latinè:

Summam Selectarum Quæstionum Regularium in specialem FF. Minorum Capucinorum usum. Friburgi in Brisigovia anno 1665. Tom. 1. in 8. Quæ postea ab eodem Auctore locupletata particularibus Ordinis Decisionibus, aliisque Resolutionibus novis quamplurimis, impressa est Coloniæ apud Ioannem Busæum anno 1667. & Lugduni apud Arnaud, & Bordè anno 1671.

Evulgavit etiam, ac imprimi fecit

in 16. Compendiolum earundem Quæſtionum, cui hunc appoſuit Titulum:

Breviculus Selectarum Quæſtionum Regularium. Coloniæ anno 1668. Compoſuit inſuper, ac Typis dedit:

Elucidationem quarundam Quæſtionum, & locorum Theologicorum De Sacramentis, in quibus S. Bonaventura Doctor Seraphicus à quibuſdam Doctoribus graviori cenſura perſtringitur. Coloniæ 1659. in 8.

Diſceptationem de Matrimoniis Hæreticorum. Ibidem 1669.

Libros duos Quæſtionum, in quibus quæritur cauſa: Cur hodie multi Religioſi à Religione Catholica deficiant? Coloniæ 1660. Tom. 1. in 8.

BONAVENTVRA DE ANTIQVERA, natione Hiſpanus, Provinciæ Beticę Diffinitor, ac Sacræ Theologię profeſſor; vir doctrina, ac concionandi munere illuſtris; edidit Patrio Idiomate, ac imprimi permiſit:

Sermonem de Seraphico P. N. S. Franciſco ab eo habitum in noſtro Capitulo Provinciali Provinciæ Andaluſiæ di 9. Octobris 1670. Prodiit Secalę de Luz apud Matthęum Lopez eodem anno in 4.

BONAVENTVRA ARAGONIVS Neapolitanus, ex pręclariſſima Aragoniæ, & Ajarbe Familia, ejuſdem Provincię Concionator, profundę doctrinę Theologus, pręlis ſubmiſit Italicè:

Oratione fatta dopo la proceſſione per rendimento di gratie alla Maeſtà Divina nella Vittoria conſeguita dall'Eccellentiſſimo Sig. D. Fabritio Caraffa Principe della Rocella contro l'Armata Turcheſca a' 9. di Settembre l'anno 1594. Neapoli apud Io: Iacobum Carlinum, & Antonium Paci anno 1596. Ex Nicolao Toppio in ſua Bibliotheca.

BONAVENTVRA BELLOMONTANVS, Provincię Gallo-Belgicę, ſive Valloniæ Concionator, Sacræ Theologię Profeſſor, ac Diffinitor; vir fęcundi ingenii, ac in Poetica facultate verſatus: in quo cum præclaris naturæ dotibus Religioſæ virtutes emicant. Deſcripſit Carmine Heroico in duodecim libros:

Vitam Domini noſtri IESV Chriſti.

BONAVENTVRA CARPENTORATENSIS, natione Gallus, Provincię S. Ludovici Concionator, qui pluriès apud noſtros Theologicas Facultates maxima cum ingenii, ac doctrinę laude expoſuit, religioſique hominis virtutes cum ſumma eruditione conjunxit. Confecit, ac Typis commiſit:

Compendium Controverſiarum Cardinalis Bellarmini. Tom. 1. in 4. Arelate apud Franciſcum Sminer anno 1653.

BONAVENTVRA CASALENSIS, natione Italus, Provincię Genuenſis Concionator, Sacrę Theologiæ profeſſor, ac Miniſter Provincialis; vir ob ejus ſingularem prudentiam, & animi magnitudinem in ſua Provincia ſatis notus: ſapientię, ac pietatis laude conſpicuus, obſervantiæ regularis propagandæ, at-

que tuendæ zelo fervidus, ſalutis animarum ſtudio deditus, adeò ut in declamandis ad Populum concionibus feliciſſimum habuerit nomen, & omen. Plura ſcripſit ad uſum Concionatorum, eaque valdè utilia; & ſunt:

Conceptus Prædicabiles pro tempore Quadrageſimali. Tom. 8. in 4.

Sylva Conceptuum Prædicabilium pro tempore Adventus. Tom. 4. in 4.

Sylva Conceptuum Prædicabilium pro Dominicis totius anni. Tom. 6. in 4.

Sylva Conceptuum Prædicabilium pro Feſtivitatibus Sanctorum per annum occurrentibus. Tom. 5. in 4. Habentur M. S. in noſtra Bibliotheca Genuenſi. Bonis operibus dives, ac plenus dierum deceſſit Genuæ anno ſalutis 1641. & in noſtra Eccleſia Immaculatæ Conceptionis ſepultus, ibi tubam magni diei expectat.

BONAVENTVRA DE CATANZARO, Civitate Calabriæ, ex nobiliſſima Familia Aragoniæ, & Ajerbę, Provinciæ Rhegii Miniſter Provincialis, ac in variis Provinciis Italię, Hiſpaniæ, & Galliæ Commiſſarius Generalis: qui in rebus agendis ſapientię, ac prudentiæ lumine clarus, multiplici etiam eruditione, & pietate magnam ſibi laudem apud omnes comparavit. Multa ſcripſit *Theologica*, & *Poſitiva* ex Gualterio; ea tamen Typis mandata non vidimus.

BONAVENTVRA LINGONIENSIS, natione Gallus, Provinciæ Lugdunenſis alumnus, vir doctus, ac perſpicacioris intellectus ſubtilitate pollens: qui Theologicas Diſciplinas per plures annos in ſua Provincia ſecundùm mentem D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici feliciſſimè expoſuit; & expeditiori ſermocinatione excellens, ardens, & efficax in concionando, vehemens pariter fuit in ſuadendo, & diſputando; magno ſtudio confecit integrum Curſum Theologicum in tres Tomos in folio diſtributum ſub hoc Titulo:

Bonaventura Bonaventuræ; ſcilicet, Bonaventura, & Thomas: ſive, Summa Theologica ex omnibus ferè Sanctorum Thomæ, & Bonaventuræ placitis concinnata: inter quos, ſi aliquando videatur eſſe diſſenſio, aut benigna explicatione componitur, aut problematica diſputatione ventilatur, difficultateſque omnes in Scholis, ut plurimùm agitari ſolitæ, de mente illorum Sanctorum reſolvuntur. Prodiit Lugduni ſumptibus Laurentii Aniſſon 1653. Scripſit etiam.

Integrum Curſum Philoſophicum ſecundùm mentem ejuſdem Doctoris Seraphici. Ita teſtatur idemmet Auctor in fine diviſionis, quam porrigit de Sacra Theologia in primo Tomo.

BONAVENTVRA LINGONIENSIS alter, Gallus, Provincię Campaniæ Concionator; vir in divinis litteris eruditus, in declamandis concionibus ſpectabilis, necnon vita, & converſatione laudabilis, poſteris tranſmiſit Volumen Concio-

cionum sub Titulo:

Paradisus Temporis &c.

BONAVENTVRA MONCADA, natione Hispanus, Provinciæ Valentinæ alumnus; vir vitutis emeritę, ac præclaris naturæ, & gratiæ dotibus exornatus, magna ingenii felicitate præditus; ita ut nihil invium fuerit ejus spiritui. Hunc, cùm Theologus in ipso adolescentiæ flore insignis evasisset, Patres suæ Provinciæ Philosophię, ac Theologiæ Prælectorem instituerunt; & paulò post ad Diffinitoratus, ac Provincialatus munus omnium calculis assumptum, in omnibus ita se gessit, ut exemplo, & doctrina plures ad scientiæ apicem evexerit, & ad cultum inclytę pietatis instruxerit. Scripsit, & edidit.

Sermonem de B. Theresia Virgine. Valentiæ 1623.

Sermonem alterum de B. Isidoro Agricola. Ibidem 1623.

Fatis cessit in nostro Cænobio Murciensi anno 1627. suæ ętatis 46. & non vulgare post se perfecti viri nomen reliquit.

BONAVENTVRA A' MONTEREGALI, natione Italus, Provinciæ S. Francisci Concionator; vir omnigena prudentiæ, doctrinæ, ac virtutum merce instructus: qui suam Provinciam per sex annorum spatiū maximo cum Regularis observantię incremento solicitè administravit. Prælectoris Generalis Neapoli onus sustinuit, sæpè Commissarii, ac Visitatoris Generalis, ac tandem in Romana Curia Procuratoris magna cum laude munus obivit. Scripsit:

Commentaria Paraphrastica in Psalmos. Asservatur originale in nostra Bibliotheca Conventus Fulginii. Obiit sancto fine in eodem Cænobio anno 1604. & de eo meminit Boverius Tom. 2. Annal. Capuc. pag. 750. §. 59. Qui addit illum Sixto V. Pontifici Maximo ægrotanti vitę suę occasum prænunciasse, atque opportunè animam agenti suprema exolvisse.

BONAVENTVRA AB OCCIMIANO, natione Italus, Provinciæ Genuensis Concionator, Sacræ Theologiæ professor, ac pluries Diffinitor; vir æquè doctus, & prudens, nec non Regularis disciplinæ integerrimus zelator: qui pietatis operibus semper inhærendo, seipsum bonorum operum exemplar, tam Fratribus, quàm sæcularibus exhibuit. Varia scripsit Opuscula, quæ tamen M. S. reliquit. Ea sunt:

Tractatus de Portione Canonica, & Quarta funerali.

Responsiones ad nonnulla quæsita proposita occasione sepulturæ electæ in Ecclesia Regularium.

Resolutiones aliquarum Quæstionum, seu Difficultatum circa munera, & largitiones, quæ à Regularibus fiunt tam sæcularibus, quàm inter ipsos Regulares, non servatis Constitutionum conditionibus Clementis VIII. & Vrbani pariter VIII. De Largitione Munerum. Habentur in nostra Bibliotheca Genuensi. Obiit Genuæ in Conventu Immaculatæ Conceptionis anno 1675. ætatis suæ 89. Religionis 69. septimo Kalendas Augusti.

BONAVENTVRA A' RECINETO, Picenæ Provinciæ alumnus, in Romana Curia Procurator Generalis, & totius Ordinis Diffinitor: vir ob inculpatæ vitæ innocentiam, insignem doctrinam, religiosam prudentiam, plenaque decoris, ac candoris consilia, non modò S. R. E. Prælatis, ac Purpuratis Patribus carus, sed etiam ipsismet Summis Pontificibus, præsertim Clementi X. admodum familiaris: à quo Sacri Palatii Apostolici Concionator anno 1673. institutus, & in hoc munere sub Innocentio XI. adhuc perseverans, adeò in perorando, ac dicendi genere excelluit, ut vulgare sit apud Auditores illum Prophetæ, & Apostoli nomine virum efficacissimum appellare. Nec mirum, cùm illi præsto sint ad opus ministerii eruditissimè, ac fructuosissimè peragendum perpulchra eloquentiæ facies, status rectus, os decorum, ac canitie venerabile, canora vox, dicendi gravitas, ac cęterarum virtutum ornamenta, quę in viris Apostolicis maximè expetuntur. Pręlo subjiciendas permittit, opera, & hortatu A. R. P. Francisci Marchesii Sacri Oratorii in Vrbe Presbyteri, viri eruditissimi, ac sibi intima familiaritate conjunctissimi, penès quem extant:

Conciones Adventus, & Quadragesimæ, quas per 16. annorum decursum habuit in Palatio Apostolico coram Summo Pontifice, & Sacro Cardinalium Collegio.

BONAVENTVRA A' RHEGIO, Civitate Calabrię, Picenæ Provincię Vicarius Provincialis, ac in Romana Curia totius nostrę Congregationis Procurator Generalis. Hic ex Ordine FF. Minorum Conventualium anno ętatis suę 29. ad Capucinos migravit: inter quos, veluti hortulus Domini Evangelicis floribus exornatus, omnium in seipso virtutum odoramenta collegit. Ferventissimo charitatis zelo munus Concionatoris exercuit, salutemque animarum ardentissimè sitiens, cunctos suis sermonibus lucrari, cunctos salvos facere, pro cunctis mundo, & hominibus anathema esse desideravit. Eapropter tanto spiritus fervore evangelicum verbum eructabat, quòd sępiùs prę audientium gemitibus, & lacrymosis clamoribus ex ingenti peccatorum luctu erumpentibus, vix illius vox inter prædicandum exaudiri posset. Hinc factum est, ut penè innumeros ad pęnitentiam provocaverit, provocatos pęnitentes charitativè exceperit, in viam tutiorem direxerit, & directos à vinculis criminum absolutos dimiserit. Plurimas per Nobiliores Italię Civitates Sodalitates instituit, Confraternitates erexit, Orationemque 40. Horarum iam à P. Iosepho Fernensi institutam plurimùm sua prædicatione illustravit. Scripsit, & posteris reliquit Opusculum sub Titulo:

Methodus celebrandi cum fructu Orationem 40. Horarum, præsertim tempore Quadragesimæ. Descripsit etiam

Vitam Fr. Bonaventuræ Rhegini, viri maximæ sanctitatis, multaque

alia

alia monumenta Theologica posteris reliquit. Hæc ex Paulo Gualterio in Historia Sacra Calabriæ.

Vitæ suæ cursum devotissimè consummavit in Civitate Senogalliensi anno 1572. fermè sexagenarius, ejusque corpus toto Senogalliensium Clero, ac Regularium Ordinibus ad funus confluentibus, Scapetianum magna cum totius Populi devotione delatum, sexto post ipsius obitum anno, integrum, & incorruptum repertum, spiritum apud Deum vivere, ac cęlesti corona gaudere, non obscurè nobis significat. Ejus gesta describuntur à Boverio Tom. I. Annal. Capucinorum ad annum notatum, illiusque meminit Martyrologium Franciscanum ad diem 7. Septembris.

BONAVENTVRA SPECHAERT, natione Belga, Patria Bruxellensis, Provinciæ Flandriæ Concionator, vir admodum devotus, religiosa pietate venerabilis, & omni præditus decore virtutum; Scripsit Idiomate Belgico Opusculum mira devotione refertum sub Titulo:

Speculum Patientiæ Domini Nostri IESV Christi. Tom. I. in 8. Prodiit Antuerpiæ apud Ioannem Combaert anno 1632. De eo meminerunt Vvadingus lib. de Script. Franciscanis, & Valerius Andreas Vessallius in Bibliotheca Belgica.

BONAVENTVRA VRBEVETANVS, natione Italus, Provinciæ Romanæ alumnus, Caroli Cartarii Advocatorum Concistorialium in Vrbe Decani patruus, Iuris utriusque Doctor; sub nomine Rutilii Cartarii, quo audiebat in sæculo, Edidit:

Consilia varia Legalia, & in Iure Canonico. Ex Bibliotheca Aprosiana.

BONAVENTVRA ZAMPIZONVS, natione Italus, Patria Parmensis, Bononiensis Provinciæ Concionator, ac Magister Novitiorum; vir devotissimus, totus ad observantiam Regulę Seraphicæ applicitus, ad virtutum studium compositus, divinis meditationibus assiduus, sed potissimùm pietate, ac religione erga Beatissimam Dei Genitricem Virginem MARIAM maximè celebris. Tanta fuit apud omnes in opinione sanctitatis, ut, sicut ad ipsius adhuc viventis virtutum odorem gentes undique fluebant; ita quoque vita functo ad ejus exequias turbæ Populorum concurrerent. Scripsit Italicè, & imprimi permisit:

Considerationes centum trigintaquinque ex Sacris litteris collectas. Parmæ apud Marium Vignam anno 1650. Tom. I. in 4.

Historiam de vita, & gestis SS. Virginum, & Martyrum Catharinæ, Ceciliæ, & Margaritæ. Ibidem apud eundem 1650. Tom. I. in 4.

De Conversione, & Pęnitentia David Prophetæ, & Regis. Tom. I. in 4. Mutinæ apud Bartholomęum Solianum 1647. Obiit Parmæ anno reparatæ salutis 1658. ætatis suæ 72.

BRITIVS RHEDONENSIS, natione Gallus, Provinciæ Britanniæ alumnus, vir doctrina excellens,

ac religiosis moribus nitidus: qui in Missionibus Palestinæ, & Ægypti Superior destinatus, in eo munere per plures annos, non solùm laboribus multis, sudoribus, atque ærumnosis angoribus Infidelium conversioni solicitè institit; sed etiam pro illis salvandis vitam propriam profundere, fervorosa cordis contentione desideraverit. Ex Latino in Arabicum Idioma, in quo fuit egregiè versatus, transtulit non sine magno labore, & confecit:

Epitome Annalium Ecclesiasticorum Cardinalis Baronii in duos Tomos in 4. distributa. Romæ ex Typographia Congregationis De Propaganda Fide 1653. Et etiam

Epitome Annalium Veteris Testamenti Iacobi Saliani ab Adamo usque ad Christum. Tom. 2. in 4. Ibidem ex eadem Typographia 1653.

BRITIVS A' RVBROMONTE, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ alumnus, vir regularis observantiæ zelo insignis, abstinentia, & carnis maceratione singularis, divino amore totus accensus, & precipuè erga Sanctissimam crucem Christi ita affectus devotione, ut de cruce omnia sua texeret eloquia, & scripta. Ad hoc, quòd Sacratissimæ ejusdem Crucis species hominum, & maximè Religiosorum mentibus insideret, Confecit:

Opusculum ad modum Meditationum de mysteriis, & virtutibus Crucis Domini nostri IESV Christi: quo loco sit impressum ex relationibus non habemus. Obiit devotissimè in nostro Conventu Parisiensi inter oscula; & amplexus S. Crucis anno 1627.

BRVNO NEOSTADIENSIS Germanus, in Provincia Austriæ anterioris, cujus fuit alumnus, Concionator magni nominis, ac salutis animarum zelotes; edidit Patrio Idiomate:

Conciones per totum anni decursum in quinque Tomos distributas.

BRVNO PATTENSIS, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ Minister Provincialis, ac in Provinciis Sancti Angeli, & Aragoniæ Commissarius Generalis: Vir doctrina, prudentia, consilio, & animi magnitudine præditus, Scripsit librum:

De Immaculata Virginis MARIÆ Conceptione.

Meminit de illo P. Martinus de Torreçilla Hispanus in Speculo Seraphicæ Religionis pag. 230. Vbi de viris illustribus Capucinis.

C

CAROLVS ABAVILLÆVS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Diffinitor, ac divini verbi Declamator piissimus; vir doctrina

na

na animi prudentia, morum compositione, ac religiosa pietate satis commendatus; Scripsit, ac prælis dedit Gallico Idiomate:

Tractatum de Sacramento Matrimonii, in quo sunt plurima, ac piissima documenta pro personis conjugatis, vnà cum exercitiis pietatis erga Beatissimam Virginem Mariam, & S. Ioseph, versibus, & carminibus variis illustratum. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1659.

CAROLVS DE AREMBERGH, natione Belga, Patria Bruxellensis, in sæculo dictus Antonius, Comes de Senaghen, nobilissima ortus progenie (utpotè filius Principis de Arembergh, & Ducis de Arescot) Concionator eximius, & eruditus, Sacræ Theologiæ, ac Divinarum litterarum sapientissimus Interpres, Provinciæ Flandriæ pluriès Minister Provincialis, atque totius Ordinis iterùm, atque tertiò Diffinitor Generalis. Vir iste præclarus, quamvis propter singularem ejus doctrinam, animi constantiam, generis nobilitatem, religiosam, & apostolicam vitam, in rebus arduis, ac difficillimis pertractandis prudentia, & dexteritate præcipuis Europæ Regibus, & Principibus fuerit carissimus, & ideò toto ferè Christiano Orbi venerabilis; ab omnibus tamen honoribus, ac dignitatibus extra Religionem tantùm abhorruit, ut sępiùs multas oblatas, etiam in Ecclesia Dei primarias, generoso mentis contemptu omnes despexerit. Scripsit latinè, & evulgavit librum sub hac Epigraphe:

Clypeus Seraphicus, sive Scutum veritatis in defensionem Annalium Fratrum Minorum Capucinorum. Coloniæ apud Munichum anno 1643. Insuper elaboravit, ac ingentibus suorum Consanguineorum sumptibus excudi, & incidi laminis ęneis curavit Tom. 2. in fol. quibus Titulum sequens apposuit:

Flores Seraphici, sive Icones, in quibus continentur Vitæ, & gesta Virorum Illustrium Capucinorum, qui ab anno 1525. usque ad annum 1612. in eodem Ordine miraculis, ac vitæ sanctimonia floruerunt. Coloniæ Agrippinæ apud Constantinum Munichum anno 1640. & iterùm Antuerpiæ eodem anno, postremò Mediolani anno 1648.

In huius Operis Encomium, & Auctoris laudem P. Benedictus Leodiensis sic cecinit:

Laudatur alti consilii Parens,
Interminata qui Sapientia
Telluris, & Cœli, marisque
Vnus opus fecit, & gubernat.
Nec ullus est, qui sit similis Deo,
Nemo secundus condere vel velit:

Non

Non ante cuique exordia orbi
Visa, vel imposuisse finem.
Miramur aras, Carole, & altiùs
Parata magnis Templa laboribus,
Lucosque, totque Ducta Diuùm
Innumeris simulacra formis.
Ast ex humanis, cui dabo te parem
Longos Parentum sanguine Principum,
Qui ducis ortus, hosque spernens
Patre Deo, ac Duce gloriaris?
Res pro me; clarum te pietas facit,
Virtusque sacro pectore condita,
Mens nata Cœlis, portioque
Numinis, ingeniique pondus.
Munus Deorum est: Fana Penatibus
Aptare, Cœlum jungere cum solo,
Rursusque mortuos Beatis
Germinibus renovare Flores.
Munus Deorum est: dum modica manu
Trophæa Patrum Seraphici Ordinis
Imagines, Vitasque, & Acta
Claudis honoribus Æviternis.

Multis decorus virtutibus, piisq; pro Ecclesia, & Religione Seraphica perfunctus laboribus, ad præmia evocatus est in nostro Cęnobio Antuerpiensi anno 1669. septimo Kal. Septembris annos natus 69. De illo meminerunt Vvaddingus lib. de Script. Francisc. Torreçilla ubi supra, & alii.

CAROLVS BOVLANGER, natione Gallus, Patria Parisinus, Provinciæ Parisiensis alumnus; vir piissimus, prædicationis munere clarus, Theologiæ Mysticę titulis illustris, multisque naturæ, & gratiæ donis à Deo decoratus; Scripsit Gallico Idiomate:

Tractatum de decem Solitudinibus. Parisiis apud Viduam Nicolai Buon, & Dionysium Thierry anno 1645.

Tractatum de Vnione amoris cum Deo. Ibidem anno 1646. Est etiam Auctor cujusdam Opusculi absque ejus nomine sic inscripti, Gallico tamen Idiomate:

Exercitium trium clavorum amorosorum, & dolorosorum ad meditandum IESVM Christum in Calvario cruci affixum, & nos illi vniendum. Parisiis apud Ioannnem Clamoset, aliis Camusat, anno 1636. De illo meminit Vvaddingus lib. de Scriptoribus Franciscanis.

CAROLVS A'COMPLANO, natione Italus, Concinator Provinciæ

ciæ Genuensis, vir per omnia satis laudabilis, & de Animabus Purgatorii benemeritus: qui earum juvandarum singularis curæ, & solicitudinis exemplo, nec laboribus, nec difficultatibus fractus, plurimas Societates (vulgò *De Suffragio*) per plurima loca non solùm instituit, & promovit; sed etiam Pontificia auctoritate communiri curavit; nihilque non promovendi commodi communis Defunctorum causa faciendum sibi existimaret, & susciperet. Edidit Italico idiomate:

Constitutiones, & Statuta ad benè instituendam, regendam, conservandam, ac restaurandam Societatem de Suffragio. Genuæ apud Calenzanum anno 1647. & iterum ibidem apud Io: Baptistam Tiboldum anno 1668.

Prædictas Constitutiones viderũt, & approbarũt, & imprimendi facultatem concesserunt plurimi Illustrissimi, & Reverendissimi Episcopi, & præsertim Eminentissimus Cardinalis Antonius Barberinus, qui de hoc Auctore in Bulla approbationis sic loquitur: *Gloriosa pietatis, & prudentiæ vestigia reliquit, ubicunque sacras disertissimas habuit conciones A. R. P. Carolus de Complano Religionis Capucinorum: cujus eloquentiam, ac pro animarum salute studiũ quælibet Civitas, quæ aliquando demirata fuit, iterùm sacro illum è suggestu perorantem pia civium acclamatione audire exoptat. Et hæc etiam Vrbium Regina Roma tantæ pietatis, tantæque eloquentiæ, & virtutum desiderio affecta, eundem in suorum meritorum curru triumphantem excipere jamdiù sperat. Quapropter &c.* Obiit vir piissimus in nostro Conventu Sigestri anno 1676.

CAROLVS A' CREMONA Italus, Provinciæ Mediolanensis filius, Moralis Theologiæ professor, ac olim in Aphrica Missionarius Apostolicus; Edidit Tomos duos in 4. Opusculorum Moralium, in quorum primo continentur:

Tractatus omnes de Actionibus humanis, earumque causis, & principiis: & in secundo ponuntur

Disceptationes diversæ circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ: ubi etiam aliæ Quæstiones Morales dilucidantur pro casibus occurrentibus. Cremonæ apud Franciscum de Zannis anno 1676.

CAROLVS HIDELSIENSIS Germanus, Provinciæ Coloniæ alũnus, Concionator eruditus, fervidus salutis animarum zelator, ac Hæreticorum acerrimus Agonista. Scripsit Opera varia sub sequentibus Titulis.

Contra criminatores Ecclesiæ Dei. Item: *De Octiduana recollectione à Religiosis facienda*.

Novus homo; Idest, *Exercitia Spiritualia pro Religiosis*. Tom. 1. Coloniæ 1686. Latinè, & Germanicè.

Cambre bis cocta in Disertationem Simonis ab Heonolies Batavi. Ibidem 1684.

Valerianus Redivivus; Idest: *Elucidatio in Regulam credendi P. Valeriani Magni*. Ibidem 1683.

Annales Ephemerici Provinciæ

Coloniæ. Latinè.

Inſcitia Caroli in Dominicas totius anni.

Pallium Eliæ in Dominicas.

Procopius ſublimatus in Dominicas.

Procopius exceptus in Dominicas.

Apilegium ſpirituale in Dominicas.

Byſſus, & Purpura in Ferias totius anni.

Epiſtolare Evangelicum.

Strenæ Caroli.

Sonitus Summi Pontificis ingredientis Sanctuarium; Ideſt, *Sermones Quadrageſimales*.

CAROLVS DE SALE Italus, Provinciæ Brixienſis, vir obſervantiæ, ac regularis diſciplinæ ſtudioſus, in concionando fervidus, pietate, ac eruditione commendabilis, qui multis ſuæ Provinciæ Conventibus præfuit; Italicè ſcripſit librum ſub Titulo:

Lo Spoſalitio della Santa Povertà: ove tratta, come foſſe ſpoſata, & amata dal Patriarca de' Poveri S. Franceſco. Venetiis in 8. 1679. Evulgavit etiam eodem Idiomate aliud Opuſculum cum hac inſcriptione:

Lo Spirituale Guerriero d' Aſſiſi &c. Ibidem apud Ioannem Parè in 8. 1683.

CAROLVS FRANCISCVS DE SAVILIANO, Pedemontanæ Provinciæ alumnus, Sacræ Theologiæ profeſſor, ac divini verbi Declamator illuſtris, non vulgari inſignitus eruditione: qui etiam in Miſſionibus Subalpinis per integrum biennium Apoſtolicum munus intrepidè exercuit, non parvo Catholicę Fidei incremento. Plura ſcripſit Theologica, atque ad Conciones ſpectantia, eaque prælo digna; Solùm damus impreſſam Concionem eruditiſſimam ſub hoc Titulo:

Idea di Benedittioni. Eſt Sermo de laudibus S. Benedicti Monachorum Patriarchæ ab eo habitus in Civitate Camerini in Eccleſia Monialium S. Salvatoris in die feſto ejuſdem Sancti Patris die 21. Maii. Camerini 1653.

CAROLVS IOSEPH TRICASSINS, natione Gallus, Patria Trecenſis (vulgò *de Troye*) Provinciæ Pariſienſis alumnus, & eruditiſſimus Eccleſiaſtes: vir in Philoſophicis, ac Theologicis diſciplinis admodum excultus, & in illis explanandis acumine ingenii planè admirandus: in Sacris litteris, Sanctorumque Patrum libris cumulatè verſatus, omnigenaque ferè Scientiarum prole fęcundus. Multa ſcripſit, in quibus ſui intellectus acumen aperuit, & religioſæ pietatis ſuæ, magnæque doctrinæ clara lumina dedit. Inter quæ extant impreſſa aliqua Volumina Theologica ſub Titulo ſequenti:

De Prædeſtinatione hominum ad gloriam. Diſputatio Theologica, in qua clarè demonſtratur Prædeſtinationem illam factam eſſe poſt præviſa merita; idque potiſſimùm ex doctrina D. Auguſtini, & D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici. Tom. 1. in 4. Pariſiis apud Edmundum Cauterot anno 1669. & 1673.

Supplementum Auguſtinianum ad

ad illustrandam, & confirmandam prædictæ Prędestinationis non gratuitè, sed post prævisa merita factæ veritatem. Ibidem apud eundem, 1673.

Tractatum de indifferenti lapsi hominis arbitrio sub gratia, & concupiscentia secundùm D. Augustinum: ubi octoginta rationibus ex Augustiniana doctrina depromptis, ostenditur esse in nobis verissimam, atque indeterminatissimam ad omnes actus nostros; tam bonos, quàm malos sub gratia, & concupiscentia indifferentiam. In quo Tractatu explicantur multæ phrases Augustinianę; ut E.G. Quid sit agi à Deo? Quid sit trahi à Deo? Quid sit ex nolentibus volentes fieri? & alia multa difficillima, ac scitu dignissima; videlicet: *De Gratia, De Libertate, De Peccato, ac de veris, & genuinis erroribus, qui fuerunt contra gratiam ex eodem Augustino.* Tom. I. in 4. Parisiis apud Ægidium Alliolt anno 1673.

De necessaria ad salutem gratia omnibus, & singulis data, secundùm Augustinum; ubi tam in genere, quàm in specie ostenditur, dari gratiam verè sufficientem omnibus, & singulis hominibus. Item *explicatur modus peculiaris, quo ille descendit ad singulas quasi hominum species V.G. ad Christianos, Infideles, Hęreticos, Induratos &c. & tandem multa produntur singularia, & arcana Augustini principia, ex quorum cognitione plena pendet, & perfecta totius illius doctrinæ, præsertim quoad gratiam intelligentia.* Parisiis apud AEgidium Alliolt Bibliopolam Iuratum, via Iacobæa sub signo S. Norberti anno 1673. Tom. I. in 4.

De natura peccati originalis secundùm mentem Augustini Tractatus unicus: ubi clarè demonstratur istud peccatum ullo modo specie non differre à peccato Adæ; sed esse idem Adæ peccatum: seu peccati ejus actualis maculam posteris ejus communicatam in singulis singulam; & ab ipsa peccati Adæ macula numero diversam, non verò esse concupiscentiam, aut merum pœnæ reatum, ut quidam falsò putaverunt censuisse Augustinum. Ibidem apud eundem anno 1677. Tom. I. in 4.

De causa bonorum operum secundùm mentem D. Augustini Tractatus unicus: ubi præcipuè de bonitate Spei vitæ æternæ, & Timore gehennæ disseritur. Ibidem anno 1677. Tom. I. in 4.

Supplementum ad Tractatum de causa bonorum operum: ubi agitur De sufficientia attritionis conceptę ex metu gehennæ cum Sacramento Pęnitentiæ secundùm mentem D. Augustini, & Concilii Tridentini. Ibidem 1679. Tom. I. in 4.

Commentarius brevis, & continuus in libros D. Augustini contra Pelagianos. Ibidem 1680.

Commentarius in lib. de Gratia, & Libero arbitrio, & in lib. De Correptione, & Gratia. Ibidem 1680.

Commentarius brevis, & continuus in lib. D. Augustini contra Semipelagianos; idest, *in lib. De Prædestinatione Sanctorum, & in lib. De Dono perseverantiæ.* Hic est sub

prælo. Omnia latino Idiomate. Gallicè verò scripsit, & Typis dedit:

Responsionem ad responsionem Auctoris epistolæ directæ ad omnes Doctores Galliæ. In qua responsione ad responsionem breviter exponitur tota D. Augustini doctrina De Gratia, & Libero arbitrio. Parisiis anno 1678.

Responsionem ad quendam Illustrissimum Dominum &c. qui illum consuluerat de quadam difficultate quoad Prædestinationem, & gloriam Ibidem 1678.

Philosophia Domini Carthesii contra Fidem Catholicam. Tom. 1. in 12.

Traductio libri D. Augustini De Gratia, & Libero arbitrio ex Latino in Gallicum Idioma, cum reflexionibus, & applicationibus necessariis. Tom. 1. in 12.

Traductio libri D. Augustini De Correptione, & Gratia, cum reflexionibus &c. Tom. 1. in 12.

Responsoria Epistola ad quandam Illustrem Dominam quærentem aliqua dubia de Prædestinatione. In 4.

Commentarius brevis, & continuus in lib. D. Augustini De Gratia Christi. In 4.

Opusculum De Gratia Efficaci. In 4.

CASIMIRVS TOLOSANVS, natione Gallus, Provinciæ Occitaniæ alumnus; vir præclaris naturæ donis præornatus, suavi, & affabili conversatione, amicabili benevolentia, pacifica mansuetudine, sed & perspicacioris intellectus acumine, & firmioris propositi robore præditus. Hic congenitas acquisitis virtutibus cumulans, Theologus insignis, divinique verbi Declamator fervidus evasit, & Theologalem Cathedram in ipso juventutis flore summa cum doctrinæ laude per octo integros annos sustinuit. Scripsit, ac Typis dedit Integrum Cursum Philosophicum, cui hunc apposuit Titulum.

Atomi Philosophicæ, sive, tum veterum, tum recentiorum Atomistarum Placita: ubi de novo excogitatas opiniones validissimè propugnat. Tom. 6. in 8. *Primus Tomus complectitur Logicam: Secundus primam partem Physicæ: Tertius secundam partem ejusdem Physicę: Quartus ipsiusmet Physicę tertiam partem: Quintus Metaphysicam intentionalem: Sextus Metaphysicam realem*. Bitterris apud Henricum Martellum anno 1674.

Scripsit etiam, & evulgavit Gallico Idiomate Vitam P. Io: Baptistæ Estensis Capucini, olim Ducis Mutinæ sub hac Epigraphe:

Le Triomphe de la Croix sur les attraicts de la souuerainetè: ou la Vie du Duc de Modene Capucin. Bitterris apud Iacobum Barbantum. Tom. 1. in 8. Insuper confecit eodem Idiomate, ac prælo submisit:

Vitam, & gesta Ven. Iacobillæ de Bachelier Tertii Ordinis Sancti Francisci, conversione, & sanctis moribus spectatissimæ. Ibidem apud eundem anno 1669. Tom. 1. in 8. & in 16. Obiit Tolosæ anno 1674. ætatis suę 40. Et quamvis vegeto fuerit

rit corpore, & firma potiretur valetudine; nihilominus, Deo sic disponente, immania, & immatura eum Fata terris eripuerunt. Dolendum maximè acerbum illius funus, quippe qui vir erat in ætatis flore scientiis propemodùm omnibus locupletatus, iisque summa in Deum pietas adjungebatur; mętentibus cunctis Provinciæ Religiosis, & Sęcularibus, quibus ejus mentis sagacitas, felix genius, & facilis indoles perspecta erant.

CHERVBINVS AVRELIANENSIS Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus; vir in Philosophicis, Mathematicis, Astronomicis, Geographicis Facultatibus, aliarumque Scientiarum suppellectile dives, Regi Christianissimo Ludovico XIV. carissimus; Evulgavit Opus novissimum, in quo ingenii sui subtilitatem, ac perspicacitatem ostendit sub Titulo Gallico;

Le Dioptrique Oculaire &c. Parisiis apud Thierry. Tom. 1. in fol. anno 1675. Edidit etiam alia Opera, quorum Titulus est:

L'Effect de la force de la contiguitè des corps. Ibidem 1679.

De Impenetrabilitate vitri.

De Telescopio Binoculo.

De Machina Teolosgraphica.

De Natura, & Constructione Telescopii.

De Microscopio Binoculo.

De Visione perfecta; seu, De amborum visionis axium concursu in eodem objecti puncto. Parisiis apud Cauteroth 1679. in fol.

CHERVBINVS Genuensis, ejusdem Provinciæ Concionator; vir non vulgariter doctus, aperto, ac profundo ingenio ditatus, qui Philosophicas, ac Theologicas Disciplinas per plures annos Nostris explicuit; Edidit Italicè:

Il segno Reale de' Mantovani: Discorso Panegirico fatto in Mantova nel giorno dell' Inventione del pretiosissimo Sangue di Giesù Christo: & un' altro Discorso fatto ivi nella festa di S. Longino. In Mantova per gli Osanna 1684. in 4. Obiit Genuæ anno 1687. die 29. Iulii ętatis suæ 43. Religionis 28.

CHERVBINVS MAVRIANENSIS, natione Sabaudus, Provinciæ Genuensis alumnus; vir pietate, ac sanctis moribus clarus, ingenio, doctrina, animi fortitudine, in agendis prudentia admodum pręstans: qui Catholicæ Fidei dilatandę zelo exęstuans, & ad conversionem Hęreticorum aspirans, ad Cabalasii Ducatus Populos Missionarius destinatus, illos magna ex parte ab Ecclesia Catholica aberrantes, verbi Dei prædicatione, sacræ doctrinæ expositione, assiduis laboribus, vigiliis, jejuniis, & orationibus ad Fidem Orthodoxam perduxit; & viriliter per plurimos annos adversus Prædicantes militans, cor, & viscera Dei zelo, & Divini spiritus ardore exusta monstravit, ac in priuatis, publicisque colloquiis, & disputationibus vehementer in eos invehens, nullum reliquit immotum lapidem, quò non se infensissimum Hęresum contusorem exhibuerit. Plura ferunt scripsisse, tum ad Controversias, tum

ad

ad Conciones Catethicas spectantia; nihil tamen Typis vidimus, nisi:

Acta Disputationis habitæ cum quodam Ministro Hæretico circa Divinissimum Eucharistiæ Sacramentum anno 1593. sine loco impressionis. Ab hoc Apostolico Operario instituta fuit Sacra Domus Beatæ MARIÆ Virginis de Compassione in Oppido Tononii pro Hęreticorũ conversione, quæ usque modò perseverat, non sine uberi Ecclesiæ messe. Sepultus est in Loco nostro Taurinensi, ubi magna cum pietatis laude, ac sanctimoniæ fama, præclarissimè vitæ cursum consummavit anno salutis 1609. ipsiusque merita pluribus post mortem signis à Deo fuerunt illustrata: quæ describuntur à Boverio in ejus vita, Tomo 2. Annalium Capuc. De illo etiam meminerunt honorificè Ardinghellus in Appendice congeminatæ vocis Turturis; ubi de florentissima vinea S. Francisci: Pignonius in Augusti. Taurinensi: Baldessanus lib. 53. suæ Historiæ, & Mathias à Caballo-majori in Rationario Chronographico Tom. 2. Missionum Apostolicarum.

CHERVBINVS NICIENSIS, celebri Pedemontani Principatus Vrbe, Provinciæ Pedemontanæ alumnus, vir doctus, regularis observantiæ studiosus, paupertatis Seraphicæ zelator, ac piissimis moribus insignitus; Scripsit:

Relationem Cęnobii Sanctæ MARIAE Gratiarum; &

Vitam, & gesta Ven. P. Petri Venti Niciensis Instituti Capucinorum professoris, in Oppido S. Romuli beata morte sublati anno 1631. De hoc Auctore meminit D. Andreas Rossottus Monachus S. Bernardi Congreg. Fuliensis in Syllabo Script. Pedemont. litt. C.

CHERVBINVS DE NVCIBVS, natione Italus, Provinciæ Bariensis alumnus; vir angelica puritate, & honestatis candore decorus, altissimæ paupertatis zelans amator, orationis assiduus excultor, humilitatis, patientiæ, carnis mortificationis, totiusque vitæ evangelicæ vividum exemplar: qui Apostolico spiritu imbutus, per Illustriores Italiæ Vrbes verbum Dei evangelizando, & Orationem 40. Horarum celebrando, innumera animarum spolia ex manibus Sathanæ ad Christum reportavit. Ex relatis habemus scripsisse Opus devotissimum.

De Passione Domini, ejusque necessaria meditatione impressum Neapoli anno 1598. suppresso nomine Auctoris. Est etiam Auctor cujusdam Opusculi, in quo tractatur

De Sacramentali Confessione: Neapoli 1596.

Fuit Provincialis Provincię Bariensis per integrum sexennium, indèque Lutetiam Parisiorum missus, eam quoque Provinciam prudentissimè, ac sanctissimè gubernavit. Obiit sancto fine in nostro Conventu Aquęvivę anno 1592. in quo solemni hominum pompa, ac innumera Populi multitudine viri suffragia implorante, à Clero illius Vrbis funera illi celebrata fuerunt. Videndus Boverius Tom. 2. Annal. Capucin. qui ejus gesta copiosè describit

ad

ad annum 1592.

CHERVBINVS SANDOLINVS, natione Italus, Patria Vtinensis, Provinciæ Venetiarum alumnus; vir doctus, ingenio profundus, in Astronomicis, ac Mathematicis Facultatibus admodum versatus, sicut testantur multa ejus generis Volumina, quę M. S. reliquit. Inter ista solùm imprimi permisit librum, cujus Epigraphe est:

Taulemma Cherubicum Catholicum, universalia, ac particularia continens principia, sive instrumenta ad horas omnes Italicas, Bohemicas, Gallicas, Babylonicas djurnas, atq; nocturnas dignoscendas, & ad componendum per Vniversum Orbem earum multiformia horologia exquisitissimum. Ad Illustrissimum, & Reverendissimum Iulium Antonium Sanctorium S. R. E. Cardinalem amplissimum. Venetiis apud Robertum Majettum anno 1598. Tom. 1. in fol. & in libros duodecim divisus.

CHRISTOPHORVS FACCIARDVS, cognomento Verrucchinus, à Verrucchio Territorij Ariminensis Oppido, Provincię Bononiensis alumnus; vir non minus pietate, mentis puritate, vitę innocentia, morum disciplina, Regulæ Seraphicę exacta observantia, quàm litteris, prędicationis dono, ac divinarum rerum, Sacrarumque Scripturarum contemplatione comparatus; ac proindè ab Antonio Possevino Societatis Iesu, viro eruditissimo in Apparatu Sacro, *sanctitatis, ac doctrinæ Specimen appellatus.* Collegit ex Sanctis Patribus, ac Typis mandavit Italicè:

Exercitiorum Spiritualium Volumina tria. Primum pertinet ad communiores animæ actiones. Alterum De miris Dei Omnipotentis operibus. Tertium De Vita, & Passione Domini nostri IESV Christi; ac De Vita Beatissimæ Virginis Dei Genitricis MARIÆ. Impressa sunt primò Lugduni anno 1590. in 8. Secundo Venetiis apud Misserinum anno 1597. & denuò Ibidem apud Guerilios 1605. Tertium tamen Volumen in tertia editione Veneta valdè locupletatum fuit ab Auctore, additis Meditationibus De Passione Domini per singulos hebdomadę dies. Dignus quidem liber, ut ait Possevinus, qui legatur, & attentè perpendatur, si quis in hoc genere argumenti alius. Scripsit etiam:

Vitas, & gesta Sanctorum Ecclesiæ Verrucchinæ. Venetiis apud Misserinum anno 1600. Tom. 1. in 8.

Tractatum De Excellentiis B. Catharinæ Virginis Bononiensis S. Clarę. Bononiæ 1600.

Meditationes De præcipuis spiritualis vitæ Mysteriis. Tom. 1. in 4. Venetiis apud Misserinum 1599. quę postea ab Antonio Dulchenio Monacho Carthusiano latino Idiomate traductæ prodierunt Coloniæ anno 1605.

Compendium centum Meditationum sacrarum. Venetiis 1602. 1608. & 1643. Theodorus Petrejus Monachus Carthusianus has Meditationes latinas fecit, & edidit Coloniæ

niȩ apud Butgenium anno 1611.

Cæremoniale Sacrum ad usum specialem FF. Minorum Capucinorum. Venetiis apud Misserinum 1614. Reliquit etiam aliud Opus latinè conscriptum sub Titulo:

Porta Aurea, & Sanctuarium S. Theologiæ tum Scholasticæ, tum Positiuæ aperta.

Plenus dierum in senectute bona diem extremum conclusit in nostro Conventu Ariminensi anno ȩtatis suæ 75. & de illo præter Possevinum meminerũt honorificè Lucas Vvaddingus De Script. Franciscanis, Vvillotus in Athenis Orthodoxis, Maraccius De Scriptor. Marianis; Pagnotius de B. Virgine Corona 3. & alii plures.

CLAVDIVS ABBA-VILLÆVS, natione Gallus, Concionator Provinciæ Parisiensis, Missionarius Apostolicus in Insulis Americæ in nova Gallia, ubi, per decennium infatigabiliter operando multas Infidelium animas è Sathanæ manibus eripuit, illasque Regiones suis virtutibus, atq; Apostolicæ vitæ exemplis illustravit; Scripsit Gallicè:

Historiam navigationis, & adventus Capucinorum cum Nobilibus de Regno Galliæ in Insulam de Marangam, & adjacentia loca. Parisiis apud Franciscum Hubium anno 1614.

Historiam Chronologicam in vita B. Colettæ Virginis Reformatricis Ordinis S. Claræ. Ibidem 1619. De eo meminit Arturus à Monasterio in Martyrologio Franciscano die 25. Ianuarii in Annotationibus pag. 33. & die 1. Maii §. 13. pag. 171. P. Marcus de Guardalaxara part. 5. Historiȩ Pontificalis pag. 247. Maraccius in Append. de Script. Marianis.

CLAVDIVS ATHENSIS, natione Belga, Provinciæ Valloniæ Concionator, in divinis litteris optimè versatus; vir pius, ac religiosis moribus ornatus; Edidit:

Meditationes super Mysteria Passionis Domini N. IESV Christi. Namurci 1683.

CLAVDIVS FRANCISCVS MAISTRE Burgundus, Concionator celebris, Philosophiæ, ac S. Theologiæ Prælector eximius; vir in divinis litteris maximè eruditus, pietate, ac animarum zelo clarus: qui suam Provinciam Burgundiæ accuratè administravit, & ob innatam clementiam in regendo, & humanitatem, fuit omnibus amabilis; Edidit Latino sermone Opus prænotatum hac Epigraphe:

Breviarium Historicum Integerrimæ, & Sanctissimæ Virginis MARIAE Vitæ per varias, & veras plurium Salutationum Angelicarum Paraphrases ex Scriptura, & Patribus acceptas distributum, & in septem Decades septem hebdomadæ diebus respondentes partitum. Lugduni sumptibus Iacobi Cauteron anno 1655. De eo meminit Maraccius in Appendice de Script. Marianis.

CLEMENS BRIXIENSIS, ejusdem Provinciæ Concionator, vir doctus, ac varia eruditionis forma decoratus; Scripsit:

Poemata varia, & Elogia. Brixiæ 1675. & Lugduni 1676.

CLE-

CLEMENS A' IVLIANO, natione Neapolitanus, ex Illustri Simonellorum Familia, ac proindè Simonellus communiter appellatus: vir pius, ac moribus benè compositus, & in tota sua Provincia ab omnibus laudatus; non minus eruditè, quàm utiliter composuit Opusculum in duos Tom in 8. divisum, sub hoc Titulo Italico:

Guida de' Moribondi divisa in tre parti; cioè, in Soggetti Predicabili, in Soliloquii, & Avuertimenti Morali secondo il bisogno di ciascuno Infermo dal principio della malatia fino allo spirare dell'anima. Neapoli apud Heredes Francisci Thomasii anno 1622.

CLEMENS A' NOTO, seu Netinensis, natione Siculus, Provinciæ Syracusanæ alumnus; vir singulari sapientia præditus, ac moribus omnibus probatissimus. Hic sexdecim annorum natus, generosè rebus cunctis hujus sæculi spretis, pauperemque Capucinorum vivendi formam amplexatus, magnum sibi virtutum, ac meritorum acervum congessit. Eapropter Provincia Syracusana quater illum in Ministrum Provincialem elegit, & Cosentina ejus nominis fama illecta, semel & ipsa illum, quamvis absentem, sibi in Patrem instituit. Fuit etiam Commissarius Generalis in Provinciis Messanensi, Panormitana, & Hydruntina; & Romæ Procuratoris Generalis munus exercuit: ubi Paulo V. Pontifici Maximo tam carus extitit, ut eum Patris amore deperiret, sæpiùsque in Palatium advocans, has voces frequenter repetere auditus sit: *Inveni hominem secundùm cor meum.* Denique ipse de Religione optimè meritus totius Ordinis Minister fuit electus anno 1618. Quo in munere omne studium, consilium, mentem in stabilienda, firmanda, ac augenda Regulari observantia sedulò adhibuit; & prædecessorum suorum zelum, ac solicitudinem attentè perpendens, ab eis vel in minimo degenerare nefas existimavit. Imperator, Reges, & Principes, ad quos accessit, illum, uti hominem cœlo satum, honorificè exceperunt: Populorum turbæ ei obviam procedebant, quasi uni ex Prophetis: plures ægros sola benedictione sanavit, & plerique à malignis Spiritibus obsessis illicò liberati fuère. Antequam ad supremum Generalatus apicem fuisset evectus, Philosophiæ, ac Theologiæ Cathedram doctissimè tenuit; & plura de ejusdem generis Facultatibus elucubravit, quæ usque nunc M. S. asservantur, Vidimus tamen:

Tractatum super Regulam FF. Minorum, præsertim super Votum paupertatis Seraphicæ, in quo illius zelus in ea tuenda mirificè innotescit. Obiit Syracusis anno 1631. die 22. Septembr. ætatis suæ 73. & ad ejus funera magna Populorum turba illius sanctimoniæ odore allecta devotissimè confluxit. Vide Tom.3. Annal. Capucinorum ad annum præfatum §. 14.

COELESTINVS COLEONIVS, natione Italus, Patria Bergomensis, ex Nobilissima illius Vrbis familia; vir non tam generis splen-

dore, quàm perfecta Seraphicæ Regulæ observantia, sanctisque moribus præclarus, summo, jugi, ac infatigabili studio congessit, ac Typis evulgavit:

Historiam Vrbis, & Territorii Bergomensis Tom.4. in quatuor partes distributam; quarum prima continet decem libros, & repræsentat Statum Bergomensium sub servitute Idololatriæ, & ea, quæ acciderunt ab initio suæ ædificationis usque ad annum 1600. *adjunctis etiam aliis rebus ad naturam, & ingenium habitantium spectantibus*. Secunda pars *habet libros* 25. *& in ipsis describuntur Vitæ, & gesta SS. Episcoporum, Veteres Traditiones, Constitutiones Apostolicæ, Cæsarea, & Regia Privilegia, & omnia, quæ ad Statum Ecclesiasticum spectare possunt*. In tertia parte *describuntur Ecclesiæ, Conventus, Monasteria, Oratoria, Hospitalia, & cætera hujusmodi: quæ omnia etiam in quarta parte continuantur*. Prima, & secunda pars fuerunt impressæ Brixiæ apud Sabbios anno 1618. in 4. Tertia, & quarta Bergomi apud Valerium Venturam anno 1619. Scripsit etiam Italicè, ac prælis submisit:

Narrationem adventus Capucinorum in Vrbem Bergomensem, Cœnobiorum pro eisdem à Bergomensibus erectorum; & De origine, & habitu eorundem. Bergomi apud Bartholomæum Fontanam anno 1622. in 12.

Annotationes super Compendium Privilegiorum FF. Minorum à P. Hieronymo à Sorbo elaboratum.

Tractatum De Vero, & legitimo matrimonio Sanctæ Gnatæ Virginis. Bergomi anno 1618. in 8.

Vitam SS. Martyrum Firmi, & Rustici. Ibidem apud Fontanam 1618. in 8.

Historiam B. MARIÆ Virginis Gratiarum nuncupatæ in Oppido Andesino. Ibidem 1617. Tom. 1. in 8.

Vitam S. Patritii Apostoli, & primi Archiepiscopi Hybernensis, additis triginta considerationibus super ipsam. Brixiæ anno 1617. Tom. 1. in 8.

De hoc Auctore meminerunt Vvaddingus lib. de Script. FF. Minor. R.P. Donatus Calvus ex D. Augustini Familia in Scena litteraria Scriptorum Bergomensium part. 2. & Maraccius in Appendice Bibliothecæ Marianæ.

COELESTINVS DE MONTEMARSANO, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ alumnus, vir virtutibus religiosis venerandus, ac sapientia multa sublimis, divini verbi Declamator egregius, clarus eloquio, in legendo, & scribendo assiduus, in indagandis Sacræ Scripturæ arcanis studiosissimus, Philosophiæ, ac Theologiæ eximius Professor. Posteritatem sequentibus ingenii sui illustravit monumentis. Ea sunt:

Synopsis Prosopochronica Historiæ Ecclesiasticæ. Tolosæ apud Ioannem Bondè 1644. Tom. 1. in fol.

Prosopochronica Sacræ Scripturæ. Tom. 1. in fol. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1648.

Clavis David pro Sacra Scriptura

ra aperienda in quinque libros distributa. Primus liber *universam Historiam Sacram per septem Mundi ętates expensam ordine Chronologico dispungit, & selectis observationibus illustrat.* Secundus liber *prædictis observationibus decem generales addit Tractatus universæ passim Scripturæ intelligendæ accommodatos. 1. De Sacra Christi Genealogia. 2. De partibus temporis Historiæ Sacræ subservientibus, ut puta: De horis, diebus, hebdomadibus, mensibus, annis, periodis, & ævis. 3. De quatuor Orbis Monarchiis, ut Sacræ Scripturæ congruunt. 4. De Republica Iudæorum. 5. De Iure belli eorundem, cæterorumque sub vexillis Dei Sabbaoth militantium. 6. De triplici Chaldæorum, AEgyptiorum, & Græcorum sapientia. 7. De Numinibus commentitiis in sacra pagina commemoratis. 8. De tribus rerum magicarum speciebus, quarum frequentior in Sacra Scriptura fit mentio. 9. De Dœmoniacis. 10. De Spiritibus, & spectris vivos infestantibus.* Tertius liber *quæcunque ad libros Canonicos spectant, seriò discutit, eosque ab Apocryphis secernens, istorum quoque eam, quam rei conditio postulat, quin & aliorum quorumcumque, de quibus in sacra pagina fit mentio, librorum, aut scripturarum, rationem clarè explicat. Ejus generis sunt: Liber Bellorum Domini: liber Iustorum, liber Legis Regni, volumen volans, chirographum Decreti, & his similia.* Quartus liber *in universum suppeditat ea, quæ ad totius Scripturæ sensum tam litteralem, quàm mysticum investigandum conducunt.* Quintus liber *copiosum satis, & accuratum SS. Patrum, Doctorumq; qui Scripturam Sacram, vel aliquas ejus partes juxta quemvis sensum, aut exponendi modum feliciùs interpretati sunt, Catalogum exponit.* Sextus liber, & ultimus *per modum coronidis sacrum exhibet Onomasticum omnem personarum, & locorum, quę in sacris Codicibus memorantur, Homonymiam, & Polionymiam observans, & explicans, adnotata passim Hæbrea, aut Græca eorundem significatione.* Insuper & de *Locis piis, Vrbibusque celebrioribus aliqua profert non injucunda.* Omnes isti libri, & tractatus restricti sunt in unicum Volumen in fol. impressum Lugduni sumptibus Philippi Bordè anno 1659. & Burdigalæ Typis Bergenanis 1650. ex Vvaddingo.

Speculum sine macula, in quo Ecclesiæ facies in triplici statu Naturæ, Legis, & Gratiæ exhibetur. Ibidem 1651.

Duo Volumina in folio, in quibus pro integro cursu Theologiæ electissima D. Thomæ, & S. Bonaventuræ sacra doctrina in catenam redacta continetur: ubi videtur discors ad concordiam pro viribus revocatur, & novæ Quæstiones novissimis sæculis suscitatæ practicantur. Tom. 2. in fol.

Enchiridion brevissimum Theologiæ Mysticæ stylo Gallico confectum, ut & illiteratis sit usui. Quia enim pietas hoc sæculo, maximè hac tempestate variè à variis effingitur:

alii namque veluti Aulæ assuetam expolientes, hoc molli apparatu crucem Christi evacuant: alii è contra totam semper ciliciis hispidam, & flagellis sauciam ostentantes, eo horrore infirmiores terrent animas, & à primo ad eam accessu avertunt; ideò Auctor utriusque extremi medio inhærens, ad primum cum Christi Domini in agonia ita perorantis: *Pater non mea sed tua voluntas fiat*: exemplar intendens, totam Christiani, ac Religiosi hominis praxim spiritualem, ad Divinam redigit Voluntatem. His accedit eodem Idiomate:

Industria, ac familiaris Controversiarum Analysis ex propriis Hæreticorum petita principiis, ut sic perduellis suomet pugione pereat Holofernes, eoque, quo accinctus est gladio, spurius Goliath obtruncetur. Obiit vir præclarissimus in nostro Conventu Tolosano anno à Tartaro devicto 1659. ætatis suæ 63.

Hunc Auctorem magni fecit, illumque summis laudibus affecit Sacra Religio Carmelitarum Excalceatorum in quodam memoriali, quod porrexit Sacrosancto Fidei Tribunali in Hispania in defensionem Historiæ Propheticæ: & R. P. Petrus de Angelis vir eruditissimus (sicut ejus scripta testantur) illius honorificè meminit in quodam libro his verbis: *Il muy R. y docto P. Celestino à Montemarsano muy versado en las divinas lettras, saço a Luz el' anno 1659. un Tomo en fol. cuyo titulos es: Clavis David, digno de toda estimaçion*. Memoratur etiam à Vvaddingo lib. de Script. Francisc. litt. C. & in Appendice.

COELESTINVS DE QVIMERCH Gallus, Provinciæ Britanniç Concionator, in Divinis Scripturis admodum versatus, necnon modestia, ac morum gravitate spectabilis; Scripsit duo Opuscula Gallico Idiomate in 8. sub Titulo:

L' heure, le jour, la semaine, le mois, l'annèe, e toute la vie d'une seculiere veritablement religieuse.

Le Colyre Royal.

CONRADVS SALYSBVRGENSIS, natione Germanus, Provinciæ Tirolensis alumnus, magni nominis Concionator, ac Sac. Theologiæ exmius Professor, suæq; Provinciæ per plures annos Præfectus: vir multa eruditione, pietate, conversandi modestia, prudentia agendi, ac morum gravitate præclarus; Edidit Idiomate patrio Conciones plurimas in quatuor Voluminibus compræhensas; scilicet:

Conciones pro Dominicis totius anni. Tom. 1. in 4.

Conciones de Sanctis per annum. Tom. 1. in 4.

Conciones Quadragesimales. Tom. 1. in 4.

Conciones pro toto tempore Adventus. Tom. 1. in 4. Omnes tamen habent pro Titulo posito in Operis principio;

Fidus salutis Monitor exterius rigans, Deo incrementum dante. Salysburgi apud Ioannem Muyum anno 1683.

CONSTANTINVS A' BARBANZONE, natione Flandro-Belgicus, in Provincia Coloniensi Concio-

cionator, ac pluriès Diffinitor; vir in Myſtica Theologia longa temporis exercitatione verſatus: qui etiam ad Novitiorum Magiſterium, & inſtitutionem deputatus, eo in munere vitæ auſteritate, carnis mortificatione, oratione, humilitate, omniumq; virtutum ſplendoribus emicans; illis non verbis tantùm, ſed Apoſtolicę etiam vitæ exemplis verę perfectionis Magiſtrum, ac formam ſe præbuit. Scripſit Patrio, poſtea Gallico, & Latino Idiomate:

Anotomiam animæ, & divinarum operationum pro iis omnibus, qui ſeſe divinæ contemplationi totaliter dederunt. Leodii apud Leonardum Stroel de Ieuſnes anno 1635. Tom. 1. in 8. & denuò Coloniæ 1648. ſumptibus Bernardi Gualterii. Scripſit pariter eodem Idiomate aliud Opuſculum valdè pium ſub hoc Titulo:

Occultæ Semitæ Divini amoris in 8. Pariſiis lat. 1628. & Coloniæ 1623. & 1648. ſumptibus ejuſdem Gualterii, & Pariſiis apud Nicolaum Nurrecchèet, *ſeu Hurè in* 8. Obiit Coloniæ, Religionemque, & ſuam Provinciam ſuavi ſanctitatis odore reſperſam deſerens, ad beatam cœleſtium Regionem conſcendit anno 1635. ætatis ſuæ 71. & de eo meminerunt Eminentiſſimus D. D. Io: Cardin. Bona in Compend. Theologiæ Myſticæ cap. 4. & ſeq. Vvaddingus lib. ubi ſupra, & alii.

CONSTANTINVS NEAPOLITANVS, ejuſdem Provinciæ alumnus, Iuris utriuſque Doctor in ſæculo, Philoſophus, ac Theologus profundus, necnon concionandi munere clarus, aliqua ſcripſiſſe ferunt *Theologica, & Moralia, tum etiam ad Conciones ſpectantia*, eorum tamen Titulum non habemus.

CONSTANTINVS A' PANORMO Siculus, Panormitanæ Provinciæ alumnus, Concionator, ac S. Theologiæ Profeſſor; vir in humanis, ac divinis litteris eruditus, religioſa morum gravitate notatus; Scripſit varia Opuſcula, inter quæ extant impreſſa:

Compendium Privilegiorum, atque Indulgentiarum à Summis Pontificibus conceſſarum tam Fratribus, quàm Monialibus Ordinis S. Franciſci, & S. Claræ, quàm etiam ſæcularibus eorundem Ordinum Benefactoribus. Panormi apud Didacum Buam 1650.

Sacrum Viridarium omnibus Benedictionibus refertum &c. Ibidem 1684.

CORNELIVS CASTELLVCCIVS, natione Italus, Patria de Vrbino, illius Ducatus Metropoli, Provinciæ Picenæ Concionator, ac Diffinitor: vir ob præclaras naturæ, ac gratiæ dotes, ob ſingularem vitæ integritatem, perfectum regularis obſervantiæ zelum, necnon juge, aſſiduumq; orationis ſtudium ab omnibus illius Provinciæ Patribus admodum commendatus. Scripſit Latino, & poſteà Italico Idiomate, prę loq; ſubmiſit Opuſculum magnum exhalans devotionis odorem ſub Titulo:

Iacula Divini amoris, in quibus verba cœleſtis ſapientiæ, & Regnum

Dei,

Dei, quod intra nos est, latent, in duas partes distributum. Prima pars *continet plurima documenta maximè necessaria illis, qui proficere cupiunt in via virtutis*: secunda pars *continet descriptionem integram totius orationis mentalis*. Venetiis 1593. apud Bartholomęum Casapellum in 8. Obiit felicissimus in Christo Firmi in Piceno annos natus 79. Religionis 62. anno 1603. Et de illo meminerunt Vvaddingus lib. de Scriptor. Francisc.& Ludovicus Iacobillus lib. de Scriptoribus Vmbriæ.

CORNELIVS RECINETENSIS, natione Italus, Provinciæ Picenæ Concionator; vir ob vitæ ejus perfectionem, & res præclarè gestas in Religione conspicuus. Hic adolescens annorum 16. nostræ Congregationi nomen dedit, omniumque ferè virtutum splendoribus refulgens; & ob id ad præcipuas suæ Provinciæ dignitates evectus, quanto clarior ob merita, & titulos honorum in Religione apparuit, tanto major humilitati ejus facta est accessio. Commissarii Generalis in Provinciis Sabaudiæ, & Coloniæ munus exercuit, ubi ab ipsis etiam Hęreticis virtutum ejus amore captis, veluti insignis Dei servus fuit honoratus, eorumque non pauci Calvini erroribus abjuratis, Catholicæ Ecclesiæ manus dederunt. P. Hieronymus à Castroferrettorum Minister Generalis eũ etiam delegavit in Belgium, ut nostræ Religionis nuper ibi erectę primos fętus educaret; statimque Guardianus Antuerpiensis creatus, se verę sanctitatis exemplar ostendens, puram, & sinceram Regulæ observantiam in ea Provincia propagavit. In oratione fuit assiduus, in paupertate nudus, in arcta rerum omnium penuria vixit: à gulæ illecebris semper abhorruit, divina charitate efferbuit, proximorũ saluti incubuit, infirmi corporis dolores, & angores invicta constantia tulit; totoq; vitæ suæ tempore apostolicis inhærens vestigiis, se virum planè Apostolicum ostendit. Plura scripsit ex habitis relationibus, inter quæ extant M.S.

Tractatus de Paupertate Regulari, & Seraphica Fratribus Minoribus à S. P. N Francisco per Regulam præscripta: &

Quæstiones Regulares circa Casus reservatos secundùm Bullam Clementis VIII. Obiit Recineti anno 1632. illique in agone Cardinalis Roma tunc Episcopus Recinetensis Apostolicam Benedictionem juxta facultatem sibi ab Vrbano VIII. concessam impertiit: eoque defuncto omnes Religiosi in Civitate degentes, magno Populi confluxu piis ejus exequiis interfuerunt: in quibus Concionator eximius ex Societate IESV funebri oratione demortui virtutes, & merita multis encomiis est prosecutus. Vitam ejus descripsit Marcellinus de Pisè Tom.3. Annal. Capuc. pag. 898. §. 1. & de eo meminit Ardinghellus in Append. Con. geminatę vocis Turturis.

CYPRIANVS CROVSERS, natione Belga, Patria Antuerpiensis, Provinciæ Flandriæ Minister Provincialis, totius nostri Ordinis Diffini-

finitor, necnon per tractum Rheni Commissarius Generalis: vir egregiis animæ, & corporis dotibus preditus, in omnibus scientiis, præcipuè Theologicis, paribus ingenio, doctrina, ac pietate præstantissimus. Scripsit, & posteris porrexit:

Lectiones Parҿneticas in Regulam FF. Minorum, in quibus non vulgaria ad formandos mores Religiosorum, vel aliarum spiritualium personarum documenta suggeruntur. Coloniæ apud Arnoldum Kempens, & Ioannem Kinkium anno 1625. Tom. I. in 4. Obiit Genuæ in nostro Conventu Immaculatæ Conceptionis, dum Roma ex Capitulo Generali regrederetur in suam Provinciā anno 1637. ætatis suæ 68. De illo meminerunt Vvillotus in Athenis Orthodoxis: Vvaddingus lib. de Scriptoribus, ut supra: Torreçilla in speculo Seraphicæ Religionis, ubi de Capucinis, & alii.

CYPRIANVS GAMMACHENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, evangelici verbi Declamator non vulgaris, Sacræ Theologiæ Professor eruditus, ob eximium ejus Fidei Catholicæ zelum, ac innocentioris conversationis amabilitatem Missionarius Apostolicus in Angliam à Summo Pontifice specialiter destinatus, Henrichettæ Magnæ Britanniæ Reginæ Oratorii Præfectus, necnon Serenissimæ Ducissæ Aurelianensium ejus filiæ Confessarius. Vir conscientiæ candore, & angelica propemodum puritate ditatus: qui per plurimos annos in Aula prędictę Reginæ summa cum virtutum laude, religiosęq; vitæ exemplo est commoratus. Scripsit Gallico Idiomate duo Volumina in 4. in quibus continentur Exercitia animę Regię, seu, Officia propria hominis Christiani, & pręcipua. Eorum Titulum Gallicè hìc exponimus:

Exercices d' vn' Ame Royale, ou les devoirs les plus importans du Chrestien, enseignes a Son Altesse Royale Madame Henriette Princesse de la gran Bertagne. Tom. 2. Parisiis ex Typographia Regia anno 1631. & denuò 1655. Scripsit etiam, & evulgavit eodem Idiomate alia duo Volumina sub Titulo:

La vie, e la mort chrestienne, ou les Moins familiers du bien vivre, e bien mourir chrestiennement. Parisiis apud Cramoisy anno 1658.

De Missione Capucinorum in Angliam ab anno 1630. *usque ad annum* 1658. Ibidem 1659.

CYRILLVS AB ALICANTE, natione Hispanus, Provincię Valentię Minister Provincialis, ac Sac. Inquisitionis Qualificator; vir felicis ingenii, Theologus profundus, ac fructuosus evangelicus Operator; Edidit Hispanico Idiomate:

Sermones diversos de Sanctis. Valentię, 1659. & 1663.

CYRILLVS BERGOMENSIS Italus, Brixiensis Provincię alumnus; vir in concionibus eruditus, Sacrę Theologię Professor ingenuus, in humanis, sacrisque litteris excultus, ac in Arte Poetica excellens: qui scientię eminentiam, & conscientię innocentiam copulare edoctus,

vęrę

verę virtutis iter inoffenſo pede, ſolicitoque greſſu calcare ſemper ſtuduit. Scripſit:

Centuriam Epigrammatum, duplexque Carmen Elegiacum, Genethliacum ſuper Chriſti patientis amorem: Opuſculum meditantis animæ pęnitentis. Brixię anno 1681. Tom. 1. in 8. & antea Carolopoli anno 1683. apud Thomam Poncelet.

De Morientium Eleemoſynis, iis nempè, quæ Fratribus Minoribus S. Franciſci Regulam profitentibus interdum in ultimis voluntatibus legato, fideivè commiſſo præſtandæ relinquuntur, præſertim annuatim, & in perpetuum. Conſilia Iuridico-moralia. Tom. 1. in fol. Lugduni in officina Aniſſoniana anno 1680.

Habet paratum pro pręlo Opus Theologicum Scholaſtico-myſticũ ſub Titulo:

De Obligatione procurandæ perfectionis tum ſpecialiter Religioſis pro cujuſcunque profeſſionis modulo, tum communiter cunctis Chriſtifidelibus ex vi Divini mandati &c.

CYRILLVS A' SANCTA CRVCE, natione Hiſpanus, Provincię Cathalonię Concionator, famoſus olim in Academia Barcinonenſi Eloquentię Profeſſor, quam per 14. annos publicè docuit. Hic annos natus 39. ea, quę ſunt mundi, faſtidiens, altioris eloquentię deſiderio illectus, quam in Seraphica Academia edoceri exiſtimabat, totum ſe Capucinis imbuendum tradidit; &, qui alios in arte diſertè loquendi inſtruxerat, rationem benè agendi diſcere propoſuit. Vir fuit maximæ humilitatis, & aſſiduę orationis: paupertatem, charitatem in proximos, carnis mortificationem, ac ſolitudinem ſummoperè excoluit. Sed diuturna ejus abſtinentia ſupra vires hominum extitit, quippe plures agebat dies abſque omni cibo, & potu; ita ut quandoq; illi robur omne penitùs exciderit. Antequam Religionem ingrederetur plurima ſcripſit, eaque magnam eloquentiam, ingeniique præſtantiam redundantia; ſolùm tamen poſt habitum ſuſceptum Typis dari permiſit latino Idiomate.

Volumen Epiſtolarum Familiarium, &

Compendium Artis Rhetoricæ: quæ fuerunt impreſſa Barcinone anno 1619. Meritis, & virtutibus clarus obiit in noſtro Conventu Villæ (vulgò *Maturo*) anno 1630. magnamque poſt ſe famam ſanctitatis reliquit. Ejus geſta deſcribuntur à Marcellino de Pisè Tom. 3. Annal. Capucinorum §. 136.

DANIEL

D

DANIEL ANTVERPIENSIS, natione Belga, Provinciæ Flandriæ alumnus, vir devotis moribus compositus, Concionator fervidus, & eruditus, orationis, divinorumque contemplationis studiosus; Scripsit Gallico Idiomate:

Meditationes de Passione Domini pro singulis diebus totius anni. Tom. 2. in 8. Antuerpiæ 1673.

Meditationes pro diebus festis Sanctorum per anni circulum occurrentibus. Ibidem 1674. Tom. 1. in 8.

DANIEL A' SANCTO-SEVERO, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ alumnus; vir maximo ingenio, excellenti memoria, omniumque ferè linguarum peritia excultus, Sacræ Theologiæ Professor eximius, strenuus Catholicæ Fidei propugnator, Evangelicæ veritatis defensor, ac regularis observantiæ zelator. Scripsit, præloque submisit Gallico Idiomate Opus sub hac Epigraphe.

Christomachia expugnata; sive de descensu Christi ad Inferos adversus Calvinistas. Tom. 1. in 8. Lugduni apud Pilehottum 1618. Evulgavit etiam latinè:

Acta disputationis Bearnensis contra quendam Ministrum Carolum nuncupatum. Tolosæ apud Colomiez anno 1620. in 8.

Epistolam valdè prolixam ad Illustrissimum, & Reverendissimum D. D. Cosmam Bardans Episcopum Carpentoratensem Vicelegatum Legationis Avenionensis de Collatione, & Disputatione cum Nomausensibus, & Septimaniis factionis Calvinianæ. Avenione apud Iacobum Bremereau anno 1625.

Mortuus est Provincialis suę Provinciæ Aquitaniæ anno 1635. cùm fracta navi, in qua ferebatur, immersus aquis omnes alios in eodem casu pereuntes, usque ad extremum vitæ halitum ferens præ manibus Crucifixum, ad benè moriendum adhortaretur. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. FF. Minorum litt. D.

DESIDERIVS DE BELLAGRANDIS, natione Italus, Patria ab Oriano, Provinciæ Brixiensis alumnus. Hic in Missionibus contra Hæreticos in Rhetia munus Apostolicum per plures annos fidelissimè sustinuit, & solicitus in Christi evangelio explicando, ignaros pro catechesi docendo, morum reformationem, & christianam pietatem promovendo, infatigabiliter perduravit. Scripsit latinè Opusculum sub Titulo:

Refectio spiritualis Sacerdotum, sive, Præparatio ad Missam, & gratiarum actio, cum aliis monitis pro Confessione, & Communione omnibus Christifidelibus necessariis.

Brixiæ apud Ricciardos anno 1667. Tom. 1. in 8.

DIDACVS DE BILLON, natione Gallus, Provinciæ Britanniæ Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus in pluribus locis Pictavienſium, in quibus non infructuosè laboravit; Deſcripſit, ac edidit:

Narrationem plurium converſionum virorum illuſtrium, quæ factæ ſunt opera Capucinorum in Miſſionibus Pictavienſibus. Tom. 1. in 12.

DIDACVS DE QVIROGA, Provinciæ Caſtellæ Miniſter Provincialis, & Sac. Inquiſitionis Qualificator; vir generis nobilitate, ſapientiæ culmine, doctrinæ præſtantia, & ingenii ſubtilitate Sapientum primorum numero coæquandus, ad omnium humanarum, divinarumque litterarum ſtudium progenitus, ſumma in pertractandis, ac gerendis difficillimis illius temporis negotiis dexteritate, conſtantia, ac prudentia præditus, ita ut, ob ejus præclarè res geſtas, & merita, Ferdinandus III. Imperator, & Philippus IV. Rex Catholicus eum ſibi à ſacratiſſimis Conſiliis elegerint; ſimulque Maria Auſtriæ Imperatrix, Maria Anna ejuſdem Philippi IV. conjux, necnon Maria Thereſia ejus filia Regina Galliæ à Confeſſionibus ſibi adſciverint, inſtantiſſimèque ab Vrbano VIII. Pontifice Maximo poſtulaverint, ut illum in S. Cardinalium Collegio adſcriberet, quamvis ille eam dignitatem magna animi conſtantia, & mentis humilitate recuſaverit. Multa ſcripſit tã *Philoſophica*, quàm *Theologica*, ſicut teſtatur Ioannes Caramuel, quia tamen illorum Operum Titulum non habemus hìc notanda relinquimus.

De hoc eximio, ac doctiſſimo viro idem Ioannes Caramuel Epiſcopus in primo Tomo ſuæ Theologiæ Fundamentalis Fundam. 5. Titulo Syntheſes Regulares num.825.pag. 394. impreſſionis Francofordienſis in Quæſtione: An Theologi viventes poſſint citari, quamvis nullos libros Typis dederint? ſic honorificè loquitur. *Reverendiſſimum Patrem Didacum de Quiroga inter intimos habui, dum Viennæ viveret; & modò dum triumphat inter Cælites [ſic ſpero] inter maximos Patronos veneror; ſubtiliſſimum, doctiſſimum, ingenioſiſſimum. In Philoſophia habebat multa præclarè cogitata: in Theologia multa magni momenti; & ut inſinuem aliquid, in materia de Auxiliis, rejecta ſcientia media, & phyſicis prædeterminationibus, pulchrè, & clarè exponebat, quæ Thomiſtæ, & quæ Moliniſtæ non clarè. In Politicis ſummus: tota enim ille vita negotia publica tractaverat; & iam octogenarius, aut ferè, erat auxilio Regi, & directioni univerſis Legatis. At, quia confidebat memoriæ, etiam in illa ætate prodigioſæ, nihil ſcribebat omninò.* Hęc Illuſtriſſimus, & Reverendiſſimus Caramuel. Obiit Quiroga Matriti anno 1648. ætatis ſuæ 82. pro cujus morte omnes viri docti in Hiſpania ingemuerunt; ejuſque funera cuncti Hiſpaniarum Principes, & Magnates, & idem Apoſtolicus Nuntius Iulius Roſpilioſus (quem poſteà ad Sum-

Summum Romani Sacerdotii Culmen evectum sub Clementis IX. nomine venerati sumus) magna Nobilium ipsius cadaver sectantium frequentia associati, summo honore, & devotione sunt prosecuti.

DIDACVS SGROY, natione Siculus, Patria Messanensis, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologię Professor, vir doctus, & rara selectioris studii notitia perpolitus: qui etiam Diffinitoratus, ac Provincialatus magna cum prudentiæ, ac observantiæ regularis laude munus obivit: Scripsit latinè, ac prælis submisit Opus sub hoc Titulo:

Lux Prælatorum, præsertim Regularium; necnon Curiæ sæcularis foro criminali, tum theoricè, tum practicè accensa. Venetiis Typis Brigoncii anno 1675. Tom. 1. in 4.

DIDACVS TOLETANVS, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ alumnus, Sac. Theologiæ Professor, ac Concionator celebris. Edidit Hispanico Idiomate:

Sermones diversos de Sanctis. Matriti anno 1668.

DIONYSIVS DE ABBATIBVS, natione Italus, Patria à Montefalchio, Vallis Spoletanæ Oppido, Provinciæ S. Francisci alumnus. Hic, cùm esset Iuris utriusque laurea decoratus, & Aloysii Cardinalis Capponii Secretarius, temporali generis nobilitate neglecta, ac omnibus mundi honoribus nobiliori animo calcatis, divinam sibi in Religione Capucinorum servitutem elegit, & in eo pro ingenii excellentia in Theologica Facultate, ac concionandi munere præstans, omnibusque virtutibus, quæ virum perfectum, & apostolicum componunt, emicans; magnum sibi apud universos nomen comparavit. Vir fuit honoris Dei, & animarum lucrandarum zelo plenus, totusque divino amore flagrans, adeò ut semper vultu, ac animo in cœlum sublatis incederet, & ubique Deum semper præsentem contemplaretur. Scripsit, & in meliorem formam redegit Italico Idiomate:

Artem unionis cum Deo, olim editam latinè à P. Ioanne de Fano, quam anno 1622. Romæ iterùm cum sua restauratione, & additione Typis mandavit unà cum vita supradicti P. Ioannis. De eo meminerunt Vvaddingus lib. ut supra, & Ludovicus Iacobillus lib. de Scriptoribus Vmbriæ: qui addit eum obiisse Perusiis anno 1623. & posteris sanctimoniæ famam reliquisse.

DIONYSIVS DE CARLIS, natione Italus, Patria Placentinus, Bononiensis Provinciæ Concionator, & olim Missionarius Apostolicus ad Regnum Congi; Scripsit vulgari Idiomate:

Narrationem sui itineris ad supradictum Regnum, addita relatione De moribus illius Nationis. Prodiit primùm Rhegii apud Prosperum Vedrottum anno 1672. deinde Bononiæ apud Iosephum Longum anno 1674. in 8. & in 12.

DIONYSIVS LVXEMBVRGENSIS, natione Germanus, Provinciæ Rhenanę filius; vir, non minus in declamandis concionibus fer-

vens, & eruditus, quàm doctrinę auctoritate in sua Provincia commendatus: Edidit Opus inscriptum:

Inspectio Bibliorum, in quo fundamenta Hæreticorum egregiè convellit. Coloniæ 1684. Prælo submisit etiam:

Cõciones Quadragesimales. Tom. 1. Ibidem 1684.

Conciones Annuales. Tom. 1. 1686.

Conciones de Sanctis. Tom. 2. Ibidem 1685.

Liber de Antichristo Germanico Idiomate. Tom. 1.

Blateramentum Prædicantium. Tom. 1.

De Quatuor Novissimis Germ. Idiom. 1685.

Legendam Sanctorum per totum anni decursum 1684.

De Sextiduana recollectione. Tom. 1.

Conciones de Iesu Christo. Tom. 1. 1689.

Lata porta, & spatiosa via, quæ ducit ad perditionem anno 1690.

Fuga viæ infernalis. Tom. 1, 1690.

DIONYSIVS MASSILIENSIS Gallus, alumnus Provinciæ S. Ludovici, ac sæpiùs Guardianus; vir non solùm doctrina, sed etiam morum perfecta compositione ornatus: qui publicis, & privatis disputationibus Calvinistarum perfidiam sæpissimè detestatus, zelotem Fidei Catholicę propugnatorem sese ostendit. Scripsit latinè, & evulgavit:

Responsiones quasdam ab eo datas contra falsam doctrinam nonnullorum Hæreticorum Sectæ Calvinisticæ. Massilię 1657. in 8.

DIONYSIVS DE RIVES, natione Gallus, Patria Avenionensis, divini verbi fervidus Declamator, in Sacris Scripturis abundè versatus: cujus ingenii, doctrinæ, ac sapientię præclara extant in Provincia S. Ludovici testimonia. Scripsit, ac prelis commisit Latino Idiomate Opus doctissimum, in quo agit:

De Primatu S. Petri, & Ecclesię visibilis infallibilitate contra Athęos, Iudæos, & Hæreticos. Lugduni sumptibus Benedicti Caroli anno 1662. Tom. 1. in fol. Scripsit insuper, & edidit:

Triplicem Tractatum Sacrę Scripturæ, in quibus multa præclarè dilucidat ad Sacrum Textum spectantia. Ibidem apud eundem anno 1660. Tom. 1. in fol.

Tractatum de mutatione sabbati in Dominicam. Ibidem in 8. 1661. apud eundem.

Tractatum de significatione verbi Creo. Ibidem 1661.

DIONYSIVS VVEILENSIS Germanus, quem Provincia Coloniensis, virum pium, & eruditum, Diffinitorem, Sacræ Theologię Lectorem, ac Concionatorem salutis animarum studiosissimũ nobis exhibet; Edidit librum de vera Pęnitentia Germanicè inscriptum: Redlicher Teutscher; Idest:

Tractatus de vera pœnitentia ex cana, venerandaque Antiquitate collectus, perditissimis hisce temporibus, quibus innumeri per falsas, & in-

con-

congruas pęnitentias miſerrimè decipiuntur, maximè neceſſarius. Coloniæ 1684.

Item edidit Germanicè:

Librum De Virtutibus antiquorum Germanorum, in quo graviores Fidei Controverſiæ pacificè pertractantur. Item evulgavit alia duo Opuſcula latino Idiomate, quorum Titulus eſt:

Philanton, ſive Animadverſio in Animadverſionem, quam Dominus Hermannus Coringius Profeſſor Helmoſtadienſis in Novenam S. Antonii de Padua anno 1675. Hannovaræ editam infeliciſſimè attentavit: cui inſerta eſt curioſa, & ſolida pertractatio totius materiæ controverſæ De Invocatione Sanctorum. Hannovarę Typis Vvolffagangi Schevvendimani 1676.

Philanton vindicatus, ſive Hermannus Coringius ob Andabaticam ſuam 1677. Helmoſtadii editam diſcuſſionem juſtè, ſed tamen miſericorditer, caſtigatus. Ibidem anno 1678. Inſuper typis dedit Opera, quorum Titulus eſt,

Pſeudopœnitens. Tom. 1. Coloniæ 1688.

De falſa Pœnitentia. Tom. 1. Ibidem 1688.

DIONYSIVS VIRIENSIS, natione Gallus, Provincię Normanniæ Concionator, ac Diffinitor; vir doctrinę, ac ſapientię nomine clarus, clarior autem ſpirituali virtutum omnium exercitamento. Hic per 18. annorum ſpatium Sacram Theologiam in eadem Provincia, Divinamque Scripturam interpretatus, quamplurimos verbi Dei Pręcones Eccleſiæ, & Religioni Seraphicæ doctrina, ac pietate illuſtres, ſuique imitatores inſtituit. Totus Catholicę Fdei propagandæ, animarumque ſalvandarum zelo efferbuit, ac Converſionem Hæreticorum ſemper inhians, quatuor & amplius illorum millia concionibus, colloquiis, ac diſputationibus ad Eccleſię Romanę ſinum reduxit. Et, ut magis, magiſque Catholica, & Apoſtolica Veritas inter Hæreſum tenebras eluceſceret, per triginta & unum annos quotidie ſemper habuit concionem de Controverſiis in eximio, ac regio Divi Audeni Monaſterio Rothomagenſi. Doctrina ejus ſibi potiùs infuſa, quàm humanis viribus acquiſita erat; & hanc oratione aſſidua, vitæ auſteritate, carnis maceratione, ac mirabili abſtinentia ſummoperè illuſtrans [ſex enim luſtra peregit, in quibus omninò à carnibus, ovis, & piſcibus ſemper abſtinuit] lucerna lucens, & ardens, ac neque manducans, neque bibens, communiter appellabatur. Vitam denique, quam in aſſiduis, ac piiſſimis laboribus pro Eccleſiæ exaltatione, & animarum ſalute duxerat indefeſſam, cupiens diſſolvere; enixè à Deo poſtulavit ultimum diem obire in Miſſionibus Hęreticorum converſioni occupatus: quare in Pago Bellimontio, ad octavam Rothomago leucam, magno ſapientiæ, doctrinæ, ac ſanctimonię nomine celebris, in ipſo actu concionandi placidiſſimè animam reddidit ſuo Creatori. Hujus corpus omnes Loci Magiſtratus Eccleſiaſticorum,

&

& Nobilium Ordinibus conjunctà Capucinis illud Rothomagum deportare volentibus, vi, & conatibus sanctis erectum, piissima, ac solemni funerum pompa, Populorumque etiam exterorum concursu, sepulcro supra terram elevato, honorificè condiderunt, & usque in hodiernum diem magno, & continuo devotæ plebis confluxu decoratur. Scripsit latinè:

Schedulam charitativæ provocationis ad certamen simulatæ Synodo Quivillianæ mense majo anno 1650. *celebratæ, & toti universaliter Hugonotismo sui erroris venenum respergenti*. Opusculum quidem parvum mole, sed magni ponderis, ac utilitatis, plurimisque Idiomatibus sæpiùs impressum. Parisiis anno 1650. & sequentibus apud Ioannem Nauclerum. Obiit ipso die Festi S. Dionysii sexto Idus Octobris anno reparatæ salutis 1656. Ad cujus sepulcrum ab Incolis Bellimontis in ipsius honorem sequens Epitaphium fuit appositum.

I. M. F.

Siste viator,
Et, quod inscius calcas, reverere, & time:
Suo quippe sepultus Trjumpho
Illa sub tumba quiescit, qui nunquam quievit
R. P. Dionysius Viriensis Concionator Capucinus,
Ecclesiæ propugnaculum; Hæreticorum fulmen,
Donec excitetur tuba Dei sonante.
Hunc Sorbona formavit Theologum,
Religio Seraphica reddidit Seraphinum,
Et Sancta Sedes Missionarium Apostolicum delegavit.
Vixit, ut alter Io: Baptista, neque manducans, neque bibens,
Solis leguminibus contentus
Per triginta tres annos:
Conversatus est ut alter Paulus, omnibus omnia factus,
Vt omnes Christo lucrifaceret:
Quotidie sibi moriens, ut alter Franciscus,
Soli suo vixit Ordini.
Quem unum sibi Concionatorem fecit,
Magistrum Novitiorum, Guardianum, Lectorem
Tum in Philosophia, tum in Theologia.
Quatuor millia, & ampliùs virorum, ac mulierum,
Quos Calviniana Hæresis eripuerat Christo,
Ecclesiæ ejus Sponsæ restituit:
Ac tandem Definitor tertiò electus,

Et

Et Bellimontis cum duodecim aliis Capucinis
Missionem exercens per quadraginta dies,
Raptus est in Cęlum tempore Autumni an. 1658.
Quasi mortuus Æternitati
In libra, quia Iustus, die Sabbati tanquam ad requiem destinatus,
Et die nona Octobris, ut nominis omen impleret,
Ætatis an. 65. *Relig.* 42. *Vade, & ipsum imitare.*

DOMINICVS A' BVSCHETTO, natione Italus, Provinciæ S. Francisci alumnus; vir ob ejus compositam morum integritatem, mentis humilitatem, spiritus paupertatem, pudicitiæ candorem, vultus verecundiam, oculorum demissionem, carnis mortificationem, Angelus passim ab omnibus appellatus. In cujus corde, præter assiduum orationis studium, ardentes sagittæ conflabantur, tum ad divini amoris incendium in seipso excitandum, tum ad penetrandum hominum corda, ac Dei verba inflammanda. Qui copioso cęlestium donorum rore respersus, spiritu prophetico, multarum rerum revelatione, plurimis, maximisque miraculis fuit illustratus: Qui erga Beatissimam Virginem Dei Matrem admiranda devotione affectus, & ab illa sæpiùs suis aspectibus, & colloquiis recreatus; non solùm multis, & diurnis obsequiis eam excoluit, sed etiam ad illius obsequium, amorem, & devotionem Populos, tum in privatis sermonibus, tum publicè in concionibus assiduè provocavit. Scripsit Italicè Opusculum cęlestem spirans devotionis odorem sub hoc Titulo:

De Sanctissimæ Virginis Dei Genitricis MARIÆ Nominis invocatione impressum Romæ anno 1610. & anteà Venetiis anno 1580. Obiit sanctissimè in nostro Cœnobio Tiphernensi anno 1589. die 8. Septembris ætatis suæ 76. Religionis 56. eum tota Vmbria lugente, quam sibi arctè devinxerat innumeris actibus beneficis, quos etiam defunctus præstare non desinit. Illius vita admiranda descripta est satis luculenter more suo à Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum prædictum. De eo pariter meminerunt Hyppolitus Maraccius lib. de Scriptor. Marianis, Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum, & Ludovicus Iacobillus de Scriptor. Vmbriæ.

DOMINICVS DE FRANCAVILLA, natione Italus, Provincię Hydruntinæ Concionator, Diffinitor, ac Minister Provincialis; Edidit Opusculum Latino Idiomate compositum sub Titulo:

Directorium quotidianum, tam Religiosi Sacerdotis, quàm sęcularis. Neapoli 1687.

DOMINICVS INTERIANVS Genuensis, ejusdem Provincię alumnus, ac Sacræ Theologiæ Professor; vir doctus, & eruditus, ad omnes scientias facilis, ac prompti ingenii: qui in pluribus Italiæ Civitatibus facundissimi, ac admirandę memoriæ Con-

Concionatoris nomen sortitus est, & famam. Evulgavit Opusculum sub hac Epigraphe:

Genova Illustrata, Panegirico Poetico, con un Discorso intorno alla Poesia, dedicata all' Illustrissimo Sig. Ansaldo Mari. Prodiit Genuę sub nomine Ioannis Antonii Interiani, apud Petrum Io: Calenzanum 1644. Edidit etiam Latinè:

Orationem ab eo habitam Genuæ in adventu PP. Diffinitorum illius Provinciæ. Mediolani anno 1641. Scripsit insuper, & elaboravit Italico Idiomate Volumen in duas partes distributum sub hoc Titulo:

Teatro de' Principi della Famiglia Cybo.

DOMINICVS PAMPELONENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Navarræ Definitor; vir doctus in variis scientiis, & præcipuè in Sacris Canonibus eruditus, religiosis moribus decorus; Scripsit, & edidit:

Allegationes varias valdè copiosas, & eruditas. Quo loco sint impressæ adhuc me latet. Citatur à Torreçilla in sua Apologia Quest. *6.* n. *693*.

DONATVS A' CORTENO, natione Italus, Provinciæ Brixiæ alumnus, Concionator fervidus, & salutis animarum zelator; qui doctrina, & apostolicis virtutibus præornatus, ad Fidem Catholicam in Rhetiam propagandam à Superioribus destinatus, sedulus, ac Evangelicus Operarius per plures annos circuivit Oppida, Castella, & Pagos, & ad juga montium nudis semper pedibus, eaque nive cooperta perrexit, ut Concionibus, & Catechismo turbas de his, quæ ad Fdem pertinent, erudiret: necnon potens opere, & sermone plerosque prius pertinaces Sectarios induxit, ut ab erroribus anteà propugnatis resilirent, & Catholicæ Fidei manus darent. Scripsit:

Opusculum Catethicum de Controversiis ad Fidem spectantibus pro usu Missionum. Obiit devotissimè in Rhetia in Oppido Centi, dum conversioni Hæreticorum insudaret, Sacramenta peste morientibus magno cum charitatis ardore Catholicis ministrando anno 1630. De eo meminit Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capuc.

DOROTHÆVS AQVENSIS, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus; vir candidis moribus præditus, regularis disciplinæ studiosus, & singulari in Divam Mariam Magdalenam devotione affectus. Scripsit Gallico Idiomate:

Tractatum de pęnitentia Sanctæ Mariæ Magdalenæ. Prodiit Aquissextiis anno 1649. in 12.

DOROTHÆVS BETERRA, natione Italus, Patria Brixiensis; vir egregiè doctus, & morum perfecta compositione spectabilis, qui munus Concionatoris, ac Sacræ Theologię Lectoris per plures annos in ea Provincia obivit, maximisque virtutibus, quæ decent Evangelicum Declamatorem, ac sacrarum doctrinarum Professorem, semper enituit: cujusque sapientiam, doctrinam, prudentiam, Fideique Catholicæ zelum agnoscentes Eminentissimi

Pa-

Patres Congregationis de Propagandafide, eum sibi Romę in Theologum adsciverunt. Scripsit Italico sermone:

Expositionem super Regulam FF. Minorum, quæ passim legitur in Provincia Brixiensi; &

Septem Monita præcipua, cuilibet Christiano necessaria ad securè incedendum in viam salutis. Brixiæ apud Vincentium Sabbium anno 1590. Bonis operibus plenus Brixię corporis sarcinam deposuit anno 1624. pridie Kalendas Iunii, ætatis suæ septuagesimo secundo. De eo meminit Vvaddingus lib. de Script. FF. Minorum.

E

ELECTVS LAVFFEMBVRGENSIS, natione Germanus, Provinciæ Austriæ Anterioris, in qua se religioso statui mancipavit, Concionator non vulgaris, Missionarius Apostolicus in Regionibus Orientis, scripsit Germanicè:

Chronicon Provinciæ Capucinorum anterioris Austriæ, &

Relationem de sua Missione in Archipelagum. Obiit anno 1672.

ELIGIVS BASSÆVS, natione Belga, Provinciæ Vallonię alumnus; vir in Moralibus doctrinis nostro ęuo satis notus; qui pluribus naturæ, & gratiæ prærogativis inter multos excellens, regulatæ observantiæ, & observantioris professionis æmulator, compositis moribus, & vitæ integritate fuit semper laudabilis; inter multa laboris sui, suo ingenio, & genio digna Opera, & studio profutura posteritati; Confecit, & in lucem emisit duo Volumina in folio Theologiæ Moralis, quibus hunc apposuit Titulum:

Flores totius Theologiæ Practicæ, tum Sacramentalis, tum Moralis ex probatissimis Doctoribus fideli manu collectos. Primus Tomus prodiit primùm Antuerpiæ apud Petrum Bellerum anno 1643. secundò ibidem 1645. tertiò Venetiis 1648. & postremò Lugduni 1653. sumptibus Hieronymi de la Garde.

Secundus Tomus, qui est Supplementũ primi prodiit Lugduni sumptibus Laurentii Anisson, & Io: Baptistæ Devenet 1659. & novissimè novo ordine Alphabetico compilati, & locupletati prodierunt Ibidem 1663.

ELISEVS DE BELLAGRANDIS, natione Italus, Patria ab Oriano, Provinciæ Brixiensis Concionator, Sac. Theologiæ Professor, atq; Iuris utriusque Doctor; qui in pluribus Italiæ Civitatibus lumine prædicationis emicuit, ac religiosis virtutibus, singulari prudentia, & Seraphicæ disciplinæ observantia refulgens; eandem suam Provinciam semel,

mel, & iterùm per integrum triennium gubernavit. Scripsit, & edidit:

Compendium rerum criminalium theoricè, ac practicè digestum. Venetiis ex Officina Petri Antonii Brigoncii 1672. Tom. 1. in 4. Scripsit etiam.

Quæstionum Criminalium stylo scholastico digestarum Volumina duo in folio. An verò sint impressa ex relationibus non habemus. Obiit devotissimè anno 1675.

ELISEVS PESENTIVS, natione Italus, Patria Bergomensis, Provinciæ Brixiensis alumnus; vir nobili ortus progenie, sed nobiliori divinarum litterarum, ac virtutum corona exornatus. Hic post Theologica studia ad munus prædicationis assumptus, cùm esset ingenio profundus, in addiscenda lingua Hębrea, ejusque percipiendis mysteriis totus incubuit. Quare in hoc studii genere tantum profecit, & excelluit, ut non solùm per totam triginta annorum seriem illam quotidie publicè explicaverit; quinimmò, propter explicationum subtilitatem, sensuum acumen, versionum excellentiam, vocum interpretationem, omnes alios Doctores, qui ante illum Glossas, Lexica, & Dictionaria de lingua sancta scripserunt, longè superare communi omnium opinione, singulari præconio fuerit existimatus. Extant de hac veritate præclarissima monumenta in ingentibus Voluminibus, quę M. S. reliquit posteritati, nostramque Brixiensem Bibliothecam decorantibus: in quibus significationes, Arcana, Mysteria, Ethymologias commentando, simul & explicando, & etiam instrumenta ad formandas, & articulandas in eadem lingua voces exhibendo, meritò à D. Ioanne Baptista Campiono Clerico Regulari Somaschensi, Ambrosio Calepino viro incomparabili, fuit coęquatus in hoc nobili, & erudito Epigrammate, quod initio suorum Operum apposuit.

Bergomeæ Ambrosius quondam Vrbis Civis, altis
Augustini aluit, quem Sacra Eremus agris,
Explicuit voces libro uberiore latinas,
Ausonidum haud passus scripta latere virum!
At nunc Bergomea Civis Pesentus in ora
Altera Francisci, quem nova Eremus alit.
Eruit, explicuitque novo Mysteria libro
Abdita Iudaicis, quæ latuère, notis.
Vt par sit labor, atque opus utriusque profanis,
Ille tamen studiis profuit, iste sacris.
Ille etiam externa magis auctus luce nitescit.
Externa alterius non eget iste face.

Porrò

Porrò hujus Doctiſſimi viri Opera ſic intitulantur:

Sal Eliſei viri Divini, ſive, Dictionarium Hębraicum ſtudio, ac labore Fr. Eliſei Peſentis Bergomatis Capucini Theologi confectum, & in quatuor Tomos in folio diſtributum, atque diſſectum.

Favus mellis ex floribus delibatus. Horti clauſi, ſive, Grammatica Hæbrea, Auctore, Lectore, & Opifice Fratre Eliſeo Peſente Bergomate Capucino Theologo, Oratore Eccleſiaſtico. Tom. 1. in fol.

Anotomia Alphabeti Hæbraici, addita Phyſica pronunciationis, & ratione ſymbolica litterarum. Tom. 1. in fol.

Cabala Proſelyta, & Cana. Tom. 1.

Canones Grammaticales unà cum Scripturalibus advertentiis ad legitimam Sacrę Scripturę intelligentiam. Tom. 1. in 4.

Tropi, Figuræ, & Schemmata linguæ ſanctæ. Tom. 1.

Phraſes Communes, & vulgares, & Claves ſacrorum arcanorum, atque myſteriorum. Tom. 1.

Methodus ad difficultates Scripturales diſſolvendas, additis variis obſervationibus. Tom. 1. in 4.

Parænesis ad Doctores, & Diſcipulos Hæbreorum. Tom. 1.

Lectiones de Antiquitate, nobilitate, neceſſitate, & facilitate linguæ ſanctæ. Tom. 1.

Commentaria Litteralia ſuper Pſalmos. Tom. 1.

Clarus meritis, & bonis operibus cumulatus, poſt plurimos, & plus quàm quingentos ex Iudęis ſuis concionibus, & evidentibus argumentis ad Chriſtianam Fidem converſos, atque ad Baptiſmum adductos, ad præmia evolavit in noſtro Cœnobio Iſæi anno 1637. dum in majori illius Oppidi Eccleſia Conciones Quadrageſimales haberet; & ſicut vivendo integerrimæ vitæ ſpecimina dederat, ſic devota morte decumbens, deſiderium reliquit aſtantibus moriendi eo planè modo, quo ipſe animam exhalavit. De hoc Illuſtri viro ſcribit luculenter R.P. Donatus Calvus ex Ordine S. Auguſtini in ſua Scena litteraria Script. Bergomenſ. lib. 2.

ELISEUS VIROLENSIS, natione Italus, ejuſdem Brixienſis Provinciæ filius, vir omnigenæ perfectionis exemplar. Ingreſſus eſt noſtram Religionem anno ſuæ ætatis 19. & vitam Capucinorum, quam ab ipſa adoleſcentia, & etiam pueritia eſt æmulatus, eamque ab omni labe alienam tranſegerat, in Religione maximis virtutibus decoravit. Divinis meditationibus, & orationi fuit ſemper intentus; miram, quoad vixit, abſtinentiam ſervavit, prolixa fuerunt ejus jejunia, humilitatis, æquanimitatis, & patientiæ omninò ſupra fidem humanam ſpecies extitit; & præcipuè erga Sacratiſſimam Virginem Dei Matrem ſingulari devotione, ac pietate excelluit, ejuſque præclara encomia ſuis ſemper ſermonibus inſerens, tanto lepore hanc Immaculatam Virginem congruis extollebat eloquiis, ut eundem pium affectum, & cultum ſuis auditoribus

instillaverit. Scripsit in honorem ejusdem Dei Genitricis:

Hymnos plures diversi generis sed devotos, Idiomate tamen Italico, pro excitandis Fidelibus ad amorem Beatissimæ Virginis MARIAE, qui fuerunt impressi Brixiæ, & alibi absque ejus nomine. Prænunciato sui obitus die, corporeę molis sarcinam deposuit, ubi vitam exceperat, nempe Virolę in Territorio Brixiensi anno 1625. die 23. Ianuarii, ejusque vitę sanctitas pluribus à Deo fuit illustrata miraculis. Illius vitam describit Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capucinorum ad annum pręsignatum.

EMMANVEL DE NIZA Lusitanus, Theologus, & Concionator, &, ut arbitror, Provinciæ Andalusiæ filius; Scripsit Hispanico Idiomate:

Historiam suæ Provinciæ, quam M. S. adhuc existere legitur apud Georgium Cardoso *Agiologii Lusitani* die 3. Maii littera C. & 8. ejusdem mensis litt. G. Ita habetur in Appendice Bibliothecæ Hispanicæ Auctore D. Nicolao Antonio Hispalensi I. C. Ordinis S. Iacobi Equite. Tom. 2. fol. 322. An verò supradictus Emmanuel fuerit Capucinus tota fides sit penès Auctorem citatum, qui sic refert.

EMMANVEL ORCHIVS, natione Italus, Patria Novocomensis, Provinciæ Mediolanensis Definitor, ac Sacræ Theologiæ in eadem Provincia generalis Interpres: cujus ingenii subtilitas, mentis felicitas, doctrinæ puritas, ingenua morum honestas, miranda in concionibus facundia, lepor, & eloquentia in evangelicis suggestibus sui temporis illi primatum obtinuerunt, tantamque illi famam in tota Italia compaLaverunt, ut adhuc hodie omnium sit maximè concupitus, ac celebratus votis: Italico Idiomate multa composuit ad Poesim spectantia: extant adhuc M. S.

Lectiones Philosophicæ, & Theologicæ in pluribus Tomis in 4. distributę, &

Conciones Quadragesimales, quæ fuerunt impressæ Mediolani, & Venetiis apud Iuntas anno 1650. in 4. opera, & labore P. Benedicti Mediolanensis Capucini. Obiit anno 1649. in Insula Procidæ, dum pro Quadragesimali tempore concionaturus Melitam adnavigaret.

EPIPHANIVS DE MOYRANS Burgundus, Provinciæ Comitatus Burgundiæ Concionator, ac Missionarius Apostolicus in Regionibus Indiarum, ubi multa passus est adversa propter salutem animarum procurandam, libertatemque Ecclesiasticam defendendam. Plura scripsit Opera, quæ sub his Titulis nobis fuerunt exhibita:

Christianus Crucifixus in quinque partes divisus. Hic liber practicè continet omnem perfectionem vitæ Christianæ per assimilationem ad Christum Crucifixum.

Mysticę Theologiæ libr. 4.

Sententiarum Mysticarum practicæ sententiæ. Est liber Sapientialis ad modum Proverbiorum Salomonis per sententias digestus.

Hi-

Historia Apostolica, in qua continentur gloriosa Capucinorum opera in nova Andalusia, in qua ad Fidem Indos converterunt. Tom. 1.

Appendix ad Expositionem Litteralem Apocalypsis. Tom. 1.

Conventio Christi ad Belial; seu, Catholicorum Indorum impietas. Est liber in destructionem impietatis Demolatriæ, quæ stabilita est in Indis super basem suam. Tom. 1.

Servi liberi; seu, naturalis mancipiorum Aphricæ libertatis justa defensio. Tom. 1.

De vita S. Ioseph Sponsi Beatissimæ Virginis: Liber Theologicus, & Historicus. Tom. 1.

Clavis Mysticæ Civitatis Dei, in quo libro demonstrantur veras esse Revelationes factas B. Mariæ à IESV de Agroda de Vita Beatissimæ Virginis MARIAE. Tom. 1.

Clavis Apocalypsis futura reserans Prophetarum. Tom. 1.

Fatum Religionis Seraphicæ. Tom. 1.

De vera Humilitate Lib. 2.

Ars memoriæ admirabilis omnium nescientium excedens captum.

Responsum ad quandam Epistolam amici continens resolutionem Quæstionum difficillium Theologiæ, quæ sunt in Controversia.

Litteræ ad Ministrum Claudium Calvinistam Parisiensem, ut vincens intellectum ejus argumentis ad hominem ex scriptis illius depromptis, secretò moveret affectum.

Vera Via perfectionis brevissima, & facillima. Est liber totus de Divino amore in praxi dirigendo. Vivebat anno 1685. pluraque alia elaborabat ad sui nominis memoriam, & posterorum vtilitatem.

EPIPHANIVS SYLVANECTENSIS, natione Gallus, Provinciæ Lutetiarum Concionator; vir pietate, ac sanctis moribus venerandus. Hic, cùm esset Miles Prætoriæ Cohortis Regis Christianissimi, eoque in munere, etiam in floridiori ætate, vitam in summa corporis, & animæ puritate ad prodigium transegisset, sacræ posteà Dei militiæ in Castris Capucinorum adscriptus, propter singularem ejus castitatis prerogativam ampliori Dei dilectione dignus effectus, magnos divinæ gratiæ cumulos sibi comparavit. Sicut habemus ex Relationibus, Scripsit:

Opusculum Meditationum de Vità, & Passione Domini, quod, morte præventus, perficere, & Typis submittere haud potuit. Mortuus est in Civitate Carnotensi anno 1629. pro salute proximorum suorum peste laborantibus inserviendo, & Sacramenta Ecclesiæ ministrando; ejusque obitum omnes Carnotenses ingemuerunt, & Canonici Ecclesię Primariæ ipsius funus ad tumulum prosecuti, solemni Officio celebrato, suam gratitudinem erga Defuncti merita commendarunt. De eo meminit Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Cap. ad annum prænotatum.

ERNESTVS HELVETVS, Concionator Provinciæ Austriæ, vir pius, ac perfectionis religiosæ zelo fervidus; Edidit Germ. Idiom.

Tractatum de Perfectione Religio-

giosa pro Novitiis. Tom. 2.

EVANGELISTA A' CANOBIO [quod est Oppidum in Ducatu Mediolanensi] Provinciæ S. Francisci alumnus. Hic, cùm ob præclaram ejus doctrinam, prudentiam, multarum rerum peritiam, & singularem vitæ sanctimoniam; tam in Vmbriæ, quàm in plerisque aliis Ordinis Provinciis ad supremos honores fuisset assumptus, magnamque inde laudem, ac nominis celebritatem sibi comparasset, anno 1564. in Generalem Ministrum Ordinis communi omnium consensu electus, sanctissimè commissam sibi Religionem gubernando, summamque in Regulari observantia ubique servanda, & amplificanda solicitudinem præseferendo, perfectissimi Evangelici Pastoris simulacrum prætulit. Gregorio XIII. Pontifici Maximo fuit admodum familiaris, magnoque ab illo habitus est in honore. Interfuit Concilio Tridentino, & in difficillimis Sacræ Synodi rebus, præsertim contra Hęreticos, enodandis plurimùm Patres illos suo consilio, doctrina, ac prudentia juvit, atque in Religionis negotiis pertractandis, & pro dignitate gravissimis, sapientissimum virum se ostendit. Antequam Seraphicum habitum induisset Clericali militiæ nomen dedit, & inter primos sui temporis Canonistas, ac Sacri Iurisconsultos consultissimus habebatur. Quare scripsit, & elaboravit Latinè:

Consulta varia in Iure Canonico, &

Annotationes in libros Decretaliũ. Mediolani anno 1591. Obiit Perusiæ anno 1595. ætatis suæ 84. Ejus vitam descripsit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum.

EVGENIVS BVRGENSIS, Sacerdos Provinciæ Flandriæ, Scripsit Opusculum sub Titulo:

Vltima vox zelatricis innocentiæ indignè patientis; sive, *Libellus supplex*, *indignè patientis ad Innocentium XI. P. M.* Colonię anno 1689.

EVGENIVS AB OLIVA, natione Hispanus, Valentinæ Provinciæ Fundator, ac primus Minister, Provincialis; vir celebris doctrina, ac vitæ sanctitate. Hic à pueritia in benedictionibus præventus, se totum Christo impendit, omnisq; perfectionis studiosus, sub tenello pectore animum senilem gestans, se tanquam divinę gratię purum sacrarium omnibus ostendebat. Sub auspiciis PP. Societatis IESV eloquentiæ, ac Philosophiæ operam dedit; inde spiritu Religionis concepto, patre etiam reluctante, Sacrum Minorum de Observantia Ordinem sibi delegit: ex quo post aliquot annos ad Capucinos transiens, tam egregium, & stabile evangelicæ perfectionis fundamentum posuit, ut ab omnibus despici, & pro Christi amore omnia aspera, & dura pati pro delitiis haberet. Paupertatis, ac austeritatis fuit cultor eximius, omneque, quoad vixit, etiam in decrepita senecta solatium sibi, & levamen interdixit. Orandi assiduitate familiarem Dei præsentiam sibi conciliavit, & frequenter in ecstasim raptus divinis amplexibus fruebatur. Vberrimos

in

in concionando animarum fructus retulit, illiusque verba, veluti sagittæ in manu potentis, quorumcunque animos feriebant, nullusque erat tam duro corde, qui sapientiæ, & spiritui, qui in ipso loquebatur, posset resistere. Singularis fuit in eluendis difficultatibus circa Seraphicę Regulæ intelligentiam emergentibus, omnesque Fratres ad ipsum, tanquam ad Oraculum, confluebant; quare ad eorum consolationem, & preces Scripsit:

Expositionem super Regulam FF. Minorum secundùm mentem S.P.N. Francisci M.S. Senio confectus, copiosisq; donis à Deo cumulatus, inter Crucifixi oscula, & amplexus, Fratribus omnibus mœrentibus, & lugentibus, spiritum Deo reddidit Valentiæ anno 1613. ætatis suæ 78. Videndus Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. ad annum signatum n.33. qui ejus vitam copiosè describit.

EVGENIVS A' PETRA-RVBEA, natione Italus, alumnus Provinciæ Bononiensis. Hic, necdum Sacerdotali charactere insignitus, ad disseminandum Dei verbum speciali Dei instinctu à P.Mario à Forosarzinio, tunc Generali Ministro deputatus, assidua oratione, crebrisque jejuniis suas conciones instruens, tantam sibi sanctitatis famam conciliavit, quòd ad illum audiendum Populi turmatim ex distantibus etiam locis confluerent, omnesque alii Concionatores, ipso prædicante, silere cogerentur. Ad ejus sermones urgebantur turbæ non aurium prurigine, sed studio sanctioris vitę instituendę, frequentissimaque erat hominum conversio, qui anteactam in sceleribus vitam execrati, copiosis lacrymis, ac penitentiæ Sacramentalis lavacro omnes animæ sordes detergebant. Episcopus Mutinensis eum aliquando assumpsit in partem suę Diœcesis visitandæ, & illius zelum in animarum salute procuranda admiratus, nunquam sibi satisfacere videbatur; & dicebat se in Eugenio nactum fuisse virum è Cęlo delapsum, eoque spiritu afflatum, quo Apostoli in die Pentecostes imbuti prædicabant. In extinguendis discordiis, & litibus componendis fuit eximius, illorumque animos, quos odia intestina dissecabant, suavitate sui eloquii faciebat, ut deinceps essent cor unum, & anima una. Scripsit, & posteris reliquit digna Typis:

Volumina plura Sermonum, & Concionum de Tempore M.S. Mortuus est Bononiæ anno 1616. ibique magno Populorum concursu ejus merita implorantium, fuit tumulatus. Vitam ipsius describit Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capuc. ex M.S. Provinciæ Bononiensis.

EVGENIVS TRIESTIVS, Patria Gandavensis, Provinciæ Flandriæ alumnus, vocatus in sæculo Io: Baptista Triestius, ex nobilissima, & perantiqua ortus Triestiorum Familia: qui ex Præfecto Cohortis Militum, calcato mundi culmine, regiaque contemnens munera, generosus honoris, atque terrenorum omnium spretor, ad Religionis Seraphicæ sinum accurrit, pauperemque Christum sequens, se semper, quoad vixit,

xit, paupertatis exemplar ostendit. Fuit preterea vir valdè eruditus, subtilis ingenii, spectabilis vitæ, humilitatis, & cujusvis alterius virtutis amantissimus; sed potissimùm insigni erga Beatam Virginem Dei Genitricem MARIAM devotione affectus; Quare in illius honorem scripsit, & edidit Latinè:

Elegiam devotissimam, & valdè eruditam, qua eidem Deiparæ Virgini pro vocatione sua ad Religionem Capucinorum, aliisque beneficiis gratias agit per eam acceptis. Antuerpiæ 1630: Scripsit etiam, & evulgavit:

Funus Philippi Triestij Patris sui Equitis, & viri Consularis, tum propriis, tum aliorum Poetarum versibus exornatum. Ibidem anno 1628. De illo honorificè meminerunt Vvillotus in Athenis Orthodoxis, Maraccius in Appendice de Script. Marianis part. 2. Vvaddingus lib. de Script. Ord. Min. & alij.

EVSEBIVS ANCONITANVS Italus, Provinciæ Picenæ alumnus. Hic anno ætatis suæ 16. sæculi divitiis, mundi illecebris, ac generis nobilitate neglectis, in Seraphica FF. Minorum de Observantia Religione totum se Deo consecravit: in qua multa virtutum, ac sapientiæ præbens exempla, & pro ingenii excellentia in Theologicis Facultatibus, ac concionandi munere magnum nomen adeptus, illustrissimus sui temporis Theologus, ac eximius verbi Dei Declamator evasit; labente tamen tempore, spiritu fervido accensus, arctioris vitæ, ac perfectioris observantiæ desiderio inflammatus, ad nascentem tunc Capucinorum Reformationem advolavit: ubi in dies magis, magisque generoso, ac novo virtutum genere accrescens, famaque ipsius sanctitatis, & doctrinæ undique per Religionem diffusa, Generalis Vicarius electus fuit anno 1552. Scripsit ad communem utilitatem:

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, &

Opusculum Divinarum Meditationum.

Obiit Scapetiani in Piceno anno Incarnationis Dominicę 1569. octogesimum ætatis annum agens. Ejus vitam describit Boverius Tom. 1. Annal. Capuc. ad annum prædictum. Qui inter alia hujus præclari viri gesta narrat: quòd Paulo IV. Pontifici Maximo fuit valdè familiaris, & percarissimus, adeò ut cum nonnullis Cardinalibus de illo ad purpuram assumendo sermonem fecerit. Quòd, cùm primùm Eusebius hoc rescivit, illicò in Siciliam trajiciens, Cardinalatus honorem declinaverit. De illo etiam meminerũt Ivo Magistri part. 2. Manipul. FF. Minorum Cap. 8. Carolus Bruxellensis in Florib. Seraph. Tom. 2. Coriolanus in Appendice ad Galliam Christianissimam; & alii plures.

EVSEBIVS MELLOTENSIS, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ alumnus, vir in omnium virtutum magisterio optimè exercitus; qui, cùm esset optimus Concionator, zelo animarum perculsus, toto penè vitæ suæ tempore per Pagos, & Oppida verbum Dei disseminando percu-

cucurrit, ut rudes homines in viam salutis dirigeret. Et licèt viæ gelu, nivibus, aqua, & luto exundarent, ipsius fervidæ charitati terminum ponere non valentes, nudis pedibus semper incedendo; multoties octo, & decem conciones ad Populum habebat, illisque absolutis, totum id, quod diei supererat, catechismo, visitandis infirmis, & carcere conclusis, jejunus adhuc, sed validus, semper insumere consuevit. Sacratissimam Virginem Dei Genitricem MARIAM maximo prosecutus est pietatis affectu, omnesque ad illam honorandam, & amandam allicere cupiens, semper in suis concionibus aliquid, quod ad ipsius cultum spectabat, intexuit. Eapropter de hoc argumento scripsit, & composuit:

Sermones plurimos satis devotos selectis Historiis, & exemplis intextos ad conciliandum devotionis affectum erga Deiparam: in quibus etiam demonstrat hujus Patronæ necessariam nobis esse clementiam. *M.* S. Decessit Provinii 1618. annos natus 33. menses 3. & diem unum feria 6. post meridiem; & eadem quoque hora, qua sacrum Christi corpus fuit tumulo conditum, ipsius etiam funera solemniter celebrata fuerunt; & omnes Vrbes, ubi ille Concionatoris munus egerat, solemni etiam pro defunctis officio suum erga illum gratitudinis obsequium sunt attestatæ. Ejus gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capucinorum §. 153.

EVTROPIVS ISLEBONENSIS (vulgò de *Islebonin*) Provinciæ Turoniæ alumnus, & Concionator, vir perfectus in humilitate, in paupertate, in charitate: qui proximorum salutis zelo excandescens, plurimos rebelles Hereticos jussu Regis Christianissimi Nannetæ carceri detentos, aperto suæ vitæ discrimine, omnia non tantùm animæ, sed etiam corpori necessaria subministrando, ad Catholicæ Ecclesiæ gremium adduxit. Ex relationibus illius Provinciæ habemus scripsisse:

Tractatum Catethicum de septem Sacramentis Ecclesiæ pro instruendis junioribus in Fide Catholica, & Doctrina Christiana: Impressum Nannetæ suppresso ejus nomine anno 1616. Obiit devotissimè in eadem Civitate anno 1622. febre pestilenti correptus; & pro æterna vita aliis procurata, mortem sibi ipsi conscivit. Videndus Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Capucinorum, qui ejus gesta copiosiùs describit.

F

FAVSTINVS DIESTENSIS, natione Belga, ex illustri Diestenij, Craneorum familia natus; Provinciæ Flandriæ Concionator;

ac Diffinitor; vir tum doctrinæ, & eruditionis ſtemmate, tū evangelicę perfectionis illuſtris: qui etiam ad ſuæ Provinciæ Miniſterium evectus, dignam in eo munere veri Paſtoris ſubditis ſuis normā exhibuit. Scripſit, & Auctor eſt libri, cujus Epigraphe eſt;

Alter Alexius, natione Scotus, profeſſione Capucinus ſub nomine Fratris Archangeli. Latinè prodiit Coloniæ Agrippinæ apud Ioannem Chriſtophori anno 1620. in 12.

In hoc libro deſcribuntur vitæ Ioannis de Forbes, & Dominæ Margaritæ Gordoniæ piiſſimi filii parentis piiſſimæ, utraque tam mirabilis, ut D. Iacobus de Caſtro Epiſcopus Ruremondenſis datis ad P. Commiſſarium Provinciæ Rhenanæ litteris, eundem obnixè rogaverit, ut illas, proùt à noſtro Dieſtenſi ſunt compoſitæ, ad commune bonum evulgari permitteret. Qui liber poſt 12. annos denuò fuit impreſſus Leodii anno 1632. ſub hoc Titulo priori paululum immutato:

Converſio, & converſatio P. Archangeli Scoti Regio ſanguine clari, & in Religione Sacra Capucinorum beata morte defuncti anno 1607. Teneramundæ, ubi Guardianum agebat, ætatis ſuæ 37. Impreſſus fuit tertiò, & converſus in Idioma Italicum Mutinæ apud Iulianum Caſſianum anno 1634. & dicatus P. Ioanni Baptiſtæ Eſtenſi. De hoc Aùctore meminerunt Valerius Andreas Veſſallius in Bibliotheca Belgica, Vvaddingus de Script. FF. Minorum, Torreçilla in Speculo Religionis Seraphicæ ubi de Script. Capucinis, & Maraccius in Bibliotheca Mariana.

FAVSTINVS GEDEONVS, natione Italus, Patria Brixienſis, eiuſdem Provinciæ alumnus, & Diffinitor; vir vitæ integritate, doctrinæ excellentia, ac verbi Dei prędicatione notiſſimus: qui etiam ad ſuæ Provinciæ regimen evocatus, eo in munere eximium omnium virtutū ſpecimen dedit, magnamque ex eo, tum apud Deum, tum apud homines, gloriam reportavit. Erga Beatiſſimam Virginem maxima fuit affectus devotione, ejuſque obſequii dilatandi deſiderio incenſus; Latino ſermone poſteris dedit:

De B. Virginis præſtantia, ejuſq; Sacratiſſima, & Immaculata Conceptione Tractatum unicum: quem I. V. D. Carolus Romelius Venetiis evulgavit anno 1641. Scripſit etiam in honorem ejuſdem Beatiſſimæ Virginis aliud Volumen ſub Titulo:

Septizonium Marianum; hoc eſt, De Nominibus Deiparę. Opus noviſſimum, & pulcherrimum in 7. libros diſtributum, in quo multa, variaque Nomina; tum ex Divinis Scripturis, tum ex SS. Patribus deprompta explicantur. De eo meminerunt Vvaddingus ubi ſupra, & Maraccius lib. 1. de Script. Marianis.

FELICIANVS A' MIRANDA Gallus, regulari obſervantia, & devotionis ſpiritu, præcipuè in inſtruendis ad noſtram Religionem noviter admiſſis, ſatis clarus; ea, quæ ſermone, & opere docuit, non ſuis tantùm, ſed & aliis prodeſſe cupiens, calamo vernaculo exarata, &

& impressa dedit in cui Titulus :

Exercice Spirituel pour toutes les actions de la journée propre aux Novices Capucins . Tom. I. anno 1690.

FELIX BARCINONENSIS Hispanus, Provinciæ Cathaloniæ, verbi Dei non ignoti nominis Declamator, Sac. Theologiæ Lector, & plurium Conventuum Præfectus; Edidit Hispanicè :

Instruçiones de Predicadores para hazer bien los sermones, y predicarles provechosamente : Barcinone apud Ioseph Forcada anno 1679. Tom. I. in 4.

FELIX BRANDIMARTES, natione Siculus, Patria à Castro-Vetrano, Provinciȩ Panormitanȩ alumnus, & Exprovincialis, ac S. Officii contra hȩreticam pravitatem in Regno Siciliæ Qualificator: vir doctus, Concionator non vulgari eruditione exornatus; qui etiam Sacram Theologiam per plures annos in eadem Provincia summa cum doctrinȩ laude nostris exposuit. Scripsit latinè Opus Concionatoribus, præsertim tyronibus, valdè proficuum sub Titulo,

Sapientiæ tubæ scientia ; Idest : *Tractatus Scholasticus de Arte Sacra Concionandi: in quo sex distinctionibus omnia compræhenduntur, quæ sacris necessaria sunt Concionatoribus pro concionibus dicendis, simul & componendis.* Panormi apud Dominicum de Anselmo 1664. in 4. Evulgavit etiam.

Conciones aliquas de Sanctis, & de Sancta Rosalia Virgine Panormitana. Ibidem 1669. in 4.

Panegirici Sacri di diversi Santi. Ibidem apud eundem 1677. in 4.

Cursus Theologicus ad mentem Scoti per quatuor annos juxta 4. Sententiarum libros commodis lectionibus distributus, novis Recentiorum doctrinis locupletatus, & in quatuor Tomos divisus, quibus etiam superadditur quintus, in quo pro Fide tuenda ipsius Sacræ Theologiæ fit usus, & praxis. Panormi 1685.

FELIX GRANATENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Bæticæ alumnnus, Concionator pius, & religiosis moribus decorus; Descripsit Hispanico Idiomate:

Vitam, & Martyrium Ven. Servi Dei P. Fidelis à Sigmaringa Concionatoris Capucini extrac. ex M. S. Ordinis, & ex relatione impressa Molshemij in Helvetia, opera cujusdam Abbatis ex Ordine S. Benedicti. Matriti anno 1669. in 8.

FELIX DE LOS MOLINOS Hispanus, Provinciæ Castellæ filius, Missionarius Apostolicus, Concionator fervidus, ac salutis animarum zelotes, vir probatæ virtutis; Edidit tria Opuscula Hispanico Idiomate, videlicet :

La Veridad, e falsedad de la Confession.

Exortacion fervorosa all' oracion mentale.

Quexas fervorosas de Christo a los Sacerdotes.

FELIX PAMPELONENSIS Navarrus, Provinciæ Aragoniæ Concionator; vir doctus, ac diligens Sacrarum Scripturarum scruta-

tor, Edidit vulgari, ac patrio Idiomate:

Conciones varias. Tom. 2.

Quaresma Ideada. Tom. 1.

Ajudo a morir del Capuchino. Tom. 1. in 4. & Opuſculum, quod inſcripſit:

Malicia conocida. In 16.

FELIX PASSERA Bergomenſis, alumnus Provinciæ Brixiæ, in Arte Pharmaca valdè ingenioſus, ac longa temporis exercitatione excellens; ad commune Phamacopolarum commodum, infirmorum utilitatem, ejuſdemque Artis ſtudioſorum profectum, ex iis, quæ experientia didicit, non ſine ingenti labore Confecit, ac Typis evulgavit Volumen in folio, cujus Titulus eſt Italicè:

Il Nuovo Teſoro degli Arcani Farmacologici Galenici, e Chimici, ò Spargirici diviſo in tre libri. Venetiis apud Ioannem Parè annis 1688. & 1689.

FIDELIS A' S. GERMANO, natione Italus, Provinciæ Mediolanenſis alumnus, Concionator ſuo tempore celeberrimus. Hic, cùm egregia ſupra viros doctos doctrina fulgeret, eximiiſque animæ, & corporis dotibus eſſet præornatus, toti ferè Italiæ, & Principibus, apud quos egit, maximè fuit commendatus. Propter inſigne cōcionandi donum, quo à Deo fuerat inſignitus, à Sanctiſſimo D. N. Paulo Papa V. Apoſtolicus Eccleſiaſtes inſtitutus, zelo percitus animarum, omnes penè Italiæ Civitates peragravit, & admirabiles in animis hominum, præſertim cum Orationi 40. Horarum incumberet, impetus divini ſpiritus, ac mutationes effecit. Erga Beatiſſimam Dei Matrem ſumma, ac ferventiori fuit devotione devinctus, ejus cultum in declamando ſummoperè promovit, eoſque omnes, quos alloquebatur, ad illam dignis obſequiis excolendam, majori, qua poterat, efficacitate ſermonis hortabatur. Hujus Cœlorum Imperatricis, ſicuti & pueruli Ieſu Simulacra pretioſis coronis redimire illi maximè cordi fuit; tantaque extitit in pluribus Civitatibus, & locis hujus coronationis celebritas, ut ea, quæ fidelis hic Dei ſervus, & Virginis famulus huic operi ſedulò incumbens patravit, ſupra fidem humanam tranſcendant. Cardinali Ludoviſio tunc Bononiæ Archiepiſcopo cariſſimus fuit, illique Pontificatum prædixit, qui paulò poſt ad Summum Apoſtolatus apicem aſſumptus, ſub nomine Gregorii XV. hujus prædictionis memor, illum ſacra Cardinalium purpura, tertio menſe tranſacto, decorare ſtatuit: quem tamen honorem ſpiritu ductus humilitatis, poſt gratias immenſas actas Pontifici (raro ſanè exemplo) conſtantiſſimè recuſavit. Scripſit Italicè Opuſculum ſub hoc Titulo:

Eſercitio di amoroſi sforzi, per ridurre il peccatore alla penitenza praticato da F. Fedele di S. Germano Capuccino nelle principali Città d'Italia, maſſime in Roma nella Chieſa di S. Lorenzo in Damaſo in occaſione delle 40. Hore. Prodiit Novocomi apud Hieronymum Ferrovam anno 1614. Evulgavit etiam:

Con-

Concionem de laudibus S. Caroli Borromęi ab eo habitam Mediolani 1620. die 7. Novembris in occasione Canonizationis ejusdem Sanctissimi Cardinalis. Fuit impressa ibidem 1610. Obiit Romæ anno 1622. peractis ibi quadragesimalibus Cócionibus, suarum virtutum, ac præsertim pietatis erga Beatissimam Virginem magno apud omnes specimine relicto: cujus pium affectum, & cultum, etiam in mortis agone constitutus, posteris plurimùm commendavit. Ejus gesta describuntur in 3. Tomo Annalium Capucinorum ad annum 1622. n.41. & seq., illiusq; meminit Andreas Rossottus in Syllabo Scriptorum Pedemont.

FIDELIS A' SIGMARINGA, natione Suevus, Provinciæ Helvetiæ alumnus, vir vitę sanctitate eximius. Natus est Sigmaringæ anno 1580. ex familia Rey honestis, catholicisq; parentibus, & ante Religionis ingressum Marcus Rey cõmuni nomine appellabatur. Puer bonis litteris eruditus, ac in diversis catholicis Academiis educatus fuit: posteà Philosophiæ curriculo, ac utriusque Iuris studio absolutis Doctoratus lauream adeptus, insigne sibi nomen apud suos conciliavit. Anno 1612. ætatis suæ 32. ea, quæ sunt mundi, pertęsus, posthabitis, ac contemptis sæculi honoribus, sacro Psesbyteratus Ordine intiari voluit, ipsoque die festo Seraphici P.N.S. Francisci in Ecclesia nostra Friburgi primum suum Sacrum Altissimo obtulit, eodemque tempore de sanctioris vitæ modo instituendæ cogitans, statim peracto Sacro habitum nostri Ordinis devotissimè induit, & anno sequenti in prædicto loco Religionis pariter, & Fidei professionem solemniter emisit. Inde sacris Theologiæ studiis emensis, ad Concionatoris, Confessarii, ac Guardiani munia obeunda, virtute, doctrina, meritisq; ejus sic exigentibus assumptus; dum pro tempore nostro Conventui Veldkirchensi præsideret, messisque non spernenda in Rhetia, præsertim in Prætigovia appareret, ad illam Vineam à singulari fera depastam denuò excolendam à Superioribus missus, frequentibus ad Populum concionibus habitis, omnes præcipuos illius Regionis viros inculpatæ vitæ suæ exemplo, sancta conversatione, salutaribus, ac efficacioribus, sermonibus, in veræ Catholicæ, & Apostolicæ Romanæ Ecclesię semitam reduxit. Attamen anno sequenti, dum tempore Quadragesimali singulari industria, magnoque spiritus fervore vocationi suæ invigilaret, missionemque de se factam prosequens, è Veldkirchio in Prætigoviã ad spiritualem illarum animarum messem colligendam ascenderet, conspiratione Hæreticorum in eum facta, nec ad momentum se vitæ, corporisque securum prævidens, die 24. Mensis Aprilis, qui erat dies Dominica ante festum S. Marci, facta priùs P. Ioanni Krievvangino socio suo profusis lacrymarum imbribus confessione, Prętigovienses cum omnis generis gladiis, & armis super eum fremebundi irruentes, triaque sęvissima vulnera, & gravissima occipiti ejus in-

infligentes, in duas partes cum cute, & ossibus avulserunt, ejúsque latera gladiis perforantes, flexis genibus pro persecutoribus, & Populo alacriter orans, Martyr inclytus effectus, Fidei Catholicę, & doctrinæ sanctę veritatem proprii sanguinis effusione confirmavit. Ejus corpus in eodem loco usque ad horam circiter octavam sequentis diei jacuit insepultum sanguine undiq; emanans, quod posteà à piis Catholicis secretè tumulatum, è medio tumuli flos flavus, ac rubicundus excrevit, non aliter ac si sanguinis guttis esset perfusus. Quapropter Illustrissimus, & Reverendissimus D. D. Episcopus Curiensis, & Venerabile Capitulum Ecclesię Cathedralis illuc accurrentes, totoque comitante Populo, corpus illud è loco extrahentes, palmas, & serta in manibus gestantes, magna cum pompa, cum musicis, fistulis, vexillisque per aera volitantibus, ad sonitum campanarum, & organorum, loco, *Requiem æternam*, figurali cantu Litanias Beatæ Virginis decantantes, in sua Cathedrali Ecclesia cum Cantico *Te Deum laudamus*, iterùm terrę demandarunt, multisque ibi usque in hodiernum diem miraculis claret.

Qui gloriosum hunc Dei Martyrem noverunt, aliqua posteris suæ doctrinæ, præsertim contra Hęreticos, monumenta confecisse affirmant. In his, sicut habui ex relationibus mihi transmissis, extabat impressa latino Idiomate, absque tamen nomine Auctoris, & loco impressionis:

Disputatio contra quosdam Ministros Hæreticos Prætigovienses de Sancto Sacrificio Missæ, quam tamen progressu tēporis unà cum aliis ejus scriptis periisse, vel potiùs ab Hęreticis in odium Fidei Catholicæ, & hujus Servi Dei, combusta esse credimus.

Ejus vita primò conscripta est cōpendiosè à quodam Reverendissimo, & amplissimo Abbate Benedictino, & edita Lugduni apud Claudium Cainè in vico Cacemi, juxta exemplar, quod priùs fuit impressum Molshemij per Ioannem Hartmannum anno 1623. Novissimè verò satis diffusè illam latino Idiomate exaravit P. Lucianus Montifontanus Capucinus, & prodiit Constantię anno 1674. De illo etiam meminerunt Ardinghellus in Appendice Cong. vocis Turt. Ostenf. 4. ubi dę Capucinis, Martyrolog. Franciscanum die 11. Iulij, Didacus le Quille lib. Franciscus Terlegislator tom. 2. ubi de Martyrib. Marcellinus de Pise Tom. 3. Annal. Capucin. ad annum 1622.

FLAMINIVS DE GRITTIS, natione Italus, Patria Venetus, ex nobilissima illius Vrbis familia, de qua pręclarissimam tradunt memoriam Veneti Annalistę; vir vitę innocentia, zeloq; animarum insignis, necnon evāgelicę prędicationis munere suo ęvo conspicuus; Scripsit Italicè Opusculum sub Titulo:

Piæ Meditationes, sive, Præparationes ad sanctè moriendum. Maceratę apud Petrum Salvionum anno 1620. in 8.

FLO-

FLORENTINVS CALETENSIS (vulgò *de Cales*) Provinciæ Parisiensis alumnus , vir doctus , & vitæ innocentia singularis . Hic inter præclaras divinæ gratiæ dotes , quibus cumulatè ejus anima fuit exornata , maxima exarsit charitate in proximum , & fervore pro Fide Catholica propaganda ; quò fiebat , ut toto penè vitæ suæ tempore saluti animarum incumbens , nullis laboribus frangeretur , acerba æmulorum odia nihili faceret , omnesque aeris, & hominum injurias parvipenderet, dummodò gliscentes hæreses extirparet , Fidem Catholicam dilataret , & animas , quas perfida Calvini Secta in abruptum damnationis præcipitaverat , è Sathanæ faucibus eriperet , & Catholicæ Ecclesiæ restitueret.Quapropter eum Acatholici crudeliter odientes , tartareoque furore in eum delatrantes, Angelum Sathanæ , Locustam Apocalypsis , & Antichristum Florentinum passim appellabant; dicentes, eum esse Lupum Diaboli, qui in caulas eorum ingressus oves mactabat , totumque gregem in discrimen salutis æternæ adducebat . Volentes itaque sibi, suisq; fœdis erroribus consulere , quibus incautam plebem de pulpito iniquitatis blasphemando obstringebant ; timentes , ne concussis hæreseos fundamentis magna illorum pars cognitis absurdis penè innumeris , quibus scatet eorum perversa Religio , ad Romanæ Ecclesiæ partes transirent , inito consilio , eum de medio tollere decreverunt , quòd & factum est venenati vini potione ; & sic toxici spiculo ab illis mortiferè sauciatus , illicò ad Ecclesiam confugiens , audita missa , magno pietatis affectu , & in crepidine Altaris tota Fratrum circunstante corona , non minori devotione Sacro Viatico sumpto , junctis manibus placidissimè obdormiens , ad Martyrij palmam , quam sæpiùs ardenti animo concupierat, evolavit. Scripsit Gallico Idiomate (sed nescimus , an sit impressus)

Tractatum Theologicum contra communem Hæreticorum propositionem ab illis pertinaciter assertam, nimirum : Bona opera nostra non esse ad salutem necessaria , cùm pro nobis abundè Christus satisfecerit . Obiit in nostro Conventu Caletensi anno 1625. & eodem die alii 14. Fratres de familia ipsamet venenati vini potione ab Hæreticis assumpti in odium Fidei corona Martyrum dignati fuerunt . Videndus Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capucin. ad annum prædictum , in quo gesta Florentini describit n. 123. pag. 586.

FLORENTIVS BONNENSIS Germanus,Provinciæ Coloniæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Lector emeritus , elaboravit ad vsum suæ Provinciæ , & prælis submisit :

Cæremoniale Sacrum secundùm Ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ . Tom. 1. anno 1690.

FLORENTIVS DE HANSVVICH , natione Belga , Patria Mechliniensis (vulgò de *Mechelen* , sive de *Malines*) Provinciæ Flandriæ Concionator , ac Diffinitor ; vir doctrina , ac multiplici erudione illustris . Hic effulsit piissimo erga Imma-

maculatam Dei Matrem affectu, in cujus laude, cui impar est omnis humanæ linguæ præconium, frequentes ad Populum Conciones habuit, è quibus grande conflavit Volumen spiritum, devotionem, & viri sapientiam mirificè exhalans, illudque latinè evulgavit sub hoc Titulo:

Cornucopia Concionatorum de Sacratissimæ Virginis Dei Genitricis MARIÆ Mysteriis. Tom. 2. in fol. Antuerpiæ apud Guilelmum Lesteenium anno 1646. De illo meminerunt Hippolytus Maraccius de Scriptor. Marianis litt. F. & Vvaddingus de Scriptoribus Ordin. Minorum.

FORTVNATVS A' BONONIA ex familia Alamandini, ejusdem Provinciæ Concionator, Philosophicæ, ac Theologicæ doctrinæ, Politiarumque litterarum; variæque eruditionis laude commendatus; Edidit:

Historiam de Missionibus Angolę, Congi, & aliis Regnis Aphricę, ac Indiarum, cum moribus illarum Regionum. Tom. 1. in fol. Bononię 1687. per Iacobum Montium.

FRANCISCVS ANDEGAVENSIS, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis; vir doctrina, morum exemplaritate, Verbi Dei prædicatione, Fideique Catholicæ dilatandæ zelo, in sua Provincia satis notus; suppresso nomine Descripsit:

Historiam Missionis FF. Capucinorum ad Regnum Marochij in Aphrica, cura, & ordinatione P. Ioseph le Clerc Parisiensis Capucini, omnium Missionum tam Orientalium, quàm Occidentalium Commissarius Generalis. Nyorti apud Viduam Ioannis Bureau anno 1644. Tom. 1. in 8.

Vitam, & gesta ejusdem P. Ioseph le Clerc Capucini. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1645. in 4. Alia Opera scripsisse ex relationibus habemus, eorum tamen Titulum nondum accepimus. De illo meminit Vvaddingus lib. de Script. Ord. Minor. litt. F.

FRANCISCVS DE ANFRONT Gallus, Provinciç Normanniæ alumnus; vir doctus, ac varia eruditione insignitus; Scripsit, & edidit Gallico Idiomate librum sub Titulo:

La Science du Prince. Tom. 1. in 4.

FRANCISCVS AQVILANVS, Provinciæ Aprutiorum Sac. Theologiæ Professor, ac Concionator suo tempore celeberrimus, ob eloquentiæ, ac doctrinæ titulos immortali omnium plausu recolendus; Edidit ex Antonio Toppio in sua Bibliotheca Neapolitana:

Conciones nonnullas de diversis materiis.

FRANCISCVS AB AQVISBORMIIS [quod est Oppidum in Rhetia] Provinciæ Mediolanensis alumnus; vir vitæ sanctitate, doctrinæ excellentia, ingenii felicitate, ac concionandi munere suo ævo illustris. Hic, cùm à Gregorio XIII. Pontifice Maximo, opera S. Caroli Borromæi, apud Catholicos Helvetiorum Principes cum Commissarij Genera-

neralis poteſtate fuiſſet deſtinatus, ut Orthodoxas veritates coram illis proteſtaretur, cuncta illius Regionis Oppida permeans, Hęreticos Miniſtros, quocunque loco illos offendebat, veræ Fidei argumentis coarguens, non ſolùm eorum perfidiam improbabat, verùm etiam divini ſpiritus virtute, ac veritatis luce, Catholicam Religionem viriliter propugnando; non modò in illa imbecilles confirmavit, quinimmò ex Miniſtris, aliiſque Hęreſum diſſeminatoribus, plurimos ad Romanæ Eccleſiæ gremium reportavit. Incredibilia ſunt, quæ paſſus eſt ab Hęreticis evangelicus iſte Miſſionarius: ſæpè enim ab eis ludibrio habitus, luto, & ſaxis impetitus, in altam foveam gelu conſtrictam demerſus, venenum etiam aliquando illi in poculo propinarunt: à quo tamen orationis antidoto, nullum damnum, aut moleſtiam paſſus, illius ſanctitatem admirantes, & divinum quoddam in illo eſſe ſub ſpecie hominis concludentes, quamplurimi utriuſque ſexus eorum erroneam ac protervam ſententiam relinquentes, Calviniſmum, cui hactenus pertinaciter adhæſerant, tanquam Sathanæ inventum, magno ſpiritus fervore abjuraverunt. Scripſit Franciſcus, & Typis dedit:

Acta Diſputationis ab eo habitæ in Rhetia cum quodam Miniſtro Hęretico de la Rochelf nuncupato de Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento anno 1576. Magna cum ſanctitatis fama obiit Vraniæ in Helvetia anno 1583. diemque ſui obitus longè ante prædixit. Ejus mortem, non ſolùm Vraniæ Cives, & reliquæ Catholicorum Vrbes lacrymis, ac ſolemnibus exequiis ſunt proſecutæ, verùm etiã Sanctus Carolus Borromæus, cùm primùm de illa nuncium accepit, acerbè lacrymatus in hæc verba prorupiſſe dicitur: *Magnus Dei Servus Eccleſiam deſerit, ejus morte illa hodie gravem jacturam patitur.* Vide Tom. 2. Annalium Boverij ad annum 1583.

FRANCISCVS A' BAGNONE, qui eſt Pagus Diœceſis Sarzanenſis, Concionator Provincię Inſubriæ; vir probitate vitæ, ac ſingulari animi demiſſione inſignis, propter morum ejus candorem, & ſimplicitatem, Sereniſſimis Parmæ, & Placentiæ Principibus apprimè carus, ac familiaris; ad eorum inſtantiam ſcripſit, ac typis dedit Italicè Volumina duo ſub Titulo:

Conſiderationi divote, e ſpirituali delle grandezze di Dio ſpettanti a' principali Miſterj dell' humana Redentione. Parmę apud Galetium Roſatum anno 1683. Tom. 1. in 8.

Eſercitio Spirituale per amar Dio nel più alto, e perfetto modo poſſibile. Ibidem anno 1685. Tom. 1. in 8.

FRANCISCVS BARBARANVS, natione Italus, Patria Vicentinus, ex Comitibus de Barbaranis in illa Vrbe nobiliſſimis; vir divini honoris zelo plenus, ſalutis animarum cupidus, doctrina, religioſis moribus, ac ſingulari vitæ integritate præornatus; Scripſit Ital.

Hiſtoriam Eccleſiaſticam Vrbis Vicentinæ, nec non ejus Territorij,

& *Diœcesis in duos Tomos in 4. distributam*. Primus Tom. impressus est Vicentiæ apud Christophorum Rubeum anno 1649. Secundus Ibidem apud eundem anno 1652. Scripsit etiam tria Opuscula valdè utilia, quorum Titulus est:

Horologium Spirituale, seù Conciones in omnes Sanctissimæ Virginis Festivitates cum Exercitio ad B. Virginem salutandam. Venetiis anno 1641.

Directorium Vitæ spiritualis. Venetiis apud Io: Baptistam Costanum 1647. in 8.

Monile Spirituale hominis Christiani. Vicentiæ apud Heredes Petri Grossi anno 1651. in 4.

Sublatus nobis vir piissimus Vicentiæ anno 1656. ætatis suæ 63. cujus etiam virtus in diutinæ infirmitatis languore maximè enituit, & præclara posteris patientiæ exempla imitanda abundè reliquit. De eo meminerunt Vvaddingus lib. de Script. Ordinis Min. & Maraccius in Append. Biblioth. Marianæ litt. F.

FRANCISCVS A' BOSCHO Valdebiensis, Italus, Provinciæ Venetiarum alumnus, in arte medica valdè peritus; qui per plures annos in sua Provincia infirmorum Fratrum curæ Præfectus, summa charitate erga illos fuit solicitus; Composuit ad communem utilitatem, præsertim pro Religiosis, qui obsequiis ægrotantium assistunt Opusculum sermone Italico sub hoc Vitulo:

La Pratica dell'Infermiere, nella quale con osservatione fondata nell'uso di moltissimi anni, si addottrina il caritativo, & assistente Infermiere per ben conoscere, e ne' casi repentini applicare li rimedij proportionati a' mali de' suoi infermi. Veronæ anno 1664. in 4. & 1671. in 8. Venetiis iterùm anno 1674. in 12. apud Ioannem Baptistam Merlum.

FRANCISCVS CAMBERIENSIS, natione Allobrox, Provinciæ Sabaudiæ alumnus, Sac. Theologiæ Professor, egregius Concionator, ac per totum quinquennium Minister, & Commissarius Generalis; vir tum generis nobilitate, tum animi præstantia, ac perfecta apostolicæ vitæ observantia admodum cómendatus; Scripsit ad utilitatem Religiosorum nostræ Congregationis librum sub Titulo:

Religiosæ, ac Regulares FF. Capucinorum exercitationes in quatuor libros distributæ. Fuerunt impressæ Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1624. & 1627. in 4. & De eo meminerunt Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Min. & Rossottus lib. de Scriptor. Pedemontii.

FRANCISCVS A' CANOBIO, natione Italus, Provinciæ Mediolanensis alumnus; vir vitæ perfectione, sanctisque moribus illustris, summus paupertatis, humilitatis, atque honestatis amator, divini cultus admodum studiosus, regularis observantiæ validus propugnator: qui vitæ austeritate, & abstinentia rigidus, totum ætatis suæ tempus in jejuniis, & orationibus usque ad extremum senium consumpsit; Scripsit Italicè, posterisque reliquit:

Volumen Chronographicum, in quo

quo fidelissimè exaravit res gestas ab initio, ac Religionis nostræ primordiis à viris illustribus usque ad annum 1570. Ex quo Zacharias Boverius Annalium Capucinorum Historiam partim desumpsit.

Obiit Mediolani in nostro Conventu S. Victoris anno 1570. ætatis suæ 85. Religionis 67. & de eo honorificè meminit idem Boverius Tom. 1. Annalium.

FRANCISCVS A' CENTO, natione Italus, Patria Ferrariensis, (vocatus tamen à Cento ob djuturnam parentum in illo Oppido mansionem) Provinciæ Romanæ alumnus; vir doctus, & eruditus, & verbi Dei Declamator fervidus; Scripsit:

Conciones Quadragesimales, quas prælo paraverat, sed morte præventus M. S. reliquit: Asservantur in nostra Bibliotheca Genuensi.

FRANCISCVS A' CHIERCIARO, Cosentinæ Provinciæ Concionator; vir devotus, & religiosæ vitæ exemplis ornatus; Edidit Italicè:

Coronam Sanctissimæ Trinitatis ab eo compositam, in qua operationes ad intra, & ad extra ejusdem Individuæ Trinitatis recitantur. Cosentiæ apud Mollum 1680.

FRANCISCVS A' CONCHA Neapolitanus, ejusdem Provinciæ alumnus; vir doctus, religiosis, ac sanctis moribus illustris. Hic, cùm ex mandato Superiorum Panormum adnavigaret tempore Quadragesimę in illa Civitate concionaturus, in manus Turcarum Piratarum incidit, & captivus Algerium ductus, vilissimo, ac gravissimo servitutis jugo pressus, duram illam Barbarorum tyrannidem maxima animi fortitudine sustinuit; in eaque Vrbe verbum Dei Fidelibus concaptivis quotidie prædicans, eorum animos miseranda illa servitute oppressos sublevavit, & ad laborum tolerantiam, Fidei constantiam, mutuam charitatem, Deique amorem suo exemplo sedulò provocavit; Scripsit:

Epistolam ad Vicarium Provincialem Neapolitanæ Provinciæ, in qua captivitatem suam illi exponit, spiritusque sui fervorem in tribulationibus, & ærumnis illi aperit. Fuit impressa Panormi anno 1580. Angoribus, & pressuris confectus migravit ad Dominum Algerii in eadem captivitate anno 1584.

FRANCISCVS DE FRANCHIS, natione Italus, Patria à Vetro (quod est Oppidum satis delitiosum ad littus maris Tyrrheni) vir eruditione, & doctrina admodum præstans; propter jucundam morum ejus elegantiam omnibus carus, & amabilis, & eminentem in concionando facundiam, ac dulcedinem valdè celebris: qui etiam suam Lucaniæ Provinciam magna cum prudentiæ, & regularis observantiæ laude, per integrum sex annorum curriculum administravit. Scripsit, & evulgavit Commentaria doctissima super Oseam Prophetam, quibus hunc prefixit Titulum:

Salvator Mysticus, sive, Oseas enucleatus. Tom. 3. in fol. *Est Opus summo studio elaboratum, subtili-*

tate Moralium Conceptuum, atque SS. Patrum, Doctorumque placitis in expositione tum Litterali, tum Morali, ac Mystica adductis. Primus Tomus fuit impressus Panormi apud Alphõsum de Isola anno 1643. Secundus Salerni apud Franciscum Savium anno 1647. Tertius verò Neapoli apud Hyacinthum Passerum 1650. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

FRANCISCVS DE FVNIANO, natione Italus, Provinciæ Bononiensis alumnus; vir [ut ait Boverius] verus Israelita, in quo dolus nunquam fuit: qui toto vitæ suæ tempore innocentioris, atque illibatæ conscientiæ candorem, mentisque, & corporis puritatem conservavit; & paupertatis exactissimus æmulator, despectam sui corporis, & exterioris cultus existimationem, summo studio est prosecutus. Præclara ejus vis animi, ac doctrinæ excellentia tum in Sacris litteris, tum in Philophicis, ac Theologicis Facultatibus grande illi nomen dederunt; ita ut celeberrimus omnium, qui suo tempore floruerunt, prædicator fuerit existimatus. Omnes ferè Italiæ Civitates eum concionantem audierunt, præsertim Bononia, ubi tempore Quadragesimali verbum Dei in Ecclesia S. Petronii annuncians, tantus fuit concursus Populorum, ut vix Templum illud augustissimum illos capere posset. Multa ferunt scripsisse ad Conciones spectantia; solùm extat:

Volumen unicum Concionum, & Sermonum, de virtutibus, & vitiis, quod M. S. conservabatur in Bibliotheca Ariminensi, ex relationibus Provinciæ Bononiensis. Meritis, ac virtutibus clarus, plurimis pro spirituali Ecclesiæ ędificatione, tum prędicando, tum operando laboribus exantlatis, mercedis coronam accepit Faventię anno 1579. De illo meminit Boverius, qui illius præclara gesta describit in Tom. 1. Annal. Capucinorum §. 6.

FRANCISCVS GENARDVS, natione Allobrox, Patria Cambeciensis, Provinciæ Sabaudiæ Concionator, vir religiosis virtutibus clarus, tum contemplativę, tum activæ vitæ charismatibus decoratus: qui ad Missionarii Apostolici munus exercendum destinatus, prædicatione, catechismo, Doctrinæ Christianæ explicatione plurimos ab Hęreticali morbo, & perfidię languore liberavit, & ad orthodoxam Fidem amplectendam perduxit; Scripsit latinè:

Historiam Episcoporum Civitatis Augustæ Pręloriæ. Extat M. S. in Bibliotheca Episcopi Salutiarum. De eo meminit Andreas Rossottus in Syllabo Script. Pedemontii.

FRANCISCVS LONGVS, natione Italus, Patria à Coriolano (quod est præclarum Superioris Calabrię Oppidum) Provinciæ Romanæ Concionator, & Diffinitor, & in Provincia Cosentina Minister Provincialis: vir doctrina, & eleganti sapientia pręornatus, acerrimus doctrinę S. Bonaventurę sectator: qui per plures annos Sacrã Theologiam secundùm mentem ejusdem Seraphici Do-

Doctoris Nostris explicuit; & exactioris observantiæ zelo, apostolicęque vitę exemplis Seraphicam Religionem illustravit. Scripsit plurima, eaq; diversis temporibus fuerunt impressa, quorum Titulum hìc exhibemus.

Tractatus de Casibus reservatis juxta Regulam Clementis VIII. Regularibus omnibus præscriptam. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1616. in 8. Coloniæ apud Antonium Bethzerum anno 1619. in 4. Venetiis 1614. In ultima tamen editione, quæ facta est Lugduni anno 1623. adeò in multis locis ab Auctore auctus, & locupletatus est, ut novum Opus jurè vocari possit.

Tractatus de Iudicio Regulari. Tom. 1. in 8. Colonię apud Antonium Bethzerum anno 1619.

Summa Theologię ad instar Summæ D. Thomæ ex Operibus D. Bonaventuræ compacta, variisque annotationibus illustrata, & in 7. Tom. in fol. distributa, ut constat ex Bulla Gregorij XV. quæ est impressa in principio primi Tomi Breviarij Chronologici ejusdem Auctoris. Primus Tomus tantùm fuit impressus Romæ ex Typographia Vaticana sumptibus R. Cameræ Apostolicæ. Sex reliqui propter Auctoris mortem nondum in orbe clarescunt.

Breviarium Chronologicum Pontificum, & Conciliorum omnium, quæ à S. Petro usque ad hæc nostra tempora celebrata sunt: in quo annuatim Pontificum Vitæ, eorumque Constitutiones, & Bullæ, Conciliorumque omnium, tam Generalium, quàm Provincialium, Acta quoque Hæreticorum, & eorum perversa Dogmata, Damnationes, Confutationes, Schismata, persecutiones, eorumque extinctiones; & denique quæcunque insignia in ipsa Dei Ecclesia acciderunt, breviter, & clarè enarrantur. Tom. 1. in fol. Lugduni sumptibus Ludovici Prost anno 1633.

Summa Conciliorum omnium, quæ à S. Petro usque ad Gregorium XV. celebrata sunt, juxta Chronologiam Cardinalis Baronij præcipuè, & aliorum Virorum illustrium Ecclesiastica monumenta, historicaque, adjunctis in loca præcipua, & difficilia quamplurimis annotationibus, cui etiam accessit Appendix omnium Conciliorum Galliæ, eorum scilicet, quæ in hac Summa desiderabantur. Dividitur in 2. Tom. in fol. *In primo continentur præludia varia, annotationes ad Canones Apostolorum, & ad Concilia à primo Ierosolymitano, quod celebratum fuit anno undecimo Christi usque ad Aurelianense Quintum habitum anno* 552. Antuerpiæ 1623. ex Typographia Plantiniana Balthasaris Moreti. *Secundus Tomus continet reliqua Concilia, quorum ultimum fuit Mechliniense undecimum habitum* 1607. Ibidem apud eundem Typographũ 1623. & Parisiis in secunda editione apud Viduam Petri Chevalier anno 1639.

Expositio in Bullam Clementis VIII. de Largitione munerum omnibus Regularibus utriusque sexus interdicta. Lugduni 1623.

Ex-

Explicatio in Bullam Cęnę Domini, & de Absolutione à Casibus dictæ Bullæ. Ibidem apud Ludovicum Proſt 1623. in 4. Italicè verò ſcripſit:

Horologium Spirituale, ſive 24. Meditationes in omnibus feſtis Beatę Mariæ Virginis. Romę apud Gulielmum Pacciottum anno 1625. in 8.

Horologium Spirituale, ſive 24. Meditationes in totam Paſſionem D. N. IESV Chriſti. Venetiis apud Io: Baptiſtam Giottum 1626. Tom. 1. in 8.

Exercitium Angelicum pro ſalutanda Deipara Virgine MARIA. Ibidem apud eundem 1626. Tom. 1. in 8.

Illuſtribus perfectionis teſtimoniis à Deo probatus, mortalis vitæ curſum peregit Romæ anno reparatæ ſalutis 1625. ętatis ſuæ 63. nono Kalendas Ianuarij. De illo meminerunt Hippolytus Maraccius lib. de Script. Marianis, Vvaddingus de Script. Ord. Minorum, & Torreçilla lib. Specul. Seraph. Relig. ubi de Capucinis.

FRANCISCVS DE LVGANO, Provinciæ Mediolanenſis Cōcionator, vir ſua ætate ob doctrinæ præſtantiam, ac morum probitatem valdè commendatus; Compoſuit librum:

De Miraculis Sacratiſſimæ Euchariſtiæ. Ex Vannotio Tom. 3.

FRANCISCVS DE MADERVIL, natione Hiſpanus, Concionator; Edidit Opuſculum ſub Titulo:

Eruditio Tertiariorū anno 1690.

FRANCISCVS MANFREDVS, natione Italus, Patria à Rhegio-Lepidi, Provinciæ Bononienſis alumnus; vir ſanguine clarus, ſed nobilitate doctrinæ, verbi Dei prædicatione, & religioſarum virtutum ſtemmate clarior. Fuit Poeta valdè elegans, acutioris intellectus, & ſublimioris eruditionis Philoſophus, totamque ſuam Provinciam ſua doctrina, & virtutibus plurimùm illuſtravit. Plura ſcripſit, ſicut habemus ex relatis; ſed prelo tantummodò videmus pauca. Ea ſunt:

Oratio de laudibus S. Caroli Borromæi ab eo habita in Eccleſia Cathedrali Placentiæ anno 1614. Ibidem apud Heredes Ioannis Baptiſtæ Bazachij 1614. in 4.

Oratio ad Cives Parmenſes in gratiarum actione pro ortu Sereniſſimi Ducis Parmæ, & Placentiæ. Ibidem 1625. in 4.

Oratio in Beatificatione S. Franciſci Xaverij ab ipſo habita Bononiæ in Eccleſia PP. Societatis Ieſu. Bononiæ 1620. in 4.

Carmina varia, & Elegiæ in ortu Magni Principis Etruriæ Ferdinandi. Bononiæ 1612.

Poema elegans, & pulcherrimum de laudibus Villæ Arietinæ ad Sereniſſimum Ducem Parmenſem. Ibidem 1612. De eo meminit Vvaddingus lib. de Script. Ord. Minorum:

FRANCISCVS MAVSOLENSIS Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, ac Miſſionarius Apoſtolicus; vir doctus, nec vulgariter eru-

eruditus; Composuit aliqua Opuscula Idiomate Gallico; videlicet:

De modo faciendi confessionem generalem.

De modo orandi, & meditandi.

De modo ignorantes catechizandi,

De modo gratiam Dei post confessionem conservandi.

FRANCISCVS DE MAZZARA, natione Siculus, alumnus Provinciæ Panormitanæ, & in Provincia Messanensi Minister Provincialis. Hic, cùm inter Patres Conventuales scientia, atque doctrina excellens Theologię cathedram Panormi, & Bononię publicè sustinuisset, ardentiori studio regularis observantię eodem tempore incumbens, anno 1562. ad Capucinos migravit: inter quos vitę innocentiam, quam in priori Religione anteà sibi comitem adsciverat, nova virtutum prole in arctiori Instituto accumulavit. Etiam Superiorum nostrorum jussu Theologicas Disciplinas, & Sacram Scripturam per tredecim annorum seriem exposuit; eoque in munere insignem eruditionem cum pręclaris apostolicę vitę exemplis conjungens, multos in Panormitana Provincia, tum ad perfectam Seraphicę Regulę observantiam erudivit. Multa ferunt scripsisse, quę temporis injuria perierunt. Extant tamen M. S.

Prælectiones in libros Aristotelis. Tom. 3. in 4.

Pręlectiones Theologicę secundùm Doctrinam Scoti. Tom. 4.

Obiit in nostro Conventu Drepanensi anno 1588. Vide Boverium. Tom. 2. Annal. Capucinorum.

FRANCISCVS MEDIOLANENSIS, ejusdem Provincię Minister Provincialis, ac in Romana Curia Procurator Generalis, natus est Mediolani anno 1530. Patre Ioanne Arconio Cretensi, nobili Iurisconsulto, habitumque Religionis Seraphicę suscepit anno ętatis suæ 13. Vir fuit valdè doctus, singularis prudentiæ, profundæ humilitatis, ac altissimè contemplationis, apostolico spiritu à Deo imbutus, gratięque cœlestis ubertate in prędicando ditatus, universas ferè Italiæ Civitates peragravit: in quibus admirabiles ad pęnitentiam motus, innumeraque animarum lucra reportavit; tamque ingens de vitæ illius sanctitate, sermonis efficacia, cœlesti doctrina apud Populos fama fuit, ut non immeritò novus Italiæ Apostolus fuerit appellatus. Acerrimus extitit Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis MARIÆ propugnator, ejusque venerationem mirificè propagavit. Quapropter etiam scripsit:

Volumen, in quo doctissimè tractat de Immunitate ejusdem Virginis Deiparæ ab omni peccati originalis macula. Citatur à Pagnotio lib. de Maria Triumphante pag. 328. Felicissimo fine vitam conclusit Romæ anno 1583. sub Clemente Papa VIII. cui acceptissimus extitit, eumque propter candidam ejus morum innocentiam summis benevolentiæ officiis est complexus. Vixit in Religione annos 45. Ejus vita describitur à Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum, quo obiit 1583.

FRAN-

FRANCISCVS MEVDONENSIS Parisiorum Provinciæ Concionator, & in humanioribus litteris admodum excultus, penitiora tum dicendi, tum scribendi arcana linguæ scrutatus, non sine ingenti sui labore, & studio, æqualique presertim juniorum addiscentium commodo, & utilitate composuit, & publici juris fecit librum, quem prænotavit Gallicè:

L' Esprit de l' Ortographie Universelle. Tom. 1. anno 1689.

FRANCISCVS DE MOLINS Gallus, Provinciæ Lugdunensis Ecclesiastes, Sacræ Theologiæ Professor; vir in Scholasticis Disciplinis admodum versatus; Edidit:

Integrum Cursum Philosophicum ad mentem Scoti in 3. Tom. in 8. distributum. Lugduni anno 1687.

FRANCISCVS A' MONTECALERIO Pedemontanus; ejusdem Provinciæ Theologus, & Concionator; vir generis nobilitate clarus, clarior tamen vitæ probitate, morumque perfecta compositione. Hic in Vallibus Subalpinis à P. Ioanne Veneto tunc temporis Commissario Generali Missionarius Apostolicus destinatus, concreditum sibi munus evangelicum indefesso labore utilissimè administravit, universamque ferè Macrensem convallem peragrando, dispersasque Villas sua prædicatione perlustrando, cooperante divine gratiæ adjutorio, cunctos Vallicolas à Fide aberrantes Catholicæ Ecclesiæ reconciliavit: insuper, & Draconensem Pagum Doctrinæ Christianæ institutione, catechismo, sermocinatione, divinique cultus reformatione ab Heresi expurgando, uberrimam ex eo in horrea Ecclesiastica messem collegit. Scripsit Italico Idiomate:

Narrationem Historicam suæ Missionis in Vallibus Macræ, & Draconerij, cum relatione earum rerum, quæ simul cum sociis operatus est pro reductione Vallicolarum ad Fidem Catholicam. Ad Serenissimum Principem Victorium Amadeum Caroli Emmanuelis Sabaudiæ Ducis &c. Filium primogenitum.

FRANCISCVS A' MONTEPOLITIANO, natione Italus, Provinciæ Etruriæ alumnus, ex nobili Buratorum Familia ortus, ac Marcelli II. Pontificis Maximi consanguineus; vir vitæ puritate venerandus, omnium virtutum corona decorus: qui in verbo Dei evangelizando ingenti divinæ sapientiæ lumine illustratus, multos ex utroque sexu Fidelium fervore sui spiritus, & apostolice vitæ exemplis ad penitentiam provocavit; Scripsit latinè:

Annotationes super quatuor Prophetas Majores, præcipuè super Ezechielem Prophetam. Habentur M.S. lacere tamen, & in pluribus paginis diminutæ. Obiit in nostro Conventu Senensi anno 1571. dum tempore Adventus in Ecclesia Metropolitana ejusdem Civitatis Conciones ad Populum haberet, magnamque sancti nominis famam posteris reliquit. Ex Boverio Tom. 1. Annal. Capuc. ad annum prædictum.

FRANCISCVS DE NIGRO Genuensis ex Illustrissima illius Vr-

bis

bis Familia. Hic anno ætatis suæ 16. cùm singulari ingenii claritudine prefulgeret, omniumque liberalium Artium, quæ nobiles adolescentes exornant, esset abundè peritus, & indulgente natura propter venustam ejus morum, corporisque elegantiam ad sui affectum cunctorum animos inclinaret, divini amoris flammis in corde accensus, spreto mundi culmine, in Capucinorum Religione se Dei obsequio mancipavit, & in Conventu Genuensi S. Barnabæ Seraphico jugo subjectus, ætatis, & penè naturæ vires superans, Religiosæ pietatis, & exquisitæ sapientiæ semina dedit. Concors fuit huic initio religiosæ vitæ progressus: nam brevi tempore, cùm singulari virtutum varietate niteret, ad sacra studia promotus, Theologus, ac sacri verbi Declamator factus insignis, tam in Philosophicis, quàm in Divinis aliis Facultatibus Magisterio decoratus, in Romana Curia per integrum duodecim annorum spatium Procurator Generalis, ac semel totius Ordinis Vicarius fuit constitutus. Inde Sac. Congregationis Concilii Tridentini, Episcoporum, & Regularium ab Vrbano VIII. Consultor deputatus, eodemque tempore Apostolici Collegii, Romanæque Curię Predicator electus, vehementibus suis concionibus, eloquio nitido, doctrina admirabili, eruditione sublimi, prudenti consilio, animi candore, cordis virtute, zelo Fidei, laboribus pro Christi gloria, exaltatione Romanæ Ecclesię, Religionis incremento, & animarum beneficio assiduis, omnes Italię Vrbes, presertim Romam admiratas effecit. Dignus sanè, quòd ipsemet Christi Vicarius Vrbanus VIII. ejus virtutes gravi encomio in Sacro Concistorio celebratus, illum inter Sacros Purpuratos, & Ecclesię Principes constituendum decreverit. Multa scripsit, quę negotiis gravissimarum rerum prępeditus, voto suo ad limam adducere, & pręlis submittere haud potuit. Extant tamen in nostra Bibliotheca Genuēsi M. S. formoso satis charactere:

Conciones Apostolicæ, quas per totum integrum sexdecim annorum decursum habuit in Sacro Palatio in 4. *Tomos in fol. distributę.*

Conciones ab eo declamatę in præcipuis Italiæ Civitatibus temporibus Adventus, & Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Rhetorica Ecclesiastica, quam tam à Profanis, quàm à Sacris Scriptoribus deprompsit in quatuor Tractatus divisa. Habetur M. S. in eadem Bibliotheca in 4.

Syllabus omnium Declarationum, quæ factæ sunt à Sacra Congregatione super Concilium Tridentinum. M. S. in Bibliotheca nostra Portus Mauritii.

Sermo de Passione D. N. IESV Christi ab eo habitus in die Parasceves in Metropolitana Ecclesia Genuensi anno 1609. *die* 17. *Aprilis.*

Oratio ab ipso habita Genuæ in eadem Ecclesia Metropolitana ad Senatum Genuensem in die Vnionis 12. *Septembris*, impressa apud Iosephum Pavonem anno 1608. in 4.

Obiit Genuę in nostro Conventu

Immaculatę Conceptionis anno Iubilæi 1650. ætatis suæ septuagesimo, Religionis 53. De illo meminerunt Raphael Sopranis, & Abbas Michael Iustinianus lib. de Scriptor. Liguribus, Raphael de Turri lib. de Cambiis, Leonardus Honoratus de Leotardis lib. de Vsuris, & alii.

FRANCISCVS NVGENTIVS Hybernus, Missionis Hybernicæ Capucinorum Institutor: in Provincia Belgica, cujus fuit alumnus, sæpiùs Guardianus, & Diffinitor, Provinciæ Colonię Fundator, ac Commissarius Generalis: Vir piissimis vitæ moribus exornatus, præclaris ingenii, ac industriæ dotibus perpolitus, scientiarum ferè omnium merce abundè refertus, Hebręi, ac Græci Idiomatis interpretandi adeò excellens, ut transfusus in eum Hebręorum, ac Græcorum Auctorum genius videretur. Cùm esset in Theologia Mystica eximius Magister, ac longa temporis exercitatione versatus, præclarum Opus scripsit in Defensionem Ioannis Taulerii, cujus Titulus est:

Taulerus expensus, ac defensus, ejusque doctrina veluti erronea ab æmulis vindicata. Tom. 1. in 4.

Scripsit etiam aliud Opus Mysticum sub Titulo:

Secreta Itinera Orationis. Tom. 1. in 8.

Floruit sub Paulo V. cui fuit acceptissimus: qui etiam, aliquando loquens cum Cardinali Bellarmino, illum vocavit, Lumen Ecclesiæ, & Fidei Catholicæ ornamentum.

FRANCISCVS DE NVIT Gallus, Provinciæ Franciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; edidit latinè Opusculum inscriptum:

Turris David ædificata cum propugnaculis, milleque clypei ex illa pendentes, ad defensionem Constitutionum Regularium Fratrum Capucinorum. Tom. 1. in 8.

FRANCISCVS REPANTVS, natione Picenus, Patria Æsinus, vir suo sæculo illustris. Hic, ex nobilissima illius vrbis natus Familia, Philosophica, ac Sacrorum Canonum, felici Minerva, studia assecutus, suæ Patriæ fuit electus, ac designatus Episcopus; sed, Deo simul illustrante, & vocante, Episcopatui, ac sæculo nuntium mittens, in pauperes Christi IESV omnibus suis facultatibus largè, & misericorditer distributis, ad Sacram Minorum de Observantia Religionem se contulit: in qua strenuè per quadraginta trium annorum spatium Deo militans, Prædicatoris Apostolici à Paulo III. Pontifice Maximo munere decoratus, in vinea Domini excolenda plurimùm laboravit, & ex ejus prædicatione, veluti oliva fructifera in domo Domini, perennes Cęlo fructus eruperunt; attamen, cùm esset regularis, simul & arctioris observantiæ studiosissimus, Congregationi Capucinorum associari voluit anno 1534. indèque in Capitulo Romæ congregato 1543. quod fuit quintum in Ordine, tertius Vicarius Generalis electus, sic juvenescentem Religionem ad mentem S. P. Francisci est moderatus, ut nihil, quod

ad

ad veri Patris officium spectat, unquam prætermiserit. Zelo enim, prudentia, animi constantia, alta naturę vi, multarumque rerum peritia abundè cumulatus, etiam cęterarum virtutum, quæ virum Apostolicum constituunt, prævio omnibus fulgore refulsit. Quædam animi sui pietatem redolentia Opuscula scripsit, inter quę impressa videmus:

Circulum Divini amoris, in quo, quo pacto Deus diligendus sit super omnia, disertissimè traditur. Romæ anno 1521. Tom. 1.

Explicationem Doctrinæ Christianæ, quæ plurimùm à Marcello Secundo Summo Pontifice collaudata, jussu ejusdem Pontificis inter Vaticanæ Bibliothecæ Codices fuit asservata.

Responsionem ad singulos articulos Concionatoribus Capucinorum transmissos per Cardinalem Carpensem tunc Ordinis Protectorem, jubente Paulo III. Summo Pontifice. Plurimis pro Religione, & pro Dei Ecclesia piissimis laboribus perfunctus, gloriosum vitæ finem imposuit Perusiæ, anno 1549. ętatis suę 46. ejusque merita Deus post mortem nonnullis signis, & miraculis declaravit. Gesta ipsius describuntur à Boverio Tom. 1. Annal. Capuc. ad ann. 1543. & 1549. & de eo meminerunt honorificè Tossinianus in Seraphica Historia lib. 3. pag. 315. Baretius part. 4. Chronic. Fr. Minorum. Gonzaga de Origine Seraphicæ Religion. Vvaddingus lib. de Script. Ord. Min. Possevinus in Apparatu Sacro litt. F.

FRANCISCVS A' RODRASEM, natione Polonus, Provinciæ Bohemiæ alumnus, vir pius, & eruditus, atque omni scientiarum genere fulgidus, de Religione Catholica optimè meritus, zelo Fidei fervidus, & vitę perfectione venerandus: qui Missionarij Apostolici, jubentibus Superioribus, munere assumpto, doctrinam, non voce tantummodò, sed etiam facto tradens, quamplurimos à Catholica Fide aberrantes, ad Sanctę Romanę Ecclesię gremium reduxit. Scripsit latinè:

Tractatum de quibusdam Controversiis, sive Responsiones ad septuaginta objectiones ab Hæreticis confictas. Prodierunt primò latino Idiomate Raudonicii anno 1620. Posteà ab Auctore in sermonem Teuthonicum translatę, fuerunt impressę ibidem anno 1627. apud Paulum Sessium. Tom. 1. in 4.

Directorium pro noviter conversis ad Fidem Catholicam. Ocomuoy in Moravia anno 1633. apud Nicolaum Ardech. Tom. 1. in 8.

Scalam Cœli: est liber de rebus spiritualibus. Ibidem 1636.

Vitam S. Antonij Vlyssiponensis (vulgò de *Padua*) *cum variis doctrinis, & annotationibus, necnon resolutionibus difficultatum pro satisfactione vulgi*. Pragę 1645. & 1646. Typis Georgij Zypars. Tom. 1. in 4.

Exercitia Spiritualia pro captu omnium statuum, & conditionibus personarum. Ibidem apud eundem 1647. Tom. 1. in 8.

De hoc Auctore meminit Vvaddingus lib. de Script. Ord. Minorum, & Didacus Lequille lib. Franciscus

Terlegislator Evangel. pag. 273.

FRANCISCVS DE ROMORANTINO Gallus, Provinciæ Britanniç Concionator, ac Missionarius Apostolicus in Palestina; vir in humanis, ac divinis litteris eruditus. Scripsit Opus latinè, cujus Titulus est:

Anatome Alcorani Mahumetti, &c. Tom. 1. in fol.

FRANCISCVS RVGINIVS, natione Italus, Patria à Cotonio [quod est Oppidum in Ducatu Mediolanensi prçnobile) Provinciæ Romanæ Concionator, & Theologus eruditus, optimis naturæ dotibus insignitus, singulari apud viros doctos bonarum litterarum, ac virtutum opinione; cùm ingenium Poeticum simul cum Prosa haberet elegans; Scripsit, & evulgavit:

Epigrammata varia, & Disticha ad Eminentissimum D. D. Dominicum Gymnasium S. R. E. Cardinalem amplissimum. Romæ apud Gulielmum Facciottum anno 1625. De hoc Auctore honorificè scribit Bartholomçus Zucchius vir præclarissimus lib. de æterna felicitate Paradisi in Epistola Dedicatoria ad P. Franciscum de Nigro Genuensem Capucinum.

FRANCISCVS A' SACCIA, natione Siculus, Provinciæ Panormitanæ Concionator, & Diffinitor. Hic, cùm inter Minores de Observantia esset insignis Theologus, & in doctrina Scoti admodum versatus, sibi acutissimi Doctoris nomẽ comparasset, arctioris vitæ desiderio accensus, ad Congregationem nostram emigravit anno 1552. ubi doctrinam simul cum vitç sanctimonia conjungens, totum Siciliæ Regnum suavissimo virtutum suarum odore replevit. Vir fuit admirabilis abstinentiæ, ita ut decem integros dies sine cibo, & potu sçpiùs omninò duceret. Septem flagellationes, quoad vixit, quotidie sibi adhibuit, asperrimoque semper contectus cilicio perpetuum carnis suæ martyrium IESV Christo obtulit: Spiritu planè mirabili verbum Dei disseminavit, & in munere prçdicationis tantoperè excelluit, ut sæpissimè ob confluentes turbas in plateis Civitatum concionari compelleretur, & ad ejus ignita eloquia innumeri utriusque sexus ad mundi contemptum, & ad pçnitentiam commoti, sæculo relicto, & ad Religiosa Claustra sese contulerint. Scripsit, & posteritati reliquit:

Lecturas Philosophicas, & Theologicas secundùm mentem Scoti, quæ sicut habemus ex relatis, conservantur in Bibliotheca Panormitana apud FF. de Observantia. Obiit Panormi anno 1575. ejusque gesta describit Boverius Tom. 1. Annal. Capucinorum.

FRANCISCVS A' SANCTOSEVERINO Neapolitanus, ejusdem Provinciæ egregius Concionator, Sacræ Theologiæ Professor, sçpiùs Diffinitor; Minister Provincialis, ac demum totius Ordinis Diffinitor Generalis: vir pietate, doctrina, prudentia, ac consilio magno præditus: in laboribus quibuscunque arduis superandis incredibili animi vi-

vigore, & constantia dotatus; nec impari zelo ad omne, quod religiosæ disciplinæ observantiam conferre videtur solicitus. Scripsit Italicè:

Vitam Venerab. Fratris Ieremiæ Vallacchij Capucini, viri vitæ sanctimonia illustris, qui obiit Romæ anno 1625. Prodiit Neapoli apud Hyacinthum Passerum anno 1620. Tom. 1. in 4.

FRANCISCVS A' SEXTO, Provinciæ Genuensis alumnus; vir clara doctrina, sed clariori animi præstantia, præcipuarumque virtutum sobole clarissimus. In quo linguæ facundia, subtilitas ingenii, morum gravitas: in regendo auctoritas, ac judicii maturitas plurimùm commendantur; hasque omnes eximias naturæ dotes ingenuis ille artibus, sacrarum litterarum studiis, laboribus pro nostra Religione exantlatis, mirificè excoluit. Fuit enim divini verbi Declamator celebris, ac in plurimis, præcipuisque Italiæ Civitatibus lumine prædicationis effulsit. Inde post Philosophiam, ac Sacram Theologiam Nostris doctissimè expositam, pluriès Diffinitor electus, ac suæ Provinciæ Moderator constitutus, illam per integrum novennium summa cum charitatis, ac prudentiæ laude, regularisque observantiæ zelo, sapientissimè direxit. Postremò à Summo Pontifice Innocentio XI. Romanæ Provinciæ Visitator Apostolicus ordinatus; eo in munere fortissimum, ac invincibilis pectoris virum se semper ostendit. Multa scripsit, eaque digna Typo; attamen ex ditissima sui spiritus Officina, sequentia tantùm in luce Opera dari permisit:

Orationem de laudibus S. Evasii Episcopi, & Martyris ab eo habitam in Civitate Casalensi in Ecclesia Cathedrali in die festo ejusdem Sancti 1. Decembris. Fuit impressa in eadem Civitate apud Martham 1656.

Orationem, quam habuit Genuæ in die Præsentationis B. MARIÆ Virginis ad Ducem, & Senatores Serenissimæ Reipublicæ Genuensis. Genuæ apud Calenzanum 1667.

Operationes Dei admirabiles in concursu Populorum ad Sacellum, & Imaginem Beatissimæ Virginis MARIÆ [vulgò de *Laghetto*] *nuncupatæ propè Niciam*. Taurini per Carolum Gianellum 1654. in 8.

Vitam, & gesta P. Zachariæ Boverii Salutiensis Diffinitoris Generalis Capucinorum. Genuæ apud Calenzanum 1665. in 4.

Sermones diversi generis ad Novitios Capucinorum pro acquirenda perfectione. Tom. 2. in 4. Primus Tomus fuit impressus Genuæ apud Franchellum anno 1682. Secundus Ibidem apud eundem anno 1685.

Sermones Morales ad utriusque sexus Regulares ab ipso habitos in variis temporum occasionibus. Tom. 2. Primus Tomus in 4. prodiit Genuæ apud Franchellum anno 1678. Secundus Tomus Ibidem apud eundem anno 1681. in fol.

Il Tiranno considerato privo delle qualità necessarie all' eccellenza del Principato. Tom. 1. in fol. Genuæ apud eundem 1689.

Sermones 40. pro tempore Orationis

nis Quadraginta Horarum faciendos: Omnia hęc Opera leguntur sermone Italico; latinè verò prælo submisit:

Aucupium Ibis; hoc est Confutationes objectionum Elenchistæ cujusdam Anonymi in Apologiam pro Annio Fr. Thomæ Mazzæ. Ad Illustrissimum D.D. Cosmam Centurionem ex Centurionibus Vltramarinis Vrsinis Marchionibus Stepæ, Patritium Genuensem. Ronchi apud Antonium Georgium Franchellum 1676. in 4.

Insuper, præter eruditissimas Philosophiæ, ac Theologiæ lecturas, quæ in sex Tom. in 4. distributæ asservantur M. S. in nostra Bibliotheca Genuensi, diversis etiam temporibus plures Tractatus tam Scholasticos, quàm ad mores spectantes elucubravit, quos magna negotiorum mole pro beneficio nostrę Religionis præpeditus absolvere, nec ad limam adducere valet. De eo meminerunt D. Abbas Michael Iustinianus, Raphael Sopranis, & Augustinus Oldoinus lib. de Script. Liguribus, Torreçilla in Spec. Seraph. Relig. ubi de Scriptor. Capuc., & Maraccius in Append. de Scriptorib. Marianis.

FRANCISCVS A' SICLILIS, natione Siculus Provincię Syracusanæ alumnus; vir in facultate Medica peritus, naturalium, & artificialium medicamentorum diligens observator; Scripsit:

Volumen de rebus Medicis, quæ sunt in quotidiano usu; & quas perfectè callere debent Medici, & Pharmacopæi. Prodiit Venetiis anno 1675. Citatur ab Antonio de Sgobbis sub nomine P. Francisci Caballi in suo Theatro Pharmaceutico impresso.........

FRANCISCVS A' SORIANO, natione Italus, Patria à Soriano, Viterbiensis Dięcesis Oppido, Provinciæ Romanæ alumnus. Hic ad Religionem nostram ex Observantium Patrum Familia transitum fecit anno 1564. & inter primęvos illos Patres, qui in illa prima Religionis ętate virtutibus, ac prędicationis dono floruerunt, insignis eluxit. Magna fuit illi ingenii facilitas, atque doctrinæ fertilitas in summis quibuscunque Theologicis quæstionibus enodandis, divinoque lumine è Cœlo respersus; tam mira in concionando sermonis efficacia prędítus erat, ut animos, quòcunque libuerit, impelleret, & effrenes affectus manantis orationis flumine deliniret: pendebant enim ex ejus ore Populi, omnesque, quasi unum ex Prophetis è Cœlo delapsum, acclamabant; ac tam mira ipsius verbis à Spiritu Sancto vis indita erat, quòd in Vrbibus, iisque Italiæ præcipuis, odia extingui, inimicitias aufugere, fęnora exulare, mala parta restitui, adulteras, ac concubinas pelli, Confessiones Generales institui mores corrigi, passi viderentur. Scripsit, ac posteris reliquit:

Volumen Quæstionum Theologiæ Scholasticæ, &

Concionum, ac Sermonum de Tempore Volumina 4.

Clarus meritis, etiam gratia miraculorum, & Prophetię donis illustris, in

in noſtro Conventu Romano S. Bonaventuræ poſt piiſſimos labores à Deo coronandus, diem clauſit extremum anno 1567. Videndus Boverius, qui ejus præclara geſta copiosè deſcribit Tomo 1. Annalium ad annum prædictum.

FRANCISCVS SPINELLVS, Patria Neapolitanus, ex Marchionibus de Paula, & ideò de Paula vocatus, Provinciæ Coſentinæ Concionator; vir religioſis moribus venuſtus, doctrina, & eruditione præſtans, prædicationis munere admodum commendatus; Scripſit, & edi permiſit:

Concionem, & Tractatum de Epiſtola Beatiſſimæ Virginis MARIÆ ad Meſſanenſes. Meſſanæ 1634. Alia etiam *ſcripſit Opuſcula*, quæ ſtudens humilitati abſque ejus nomine circumferuntur. De eo meminit Maraccius de Scriptor. Marianis, & Vvaddingus de Scriptoribus Ord. Min.

FRANCISCVS TERESTIVS, natione Italus, Patria Bergomenſis, Provinciæ Brixienſis Concionator, ac in ſæculo I.V.D. vir notiſſimę doctrinę, ac pietatis: qui ob ejus ſingularem Seraphicę obſervantiæ zelum bis eandem ſuam Provinciam ſub Miniſtri Provincialis, & Commiſſarii Generalis titulis magna cum prudentię laude, ac ſanctitatis fama diligentiſſimè gubernavit. Scripſit latinè:

Praxim Criminalem pro Iudiciis Regularium, evulgatam tamen ſub nomine cujuſdam Religioſi Ordinis Minorum Conventualium: cujus Operis Auctorem fuiſſe dictum P. Franciſcum juratam fidem fecit P. Alexius Bergomas ejuſdem Patris ſocius, & ſecretarius. Dives meritis, ac virtutibus extremum diem feliciſſimè obiit in noſtro Conventu Fori-Cornelii Provincię Bononienſis.

FRANCISCVS TITELMANVS, natione Belga, Patria ex Haſſelleto agri Leodienſis Oppido; vir ob ejus admirabile ingenium, ſummam doctrinam, ac præclaram vitę ſanctimoniam, toti Chriſtiano Orbi notiſſimus. Hic Lovanii, quæ Brabantię Vrbs eſt, tanta facilitate, & celeritate in liberalibus Diſciplinis profecit, ut 16. penè ætatis annum attingens, omnium ferè Scientiarum, nec non Hebraicę, Chaldaicę, & Grecę linguę notitiam fuerit aſſecutus; breviſque temporis interjecto ſpatio inſignis Doctor evaſerit. Poſtquam verò per aliquot annos Haſſellenſis Academię, & Philoſophorum apud Lovanium Moderator, ac Prælector extitiſſet, divino ſpiritu commotus, habitum FF. Minorum de Obſervantia ſuſcepit, exactiſſimamque vitæ rationem complexus, id ſua virtute effecit, ut inter illuſtriores totius Seraphicæ Religionis viros recenſeretur. Fama tamen Capucinorum Reformationis ad ejus aures penetrata, arctioris, & perfectioris obſervantię deſiderio inflammatus, unà cum F. Franciſco à Soletro Italiam petiit, Romanamque Vrbem inviſit eo planè tempore, quo noſtrum Capitulum Generale tenebatur: ubi à P. Bernardino Aſtenſe tunc Generali Vicario anno 1535.

in

in Reformationis consortium admissus, illicò Sacræ Theologiæ Lectorem in Conventu Mediolanensi illum instituit; sed cum Franciscus ea mente, & consilio ad Capucinos accessisset, quò animum solidiore virtute ornatum perfectiùs in Deum transferret, eo officio, omnibusque ministeriis humiliter recusatis, ad Incurabilium ægrotantium domum, in qua tunc Capucini ministrabant, cum cæteris destinari, iisdem ęgrotis inservire à Generali suppliciter impetravit: & sic humanæ sapientiæ fastum, si quis animo ex ejus nominis gloria adhæreret, eo profundiùs depressit, quò humilioribus se obsequiis mancipavit. His charitatis, & humilitatis officiis magno spiritus fervore aliquandiù vacavit, summamque de se omnibus admirationem, ac sanctitatis opinionem ingessit. Attamen Vicarij Generalis jussu evocatus, Romanæ Provinciæ illum præsidere voluit; eoque munere humiliter suscepto, & Religiosæ familiæ uberrimum cęlestis doctrinæ pabulum præbuit, & Domini gregem virtutum omnium luce anteivit. Multa, eaque perutilia scripsit Opera, quæ Sixtus Senensis, Bellarminus, Possevinus, & alii summoperè ab eruditione, & pietate commendant. Illorum seriem ex Vvaddingo hìc exponimus:

Commentaria in omnes Psalmos David juxta veritatem Vulgatæ, & Ecclesiæ usitatæ editionis latinæ, quæ & ipsa integra, & illibata ex adverso opponitur, Psalmis singulis singula argumenta ante se monstrantibus totam Psalmi virtutem, atque materiam, quasi per modum Epitome summatim complectentia; post elucidationem verò adjunctis prolixioribus annotationibus, quæ Commentariorum locum habent. Parisiis 1540. & 1546. Antuerpiæ 1567. & Lugduni apud Gulielmum Rovillium 1588.

Elucidatio Canticorum, quæ Ecclesiasticus usus appellat Ferialia, cum annotationibus ex Hebræo, atque Chaldæo, in quibus quidquid ex veritate hebraica occurrit difficultatis tractatur, & exponitur. Antuerpiæ apud Philippum Nuntium sub signo Ciconiæ 1553.

Paraphrastica Elucidatio in librũ Iob, cum annotationibus. Parisiis 1550. Lugduni 1553. & Antuerpię 1566. apud Ioannem Stellium.

Commentaria in Ecclesiasten Salomonis, cum annotationibus ex Hebręo, & editione Græca per singula Capita. Lugduni apud Gulielmum Rovillium anno 1555.

Commentaria in Cantica Canticorum, cum annotationibus ex Hebræo, Chaldęo, & Græco Textu. Lugduni 1575. Parisiis 1577., & 1581. & Antuerpiæ 1552.

Commentaria in Sacrosanctum Evangelium IESV Christi, secundùm Matthęum. Parisiis apud Audenum Porrum 1546. Tom. 1. in fol. Lugduni apud Rovilium 1556. & Antuerpiæ 1576.

Commentaria in Sacrosanctum IESV Christi Evangelium secundùm Marcum. Antuerpiæ 1543.

Commentaria in Sacrosanctum IE.

IESV Christi Evangelium secundùm Ioannem, additis annotationibus sicut & in superioribus Evangeliis ad loca difficilliora. Parisiis 1551. & 1553. 1563. & Compluti 1566.

Collatio in Epistolas ad Romanos contra Erasmum Rhoterodamum. Antuerpiæ 1530.

Collatio pro editione vulgata Sacræ Scripturæ. Ibidem 1530.

Epistola Apologetica pro Opere suarum Collationum ad Erasmum Rhoterodamum. Antuerpiæ 1537.

Commentaria in Hymnos Ecclesiasticos, Parisiis 1562.

Summa Mysteriorum Christianæ Fidei ex auctoritate Divinarum Scripturarum veteris, ac novi Testamenti congesta, atque in pias contemplationum formulas commodè digesta. Lugduni 1557. 1565. & Venetiis apud Ioannem Bertanum 1575.

Commentaria in Tractatum de Septem Verbis Domini D. Arnoldi Carnotensis D. Bernardo familiaris: Antuerpię apud Martinum Cęsarem anno 1532.

Expositio Cæremoniarum Sacrosancti Sacrificii Missæ. Antuerpiæ 1528. & Lugduni 1556.

Expositio Sacri Canonis Missæ per modum Supplementi ad Expositionem Odonis Episcopi Cameracensis. Ibidem 1561.

Expositio in Officium de Superbenedicta Trinitate. Ibidem apud Hernellium anno 1530. & Lugduni 1558.

Meditationes Sacræ divisæ in septem distinctiones, juxta numerum dierum hebdomadæ. Ibidem 1545.

De Exercitiis Religiosorum. Lugduni 1548.

De Præmatura morte bonorum. Lugduni 1544. & 1573. Antuerpiæ 1565. & Venetiis 1593.

De Sacramentis Ecclesiæ Tractatus diversi. Parisiis 1542. Lugduni 1573. & Antuerpiæ 1565.

De Fide, Religione, & Moribus Æthiopum. Antuerpiæ apud Ioannem Coccium anno 1534. & Parisiis 1545.

De Deipara Virgine MARIA contemplationes septem lectu dignissimæ, & quæ insignem, suavemque spirant devotionis odorem. Lugduni 1562.

Thesaurus Christianæ Fidei, quem scripsit lingua Theutonica. Antuerpiæ 1565. & Lugduni 1576.

De Consideratione Dialectica lib. sex Aristotelici Organi summam; hoc est, Totius Dialecticæ ab Aristole tractatæ complectentes. Parisiis 1554. Coloniæ 1546. Lugduni 1547. 1565. & 1575. apud Rovillium.

Compendium Philosophiæ Naturalis; sive, de Consideratione rerum naturalium, earumq; ad suum Creatorem reductionem lib. 12. Parisiis 1557. & Lugduni 1596. apud Bartholomęum Vincentium.

Præter hæc alia plura scripsit tam de Divinis Scripturis quàm de aliis Facultatibus, quæ edax tempus à nobis subripuit; & præcipuè *scripsit contra Iacobum Fabrum Stapulensem* adhuc viventem, qui malè sentiebat de Fide; & ut cæcutiens in di-

versos errores impingebat, ac contra ipsum strenuè decertans, se acerrimum Fidei Defensorem non obscurè præstitit. *Scripsit etiam contra Erasmum Rhoterodamum*, virum, etsi de humanioribus litteris benemeritum, atro tamen in rebus fidei carbone notatum, qui eodem tempore Basileæ publicè docebat: cujus scripta, cùm ad manus Titelmani pervenissent, illaque apertè Hęresim sapientia cerneret, in ea acerrimè invectus, illum calamo exagitare cępit, atque adeò insectatus est, ut ipse Erasmus sæpè dicere soleret, *se nullius præter Titelmani eruditionem pertimescere*. Meritis, & virtutibus cumulatus, mortalis vitæ cursum felicissimè peregit in nostro Conventu Anicoli anno 1537. pridie Idus Septembris, ætatis suæ 40. biennio in Provincialatus Ministerio nondum expleto, circa annum quartum ab ingressu in nostra Capucinorum Cógregatione. Hujus præclarissimi viri gesta describuntur à Boverio Tom. 1. Annal. Capucinorum ad annum 1537. ex Petraccio, Salodiensi, Monteflore, Francisco à Canobio, & aliis. Et de illo honorificè scribunt Marcus Vlyssiponensis par. 3. Chronic. FF. Minorum lib. 9. cap. 30. Gonzaga part. 1. de Scriptor. Ecclesiastic. Franciscanis, & 3. parte in Conventu Lovaniensi, qui est primus Germaniæ Inferioris. Vvillotus in Athenis Orthodoxis, verbo Franciscus, Bellarminus de Scriptor. Ecclesiasticis ad annum 1500. qui eum appellāt *virum sanctum, & doctum*. Sixtus Senensis in sua Bibliotheca lib. 4. Possevinus in Apparatu Sacro, verbo Franciscus. Gesnerus in sua Bibliotheca. Simlerus in Epitome ejusdem, Daça in part. 4. Chronic. FF. Minorum lib. 2. Coccius lib. 6. Historię Seraphicæ. Gualterius in Tabula Chronographica. Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Min. Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turtur. Ostens. 4. Manipulus FF. Minorum in cap. 7. Regulæ Franciscanæ. Ioannes Baptista à Perusio in pręludio ad Vitam B. Felicis Capuc. Tossinianus in Historia Seraphica. Maraccius lib. de Scriptor. Marianis. Carbonus lib. 8. Franciscia d. pag. 187. 193. Spondanus ad annum 1536. Tilmans. Tom. 1. Vitarum SS. Seraphici Ordinis. Valerius Andreas Vessal. lib. de Scriptorib. Belgii. Miręus in Auctario de Scriptor. Ecclesiasticis, & in Elogiis illustrium virorum Belgii sęculo 16. cap. 28. Saussayus in Martyrologio Gallicano ad diē 4. Octob. Arturus à Monasterio in Martyrol. Franciscano die 12. Septemb. & fusiùs omnibus Arnoldus de Raissa, qui ejus vitam Gallico Idiomate copiosè descripsit.

FRANCISCVS TOLOSANVS, natione Gallus, Provinciæ Occitaniæ alumnus, vir eruditus, Sac. Theologiæ Professor ingenuus, ac religiosis moribus pręornatus, qui suam Provinciam sub Ministri Provincialis titulo aliquando prudentissimè, & singulari regularis observantiæ zelo est moderatus, verbique Dei prę, dicatione excellens, illam fervidè exercendo indefesso labore per di-

diversas Galliæ Vrbes plurima animarum lucra Christo, & Ecclesiæ reportavit; presertim in Missionibus de Sevenes, in quibus tanquam lucerna lucens, & ardens charitatis facibus agitatus, Hęreticorum conversioni per plures annos efficaciter incubuit. Præclara posteris doctrinæ, ac pietatis suæ lumina dedit: Scripsit enim, & Typis submisit nonnulla Opera Idiomate Gallico, quæ sic inscribuntur:

Impietas prostrata Transilii Ministri Factionis Calvinianæ. Parisiis apud Dionysiū Thierry anno 1657. Tom. 1. in 8.

Le Parfait Missionaire, où il est traittè de la Mission en General, des qualitez necessaires au parfait Missionaire, de la conduite, e des emplois du parfait Missionaire. Tom. 2. in 4. Parisiis apud Thierry anno 1662.

Le Missionaire Apostolique, ou Sermons vtiles a ceux, qui s'emploient aux Missions, dans le quelles ils troverent les matieres necessaires a traitter, pour retirer les pecheurs de leurs pechez, & les porter a la penitence. Tom. 8. in 8. Ibidem apud eundem 1664. In primo Tomo continentur 24. Conciones de peccato. In secundo totidem de pœnitentia. In tertio agitur de 4. Novissimis. In quarto de Virtutibus Theologicis. In quinto, & sexto de Virtutibus, & Vitiis. In septimo, & octavo habentur Conciones pro Dominicis totius anni. Evulgavit etiam eodem Idiomate:

Conciones de Festis Sanctorum per annum occurrentibus. Tom. 2. in 8. Parisiis apud Thierry anno 1673.

Conciones de Festis, & Mysteriis IESV Christi, & Beatissimæ Virginis MARIÆ. Tom. 1. in 8. Ibidem 1673.

Vitam, & gesta Dominæ de Listanna Fundatricis Ordinis Deiparę. Tolosæ apud Ioannem Posch anno 1672. in 8.

Historiam Sacratissimi Sacelli Virginis Deiparæ de Gradu nuncupatæ, cui famulantur PP. Capucini. Tom. 1. in 8. Vivebat anno 1675. & insudabat in restringendis omnibus Operibus P. Francisci Titelmani in 3. Tom. in fol. quæ anteà in parvis Voluminibus sparsim jacebant, & Lugduni quamprimùm imprimi curabat; sed, an adhuc sint excusi, me latet.

FRANCISCVS DE XEREZ, natione Hispanus, Provinciæ Bæticæ, Sacræ Theologiæ Professor, pluriès Diffinitor, Minister Provincialis, ac semel & iterùm Diffinitor Generalis, nec non Catholicæ Majestatis Philippi IV. Concionator. Vir undequaque doctus, in utraque litteratura excellens, in concionibus facundus, & eruditus, in rebus perarduis pertractandis virili cordis vigore donatus; Scripsit, & imprimi fecit:

Apologias varias valdè doctas, & eruditas, & plures Sermones tanto Auctore dignos. Hæc ex Torreçilla in suo Apologetico quæst. 6. sect. 2. n. 693. Obiit Matriti anno 1684.

FRANCISCVS ANTONIVS MONCADA, natione Hispanus,

Patria Matritensis, Provinciæ Castellæ filius; vir illustris, tam generis nobilitate, quàm virtutum præstantia. Hic, antequam habitum Religionis nostræ indueret, cùm esset in utroque Iure Doctor magni nominis, & singulari in rebus arduis peragendis prudentia, ac consilio excelleret, in Regali Curia Matritensi inter Advocatos, & Consiliarios Regios primum locum obtinuit, magnamq; apud omnes Hispaniæ Proceres habuit auctoritatem. Sed omnia, quæ sunt mundi, honores scilicet, opes, & dignitates pertæsus, humilem, & pauperem Capucinorum vitam amplexus, illustria omnigenæ perfectionis, quoad vixit, præbuit exempla. Scripsit, & ex latino in Idioma Hispanicum traduxit:

Annales Capucinorum P. Zachariæ Boverii, illosque in tres Tomos distribuit. Hæc traductio facta est à Moncada stylo tam eleganti, tam ingeniosa dispositione, ac tam suavi verborum phrasi, ut meritò novum Opus dici possit, & ab omnibus viris doctis non vulgaria encomia reportaverit. Matriti apud Carolum Sãchez. Primus Tomus anno 1644. Secundus 1646. & Tertius 1647. De hoc Auctore meminerunt D. Nicolaus Antonius Hispalensis in sua Bibliotheca Hispana Romæ impressa, & Martinus de Torreçilla in Speculo Seraph. Religionis, ubi de Scriptoribus Capucinis:

FRANCISCVS ANTONIVS DE VILLAFRANCA, natione Hispanus, alumnus Provinciæ Castellæ, Theologus, & Concionator; vir doctus, pluribusque naturæ dotibus præditus. Traduxit ex latino in Idioma Hispanicum, & Typis evulgavit:

Flores Seraphicos, sive Icones, vitam, & gesta Virorum Illustrium FF. Minorum Capucinorum exprimentes, Auctore P. Carolo Bruxellensi. Matriti anno 1659. De eo meminit Torreçilla ubi supra.

FRANCISCVS IOSEPH EX BVSMANSCHEVSEN, natione Germanus, Provinciæ Anterioris Austriæ verbi Dei Declamator, Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ Lector; vir morum probitate, ac divinarum litterarum Scientia præclarus; Edidit Opera latinè sub hac Epigraphe:

Campus florum, sive, Conciones per totum anni decursum. Tom. 3. in 4.

Palma, Zodiacus, & Lapides Mariani. Est Opus Concionum tripartitum, de Sanctis, & de B. Virgine. Edidit etiam alia quædam Opuscula Germanico Idiomate sub sequẽtibus Titulis:

Concio in laudẽ Serenissimi Principis Badensis ob Victorias contra Turcas reportatas sub titulo: Palma Austriaca immarcescibilis.

Planctus Ecclesiæ.

Seneca Christianus.

Affectus varii Spirituales.

Actus internarum virtutum, erga Beatissimam Virginem. Tom. 2. in 16. 1690.

FRANCISCVS MARIA CASINVS, natione Italus, Patria ab Aretio, Provinciæ Etruriæ Concionator, Diffinitor, ac Sac. Theologię

Pro-

Professor; vir subtili ad Scholasticas Disciplinas exponendas ditatus ingenio, erudita in perorando prædi-tus eloquentia, religiosæ observantię sedulus prosecutor, ac spectata morum gravitate decorus. Evulgavit, & typis dari permisit nōnullas Orationes, seu Conciones ab eo habitas in Civitate Massę Ducalis sub his Titulis.

Gli scherzi del santo amore fra Giesù, Maria Maddalena, e Vittoria. Est Concio de laudibus S. Mariæ Magdalenę de Pazzis ab eo habita die 25. Maii 1674.

Le Altezze assicurate da' precipizi. Discorso Panegirico per la Santissima Vergine di Misericordia Protettrice della Serenissima Casa di Massa. Ibidem 1674.

La Virtù perfetta nel funerale dell' Eccellentiss. S.D. Maria Francesca Cybo. Ibidem 1678. apud Hieronymum Marinum.

Panegirici di diversi altri Santi. Ibidem apud eundem 1678. Tom. I. in 16.

FRANCISCVS MARIA GIANCARDVS, natione Ligur, Patria ab Alaxio, sub Dominio Serenisimę Reipublicę Genuensis, evulgavit sub nomine D. Iuliani Giancardi Fratris sui plura Opuscula in honorē Beatissimæ Virginis MARIÆ, erga quam fuit singulari devotione affectus, cujusque cultum semper promovere summoperè studuit; Eaque sermone Italico composita sic intitulantur:

Motivi Spirituali per servire la Gran Madre di Dio. Genuæ apud Calenzanum 1630. & Monteregali 1632.

Imprese di Alassio. Genuæ 1653.

Giardino Sacro per la Madonna del Suffragio in Alassio. Ibid. 1651.

Giojello Sacro delle Reliquie trasportate di Sardegna in Alassio. Ibid. 1651.

Città Sacra della Gran Madre di Dio per le Chiese sue, che sono in Alassio. Ibid. 1648.

Apparitione Augustissima della Madre di Dio in Savona. Historia Sacra. Tomi tre in 4. Ibid. 1660.

Esercitii Spirituali da farsi nelle Novene alla Santissima Vergine in Savona. Ibid. 1660.

Historia della SS. Vergine detta della Guardia in Ponzevera Ibid. 1661.

Historia della SS. Vergine delle Vigne nella Città di Genova. Ibid. 1661.

Historia di Santa Maria di Pia nel Finale. Ibid.

Genova Augusta in Libertà, Coronata Republica della Gran Madre di Dio.

Maraviglie di Genova in Elogii 50.

Vita di S. Vgone Confessore Cavaliere Gerosolimitano.

Corona di gratia, e di Miracoli di S. MARIA di Misericordia di Savona.

Sacra Cronologia dell' Origine, e Fondatione di Savona, delle sue Chiese, e Conventi.

Miracoli, e gratie di S. MARIA di Pia nel Finale.

Vessillo Sacro dell' Immacolata Con-

Concettione di Maria.

Le Maraviglie di Dio nella Vità della Ven. Madre Suor Domitilla da Pavia Monaca Capuccina.

Historia di S. MARIA di Monte Allegro di Rapallo, con una raccolta di Miracoli.

Cuore di S. Francesco Patriarca de' Frati Minori.

Lingua di Sant' Antonio da Padova.

Fiori di Santa Brigida Regina di Svetia.

Voto dell' Immacolata Concettione di MARIA Vergine.

Fiori della Passione di Christo Signor nostro,

Trionfi di S. MARIA detta della Guardia.

Piaghe di Giesù Christo Signor nostro.

Rosa d'oro di S. MARIA di Misericordia in Savona.

Obiit in nostro Conventu Savonensi anno 1670. ætatis suæ 65. Religion. 47. & de illo meminerunt Michael Iustinianus lib. I. de Scriptor. Ligur. Raphael Sopranis lib. pariter de Scriptor. Ligur. Pagnotius lib. de Maria Triumphante: Augustinus ex Comitibus de Linguilia Cler. Regul. Somasch. in funere Excellentissimi Caroli Ducis de Auria. Archangelus à S. Ioseph ex Carmelitis Excalceatis lib. Apparitionis B. MARIÆ Virginis. Syrius in Historia Sacra de Beata Virgine. Maraccius in Appendice de Scriptoribus Marianis. V. Iulianus. Augustinus Oldoinus in suo Athenęo, & alii.

FRANCISCVS MARIA GIOIA, natione Neapolitanus, Patria à Posilippo, ejusdem Provinciæ Concionator, Sacræ Theologiæ Professor, ac Missionarius Apostolicus in Regno Matambæ in Aphrica Meridionali; descripsit, & evulgavit Italico Idiomate librum, cujus Titulus est:

La Maravigliosa conversione alla Fede di Christo della Regina Singa, e del suo Regno di Matamba. Neapoli apud Hyacinthum Passerum anno 1669. Tom. I. in 4. Scripsit etiam:

Vitam P. Antonii Laudati Caraffæ Cajetani Capucini Concionatoris, ac in Aphrica Missionarii Apostolici, qui obiit Loandæ Angolæ anno 1662. die 10. Iulii. Prodiit Neapoli anno 1669. in 4. apud Hyacinthum Passerum. De eo meminit Toppius in Biblioth. Neapolitana.

FRANCISCVS MARIA PAGNOTIVS, natione Italus, Patria Pistoriensis, Provincię Etruriæ alumnus; vir generis nobilitate, morumque compositione præclarus, & Concionator spiritu Dei fervens, qui Apostolicum munus per plures annos fideliter sustinuit, solumque Dei gloriam, & animarum salutem in suis concionibus sibi promovendam proposuit. Ex speciali affectu, & devotione, qua Beatissimam Dei Genitricem Virginem MARIAM semper est prosecutus, in ejus honorem scripsit, ac prælis submisit Italico Idiomate librum sub hac Epigraphe:

MARIA Trionfante di tre Corone adornata. Prima Corona est stellarum propter eminentiam

tiam sui Sanctissimi Nominis. Secunda est liliorum, propter candorem suæ Immaculatæ Conceptionis. Tertia rosarum, propter Maternam ejus erga peccatores pietatem. Pistorii apud Petrum Antonium Fortunatũ 1655. in 4. De hoc piissimo Auctore meminit Maraccius in Appendice de Scriptor. Marianis.

FRANCISCVS MARIA PARISINVS Gallus, Provinciæ Lutetiæ Concionator, & Sacræ Theologiæ Professor; vir subtilioris ingenii, multiplicis doctrinæ, in humanis, & divinis litteris egregiè instructus; Scripsit, & edidit:

Dilucidationem in explicationem Isagogicam Mysticæ, ac ingeniosæ Patris Spiritus Sabatherii Tabulæ, cui Titulus: Idealis Vmbra Sapien*tiæ Generalis*. Tom. 1. Opus Theologicum, Scholasticum, & Morale. Item

Iconologiam novam, sive, novam Descriptionem, & explicationẽ Physicam, & Moralem singularum Hyeroglyphicarum Imaginum, quibus constat, & componitur eadem Patris Sabatherii Tabula. Tomus alter, impressi ambo Parisiis anno 1689.

FRANCISCVS MARIA PHILAMARINVS Neapolitanus, Eminentissimi Cardinalis Ascanii Philamarini Archiepiscopi Neapolitani Germanus Frater, in toto Neapolitano Regno inter Consultores S. Officii apud Ministrum Generalem pro Supremo, & Vniversali Sanctissimę Inquisitionis de Vrbe Tribunali Decanus: vir venustate, ac gravitate morum venerabilis, divinarum Scripturarum, & Sacræ Theologiæ Sapientissimus Professor, evangelici verbi Declamator celebris, summa in gerendis gravioribus negotiis prędítus industria, ad gravissima quęquæ tractanda consilio, & prudentia excellens: qui religiosæ observantiæ fervidus zelotes, suę Neapolitanæ Provincię Pater, & Męcenas illam per decem circiter annos sub Ministri Provincialis titulo moderatus; ex ejus solicitudine singularia virtutum incrementa recepit. Scripsit plura, nulla tamen Typis usque modò extare videmus, nisi librum conscriptum Idiomate Latino sub hac Epigraphe:

De Divinis Revelationibus Tractatus duo, præclarissimo Nomini MARIÆ dicati. Quorum prior prophetias, oracula, inspirationes, instinctus, somnia, visiones, & hujus generis quamplurima continens; quæ vera sint, quęq; falsa ostendens, omnes Dęmonum detegit illusiones. Posterior verò septem discutit propositiones, ad quas hęc de Revelationibus materia dirigitur. Neapoli apud Hyacinthum Passerum anno Iubilęi 1675. Tom. 1. in 4. Obiit Neapoli die 7. Martii 1683. ętatis suę 87. De eo meminit Nicolaus Toppius in Biblioth. Neapolitana.

FRANCISCVS MARIA SENEGIENSIS, Provinciæ Vallonię alumnus, quem eadem Provincia pluribus titulis illustrem, scilicet, Diffinitoris, Lectoris, ac Guardiani nobis exhibet; nec non ob maturitatem judicii, & doctrinæ soliditatem, virum spectabilem appellat. Scripsit,

&

& edidit:

Sermones plurimos de Tempore Tom. 2. Et alia Opera ſpiritualia, quorum Titulum nondum accepimus.

FRANCISCVS MARIA SQVARCIAFICVS, natione Italus, Patria Genuenſis, ejuſdem Provinciæ Sacræ Theologiæ Profeſſor. Hic 22. ætatis ſuæ anno, mundum, ejuſque vanitates deſpiciens, in Seraphica Capucinorum Religione ſe Deo devovit, & illuſtri ſanguine ſatus, illuſtriora ſanguini doctrinæ, ac virtutum ſtemmata jungens, ad ſuæ Provinciç Gubernacula aſſumptus, eo in munere ſe prudentem, & benignum omnibus exhibuit, & clarus fama prædicationis apud nobiliores, ſelectioreſque Italiæ Vrbes evangelici Declamatoris immarceſcibilem obtinuit memoriam. Plura ſcripſit Philoſophica, & Theologica; quæ M. S. adhuc aſſervantur: Typis tamen dari permiſit Italico ſermone:

Orationem; quam habuit Genuæ in Eccleſia Metropolitana ad Senatum Sereniſſimum Reip. Genuenſis in die Vnionis 12. Septembris. Genuæ apud Calenzanum anno 1635. in 4.

Orationem, quam expoſuit in eadem Eccleſia Metropolitana Sereniſſimo Duci, & Gubernatoribus, ac Procuratoribus Reipub. Genuenſis in die Annunciationis B. MARIÆ Virginis anno 1637. quando fuit electa in Patronam totius Dominii Genuenſis.

Orationem alteram ab ipſo habitam in ipſamet Eccleſia in die Coronationis Sereniſſimi Ioannis Lucæ de Clavaris Genuenſis Reipublicæ Ducis anno 1627.

Obiit Genuæ in noſtro Conventu Immaculatæ Conceptionis, dum eſſet Provincialis anno 1645. ſexto nonas Auguſti, Religionis 23. ætatis verò 45. De eo meminerunt D. Michael Iuſtinianus, & Raphael Sopranis de Scriptoribus Liguribus pag. 105. Verbo Franciſcus.

FVLGENTIVS DE ISÆO Italus, Provinciæ Brixiæ Concionator; vir religioſis moribus ornatus, deſcripſit Italicè:

Hiſtoriam Chronologicam Civitatis Iſei. Brixiæ.

G

GABRIEL A' BVLLANDIO, natione Gallus, Pariſienſis Provinciæ Concionator; vir non vulgaris doctrinæ, & eruditionis ſtemmate inſignitus, & præcipuè in Facultatibus Philoſophicis, & Mathematicis Diſciplinis egregiè verſatus; magno ſtudio, & labore confecit, præloq; ſubmiſit Opus Aſtronomicum, cujus Titulus eſt latino Idiomate:

Tabulæ Ambianenſes, in quibus

ab

ab ipso datur nova Methodus supputandi motus Planetarum. Parisiis anno 1648.apud Dionysium Thierry. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus de Script. Ord. Minorum.

GABRIEL MONCADA, natione Hispanus, Patria Matritensis, Provinciæ Castellæ Concionator. Hic, cùm esset Advocatus in Regia Curia, non multis cedens locum, utpotè vir eximio ingenio, Musarumque, sicuti erat opus, arte à Numine imbutus, nuntium remisit sæculo, Francisci Patriarchæ Vexillo, militiæque Seraphicæ inter Capucinos ejusdem Matritensis Curię adhęrens, quibuscum vixit magnæ sanctimoniæ fama, & totius Hispaniæ ædificatione. Convertit ex latino in Hispanicum Idioma:

Las Coronicas de los Frailes Menores Capuchinos del bien aventurado S.Francisco. Matriti 1644. Tom. 3. in fol. Scripsit etiam Latinè

De Pactis &c. Matriti apud Alphonsum Mattonium in 8. 1639.&

*Prosodiam novissimam &c.*Tom. 1. in 8. Ibidem apud eundem. Hæc collegimus ex Bibliotheca Hispanica Nicolai Antonii Hispalensis.

GABRIEL A' MONTENOVO, natione Italus, Provinciæ Piceni Concionator, vir doctrina, consilio, ac sanctis moribus illustris: qui ad suæ Provinciæ Ministerium assumptus, eandem per sex annorum curriculum præclarissimè gubernavit; ita ut, non solùm illam in Seraphicæ Regulæ observantia verbis, & sermonibus firmaverit, verùm etiam apud omnes non obscuram sanctimonię laudem pręclaris suę vitæ exemplis sibi comparaverit. Scripsit Opusculum valdè devotum sub hoc Titulo:

Enchiridion Spiritualium Orationum, & Meditationum, necnon Exercitiorum in exorando Deum: quod fuit primùm evulgatum Venetiis anno 1583. suppresso ejus nomine. Obiit plenus dierum, & meritorum in nostro Conventu Fabriani, & de eo scribit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum.

GALLVS RAVENSPVRGENSIS, natione Germanus, alumnus Provinciæ Austriæ Anterioris, Concionator doctus, & eruditus; Edidit Germanico Idiomate:

Conciones duas funebres &c.

GASPAR DE PINAROLIO, natione Subalpinus, Provinciæ Pedemontanæ alumnus, ex nobilissima Purpuratorum Familia, olim Patritius Aurati Equitis, & Magistri Militiæ filius: vir animi robore, doctrina, & scientia præditus: qui Missionarius Apostolicus in Vallibus Cadralii deputatus, potens in opere, & sermone, Orthodoxas veritates incolis solicitus explicavit, pravitatem Hereticam in illis Regionibus evellere studuit, & Catholicæ Religionis ritus, traditionesque confirmando, Ecclesiasticum Regnum ędificavit, quò Sathanæ Regnum destrueret. Scripsit:

Manuale, seu Directorium pro usu Missionariorum. M.S. Obiit anno 1631. & de eo meminit D. Marcus Aurel. Lucernensis in Relat. Mission.

GASPAR DE ROVGNES, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus, Concionator eruditus, ac ſacrarum litterarum maximè ſtudioſus; qui olim fuit Eminentiſſimi D. D. Antonii Barberini Cardinalis Confeſſarius, & ei valdè familiaris. Scripſit Idiomate Gallico Opus in duos Tomos diſtributum, cujus Titulus eſt:

L'Illuſtre Capucin le Duc de Modene, & Iſabelle de Savoye ſon eſpouſe, ou le ſecrets de l' Amour des ſoufferances du Savveur dans le coeurs des Sovverains. Prodiit Aquiſ-Sextiis apud Stephanum Roize anno 1677. & dicatum eſt Sereniſſimo Principi Mutinenſi Rinaldo Eſtenſi.

GASPAR DE VIANNA, natione Navarrus, Provinciæ Caſtellę Concionator, pluries Guardianus, & Diffinitor, vir doctrina, pietate, ac perfecta regularis diſciplinæ obſervantia maximè commendatus; Scripſit, & evulgavit tres libros in folio de Myſtica Theologia, in qua fuit Magiſter inſignis. Eorum Titulus eſt:

Lux clara lucens in tenebris &c. Matriti apud Dominicum Garziam anno 1660.

Lux practica &c. Ibidem apud Ioſephum Fernandez de Buendia anno 1665.

Via Cœli &c. Ibidem apud Matthæum Spinoſam anno 1667. Scripſit etiam, & prælis ſubmiſit Hiſpanico Idiomate:

Quadrageſimale, ſeù Conciones de omnibus Dominicis, & Feriis Quadrageſimæ. Tom. 1. in fol. Matriti 1668.

Conciones in Lamentationes Ieremiæ Prophetæ. Ibidem apud Gabrielem Legionenſem 1670. Tom. 1. in 4. De eo meminerunt Vvaddingus de Script. Ord. Min. D. Antonius Nicolaus Hiſpalenſis in ſua Bibliotheca Hiſpanica, & Torreçilla in ſpeculo Apologetico, ubi de Capucinis.

GAVDENTIVS BONTEMPVS, natione Italus, Patria Brixienſis, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac plurium annorum curriculo Sacrę Theologiæ Lector Generalis: vir ſpiritu candidus, ſermone nitidus, in docendo ſubtilis, in diſputando dilucidus, omnigenæ doctrinæ, ac ſapientiæ donis ornatus, illuſtribuſque vitæ apoſtolicę exemplis apud omnes mirificè commendatus. Igneę, ac Seraphicę doctrinę D. Bonaventuræ erudientis intellectivam, atque affectivam portionem incendentis, fuit propugnator acerrimus; eaque de cauſa magno ſtudio elaboravit Commentaria doctiſſima ſuper 4. libros Sententiarum ejuſdem Seraphici Doctoris in 7. Tomos in folio diſtributa, quibus hunc pręfixit Titulum:

Palladium Theologicum, ſeu, Tota Theologia Scholaſtica ad intimam mentem Divi Bonaventuræ Seraphici Doctoris; cujus eximiæ doctrinæ raptæ reſtituuntur, ſententiæ impugnatæ propugnantur: in qua Divinæ Sapientiæ Theſauri, dudum depoſiti, iam recens effoſſi, erutique, mundo elucent in ſeptem Tomos in folio diſtributa, opera, & labore P. Ioannis

nis Francisci Durantis Brixiensis Concionatoris Capucini, & Auctoris alumni fidelissimi. Impressa Lugduni sumptibus Laurentii Arnaud, Petri Bordè &c. anno 1676. & 1677. Dicata Augustissimo Regum Ludovico XIV. Magno, Galliȩ, & Navarrȩ Maximo Monarchæ.

Summariam totius Operis divisionem, & ad Angelici Doctoris Methodum digestam hìc exhibemus.

Prima Pars tres continet Tomos, & Tractatus decem.

Prima Secundæ Tomum unicum, & Tractatus quinque.

Secunda Secundæ Tomum unicum, & Tractatus septem.

Tertia verò Pars duos concludit Tomos, & Tractatus duodecim.

Obiit vir doctissimus Brixiȩ anno 1672. ȩtatis suȩ 60. Religionis 42. mirificèque eum commendant pii, docti, & cordati viri à vitȩ sanctimonia, ab eruditione præclara, & ab ingenti gratia cœlitùs illi indita, quibus apud posteros sui desiderium reliquit.

GEMINIANVS MONACENSIS, Provinciæ Bavariæ Concionator, Guardianus, & Diffinitor; vir prudentiæ, pietatis, ac non vulgaris doctrinæ dotibus instructus; Edidit Germanicè:

Conciones Quadragesimales. Tom. 1.

Conciones Dominicales. Tom. 2.

Conciones Festivales. Tom. primus Monachii 1684.

Conciones Festivales. Tom: secundus anno 1688.

Conciones Festivales. Tom. tertius 1688.

Paratas habet alias *Conciones*, quȩ ad satisfactionem aliorum quamprimùm evulgabuntur.

GEORGIVS AMBIANENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, clari nominis Concionator, ac eruditissimus Sacrȩ Theologiæ Professor; vir mirè industriùs, solidissima reconditæ litteraturæ peritia præditus, nullo fatigabilis ingenii labore, qui omnes, tam Antiquos, quàm Modernos Scriptores pervolvere nunquam destitit, singularique apud Gallos doctrinæ opinione præfulgens, præclaris suis scriptis summoperè suæ Provinciæ, immò, & Religionis gloriam adauxit. Plura, eaque eruditissima Opera ex operosi ingenii sui Officina in lucem dedit: inter quæ sunt Opera omnia Tertulliani cum notis, & Commentariis in tres Tomos in folio distributa, quibus hunc apposuit Titulum.

Tertullianus Redivivus, Scholiis, & Annotationibus illustratus: in quo utriusque Iuris forma ad originem suam recensetur, & avitæ pietatis amatoribus inquirendis norma præscribitur. Opus sanè eximium, solidam, veram, claramque continens doctrinam. Omnia enim in illo ad unguem sunt elaborata, stylo facili, elocutione perspicua explicata, & probata. Mens Tertulliani feliciter exponitur, suoque splendori, & auctoritati restituitur. Parisiis apud Michaelem Soly anno 1646. 1648. & 1650.

Trina S. Pauli Theologia, Positiva, Moralis, & Mystica; seu, Omnigena in S. Pauli Apostoli Epistolas Commentaria Tom. 3. in fol. In primo Tomo continentur Epistolæ ad Romanos, ad Galatas, & Philippenses. In secundo ad Corinthios, ad Timotheum, & Thessalonicenses. In tertio reliquæ ad Titum, ad Ephesios, Colossenses, & Philemonem. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1649. & 1650. Paratam habet:

Theologiam Sanctorum Patrum in sex Tomos in folio distributam, quam morte præventus prælis submittere haud valuit. Conservatur M.S. in nostro Conventu Parisiensi, in quo obiit sexagenarius anno 1657. præclarę suę doctrinæ, & religiosæ vitę perfectionis non obscuro nomine derelicto. De eo meminit Vvaddingus de Scriptoribus Ordinis Minorum.

GEORGIVS ARCHANGELVS LESLÆVS, natione Scotus, Patria Aberdonensis; vir omnibus titulis illustris. Hic ab infantia à Parentibus in Hęresi Calviniana enutritus, Patre mortuo, Lutetiam Parisiorum studiorum causa à Matre dimissus, ibi à Divino Spiritu verę, & Catholicæ Fidei splendoribus illustratus, protinùs abjurata Hęresi, ex Sathanica servitute liber, novus Ecclesiæ Romanæ miles efficitur. Inopinatę Georgii conversionis in Scotia fama diffusa, illicò ad matris aures rumor penetrat: quæ, cùm maxima priùs filium dilectione prosequeretur, vehementiori oppressa dolore, illum in primis bonis omnibus, amplissimaque hęreditate privatum, profugum exulare coegit. Quare Romam veniens P. Angeli Ioyosęi Capucini, olim Ducis, ac Paris Francię, Occitanięque Proregis, viri piissimi, sanctis sermonibus, ac colloquiis inflammatus, inter Seraphicos filios cooptari voluit, habitumque Capucinorum suscepit in Conventu Camerinensi Provincię Piceni annos circiter sex supra viginti natus; & Georgii in Archangelum nomine commutato, ad virtutis omnigenæ studium animum seriò adeò intendit, ut Fratres Neophytum hunc ipsos quoque veteranos morum disciplina anteire spectantes, non levi admiratione afficerentur. Anno post professionem elapso, Philosophię, ac Sacræ Theologiæ operam dedit, atque inde ad prædicationis munus assūptus magna animarum lucra, admirabili charitatis æstu, non suis sermonibus tantùm, sed præclaris præcipuè Apostolicæ vitę exemplis Domino reportavit. Missionarius Apostolicus à Gregorio XV. Summo Pontifice institutus, atque in Magnam Britanniam, & Scotiam ab eo destinatus, demandatum Ministerium Sacrarum Scripturarum dilucida explicatione, perversorum dogmatum confutatione, simul & integerrimæ vitæ, sanctæq; conversationis exemplis solicitè, & intrepidè, ac indefessè sub habitu viri laici viriliter progrediens, solo octo mensium decursu ad ampliùs trina Hæreticorum millia, vnà cum matre, fratribus, cognatis, & tota familia mirabili modo

ad

ad Catholicæ Ecclesiæ gremium reduxit. A Superioribus exindè in Italiam revocatus, tunc Epidemiæ morbo exagitatam, eadem tabe infectis Cremonę aliquandiù ardentiori charitatis incendio percitus, inservivit; sed denuò ab Vrbano VIII. qui magnum in viro Dei Fidei Catholicæ ardorem agnoverat, in Scotiam missus, ibidem multis virtutibus, sanctisque operibus cumulatus, post varios casus, ærumnas, innumerosque in conversione Hæreticorum exantlatos labores; post diutinam quatuor mensium ægrotationem, meritis dives placidissimè obdormivit in Domino anno 1648. Ejus corpus à Catholicis secretè sepultum fuit in quodam agro juxta rivulum aquæ, mœrentibus omnibus, ac collacrymantibus. Et Comes quidam Scotus Romam pergens devotionis causa, cum juramento deposuit P. Richardo Hybernensi Capucino, ac Missionario Apostolico tunc Florentię degenti, se ab intercepto itinere longiùs abjisse sepulcrum Archangeli veneraturus, motus fama miraculorum, quæ Deus Optimus Maximus ibi per eum operatur; & quòd Catholicorum concursus tantus erat ibi singulis noctibus, ut nullum ibi germen oriretur. Hæc habuimus ex relationibus datis ex Scotia eidem P. Richardo Hybernensi anno 1662. Porrò scripsit Archangelus, ut notat Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum:

De Potestate Romani Pontificis in Principes Sæculares, & in rebus Fidei definiendis libros duos.

Ejus vitam copiosissimè, & luculenter descripsit Italicè Illustrissimus ac Reverendissimus D. D. Ioannes Baptista Rinucinus Archiepiscopus Firmanus, & Princeps; vir doctrina, Iurisprudentia, ingenio, gravitate, agendorumque usu, ac morum sanctitate satis notus; eamque Typis dedit Venetiis anno 1648. sub Titulo: *Il Capuccino Scozzese*; quam postea in Gallicum Idioma convertit P. Franciscus Bercault in Romana Curia Clericorum Regularium Doctrinæ Christianæ Procurator Generalis, addita sexta parte, in qua aliæ ejus res gestæ, & felicissimus obitus, à Rinucino relictæ, elegantissimè describuntur, & prodiit Parisiis anno 1664. Descripta est pariter ab eodem P. Richardo Hybernensi Capucino latino Idiomate, eamque unico Volumine in 8. compræhendit, quę tamen ob Auctoris obitum nondum est impressa.

GERVASIVS BRISACENSIS, natione Germanus, Provinciæ Helvetiorum Concionator, Philosophię, ac Theologiæ Lector; vir probatis moribus, ac variis doctrinæ Titulis insignitus; Edidit:

Integrum Cursum Philosophicum in tres Partes distributum. Solodori 1687. apud Petrum Iosephum Bernardi:

Integrum Cursum Theologicum. Tom. 4. in 8. Ibidem 1688.

GESVALDVS DE BONONIIS, natione Siculus, Patria Panormitanus, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor illustris, Eminentissimi

Car-

Cardinalis Hieronymi Columnæ Theologus, & S. Officii Regni Siciliæ Qualificator: vir doctus, & eruditus, qui candorem doctrinæ, & eruditionis cum splendore virtutum optimè conjunxit. Inter ingenii sui monumenta solùm extare Typis videmus.

Integrum Cursum Theologiæ Moralis tribus Tomis in folio compræhensum in quorum primo agitur de Sacramentis novæ legis: in secundo de Indulgentiis, suffragiis, Purgatorio, & Censuris: in tertio verò de Legibus Divinis, & humanis, de decem Præceptis Decalogi, & Ecclesiæ Catholicæ, & Votis Deo factis. Prodiit primùm Panormi apud Alphonsum de Isola anno 1646 secũdò Venetiis apud Iuntas, & Franciscum Baba anno 1649.

De Horis Canonicis. Tractatus 1.

De Electionibus Canonicis. Lib. 1.

De Clausura Monialium. Lib. 1.

De Simonia. Lib. 1.

Disquisitiones in Formalitates Scoti Doctoris Subtilis. Tom. 1. in 4. Panormi Typis Nicolai Bua anno 1652. De hoc Auctore meminerunt Torreçilla, & Vvaddingus lib. de Script. Franciscanis.

GESVALDVS alter à Panormo, Marchionis de Madonia Germanus Frater, Concionator, Sacræ Theologiæ Professor, ac suæ Provinciæ Diffinitor; vir non minus doctrinæ, ac Religiosæ pietatis, quàm Nobilitate generis titulis præornatus; Descripsit Italicè:

Vitam Venerabilis Fr. Bernardi à Corleone Capucini, & Elogia, & Epigrammata plurima in ejus honorem. Panormi 1680.

GOSVVINVS A' MONASTERIO VVESTPHALORVM, Germanus, Provinciæ Coloniensis alũnus, verbi Dei Declamator non ignoti nominis; Edidit Patrio Idiomate:

Exercitia Pietatis ex cœlestibus Revelationibus S. Birgittæ desumpta. Hildesii apud Iodocum Henricum Cromer 1676.

GRATIANVS MONFORTIVS, natione Burgundus, Provinciæ Comitatus Burgundiæ Concionator, ac Sac. Theologiæ Professor; vir solidæ, & veræ virtutis amator, eruditionis probatæ, & notæ pietatis: qui primus ad ejusdem Provinciæ gubernacula evectus, doctrina, prudentia, vigilantia, regularis observantiæ zelo, ac præclaris austerioris vitæ exemplis illam solicitus administravit. Scripsit latinè, & prælo submisit librum sub Titulo:

Axiomata Philosophica, quæ passim ex Aristotele circumferri solent, & in disputationum circulis ventilari, multiplici distinctionum genere, variæque eruditionis suppellectile illustrata. Antuerpiæ ex Officina Plantiniana apud Moretos anno 1626. in 4. & librum Controversiarum fidei inscriptum:

Tarantula simiæ Geneuensis contra Christophorum Guenard hæreticum, apud Sanctum Michaelem in Lotharingia per Franciscum du Bois anno 1620. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

GREGORIVS ANGELERIVS,

Giges Gallus vide Zacharias Lexoviensis pag.a 332—

VS, natione Italus, Patria à Panagia (quod est inferioris Calabriæ Oppidum percelebre) Rheginæ Provinciæ Diffinitor; vir doctus, vegetioris spiritus solertia præditus, & in verbo Dei declamando sacra eruditione cumulatus. Scripsit latinè:

De Præparatione Evangelica narrationes septem, in quibus referuntur, & refutatur falsæ narrationes Atheistarum, Gentilium, Hebræorum, Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum; & ostendit apertè, quòd Ecclesia Romana est vera Ecclesia, & sola Schola Dei in terris. Neapoli ex Typographia Archiepiscopali apud Franciscum Savium anno 1653. Ad Catholicam Majestatem Philippi IV. Hispaniarum Monarchæ. Scripsit etiam, & prælo parata habebat alia plura Volumina, scilicet:

De Deo, de Anima rationali, de Logica, de Physica, de Elocutione Oratoria, de Grammatica, de Demonstratione Catholica. Lib. 3.

De vero Deo, & de vera Ecclesia Dei lib. 2. in quibus veritas Catholicæ Fidei Romanæ validis Sacræ Scripturæ testimoniis demonstratur, & Hæretici suis propriis rationibus convincuntur.

Conformitates Miraculorum Seraphicæ Religionis, cum miraculis Sanctorum veteris, & novi Testamenti. Lib. 20. Tom. 2. Præter prædicta scripsit Italicè plura Volumina. Ea sunt:

Il Pretioso Tesoro del Sangue di Christo raccolto dalla Sacra Scrittura, e da' SS. Padri in 40. Prediche. Neapoli apud Franciscum Savium 1651. in fol.

Il Torchio del Sangue di Christo spiegato in 50. Sermoni. Tom. 1.

Il Pretioso Tesoro del Sangue di Christo Sacramentale. Tom. 1.

Il Pretioso Tesoro delle Lagrime di Christo, e di Maria Vergine sua Madre. Tom. 3.

Pianto della Madre di Dio Maria Vergine, e dalla Chiesa Santa con lagrime cantato nell' Inno: Stabat Mater dolorosa, *spiegato in 20. Homilie.* Tom. 1.

La Salve pietosa composta dal Padre delle lettere Sant' Agostino, con la quale egli adorando saluta tutte le afflitte membra di Christo appassionato, divisa in 40. Discorsi. Tom. 3.

La Fontana del Sole, che con le luminose acque de' suoi cinque canali rallegra la Città di Dio della Serafica Religione di S. Francesco.

Prediche Quaresimali. Tomi 3.

Hæc habuimus ex novis relationibus Provinciæ Rheginæ; & ex Bibliotheca Neapolitana D. Nicolai Toppii. Obiit Neapoli anno 1662. decimo octavo Kal. Februarii, Sancti viri post se fama relicta.

GREGORIVS BRVGENSIS, natione Belga, Provinciæ Insulensis Concionator; edidit Fland. Idiomate:

Vitam, & gesta P. Archangeli Leslæi Scoti, Missionarii Apostolici in Magna Britannia. Tom. 1. in 8.

GREGORIVS DE CORELLA, natione Hispanus, Custodiæ Navarræ Commissarius Generalis, & Diffinitor; vir doctus, & variarum scien-

ſcientiarum genere inſtructus, diverſo tempore elaboravit, ac Typis dedit:

Apologias quaſdam in defenſionem Noſtri Ordinis, in quibus ſuam oſtendit eruditionem, præcipuè in utroque Iure, tam Canonico, quàm Civili. Vide Torreçillam in ſpeculo Seraphicæ Religionis, ubi de Scriptoribus Capucinis.

GREGORIVS HYBERNENSIS, Provinciæ Flandriæ alumnus, Concionator, atque Theologus eruditus, Poeta elegans, & ingenioſus; compoſuit, Typiſque dedit:

Poemata, & Epigrammata varia Sacra, & Moralia. Coloniæ Agrippinæ apud Arnaldum Kempens anno 1646.

GREGORIVS NEAPOLITANVS, ejuſdem Provinciæ alumnus, Theologus, ac Concionator magni nominis, maximaque animi pietate, ac cordis puritate à Deo decoratus: quem etiam non vulgaris doctrina, in ſacris litteris eruditio, perfecta Seraphicæ Regulæ obſervantia, profunda humilitas, ſui ipſius contemptus, ſenſuum mortificatio, morum compoſita venuſtas, ac aſſiduum orationis ſtudium mirificè exornaverunt. Scripſit Italicè:

Enchiridion Eccleſiaſticum in tres partes diviſum. In prima parte tradit practicam familiarem in omnibus materiis Eccleſiaſticis. Venetiis apud Hieronymum Polum anno 1588. & 1589.

In ſecunda exhibet expoſitionem in Regulam FF. Minorum cum Declarationibus Summorum Pontificum. Ibidem 1589. & Romæ 1592.

In tertia tradit Epitome Privilegiorum Summorum Pontificum uſq; ad Clementem VIII. in favorem Religioſorum Mendicantium ad formam Concilii Tridentini. Neapoli 1594. in 8.

Monita neceſſaria pro Infirmis; & ſpecialiter pro illis, qui ultimo ſupplicio ſunt plectendi. Venetiis 1589.

Expoſitionem in Regulam Clariſſarum. Romæ 1590.

Meditationes mortis, ſeu, Meditationes, & Præparationes ad piè, & ſanctè moriendum. Quæ circunferuntur unà cum Opuſculo P. Bartholomęi de Angelis Ordinis Prædicatorum: *De Conſolatione Pęnitentium.* De hoc piiſſimo viro meminerunt Poſſevinus in Apparatu Sacro, Vvaddingus lib. ut ſupra, Nicolaus Toppius, & alii.

GREGORIVS LVGDVNENSIS, Gallus, ejuſdem Provinciæ Concionator, ac Sac. Theologiæ Profeſſor illuſtris; ob morum candorem, ſuavitatem, eruditionem, ſapientiam, Regularis obſervantiæ zelum, ex quibus exacta, ac laudatiſſimi viri norma deſumitur, in eadem ſua Provincia maximè commendatus; Scripſit, ac edidit Gallicè Opus ſub Titulo:

Catechiſme Teologique: In quo Orthodoxæ Fidei veritas conſpicuis, ac ſolidiſſimis argumentis firmatur. Lugduni anno 1688. in 4.

GREGORIVS DE RIVES, Gallus, Patria Avenionenſis, Provinciæ S. Ludovici alumnus, P. Diony-

nysii de Rives, quem supra nominavimus, germanus frater; vir magnæ lectionis, in humanis, & ecclesiasticis Historiis eruditus, ac religiosarum virtutum forma decorus; Scripsit, & posteris reliquit impressa:

Epitomen omnium Canonum, Conciliorum, tam Generalium, quàm Provincialium in locos communes per Alphabetum digestā ab Apostolis usque ad hæc tempora. Tom. 1. in fol. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1662.

Historiam omnium Conciliorum, tam Generalium, quàm Provincialium, cum subscriptione præcipuorum Patrum, maximè Galliarum. Tom. 1. in fol. Ibidem apud eundem 1663.

Conciliabula tum Schismaticorum, tum Acatholicorum, cum Controversia Historica, & declarationibus locorum difficillium in Historia Ecclesiastica. Tom. 1. in fol. Ibidem apud eundem 1663.

GREGORIVS SALINVS, natione Pedemontanus, Patria Taurinensis, alumnus Provinciæ Genuensis; vir morum præstantia, & evangelicis virtutibus ornatus, Concionator fervidus, & eloquens, animarumque salutis studiosus; Scripsit, & evulgavit Italicè:

Vitam S. Vlderici Confessoris, cujus corpus requiescit Taurini in Ecclesia B. Mariæ de Consolatione. Impressa est in eadem Vrbe anno 1602. in 8. De eo meminit Rossottus in Syllabo Script. Pedem.

GREGORIVS SALMATICENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ filius, pluriès Guardianus, & Theologus eruditus; Elaboravit, ac imprimi curavit:

Compendium Quæstionum Selectarum super Regulā S. P. N. Francisci P. Leandri de Murcia. Compluti apud Marium Fernandez. Tom. 1. in 8. 1666.

Summam omnium Operum P. Leandri de SS. Sacramento ordine alphabetico dispositam. Tom. 1. in fol. Lugduni apud Laurentium Arnaud, & Petrum Borde, sumptibus Matthæi de Bastida anno 1672.

Compendium Summæ P. Eligii Bassæi Capucini. Ibidem anno 1674. & denuò Lugduni apud Philippum Borde, & Socios anno 1678. De eo meminit Torreçilla ubi supra.

GREGORIVS VALENTIANVS, natione Siculus, Patria à Marselia, Panormitanæ Provinciæ alumnus, Sanctissimæ Inquisitionis in Regno Sicilię Theologus, & Qualificator; vir propter compositam morum gravitatem, animi pietatem, ac non vulgarem in divinis litteris eruditionem in sua Provincia admodum commendatus; Composuit, & edidit expositionem in omnes Hymnos Ecclesiasticos Breviarii Romani, cui hunc præfixit Titulum:

Hymnodia SS. Patrum, quæ à Romana Ecclesia per annum decantari solet, Commentariis uberrimis explicata. Tom. 2. in fol. Primus Tomus prodiit Venetiis apud Combos anno 1646. Secundus Messanæ apud Iacobum Matthęum anno 1648. Scripsit etiam:

Practicam Moralem undecim

Casuum Reservatorum, quatenus pertinet ad Religiosos juxta Decretum Clementis VIII. Pontif. Max. in qua omnis elucidatio, quæ desiderari potest exactè continetur, in tres Tractatus divisam ad Illustriss., & Reverendissimum D. D. Ludovicum Idelphonsum de los Cameros Archiepiscopum Montis-Realis, & Regiæ Majestatis Philippi IV. à Consiliis. Panormi apud Dominicum de Anselmo anno 1664. Italicè verò scripsit:

Il Soccorso de' moribondi, & agonizanti diviso in 5. Trattati. Nel primo *si ragiona delle battaglie degli agonizanti.* Nel secondo *si dà un modo famigliare per ajutare a ben morire quelli, che stanno in potere della giustitia condannati alla morte.* Nel quarto *si ragiona de' 4. Novissimi.* Nel quinto *della Confessione Sacramentale, con un Interrogatorio per fare una Confessione Generale.* Panormi apud Iosephum Bisagnum 1668. in 8. De hoc Auctore meminit Vvaddingus de Script. Francisc.

GVIDO FINARIENSIS, ex Municipio Regis Catholici, quod est in littore maris Ligustici, orjundus, Provinciæ Genuensis alumnus, ac Sacerdos devotissimus, qui vitam cum maxima perfectione, & sanctioris vitę exemplis ad extremum usque perduxit. Beatissimæ Virginis MARIÆ fuit cultor eximius, & in ejus honorem Composuit:

Compendium multarum Devotionum, & Orationum, ac morti jam proximus anno salutis 1589. genuflexus recitata hac Oratione: *Ave Filia Dei Patris &c.* piissimè obiit.

De hoc viro tractant Zacharias Boverius in suis Annalibus ad annum prædictum, & Petrus Courcier Societatis IESV in Opere pręnotato:

Negotium Sæculorum MARIA ad annum 1589.

H

HELIODORVS PARISINVS Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; vir litteris, scribendi nitore, ac religiosis moribus egregiè decoratus, posteris transmisit aliqua Opuscula mortalium saluti valdè proficua, summamque pietatem redolentia. Hęc sunt:

Compendium Theologiæ Dogmaticæ. Vol. 1.

Compendium Theologiæ Historicæ. Vol. 1.

Compendium Theologiæ Mysticę. Vol. 1.

Evangelium Mundi, sive Discursus Evangelici super depravatos sæculi mores. Tom. 4. in 8. Parisiis anno 1684.

Veritates Christianæ Religionis.

Tom.

Tom. 3. in 8. Ibidem 1684. apud Edmundum Cauterot.

HENRICVS A' BELLOMONTE, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator; vir ad bonas artes, litterasque formatus; edidit Gallicè:

Tractatum de frequenti Confessione. Parisiis 1678.

HENRICVS CALETENSIS, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis; vir morum compositione, gravitate operationum, exacta Regulæ observantia, ac honoris Dei zelo satis commendatus; Scripsit Gallico Idiomate:

Apologiam contra impugnantes Religionem S. Francisci Capucinorum. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1649.

Vitam Ven. Patris Honorati Bouchart de Champigny Capucini, Parisiensis Provinciæ per plurium annorum curriculum Ministri Provincialis, ac totius Ordinis Diffinitoris Generalis, signis, ac virtutibus illustris in Conventu nostro Calvomontensi, ubi sanctissimè obiit anno 1625. Parisiis apud Thierry anno 1650. De eò Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minorum.

HENRICVS HARVILLÆVS à Grangia Palatiolæa, natione Gallus, olim Marchio de *Palaisseau*. Provinciæ Parisiensis alumnus; vir insigni eruditione, & evangelicarum virtutum præstantia nobilitatus, sæpiùs Guardianus, & Diffinitor, subtilissimus, ac admirandi spiritus Concionator, Deo, & hominibus multum amabilis; Scripsit, ac prælis dedit latino Idiomate:

Isagogen Chronologicam, hoc est, *Introductionem ad cognitionem temporum, & rerum, quæ extiterunt ab Orbe condito usque ad annum* 1620. *Opus nova methodo conscriptum, sed utilissimum Chronologis, & Sacræ Scripturæ studiosis in duos Tomos in folio distributum*. Primus Tomus, qui Vrbano VIII. Summo Pontifici est dicatus, complectitur solidè, & veluti Scholastico more, omnes difficultates, quæ reperiuntur circa summas, & motus præcipuos temporis constituendos. Impressus est Parisiis apud Nicolaum Buon anno 1624. Secundus verò complectitur ea, quæ pertinent ad Historiam. Ibidem apud eundem 1626. Gallicè autem scripsit, & prælis submisit:

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. Tom. 2. in 8. Primus Tomus prodiit Parisiis anno 1629. apud Nicolaum Buon. Alter vero Lugduni apud Anisson 1631. De hoc Auctore prçclarè meminit Vvaddingus libro de Scriptor. Ord. Minorum.

HENRICVS SEYNENSIS, natione Gallus Provinciæ S. Ludovici alumnus, & Concionator; qui, non vulgari insignitus doctrina, & ingenii acumine, Sacram Theologiam per plures annos Nostris exposuit, salvandarumque gentium zelo fervens, præclariorum operum splendoribus illustratus, celebriter declamando, evangelicæ doctrinæ fulgorem emisit. Scripsit latinè librum Regularibus, tam Superioribus, quàm subditis, præsertim Capuci-

nis perutilem, cui hunc appoſuit Titulum:

Prælatus Religioſus ſolemnis Comitiorum Regularium Conventuum Præſidem agens, & in viſitatione ſpiritum, & vitam ſubditis ſuis adminiſtrans. Pariſiis apud Dionyſium Thierry anno 1672. in 8. In hoc libro agitur de qualitatibus eligendorum: De gravitate, & forma electionum: De reciproca Superiorum, & inferiorum ad invicem obligatione; & de aliis hujuſmodi tam iſtos, quàm illos conducentibus. Scripſit etiam aliud Opus Concionatorium ſub hoc Titulo:

Annus Eccleſiaſticus Concionatorius quadripartitus, ſeu, Conciones prædicabiles in Dominicas, & Feſta per totius anni decurſum, & ab Adventu ad Adventum prædicari ſolitæ. Eſt Opus univerſis animarum Rectoribus, & divini verbi Præconibus, ac Catechiſtis utiliſſimum: quippe in quo de ſacrificio paſſionum, de exercitio virtutum, de perfectione Chriſtiani per Fidem, Spem, & Charitatem, & per Sacramenta: de medela vitiorum, de Myſteriis IESV Chriſti, & B. MARIÆ Virginis, & aliorum Sanctorum, & de aliis materiis per ferias Adventus, & Quadrageſimæ, per Octavas Sanctiſſimi Sacramenti, & Commemorationis Defunctorum, æquè ac de Dominicis, & Feſtis per totius anni decurſum occurrentibus diffusè agitur. Tom. 4. in fol. Coloniæ Agrippinæ Sumptibus Ioannis Vvilhelmi Frieſſem junioris anno 1677. &

Specimen Perfectionis Chriſtianæ in triplici ſtatu ſæculari, & eccleſiaſtico, in quo Sermones varii Morales ſtylo moderno, cum ſuis reflexionibus continentur. Pariſiis in 8. 1683.

HERIBERTVS SALORANVS, natione Theutonicus, Provinciæ Tirolenſis Concionator; vir doctus, ac religioſa pietate commendatus; Scripſit Opuſculum ſub Titulo:

Peregrinatio Spiritualis ad Sepulcrum Domini.

HIERONYMVS DE ALICANTE, natione Hiſpanus, Provinciæ Bęticę Concionator, ac Sacræ Theologię Profeſſor; vir generis nobilitate, vitæ integritate, morum gravitate, nec non puræ doctrinę ornamentis illuſtris; Scripſit Hiſpanico Idiomate Opus Hiſtoricum ſub hac Epigraphe:

Las Grandezzas d' Eſpaña &c. In quo agitur de geſtis Regum, & Principum Hiſpaniarum, de Sanctis, de Viris Illuſtribus, & de conſimilibus. Hiſpali 1646. Tom. 2. in 4. De eo meminerunt D. Nicolaus Antonius Hiſpalenſis in ſua Bibliotheca Hiſpanica, & Vvaddingus ubi ſupra.

HIERONYMVS ARELATENSIS Gallus, ex illuſtri Laurentiorum Familia, Gaſparis Laurentii Archiepiſcopi Ebredunenſis germanus frater, anno ætatis ſuę 18. Lugduni à P. Hieronymo Mediolanenſi tunc Miniſtro Provinciali, inter Capucinos adſcriptus fuit. Vir fuit devotiſſimus, Fideique Catholicę validus propugnator, & admirabili planè virtute, ac gratia in Dei verbo diſſeminando ex alto indutus; ita ut,

ubiquaque concionaretur, ad illum audiendum turmatim Populi confluerent, innumeri perversi homines vitam nefariam, longo etiam tempore in omni nequitia ductam, execrarentur, integraque omnium peccatorum confessione, ac salutaris pęnitentiæ lavacro animas expiarét. Ob innumerabiles animarum conversiones, & præcipuè ob Dei cultum, quem ille suis concionibus ubique augebat, præcipui Galliæ Antistites eum sicut Prophetam habuerunt; eique etiam invito suos suggestus obtulerunt. Vrbs Parisiorum totius Galliæ Metropolis eum pluribus annis, & Quadragesimis magno cum fructu concionantem audivit: aliæ etiam supremæ Civitates, ut Aquæ-Sextiæ, Burdigala, & Tolosa hunc virum eximium sibi in Concionatorem, etiam precibus importunis, à Superioribus petierunt; & præterea in præcipuis Belgii pulpitis, ut Attrebati, Bruxellis, & Antuerpiæ concionatus, eum sibi applausum conciliavit, quo illum Parisiis, & alibi Gallia concionantem exceperat: sed multò plura sunt, quæ fecit, quàm quæ docuit. Satis namque suos auditores via regia, quæ est mandatorum Dei, in Cœlum deducere non arbitratus, ipse per viam Crucis, compendiosam quidem, sed salebrosam, undequaque spinarum aculeis; idest plurimis carnis, ac spiritus afflictionibus obsitam, ad sidera properabat. Ejus enim vitæ austeritas fuit admirabilis, etiam inter concionum labores: licèt pluriès in dies prolixiùs declamaret, solo, ac modico pane, & aqua contentus, vires egrè sustentabat potiùs, quàm recreabat; & ut brevi sopore inedia fractum corpus reficeret, in lectulo nudis tabulis strato, saxo capiti supposito dormiebat; & ne longior esset somnus, cingulum ferreum aculeis consitum renes constringens, deferebat: veræ, solidæq; humilitatis, ac sui ipsius despicientia, præclara specimina, non solùm voce, sed etiam factis semper exhibuit. Tres Archiepiscopatus, Arelatensem, Ebredunensem, & Aquensem ab Henrico IV. sibi oblatos, constanti animo recusavit; eòque magis se deprimebat, quò majoribus honoribus se à Populis, & Principibus prosequi conspiciebat. Paulus V. Pontifex Maximus audiens à Cardinali Ioyoseo Sacri Collegii Decano hujus viri virtutes, & merita, in argumentum sui affectus eum Romæ Comitiis Generalibus assistentem singulari excepit benignitate, & peculiarem similiter reverentiam humilitas ejus, & modestia, qua tres Archiepiscopatus jam recensitos respuit, ad Sacrum Purpuratorum Collegium eidem conciliavit. Porrò Hieronymus multa scripsit, suæque pręclaræ doctrinæ egregia monumenta reliquit; Inter quæ sunt:

Volumina quatuor Concionum, & Sermonum M. S. &

Volumen unicũ in Sacram Scripturam, digna certè, quòd Typis mandentur. Sepultus est Massiliæ, & ob ejus mortem omnes ingemuerũt, multæque Ecclesiæ Metropolitanæ, scilicet Aquensis, Arelatensis, Tolosana, Massiliensis, & Arausicana, ean-

eandem solemnibus exequiis sunt prosecutę; ipseque Episcopus Arausicanus funebri Oratione hoc themate assumpto: *Iustus, si morte pręoccupatus fuerit, in refrigerio erit*: suum hunc intimum dignatus est. Et, sicut virtutum ejus cumulum perspectum habebat; ita nihil omisit eorum, quæ Dei servi merita luculenter poterant explicare. Obiit anno 1617. die 2. Augusti, dum suæ Provinciæ Gubernio præsideret. Gesta ejus præclara describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annalium Capucinorum ad annum prędictum pag. 219. num. 87.

HIERONYMVS AVENIONENSIS Gallus, Provincię S. Ludovici alumnus; vir vitę probatissimę, Concionator magni spiritus, atque Hęreticorum hostis acerrimus; Scripsit:

Tractatum de Sacramentis Ecclesiæ, & de Sacrosancto Sacrificio Missæ contra Calvinistas. An verò sit impressus ex relationibus non habemus. Meritis, & virtutibus dives, piisque laboribus in conversione Hæreticorum perfunctis, obiit apud Sevenenses in Oppido S. Ambrosii, dum ibi Missionarius Apostolicus Fidem Catholicam propagaret anno 1629.

HIERONYMVS DE BALBASTRO, natione Hispanus, Concionator Provincię Valentię, & Guardianus Conventus Majoricensis; Scripsit Hispanicè librum sub hac Epigraphe:

Lux Clarissima cõtra los engaños, en que viven les hombres. Tom. 1. in 8.

HIERONYMVS DE LA BASTIDA, natione Gallus, Provincię Tolosanę Concionator, Sacrę Theologię Professor, Diffinitor, ac Conventus Tolosani Pręfectus; vir in sacris litteris eruditus, ac religiosis moribus decorus; Scripsit Gallicè librum contra Novatores, cujus Titulus est:

La Salut de Rovengue. Tom. 1. in 8.

HIERONYMVS DE BOCHIIS, sive Boutrius, natione Italus, Patria Florentinus, Provinciæ Tuscię Alumnus, Theologus, & Concionator, in divinis scripturis, & sacris historiis eruditus; Scripsit latinè Compendium Historicum, cujus Epigraphe est:

Monopanthon, sive, Harmonia novissima continens concinnationes Theologicas, tam sacrarum Historiarum, quàm non sacrarum ab Orbe condito usque ad Nativitatem Domini. Tom. 1. in fol. Venetiis 1656. Scripsit etiam, & evulgavit:

Rapsodiam, sive Nucleum totius veteris Testamenti, & novi ex parte, ac omnium penè librorum, tam Catholicorum, quàm Gentilium, qui de præfatis rebus agunt. Tom. 1. in fol. De eo Vvadding. ubi supra.

HIERONYMVS BONONIENSIS, ejusdem Provinciæ alumnus; vir vitæ integritate venerandus, ac singularibus in verbo Dei disseminando dotibus illustris: quo in munere tantùm excelluit, tantaque cum animarum utilitate se gessit, ut eo concionante ferè ubique morum re-

formatio fieret, suisque ignitis eloquiis nequiores horrore perfunderet, ad pęnitentię lacrymas attraheret, & ad veræ Christianæ virtutis cultum deflecteret. Singulari quoque devotione, ac pietate Beatissimam Dei Genitricem est prosecutus, & in extollendis illius laudibus frequentissimus fuit; quare scripsit Italicè Opusculum, quod absque ejus nomine impressum fuit Bononiæ, & Arimini:

De Excellentiis Beatæ MARIÆ Virginis ad formam meditationum, adjunctis aliis orationibus devotissimis. Beato fine quievit in nostro Cęnobio Cesenæ anno 1615.

HIERONYMUS A' CALATANISSETA Siculus, Provincię Panormitanæ, Sacrę Theologię Professor, Concionator eruditus, nec ignoti nominis, Edidit Italicè:

Panegirici Sagri di diversi Santi. Tom. 2. Panormi anno 1690.

HIERONYMUS A' CASTROFERRETTORUM, natione Italus, Provinciæ Picenæ alumnus; vir eximius, & incomparabilis: cujus vitæ sanctitas, præclara doctrina, animi fortitudo, in rebus agendis peritia, non solùm omnes ferè Europæ Populos, sed etiam ipsos Summos Pontifices, Reges, & Principes præcones habuit, & ipsemet Deus signis cęlitus editis illustravit. Hic, non tantùm in Religione eminentiores Prælationes, Provincialatus scilicet, Procuratoratus in Romana Curia, ac Generalatus summa cum laude sustinuit, & honestavit; verumetiam super omnes Regularis Instituti cultores in amplissimo dignitatis, auctoritatisque gradu fuit locatus. Etenim ab Urbano Papa VIII. Visitator, Reformatorque Apostolicus omnium utriusque sexus Regularium, & Comprotector Generalis earum Religionum, quæ speciali Protectione orbantur, institutus; omnes brevi tempore ad melioris vitę frugem, severiorisque disciplinæ rationem instruxit; utpotè, qui morum gravitate, sapientiæ, ac prudentiæ nitore ita præfetulit illustre quoddam sanctitatis, ac regiminis specimen, ut ad illum, tanquam ad domesticum, & vivum exemplar se totus Religiosorum cœtus composuerit. Multa referunt scripsisse dignissima Opuscula, quæ tamen prælis non fuerunt submissa. Solum vidimus impressas:

Ordinationes, & Constitutiones pro bono Regimine aliquarum Religionum; præsertim pro Monialibus S. Claræ. Romæ ex Typographia Rev. Camerę Apostolicę anno 1628. Sanctissimè obiit Romę anno 1626. ætatis suæ septuagesimo, Religionis quinquagesimo quinto, tota condolente Urbe, & confluente ad ejus exequias, quæ ei solemnes jussu Urbani VIII. celebratæ fuerunt. Ejus gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capucinorum ad annum prędictum, illiusque meminerunt plures Scriptores, & præcipuè Ripamontius lib. Hist. Patriæ Decade 5. lib. 5. cap. 4. fol. 286. ubi agitur de vita Friderici Cardinalis Borromæi Archiepiscopi Mediolanensis, & Sigismundus de Bononia de Elect.

in

in Epist Dedic.

HIERONYMVS DINAMI Italus, Provinciæ Rhegii in Calabria inferiori, verbi Dei Declamator magni nominis, ac Sac. Theologiæ Professor; vir doctrina, dicendi facundia, morumque sanctitate, suo sæculo spectatissimus; Edidit latinè:

Tractatum de Prædestinatione, &c. Tarenti apud Quintilianum Campum 1566. in 8.

Historiam originis Religionis Capucinorum in Calabria. Hæc ex Gualterio S. T. P. in Historia Sacra Calabriæ.

HIERONYMVS LECCIVS, natione Italus, Patria Lupiensis, Provinciæ Hydruntinę alumnus, Concionator non ignoti nominis, ac multa eruditione notatus; Scripsit latinè Opusculum sub hoc Titulo:

Plato Beatus, idest, de salute Platonis pia consideratio. Venetiis apud Vvalvas anno 1666. in 12.

HIERONYMVS MAVTINVS, natione Italus, Patria Narniensis, Provinciæ S. Francisci alumnus. Hic lucem hereditariam progenitoribus nobilitate præclaris, in Seraphica Capucinorum Religione pręclarioribus virtutibus auctam, futurus filius lucis nostro sæculo exposuit. Mirati sunt Patres in hoc viro disciplinæ regularis observantiam, morum gravitatem, animi magnitudinem, consilii prudentiam, ingenii acumen; adeò ut, non solùm in sua Provincia Lectoratus, ac Provincialatus honoribus, verumetiàm in tota Religione Diffinitoris, ac Vicarii Generalis munere ab illis fuerit decoratus. Singulari ejus doctrina, ac admiranda planè eloquentia, quarum fama in toto ferè Christiano Orbe percrebuerat, Summi Pontifices Paulus V. & Gregorius XV. commoti, Sacri Apostolici Palatii Ecclesiasten, & Oratorem summa cum animi voluptate delegerunt. Quamobrem Purpuratorum, & aliorum Prelatorum Consessus per decem & octo annorum seriem audientes in Aula vocem Domini resonantem in virtute, vocem Domini in magnificentia, intercidentis flammam ignis, & concutientis desertum Cades, non humanæ, sed divinæ eloquentię vim passi, zelantissimi Concionatoris verba, & monita operibus, & factis comprobarunt. Nec mirum: priùs enim verus Christi sectator fecit, quod docuit, apostolicas omnes excolendo virtutes, præsertim humilitatem, & sui ipsius contemptum inter tam singularem, & præclaram, qua habebatur apud homines, & Sacros Principes existimationem, quam, ut puriorem, & simpliciorem conservaret, Cardinalitiam purpuram ab iisdem Pontificibus lubenti animo propositam, oblatam, & destinatam, strenuè, etiam mediis precibus, ac lacrymis propositi constantiam attestantibus, recusavit. Hinc tantam apud Ecclesiæ Principes, & Proceres, & Vrbanum VIII. præcipuè benevolentiam sibi adscivit; ut maxima vivens ab illis habitus veneratione, etiam morti proximus, inaudito ferè exemplo, à Summo hoc Pontifice, magna tum Cardinalium, tum

tum Antistitum caterva illum comitante, lecto decumbens visitatus, præmissis ab eodem Christi Vicario multis pro morbi, dolorumque gravitate consolatoriis verbis, plenariam suorum peccatorum Indulgentiam, paternamque simul Benedictionem fuerit consecutus. Defunctum pro Concione funebri honoravit Reverendiss. P. Nicolaus Ricardus Sacri Apostolici Palatii Magister, in qua cordis sui observantiam, ac benevolentiam, quam viventi viro professus fuerat, perorando eloquentissimè patefecit. Obiit 1632. die 13. Septembris, ætatis suæ 70. Religionis 54. ac humato corpore vivens in ævum ejus permanebit spiritus posteritati in

Concionibus Apostolicis habitis in Sacro Palatio: quæ jussu Eminentissimi Cardinalis Ludovisii Religionis nostræ Protectoris fuerunt impressæ Romæ in Typographia Vaticana anno 1631. Deindè Venetiis anno 1637. & posteà in Idioma Gallicum translatæ editæ sunt, & prodierunt Parisiis eodem anno apud Maturinos.

Multa fuerunt in laudem hujus Apostolici Oratoris à gravissimis, & illustrissimis viris concinnata, inter quos fuit præcipuus Eminentiss. Cardinalis Bellarminus, qui dicere solebat: *Deum in suas distribuendo dotes, eas dare veluti ad trutinam; ita ut defectu alicujus rei haberent omnes de se humiliter sentiendi locuples argumentum; sed hanc manum aliis parcam, prodigam fuisse erga Hieronymum, cui nulla omninò gratia, quæ ad elimandum perfectum Concionatorem conducere posset deesse videbatur; & paucis plurima complexurus, in hæc verba prorumpebat: Si Paulus Apostolus redivivus prædicaret eodem Quadragesimæ tempore, quo & Hieronymus Narniensis Capucinus, ego utrunque alternis vicibus audirem; videlicet una die Apostolum, & altera Capucinum.* Pater Arnulphus Gallus ex Illustrissima Societate IESV Regius Prædicator, & Regis Christianissimi Ludovici XIII. Confessarius, vir omnium scientiarum genere exornatus, cùm Delegatus Romam venisset, in animum suum induxit audire Capucinum illum, quem fama loquax tot laudum titulis efferebat; eapropter se contulit in Aulam Sacri Palatii, ubi locum nactus idoneum attentè illum audivit; & illa die veluti in ecstasim raptus subinde repetebat has voces: *Ego audivi Paulum Apostolum, nec credo Paulum, in humanis, dum vitia perstringeret, stylo ditiore potentiùs in scelestos homines intonuisse*. Addo testimonium Reverendissimi P. Ioannis Pauli Olivæ ejusdem Inclytæ Societatis IESV Præpositi Generalis, qui, dum munere Hieronymi fungeretur in eodem Apostolico Palatio perorando coram Christi Vicario Alexandro VII. ac Sacro Purpuratorum Senatu, in encomium Hieronymi talia protulit in Concione feriæ 6. §. 55. *Io mi ricordo, che quella grande Idea de' Predicatori Apostolici, a cui non poca parte del Sacro Collegio in testimonio del suo dire evangelico decretò la glorio-*

 sa,

ſa, & inaudita alternativa; che, quando ſceſo dal Cielo Paolo Apoſtolo predicaſſe in Roma, haurebbero eſſi udito una volta Paolo, e l'altra Girolamo: mi ricordo, dico, che quella lingua tanto elevata nel dire, e tanto riverita nella maeſtà del perſuadere, provò &c. Et in alia Concione habita ut ſupra feria 6. quæ eſt num. 65. in ordine §. 973. ſic auctoritatem Narnienſis extulit: *Già che a me manca la lena, per tonare contra ad abbaglio sì pernicioſo alla Republica; fulminerò collo ſpirito di quel grande Alunno di Franceſco, il quale da queſto ſteſſo Pergamo apoſtolico, a piedi ſcalzi, & a viſo ſcoperto rugghiando contro sì ſtorta codardia, eſclamò con terrore, e mio che l'ammirava, e di quella moltitudine infinita, che l'udiva &c.* Addenda plurima eſſent, quæ prætereo, & videri poſſunt in ejus vita, quam luculentiſſimè deſcripſit P. Marcellinus de Piſè, ubi mirabiles effectus Concionum ejus in Romana Curia prolixiùs recenſet. De eo etiam præclariſſimè meminerunt illuſtriores illius temporis Scriptores: inter quos ſunt Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum, Ioannes Caramuel in ſua Memetrica pag. 54. Hippolytus Maraccius part. 1. qui de Hieronymo ſic loquitur: *Hieronymus Mautinus Narnienſis Capucinus, Pauli V. Gregorii XV. & Vrbani VIII. Romanorum Pontificum, Apoſtolicus Eccleſiaſtes; vir omnibus numeris abſolutus, ac immortali poſteritatis prædicatione dignus &c.* Scripſit, & in Sacro Vaticano, & Quirinali Palatio coram Summo Pontifice, ac Eminentiſſimorum Purpuratorum Patrum conſeſſu, ſummo cum ſpiritu, laudeque habuit:

De Immaculata Conceptione B. Virginis Conciones IV.

De Beata Virgine Annunciata Concionem I. Romæ editas anno 1632. Alii ejus Sermones Quadrageſimales citantur à Calona in libros Iudicum Cap. 1. num. 33. pag. 227.

HIERONYMVS MEDIOLANENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus, ex illuſtri Caluſchorum Familia, anno ętatis ſuæ vigeſimo, ſæculo ſimul & terrenis opibus relictis, Capucinorum albo ſe fecit adſcribi. Vir fuit mirificę auſteritatis, & abſtinentiæ, mentis puritatem, ac vitę innocentiam ſtudioſiſſimè coluit: ejus oratio fuit aſſidua, ardens, & lacrymoſa, & ſæpiſſimè mentis fervore redundans; etiam in itinere rapido curſu ad arborum, ac ſtipitum complexus, tanquam divino amore ebrius, ferebatur. Lugdunenſem, ac S. Ludovici Provincias à fundamentis erexit, & ejuſdem Lugdunenſis Provinciæ Commiſſarius Generalis inſtitutus, impoſitum ſibi onus maxima animi virtute, conſilio, prudentia adminiſtravit; præclaris etiam humilitatis, paupertatis, patientiæ, ac totius regularis obſervãtiæ exemplis exhibitis. Præterea ſingulari doctrina, ac in Divinis Scripturis eruditione refulſit, ingentique, tam in privatis, quàm in publicis concionibus dicendi vi à Deo donatus, ſuos auditores facilè ad fletus, & ad pęnitentię lacrymas provocavit, & quamplu-

plurimos Hęreticos in Gallia ad Catholicam Fidem perduxit. Scripsit Italicè:

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, adjunctis pluribus Declarationibus Summorum Pontificum ad illius perfectam observantiam pertinentibus. Miraculis, ac etiam spiritu prophetico clarus, multis in virtutum studio annis consumptis, ad præmia evolavit in nostro Conventu Lugdunensi anno 1584. Videndus Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum prædictum.

HIERONYMUS MELPHICTENSIS, (Vvaddingo *Melfreta*) natione Italus, Provinciæ Barii Concionator, cujus virtutum memoria in ea Provincia adhuc viget. Vir fuit in divinis scientiis eruditus, religiosis moribus venerandus, in verbi Dei prædicatione solicitus, cœlesti amore, ac salutis animarum zelo totus incensus. Scripsit Italicè:

Dialogos de Divino amore. Fuerunt impressi Venetiis anno 1598. in 12. De eo meminit Vvaddingus.

HIERONYMUS A' MONDULPHO, natione Italus, Provinciæ Marchiæ Concionator, vir eruditus, & pius, religiosis moribus compositus; descripsit Italicè:

Historiam Domus Beatæ MARIÆ Virginis Lauretanæ. Anconę apud Seraphinum Salvionum 1657. Tom. 1. in 4. De eo meminit Maraccius in App. de Scriptor. Marianis.

HIERONYMUS A' MONTEFLORUM, natione Italus, ex Piceni Provincia, decimus nostræ Religionis Generalis, electus Romæ anno 1575. Hic priùs inter Minores Conventuales ob eximiam ejus doctrinam Magistralem Cathedram adeptus, & mons scientiæ communi vocabulo appellatus, posteà ad Capucinorum Congregationem anno 1559. admirabili planè modo divinę sapientię non incongruo adscitus, maximis in ea virtutibus, ac donis cęlestibus florens, haud alio, quàm Montisflorum nomine vocabatur. Ejus singularis prudentia, animi magnitudo, summa in magnis, & arduis agendis peritia, etiam ab ipsomet Summo Pontifice Sixto V. præclaro encomio collaudata, plurimisque à Deo gratiis decorata, illum suo sæculo toti Orbi Christiano suavissimè olere fecerunt. Scripsit Italicè:

Historiam de Origine, & successione Congregationis nostræ Capucinorum, quam continuavit usque ad annum 1583. Auctor verè dignus (inquit Boverius) cui integra fides adhibeatur. Obiit Novanæ Dei laudes dulciter decantando, prænunciato anteà mortis suæ die anno 1584. ætatis suæ 64. Ejus vita describitur à Boverio Tom. 2. Annal. & de eo meminerunt honorificè Rodulphus Tossinianus in Historia Seraphica, Gonzaga lib. de Origine Seraphicæ Religionis, Coriolanus in Breviario Chronologico, ubi de Generalibus Capucinorum, & alii.

HIERONYMUS NOVARIENSIS, ex nobili Avogadrorum Familia, Provinciæ Mediolanensis

 alum-

alumnus; vir doctrina præclarus, ac totius evangelicæ perfectionis integer æmulator: qui indefesso animo divinorum consiliorum viam percurrens, vitæ austeritate rigidus, oratione fervidus, in cœlestium mysteriorum contemplatione assiduus, in dominica Passione recolenda piissimus, Beatissimę Virginis MARIÆ obsequiis totus deditus, ad eam mentis puritatem pervenit, ut animantia cum eo familiariter conversarent, & perfectum in illo Divinæ similitudinis signaculum agnoscerent. Scripsit:

Meditationes devotissimas de Passione Domini impressas Brixiæ anno 1579. sub nomine cujusdam servi Dei Religiosi S. Francisci. Obiit Brixiæ anno Domini 1582. ætatis suæ 76. Religionis 58. De eo scribit Boverius Tom. 2. Annalium.

HIERONYMVS PANORMITANVS, ejusdem Provinciæ alumnus, vir doctus, & in Theologicis Facultatibus suo tempore præclaro nomine celebris: qui in sua Provincia Prælectoris munus per plures annos exercuit, & Diffinitoris Generalis, ac Commissarii itidem Generalis functus officio, vitæ sanctimonia, ac regularis disciplinæ luce, majorem, quam ab iis acceperat, splendorem dignitatibus attulit. Scripsit plurima Theologica, dum adhuc inter Patres Minores Excalceatos moraretur; inter quæ extant adhuc:

Lectionum Theologicarum ad mentem Scoti libri duo. Obiit Panormi anno 1579. Vide Boverium Tom. 1. Annalium Capuc.

HIERONYMVS A' PISTORIO Italus, Provinciæ Etruriæ, cujus fuit alumnus, Neapolitanæ, ac aliarum Provinciarum Minister Provincialis, nec non totius Ordinis Diffinitor Generalis: vir admirabili doctrina, ac eruditione præornatus, vitæ sanctitate, animi constantia, singulari prudentia, omniumq; rerum cognitione excellens; & ideò maximæ apud omnes auctoritatis. Qui Seraphicæ charitatis ęstu inflammatus, cùm esset eximius sua tempestate Concionator, in præcipuis Italiæ Civitatibus declamando, mirabiles Populorum conversiones edidit, & Pręlectoris Generalis diù Romæ, Florentiæ, & Neapoli munere functus, plurimos Ecclesiæ Dei viros doctrina, ac sanctitate pręclaros, felicissimè peperit. Adfuit Concilio Tridentino, in quo graviter pro tuenda Religione decertavit, & non nullos ad Patres sermones habuit. Pius V. Pontifex Maximus illum sibi in Theologum assumpsit, ejusque consilio in gravissimis Ecclesię rebus sæpè usus, inter sacros Purpuratos illum adscribere decrevit: ea tamen dignitate à Hieronymo mira mentis humilitate, & toto animi conatu recusata, alterumque ab eodem Pontifice jussus, ut sibi suggereret eo honore dignum in ejus locum subrogandum, Iulium Sanctorium nobilem Casertanum S. Severinę Archiepiscopum eidem eligendum proposuit. Qui postmodùm ad Purpuram evectus, sacrarum litterarum cognitione, innocentioris vitę laude, insigni-

ſignique Religionis ardore, Sacrum Senatum plurimùm illuſtravit. Porrò Hieronymi cura, & ſolertia S. *Bonaventuræ Opera iam apud homines ſeneſcentia, ac ferè vetuſtate conſumpta, iterùm in lucem revocata, prælo mandata, atque ab interitu vindicata fuerunt. Quæ deindè Sixtus V. animo, doctrina, ac dignitate maximus, ampliori folio excuſſa, copioſiùs illuſtravit*. Scripſit etiam Opus in 24. lectionibus terminatum ſub Titulo:

De Quantitatibus, rerumque Diſtinctionibus, & Formalitatibus Scoti. Impreſſum eſt Romæ apud Ædes Populi Romani anno 1570. in 8. & etiam evulgavit:

Librum Sermonum, in quo acuratiſſimè de variis Chriſtianæ Fidei Myſteriis, & præſertim de Prædeſtinatione diſſerit. Bononiæ 1567.

Conciones quatuor de Immaculata Conceptione Beatiſſimæ Virginis MARIÆ. Neapoli apud Virginios, & Cœlium Aliphanez die 17. Februarii 1564.

Præclaram pro charitate Martyrii coronam ſibi comparavit in Inſula Cretenſi, dum in Claſſe Veneta gravi peſte laborante, ſe totum ægrotantium obſequiis mancipaſſet anno 1570. die 29. Novembris: in quam Inſulam miſſus fuerat à Pio V. cum aliis triginta Fratribus ex noſtris in expeditione illa Navali adverſus Turcas, & pro Fide Chriſti decertantibus omnibus charitatis officiis adeſſent, iiſque animos ad Fidei hoſtes debellandos adderent. Ejus corpus nonnullis poſt obitum annis elapſis, idem Iulius Sanctorius S. Severinę Cardinalis, tunc Ordinis noſtri Protector ob ſingularem in Hieronymum benevolentiam, ac grati animi teſtimonium, adhuc integrum, & incorruptum repertum, Caſertam Patriam ſuam deferendum curavit, & in noſtro Conventu erecto per eũdem Cardinalem tumulo fuit ſepultum. Ejus vita, & geſta luculenter deſcribuntur à Boverio Tomo primo Annal. Capuc. ad annum 1570. Ex Salodienſi, & aliis M. S. Meminerunt etiam de illo Toſſinianus lib. 3. Hiſtoriæ Seraphicæ. Gonzaga parte 1. ubi agit de Script. Franciſc. Vvillotus in Athenis Orthodoxis Sancti Franciſci. Poſſevinus in ſuo Apparatu litt. H. Genonus in Chronico SS. Deiparæ ſæculo 15. ad annum 1570. Hylaretus ſerm. Fer. 5. in Paſſione poſt medium, Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum. Martyrologium Franciſcanum ad tert. Kalend. Decembris, & alii.

HIERONYMVS A' POLITIO, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ Concionator; vir per totam Religionem claro nomine notus, excellentique præditus ingenio: quem vitæ probitas, candidique mores, & in rebus gerendis prudentia dignũ fecerunt, ut Romæ anno 1587. ad Generalitiam dignitatem unanimi electorum conſenſu eveheretur. Operoſus fuit ovium ſibi commiſſarum, religioſæ obſervantiæ, ac paupertatis Seraphicę zelator. Quare ſcripſit ad communem Religioſorum utilitatem, preſertim FF. Minorum:

Expoſitionem in Regulam S.P.N.

Fran-

Francisci, in qua plurimæ, & singulares difficultates, ac quæstiones solidè, & clarè examinantur, & resolvuntur. Prodiit primùm Romæ anno 1587. in 4. & 1593. secundò Parisiis apud Nicolaum Buon anno 1615. Tertiò Coloniæ eodem anno apud Ioannem Kinchium. Quartò Neapoli 1626. apud Ioannem Carlinum in 8. Obiit Neapoli anno 1605. De eo meminit Boverius Tom. 2. Annal. & Vvaddingus de Script. Ord. Minorum. Præclaro etiam encomio celebratur à R.P. Ioanne Ximenez in Præfatione Expositionis Regulæ FF. Minorum in secunda impressione facta Valentiæ in Hispania apud Petrum Patritium Meis anno 1622. cujus verba ibi legi possunt.

HIERONYMVS A' SANCTA GEORGIA, natione Siculus, Provinciæ Messanensis alumnus, vir summæ pietatis, & devotionis, pueri IESV amantissimus, ejusque Matris Immaculatæ cultor eximius; Scripsit Italicè Opusculum valdè pium in honorem ejusdem Deiparæ Virginis sub hoc Titulo:

Ghirlanda di fiori delle sacre lodi della Santissima Vergine Madre di Dio. Prodiit Messanæ apud Ioannem Franciscum Blancum anno 1633. in 16.

HIERONYMVS A' SEGORBIA, natione Hispanus, Provincię Valentiæ filius; vir pius, & in Mystica Theologia Magister summè eruditus: qui in eadem sua Provincia Novitiorum curæ, & educationi Præfectus, verbo, & exemplo taliter illis illuxit, ut illam bonorum, & perfectorum virorum semine fęcundaverit. Scripsit Patrio Idiomate Opusculum Spirituale valdè utile sub hoc Titulo:

Navigatio tuta, & secura in Cęlum, in qua docentur, & demonstrantur portus, & scopuli, Scyrtes, & pericula cœlestis itineris cui Epitomen adjunxit doctrinæ Christianæ. Valentię apud Philippum Meis anno anno 1611. in 8. sumptibus Cęsaris Campacii. De illo meminit Vvaddingus lib. ubi supra.

HIERONYMVS SENONENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, verbi Dei fervidus Declamator, Sacrę Theologiæ Scholasticæ eximius Professor, & suę Provinciæ Minister Provincialis. vir devotis, ac evangelicis moribus exornatus, observantiæ regularis, Seraphicique Instituti zelosus propugnator; Scripsit Gallico Idiomate Opusculum sub hoc Titulo:

Exercitium Sanctæ Solitudinis decem dierum, ut est in usu apud Religiosos. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1660. in 12.

HIERONYMVS A' SORBO, natione Neapolitanus, ejusdem Provinciæ alumnus, ac Minister Provincialis, necnon totius nostri Ordinis Minister Generalis quintusdecimus. Admiranda refulsit vir iste pietatis omnimodæ specie, observantiæ regularis fuit zelator & amans, ejusque prudentissimi regiminis arte, augustissima auctoritate, summa vigilãtia, & indefesso labore unà cum vitæ sanctimonia, ac splendore purioris do-

ctrinę

ctrinæ conjunctis, omnis Seraphicæ Religionis successus admiranda incrementa suscepit. Collegit, ac typis mandavit latinè:

Compendium Privilegiorum FF. Minorum, & aliorum Mendicantium, & non Mendicantium, reformatum secundùm Decreta Concilii Tridentini, & Summorum Pontificum, qui à Clemente VII. usque ad Clementem VIII successerunt: quod postea ab eo locupletatum quibusdam additionibus Fuit impressum primò Brixiæ anno 1590. secundò Coloniæ 1597. Tertiò Venetiis apud Heredes Petri Ricciardi anno 1609. quartò iterùm Coloniæ 1612. quintò Neapoli apud Petrum Ciurlinum 1615. Obiit devotissimè Neapoli cum fama sanctitatis anno 1602. De eo meminerunt Boverius Tom. 2. Annal. Bruxellensis in Flor.Seraphic. Vvaddingus de Script. Ord. Min. & Torreçilla in Speculo Apologet. Seraph. Relig. ubi de Scriptorib. Capucinis.

HIERONYMVS TRAHINA, natione Siculus, Patria à Castronovo, Provinciæ Panormitanæ alumnus, Concionator magni spiritus, vi, & efficacia sermonis ad peccatorum conversionem non vulgariter præditus; Scripsit Italicè, & typis dedit:

Sermones centum faciendos tempore Orationis 40. *Horarum.* Panormi apud Dominicũ de Anselmo 1665. Tom. 1. in 4.

HILARION MEDIOLANENSIS, ejusdem Provinciæ Concionator; vir scientia eruditus, excellentis doctrinæ, ingenio subtilis, in componendo, & scribendo eloquens, concinnavit, & æneis laminis excudi curavit:

Elogia, & Icones plurium Virorum Illustrium, qui in Ordine Minoritano ante reassumptam à Capucinis veriorem habitus formam, eodem induti floruerunt. Mediolani anno 1664. in folio.

HILARIVS FRIBVRGENSIS, Germanus natione, Provinciæ Helvetiorum Concionator, vir doctus, ac religiosis virtutibus cumulatus; Edidit Opusculum latinè sub Titulo:

Manuductio ad Meditationem, &c.

HIPPOLYTVS BRIXIENSIS, ex illustri Averoldorum Familia, illius Provinciæ alumnus, divini verbi Declamator egregius, ac Theologiæ subtilis Professor; vir reconditiarum scientiarum perscrutator, genio, ingenioque profundus, assiduus S. Ioannis Apostoli Apocalypsis meditator; Scripsit, & effinxit:

Icones nonnullas ad pleniorem abstrusissimæ litteræ libri intelligentiam, & Commentariis elegantissimis loca difficiliora illustravit. Brixiæ anno 1638.

HONORATVS PARISIENSIS, ejusdem Provinciæ filius, ex Familia Bouchart de Champignì, toto Gallico Regno percelebri, egregiarum virtutum splendoribus cunctis aliis hoc sanguine genitis valdè præluxit. Hic in ipso adolescentiæ flore, non solùm mundo valedixit, & titulos, honores, atque divitias, quibus eminebat ejus domus, contempsit; sed & à tenerioribus annis typhum illum mundanæ gloriolæ,

quo

quo pueri generoso sanguine sati intumescere solent, omninò compescuit. Vir fuit ad omnem apostolicæ vitæ rationem compositus, perfectũ modestię simulacrum, assiduus Divinorum Mysteriorum contemplator, eximius silentii cultor, vivum humilitatis archetypum, fervidus altissimæ paupertatis zelator, Religiosi status strenuus defensor. Denique spiritus fervore, prudentia in agendis, sermonis suavitate, salutis animarum solicitudine; doctrinæ, & eruditionis præstantia, non in tota Gallia tantùm, verumetiàm in Christiano Orbe extitit venerabilis. Eapropter sua Parisiensis Provincia ter eum sibi in Patrem elegit, & omnium calculis ad sui Ministerium promovit. Similiter etiam Provinciam Lotharingiæ per integrum triennium administravit; &, expletis in hac dignitate quatuor trienniis, semel & iterùm in Belgium profectus, ibi Visitatoris, ac Commissarii Generalis munus obiit. Visitatorem Generalem eundem habuerunt bis Provincia Lotharingiæ, semel Lugdunensis, & Turonensis, ejusque sanctitatis fama in dies magis excrebescente, secundus fuit, qui inter Gallię Patres Romæ anno 1618. ad Generalis Diffinitoris gradum ascendit. Scripsit Opusculum valdè pium, & utile sub hoc Titulo:

Academia Evangelica pro Iuventutis Religiosæ spirituali institutione. Impressa est Parisiis anno 1622. apud Nicolaum Buon Tom. 1. in 8.

Quindecim annis ante prenunciatis suæ mortis loco, & die, vitæ cursum devotissimè peregit in nostro Conventu Calvomontis in Bassiniaco Provinciæ Lotharingiæ anno ætatis suæ 58. Christi verò 1624. sexto Kal. Octobris. Inquisitio vitæ, & miraculorum hujus servi Dei anno 1626. auctoritate Apostolica demandata fuit, & Illustrissimus Lingoniensis Antistes, Dux, & Paris Franciæ anno 1637. haud segniter opere complevit. Pro ejus canonizatione Rex Christianissimus Ludovicus XIII. litteras dedit, tum ad Summum Pontificem Vrbanum VIII. tũ ad Dominum d'Etrè Francię Mareschallum pro sua Majestate Oratorem Extraordinarium in Curia Romana sub datum anno 1637. die 6. Iulii, ut videri potest in libello Lutetię edito anno 1638. apud Typographiam Claudii Calleville; & iterùm idem negotium extipulatum fuit ab eodem Rege, & Regina per litteras ad Summum Pontificem missas sub datum 26. & 30. Aprilis anno 1639. Ejus vitam admirandam descripserunt Henricus Calentensis Capucinus anno 1650. Parisiis impressam, & magis compendiosè Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capucinorum ad annum 1624. De eo etiam agunt Io: Baptista à Perusio in preludio ad vitam B. Felicis, Martyrologium Franciscanum die 26. Septembris, Vvaddingus de Script. Ordin. Minorum, Corbinius lib. 8. S. Franciscìad. pag. 190. vbi copiosa ipsius miracula versibus Gallicis concinit, Saussayus in Martyrologio Gallicano die 26. Sept. Sub cujus effigie hoc Epigramma conspicitur.

Dum

Dum mundi vanos humilis fastidis honores,
Fit tibi Divino dignus honore coli.
Nomen Honoratus prædixerat, addita virtus
Id meruit, quod nunc gloria jurè daret.

HVGO AQVENSIS, seu ab Aquis-Sextiis, Provinciæ S. Ludovici alumnus. Hic illustri Familia Patre Senatore progenitus, dum esset Henrici IV. in Prætoria Cohorte miles, Capucinorum Religionem, ut Deo feliciùs sub S. Francisci vexillo militaret, ingressus est anno 1596. ętatis suæ 26. Vir fuit maximæ austeritatis, & abstinentiæ singularis: amore Dei totus ardebat, & hac sacra flamma circundatus, veste lacera, & simplici, etiam brumali tempore, induebatur. Omnium ejus sermonum argumentum erat Divinus amor, qui assiduè ex ejus ore resonans, cęlestem hunc ignem, etiam in aliis accendebat. Scripsit Gallico Idiomate:

Flammas Divini amoris, quibus per plures Orationes Iaculatorias cor nostrum ad Dei dilectionem excitatur. Impressum fuit Tolosæ, & Aquis-Sextiis suppresso ejus nomine. Obiit feliciſſimè Salonii in sua Provincia anno 1620.

HYACINTHVS ab Alenconio (vulgò de *Alençon*) Gallus, Provinciæ Normanniæ Concionator; vir clarus doctrina,& composita morum venustate decorus, Scripsit latinè Opus sub hac Epigraphe:

Idea Concionatorum, sive, Methodus conficiendi Sermones. Prodiit Parisiis 1659. apud Dionysium Thierry.

HYACINTHVS AMBIANENSIS, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ filius, divini eloquii Declamator celebris, eruditiori prędítus ingenio, nec minori pietate, vitęq; perfectione exornatus; Scripsit Patrio Idiomate duo Opuscula Spiritualia, & devotissima sub hoc Titulo:

Imago animæ morientis in doloribus IESV Christi. Parisiis apud Dionysium Thierry 1632. in 8.

Imago animæ viventis in gloria IESV Christi. Ibidem apud eundem 1635. De eo meminit Vvaddingus lib. ut supra.

HYACINTHVS BRVSSOTVS, natione Italus, Patria à Foro-Cassii [vulgò *Vetralla*] Provincię Romanæ Concionator, ac pluriès Diffinitor: qui Missionarius Apostolicus in Regnum Congi à Summo Pontifice, & Sacra Congregatione de Propagandafide specialiter destinatus, eo in munere solicitus, atque indefessus, magno charitatis ardore saluti, & conversioni Infidelium insudavit. Scripsit, ac Typis edi curavit:

Doctrinam Christianam ad profectum Missionis totius Regni Congi in quatuor linguas dispertitam, scilicet Latinam, Italicam, Lusitanicam, & Congicam. Romæ sumptibus Congregationis de Propagandafide 1650. Tom. 1. in 4.

Regulas quasdam pro difficillimi Congiensium Idiomatis facillimo captu ad Grammaticæ Regulas redactas. Ibidem sumptibus ejusdem Sacræ Congregationis 1659. Tom. 1. in 8.

HYACINTHVS GRÆCENSIS, natione Germanus, Provinciæ Styriæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; vir subtilis ingenii, ad omnes scientias indefesso studio applicitus, moribus, & vita compositus, varia scripsit Opuscula ex Angelico Aprosio in sua Bibliotheca; eorum tamen nondum vidimus Titulum.

HYACINTHVS KERVER, natione Gallus, Patria Parisinus, ejusdem Provinciæ alumnus, Concionator magni nominis, strenuus Acatholicorum impugnator, & Academiæ Controversiarum per plurimos annos Parisiis congregatæ promotor: cui Deus, præter insigne doctrinæ, & sapientię donum, magnam etiam contulit virtutum excellentiam; plura nobis reliquit sui ingenii monumenta, in quibus eruditionis, ac pietatis suæ clarissima lumina dedit. Ea sunt:

Tractatus de Passione Domini nostri IESV Christi. Parisiis 1624. apud Dionysium Thierry. Tom. 1. in 8.

Articuli Catholicæ Fidei Sacræ Scripturæ testibus confirmati &c. Ibidem apud eundem 1637. Tom. 1. in 8.

Catechismus super omnes Articulos professionis Fidei Catholicæ. Ibidem apud eũdem 1638. Tom. 1. in 8.

Catechismus, sive, Instructiones super Sacrosanctum Missæ Sacrificium cum explicatione omnium cæremoniarum ab Ecclesia in sacri Mysterii celebratione ordinatarum, adhibita responsione omnibus objectionibus adversariorum hujus augustissimi Sacrificii. Parisiis apud Lodovicum Boulanger anno 1646. Tom. 1. in 8.

Motiva conversionis Domini de Claromonte de Amboyse Domini de Garland. Ibidem apud eundem 1646.

Contradictiones evidentes, quæ in Psalmis, precibusque Ecclesiasticis, & in forma administrandi Sacramenta super essentialia Fidei puncta à prætensis Reformatis admittuntur. Ibidem apud eundem. Tom. 1. in 4.

Controversiarum Volumina tria ad revocandos Hæreticos ad cognitionem veritatis Catholicæ. In primo agit de impia doctrina prætensorum Reformatorum multas blasphemias continente. Secundum demonstrat, quòd prætensi Reformati sunt extra Ecclesiam, & novæ veritates à Ministro Molinæo recognitę, communi doctrinę suę Sectę sunt contrarię: & in Tertio ostendit Ministrorum prętensę Religionis reformatæ mendacia adversus Sacrã Scripturam. Parisiis apud Thierry anno 1646. in 4.

Collectio, seu, Dictionarium præcipuorum Sacræ Scripturæ locorum pro omnibus Fidei Catholicæ Romanæ Apostolicæ articulis intelligendis. Parisiis 1644. Tom. 1. in 4. De hoc illustri viro meminit Vvaddingus de Scriptor. Ordinis Minorum.

HYACINTHVS NATTA, natione

tione Italus, vir doctrina, concionandi munere, ac recta Catholicæ Fidei sinceritate suo sæculo magnus. Natus est in Civitate Casalensi anno 1575. die 21. Ianuarii. Primos scientię latices hausit ab Academia Papiensi; inde accessit Salmanticam, & post biennium Bononiam perrexit: ubi edito suę peritię luculento specimine, Doctor in utroque Iure, Vniversitate tota votis omnibus applaudente, renunciatus fuit. Legalibus disciplinis Poesim adjecit, & inter Poetas Latinos, & Italos ea ętate florentes, insigne nomen est adeptus. Sacro Religionis Seraphicæ habitu inauguratus fuit Venetiis anno ętatis suę 25. & expleto probationis cursu, ad vota solemnia admissus; indèque ad sacra studia promotus, famam sibi doctissimi, ac eruditissimi inter eruditiores Theologos comparavit. Illum concionantem, non solùm prçcipuę Italię Vrbes, ut Roma, Mediolanum, Venetię, Neapolis, Genua, Bononia, Florentia, & Placentia, tanquam alterum Paulum exceperunt; sed etiam tota ferè Germania, & Hispania, ipsique Imperator, ac Rex Catholicus, qui concionibus ejus Viennę, & Matriti habitis cum prçnobili, ac numerosa Curia semper astiterunt, tanquam alterum Ionam, immò virum è Cęlo delapsum, sunt admirati. Fletus uberrimi, alta suspiria, cordis singultus, pectoris tunsiones, mala parta restituta, odia extincta, antiquę lites compositę, concubinę è domibus amasiorum ejectę, meretrices Veneri ereptę, vestes superbæ, ac pretiosa monilia à mulieribus deposita, peccata diù inconfessa postmodùm in confessionibus reserata, grati fuere fętus, quos in suis concionibus peperit. Insuper illa omnia, quæ præstare solent, qui pęnitendo, sibi perfectè Dei amicitiam, & gratiam conciliare student, fideles voces extiterunt, quæ animarum contritionem, & conversionem exprimebant. Indefessus fuit ejus zelus pariter in Fide Catholica propaganda, ejusque effectus propitios plures Summi Pontifices, ut Paulus V. Gregorius XV. & Vrbanus VIII. in rebus ad Catholicam Religionem spectantibus experti fuerunt. In Comitiis Imperialibus strenuè laboravit, ut Imperatoris Electio penès Catholicos resideret, Ducique Bavarię, concione de industria validis argumentis instructa & priùs ad Principes habita, Electoris dignitatem loco Comitis Palatini, tanquam perduellis exauctorati, impetravit. Fidei dilatandæ causa, sæpè tum privatis colloquiis, tum publicis disputationibus Hęreticos lacessivit; utque Fędus Principum Germanorum sancirent, Reges Gallię, & Hispaniæ, aliosque Principes, Summi Pontificis Legatus sæpiùs adjit, multisque sese viarum, & tempestatum injuriis exposuit, ut Orthodoxam Religionem in maximum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ incrementum astrueret. In argumentum ejus negotiationum feliciter gestarum, ipsimet Pontifices, Imperatores, Reges, & Principes maximo eum honore sunt affecti. Nam Paulus V. per litteras in forma Brevis exaratas, sæpè ei gratias egit;

affirmans sibi fuisse gratissima illa charitatis obsequia, quibus gloriosè exantlatis, malis Europæ impendentibus occurrerat. Mathias Imperator in grati animi, & amoris signum eum plurimis sacris donis decoravit: inter quæ fuit frustum insigne Sanctissimæ Crucis crystallo inclusum; pignus amoris olim datum à Summo Pontifice Familiæ Austriacæ; & hoc Thesauro Cæsar Sacrarium suum exuit, ut inde toti Orbi innotesceret quanti faceret hominem illum, quem pretioso, & adorando illo munere dignabatur. Ægrotantem Viennæ Austriæ Ferdinandus Secundus Imperator invisere voluit, & aliquando in sua cellula apud ipsum colloquendo familiariter est demoratus. Rex Ludovicus XIII. eum Parisiis splendidè, & humanissimè excepit; & in tesseram amoris præcipui, oblata ei clave sui Sacelli, dedit optionem omnium rerum, quæ in prędivite illo Sacrario asservantur. Tantæ etiam auctoritatis fuit apud Regem Catholicum, ut omnia illi optata, quamvis ardua, concesserit, pro quibus Legatione fungebatur; veluti nefas preces illius repudiare existimans, quem orantem Deus multis gratiis dignabatur. Tanta denique fuit ejus virtutum fragrantia, ut licèt in Germania de rebus maximi ponderis contra Hæreticos nomine Pontificis ageret, adhuc tamen ab ipsismet Acatholicis, plurimùm coleretur. Etenim ejus modestia perculsi, & religiosa totius corporis habitus compositione commoti, suum etiam votum adjiciebant prętlaris encomiis, quibus Catholici virum hunc reverà Apostolicum publicè commendabant. Scripsit Hyacinthus aliqua Opuscula, quæ extant impressa; & sunt:

Censor Christianus sermone Italico conscriptus. Brixiæ apud Franciscum Marchettum anno 1626. in 8. *Qui liber posteà in Idioma Gallicum translatus fuit impressus* Parisiis anno 1629. apud Ioannem Favet.

Tractatus de Paupertate Religiosa. Mantuæ apud Henricum Aurelium Tanna anno 1622. in 8.

Documenta utilia, & necessaria pro variis hominum statibus, & conditionibus. Brixiæ apud eundem Marchettum anno 1616. in 8.

Considerationes de deformitate, & gravitate peccati. Neapoli apud Secundinum Roncalium anno 1626. in 8.

Oratio in laudem S. Caroli Borromæi ab eo habita Mediolani in Ecclesia Metropolitana die 4. Novembris 1612.

Prophetico spiritu clarus, miraculorumque gratia à Deo illustratus, vitam summis virtutibus exornatam, piissimis laboribus pro gloria Christi, Ecclesiæ exaltatione, Populorumque beneficio publicè, privatimque exantlatis, Iustorum fine conclusit in Civitate Casalensi anno à Partu Virgineo 1627. septimo Idus Ianuarii, ætatis suæ 53. Religionis 27. Ejus gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capucinorum; & de illo honorificè scribunt Vvaddingus de Script. Ordinis Minorum, Rossottus in Syllabo Scriptor.

tor. Pedemontii. Gravina lib. 4. in Voce Turturis, ubi de Capucinis, Ardinghellus lib. Congeminatæ Vocis Turtur. sive in Appendice Ostensione 4. de florentissima vinea Sancti Francisci, ubi sic ait: *P. F. Hyacinthus Casalensis à Gregorio XV. ad omnes Christiani Orbis Principes Nuntius destinatus, illud assecutus est à Cæsare, ne ullo modo pax cum Palatinatu concluderetur; inde tot præclaræ reportatæ victoriæ, inde Calvinismi ex Imperio expulsio.* Et Octavius Rubeus in suis epistolis collectis & impressis Brixiæ per Bartholomæum Fontanam anno 1621. in 8. pag. 190. eum preclarè commendat.

HYACINTHVS MARIA GENVENSIS, ejusdem Provinciæ Sacerdos; vir ob probitatem, ac honestatem vitæ in sua Provincia non semel Conventuum moderator, & erga infirmos, & morti proximos magna incensus charitate; in eorum gratiam, & opem ex multis collegit, & in unum concinnavit Opusculum valdè pium, quod Typis dedit sub Titulo Italico:

Il Christiano Infermo &c. Genuę apud Antonium Georgium Franchellum anno 1688. in 8.

I

IACOBVS BOLDVCCIVS, natione Gallus, Patria Parisinus, Parisiensis Provinciæ pluriès Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ doctissimus Explanator; vir cum primis sui temporis verbi Dei Præconibus, ac Doctoribus conferendus: qui profundo, ac fervido præditus ingenio, mira industria Sacrarum Scripturarum scrutatus est sensus, multosque abstrusos Mysteriorum recessus incredibili facilitate penetravit, priscosque ritus fideliter est interpretatus. Multa ex operosa spiritus sui officina nobis dedit monumenta, & eruditarum, quæ secuntur, elucubrationum participem fecit posteritatem.

De Ecclesia ante Legem libri tres, in quibus demonstratur quis à mundi principio usque ad Moysen fuerit ordo Ecclesiæ, quæ Festa, quæ Templa, quæ Sacrificia, quivè ritus, & cæremoniæ, & alia multa arcana ex fontibus, præsertim sacri sermonis exhausta. Lugduni sumptibus Claudii Landry anno 1626. Tom. 1. in 4. & secundò Parisiis apud Iosephum Conterau anno 1630. in 4.

De Ecclesia post Legem liber unus Analogicus, in quo ostenditur quanta sit similitudo inter legem naturalem, & legem Evangelicam. Parisiis apud eundem 1630. Tom. 1. in 4. De horum librorum præstantia habemus præclarum testimonium R. P. Io: Andreæ Ramirez Pinti ex Illustrissima Societate IESV lib. 2. in

Can-

Cantica Canticorum cap. 1. verſ. 6. fol. 168. *Compoſuit*, inquit, *nuper aureos libros de Statu Eccleſiæ Iacobus Bolduccius Capucinus, Scriptor ſanè genii, & ingenii longè felicioris, & reconditioris longè diſciplinæ: lege, & mirare novas abſtruſæ ſapientiæ aurifodinas apertas*. Hæc ille. Scripſit etiam:

De Oggio Chriſtiano lib. 3. in quibus declarantur antiquiſſimæ Sacroſanctæ Euchariſtiæ typica myſteria, quæ in frumento ab Adam inſtituta, deindè in Noè additione vini illuſtrata, & per totum Orbem piè celebrata ſenſim apud Gentiles in Orgiorum vocabulo, in ritibus horrendas fęditates contraxerunt. Lugduni apud Laurẽtium Aniſſon ſuis ſumptibus anno 1640. Tom. 1. in 4.

Expoſitio in Epiſtolam B. Iudæ Apoſtoli, in qua ſimilia ſecundæ B. Petri Apoſtoli verba pariter expenduntur. Pariſiis 1630. in 4.

Commentaria in Libros Iob, in quibus præmittuntur Hebræi Idiomatis accurata verſio, ac brevis paraphraſis; variæ etiam tum editiones, tum lectiones cum vulgata collatę expenduntur, necnon Idiomatiſmi phraſes, ac ſingula Textus vocabula potiſſimùm hebræa diligentiſſimè explanantur, ut ex eis omnibus genuinus ſenſus, ac primarius litteræ tandem eruatur. Tom. 2. in fol. Primus Tomus prodiit Pariſiis ſumptibus Laurentii Aniſſon anno 1631. & ſecundus ibidem 1638. Opus iſtud eſt in maxima exiſtimatione apud omnes viros doctos, & valdè ab ipſis commendatur: inter quos eſt Iacobus Salianus ex Inclyta Societate IESV, vir omni ſcientiarum genere præornatus, qui in Tomo 5. ſuorum Annalium veteris Teſtamenti in prologo de hoc præclaro Opere, & ejus Auctore ſic loquitur: *In illo porrò Iobo* (ſcribit contra quendam ſuorum Annalium calumniatorem) *non eſt quod à me expectet, ut excutiam, quæ reprehendenda videantur; ſive quia id cumulatè, atque eruditè factum iri ſperamus à R. P. Iacobo Bolduc viro in religioſa Capucinorum familia doctiſſimo, in egregio illo Opere, quod de Iobo conſcribit*. Grandi etiam encomio celebratur à Sacra, & perilluſtri Religione PP. Carmelitarum Excalceatorum in quodam libello, quem ipſamet Religio porrexit Sacroſancto, ac Supremo Fidei Tribunali in Hiſpania in defenſionem Hiſtoriæ Propheticæ. Clarus meritis, virtutibus, & ſanctis operibus cumulatus in ſenectute bona in Domino quievit Pariſiis in noſtro Conventu S. Honorati anno 1650. ætatis ſuæ 75. Religionis 58. & de eo meminit Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minorum.

IACOBVS DE BORDES, natione Gallus, Patria Conſtantienſis, ex nobiliſſima, & antiquiſſima illius vrbis familia, Provinciæ Normanniæ Concionator inſignis, ſacræ Theologiæ Profeſſor, ac pluriès Diffinitor: vir illuſtri virtutum, ac litterarum dives incremento: qui per triginta & ampliùs annos ad Novitiorum curam, & educationem Præfectus, pręvio omnium virtutum ſplendore illos præcedens, novos Religionis

nis Tyrones ad præstantiora perduxit, ac veluti aquila provocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, Seraphicæ perfectionis viam verbis, & exemplis mira solicitudine demonstravit. Plura scripsit latinè, & doctissimè. Ea sunt:

Elucidatio Paraphrastica super Apocalypsim B. Io: Apostoli, cum adnotationibus permultis ad loca difficilliora in duos Tomos in folio distributa. Primus Tomus impressus est Parisiis apud Sebastianum Cremoisy anno 1658. Secundus ibidem 1659.

Sylva Sacrorum multiplicis argumenti Theologiam continens de Christo, de B. Virgine MARIA, de Sanctis, & de quacunque materia prædicabili. Tom. I. in fol. Parisiis 1661.

Conceptus Concionatorii in 22. Apocalypseos Capita Gallico Idiomate conscripti. Tom. I. in fol. Ibidem 1660.

Liber Controversiarum contra Iansenistas. Ibidem 1658. Tom. I. apud Cremoisy in 4. Evulgavit etiã in sua juventute volumen in 8. Concionatoribus utilissimum habens pro Titulo:

Concordantia Breviarii Romani, in quo redegit omnes materias prædicabiles in solo breviario contentas. Parisiis 1616.

Explicationem omnium figurarum Apocalypsis. Obiit felicissimus in Christo anno 1669. ętatis suę 76.

IACOBVS BVRDIGALENSIS Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; vir optimis doctrinæ, sapientiæ, & religiosę virtutis donis præfulgidus, ac linguæ sanctæ peritissimus enucleator; Scripsit latinè Opusculum:

De Elementis linguæ Hebraicæ sacri eloquii Professoribus utilissimum. Parisiis anno 1646. apud Cremoisy. De eo meminit Vvaddingus de Script. Ordin. Minorum.

IACOBVS DE CHEVANES, natione Gallus, Patria Augustodunensis, Provinciæ Lugdunensis Concionator; vir eleganti sapientia, solido ingenio, virtutum præcipuarum sobole, ac præsertim Catholicæ Religionis zelo, meritò celebrandus. Hic Religiosi status acerrimus defensor libris famosis contra Ordines Regularium, ac præcipuè FF. Minorum Institutum à Io: Petro Camusio Parisino editis, acutam simul, & doctam opposuit Apologiam, & confutationem tacito proprio nomine sub hoc Titulo Gallico:

Les Entretiens curieux d'Hermodore, e du voyageur inconnù pour le Sieur de Sainct Agnon. Lugduni apud Ioannem Callium 1634. Tom. I. in 4. Scripsit etiam Gallicè:

La Conduite des Illustres, ou les Massimes pour aspirer a la gloire d'une vie heroique, & Chrestienne. Parisiis apud Io: Puget. 1647.

L'Incredulitè sçavante, e la credulitè ignorante au sujet de Magiciens, & Sorciers, avec la responsé a un Liure intitulè Apologie pour tous les grands Personages, qui ont estè accusez de Magie. Lugduni apud Io: Molin 1671. Tom. I. in 4.

L'Amour

L'Amour triomphant des impossibilitez de la Nature, & de la Morale. Sunt Sermones de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento. Ibidem Tom. 1. in 4. apud Molin 1633.

Latinè verò edidit Opus præclarissimum sub hac Inscriptione:

Iustæ expectationes nostræ salutis oppositæ desperationi sæculi: in quo Opere solidè rejiciuntur, & destruuntur perniciosa nonnullorum hujus temporis circa gratiã, & alia utriusque Theologiæ, tum Scholasticæ, tum Moralis dogmata ad fidelium consolationem. Lugduni sumptibus Laurentii Anisson 1649. Tom. 1. in 4. Vivit adhuc dum hæc scribimùs in Conventu Lugdunensi senio confectus, & in summa veneratione propter ipsius vitæ integritatem, & sanctam conversationem in illa Provincia ab omnibus habetur. De eo meminit Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minor. & in Appendice ejusdem libri.

IACOBVS DE CORELLA, natione Hispanus, Provinciæ Navarræ Diffinitor, Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, ac Missionarius Apostolicus, vir salutis animarum studiosissimus; Scripsit varia Opuscula, quorum Titulus est:

Praxis Confessionis Sacramentalis in 8. Pars prima, & secunda. Tom. 2.

Conciones sacræ ad vocem Missionariorum. Tom. 3.

Conferentiæ Morales. Tom. 1. in 8.

IACOBVS A' FOROSARZINIO, seu mavis, à Foro Saraceno (Italicè *Mercato Saracino*) qui locus est in Æmilia nobilissimus, virorumque tum litteris, tum pietate insignium feracissimus: vir admirandę virtutis, puritate animæ decorus, simplicitate cordis ingenuus, profunda humilitate sublimis, paupertatis evangelicæ rigidus observator, totus Deo deditus, Cœlestium contemplationibus assiduè intentus, & salutis animarum zelo fervidus. Qui in primariis Italiæ Civitatibus grandi divinæ gloriæ incremento, plures ad Populum Quadragenas conciones declamatus, dum divina ex ore illius eloquia sonabant, corda rapuit, demulsit animos, & spiritus fervoris sui à via iniquitatis multos ereptos, & ab umbra æternæ mortis semotos, ad veræ gratiæ radios in iter salutis direxit. Qui etiam post plures dignitatum gradus ad supremum Ministri Generalis munus, Superis annuentibus, evocatus, commissam sibi Religionem felicissima prudentiæ, zeli, & solicitudinis dexteritate moderatus est, præclarisque vitæ exemplis præcellens, nominis immortalitatem, ac perpetuæ gloriæ memoriam sua virtute, & rebus sapientissimè gestis sibi comparavit. Scripsit:

Epistolam satis eruditam, & prolixam ad universos nostræ Religionis Fratres pro bono regimine ejusdem Religionis, & perfecta Seraphicæ Regulæ observantia, præsertim altissimæ paupertatis; Impressa Romæ anno 1584. die 28. Augusti. Plenus dierum, & bonorum Operum cumulo dives, mortis suæ præscius, septuagenarius, & ampliùs de-

votiſſimum reddidit Creatori ſpiritum Genuæ in noſtro Conventu S. Barnabæ anno 1586. decimoſexto Kal. Ianuarii, tertio ſui Generalatus anno nondum expleto. Vitam ejus deſcribit Boverius Tom. 2. Annal. Capuc. ad annum prædictum, quo obiit.

IACOBVS MEDIOLANENSIS, ex præclara Iuſſanorum familia, ejuſdem Provinciæ Miniſter Provincialis; vir multo virtutum decore præfulgidus, moribus compoſitus, charitate fervidus, orationi aſſiduus, corporis macerationi totus deditus, manſuetus in omnes, ad patientiam fortis, in judicio certus, ſtrenuus in agendis, pęnitentibus benignus, omnibus gratus, & amabilis, & præcipua à Sanctiſſimo Cardinale Carolo Borromæo benevolentia affectus: cujus opera, & conſilio in graviſſimis Eccleſiæ ſuę rebus ſæpiſſimè eſt uſus; præſertim in reformandis in Vrbe Mediolanenſi Virginum Monaſteriis, & eo tempore, quo peſtis graviſſima Civitatem, ac totum Mediolanenſem agrum occupaverat. Scripſit:

Chronologiam fundationis Provinciæ Mediolanenſis, & rerum memorabilium &c. quam continuavit uſque ad annum 1580. Sanctiſſimæ vitæ clarus præconio, piiſque pro Dei Eccleſia confectus laboribus, obiit Mediolani anno 1584. die 4. Auguſti anno eodem, quo Sanctus Carolus, qui de ejus morte maximè condolens, collacrymans dixit: *Doleo magnoperè, quandoquidem magnus Dei ſervus nobis eripitur, & fideliſſimum in onere mihi commiſſo cooperatorem amitto.* Vita ipſius deſcribitur à Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum 1584.

IACOBVS MELPHICTENSIS, natione Italus, alumnus Provinciæ Neapolitanæ; vir ſanctitate vitæ, doctrinæ eruditione, in rebus Fidei pertractandis, ac in Sacris Scripturis explicandis admodum præſtans: qui conſilio, prudentia, obſervantiæ regularis zelo, patientia, fortitudine in Religione, & ſæculo magnus, evangelicæ prędicationis munus ardentiſſimè, & apoſtolico ſpiritu proſecutus, innumeros, Ferrariæ, Venetiis, Neapoli, ac in aliis pręcipuis Italię Civitatibus, ad pęnitentiam reduxit, atque Forolivianam Vrbem nonnihil hęretico imbutam errore, tum publicis ſermonibus, tum privatis diſceptationibus, ab ea tabe liberavit; tantamque ſibi etiam ea de cauſa apud Populum, & Rempublicam Epidaurienſem [vulgò *Raguſa*] gratiam conciliavit, ut eum ſibi in Epiſcopum, & Patrem à Summo Pontifice Paulo IV. enixis precibus poſtulaverint. Nonnulla piiſſima ſcripſit Opuſcula, quibus præclaræ ſuę devotionis, & doctrinę monumenta reliquit. In his ſunt:

Commentaria in decem præcepta Decalogi. Venetiis anno 1575. apud Iuntas, & Neapoli 1597.

Commentaria in Pſalmum 14. Domine quis habitabit &c. *per modum Dialogi, interlocutoribus Davide, & Salomone, hoc interrogante, illo reſpondente.* Incipit: Cùm Cœlorum ambitus &c.

Opusculum in Symbolum Fidei cum Commentariis.

De Præceptis Ecclesiæ.

Tractatus de mortificatione carnis.

De Immaculata Virginis MARIÆ Conceptione.

Conciones diversæ. Omnia sunt impressa Venetiis annis 1535.1575. & 1578. apud Cominum de Tudino. Meritis illustris senio venerando confectus, multisque laboribus divexatus, Messapiæ, in qua Civitate à Prorege Provinciȩ Hydruntinȩ ob prȩdicatȩ veritatis testimonium fuerat relegatus, placidissimè quievit in Christo anno 1561. Eaque fuit apud Populos illos eius sanctimoniȩ fama, ut eadem in Civitate Statua illi publicè erecta fuerit. Ejus insignia gesta describuntur à Boverio Tomo 1. Annal. & de eo meminerunt Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minor. Possevinus in Apparatu Sacro. Gonzaga lib. Seraphicȩ Relig. Tossinianus in Histor. Seraph. & D. Nicolaus Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana.

IACOBVS RAGGIVS Genuensis, ejusdem Provinciȩ Concionator, ac Diffinitor, Octaviani Cardinalis Raggii germanus frater, & Laurentii itidem Cardinalis Raggii olim Ravennæ Legati patruus; vir clarus generis nobilitate, sed religiosa clarior forma virtutum, in divinis litteris studiosissimè versatus, Philosophiȩ humanȩ, ac divinȩ Theologiȩ prȩstanti nomine explanator. Hic, cùm esset regularis Instituti fervidus zelator, ac plerosque abusus ab electionibus quarundam Religionum eliminari vehementer cuperet, eos liberè perstrinxit, & remedia palam proposuit; utque hȩc faciliùs præstare liceret, nomen quod habebat in sæculo, & cognomen Raggius sub Anagrammate Giragus prȩposuit libro, quem inscripsit:

Dubiorum Centuria de Regimine Regularium in tres partes distributa. In prima parte *incommoda Electionum, quæ inter Regulares oriri possunt, neque usque ad hanc diem prælo subjecta, enucleantur.* In secunda *remedia assignantur.* In tertia *nonnulla selecta elucidantur.* Lugduni sumptibus Heredis Petri Prost, Philippi Bordè, & Laurentii Anisson 1647. in 4. Quod Opus postea ab eodem Auctore multis additionibus locupletatum, & in pluribus auctum, proprio nomine insignivit, & fuit impressum Genuȩ in fol. anno 1653. apud Benedictum Guascum. Quod verò supradictus liber ab omnibus sit magni habitus, clarissimè patet ex solicitudine, qua omnes ferè Religiones illum sibi comparare studuerunt, & ad sufficientiam etiam ostendit doctissimus Auctor, & Theologus Hispanus in quodam suo Opusculo impresso anno 1670. quod Hispanicè sic intitulatur: *Breve resumen de viente Resoluçiones Morales tocantes el Estado Regular, illustradas con unas breves notas predicables acerca la misma materia.* Nam illas omnes Resolutiones probat ex auctoritate extrinseca ejusdem P. Raggii, qui ab ipso honorificentissimè commendatur. Alia plura scripsit

tam

tam Theologica, quàm Moralia, quæ morte præveniente imperfecta reliquit: solùm extat impressum Opusculum sub Titulo:

Monita necessaria Confessariis tempore pestis ad Sacramenta ministranda, ne morbo afficiantur, in summum animarum bonum. Genuę apud Guascum anno 1657. Obiit devotissimè in nostro Conventu Immaculatę Conceptionis Genuæ morbo pestilentiali correptus, cùm sexaginta sex ætatis annos numeraret, Religionis verò 49. De illo meminerũt Vvaddingus in Appendice Scriptorum Ord. Minor. sub Francisci nomine, quo audiebat in sæculo. Iustinianus, & Sopranis de Scriptor. Ligurib. Torreçilla in Speculo Apologetico, & Ferdinandus Vghellus in Italia Sacra Tom. 7. ubi de Episcopis Aleriensibus ad Octavianum Raggium S. R. E. Cardinalem.

IACOBVS SALINARIVS, natione Italus, Patria à Franca-Villa, Provinciæ Hydruntinæ alumnus, Concionator non ignoti nominis, ac in variis scientiis non vulgariter eruditus; Scripsit Italicè:

Opuscula varia, & Historica &c. De illo meminit A. R. P. Magister Andreas de la Monaca lib. 1. cap. 4. fol. 38. Mem. Histor. Brundusinæ.

IACOBVS DE SCALVO natione Italus, Provinciæ Brixiensis alumnus, ex præclara Albiciorum Familia, vir vitæ sanctitate celebris, ac præcipuus Seraphicę paupertatis amator: qui totam illam Provinciam suis concionibus, ac piis charitatis operibus ad sanctiorem vitam excitavit. Composuit Italicè:

Expositionem super Regulam FF. Minorum, quæ habetur in nostro Conventu Soveri M. S. Ad Superos evolavit in Oppido Clusonii anno 1630. dum indefesè nulli parcens labori contagio infectis Sacramenta administraret. De eo meminit Marcellinus de Pisè Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum præfatum,

IEREMIAS PANORMITANVS Siculus, Provinciæ Panormi filius; vir doctus, & eruditus, Concionator, ac Sacræ Theologiæ Lector; Scripsit:

Elogia varia, & Epigrammata lepida, & ingeniosa. Panormi anno 1673.

IGNATIVS AB APIRO, natione Italus, Picenæ Provinciæ alumnus; vir ingenio, & genio penè admirabilis: qui omnium ingenuarum artium, præsertim Gręcæ & Hebraicæ linguæ peritiam assecutus, non solùm multos Græcorum, & Hebræorum interpretatus est libros; verum etiàm in illis Idiomatibus verbum Dei passim disseminavit; eaque de causa in Cretam Insulam à P. Mario à Forosarzinio (sic antiquitùs, nunc autem *Forosaraceno*) tunc Ordinis nostri Generali Ministro sub Commissarii Generalis titulo missus, quasi novus Apostolus, quo nomine publicè ab incolis appellabatur, non tantùm in ea præclarissimis vitæ exemplis illuxit; sed etiam totam ferè Insulam suis concionibus ad Christianam pietatem reduxit. Scripsit, & elimavit:

Quædam Hebraici, & Gręci sermo-

 mo-

monis Opera; *quorum Titulum habere non potuimus*. Mortale corpus deposuit in Insula Caneę anno datæ salutis 1569. multisque, ac maximis miraculis post mortem coruscavit. Videatur Boverius Tomo 1. Annalium Capucinorum, ad annum prænotatum, in quo ejus gesta præclarissimè describuntur.

IGNATIVS A' CARNAGO, natione Italus, Provinciæ Mediolanensis filius; vir devotis, ac religiosis moribus venerandus, pietate, ac concionandi munere fervidus, erga Beatissimam Virginem MARIAM summo devinctus devotionis affectu, ejusque propagandi, ac dilatandi cultus studio, præcipuè ejus Immaculatæ Conceptionis, assiduè intentus; Scripsit Italicè in honorem ejusdem Deiparæ librum sub Titulo:

Città di Rifugio a' Mortali &c. In quo continentur præcipuæ devotiones in obsequium Beatissimæ Matris Dei ex sanctis Patribus collectæ. Mediolani apud Ludovicum Monzam 1655. Tom. 1. in 4. Scripsit etiam:

De Excellentiis B. Virginis MARIÆ librum unicum. Ibidem 1656. Tom. 1. in 4.

Manuale Servorum B. MARIAE Virginis. Tom. 1. in 8. Ibidem 1656. & Cremonæ 1658.

Paradisum Spiritualem, in quo agitur de perfectione Christiana, de vanitate, & infelicitate hujus sæculi, de falsitate Religionis, & similibus. Mediolani apud Ludovicum Monzam anno 1663. Tom. 1. in 4.

Turris Sacra erecta supra firmam petram auctoritatum Divinę Sapientiæ ad gloriam magnæ Matris Dei omnium infirmitatum, & malorum Medicæ Cęlestis, ac Supernæ curatricis; est Opus ejusdem Auctoris impressum Mediolani anno 1666. In commendationem hujus piissimi viri Augustinus Terzagus in suis Epigram. fol. 44. sic cecinit:

AEmula dona nitent radiis, Ignatius, & Sol:
Hic flagrat flammis, alter amore calet.
Sol Cęli influxu violas, & lilia gignit,
Ille uberi eloquio Cęlica dona pluit, &c.

Meminit de hoc Auctore Abbas D. Philippus Picinellus in Athenæo Scriptorum Mediolanensium.

IGNATIVS A' CISNAGO, seu *Casnigo*, natione Italus, Provincię Brixiensis alumnus; vir pius, ac salutis animarum zelo accensus. Hic fuit primus, qui in illa Provincia arduum Missionis opus in Rhetia tentavit, & Capucinis iter aperuit, ibi contra Sectarios Catholicę Fidei desertores pugnaturis, ipseque plurimos labores, piis animarum obsequiis vacando, est eluctatus. Ejus sanctimonię splendor, non solùm Rhetios, sed etiam Hęreticos ipsos in stuporem adduxit. Nam ipsius vita austera, & illibata convicti plerique viri inter Sectarios primarii, fateri cogebantur, non posse Fidem illam

erro-

erroneam esse, quam tot prȩclara, pia, & assidua virtutum opera sanciebant. Scripsit:

Opusculum ad modum Catechismi pro erudiendis, & instruendis rudibus in mysteriis ad Fidem Catholicam spectantibus, quod fuit impressum absque nomine Auctoris. Plurimos in fide, ac legis divinæ, & ecclesiasticis præceptis Missionarius Apostolicus instituit; & propter assiduos labores, quos præsertim in conversione Hæreticorum in Valletellina improbos subiit, fractus, & consumptus, ad cœlestia præmia evolavit in nostro Conventu Tirani anno 1630. magno sui desiderio totis illis Regionibus relicto; illiusque exequiȩ ob Populi devotionem solemnes extiterunt. Vide de Pisè ad annum datum.

IGNATIVS DE COMBIS, Patria Rheginus in Calabria, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Theologus, nec non in Poeticis Facultatibus valdè eruditus; Scripsit Italicè, & evulgavit Poema sacrum, & heroicum de S. Maria Magdalena in 20. libros distributum sub hoc Titulo:

La Maddalena liberata. Ad Illustrissimum D. D. Iosephum Francopertam Consoliti Principem. Venetiis apud Paulum Balleonium anno 1673. in 8.

La Lira sacra di varie corde Poetiche ordinata in due classi.

IGNATIVS REINPHELDENSIS, natione Suevus, Provinciæ anterioris Austriæ Concionator; vir doctrina, & religiosis virtutibus admodum commendatus: qui in Missionibus Apostolicis Palestinæ, apud Infideles, & Helvetiæ apud Hæreticos pro Christianæ, & Orthodoxæ Religionis promotione, & à via salutis errantium reductione, per plures annos sedulò laboravit; Descripsit, & imprimi fecit:

Itinerarium Ierosolymitanum cum descriptione omnium Missionum Apostolicarum Ordinis nostri Capucinorum. Friburgi Brisgoviæ anno 1666. in 4.

ILLVMINATVS MESSANENSIS, ejusdem Provinciæ filius; vir insignis doctrinæ, Theologus eximius, Concionator suo tempore celebris: qui in sua Provincia omnes Prælationis gradus ascendit, & Commissarii, ac Visitatoris Generalis in Regnis Castellæ munus fidelissimè magno cum virtutum ejus encomio subivit. Edidit:

Orationem de Immaculata Virginis MARIÆ Conceptione, quam habuit Romæ anno 1618. coram Sanctissimo, ac Beatissimo Papa Paulo V. nec non ad Eminentissimos Cardinales, omnesque S. R. E. Præsules.

ILLVMINATVS DE ODDIS, natione Siculus, Patria de Collisano Provinciæ Messanensis; vir doctrinæ præstantia satis notus: qui in nostro Messanensi Conventu per plurium annorum seriem Aristotelem feliciter exposuit, & Doctorem Subtilem fideliter est interpretatus; Scripsit magno studio, & ingenii acumine:

Integrum Cursum Philosophicum ad mentem Scoti, in quo Subtilis Doctoris doctrina declaratur, defenditur,

tur, *& roboratur*. Prodiit Panormi ex Typographia Petri de Isola anno 1664. & 1665. Tom. 4. in 4. Edidit etiam Italicè Opusculum sub Titulo:

La vera pace del cuore. Messanæ apud de Amico 1676. in 12.

ILLVMINATVS A PANORMO Siculus, ejusdem Provinciæ Diffinitor, Sacræ Theologiæ Professor; vir cui, præter eruditionem, & doctrinam, ac varia munia in Religionis regimine, integritas morum, ac vitæ innocentia, non parum ornamenti attulerunt; Scripsit plura Theologica, eaque prælo dignissima, sicut habemus ex relatis, ejusdem Provinciæ; solùm huic Bibliothecæ damus:

Compendium Annalium Cardinalis Baronii cum Adnotationibus, & glossis. Servatur M.S. in Conventu nostro Panormitano.

INNOCENTIVS DE LA NEVFVILLE, natione Gallus, Provinciæ Campaniæ alumnus, Concionator varia tum sacra, tum profana perpolitus eruditione; Scripsit Opus in quatuor partes distributum apposito Lemmate:

Symbolica Prælati Generalis Idea Reverendissimo P. Bernardo à Portu-Mauritio Ordinis FF. Minorum Capucinorũ Generali Ministro oblata. Tom. 1. in fol. & habetur M. S. in nostro Conventu Genuensi.

IOACHIMVS BANZIVS, natione Italus, Patria Bononiensis, ejusdem Provinciæ eloquens, eruditus, ac præclari nominis Concionator; vir tam generis nobilitate, quàm morum gravitate, veneranda auctoritate, solido judicio, prudentia in agendis, ac sermonis suavitate commendatus: qui etiam suam Provinciam non modica sapientiæ, ac benignitatis laude prudenter administravit; Edidit Concionem in laudem B. Catharinæ Virginis Bononiensis Ordinis Sanctæ Claræ sub hoc Titulo:

La Patria spatriata, ab eo habitam in insigni Ecclesia S. Petronii anno 1665. die 9. Martii in festo ejusdem Beatæ, cùm occurreret eodem die Evangelium: Nemo Propheta acceptus est in Patria sua. Bononiæ apud Io: Baptistam Ferronium anno 1665.

IOACHIMVS DE MONTEFALISCO Italus, Provinciæ Romanæ Concionator, Scripsit Italicè:

Vita di Santa Margarita Vergine, e Martire. Tom. 1. in 8.

IOANNES AB ALBINTIMELIO, natione Ligur, vir vitæ sanctitate, ac evangelica prędicatione sublimis, doctrina, prudentia, necnon totius Regularis observantiæ zelo excellens: qui sæpiùs inter Romanę, ac Genuẽsis Provincię Patres cooptatus, easdem quoque sub Vicarii Provincialis titulo per sexennium, & ampliùs sanctissimè gubernavit. Scripsit Italicè librum:

De septem Tribulationibus Ordinis S. Francisci, latinè primùm descriptis à R.P. Angelo à Cingulo, aliis à Clavasio, & ab eodem decerptis ex Originali M.S. ipsius P. Angeli, quod asservatur in Conventu FF. Minorum de Observantia loci Clavari Provinciæ Genuensis, ab anno 1521. die 24. Iulii. Plenus dierum, ac merito-

ritorum, in omni candore innocentiæ in Religione Seraphica inter RR. PP. Regularis Obſervantię, & Capucinos Domino famulatus, in divinis laudibus, & Crucifici amplexibus animam exhalavit in noſtro Cęnobio S. Barnabæ, dum ibi eſſet Gardianus anno 1650. De eo meminit Boverius Tom. 1. Annal. ad annum 1543.

IOANNES DE ANTIQVERA, natione Hiſpanus, Provinciæ Andaluſiæ alumnus; vir doctus, Concionator eruditus, Theologus profundus, & in Sacris Scripturis valdè ſtudioſus; Elaboravit, ac typis ſubmiſit:

Commentaria Moralia ſuper Ionam Prophetam. Tom. 3. in fol. Ita Torreçilla lib. de Excellentia Seraphicę Religionis Matriti impreſſo; ubi de Scriptoribus Capucinis.

IOANNES BELLOTVS à Romano, natione Bergomenſis, Provinciæ Brixienſis Concionator, Miſſionarius Apoſtolicus in Regionibus Congi, Angolæ, & Braxilię, in quibus per plures annos in Fide Ctholica diſſeminanda laboravit, & indefeſſus Evangelii ſancti operator, multas Infidelium myriades ad Fidem, ac Baptiſmum Chriſti convertit. Aliqua compoſuit Opera, eaque ſaluti animarum utiliſſima; & ſunt:

Elettuario al peccatore &c. Poſtea ſub Titulo: *Tromba ſonora al peccatore con figure terribili, & ardenti eſclamationi.* Volumen hoc impreſſum fuit Venetiis anno 1668. ſub nomine cujuſdam ſervi Dei.

Auuertimenti neceſſarii a' Miſſionarii Apoſtolici. Hunc librum dicavit Sacrę Congregationi de Propaganda fide.

Le Apoſtoliche giornate, nelle quali rappreſenta parte delle ſue fatiche nelle Miſſioni ſoſtenute a beneficio delle anime de' Negri Infedeli. Omnia iſta Idiomate Italico. Latinè verò edidit Tom. 3. in 4. ſuper tria Cantica Evangelica, ſcilicet: *Magnificat, Benedictus, & Nunc dimittis* ſub Titulo:

Canticorum Evangelicorum &c. Additur in fine aliud Opuſculum inſcriptum:

Decachordum Beatiſſimæ Virginis.

IOANNES BRIXIENSIS, ejuſdem Provincię Concionator; vir maximę humilitatis, aſſiduæ orationis, ac miræ abſtinentię: cujus vita eximia una concio fuit ſanctitatis, & innocentiæ: cujus pręcordia divini amoris incendio ſemper, & ubique ardebant; pręſertim in concionando, quo tempore ſacrum hunc ignem pectore clauſum continere non valens, tanquam è camino flamma ex ejus ore erumpens, auditorum cordis intima penetrabat, quę in lacrymas ad peccatorum deteſtationem, diuinamque dilectionem, diſſolvebantur. Scripſit Latinè, & Italicè:

Volumen Orationum Iaculatoriarum ad excitandum in ſe divinum amorem, quo precandi genere ille familiariter utebatur. Fuerunt impreſſæ pluriès Brixię, Bergomi, & Bononię ſub nomine cujuſdam Religioſi ſervi Dei. Multa fecit, tulitque acerba pro ſalute animarum, meritiſ-

tisque cumulatus feliciſſimè decubuit Brixię anno 1632.

IOANNES BVRDIGALENSIS Gallus, Provincię Turonię alũnus; vir doctrina, & eruditione decoratus: qui Concionatoris Evangelici, Sacræ Theologiæ, & linguæ Hebraicæ explicandæ munere in ſua Provincia inſignitus, utrunque non vulgari profundi ingenii laude, ac animarum lucro, fideliſſimèque adminiſtravit; Scripſit, & evulgavit:

Synopſim Inſtitutionum Hebraicarum. Pariſiis apud Maturinum, & Ioannem Henault anno 1646. De eo meminit Vvaddingus ut ſupra.

IOANNES COMPOSTELLANVS Hiſpanus, Provinciæ Bæticę alumnus, Magiſter Novitiorum, & vir altiſſimę contemplationis; Scripſit Tractatum, ſive Opuſculum:

De arte moriendi, qui poſt illius mortem exiit poſthumus.

IOANNES A' COPRANO, Provincię Rhegii Concionator, ac Diffinitor; vir morum ſanctitate, ac doctrinę præſtantia celebris: qui per plures annos Philoſophicas, ac Theologicas Diſciplinas Noſtris expoſuit, & præcipua Religionis munera in ſua Provincia exercuit; Edidit Italicè:

La Calabria illuſtrata. Tom. 3. in fol. dedicata al Re di Spagna.

La Sacra Baſilica Lateranenſe cadente ſoſtentata dalle ſpalle Franciſcane. Tom. 1. in fol.

Prediche Quareſimali. Tom. 2.

Prediche per tutte le Domeniche dell' anno. Tom. 3.

Plausũ Doctrinæ Seraphicæ Illuſtrium Scriptorum ſubſcriptionibus conclamatum. Tom. 1. in fol.

In Divum Bonaventuram Commentaria. Tom. 2. in fol.

Curſum Philoſophicum. Tom. 3. in fol.

IOANNES DE DEFONT Gallus, Provinciæ Normannię Concionator; vir doctus, ac ſcientiis ferè omnibus ornatus; Scripſit latinè Opus, cujus Titulus eſt:

Scientia Principis Chriſtianiſſimi libri 10.

IOANNES ERGHOSTEMVS Germanus, Patria ex Beuren, Diffinitor Provinciæ Auſtrię Anterioris; vir pietate, ac religioſis moribus illuſtris; Edidit:

Exercitia pro Novitiis Capucinorum. Tom. 1. in 8. Obiit 1633.

IOANNES A' FANO, natione Picenus, natus ex illuſtri Piliorum Familia, Provinciæ Marchiæ alumnus; vir egregia indole, præſtanti forma, alta naturæ vi, ac animi magnitudine præditus. Hic in ipſo adoleſcentiæ flore temporalis generis nobilitate contempta, mundique illecebris nobiliori animo calcatis, divinam ſibi in Fratrum Minorum Obſervantium Familia ſervitutem elegit: in qua prę ingenii excellentia in Theologicis Facultatibus, ac concionandi munere maximam laudem adeptus, illuſtris ſuo tempore Theologus, ac divini verbi Declamator evaſit; cùmque ſingulari prudentia, ac in gerendis negotiis gravi dexteritate polleret, ſępè Diffinitoris, ac Miniſtri Provincialis dignitatibus effulſit, & naſcenti tunc noſtrę Congre-

gregationi extitit acerrimus impugnator. Superno tamen aliquando lumine illustratus, de repentè mutatus, in illa ascribi voluit, & admirabilem illicò vitę rationem instituens, locum pauperrimum, ac ab omni humano consortio remotum obtinuit; ibique hispido, ac vilissimo habitu indutus, in jejuniis, lacrymis, & orationibus novę vitę Tyrocinium agẽs, magna posteà cum sanctimonię fama illam felicissimè conclusit. Multa scripsit, attamen solùm typis extare videmus:

Commentaria in Regulam Fratrum Minorum. Romæ 1589. & 1635.

Tractatum de Paupertate FF. Minorum, in quo agitur de recursu ad pecuniam, & ad Ministros pro spirituali Regulæ observantia. Romæ 1555. & Antuerpiæ 1589.

Contra Lutheri deliramenta libri 2. Romæ 1535. & Antuerpiæ 1538.

Artem unionis cum Deo consequẽdæ per triplicem viam spiritus; nempè *per purgativam, illuminativam, & unitivam*. Brixiæ anno 1565. & alibi multotiès.

Historiam de Sancto Joseph, & de ejus intercessione, quæ citatur à Pistoriensi Corona 3. cap. 53. pag. 7ù6.

Dialogum salutis Italicè ab eo conscriptum inter Fratrem stimulatum, & Fratrem rationabilem circa Regulam FF. Minorum adversus Capucinos. Anconæ apud Bernardum Vercellẽsem anno 1527. Hoc Opusculum aperto calamo fuit ab eo retractatum, cujus etiam illum posteà tantoperè pęnituit, ut sæpiùs dicere solitus esset, nisi libellum illum publicè palinodia decantasset, penitùs de sua salute illi fore desperandum, nec unquam coram Deo se satisfacturum nisi seipsum eidem Capucinorum Reformationi animo, & corpore consecrasset, atque integra sui deditione tot impietatis fasciculos dissolvisset. Senio confectus ad vitæ coronam evocatus est in Civitate Durantii, dum ibi quadragesimalis prædicationis operi insudaret anno 1539. ætatis suæ septuagesimo. Ejus gesta diffusè describuntur à Boverio Tom. 1. Annal. Capucinorum, & de illo agunt Marcus Vlyssiponensis part. 3. Chron. Fratrum Min. lib. 11. cap. 15. Gonzaga in Histor. Seraph. Relig. part. 2. Tossinianus in Hist. Seraph. lib. 1. & 2. Vvillotus in Athenis Orthodoxis Verb. Ioannes. Rapinæus in Hist. Recollectorum Decade 6. §. 11. Gravina in voce Turturis lib. 2. Possevinus in Apparatu Sacro litt. I. Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum. Elias Tom. 2. Legat. Ecclesiæ Triumphantis in Indice Auctorum, & Martyrologium Franciscanum tertio nonas Martii.

IOANNES FASSATIVS, Patria Mediolanensis, vir clarus ingenio, doctrina sublimis, & spiritu labiorum in Dei verbo declamando suo tempore facilè princeps: qui, ex Sacro FF. Prædicatorum Ordine ad nostrum assumptus, in Mediolanensi Provincia Provincialis Ministri dignitate sæpiùs insignitus, maxima prudentiæ, ac sanctitatis fama illam

eſt moderatus, & Evangelici Patris nomen ſibi comparavit. Aliqua ferunt ſcripſiſſe Opuſcula, inter quæ ſunt duo M. S. quæ vidimus; ſcilicet:

Quæſtiones aliquæ in Regulam Fratrum Minorum. &

Tractatus de Oratione, & Meditatione. Obiit ſanctiſſimè Mediolani inter Crucifixi amplexus divinas laudes decantãdo anno ſalutis 1565. ſexto Kal. Martii. Ejus vita deſcribitur à Boverio Tom. 1. Annalium Capucinorum.

IOANNES A' FOROSEMPRONIO, natione Picenus, Provinciæ Genuenſis, in qua fuit aggregatus, pluriès Diffinitor; vir piiſſimus, moribus compoſitus, & probatiſſimæ vitæ exemplis venerandus; Scripſit Italicè:

Tractatum de tota vita, & paſſione Domini noſtri IESV Chriſti ad formam Meditationum in 8.

Tractatum de Caſibus reſervatis, & aliis rebus moralibus. Latinè:

Paraphraſes ſuper Pſalmos. Latinè in 8.

Tractatum de libro vitæ, de Beatitudine, de Angelis, & de Dœmonibus Latinè in 8.

Tractatum de Ventis, & metheoris in 8.

De tribus mundi partibus in 8.

De admirabili, & divina hominis ſtructura.

Compendium de mundi theatro Abrahami Ortelii. Omnia iſta Opuſcula aſſervantur M. S. in noſtra Bibliotheca Genuenſi Conventus Immaculatæ Conceptionis, in quo ille piiſſimè deceſſit anno 1646. ætatis ſuæ ſeptuageſimo primo.

IOANNES GVBITOSA, natione Italus, Patria à Caſtroneto in Provincia Hydruntina; vir doctus, Theologus, & Concionator eruditus, evulgavit Italicè librum Concionum; ſcilicet:

Avuento, Novena, e Diſcorſi de' Santi per il medeſimo tempo. Neapoli apud Hyacinthum Paſſerum anno 1668. Tom: 1. in 4. Edidit etiam:

Tre Novene per la Natività del Signore. Tom. 1.

Prediche Quareſimali. Tom. 1.

Panegirici Sacri. Tom. 1.

Prediche della Paſſione del Signore. Tom. 1.

Prediche dell' Immacolata Concettione. Tom. 1.

Sermoni del Santiſſimo Sacramento. Tom. 1.

Sermoni delle Anime del Purgatorio. Tom. 1.

Sermoni delli 4. *Noviſſimi*. Tom. 1.

Vita di Santa Margarita Regina di Scotia. Tom. 1.

I Trionfi del Divino amore. Tom. 1.

IOANNES MORIVNDVS, natione Pedemontanus, Patria à Montecalerio; vir doctrina inſignis, prudentia excellens, in negotiis pertractandis ſummus, Principibus carus, à quibus ad difficilliora peragenda non ſemel fuit vocatus: cujus etiã in dicendo gravitas, in judicando maturitas, morum compoſita natura, ſapientiæ candor, & animi ingenuitas, non ſolùm variis in Religione dignitatum honoribus dignum

fe-

fecerunt; verumetiàm ad Generalatus apicem in Comitiis Romæ habitis anno 1637. feliciſſimè ſuſtulerunt. Scripſit Italicè, & evulgavit Volumen Sermonum in fol. ſub Titulo:

Memoriale a' Prelati &c. In quo habentur Conciones ad Prelatos Regulares pro ſpirituali profectu ſuorum ſubditorum. Prodiit Taurini anno 1654. apud Heredes Ioannis Dominici Tarini. Tom. 1. in fol. Scripſit etiam:

Epiſtolam eruditiſſimam ad noſtrę Religionis Fratres, quæ habetur in principio primi Tomi Annalium Boverii in verſione Italica P. Benedicti à S. Benedicto Mediolanenſi.

Epiſtolam Paſtoralem ad Vniverſos noſtræ Religionis Fratres, in qua eos ad obſervantiam Seraphicæ Regulæ adhortatur. Laureti anno 1641.

Epiſtolam aliam Dedicatoriam ad Eminentiſs. S. R. E. Cardinalem Antonium Barberinum: quæ habetur in principio ſecundi Tomi Annalium Zachariæ Boverii.

Chorographicam deſcriptionem Provinciarum, & Conventuum Inſtituti Capucinorum. Romæ 1643. & iterùm Taurini 1649. ex Roſſotto lib. de Script. Pedemont. qui dicit eum obiiſſe in Conventu ſuæ Patriæ anno 1654. ætatis ſuæ 76. relictis feliciſſimi ſui ſpiritus, & Religioſæ vitæ monumentis æternis. De eo meminit Vvaddingus de Scriptoribus Ord. Minorum.

IOANNES ROMÆVS, natione Italus, Patria à Terranova, Provinciæ Rheginæ alumnus. Hic in ipſis primordiis naſcentis Reformationis Capucinorum ex Minorum de Obſervantia Inſtituto ad ipſos accedens, in ea, veluti cedrus Libani in domo Domini plantata, ita profundas in virtute radices egit, atque in tantam excrevit propaginem, ut cunctis regularis diſciplinæ, ac ſanctioris perfectionis forma præeſſet. Fuit in prędicatione evangelica divino ſpiritu imbutus; &, ſicuti honoris Dei, & ſalutis animarum zelo fervidiſſimus erat, ſic tanta Populos vi commovebat, quòd omnes ad pęnitentiæ lacrymas, atque ſingultus propelleret: neque ullus tam fero, ac ferreo animo præditus erat, qui, eo audito, ſibi à vitiis abſtinendum fore non ſtatueret. Catholicæ quoque Fidei fuit validus propugnator, Sectariosque verbo, & ſcripto palàm exagitavit, eo præſertim tempore, quo nonnullæ Italiæ Vrbes hęreſis venenum ebiberant; eaque ratione à Sacra Eminentiſſimorum Inquiſitorū Congregatione egregias laudes ſępiſſimè eſt conſecutus. Multa ſcripſit Opuſcula, quæ edax tempus nobis ſubripuit; ſolùm damus:

Tractatum de recta in Deum Fide. Venetiis 1566. &

Hiſtoriam de Origine, & progreſſu noſtræ Congregationis in Provincia Piceni, & Calabriæ, quam continuavit uſque ad annum 1571. illamque dedicavit Eminentiſſimo Iulio Sanctorio Cardinali Sanctę Severinę nuncupato tunc Ordinis noſtri Protectori. Clarus miraculis, & prophe-

tico spiritu donatus in Conventu Galatri migravit ad Dominum anno reparatæ salutis 1573. ætatis suæ 70. Ejus vita recensetur à Boverio Tomo 1. Annal. ad annum prædictum, & de eo meminit Gualterius.

IOANNES DE SANCTO IACOBO, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ filius; vir doctus, & Concionator valdè pius, qui in Regno Congi, & Angolæ per plures annos Missionarii Apostolici munus egit. Scripsit Hispanicè librum, cujus Titulus est:

Recuerdo de Dormidos, y soccorso de Agonizantes. Est impressus Matriti apud Melchiorem Sanchez anno 1672. Descripsit pariter eodem sermone:

La Relaçion de la Mission de los Frailes Capuchinos al Congo, y de los fructus, que ali se hazian. Ibidem 1670.

IOANNES DE SESTOLA, natione Italus, Provinciæ Bononiensis Diffinitor, Serenissimæ Claudiæ Medices Archiducissę Austriæ Confessarius, & à sacris Concionibus; vir doctrina, vitæ integritate, spiritus fervore, ac plurimis aliis evangelicis virtutibus insignitus; Scripsit sermone Italico:

Vitam A. R. P. Ioannis Baptistæ Estensis Concionatoris Capucini olim Ducis Mutinæ, nec non ejus conjugis Isabellæ filiæ Ducis Sabaudiæ. Mutinæ apud Bartholomæum Solianú anno 1646. Tom. 1. in 4. Scripsit etiam, & edidit:

Instructionem ad benè, beatèque moriendum &c. Opus animarum curatoribus apprimè necessarium. OEniponti apud Danielem Agricolam anno 1633. Tom. 1. in 4.

Orationem de laudibus S. Caroli Borromæi ab eo habitam Faventiæ in Ecclesia Cathedrali die 4. Novembris, ibidem impressam 1627.

Orationem S. Apollinaris Episcopi, & Martyris Civitatis Ravennæ Protectoris. Ravennæ anno 1635. De hoc piissimo viro meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

IOANNES A' SYDERNO, natione Italus, Provinciæ Rhegii in Calabria alumnus, vir doctus, & eruditus, Sacræ Theologiæ Professor ingenuus, ac Concionator eloquenti nomine clarus: qui eandem suam Provinciam sub Ministri Provincialis munere gubernavit; Evulgavit Latinè Opus, quod inscripsit:

Directorium Theologicum, sive, *Apologia contra errores hæreticales Armenorum*. Prodiit Messanæ apud Heredes Petri Breę anno 1645. De eo scribit Vvaddingus, ut supra.

IOANNES ZVAZE, natione Hispanus, Patria à Metymna-Campestri, quæ est præclarum Oppidum Hispaniæ, & Regni Castellæ Emporium. Hic nobilissimo sanguine satus, à pueritia in benedictionibus dulcedinis suaviter à Deo pręventus, non ad mondanas, sed ad cœlestes delitias aspirans, habitum FF. Minorum suscepit, & in Conventu Vallisoletano apud Patres de Observantia professionem emisit; sed zelo strictioris disciplinæ inflammatus, ad Monasterium Reformatorum in eadem

Pro-

Provincia se contulit, ubi sex annis vitam penitùs cœlicam duxit; inde, ut ad altiorem perfectionis gradum pertingeret, ex Provincia Conceptionis transiit ad Provinciam Sancti Gabrielis Excalceatorum, ac tandem in Italiam profectus, Deo sic revelante, anno 1539. nostrum Capucinorum Institutum amplectitur. Posteà in Provinciam Tusciæ missus, in Conventu Montispolitiani totus se solitudini, silentio, jejuniis, lacrymis, ac divinis meditationibus addicens, in Deum semper mente, & animo elevatus, Angelicæ potius, quàm humanæ vitæ rationem instituit. Demum anno 1550. accepta à F. Bernardino Astense tunc Ordinis Generali licentia, ac benedictione, mare transfretavit, unà cum F. Ioanne Appulo laico vitæ sanctimonia claro, totaq; Terra Sancta perlustrata, Memphin, seu Cairum profectus est. Ibi maximo spiritus fervore, Fidei zelo, ac animi libertate, Christi nomine, ac Fide enunciatis, simul cum socio comprehensus, & flagellis cæsus, amboque ad perpetuum carcerem absque cibo, & potu damnati, fame, & siti necati interjerunt anno 1551. Porrò Ioannes, cùm esset eximia sanctitate celebris, jussu, & sub formali obedientiæ præcepto Fratris Francisci Æsini Generalis scripsit:

Plures Revelationes, quas à Christo accepit in nostro Conventu Montispolitiani in Etruria, quæ ad Religionis statum declarandum pertinent. Habentur impressæ in Tom. 1. Annal. Boverii ad annos 1543. §. 30. 1544. §. 1. Agunt de illo Marcus Vlyssipon. part. 3. Chron. FF. Minorum lib. 9. cap. 32. Baretius ibid. part. 4. lib. 2. cap. 18. Gonzaga par. 3. Orig. Seraph. Relig. Picquetus in Cathalogo viror. illustr. Ord. Min. ad annum 1551. Vvaddingus Tom. 1. Annal. ad annum 1248. §. 24. Marianus lib. 4. Chronic. Minor. strictior. observ. Reform. cap. 28. Rapineus in Histor. generali Recollector. Decade 7. par. 2. Daça 4. par. lib. 3. cap. 43. Salazar. lib. 2. Chronic. Minor. Provinc. Castellæ cap. 12. Marieta lib. 17. Histor. Ecclesiasticę SS. Hisp. cap. 31. Molez in memoriali Provinc. S. Gabrielis; & fusiùs omnibus Boverius Tom. 1. Annal. ad annos 1539. & 1551. ex pluribus M. S. Hinc corrigendus est Gossancourt Tom. 2. Martyrol. Equitum Melitensium fol. 234. qui illum vocat Ioannem Suarez, & obiisse scribit Alexandriæ.

IOANNES ANTONIVS A MONTECVCVLO, natione Italus, alumnus Provinciæ Bononiensis. Hic auctoritate Sacræ Congregationis de Propagandafide in Regnũ Congi, & Matambæ Missionarius profectus, magna virtutum omnium documenta, ac pręcipuè tolerantiæ longa navigatione reliquit. Plures annos apud illos Barbaros Populos versatus est, ibique magno charitatis ardore, quà catechizando, quà pueros docendo, Christianam Fidem, divinum honorem, & illorũ mortalium salutem provexit. A Superioribus in Italiam revocatus, decessit Genuæ anno 1678. Descripsit iter suum ad Regnum Congi, & compilavit:

Hi-

Hiſtoricam Deſcriptionem Æthiopiæ Occidentalis. Tom. 1. in fol. quam P. Fortunatus à Bononia puriori ſtylo, ac ordinatiori methodo ad meliorem formam redegit. Bononię anno 1687. apud Iacobum Montium.

IOANNES AVGVSTINVS OLDOINVS à Spedia, Provincię Genuenſis Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor; vir ab ingenii elegantia, doctrinę varietate, multarum diſciplinarum cognitione, ac morum probitate in eadem ſua Provincia valdè commendatus: qui gratus Populo, ac eloquens Concionator, verbum Dei ex ambone faciens, non vulgarem ſibi famam, & laudem comparavit; Tranſtulit ex Gallico in Italicum Idioma, & typis dedit librum, cujus Titulus eſt:

La Filoſofia Criſtiana, overo *Perſuaſioni Potenti per diſpregiare la vita.* Genuæ apud Io: Baptiſtam, & Antoniũ Mariã Scionici anno 1690. Tom. 1. in 4. Habet paratum pro prælo aliud Opuſculum ex Gallico itidem in Italicum verſum Idioma, quod inſcribitur:

Specchio della vanità delle Donne Mondane, à Patre Ludovico Boviniacenſi Capucino compoſitum.

IOANNES BAPTISTA ABRINCENSIS, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus; vir ſua ætate doctrina inſignis. Hic, cùm in ipſa adoleſcentia linguam Græcam perfectè didiciſſet, Romæ degens, atque ob ſingularis ingenii ejus famam Clementi VIII. Pontifici Maximo notus, ab eo factus Cenſor librorum Græcorum Bibliothecæ Vaticanæ, inter domeſticos ejuſdem Summi Pontificis fuit recenſitus. Divino tamen ſpiritu afflatus, Eccleſiaſticis dignitatibus ſpretis, in quarum ſpem propter Clementis in eum benevolentiam poterat aſſurgere; omniaque terrena faſtidiens, annuente Papa in Galliam reverſus, Pariſiis inter Capucinos adſcribi voluit. Ejus vita in Religione fuit peculiari virtutum varietate decorata, & præcipuè maximo charitatis zelo erga animas Chriſti ſanguine redemptas exarſit. Decem annos in Miſſione Pictavienſi conſumpſit, quo tempore quotidie privatim, ac palam convincens Hæreticorum Miniſtros, & omninò à ſomno, & cibo abſtinens, quando animarum ſalus ejus opem expoſcebat, eum ſeptem millia Sectariorum ad gremium Romanæ Eccleſiæ reduxiſſe ex fideli cathalogo conſtat. Plures alios Hæreticos magni nominis, quos nemo priùs in caulas Eccleſiæ inducere potuit, gratia præcipui ſermonis, qua pollebat, ab eorum erroribus revocavit: in quorum numero recenſentur Dux Trimolius, & Illuſtris Matrona mater Epiſcopi Pictavienſis, qui de ejus ſalute ſolicitus, fruſtrà in ipſius converſione omnem ſuam induſtriam contulerat. Sanctiſſimę Euchariſtiæ fuit acerrimus propugnator, ſacrumque ejus cultum in Gallia, præcipuè in Vrbe Turonenſi mirificè propagavit: fuit etiam in reconciliandis animis odio percitis ſpeciali gratia præditus, ſoloque aſpectu dura corda frangebat, & ad amorem tacitus emolliebat. Vnde veteres inimicitias extinxit, quibus ſedandis ne-

nemo priùs modum invenire potuerat. Plura ſcripſiſſe contra Hæreticos ex relatis habemus, & ſignanter:

Libros duos Controverſiarum de Santiſſimo Euchariſtiæ Sacramento, de Primatu Summi Pontificis, & aliis materiis ad Fidem ſpectantibus; qui tamen propter immaturam Auctoris mortem non fuerunt impreſſi. Obiit in noſtro Conventu Partheniaci anno 1629. eique pia ſuffragia in debitum gratitudinis à pluribus Galliæ Civitatibus publicè, ac ſolemniter fuerunt exhibita, & ipſius merita in vita, & in morte nonnullis prodigiis fuerunt à Deo manifeſtata. Vide Tom. 3. Annalium Capucinorum ad annum 1629. §. 72. pag. 773.

IOANNES BAPTISTA ANDEGAVENSIS, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Concionator. Hic, cùm eſſet in ipſo juventutis flore proper inſignem ejus doctrinam Senatoria Toga decoratus, omnibuſque rebus, quæ in ſæculo hominem beare poſſunt, afflueret, laſcivienſq; juventus, nobilitas ſanguinis, opes, egregia forma, eloquiis, geſtuſque lepos, ſodalium amor eſſent tanquam validi nexus, quibus eum mundus ſuo obſequio obſtringere nitebatur; ab omnibus tamen ſe validè expediens, ad Religionis ſinum evolavit anno ætatis ſuæ 19. In omni virtutum palęſtra primos Religionis annos feliciſſimè tranſegit; indèque poſt Theologica ſtudia in Lectorem illius ſacræ ſcientiæ fuit inauguratus. Ejus ſchola illuſtrium virorum Galliæ Seminarium extitit. Provinciales enim, Diffinitores, Lectores eruditi, famoſi Concionatores, aliique homines pietate conſpicui hinc emerſerunt; tantaque erat opinio concepta de ejus doctrinę eminentia, & vitæ illius ſanctitate, ut ad conciliandam alicui probi, & docti hominis famam, talem ejus diſcipulum fuiſſe dicere, ſatis eſſet. Multa ferunt præclariſſima ſcripſiſſe:

De Sacra Theologia, & ad alias ſacras ſcientias ſpectantia, quæ immatura morte præventus limare, & typis dare nequivit. Conſervantur tamen M. S. in Provincia Turoniæ in noſtro Conventu Pictavienſi, ubi è vivis exceſſit anno 1620. ętatis ſuę 38. ejuſque mors fletus ex omnium oculis elicuit, qui ſuis lacrymis fatum hoc immaturum in deplorandum illius Provinciæ cedere detrimentum oſtendebant. Ejus geſta recenſentur à Matiſconenſi Tom. 3. Annalium ad annum prædictum.

IOANNES BAPTISTA CANTONVS, natione Italus, Patria Mediolanenſis, in eadem Provincia prædicationis munere ſatis clarus; qui magna etiam cum doctrinæ, ac profundioris ingenii fama Sacram Theologiam pluribus annis Noſtris expoſuit; & ob ſingularem ejus in rebus agendis prudentiam ad Provincialatus munus, & dignitatem aſſumptus, non minori ſolicitudine, ac regularis obſervantiæ zelo illam decoravit. Scripſit:

Declarationem omnium Myſteriorum, quæ continentur in Sacroſancto Miſſæ Sacrificio. Mediolani anno 1642. De eo meminit Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minor.

IOAN-

IOANNES BAPTISTA DE CASSALET, natione Gallus, Patria Murmuracensis, Provinciæ S. Ludovici Concionator; vir in divinis, humanisque litteris eruditus, ac non vulgaris notæ Theologus; Scripsit Gallico Idiomate Volumen Historicum, cujus Titulus est:

Les Heureux Augures du Triomphe de Lovis XIV. Roy de France, e de Navarre sour tous les Roys du Monde, où l'on voit les noms des Patriarches, des Roys, & des Monarques, qui ont donnè commencement aux sept aages, & aux quatre Monarchies du monde, enfermez avec les noms de leurs Royaumes dans son auguste nom; e les veritablez images d'Anne d'Austriche, de Marie Terese d'Austriche Reyenes de France, & de Navarre, & de Monseigneur le Dauphin avec un abregè de l'Histoire generale du monde. Imprimè à Paris chez Gilles Temperre anno 1665. Tom. 1. in fol.

IOANNES BAPTISTA ESTENSIS, olim Alphonsus III. Dux Mutinæ, Cęsaris Estensis, & Virginię Mediceę filius; vir nostro ęvo toti Orbi notissimus. Hic defuncta Isabella Sabaudię ejus piissima uxore anno 1629. ętatis suę 38. sceptro, mundo, regalibus delitiis ultrò relictis, terrenisque omnibus contemptis, divino amore perculsus, inter Seraphici S. P. Francisci filios annumerari voluit, pauperumque Capucinorum habitum suscepit in Conventu Merani Provinciæ Tirolensis die 8. Septembris. Totus igitur Christo deditus, humilitatis spiritu renovatus, paupertate, charitate, patientia, animarum zelo, omnigenoque virtutum exercitamento factus insignis; post spirituales nequitias devictas, mundi glorias, & Ecclesiasticas dignitates pessundatas, carnem rudi pęnitētia attritam, mirabilis hominibus, gratissimus Deo, & Angelis, anno à vocatione 15. illustrissimis mūdi, & spiritus victoriis dives, inter Crucifixi amplexus animā Deo reddidit in nostro Conventu Castrinovi per ipsum constructo anno 1644. die 24. Maii ætatis suę 53. Scripsit:

Epistolas Spirituales miram spirantes devotionis fragrantiam, & Fasciculum spiritualium orationum, & precationum.

Sepultus est in eodem Conventu Carfagnanæ, ejusque sanctitatis encomium satis celebrat sequens Epitaphium illius tumulo appositum eo die, quo solemnes ei exequiæ factæ fuerunt, quod I. V. D. Carolus Bertacchius elegantissimè concinnavit.

D. O. M.

Hac in Arca Serenissimus ille Alphonsus includitur Dux Mutinæ, Regii &c.
Qui ex antiquissima, clarissimaque Estensium
Prosapia ortum habuit Serenissimum.
Esse illa dedit, cui iste per formam conservari
Subministravit

Tem-

Temporaneum, quod mutuatur, æternum, quod
Rependitur.
Serenissimæ Isabellæ Serenissimi Caroli Emmanuelis Sabaudiæ
Ducis, perdigno se conjunxit Matrimonio.
Ex his Serenis. Franciscus, Opicius, Cæsar, Carolus, Alexander,
Rinaldus, & Philibertus, Margarita, & Anna Beatrix
Nati sunt Filii.
Numerosa quidem Proles; sed magis gloriosa
Gesta per istum canit æternitas.
Quiescat penna, dum volitat fama.
Vis fama perennis esse?
Vide istum Mundo deficientem.
Sanctissimi Patris Francisci Militiæ se adscripsit.
Quid humilius?
Sed felix humilitas, quæ in sempiternas
Degeneras dignitates!
Dum Religiosa Christianitas Christi aræ Nativitatem
Sublimat, Mundanis iste parentat honoribus.
Dum Maria vestit humanas spolias, vestit
Iste sacratum Capucium.
Dum illa induit vitam, exuit iste purpuram:
Evadit illa è Sacratissimo Annæ ventre, dum vadit
Iste se claudere ad rigida.
Vis meritorum, Posteritas, comprehendere vastitatem?
Intuere humilitatis fundamenta Capucinorum.
Dum Religionem in Marani Cœnobio in Tirolo ingreditur,
Statim profitetur Sanctissimo
Sic permittente Vrbano Octavo.
Ad quid inter Novitios detinendus, qui in omnibus
Perfectissimè profecerat?
Ioannis Baptistæ nomen datur in sortem meritò:
Ille ante Christum nascitur, iste cum Matre
Christo renascitur:
Ille dignus Præcursor futurus, iste sequax fidelissimus.
Ducatu, Imperio, liberis, cæterisque omnibus sponte
Spoliatur Dignitatibus, quò arctam Cœli viam
Expeditiùs valeat superare.
Dat, quod non licet semper retinere, ut illud recipiat,
Quod nunquam amittet: Patriam habens superiùs,
Illuc præmittit substantiam.
Per annos quindecim inter spinosas asperitates

Virtutum omnium rosas animæ comparavit:
Animo contentus, quia corpus contempsit.
In dies crevit amore Dei, quia proprio decrevit affectu:
Vitia omnia semper odit, quia sanctimoniam
Nunquam cessavit amare.
Christianum Gregem maximè adauxit,
Quia Hæbraismum diminuit.
Tandem felici, & optabili meritorum omnium pressus pondere;
AEtatis suæ anno 53. inter Sacra Claustra, quæ ipse fundavit
In Terra Castrinovi Carfagnanæ die 24. Maii 1644:
Totus in Deo; quia totus extra Mundum obiit,
Non obiit, abiit.
Non moritur, quia perpetuus est in Cęlis duraturus.
Hic EST ENSIS, qui mortis ictum non pavet.

IOANNES BAPTISTA FAVENTINVS, natione Italus, alumnus Provinciæ Bononiensis; vir proceræ magnitudinis, ac robustarum virium, qui priùs sub Vrbinatum Duce Magistri militię onus sustinuit; deinde sub Clemente VII. & Paulo III. Dux creatus Cohortis, plurimam in bello laudem obtinuit. Cùm vitam maximis vitiis contaminatam gereret, & avitæ virtutis obsequio penitùs alienam, omnigenæque nequitię sordibus, quam castra solent incultis moribus affricare, esset infectus, Deo miserante, cœlesti lumine perfusus, cognoscens se esse fœdum Diaboli mancipium; aliquando pœnis ęternis justo Dei judicio adjudicandum, infamem vitam pertæsus, & ad pœnitentiam conversus, Religionem Capucinorum in priorum scelerum expiationem sibi delegit anno suæ ætatis quadragesimo, & in ea admirabilem vitæ austeritatem instituens, toto illius curriculo asperum semper gerens cilicium, nudis pedibus incedens, solo pane, & aqua corpus reficiens, diris flagellis magna cum sanguinis effusione carnem cędens, prolixiores in oratione vigilias traducens, omnibus veræ sanctitatis, ac pœnitentię extitit simulacrum. Scripsit ad Concives suos Faventinos:

Epistolam, in quo magno spiritus fervore illos invitat ad recolendam Passionem Domini nostri IESV Christi. Mutinæ apud Bartholomeum Solianum anno 1648. & anteà Faventiæ, & Bononiæ 1603. & 1608. Djutino, ac familiari diri languoris morbo vexatus, senectute, ac voluntariis cruciatibus confectus, tanquam aurum igne examinatum, & probatum, die sui obitus prædicto, placidissimè obdormivit in Domino anno à Partu Virginis 1562. ejusq; vita, & gesta describuntur à Boverio Tom. 1. Annalium Capucinorum ad annum datum.

IOANNES BAPTISTA HOSTIENSIS, natione Italus, Patria Ro-

Romanus, ejuſdem Provinciæ alumnus; vir doctus, ſacri eloquii Interpres, ac evangelii fervidus Declamator: qui ob ſingularem ejus prudentiam, obſervantiæ regularis zelum, morum integritatem, ac vitæ perfectionem, pluriès fuit Guardianus, & Diffinitor. In honorem Dei, Beatiſſimæ Virginis, ac omnium Sanctorum ingenium, calamumque exercitans, elaboravit Opus piiſſimum ſub Titulo:

Flammigera, & erudita Angeli, & hominis Dialexis, in qua divinus amor, in pia utriuſque naturæ conditione, & reparatione oſtenſus mirificè declaratur, & commendatur, in quatuor Libros diſtributa. In primo agitur de multiplici earundem Naturarum dignitate. In ſecundo de incomparabili Beatæ MARIÆ Virginis excellentia. In tertio de ſtatu Eccleſiæ Militantis; & in quarto de ſtatu Eccleſiæ Trjumphantis. Romæ apud Stephanum Paulinum anno 1634. in 4. Deſcripſit etiam Latinè:

Vitam ~~*Beati*~~ *S. Felicis à Cantalicio Capucini, quam dicavit Eminentiſſimo D. Fr. Antonio Barberino*. Romæ apud Bartholomęum Ciacconiũ 1641. De eo meminit Vvaddingus.

IOANNES BAPTISTA A' MONTE-FORTI, Provinciæ Neapolitanę Theologus, & Concionator eruditus, compoſuit, & typis dedit Opuſculum Italicè ſub hoc Titulo:

Miſtica Iſtruttione fatta alla Signora D. N. N. nella quale ſi ſcuoprono i divini attratti, e le intime operationi della divina gratia. Neapoli apud Hyacinthum Paſſerum anno 1669. in 8.

IOANNES BAPTISTA PINNARDVS, natione Italus, Patria à Colle-Veteri, Provincię Romanæ Concionator, ac pluriès Diffinitor; vir religioſa pietate commendatus, ac doctrinæ varietate circundatus; deſcripſit Italicè:

Vitam Ven. Patris Franciſci de Paſſeris Bergomatis Sacerdotis Capucini in Provincia Romana ſignis, & virtutibus admirandi. Romæ 1647. & Bergomi apud Marcum Antonium Rubeum 1649. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptorib. Ord. Minorum.

IOANNES BAPTISTA A' SANCTO ANIANO, natione Gallus, Provinciæ Turonenſis filius; vir promptus ingenio, & doctrina præſtans, Præfectus Miſſionum Paleſtinæ, Syriæ, & apud Maronitas: quo in munere per plurimos annos ſubſtitit, magnamque Chriſtianæ rei meſſem in Eccleſiæ horrea intulit, non ſine periculis, laboribus, ac moleſtiis. Varia ſcripſit Arabico Idiomate ad profectum illarum Nationum; & ſunt:

Dialogi de Religionis Catholicæ Myſteriis.

Catechiſticę lectiones pro erudiendis Infidelibus.

Meditationes variæ ſpirituales pro Monialibus Maronitis ſub Regula Sanctæ Claræ.

Officium Beatiſſimæ Virginis lingua Syriaca, cum aliis precibus, & orationibus ad uſum earundem Monialium.

Regula Sanctæ Claræ cum expositione, & adnotationibus.

IOANNES BAPTISTA TRAMONTANVS, natione Italus, Patria à Perusio, Provinciæ S. Francisci alumnus; vir verè evangelicus, Concionator eruditus, Sacræ Theologiæ ingenuus Professor, religiosa morum venustate compositus, & ad Seraphicam perfectionem totus intentus; Scripsit Italicè:

Rime diverse Sacre, e Morali. Romæ anno 1625.

Vitam B. Felicis à Cantalicio Capucini. Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apostolicę 1626. in 8. Quę postea in Gallicum Idioma translata, impressa est Lugduni 1628. De eo meminerunt Vvaddingus, & Ludovicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbrię litt. I.

IOANNES BAPTISTA VERSOLIENSIS, Pedemontanę Provincię alumnus; vir Seraphicæ Regulę studiosissimus, & regularis disciplinę zelator integerrimus, Theologus, & Concionator valdè doctus: qui in Missionibus Subalpinis apostolico muneri deputatus, evangelicam prędicationem fervidè exercuit, & disputationibus publicis veritates Catholicas efficaciter demonstrando, & Pseudodoctores falsitatis palam coarguendo, proximorum saluti solicitus incubuit, multosque ex sectariis ad Romanæ Ecclesiæ Fidem attraxit. Scripsit:

Manuale Controversiarum ad commodum, & usum Missionariorum Capucinorum. Habetur M. S. in Bibliotheca Montis-Regalis.

IOANNES EVANGELISTA ANICIENSIS Gallus, quem Provincia Lugdunensis Concionatorem pium, ac eruditum nobis exhibet; Edidit:

Sermones de Purgatorio Tom. I. Lugduni 1684.

IOANNES EVANGELISTA SYLVADVCENSIS, natione Belga, Provincię Flandrię Diffinitor, ac Guardianus Lovaniensis; vir doctrinę donis, apostolicę prędicationis munere; & Religiosę pietatis ornamentis in tota Religione venerabilis; Scripsit Latinè:

Pium, utileque Opusculum super illa verba: Regnum Dei intra vos est. Prodiit Lovanii apud Ioannem Messium anno 1637.

Praxim exercendam ante, & post Communionem, & celebrationem Sacrosancti Missæ sacrificii. Ibidem apud eundem 1645. Edidit etiam Libellum omnibus verę Theologię Mysticę studiosis utilissimum sub hoc Titulo:

Divisio animæ, ac spiritus, sive, Anagogicus Sponsę per casti amoris scalas ascensus. Lovanii anno 1646. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

IOANNES FRANCISCVS DE ANTIQVERA, natione Hispanus, Provincię Beticę alumnus; vir pius, & perfectę vitę laude notatus; composuit, & typis dedit Patrio sermone:

Opera nonnulla Spiritualia: eorum tamen Titulum nondum vidimus. De eo meminit Torreçilla lib. de excell. Seraph. Relig. ubi de Capuc.

IOANNES FRANCISCVS BENIGNI de Pratalbano Italus, Provinciæ Brixiensis Concionator; vir doctus, ac observantiæ regularis studiosus; Edidit Italicè Tabulam, quam inscripsit:

Prospettiva Emblemmatica di Perfettione Christiana. Mediolani apud Ioannem Baptistam Malatestam.

IOANNES FRANCISCVS DE BOVRDEMARE, natione Gallus Normannus, Provinciæ Parisiensis Sacerdos. Hic, cùm esset perillustri genere natus, post aliquot annos conjugii anno 1593. ętatis suę 27. mundo, divitiis, & honoribus valedixit, & libellum repudii dedit; &, sicut in illo priori statu vitam ab omni gravi peccato alienam duxerat, sic in Religione Christi Domini vestigia est secutus, pręcipuarumque virtutum; humilitatis, scilicet, obedientiæ, paupertatis, carnis mortificationis,& abstinentię pręclara specimina dedit. Animarum salutis fuit fervidus zelator, eaque de causa ad Indos Brasilienses transfretavit; ibique illius Regionis Idiomatis perfectè peritiam adeptus, plurimos catechizando, & docendo, in Christo regeneravit. Ob ipsius eximiam vitę sanctimoniam à Rege Catholico Philippo III. fuit summè dilectus, magnaque habitus in existimatione, eumque sępiùs ad privata colloquia benignissimè excepit. Scripsit:

Relationem de Populis Brasiliensibus, & de aliis pluribus rebus ad mores, & ritus illarum Regionum spectantibus. Fuit impressa Matriti anno 1617. Vigiliis, laboribus, ac jejuniis consumptus, obiit Matriti anno 1618. & de eo meminit Matisconensis Tom. 3. Annalium sub nomine Francisci.

IOANNES FRANCISCVS BRIXIENSIS, ejusdem Provinciæ alumnus; vir generis nobilitate, doctrinę elegantia, concionandi fervore, ac vitę sanctitate illustris. Hic ingressus nostram Religionem anno 1580. ętatis suæ 18. & in ea brevi tempore magno sibi virtutum, ac gratiarum cumulo comparato, ad suæ Provinciæ præcipuas dignitates; scilicet, Guardiani, Diffinitoris, Provincialis, ac Visitatoris Generalis iter sibi aperuit. Præter hominis exterioris in eo elegantiam, compositionem, humilitatem, mansuetudinem, affabilitatem, aliasque animæ, & corporis dotes, quas angelica ejus facies spirabat, sacer,& divinus amor in ejus corde flagrabat; & semper inter cócionandum sancti amoris scintillæ ex ejus ore erumpentes, ejusdem charitatis igne auditorum animos accendebant. Magnæ etiam fuit auctoritatis apud Præsules, & Magnates; & eum, ut virum sanctum, pluribuspue aliis titulis perillustrem suspexerunt. Paulus à Cęsena olim totius nostræ Religionis Minister Generalis, eum sibi ultrò in Consultorem elegit, expertusque est ab eximiis virtutibus, quæ in ipso elucescebant, longè rumorem, qui de ipsius doctrina, & vitæ perfectione diffundebatur, superari. Charitas ejus erga proximos fuit egregia: in Fratrum regimine extitit valdè mitis, ac be-

benignus; & eam mansuetudinem, quam priùs amplexatus fuit, nunquam dimittere voluit. De hoc itaque argumento libros admirandos conscripsit, in quibus:

De Regimine Regularium luculenter agit. Opus verè aureum, quod tanti fecit Cocinus olim S. R. Rotæ Decanus, ut in reverentiæ signum illud sæpiùs capiti suo imposuerit. Sed & Cardinalis Bellarminus toto Orbe celeberrimus, encomio tanto Auctore digno, eosdem libros commendavit. Edidit etiam Italicè:

Orationem in funere Ven. P. Mathiæ Bellintani à Salodio Capucini. Impressa fuit Brixiæ anno 1611. Obiit sanctissimè Brixię anno 1620. deliquio cordis oppressus, dum ad Populum concionem haberet, illiusque exequias magnus hominum cōcursus piis lacrymis honoravit. Vide Tom. 3. Annal. Capucinorum ad ad annum 1620. §. 39.

IOANNES FRANCISCVS CALARITANVS, natione Sardus, in Provincia Sardiniæ Concionator magnæ doctrinæ, & Sacræ Theologiæ Professor, qui ob singularem ejus in agendis prudentiam, & Seraphicæ Regulæ zelum pluriès Guardiani, & Diffinitoris munus exercuit. Scripsit plura Theologica, inter quę sunt:

De Sanctissimo Trinitatis Mysterio lib. 3. in folio.

Quæstionum de Prædestinatione, de Angelis, & de Incarnatione lib. 3.

Quæstionum Moralium de Sacramentis lib. 2. Sed ob Auctoris obitum nondum sunt impressi: asservantur tamen in nostra Bibliotheca Conventus Calaritani.

IOANNES FRANCISCVS CARPENSIS Italus, Provinciæ Insubriæ Theologus, ac Concionator, elaboravit, & edidit egregium Opusculum, cujus Titulus est:

Enucleatio, seu totius Theologiæ Compendiosa dilucidatio, continens principalia fundamenta Opinionum D. Bonaventuræ, D. Thomæ, ac Scoti. Venetiis apud Bosium anno 1685. in 16.

IOANNES FRANCISCVS CERVTI, natione Italus, Patria à Romano, Concionator, ac Magister Novitiorum; vir pietate, ac doctrina admodum spectabilis, devoti spiritus Poeta, nonnulla reliquit metricæ hujus artis manuscripta, inter quæ edidit solùm:

Poema supra Responsorium Sancti Antonii de Padua.

IOANNES FRANCISCVS A' LONDRONIO, natione Hispanus, Provinciæ Brixiæ alumnus. Hic ex illustri Comitum Londronii stirpe progenitus, cùm ante Religionis ingressum in expeditione Lusitana Tribuni Equitum sub Catholico Rege Philippo II. munus præclarè obiisset, ab eo inter S. Iacobi Equites cooptatus, Cæsarei Oratoris Viennę primùm, deinde Romæ apud Pontificem officium præclarissimè gessit; eoque tempore ad sublimiora pietatis studia à Domino vocatus, spontè se ab eo munere abdicans, mortua conjuge, Capucinorum Ordinem ingressus est, crucisque ignominiam cunctis honoribus pręferens, plurimis

mis in Religione virtutibus, ac præcipuè maximo sui contemptu, mentisque humilitate refulsit. Scripsit:

Manuale plurimarum Orationum de Passione Domini, & de Beatæ Virgine M. S. Obiit Tridenti anno 1612. sancti viri fama sibi comparata.

IOANNES FRANCISCVS RHEMENSIS, natione Gallus, quem Parisiensis Provincia Concionatorem eximium, prudentem, Capituli pluriès Diffinitorem, ac in Theologia Mystica Magistrum magni nominis satis concelebrat; quemque personę spirituales sæpissimè consulebant, ut ab eo in viam spiritus dirigerentur. Ejus enim virtus multiplex fuit, & vita præclaris perfectionis exemplis exornata. Scripsit Gallico Idiomate libros duos, quorum Titulus est:

Director Pacificus conscientiarum in duas partes distributus, in quarum prima agitur: De impedimentis, quę possunt reddere animas inhabiles, vel minus idoneas, & dispositas ad recipiendum effectum Sacramenti Pœnitentię. *In secunda verò agitur*: de omni illo, quod potest reddere animas anxias, & inquietas in examine suorum peccatorum, & assignantur instructiones necessariæ. Parisiis apud Samuelem Thiboust anno 1638. & 1643. Tom. 2. in 8.

Vera Perfectio hujus vitæ in exercitio præsentiæ Dei. Prodiit primò Parisiis apud Viduam Nicolai Buon anno 1646. secundò ibidem anno 1648. & tertiò Lugduni 1649. Felici morte sublatus est anno 1658. in nostro Conventu Parisiensi S. Honorati, dum scriberet aliud Opus de rebus spiritualibus, quod imperfectum reliquit. De eo meminit Vvaddingus.

IOANNES FRANCISCVS ROMANVS, ejusdem Provinciæ alumnus; vir quidem pius, Religionis, ac Fidei zelo clarus, qui Missionarius Apostolicus ad Regnum Cōgi à Sacra Congregatione de Propagandafide destinatus eò semel & iterùm profectus est in summum illarū Regionum bonum, descripsit vulgari Idiomate:

Historiam Missionis FF. Capucinorum ad Regnum Congi, cum descriptione Geographica ejusdem Regni, adjunctis moribus, & ritibus illius Nationis. Romæ 1646. & Neapoli 1646. & 1647. & pluriès alibi in aliis Civitatibus. Obiit Romæ anno post partum Virginis 1646. animamque suam pro fratribus suis posuit, dum in Vrbe peste infectis magno charitatis ardore Sacramenta sedulus administraret.

IOANNES FRANCISCVS TVRRIVS, natione Italus, Patria Lucensis, Provinciæ Etruriæ Diffinitor, ac Vicarius Provincialis; vir clara virtutum sobole fulgidus, sicut etiam sanguinis genere nobilis, divini fervidus Declamator eloquii, Regularis observantiæ, & omnigenę doctrinæ, ac sapientiæ ornamentis nobilitatus; cui vita fuit Deus solus, & cui vivere fuit perfectionis incrementa semper meditari: In honorem Deiparæ Virginis, erga quā mira devotione fuit affectus, Scripsit:

Ana-

Anagrammata Virginea pura prorsùs omnia, & singula è Sacratissimo Angelicæ Salutationis: Ave Maria gratia plena Dominus tecum: *Thesauro innumeris Mysteriorum Arcanis redundante, quasi pretiosæ gemmæ deprompta*. Fuerunt impressa Lucæ opera, & studio Illustriss. D. Ioannis Turrii Auctoris ex Fratre nepotis anno 1664. apud Hyacinthum Paci, pro devotissimis omnium Fidelium suspiriis, & in exaltationem Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis Matris Dei MARIÆ. Obiit Romæ die 16. Ianuarii anno 1665. ætatis suæ 73. cùm quinquagesimum sextum annum in Religione summa vitæ exemplaritate explevisset, ac celebre de se sanctitatis nomen posteris reliquit. De hujus Auctoris excellentia doctrina, & pietate præclarè meminit Hippolytus Maracius in Psalterio Anagrammatico pag. 24. sequenti Elogio.

Fr. Ioannes Franciscus à Luca ex Familia Turri, Prædicator Capucinus, vir candidissimi moris, & priscæ pietatis, iisque omnibus virtutibus, quæ verè Religiosum hominem efficiunt, abunde dives, in exaltationem Immaculatæ Conceptionis Beatissimæ Virginis MARIÆ Matris Dei, quam singulari cordis affectu venerabatur, ex iisdem Angelicę Salutationis verbis: Aue MARIA gratia plena Dominus tecum: *deprompsit supra mille, & centum Anagrammata Virginea pura prorsùs omnia, & singula: &, quòd est valdè mirum, magna ex parte metro ligata; nempè in carmina hexametra, pentametra, & spondaica redacta: quæ ab Auctore sui modestia tenebris damnata, vir clarissimus Ioannes Turrius Patritius Lucensis, ejusdem P. Ioannis Francisci ex Fratre nepos in publicam utilitatem, & admirationem, necnon in gloriam ejusdem Beatissimę Virginis Lucæ excudi curavit anno* 1664.

IOANNES FRANCISCUS DE VELASCO, natione Hispanus, Patria Hispalensis, nobilibus parentibus genitus, Religionem nostram, immò Hispaniam totam nobilioribus virtutum splendoribus illustravit. Hic in ipso adolescentiæ flore mundum despiciens, Religioni Redemptionis Captivorum manus dedit; cùmque in ea vigintisex annos transegisset, omnesque dignitates, quas suis alumnis Congregatio illa conferre poterat, consecutus fuisset, ad strictioris observantiæ Institutum anhelans, inter Capucinos se totum Seraphici P.Francisci Regulæ devovit, & in nostro Conventu Valentiæ in sinu Religionis exceptus fuit anno 1589. Ejus corporis maceratio fuit incredibilis, totoq; vitæ suæ tempore carnem vigiliis, jejuniis, ciliciis, aliisq; asperitatibus edomuit. Nuda humus illi pro cubili semper fuit, nudis pedibus absque sandaliis, etiam in omnibus temporis injuriis semper incessit. Quotidie totum suum corpus flagellabat, atque nodosis funibus, & spinarum aculeis laniabat: in pavimento crebris testarum fragmentis strato se sępiùs volutabat: sagulum fibulis ferreis, loricamque nexilibus annulis contestam semper die, no-

ćteque nudis carnibus detulit; tantuſque pro Chriſto patiendi in illo ardor inerat, ut non ſolùm ab omnibus deſpici, contemni, & conculcari, ſed & flagellari, laniari, & in fruſtra ſcindi Deum aſſiduè exoraret. Eximius fuit, ac planè apoſtolicus verbi Dei Declamator, & penè incredibiles fuerunt fructus ejus concionum. Magna enim in dicendo libertate, atque in vitiis objurgandis efficacia præditus, divinique amoris igne totus accenſus, cęleſtia oracula è pulpito eructando, illicò integræ Communitates ad pœnitentiam convertebantur, innumeræq; animæ peccatorum mole obrutę, & in vitiorum cęno demerſæ, ad vocem loquelæ grandis ſtatim eodem charitatis igne exardebant; adeò ut præ contritione, & dolore ſcelerum commiſſorum in lacrymas, & fletus pœnitentiæ omninò difluerent. Hinc fructum concionum ejus paucis expreſſit nobilis Canonicus Alphonſus Lopez, qui in proceſſu de ejus vita nominatus, ſic dixit: *Non credo B. Paulum Apoſtolum Spiritus Sancti tubam, ac prædicationis evangelicæ Magiſtrum, plures concionando animas ad virtutum omnium ſtudium, quàm ſervus Dei Franciſcus, induxiſſe.* Ad fructum concionum hujus præclari, & apoſtolici viri pertinent plures Sodalitates, & Congregationes, quas in multis Hiſpaniæ Civitatibus inſtituit, præſertim Valentiæ, & Alonæ, in quibus Immaculatæ Conceptionis cultum mirificè, & magno animarum emolumento propagavit. Eapropter edidit:

Regulas, & Conſtitutiones pro Congregatione præfatæ Illibatæ Conceptionis Deiparæ, quam inſtituit in Eccleſia PP. Minorum de Obſervantia. Valentiæ anno 1610.

Regulas, & Conſtitutiones pro Congregatione Pietatis ab eo inſtituta ad viſitandos ægros, pauperes, & afflictos, ad eorum infirmitatem, inopiam, & afflictionem ſublevandam. Ibidem 1608.

Sanctorum operum meritis dives, ac prophetico ſpiritu clarus, à corporeis vinculis abſolutus, inter divinas laudes ſuo Creatori animam reddidit in Civitate Antiqueræ Provinciæ Bæticæ ànno 1615. die 27. Decembris Beato Ioanni Apoſtolo ſacra, quem vivens ſumma devotione coluerat. Vixit annos 57. Ejus vita deſcribitur copiosè à Matiſconenſi Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum præfatum §.77. ſub nomine Franciſci, eamque collegit ex M.S. Provincię Valentiæ, & ex Proceſſu facto pro ejus Canonizatione, necnon ex quodam libro in eadem Civitate impreſſo, cujus Titulus eſt:

Vida, y predicaçion &c. del P. Fr. Franciſco de Sevilla Predicador Capuchino.

IOANNES FRANCISCVS ZACER, natione Hiſpanus, Patria Matritenſis, Provinciæ Caſtellæ, Sacræ Theologiæ Profeſſor, S. Officii Conſultor, & Regis Catholici Philippi IV. à ſacris concionibus; qui doctrinæ, ac profundi ingenii donis excelluit, & apoſtolicæ vitæ ſtemmate decoratus per plures annos magna cum eruditionis, ſapientiæ, ac pieta-

pietatis fama in præcipuis Hispaniæ Vrbibus verbum Dei disseminavit; Evulgavit Hispanico Idiomate Sermones plures de Sanctis, inter quos extat:

Concio eruditissima ab eo habita in Civitate Murçiæ in die Ascensionis Domini nostri IESV Christi. Prodiit Orimbellæ apud Vincentium Franciscum anno 1632.

IOANNES GASPARVS Mergentheimensis, natione Germanus, Provinciæ Bavariæ Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, ac Diffinitor; vir eruditus, sacræ doctrinæ, tam Scholasticæ, quàm expositivæ, non mediocriter peritus; Edidit quædam Opuscula. Ea sunt:

Novenale Marianum. Tom. I.

Compendium Instructionis Practicæ Neo-confessarii. Prodiit Herbipoli apud Eliam Michaelem Zinck 1683.

Scrupuli Fœminarum putativè nuptarum Sacerdotibus, & Religiosis à Sancta Fide Catholica Apostatis circa eorum Matrimonium. Ibidem.

Libellum Confraternitatis Marianæ.

Refutatio futilis impugnationis concionis à P. Marco de Aviano Capucino Augustæ factæ: quam impugnationem typis evulgavit Michael Rucheneder. Ibidem. Evulgavit etiã librum valdè spiritualem, quem intitulavit:

Status Gigantis &c. Et aliud Opusculum sub Titulo:

Hebdomas Eucharistica Mariana.

Sermones de Beatissima Virgine. Tom. I. in 8. anno 1687.

Supplices Libelli Fidelium animarum in Purgatorio detentarum. Tom. I. in 8. 1688.

Conciones in Festa totius anni. Tom. 2. 1689.

IOANNES LVDOVICVS AMBIANENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator; vir Facultatis Astronomicæ, Geometricæ, ac Chronologicæ peritia, & illustratione insignis. Scripsit, ac magno studio elaboravit Opus egregium sub Titulo:

Atlas Temporum in quatuor libros distinctum.

In primo libro, qui intitulatur: *Periodus Ludovica ex astrorum consideratione deducta*, exponuntur Chronologiæ principia, cum omnibus ciclis, & annorum characteribus à mundo condito ad mundum redemptum. In secundo exponitur *Chronologiæ nova methodus Calendario Ecclesiastico, Astronomisque regulis sustentata*: in qua per ciclos, perque Festa Mobilia præterita, & futura à cęteris vera secernitur Chronologia. In tertio *Chronologia Sacra, quæ omnes veteris Testamenti solvit controversias*: ubi etiam arcana Canonicorum librorum in ordine ad Chronologiam dilucidantur, & ex Tabulis complicatis Chronologia generalis, & specialis, sacra, & profana à mundi creatione ad Messiam producitur. In quarto *Chronologia nova ex Textibus Canonicis deducta*: in qua mira æquè ac justa explicatur numeratio anno-

annorum omnium sæculorum per Sabbata, Sabbaticas hebdomadas, & Iubilęos, donec Christianorum Dominica Iudaico Sabbato succedat. Parisiis 1685.

Epitome Historiarum omnium à Christo nato ad octogesimum annum supra millesimum sexcentesimum cum omnibus characteribus usque ad consummationem sæculi. Ibidem 1685. in fol.

IOANNES MARIA HIERACENSIS Siculus, Provincię Messanensis olim Minister Provincialis, necnon Panormitanæ Commissarius Generalis; vir in Philosophicis, ac Theologicis, Facultatibus, quas professus est, admodum versatus; Edidit:

Disputationes varias Theologicas, & Morales, quas tamen studens humilitati prælo submittere recusavit.

Il Carro d' Elia. Messanæ anno 1620. De eo meminit Torreçilla lib. de Excellentia Seraph. Relig. ubi de Scriptoribus Capucinis.

IOANNES MARIA A' NOTO, seu Netinensis, natione Siculus, Provinciæ Syracusanæ pluriès Diffinitor, ac Minister Provincialis; vir incomparabili animi magnitudine, pietate, & justitia, antiquis illis Seraphicæ Religionis Heroibus meritò comparandus: qui ad totius Seraphici nostri Ordinis Ministeriū, ac dignitatem post Clementem à Noto Romæ in Comitiis Generalibus anno 1625. celebratis evectus, omnium Provinciarum factus sedulus, ac vigilantissimus Perquisitor, nihil aliud, quàm de stabilienda Seraphicę Regulæ observantia, & præsertim altissimæ paupertatis, totis viribus curavit, illamque omnium virtutum incremento, & regularis vitæ perfectione multis modis adauxit. Scripsit:

Annotationes in 8. libros Physicorum Aristotelis.

Annotationes in libros Metaphysicorum.

Annotationes in 4. libros Sententiarum.

Epistolam ad universos Religionis *nostræ Fratres: in qua de observantia altissimæ paupertatis, & de Regula Minoritana luculenter disserit*. Romæ 1628. Si quæ alia data, vel danda prælo composuerit, adhuc nos latet. Religiosa pietate fulgidus, admiranda devotione insignis, post ingentes pro Christo, Ecclesia, & Seraphica Religione perpessos labores, plenus operibus Cœlo dignis, Neapoli felicissima morte præventus ad superos evolavit anno 1631. die 4. mensis Februarii, ætatis suæ sexagesimo octavo. Ejus vita describitur à Marcellino de Pise. Tom. 3. Annalium Capucinorum.

IOANNES MARIA TISSANENSIS, natione Siculus, Provinciæ Panormitanæ, ac Sancti Angeli Minister Provincialis, totius Ordinis nostri in Romana Curia Procurator, ac demum decimus octavus Minister Generalis electus anno 1581. Vir divino spiritu afflatus, ardentissimus verbi Dei Declamator, maximaque ad demulcendos, commovendos, & emoliendos animos

hominum pollens virtute; doctrina non minus, quàm apostolicæ vitæ titulis illustris. Abstinentia, humilitate, ac sui despicientia clarissimus: orationi, divinarum rerum contemplationi semper intentus: altissimæ paupertatis fervidus zelator, miraculorumque denique, ac prophetiæ donis à Deo decoratus; Scripsit doctissimo calamo:

Expositionem, sive, *Commentaria super Regulam FF. Minorum*. Tom. 1. in 8. Vitæ cursum sanctissimè peregit anno 1584. in nostro Conventu Romano, ultimo sui Generalatus anno; cùm paulò ante illi morti jam proximo Gregorius XIII. Pontifex Maximus, apud quem ejus magna vigebat existimatio, Plenariam suorum peccatorum remissionem, benedictione etiam per Nuntium impertita, contulisset: tantique viri occasum tota Religio maximo luctu prosecuta est. Ejus vitam descripsit Boverius Tom. 2. Annal. ad annũ 1584. & de eo meminit etiam Tossinianus in Historia Seraphica pag. 107. lib. 1. ubi de illo sic loquitur: *Pater Ioannes Maria Tissanensis, vir eruditissimus, Pontificii Iuris non ignarus, vitæ exemplo præstans, jejuniis deditus, solo pane, & aqua contentus hoc anno 1584. obiit Romæ, ob cujus mortem omnes ingemuerunt.*

IOANNES MARIA ZAMORA, natione Italus, Patria Vtinensis, Provinciæ Venetiarum alumnus, verbi Dei egregius Declamator, ac in Provincia Bohemiæ, quò missus fuerat ad Religionem propagãdam, Commissarius Generalis: vir maximæ virtutis, ac eximiæ doctrinæ stemmate præornatus, vitæ austeritate rigidus, jejuniis, ac carnis mortificationi totus deditus, & contemplationis præsertim Dominicę Passionis dulci pabulo enutritus, utpotè qui insomnes sæpè noctes visus fuerit transigere orando in lacrymas juges effusus, & suspiria multa ab intimis cordis sui penetralibus emittens, Beatissimę Virginis MARIÆ admirabili fuit amore devinctus, & cęlestibus ab ea favoribus insignitus: in grati animi obsequium, & ejus Immaculatæ Conceptionis honorem Scripsit:

De Eminentissima Deiparæ Virginis MARIÆ perfectione libros tres, in quibus primùm generaliter de summa illius præstantia; deinde singillatim de ipsius virtutibus, donis, & privilegiis juxta vitæ seriem ab æterna Prædestinatione usque ad desponsationem dissseritur. Opus quidem Sacræ Theologię studiosis, ac divini verbi Præconibus apprimè utile, & accommodatum. Venetiis apud Nicolaum Misserinum anno 1629. in folio. Quod posteà ab eodem piissimo Auctore in pluribus elucidatum, auctum, & locupletatum, iterùm pręlo traditum fuit in eadem Civitate, additis aliis quatuor libris in Pręfatione prioris editionis promissis; Scilicet:

De Desponsatione, Angelica salutatione Virginis MARIAE, Divinique Verbi Conceptione.

De illius Visitatione, & de iis omnibus, quæ usque ad ejus post partum

Pu-

Purificationem acciderunt.

De Fuga illius in AEgyptum, & reliquis omnibus, quæ usque ad gloriosissimam ejus mortem acciderunt.

De Felicissimo ejus transitu, resurrectionis gloria, assumptione, coronatione, quæ illam consecuntur in æterna felicitate.

Scripsit insuper alios Tractatus; nempè:

De Originali Virginis MARIÆ Innocentia, & ab originalis peccati macula immunitate, & exemptione ex Sacræ Scripturæ testimoniis.

De vera, & germana Sanctorum Patrum, Priscorumque Doctorum de Sancta, & Immaculata Deiparæ Virginis Conceptione, mente, & sententia ex eorum lucubrationibus, & monumentis.

De vera itidem S. Thomæ Aquinatis de eadem Conceptione mente, & sententia.

De Facilitate, & decentia, ac necessitate dirimendæ, terminandæque Controversiæ de Sancta, & Immaculata Conceptione à communi, & universali peccati lege.

De Perfecta, & absoluta Deiparæ Virginis Immunitate, ac exemptione à communi lege peccati.

Prçter hos libros de Deipara sequentes etiam de Deo Trino, & Vno Tractatus Theologicos elaboravit, in quibus componit omnes Controversias inter Divum Bonaventuram, D. Thomam, & Scotum; Et sunt:

De Deo, ut principio, & de ipsius præstantia lib. 1.

De rerum creatione, & conservatione lib. 1.

De Divina Providentia lib. 1.

De Libero arbitrio, de Actibus humanis, & eorum differentiis.

De Concursu Dei cum voluntate creata ad actus naturales lib. 1.

De Peccato, & ejus causis lib. 1.

De naturali hominis facultate lib. 1.

De Auxiliis divinæ gratiæ ad opera supernaturalia; &

Compendium Metaphysicæ. Omnia ista Opera sunt impressa Venetiis anno 1626. apud Iacobum Sarzinā. Obiit Veronæ anno 1649. ætatis suę septuagesimo, Religionis 52. magnę doctrinę, ac sanctimonię fama posteris relicta. De illo meminerunt Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minor. Pagnotius de Maria Trjumphante, & Maraccius in Bibliotheca Mariana.

IOANNES THOMAS BRAYDENSIS, natione Pedemontanus, ejusdem Provincię Concionator, vir eminentiori eruditione conspicuus: qui Philosophiæ, ac Sacrę Theologię explanationem per geminatum septennium prçclarissimè Nostris exposuit; & religiosis virtutibus, regularisque observantię studiosus ad Guardianatus, & Diffinitoratus ministeria pluriès fuit electus:

Scripsit, & magno studio elaboravit:

Integrum Cursum Theologicum secundùm mentem Scoti pluribus novissimis quæstionibus illustratum, &

Integrum Cursum Philosophicum. Habentur M. S. in Conventu ejus Patrię, ubi obiit devotissimè anno 1669. dum prędicta Opera

pręlo

prælo pararet.

IOANNES THOMAS GENVENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus, & Concionator, vir doctus, & eruditione varia inſignitus, morum compoſitione, atque Religioſæ vitæ virtutibus decorus, in eadem ſua Provincia ſæpiùs Guardianus, & in Provincia Corſicæ Provincialis Miniſter. Scripſit Italicè, & habebat paratum in dies prælo ſubmittendum Opus ab eo ingenioſè elaboratum ſub Titulo:

Genova ſollevata con li ricordi di San Bernardo Abate dedicata alla Sereniſſima Republica di Genova. Sed morte præventus, dum Provincialatus munere fungeretur in Inſula prædicta anno 1681. ſui voti compos haud effectus, adhuc M.S. remanet, & aſſervatur in noſtra Bibliotheca Immaculatæ Conceptionis Conventus Genuæ.

IOSAPHAT ROTHOMAGENSIS, natione Gallus, Provinciȩ Normanniȩ alumnus; vir doctus, & eloquens, ac religioſis moribus ornatus; qui in præcipuis Galliæ Civitatibus munus prædicationis præclariſſimè exercuit; & in Provincia Normanniæ in Miniſtrum Provincialem electus, illam magno regularis obſervantiæ zelo ſedulò gubernavit, ſuiſque virtutibus plurimùm illuſtravit. Edidit Gallicè:

Orationem in funere Rev. P. Honorati Bouchart de Champigni Capucini, viri ſanctitate, & gratia miraculorum illuſtris. Pariſiis anno 1624.

IOSEPH BARCINONENSIS, natione Hiſpanus Tarraconenſis, Provinciæ Cathaloniæ alumnus. Hic Patre Petro Rocaberto, ex Baronum ordine, Caprariȩ Dynaſta, & Anna Gualbeſia piiſſima herojna progenitus; in ipſo adoleſcentiæ flore Clericalem habitum aſſumpſit, & in Complutenſi Academia Theologicis ſtudiis omni cum diligentia, ac ingenii felicitate incubuit; indèque ad altiora à Deo vocatus, primùm in Venerabili PP. Minorum de Obſervantia Familia adſcribi voluit: deinde arctioris vitæ cupiditate ductus, Capucinorum Inſtitutum amplexatus, prioris vitȩ laudem ſumma poſterioris gloria cumulavit. Vir fuit gravis, prudens, & maturus; humilitate, abſtinentia, paupertate, ac morum innocentia excelluit: orationem, ſui ipſius contemptum, ac carnis macerationem arctiſſimo ſibi vinculo conjunxit: in Dei verbo diſſeminando maxima vi ſpritus, ac virtute enituit, primuſque fuit ex Noſtris, qui in Hiſpania Orationem Quadraginta horarum ſermonibus celebravit; eoque in munere magnoperè valens, admirabiles in Populis commotiones excitavit, uberrimamque animarum meſſem Domino reportavit. Sicut habemus ex relatis, aliqua ſcripſit Opuſcula ſpiritualia ad utilitatem Fidelium, quȩ fuerunt impreſſa abſque ejus nomine. Hìc ſolùm damus M. S.

Librum Sermonum de Tempore, qui aſſervatur in noſtro Conventu Barcinonenſi Montis Calvariæ. Sanctimoniæ fama apud omnes illuſtris, diutino hecticȩ febris languore

à

à Deo probatus, ad Iustorum præmia evolavit in eodem Conventu anno 1584. ętatis suę 58. Ejus vitam scripsit Boverins in Tomo 2. Annalium Capucinorum, & præclarum de illo evulgavit encomium P. Sebastianus Verdejus Ordinis Minorum de Observãtia Concionator in libro, quem inscripsit: *Instructio ad Officium de Sancta Cruce ritè persolvendum, ab eo Hispanico Idiomate conscriptum:*

IOSEPH A' CAPRIOLA, natione Italus, Provinciæ S. Francisci alumnus, vir in mechanicis artibus valdè peritus; Scripsit, & evulgavit librum ab eo Italicè exaratum sub hoc Titulo:

La Misura del Tempo &c. In quo tractatur de modo fabricandi horologia ex rotis composita, cujuslibet generis, tam grandia, quàm parva, & etiam sine rotis cum aqua solùm. Patavii apud Andream Gattellum anno 1663.

IOSEPH DE CHERAVANTES, natione Hispanus, Provincię Aragoniæ Concionator, ac Missionarius Apostolicus in Indias Occidentales à Summo Pontifice, & à Rege Catholico specialiter deputatus, qui in Provinciis de Catcas, Caraças, & Cumanan in Infidelium conversione plurimùm insudavit, uberemque animarum messem unà cum sociis sacri Baptismatis lavacro Ecclesiæ Christi reportavit. Scripsit Hispanico Idiomate:

Relationem progressus, & fructus Missionum FF. Minorum Capucinorum Provinciæ Bęticæ in Indiis Occidentalibus ad Excellentissimum D. D. Marchionem de Aytona. Hispali apud Ioannem Gomez anno 1666. Edidit etiam aliud Opusculum Spirituale sub hoc Titulo Hispanico in duos Tomos in 4.

Medios, y Remedios para ir al Cielo. Fuit impressus in Civitate Legionensi apud Augustinum Ruitz de Valdiviesso anno 1672. Insuper:

Alphabetum puerorum. Tom. 2. 1688.

IOSEPH LE CLERC de Tomblay, natione Gallus, Patria Parisinus; vir generis nobilitate, doctrinę prestantia, ac animi pietate magnus, in Provincia Turonensi per plures annos Magister Novitiorum, ac Minister Provincialis: in Parisiensi verò, cujus fuit alumnus, sępiùs Guardianus, ac Diffinitor: Missionum omnium, tam Orientalium, quàm Occidentalium contra Infideles, & Pictaviensium contra Hęreticos Institutor, & à S. Sede Apostolica cum amplissima facultate Commissarius Generalis specialiter delegatus: Fundator, & auctor Monialium Benedictinarum sub Titulo Montis Calvarię: invictissimi, ac justissimi Ludovici XIII. Regis Christianissimi, ac Eminentissimi Cardinalis de Richieliù à sacratissimis consiliis, & ab illis unicè dilectus; utpotè in agendis rebus perarduis summa dexteritate, prudentia, animi fortitudine plurimùm pręstans. Quo Consultore, & Auctore, quippe qui dilatandę ubique Fidei, & Religionis Catholicę erat studiosissimus, ac Acatholicorum hostis acerrimus; idem Rex Christianissimus, cùm Christi sepul-

crum

crum Ierosolymis sacrilegam Græcorum, & Armenorum prædam Christianus Orbis lugeret, Catholicorum fidelium gemitus audiens, missis ad Turcarum Imperatorem, & ejus præcipuos Ministros litteris, præsumptę infestationis, & audaciæ cursum cohibuit, Schismaticorumq; spurcam, ac tyrannicam rabiem à Civitate, & domo Dei propulsavit. Qui etiam assiduè animo versans damna irreparabilia, quæ Heretici Catholicis inferebant, præcipuè ex munitissima Arce Rupellensi, ex qua virus hæresum ebulliens universam penè Galliam inficiebat, & Sectarios omnes ad perfidiam contra Majestatis Divinæ, ac Regis obsequium erudiebat, in Regio consessu, in quo de illius expugnatione tentanda discussum fuit, tanta eloquentia peroravit, ut Regem ad illud tam egregium, & arduum facinus aggrediendum induxerit; præmissis ab eo Capucinis in Insulam Regiam, quæ profectò sine Fratribus nostris milites generosè obstringentibus Regis obsequio, in Ius hostium cessisset; sicque votum obsidionis Rupellæ irritum reddidisset. Qui etiam post ipsius expugnationem, eloquentissimè perorando in eodem Regio Consilio, sui sermonis efficacia eundem Christianissimum induxit, ut locum illum, tanquam caput hæresum, fomitem rebellionis, Regni dedecus, Divinæ, Regiæque Majestati injurium, æterno damnaret excidio. Scripsit Gallicè plura Opuscula; Et sunt:

Introductio ad vitam spiritualem per facilem quandam orationis methodum pro omni anima devota, & religiosa. Fuit primùm impressa Pictavii apud Franciscum Lucam anno 1626. & in duobus Tomis in 8. partita. Deinde Parisiis in secunda editione unico Volumine comprehensa anno 1630. apud Ioannem Fovet in 4.

Praxis interior præcipuorum vitæ Christianæ exercitiorum juxta methodum orationis mentalis in primo libro traditam. Ibidem 1638. in 8.

Sexaginta Monita ad Moniales Benedictinas sub Titulo Mõtis Calvariæ. Ibidem 1632. in 4.

De Perfectione Seraphica, sive de Felicitate admirabili servorum Dei sub forma coronę mysticę expressa, quam omnibus divinorum suorum mandatorum, & consiliorum veris observatoribus Dominus tribuit, & specialiter Religiosis Sancti Francisci. Parisiis apud Sebastianum Cremousy anno 1634. Tom. 1. in 4.

Tractatus de tribus generibus vitæ spiritualis, & tribus votis viri Religiosi. Niosti anno 1646. Tom. 1. in 8.

Epistolas Spirituales, & alia ejus Opuscula edidit P. Franciscus Andegavensis Concionator Capucinus, qui etiam ejus vitam, & gesta luculenter, & copiosè describit. De eo meminerunt omnes, qui de rebus Gallicis scripserunt sub Ludovico XIII. & Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum. Ioannes de la Haye illi dicavit Tom. 3. super Genesim, & Tom. 2. super Exodum.

IOSEPH A' COLLEAMATO, natione Picenus, ejusdem Provincię alumnus. Hic inter ipsa nostræ Religionis primordia decimum octavum ætatis suæ annum agens, à Deo in benedictionibus præventus, mundo, ac mundanis omnibus valedicens, divinoque spiritu accensus, exutis vestibus, detractis calceis, verus S.P. Francisci imitator, nudus coram Fr. Ludovico à Forosempronio apparuit, ab eoque benignè receptus, ac habitu Religionis donatus, fuit secundus ex sæcularibus, qui relictis rerum mundanarum exuviis, Capucinorum Ordini nomen dedit. Vir fuit maximæ abstinentiæ, carnis macerationes, ac cæteras vitæ austeritates summoperè excoluit. In oratione fuit assiduus, & prolixas in ea noctis vigilias perducebat, brachiis in Crucis modum semper protensis; suaque animi submissione, mentis humilitate, vitæque perfectione, quoad vixit Religionem plurimùm illustravit. Scripsit:

Historiam de Origine, & progressu Reformationis Capucinorum in Provincia Marchiæ M.S. Obiit sanctissimè Forosempronii anno 1557. De eo Boverius Tom. 1. Annalium Capucinorum pag. 547. & Martyrologium Franciscanum die 28. Iunii.

IOSEPH DONDORIVS, natione Italus, Patria Pistoriensis, Provinciæ Ætruriæ alumnus, & Concionator; Scripsit latinè libros quatuor sub Titulo:

De Pietate Pistoriensium &c. De eo meminit Pagnotius de MARIA Trjumphante Corona prima cap. 8. pag. 28. & Cor. 3. cap. 18. pag. 25. 27. 470. &c. in quibus ejusdem Auctoris libros sæpiùs citat.

IOSEPH DE DREVX, sive Drujensis, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator; vir exquisitæ eruditionis, vitæ integritate, & omnium, quæ ad Religiosum spectant hominem, virtutum ornatu decorus; Edidit:

Orationem, seu, *Concionem in funere R. P. Ioseph de Morlais Concionatoris Capucini ab ipso habitam die septima Octobris 1662. in nostra Ecclesia Montis Calvariæ Civitatis Parisiensis*: in qua describuntur omnia ejus gesta, & mors piissima aptissimè commendatur. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1662. Item Opusculum sub Titulo:

Thronus Dei in anima justi, seu *Idea perfectæ Abbatissæ in vita sancta, & præclaris gestis D. Magdalenæ de Sourdis Abbatissæ Regii Monasterii S. Pauli Bellovacensis.* Tom. 1. in 8. Parisiis 1668.

IOSEPH FERNENSIS, natione Italus, Provinciæ Mediolanensis filius, in Bononiensi verò Vicarius Provincialis, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis electus anno 1552. Vir fuit eximiæ perfectionis, & altissimæ contemplationis: toto enim vitæ suæ tempore extitit austerissimus, Seraphicæ Regulæ sedulus excultor, arctissimæ paupertatis exemplar. Orationis amator, ac totius evangelicæ perfectionis integer æmulator: doctrina quoque, sapientia, ac prudentia plurimùm excelluit: Congregationes, seu Religiones S. Pauli

Decollati, qui vulgò *Barnabitæ* vocantur, & Clericorum Regularium de Somascha nuncupatorum, magnoperè suo consilio juvit. Illarum enim Præfecti in Visitationem peragendo eum semper sibi comitem adjungebant, nec unquam absque ejus consilio quidquam agebant. Eximius quoque, ac verè Apostolicus fuit sua ætate Concionator, & Orationis Quadraginta Horarum primus auctor, & institutor; eaque mediante admirabiles, ac penè incredibiles in hominum animis impetus divini amoris, ac mutationes effecit; præsertim Mediolani, Ticini, Senis, Biturgiæ, Eugubii, & in aliis Italiæ Civitatibus, in quibus tam pia institutio ab illo relicta, usque ad hodiernum diem perenni religione per totum anni circulum devotissimè percolitur. Scripsit, & typis edi curavit:

Methodum, sive Instructionem celebrandi devotè, & cum fructu supradictam 40. Horarum Orationem. Fuit impressa Mediolani anno 1571. & alibi diverso tempore.

Clarus miraculis, ac sanctis laboribus in prædicatione verbi Dei, ac conversione animarū ferè consumptus, ad præmia evolavit Mediolani anno 1556. ejusque gesta copiosè describuntur à Boverio Tom. 1. Annal. Capucinorum ad annum prædictum ex M.S. Petracii, Salodiensis, Monteflorum, Provinciæ Mediolanensis, & Brixiensis. De eo etiam meminerunt Auctor Manipuli FF. Minorum in cap. 7. Regulæ S. Francisci: Martyrologium Francisc. nonis Ianuarii, & Spondanus in continuatione Annalium Ecclesiastic. Baronii Tom. 2. ad annum 1556. ubi de illo sic scribit. *Mortuus est hoc anno Mediolani Iosephus Fernensis Capucinus, vir Theologia apprimè excultus, quem Auctorem, & Institutorem fuisse volunt utilissimæ Orationis 40. Horarum, cùm Vrbs Mediolanensis, ob grassantia Cæsaris, & Regis Francorum bella, maximè consternata jaceret, in ea Iosephus prædicationi vacans, Civibus persuasit Orationem instituere, ex qua futurum pollicebatur, ut ab hujusmodi ærumnis liberarentur. Quare communi Vrbis consilio ea primò in Ecclesia Cathedrali, deinde in aliis per totum anni circulum instituta fuit; unde posteà hæc pia institutio in universum Christianum Orbem diffusa fuit.* Hæc ille.

IOSEPH DE GRAVX, natione Hispanus, Provinciæ Aragoniæ Minister Provincialis, & Commissarius Generalis: qui etiam per plures annos verbum Dei cum fructu disseminavit, Monasteria multa administravit, aliisque muneribus magna cum prudentiæ, ac observantiæ regularis studio satis feliciter functus; in omnibus se præbuit exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate. Scripsit Hispanicę:

Commentaria, sive, Expositionem super Regulam à S. P. N. Francisco Fratribus Minoribus præscriptam. Prodiit Cesaraugustæ anno 1652. Tom. 1. in 8.

IOSEPH HISPALENSIS, Provincię Castellæ alumnus, Sac. Theolo-

lo-

logiæ Professor, ac Concionator Regius; vir preclaris doctrinę, eloquentię, eruditionis, & Religiosę vitę ornamentis insignitus; Edidit:

Sermones varios tam de Sanctis, quàm de aliis materiis. Tom. 3. in 4. Matriti anno 1685. & 1686.

IOSEPH DE LEONISSA, natione Italus, Provincię S. Francisci alumnus, vir toti Orbi ob eximiam ejus sanctitatem notissimus. Hic anno 1556. Ioanne Desiderio, & Francisca Paulina nobilibus, ac piissimis genitoribus natus, ętatis suæ 17. à fluctuantis mundi vorticibus anteà semper ab illo sicco immaculatæ vitę pede calcatis, ad Seraphicę Religionis nostræ portum, propinquis omnibus inconsultis, se contulit, ac Eufranii nomine mutato Iosephi non modò appellationem, sed & antiquissimi illius Patriarchæ virtutem, ac benedictionem sortitus, tot triumphis clarus inter Religionis sidera emicuit; ut tanquam novum Orbis prodigium omnium in se haud immeritò oculos, etiam his temporibus convertat. Tantarum enim cœlestium virtutum luce, tanto sanctitatis splendore, tanta deniq; signorum, ac miraculorum copia, & majestate refulget, ut in Romana Curia instanter agatur de illo adscribendo in numero Sanctorum. Scripsit:

Præparationes ad benè moriendum. Romæ anno 1602. &

Opusculum de Protestationibus frequenter faciendis ab iis, qui piæ morti obeundæ se præparant. Circumfertur ad finem Paradisi Interioris à P. Paulo Manassęo compositi Brixiæ 1610. & alibi diversis temporibus. Obiit sanctissimè in nostro Convētu Amatricis Provinciæ Vmbrię anno post partū Virginis 1612. decimo tertio Kal. Ianuarii, ętatis suę quinquagesimo octavo. Illius vitam admirandam descripserunt Boverius Tom. 2. Annalium, qui ejus obitum ponit pridie nonas Februarii, & Io: Baptista Manzinus Patritius Bononiensis. De illo etiam meminerunt Ardinghellus in Append. Congeminatę vocis Turturis Ostens. 4. Ioannes Baptista à Perusio in prologo ad vitam B. Felicis. Valerianus Magnus lib. 3. Reg. credendi: Martyrolog. Franciscanum ad diem 20. Decembris, & Vvaddingus de Scriptoribus Ordin. Minorum.

IOSEPH MATRITENSIS Hispanns, in Provincia Castellæ Sacrę Theologiæ Professor, ac Caroli II. Regis Catholici Concionator; vir eruditus, in perorando facundus, ac elegans; Edidit Idiomate Hispano:

Sermones 40. *super Psalmum* 50. Matriti Tom. 2. in 4.

Sermones plures de Sanctis impressos Matriti apud Antonium Bedomarum anno 1669. & 1672.

Epicidium Sacrum in Regalibus exequiis Serenissimæ Claudiæ Felicis Austriacæ Imperatricis celebratis coram Rege Catholico Carolo II. Ibidem apud eundem 1676. Insuper transtulit ex Latino in Idioma Hispanicum:

Tomum Tertium Annalium FF. Minorum Capucinorū Patris Marcellini de Pise. Matriti in fol. 1690.

De eo meminit Torreçilla ubi supra.

IOSEPH DE MORLAIS, natione Gallus, in sua Provincia Britanniæ, præter multiplicis doctrinæ pręstantiam, à fructuosa, ac eloquenti concionandi methodo satis laudatus; Scripsit, & edidit:

Orationem in funere Dominæ de Jojnvillæ in 4.

Directorium Christianum &c. in 4.

Præparationem ad sanctam mortem in 8.

IOSEPH DE NAXERA, natione Hispanus, Provincię Castellæ filius, ac Missionarius Apostolicus in Regnum Ardense in Aphrica, & Guinea destinatus: quo in munere strenuè per plures annos saluti animarum incumbens, insudavit non sine uberi fructu, & Infidelium multorum ad Christianam Fidem reductione; Scripsit Hispanicè librum, cujus Titulus est:

Espeio Mystico &c. Est impressus Matriti apud Antonium de Bedemar sumptibus Matthei de Bastida anno 1672. in 8. De eo etiam meminit idem Torreçilla ubi supra.

IOSEPH A' NOVIS Concionator Provinciæ Genuensis; vir moribus compositus, qui ad plurium Cęnobiorum regimen deputatus, Religiosis alumnis laudabiliter præfuit. Edidit librum Italicè sub Titulo:

Metodo, ò sia *Regola chiara*, *distinta*, *e necessaria per far ben l'esame di coscienza*, *sì per le confessioni particolari*, *sì per le generali &c.* Genuę apud Antonium Georgium Franchellum anno 1686. Tom. 1. in 8.

Habet etiam paratum pro pręlo aliud Opusculū versum ex latino in Italicum sermonem, cujus Titulus est:

Il Confessore Novello Istruito &c. compositum à Patre Io: Gaspparo Mergentheimensi Capucino; adjunctis etiam aliis tractatulis, de scrupulis, Indulgentiis, & Propositionibus à pluribus Summis Pontificibus damnatis usque ad Alexandrum VIII. inclusivè.

IOSEPH OXIBIENSIS (vulgò *d'Oneglia*) natione Ligur, Provinciæ Genuensis alumnus; vir multarum virtutum, præsertim humilitatis, abstinentię, atque mentis simplicitatis ornamento insignitus. Fuit etiam assiduę orationis studio incensus, ita ut longas in ea noctis vigilias ducere consueverit, eaque mediante apostolicum spiritum consecutus, cùm ad evangelicam prædicationem accederet, Deo per ipsius os proloquente, uberes semper animarum fructus reportavit. Scripsit nonnulla piissima Opuscula; Ea sunt:

Tractatus de Trjumphanti Resurrectione Domini nostri IESV Christi in tres partes distributus. Tom. 1. in 8.

De Sacro Monte Alvernię tractatus unicus; in quo ad formam Meditationum agitur de sacris Stigmatibus S. P. N. Francisci in tres pariter partes divisus. Sanctimonię apud omnes fama clarus; post prolixæ ęgritudinis patientiam, piissimè obiit Genuæ in Conventu Sancti Barnabę

anno

anno 1591, & de eo meminit Boverius ad annum 1589. sed mendosè, cùm ejus obitus fuerit ad annum suprasignatum, ut constat ex M. S. Provinciæ Genuensis in Catalogo defunctorum.

IOSEPH TABERNA, seu Daberna, natione Siculus, Patria à Camerata, Provincię Panormitanę Sacerdos, vir evangelicę vitę exemplis, & cordis puritate laudabilis, necnon vulgare sanctimoniæ simulacrum; Edidit:

Symphoniam Sacræ lectionis, sive, de Sacrarum dictionum prolatione. Messanæ apud Heredes Petri Breę anno 1656. Rhegii, & iterùm Perusię eodem anno. Tom. 1. in 8.

Tractatum de Arte benè moriendi. Ibidem apud eundem Bream anno 1652. Tom. 1. in 8.

Tractatum de Sacris Ritibus tam ad celebrationem missæ, quàm ad recitationem Divini Officii, & alias functiones Ecclesiasticas spectantibus. Panormi apud Dominicum de Anselmo 1669. Tom. 1. in 4. Edidit etiam Italico Idiomate:

Il Vocabulario Toscano. Tom. 1. in 4.

Lo Sprone del Peccatore. Tom. 1. in 8.

Viaggio al Calvario. Tom. 1. in 8. Memoratur in lib. de Script. Ord. Min. à Vvaddingo, qui eum vocat Ioseph de Berna. Mortalitatis exuviis, inedia, paupertate, cilicio, pęnitentia consumptis, ad templum ęternitatis evolavit Panormi anno 1677. ętatis suę 78. Relig. verò 60.

IOSEPH MARIA A' CENTO, natione Italus, Provinciæ Bononiensis alumnus, vir in Arithmeticis, Astronomicis, ac Mathematicis Facultatibus satis versatus; Scripsit Italicè aliqua Opuscula, quibus hunc pręfixit Titulum:

Retta linea Gnomonica, overo, *brevissima estensione instruttiva fra due punti di chiarezza, e di facilità per delineare horologi orizontali, verticali, e riflessi.* Forolivii apud Ioannem Cimattum anno 1667. in 4.

Memoriale Geometrico, nel quale si contiene quanto si può desiderare, per sapere misurare ogni data quantità continua, lineale, superficiale, e le distanze &c. Mutinæ apud Andream Cassianum anno 1664.

Ristretto Aritmetico, nel quale con brevità, e chiarezza si trova tutto quello si vede sparso per gli Autori, e quanto si può desiderare per conteggiare, non solo nella quantità rationale, ma ancora nelle quantità irrationali pertinenti alla Scienza maggiore, Parti due. Ibidem 1664. in 4.

IOSEPH MARIA MOZZARELLVS, natione Italus, Patria Ferrariensis, filius Comitis Francisci Mozzarelli; qui priùs inter Patres Illustrissimæ Societatis IESV per aliquot annos commoratus, posteà Capucinorum Institutum professus, Bononiensem Provinciam suis virtutibus illustravit. Fuit enim pluriès Guardianus, & Diffinitor, verbi Dei eloquentissimus Declamator, Philosophiæ, ac Sacrę Theologiæ ingenuus Professor, singularique apud omnes doctrinę opinione prępulsit.

Scrip-

Scripsit, & evulgavit adhuc juvenis:

Volumen satis copiosum eruditarum Conclusionum ad Philosophiam spectantium. Romæ 1662. apud Anthæum Viottum.

Orationem in funere A. R. *P. Ioannis Baptistæ Estensis Concionatoris Capucini, olim Ducis Mutinæ*. Mutinæ ex Typographia Ducali anno 1644. Evulgavit etiam:

Alias Orationes, & Sermones, quos vidi impressos, sed disparatos. Obiit devotissimè in nostro, & Ducali Conventu Fontis-Vivi in Territorio Parmensi anno 1659. ætatis suæ 59. De hoc viro meminit D. Antonius Libanorus Abbas Ordinis Cistercienfis lib. de Viris Illustribus Ferrariensibus.

IOSEPH MARIA DE NOVARIA, Provinciæ Mediolanensis Concionator; vir regularis observantiæ laude notatus, non vulgari scientia præditus, doctus, ac diligens suę Patriæ rerum antiquarum scrutator, solerti industria composuit Italicè sub nomine Philippi Bagliotti ad instantiam Civitatis Novariæ:

Vitam S. Gaudentii Episcopi Novariensis. Venetiis 1678.

Vera Idea Sacerdotis Apostolici expressa in vita Sancti Laurentii Presbyteri, & Martyris. Tom. I.

Delitiæ Seraphicæ Sacri Montis Ortensis S. Francisci.

IOSEPH MARIA A' SANCTO STEPHANO, natione Gallus, in Provincia Lugdunensi Concionator, ac Missionarius Apostolicus salutis animarum satis studiosus; Edidit Gallicè duo Volumina, & sunt:

L'Adorateur perfait de IESVS reposans dans le tres-Sainct Sacrement de l'Autel.

Memorial Spirituel de les Regles principales necessaires a la salut. Lugduni 1683.

IRENÆVS AVALONENSIS, natione Burgundus, in Provincia Lugdunensi Concionator magni nominis, & in Provincia S. Ludovici, in qua habitum Religionis induit, per plures annos Superior Apostolicarum Missionum contra Hęreticos: vir doctrina, animi magnitudine, pietate, ac sanctis moribus exornatus, Catholicæ Fidei zelo ardentissimè incensus: quo adversus Sectarios, & præcipuè Calvinistas, verbo, & calamo decertando, eos perterruit, & eorum putidissima, ac vilissima dogmata usque ad Inferos dejecit. Plurima digna ejus calamo scripsit; sequentia tamen solummodò prælis submisit, quorum meminit Vvaddingus lib. de Script. Ordin. Minorum; & sunt:

Libri tres Controversiarum contra Calvinistas, Hugonotos, & Anabaptistas. Lugduni anno 1628. Tom. 3. in 4.

Liber Apologeticus, in quo explicat rationes, quæ moverunt Dominos de Passades, & de Mazel, nobiles Gallopolitanos, & alios nobiles ad Veritatem, & Fidem Catholicam in suis manibus publicè profitendam, abjurata primùm hæresi Calvinistica. Cui accesserunt etiam Propositiones ejusdem Patris Irenæi, Responsiones cujusdam Ministri Hæretici, &

& contrares̄ponsiones ejusdemmet Patris. Ruessii apud Stephanum Andream 1623. Tom. 1. in 4.

ISIDORVS LEGIONENSIS, natione Hispanus, filius Provinciæ Castellæ: vir verè pius æquè ac doctus, & inter peritissimos hac nostra ętate Mysticæ Theologiæ Magistros meritò reponendus: qui multos non segniùs exemplo ad perfectionis fastigium, quàm verbo promovit. Scripsit, & edidit Hispano Idiomate Opus de Theologia Mystica in tres Tomos in 4. distributum sub hoc Titulo:

Mystico Cielo, en que se gozan los bien de l'alma, y vida de la Verdade; y se ha la la Teorica, y la Practica de las tres vias de l'Espirito, y se comprende la sustançia de toda la Mystica Theologia. Prodiit Matriti apud Rochum Rico de Miranda anno 1687.

ISIDORVS NIOSTENSIS Gallus, Provinciæ Turonensis, Sacræ Theologiæ Professor, Evangelicus pietatis Operarius; probitate, ac morum integritate singularis, in Fidei Controversiis insigni eruditione præditus: qui ipsammet Turonensem Provinciam magnę cum regularis observantiæ zelo prudentissimè administravit. Edidit Gallicè Opus, cujus Trtulus est:

Le Missionaire Controvertite. Est Cursus integer Controversiarum contra Novatores. Tom. 3. in 4.

IVLIANVS BISVNTINVS Burgundus, Provinciæ Comitatus Ecclesiastes; vir pius, nec vulgari præditus sacrarum litterarum cognitione; Collegit, ac typis dedit:

Librum Miraculorum Beatissimæ Virginis, cujus Imago est posita in Ecclesia nostra Civitatis Graycensis. Tom. 1. in 8.

IVLIVS A' VESVNTIONE, natione Burgundus, ejusdem Provinciæ Diffinitor, ac Sacrę Theologiæ Professor; quem, præter sacrarum litterarum præstantiam, vitę integritas, morum gravitas, animi candor, & non vulgaris in Deum pietas ornaverunt; Edidit Gallicè Opusculum in 8. sub Titulo:

Les Meditations desja faites. Vesuntione anno 1688.

IVO EBROYCENSIS (vulgò d'*Eureux*) natione Gallus, Provinciæ Normanniæ Concionator, ac Missionarius Apostolicus; qui in nova Gallia in America ingenti animarum lucro per annos plurimos magno labore, maximoque Fidei Catholicæ zelo promovendæ strenuè desudavit; Scripsit Gallicè:

Relationem sui itineris, & navigationis, sociorumque Capucinorum ad Regnum Marangani: cui etiam adjunxit Historiam de moribus illarum Nationum. Rothomagi 1654. Tom. 1. in 4.

IVO PARISIENSIS Gallus, ejusdem Provinciæ alumnus; vir cunctorum opinione inter Illustriores Seraphicæ Religionis, & totius nostri sæculi meritò recensendus. Hic excellentissimo, atque perspicacissimo pollens ingenio, tantarum Scientiarum segete factus est dives, ut Galliæ Phęnix hac nostra ætate communiter sit appellatus. Spretis enim quibus-

buſcunque in Religione honoribus, ac muneribus, ſolitudinem innocentiæ quęrens amicam, ſanctis ſtudiis totum ſe dedit: in quibus, ipſi rara contemplanti, ſacraſque litteras meditanti, nunquam defuit, quod diceret, aut ſcriberet. Lingua enim ejus verè fuit calamus ſcribæ velociter ſcribentis; dignèq; inter eloquentiſſimos, & eruditiſſimos Scriptores, & linguæ Gallicæ peritiſſimos à Petro Daviſio in ſua mundi Hiſtoria recenſitus apparet. Vir iſte egregius, non ſolùm de Religione Seraphica; ſed & de Vniverſa Eccleſia optimè meritus, zelum, pietatemque ſuam patefecit verbo, & ſcriptis in ſuſcepta, tum noſtri Ordinis, tum aliorum Mendicantium defenſione contra quendam Galliæ Epiſcopum, qui nimio ardore, & ſpiritu vehementi actus, ex multis ſcriptis in omnem Religioſorum, maximè autem Franciſcanorum ſtatum longa annorum ſerie invehi non ceſſavit; quantumvis à Romana Curia non ſemel fuerit admonitus, ut ab hujuſmodi invectivis ſuæ dignitati indecoris abſtineret; & aliquot ejus libri à Sacra Congregatione Indicis librorum publicè fuerint proſcripti. Contra hunc ſcripſit P. Ivo Gallico Idiomate librum verè aureum ſub hoc Titulo:

Felices eventus Pietatis; ſeu, *Trjumphus vitæ Religioſæ adverſus illam impugnantes*. Opus ab omnibus miris modis commendatum, ſolemni Regiorum Theologorum examine, & approbatione confirmatum. Pariſiis Tom. 1. in 4. & in 8. 1638. & pluriès ſequentibus annis in 8. & in 16. in 2. Tom. *Contra hunc librũ, ut ſcribit R.P. Arturus Monaſterienſis in Prologo ad Martyrologium Franciſcanum, inſurrexerunt quidam Neoterici illum impugnantes, qui quemadmodum Patres eorum converſi ſunt in arcum pravum, & in vanum laboraverunt. Arcus quippe eorum confractus eſt: librorum, & argumentorum vis fuit enervata, periitque memoria eorum cum ſonitu: è contrario autem veritas ſtetit, & tempus omne nubilum diffugit per ejuſdem Patris Ivonis:*

Declarationem quarundam propoſitionum ex prædicto ſuo Opere non adeò ſincerè extractarum: quæ prodiit Pariſiis anno 1630. in 4. Nihilominus duo Tyrones adverſus eam denuò conati ſunt linguas ſuas acuere ſicut ſerpentis. Vnus eſt Anonymus, alter verò ementito nomine Matthæus de Plis vocatus. Primus Anonymi libellus ſic intitulatur: *Examen Proliloquii libri Patris Ivonis Pariſienſis Capucini*, & fuit impreſſus 1643. Indignus certè nomine, quippe qui careat Doctorum approbatione, Regia licentia, impreſſionis Officina, refertus autem ſit non paucis falſitatibus, detractionibus, & conviciis, ac Lemanicum ſentiat odorem Gherardi de Sancto Amore, Guilelmi de Abbatis-Villa, necnon Richardi Armachani patrocininium ſuſcipiat; horumque inſanum, & impium errorem, jam ab Eccleſia damnatum reſuſcitet. Alter verò, qui linguæ gladium exeruit contra ſupradictam P. Ivonis declarationem, ejuſque Opus præclariſſimum,

mum, fuit, ut dictum est, Matthæus de Plis ementito quidem nomine, sed non incognitus, qui libro à se composito hunc præfixit Titulum: *Trjumphus virtutum super vitia*; licèt ironicè sic dici possit, ut ipsemet fatetur in Prologo sui Operis; cùm more inverso agat de iis, quæ promiserat in Titulo: eadem enim, quæ superiùs Anonymus disserit, immò & multo plura addidit, procaciterque defendit, sed Andabatarum more, & licentia penitùs effrœnata. Veruntamen in camo, & frœno maxillas eorum constrinxit idem P. Ivo in hoc suo præclaro Opere, quod denuò imprimi fecit, & per Arrestum Senatus-consulti Regii eodem anno 1633. datum, publicè iidem libelli fuerunt proscripti.

Nec sic contriti, ac confusione referti cesserunt, sed rixas rursus ineuntes, & lites, dum quarta jam editione præfatus liber P. Ivonis prælis cuderetur, Rex Christianissimus pro sua benignitate, ut iis obviam iret, Regni Francici pacem allaturus, totum negotium tribus suis Professoribus in Sacra Theologia Almæ Parisiensis Vniversitatis demandavit; quatenus hujusce libri iterata examinatione, dissidium sopiretur, & clamor. Re igitur ad Facultatem ipsam Theologicam delata, Regi assensum ultrò præbuit, communibusque votis eosdem Regios Professores; viros utique vita, & doctrina insignes selegit, qui suæ Majestatis intentioni impensè obsecundarent, horumque testimonium publico Instrumento confectum hìc damus.

Nos subsignati Doctóres, ac Professores Regii in Theologica Facultate Parisiensi, ex mandato speciali nobis expresse à Sua Majestate facto legendi, maturèque inspiciendi librum R. P. Ivonis Parisiensis Concionatoris Capucinorum Ordinis intitulatum: Felices successus, seu, vitæ Religiosæ Trjumphus, quarta editione impressum: *Omnibus, & singulis, ad quos spectat, certificamus ipsum seriò examinasse, nihilque in eo reperiisse, quod non sit Ecclesiæ Catholicæ Apostolicæ Romanæ, vel bonis moribus consonum: quinimò in eo quamplura observavimus cunctis fidelibus, maximè vitam Religiosam profitentibus, seu profiteri cupientibus valdè utilia, ut ab optimis, laudatisque eorum desideriis haud retardentur, vel impediantur ob fucatas, prætensasque rationes, quas nonnulli in contrarium producere valerent. In quorum fidem his nostrum apposuimus manuale apographum hac 2. die Novembris anni* 1633.

A. du Val. N. Isambert.
I. L. ESCOT.

Quæ omnia unà cum objectis allatis, & responsis factis partibus præsentibus, & auditis, extemplò cusa prælo publici juris evaserunt.

Scripsit etiam P. Ivo alia plura Volumina, quorum hìc exponimus Titulum:

Theologiæ Naturalis Tomos quatuor. In primo *agit de Existentia Dei, & Creatione mundi*. In secundo *de Immortalitate Animæ, de Angelis*,

gelis, & Dæmonibus. In tertio *de Perfectionibus Divinis in particulari de Providentia Dei, & Iustitia*. In quarto *agit de Religione; quòd Christiana Religio sit vera, & de ejusdem Mysteriis*. Parisiis apud Dionysium Thierry 1638.

Moralis Christianæ Tomos quatuor in 4. In primo Tomo agit *de Morali Christiana in universum, & in particulari de Officiis hominis erga Deum*. In secundo *de directione vitæ singularis*. In tertio *de vita publica, œconomica, & politica*; & in quarto *de usu bonorum, & malorum, ubi etiam agitur de Gratia contra Novatores*. Ibidem apud eundem 1638.

Progressus Divini amoris Tomos quatuor in 8. In primo *agitur de Divino amore nascente*. In secundo *de Divino amore patiente*. In tertio *de Divino amore operante*; & in quarto *de Divino amore fruente*. Ibidem 1644.

De Potestate Romani Pontificis adversus Lutheranos, Calvinistas, & alios Hæreticos. Tom. 2. in 4. 1643.

Tractatum de Indifferentia humanorum actuum. Tom. 1. in 8. Ibidem apud eundem 1645.

De Agente Dei in humanis, qui censuram exercet in rebus Ecclesiasticis, œconomicis, & Politicis. Tom. 1. in 4. Ibidem 1646.

De Operibus Misericordiæ in genere, & in specie. Tom. 2. in 4. apud Thierry 1650.

De vanis peccantium excusationibus, quæ omnes singillatim dissolvuntur. Ibidem 1662. Tom. in 4.

De Perfectione Religiosa. Tom. 2. in 4. Ibidem apud eundem 1649.

Instructiones Religiosæ ex Chronicis, & Annalibus Fratrum Minorum excerptæ. Tom. 1. in 4. Ibidem 1661.

De Institutione, & Officiis viri Religiosi. Tom. 1. in 8. Rhedonis 1653.

Tractatus de necessitate, in quo docetur ab omni necessitate Morali expedita libertas. Tom. 2. in 8. Ibidem 1654.

Regulæ Morales cum suis exceptionibus. Parisiis 1680.

Pœnitens Christianus. Ibidem 1680.

De Principe, & Viro Nobili Christiano. Tom. 1. in 8. Ibidem 1679.

Le Magistrat Chrestien. Tom. 1.

Les Fauses opinion du Monde. Tom. 1.

Les Maximes Morales avec leurs Exceptions. Tom. 1. in 8. Omnia succensita Opera fuerunt ab eo composita, & impressa Idiomate Gallico; quæ tamen posteà ab eodemmet Auctore in latinum conversa annis 1675. & 1676. denuò fuerunt prælo submissa Parisiis anno 1677. apud Thierry.

Plura alia scripsit, & edidit Latinè; & sunt quæ secuntur:

Digestum Sapientiæ, in quo habetur Scientiarum omnium rerum divinarum, & humanarum nexus, & ad prima principia reductio sub combinatis terminis Artis Lullianæ, sub quibus tractantur omnes quæstiones

nes Morales, Politicæ, & Theologicæ. Opus in quatuor Tomos in folio distributum. In primo *continentur omnia principia absoluta*. In secundo *omnia principia relativa*. In tertio, & in quarto *habetur Supplementum omnium materiarum, quæ desunt in prioribus Voluminibus separatim*. Tres primi Tomi fuerunt impressi Parisiis annis 1658. & 1659. prima editione apud Dionysium Thierry. Editio tamen, quæ facta est ibidem 1660. & 1661. est locupletior, & ad commodum Concionatorum ab ipsomet Auctore Indice copiosissimo ditata. Quartus Tomus fuit impressus Lugduni apud Laurentium Anisson anno 1672.

Ius Naturale rebus creatis à Deo constitutum. Opus intentatum, *in quo leges naturales ab omnibus creaturis observatæ recensentur, & explicantur*. Tom. 1. in fol. 1658.

Fatum Mundi, seu, totius Orbis Horoscopus, Tom. 1. in fol. Rhedonis 1656.

Dissertatio de libro, cujus Titulus est: Astrologiæ nova methodus ad Amplissimos viros Senatus Britanniæ Armoricæ. Parisiis 1659. Tom. 1. in folio. Vivebat adhuc in veneranda senecta anno, quo hæc primò scribebamus 1679. die 5. Martii, & in Conventu Parisiensi varia componebat Opera, multosque suæ vitæ exemplo, & scriptis ad perfectionem, & sancta studia provocabat. Nunc verò, cùm ista sic aucta iterùm prælo damus, plenum dierum, ac meritorum, relicta in libris sui immortali memoria, ad immortalem coronam sibi paratam in Cœlis evolasse accepimus Parisiis anno .... De eo meminerunt honorificè omnes ferè Scriptores Galliæ nostri temporis, Vvaddingus de Scriptoribus Ordinis Minorum, & alii.

IVO TRECORENSIS, Gallus, Provinciæ Britanniæ Concionator, Missionarius Apostolicus in Palæstina, & Syria, ubi plurima tulit perpessu aspera, ac utilis Operarius multos Infidelium, & Schismaticorum Christo, & Ecclesiæ aggregavit; Scripsit Arabico Idiomate libros sub infra positis Titulis:

Flores Historiarum ex omni materia, & ex omnibus Mysteriis Fidei nostræ ad convincendos, & convertendos Hæreticos, Schismaticos, & Turcas. Tom. 1. in folio.

Resurrectio peccatorum modo prædicabili. Tom. 1. in 4.

Conciones modo doctrinali contra peccata, quæ committuntur ordinariè in Syria, ac Palæstina, cum Doctrina facienda Populo omni tempore à Pastoribus, & Missionariis. Tom. 1. in 4.

Duodecim Portæ, in quibus dignoscitur, & ostenditur quæ falsa sunt à creatione mundi usque ad ista tempora; & quæ ventura sunt in Iudicio, & post Iudicium. Tom. 1. in fol.

Meditationes Christianæ pro quolibet die mensis: additur in fine libri tractatus de Moribus Christianorum. Tom. 1. in 4.

Tractatus de peccato mortali. Tom. 1. in 8.

Ampla Doctrina Divi Caroli Bor-

Borromæi illustrata exemplis modo prædicabili. Tom. 1. in 4.

Nutrimentum animæ extractum ex visitatione Terræ Sanctæ. Tom. 1. in 8.

Conciones pro tempore Adventus. Tom. 1. in 4.

Conciones pro tempore Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Conciones de Sanctis Apostolis. Tom. 1. in 4.

Conciones de Beatissima Virgine MARIA. Tom. 1.

IVSTINIANVS TVRONENSIS, Gallus, Provinciæ Turoniæ filius; vir à doctrina, ac rebus arduis peragendis satis commendatus; sed apostolica in primis charitate clarus, qua per totum viginti annorum spatium sub Missionarii Apostolici titulo inter Populos Palęstinæ, Syriæ, Armeniæ, & Græciæ animarum saluti incubuit, & plurimos è densissimis infidelitatis, ac errorum tenebris ad Fidei Christianæ, & Catholicæ lumen adduxit. Scripsit Idiomate Latino, Arabico, & Armeno;

Librum Controversiarum pro cōvincendis Infidelibus, & Schismaticis.

Catechismum, sive, Doctrinam Christianam Idiomate Arabico. Edidit etiam sub fictitio nomine D. Michaelis de Febure aliud volumen Italicè, cujus Titulus est:

Teatro della Turchia, dove si rappresentano i disordini di essa, il genio, la naturalezza, & i costumi di 14. Nationi, che l'habitano. Mediolani apud Heredes Antonii Malatesta anno 1681. in 4. cùm priùs, sed valdè diminutum, fuisset impressum Romæ apud Tinassium 1657. in 8.

IVSTINVS A' NVRSIA, natione Italus, Provinciæ Sancti Francisci alumnus; vir Deo, & hominibus amabilis, animi ingenuitate, morum elegantia, ac mentis humilitate mirificè decoratus: patientia, paupertate, abstinentia, assiduaque oratione plurimùm præstans: qui etiam per longam annorum seriem ad Novitiorum educationem in sua Provincia deputatus, multos perfectos utriusque hominis cultores Religioni dedit; Scripsit aliqua Opuscula Spiritualia, inter quæ extat libellus:

De oratione mentali, qui fuit jam impressus Venetiis 1593. absque nomine Auctoris. Miraculis, ac spiritu prophetico illustris obiit Amerię in Vmbria anno 1594. Ejus vitam describit Boverius Tomo 2. Annalium Capucinorum ad annum prędictum.

IVSTVS BONAFIDES, natione Picenus, Patria à Sancto-Iusto, Provinciæ Marchię alumnus: vir iste illustre suum genus præcipuarum virtutum cumulo adauxit; sed præcipuè insigni pietate erga Beatissimam Virginem MARIAM, ejusq; Immaculatam Conceptionem, quam multis obsequiis quotidie excoluit, ejusque cultum ubique in cordibus hominum ingerere summoperè studuit. Ipsius merita clarissimè patent ex Præfecturis, & dignitatibus, quas pluribus in locis cum omnium applausu apud nos gessit. Sex enim annorum spatio suam Picenam Provin-

vinciam sub Ministri Provincialis titulo sanctissimè gubernavit. Per totum quinquennium Provinciam Styriæ, ibidem Commissarii Generalis munus agens, mirificè suis virtutibus illustravit. Idem onus in Provincia Aprutiorum magna sanctimoniæ laude, & ac observantiæ seraphicę zelo fidelissimè sustinuit, & præterea in Hungaria multa suę charitatis, prudentiæ, ac doctrinæ specimina dedit. Scripsit, & evulgavit duo Opuscula sub nomine Bruti Bonafides ejus Fratris, & sunt:

Tractatus de Sacramento pœnitentiæ, in quo instruuntur Fideles, ut Sacramentum hoc cum fructu recipiant, ad Illustrissimum, & Reverendissimum D.D. Ioannem Baptistam Rinucinum Archiepiscopum Firmanum. Maceratę apud Ioannem Carbonum anno 1626, in 16.

Soliloquia Sacra, & devotissima. Ibidem 1626. in 16.

Scripsit insuper Opus in tres libros divisum prænotatum Italicè:

Piccolissimo Tributo offerto alla Sourana Regina dell'Vniverso: quod Timaleo Bonafides ejus nepos Paduæ excudi curavit anno 1661. in 4. De eo meminit Maraccius in Append. Biblioth. Marianæ pag. 74. Devotissimè cursum vitæ consummavit in nostro Conventu Firmano, ubi erat Guardianus anno 1631. ejusque funera ab eodem Archiepiscopo unà cum Clero magna Nobilium manu stipato honorata fuerunt. Ejus gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. ad annum prædictum §. 36.

IVSTVS A' MONTE-VLMO, natione Italus, Provinciæ Picenæ alumnus, Sacræ Theologiæ Professor, pluriès Minister Provincialis, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis: vir in sacris litteris insigniter versatus, Theologus profundus, Concionator fervidus, eloquii efficacia, sermonis suavitate, prudentia in agendis, ac consilio maximè præcellens, Seraphicæ Regulæ admodum studiosus, paupertatis altissimæ vividus zelator, magnæ pietatis, ac paris etiam apud Fratres auctoritatis; Scripsit:

Expositionem in Regulam Fratrum Minorum.

Hymnos Sacros in laudem Beatissimæ Virginis MARIÆ, & S. Ioseph ejus Sponsi: adjunctis aliis devotis orationibus. Venetiis anno 1629. De eo meminit Pagnotius lib. de MARIA Trjumphante Corona 3. cap. 65. pag. 791.

IVVENALIS ANNANIENSIS, natione Germanus, alumnus Provinciæ Tirolensis, Concionator pręclaris eloquentię dotibus, ac spiritus fervore pręornatus, Sac. Theologiæ Professor illustris, Religionis Catholicę acerrimus propugnator: singulari morum integritate, omniq; eruditionis genere instructus, suęque Provincię semel & iterùm per integrum triennium sapientissimus Moderator. Varia edidit Opuscula latino Idiomate; & sunt:

Manuductio Neophiti, sive, Clara, & simplex instructio Novitii Religiosi. Augustæ Vvindelicorum 1680. in 8.

Edi-

Edidit etiam Italicè, ac typis evulgavit:

Compositiones piissimi, ac devotissimi F. Thomæ Bergomensis Laici Capucini; viri magnæ pietatis, ac orationis dono plurimùm insigniti. Quæ compositiones, sicut Augustissimo Imperatori hodie felicissimè Regnanti dedicatæ fuerunt, ita ei sic placuerunt, ut easdem apud se retinere, & quotidie aliquam ex ipsis legere consueverit; cùm anteà ex sua innata pietate, & devota in præfatum piissimum virum devotione, omnes Typographici laboris expensas liberaliter solvere dignatus fuerit. Fuerunt impressæ Augustæ Vvindelicorum apud Simonem Vzchneider anno 1682. sub Titulo Italico: *Fuoco di Amore.* Eodem anno, & loco edidit brevem Confutationem latinam in 4. cujusdam impii, ac hæretici libelluli Ioannis Scheibleri Prædicantis Lutherani in Hassia, qui nititur concutere, & evertere miraculorum veritatem. Titulus Confutationis est:

Necessaria Defensio contra injustum aggressorem. Ibidem 1684. Scripsit etiam, & typis dedit aliud Opus Mysticum sub Titulo:

Solis Intelligentiæ, cui non succedit nox lumen indeficiens, ac inextinguibile; seù, immediatum Christi Crucifixi internum magisterium. Augustæ itidem Vvindelicorũ apud eundem Typographum anno 1686. Tom. 1. in 4. Item scripsit:

Artis magnæ sciendi brevissimam Synopsim. Tom. 1. in 8.

L

LACTANTIVS AB INTERAMNIA, ex nobili Mazzancoliorum Familia, Provinciæ S. Francisci alumnus. Hic anno ætatis suæ 20. habitum Capucinorum induens, non modò nihil suæ prosapiæ detraxit, immò eandem egregiarum virtutum splendoribus plurimùm illustravit. Vir fuit mente, & corpore purissimus: humilitatem, & sui ipsius contemptum maximè excoluit: divini amoris igne totus incanduit, & ad sola divinę charitatis verba liquefiebat anima ejus, totusque in lacrymas solvebatur. Summa animi intensione in oratione lucis aciem in Deum intendebat, eumque semper in omnibus suis actionibus præsentem aspiciebat: maxima etiam virtute, & efficacia in suadendo fuit à Deo decoratus; ejusque verba semper, & ubique desideratum ad animarum utilitatem effectum consequebantur. Scripsit:

Volumen Epistolarum Moralium, & Spiritualium varii generis. Habentur M. S. Longa, & sævissima infirmitate probatus, à qua etiam sanari renuit, ut sic meliùs Christo suo compateretur, felicissimè obdormivit

vit in Domino in nostro Conventu Tuderti anno 1619. ætatis suæ septuagesimo sexto. Ejus vita describitur à Matisconensi Tomo 3. Annalium Capuc. ad annum datum.

LAMBERTVS MASPVRGENSIS, natione Germanus, Provinciæ Bavariæ Diffinitor, fructuosus Ecclesiastes, in Controversiis Fidei, ac Sacrarum litterarum intelligentia admodum versatus; Scripsit, & Typis dedit:

Libros quinque Controversiarum contra Lutheranos, & Calvinistas. Monachii 1684.

LAVRENTIVS AVRELIANENSIS, Gallus, Concionator Provinciæ Turoniæ, Confessarius Capucinarum Aurelianensis Monasterii: vir devotis moribus instructus; habemus ex ipso Opusculum Spirituale sic prenotatum:

Mors Mystica, seu, Mors vitæ propriæ animæ per voluntariam ipsius demissionem in manu Dei, Part. 3. Parisiis 1684.

LAVRENTIVS A' BRVNDVSIO, natione Italus, Provinciæ Venetiarum alumnus, ejusdem Provinciæ, ac etiam Genuensis, & Etruriæ Minister Provincialis: in Provinciis Coloniæ, & Bohemiæ Visitator, ac Commissarius Generalis, ac demum totius nostri Ordinis Minister Generalis electus Romæ anno 1602. die 24. Maii. Vir non minus excelsæ doctrinæ titulis, omniumq; ferè linguarum, præcipuè Hebraicæ ornamentis illustris, quàm admirabili sanctitatis culmine, & copiosa miraculorum gloria toti penè Orbi notissimus. Qui ob exquisitam in rebus agendis prudentiam, ac miram dexteritatem, non solùm in Religione, quæ illum, ut Angelum Dei semper est venerata; verumetiam à Summis Orbis Regibus, ac Principibus, atq; ab ipsismet Christi Vicariis maximo fuit habitus honore. Qui totus Deo deditus, totus Christi Iesu, & Virginis Matris obsequiis devinctus, paupertatis Evangelicæ rigidus observator, puritatis Angelicæ dono ditatus, invicta animi fortitudine decoratus, Passionis Dominicę assiduus meditator, erga Sacramentum Altaris mirabiliter affectus, in Sacrosancto Missæ Sacrificio celebrando tanto efferbuit Divini amoris incendio, ut semper copiosas lacrymas effundens, raptus etiam djuturnos, atque ecstases patiens, in illis usque ad quatuor communiter, aliquando ad sex, & octo, & etiam ad duodecim horas magna cum adstantium admiratione perseveraverit. Qui fide claruit, spe enituit, charitate refulsit, zelo Religionis, animarum, & Fidei Catholicæ totus exarsit, omnibusque toto vitæ suæ tempore se in perfectione mirabili universæ sanctitatis clarissimum exemplar exhibuit. Multa scripsisse, eaque piissima, non dubitamus. Attamen solùm vidimus:

Expositionem in Prophetam Ezechielem.

Sermones varios de Tempore.

Epistolas quatuor, quas Generalatus sui tempore direxit ad universos Religionis Fratres pro perfecta Seraphicæ Regulæ observantia.

Tractatum de modo concionandi,

in

in quo assignantur multæ Regulæ novis Prædicatoribus necessariæ. Miraculis, gratia curationum, & prophetiæ dono illustris, ad Sanctorum prȩmia pervenit in Civitate Vlyssipone, dum apud Regem Catholicum res gravissimas ageret anno 1619. die 22. Iulii Divæ Mariæ Magdalenæ sacra circa solis occasum, ætatis suæ 62. eoque defuncto, vivax in ejus reliquiæ gratia sanitatum permansit; tantaque fuit signorum copia, quȩ ejus intercessione patrata sunt, ut de Vrbani VIII. Summi Pontificis mandato juridica eorum perquisitio decreta fuerit. Ejus funera in omnibus ferè Europȩ Civitatibus, ob tanti viri merita, devotè, & solemniter celebrata fuère, & Veronæ præcipuè, ubi die anniversaria depositionis ejus summo Populorum concursu in Ecclesia Cathedrali per plures annos solemni Officio commemorata. Claudius .... I. C. Veronensis in grati animi obsequium, & devoti cordis affectum nomine totius Civitatis hoc Epitaphium, sive, Inscriptionem tumulo apposuit.

Laurentium Brundusinum
Divini eloquii Concionatorem
Ex Ordine Seraphico
Capucinorum
Nostra tempestate primarium,
Nihil terreni habentem
In terris commorantem aspeximus.
Ad Cȩlum nunc translatum intueamur:
Cujus intaminati mores,
Vita irreprehensibilis,
Mors Religiosissima,
Innumera miracula,
Fama sanctissima
Sunt in causa, ut Pastor Summus
Inquisitione non levi præambula
Palàm profiteatur
Ejus nomen inter Divos referre.
Quòd nunquam tam citò evenisse
Nos monumenta docent:
Hunc itaque Patronum apud Deum eligamus,
Vt petitionum nostrarum
Compotes fieri certò certiùs sperare
Possimus.

De hoc Sancto viro Magister P. Ildephonsus Fernandez in sua Historia Ecclesiastica lib. 3. cap. 3. sic honorificè loquitur: *Pater Laurentius*

tius Brundusinus, qui fuit Generalis Capucinorum, & Commissarius Alemaniæ, multum fructum attulit Ecclesiæ, Hæreticos debellando suis ignitis sermonibus. Ejusdem Patris Laurentii opera Liga Catholica in Imperio stabilita inter Cæsarem, Hispaniarum Regem, & Ducem Bavariæ. Hinc propulsatus Palatinus ante viginti quatuor annos circiter, demùm ignominiosè profligatus; & novissima hac victoria Religio Catholica in Germania propagata: cujus progressus, instigante Sathana, funestis his bellis nostris peccatis exigentibus tantisper retardatus. Hujus viri magis excrevit fama post mortem, ut pro vita, & signis examinandis, jam formari processus cęperit; & prę lætitia gestio, quòd Neapoli in processu auctoritate ordinaria fabricato, Romamque transmisso, Iudex in accipiendis attestationibus astiterim. Hæc ille. Videantur etiam Lopez lib. 13. Historiæ Ecclesiasticæ, Gravina in voce Turturis ubi de Capucinis, Ardinghellus Ostens. 4. Coriolanus in Breviario Chronologico, Martyrologium Franciscanum undecimo Kal. Augusti, Io: Baptista à Perusio in præludio ad vitam B. Felicis, Thielmans Tom. 1. Vitarum SS. Seraphici Ordinis, & fusiùs omnibus Marcellinus de Pisè, qui ejus vitam luculenter descripsit Tomo tertio Annalium Capucinorum ad annum 1619.

LAVRENTIVS LVCENSIS, natione Italus, Provinciæ Etruriæ Concionator, ac Diffinitor; vir doctus, Sacræ Theologiæ Professor eruditus, perspicaci, & accurata præditus ingenii industria: qui doctrinæ præstantiam, & sermonis elegantiam religiosæ morum integritati semper conjunxit. Scripsit, & edidit Italico Idiomate:

Conciones Quadragesimales Tom. 1. in 4. sub Titulo: Metafore Sacre &c. Florentiæ apud Hippolytum de la Nave anno 1676.

Edidit etiam alias Conciones separatas, inter quas extant:

Sermones 40. Horarum, & Conciones pro omnibus Sabbatis Quadragesimæ.

Sermo ab eo habitus in occasione primæ celebrationis missæ novi Sacerdotis sub Titulo: Il Sancta Sanctorum. Lucæ apud Hyacinthum Paci anno 1671.

LAVRENTIVS A' MONTEPOLITIANO, natione Italus, Provinciæ Etruriæ alumnus, & in Provinciis S. Francisci, & Aprutiorum Minister Provincialis: vir optimæ naturæ indole, mira animi benignitate, morumque suavitate decoratus; ad maximas quasque res pertractandas, ad majora munia obeunda, & ad quaslibet inimicitias, ac dissidia sedanda, prudentissima præditus industria: vitæ purissima innocentia, perfecta Regulæ observantia, assiduæ orationis studio, profunda cordis humilitate, omniumque evangelicarum virtutum exemplis illustris; Scripsit ad Novitiorum instructionem, quorum educationi per plures annos solicitè pręfuit:

Tractatum de externa hominis compositione, & hominis interioris

abnegatione ex Sancti Bonaventuræ Opusculis extractum. Vidimus M.S. Magna cum sanctimoniæ fama vitæ cursum peregit in Civitate Pennæ Provinciæ Aprutiorum anno 1601. sexto mense antequam è vivis excederet die sui obitus prænunciato. Videndus Boverius Tom. 2. Annal. ad annum 1601.

LAVRENTIVS PARISINVS Gallus, ejusdem Provinciæ Concionator, ac pluriès Diffinitor: vir in spiritualis vitæ documentis magisterio excellens: Theologiæ Mysticæ Doctor egregius, ac propter ejus morum sanctitatem Deo, & hominibus multum amabilis: qui etiam verbum Dei in illustrioribus Galliæ Civitatibus magno cum spiritus fervore disseminando, uberrimos animarum fructus ex eo collegit, quamplurimos Christo, & Ecclesiæ filios reportando; Scripsit duo piissima Volumina, quorum Titulus est:

Palatium Divini amoris inter IESVM, & animam Christianam: in quo quævis persona, tam sæcularis, quam Religiosa videre, & invenire post regulas Deum, & proximum perfectè amandi. Prima editio hujus libri facta est Parisiis anno 1614. apud Carolum Custellanum. Secunda ibidem 1626. apud Dionysium de la Novè. Tom. 1. in 4.

Peristromata Divini Amoris, seu, Passio, & mors Domini nostri IESV Christi secundùm Historiæ evangelicæ veritatem in quatuor libros divisæ: dolores Christi internos, centum & quatuor contemplationibus comprehensos, continentes. Parisiis apud Viduam Nicolai Buon anno 1631. Tom. 4. in 16. ex Vvaddingo de Scriptor. Ordin. Minorum. De eo meminit honorificè Eminentissimus D. Io: Cardinalis Bona de Mystica Theol. cap. 5. & seq.

LAVRENTIVS DE PERTVSIO Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator, Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ Professor, vir litteris, ac prudentiæ nomine laudatus: qui etiam semel & iterùm eandem Provinciam per integrum sexennium sapienter moderatus est. Scripsit Gallicè:

Vitam Ven. Servi Dei Fr. Bernardi à Corleone Capucini, viri maximæ sanctitatis, de quo ad præsens fiunt Romæ *processus pro ejus canonizatione.* Parisiis 1684.

LAVRENTIVS DE SCHINIFFY, Concionator Provinciæ anterioris Austriæ, quæ virum verè pium, & doctum nobis exponit. Scripsit, & Typis dedit:

De Christo, & anima pænitente Opusculum in 8.

LAVRENTIVS VERONENSIS, Provinciæ Venetiarum alumnus; vir salutis animarum zelo plenus, qui Concionatoris munus per totum suæ vitæ decursum quotidie sine intermissione exercuit, plurimosque utriusque sexus ad pænitentiam conversos ad Religiosam vitam amplectendam suis ignitis sermonibus induxit: qui etiam humilitate, & charitate insignis, divinis contemplationibus assiduus, & abstinentia singularis, præter dies, quos omninò impastos sæpiùs præteribat,

sicut

ſicut & noctes inſomnes, acerbis, crebriſque flagellationibus magna cum ſanguinis effuſione ob Chriſti paſſionis memoriam, carnem dilaniavit; &, quòd valdè mirandum eſt, eo ſic jejunante, corpuſque ſuum excruciante, robur ejus non excidebat; immò tanto animi fervore, ac vocis fragore concionabatur, ut omnes ſtuperent, audientes eum ardore tanto in nefarios homines, ac eorum vitia declamantem. Scripſit:

Sermones aliquot de Sacramento Pœnitentiæ, & alias Conciones, quæ abſque ejus nomine circumferuntur. Alii ejus Sermones de Tempore aſſervantur M. S. Obiit devotiſſimè Veronæ anno 1631. ejuſque geſta deſcribuntur à Matiſconenſi Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum prędictum §. 102.

LAVRENTIVS MARIA GENVENSIS, ejuſdem Provinciæ alumnus; vir doctrina, & religioſis moribus candidus: qui Romæ, Venetiis, Florentiæ, Vrbini, Lucæ, Maceratæ, OEneponti, ac in aliis Italiæ Civitatibus divino fuit clarus eloquio, & excellentiori eruditione conſpicuus: Philoſophicam, ac Theologicam Cathedram apud Noſtros doctè ſuſtinuit, exactioriſque obſervantiæ zelo fervidus, Guardiani, Diffinitoris, & Cuſtodis pluriès munia fideliſſimè geſſit, ac demum Miniſtri Provincialis in noſtra Provincia ſumma cum laude per ſexennium partes egit; Edidit Concionem ab eo habitam ad Excellentiſſimum Senatum Reipublicæ Lucenſis Sabbato ante ſecundam Dominicam Quadrageſimæ anni 1670: cui hunc præfixit Titulum:

Il volere Divino vera Corona de' Principi. Prodiit Lucæ apud Hyacinthum Paci eodem anno 1670.

LEANDER DIVIONENSIS, natione Gallus, Lugdunenſis Provinciæ Diffinitor; vir omnigena doctrina, ingeniique profundi dotibus ornatus; Theologus inſignis, Concionator diſertiſſimus, & præclaris religioſæ vitæ exemplis admodum excultus. Scripſit, & typis ſubmiſit Opus in tres Tomos in folio diſtributum, quibus præfixit hunc Titulum:

Veritates Evangelicæ, in quibus continentur, & comprehenduntur Myſteria vitæ IESV Chriſti, veritates Fidei Catholicæ, perfectiones Deiparæ Virginis MARIÆ, & Sanctorum, Miracula Sanctiſſimæ Euchariſtiæ, Secreta ſublimiora vitæ myſticæ, & materiæ ad mores ſpectantes cum exemplis, reflexionibus, moralitatibus practicis, & affectibus devotis. Pariſiis apud Dionyſium Thierry anno 1659. Scripſit inſuper Latinè:

Diſcurſus prædicabiles ſuper aureas Sententias Doctoris Gentium. Tom. 2. in fol. Ibidem apud eundem 1665.

Commentaria in Epiſtolas omnes Sancti Pauli Apoſtoli. Ibidem Tom. 2. in fol. 1663. Edidit etiam alia duo Volumina Idiomate Gallico ſub Titulo:

L'Idèe parfait de l'Amour Divin exprimèe dans l'intelligence du Cantique des Cantiques. Tom. 2. Ibidem

apud eundem 1661.

LEANDER MEDIOLANENSIS, ejusdem Provinciæ alumnus, Theologus, & Concionator, descripsit Italicè;

Compendium vitæ, & mortis Ven. Matris Veronicæ Calcaterræ Fundatricis Collegii Virginum Præsentationis Virginis Mariæ sub Titulo S. Philippi Nerii in Civitate Mediolanensi. Mediolani anno 1673. Tom. 1. in 4. apud Ludovicum Monzam.

LEANDER MONTANVS, natione Hispanus, Patria de Murçia, Provinciæ Castellæ Minister Provincialis, Catholicæ Majestatis Philippi IV. Concionator, ac Supremi Senatus Sanctæ Generalis Inquisitionis totius Regni Hispaniarum Qualificator. Vir fuit in sacris litteris eruditus, in utroque Iure nobiliter versatus, divini verbi prædicatione eximius, & in tota Hispania ob doctrinæ gloriam percelebris. Multa scripsit Opera, eaque doctissima, & sunt:

Commentaria Litteralia, & Moralia in librum Esther. Matriti apud Alphonsum de Parades 1647. Tom. 1. in fol.

Disquisitiones Morales in primam secundæ Divi Thomæ, in quibus quamplurimæ novæ difficultates resolvuntur. Tom. 2. in folio.

Primus Tomus est impressus Matriti sumptibus Antonii Rierii anno 1653. Secundus ibidem 1660.

Quæstiones Selectæ Regulares. Tom. 1. in fol. Ibidem apud Alphonsum de Parades anno 1646.

Quæstiones Selectæ Morales. Tom. 1. in fol. Ibidem apud eundem 1649.

Expositio, sive, Commentaria in Regulam FF. Minorum. Ibidem apud eundem 1645.

Expositio super Bullam Cruciatæ. Ibidem 1648.

Expositio super Regulam Clarissarum à S. P. N. Francisco illis præscriptam. Matriti apud Gregorium Rodriguez anno 1658.

Apologia in defensionem suorum Operum, præsertim Quæstionum Selectarum contra Auctorem Anonymum. Matriti 1655.

Responsiones ad objectiones quasdam cujusdam viri docti supra expositionem, quam ipse scripsit in Regulam Divæ Claræ.

Responsio Apologetica contra quãdam quæstionem Moralem, quam scripsit R. P. Christophorus Delgaldillus: in qua probare contendit contra ipsum Expositorem: *Quòd omne, quod continetur in supradicta Regula, nec quidem obligat ad peccatum veniale*. Quæ quidem quæstio approbata, & confirmata à quamplurimis Doctoribus Hispanis, evulgata fuit à Delgaldillo, & typis mandata Matriti anno 1666. & etiam secunda, & tertia vice in alia Civitate Hispaniæ.

Apologia in defensionem Annaliũ Capucinorum P. Zachariæ Boverii.

Liber Apologeticus in defensionem aliquarum Propositionum, quas exposuit quidam Concionator in suis Sermonibus habitis in Ecclesia Cathedrali Segorbiensi anno 1642.

Memoriale Apologeticum pro Mis-

Missione Capucinorum in Provinciam de Caraças.

Memoriale alterum Apologeticũ, in quo probat: Quòd Patres Provinciales Hispaniæ convocati ad Capitulum Generale anni 1643. *non tenebantur in conscientia ire Romam, ubi erat celebrandum*.

Memoriale ad modum disputationis Moralis, quam transmisit Reverendissimo P. Ioanni à Montecalerio Ministro Generali, in quo repræsentat inconvenientia, quæ necessariò exoriri debebant in executione cujusdam novæ Constitutionis.

Manifestum in defensionem Seraphicæ nostræ Religionis contra calumnias aliquorum adversus eam malignantium.

Scripsit etiam Hispanico Idiomate aliud Opus sub Titulo:

Llave Maestra, y Escudo de la verdad. Quod Opus dividitur in duas partes. In prima continetur *Explicatiò Bullarum Innocentii Papæ X. in quibus suspendit omnes Indulgentias, & Facultates absolvendi à casibus reservatis, durante anno Sancti Iubilæi* 1650. *etiam vigore Bullæ Cruciatæ*. In secunda parte continetur *Apologia in defensionem Seraphicæ Religionis Capucinorum contra P. Martinum à S. Ioseph*. Impressa est Matriti apud Gregorium Rodriguez anno 1650. Tom. 1. in 4.

Porrò de hujus Auctoris eruditione præclarissimè scribunt plurimi Doctores, qui typis dederunt libros tam Scholasticos, quàm Morales, & etiam Scripturales, non solùm in Regnis Hispaniæ, sed etiam in Germania, Flandria, & Italia: inter quos annumerantur P. Lucas Vvaddingus Tom. 8. Annalium FF. Minorum, & lib. de Scriptoribus Ord. Minor. Antoninus Diana in 9. & 10. Tomo suorum Operum Moralium: Amadæus Ximenius in suo libro Apologetico Tractatu de Iejunio n. 4. pag. 178. Mattheus de Moya in Quæstionibus Selectis Tract. 7. de Pœnitentia disput. 1. quest. 7. pag. 155. Octavius Vvorst Capucinus Tom. 2. Controvers. Iacobus Raggius Tom. 1. de Regimine Regularium. Ioannes Caramuel in sua Theologia Fundamentali, & Morali. Celada in lib. Esther. Hieronymus Garzia de Politica Regulari. Leander de Sanctissimo Sacramento lib. de Quinque præceptis Ecclesiæ. Martinus à S. Ioseph in sua Summa: Ioannes de Soria in Theologia Morali: Ioannes Rodriguez Soborco lib. de 3. Ordine: Augustinus Barbosa in ultimis Operibus Selectis impressis Lugduni: Nicolaus Antonius Hispalensis Eques Sancti Iacobi Tom. 2. de Scriptor. Hispanis, & alii plures.

LEO VANNETENSIS (vulgò de *Vannes*) natione Gallus Armoricus, quem Parisiensis Provincia, cujus fuit alumnus, eximium verbi Dei Præconem, virum doctrina, & eruditione sublimem, & à perfecta Regulæ Seraphicæ observantia, necnon religiosæ vitæ perfectione maximè collaudat. Scripsit, & prelo submisit Opus devotissimum in tria Volumina distributum sub hac Epigraphe:

Secunda Nativitas D. N. IESV Chri-

Christi complementum primæ, hoc est; *Conversio animæ formata super Exemplar Verbi Incarnati*. Nannetæ anno 1635. Tom. 3. in 8. & Parisiis apud Robertum Bertrandum anno 1637. De eo meminit Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum.

LEONARDVS AQVISGRANENSIS Germanus, Provinciæ Coloniæ, Sacræ Theologiæ Professor, ac verbi Dei Declamator, de quo cum laude pietatis meminit eadem Provincia. Scripsit Germanico Idiomate ad instantiam Monialium Cęlestinarum Sanctissimæ Annunciatæ Duseldorphensis Civitatis librum, cujus Titulus est:

Propria perfecti Superioris delineatio in vita piissimæ memoriæ B. Matris Mariæ Ioannæ Franciscæ Annunciatarum Cęlestinarum Duseldorphensium Priorissæ, historicè, & moraliter exhibita. Coloniæ anno 1687.

LEONARDVS PARISINVS, natione Gallus, Parisiensis Provinciæ filius, sacri eloquii fervidus Declamator, Tertiariarum Sæcularium S. P. N. Francisci Director, & Confessarius: vir devotis, ac sanctis moribus ornatus, evangelica paupertate, & apostolicæ vitæ exemplis venerandus; Scripsit Gallicè:

Expositionem, sive, *Commentaria in Regulam Tertii Ordinis Professoribus à S. P. N. Francisco præscriptam*. Parisiis 1651. in 4.

LIBERATVS MAGATTI, natione Italus, Patria à Scandiano, Mutinensis Ducatus Oppido prænobili, Provinciæ Bononiensis alumnus. Hic, cùm aliquando in Civitatibus Pisarum, & Ferrariæ Medicinę publici Professoris munere præclarè functus fuisset, & non sine magna doctrinæ, ac profundi ingenii gloria, ibi per plures annos sapientissimè Medicam Facultatem exposuisset; ad tutiorem vitæ statum anhelans, Capucinorum habitum, & Institutum suscipere decrevit: inter quos Seraphicam vivendi formam amplexatus, plurium virtutum radiis, quoad vixit, cunctis præluxit. Ad communem utilitatem scripsit, & typis dedit sub nomine Cæsaris Magatti, quo audiebat in sæculo, Opus, cujus Titulus est:

De rara medicatione vulnerum, seu, *de vulneribus rarò medendis in duos libros distinctum: in quibus libris traditur nova methodus, qua felicissimè, ac citiùs, quàm alio quovis modo vulnera sanantur*. Tom. 1. in fol. Venetiis apud Ambrosium Dei anno 1626.

Multa alia scripsit Opera, & composuit ad Medicinam spectantia, quę circumferuntur, & leguntur sub nomine Ioannis Baptistæ Magatti ejus Fratris, & alia parata habebat, quæ morte pręventus indigesta reliquit.

LVCAS CALEXBITANVS, natione Siculus, Provinciæ Messanensis alumnus; vir doctrina, ac vitę integritate admodum commendatus; Scripsit Latinè:

Summam de Casibus conscientiæ, quæ Summa Lucana appellatur in tres Tomos in 8. dipartitam, ab eo compilatam anno 1563. Habetur

M. S.

M.S. in nostra Bibliotheca Genuensi.

LVCAS MECHLINIENSIS (vulgò de *Malines*) natione Belga, Provinciæ Flandriç Concionator, cui singularis vitç probitas, morum composita venustas, perfecta Regulç Seraphicç observantia, & in Arte Poetica eruditio, non incelebre in sua Provincia nomen dederunt; Scripsit, & evulgavit:

Epigrammatum, Madrigalium, & Cantionum Spiritualium libros duos in 8. Fuerunt impressi Antuerpiç apud Henricum Aertsens anno 1631. De eo meminit Vvaddingus lib. ut supra.

LVCAS PARISIENSIS, Gallus, Concionator eruditus, ac eloquens Provinciç Parisiorum; edidit Gallicè:

La Vie du Bien-heureux Felix. Tom. 1. in 4.

Le Heros du siecle. Tom. 1.

Le Panegiriq; de Trajan. Tom. 1.

LVCIANVS EX SCHRVES Montisfontanus, Provinciç Anterioris Austriç Concionator, qui in Missionibus contra Hçreticos in Regionibus Helvetiorum plurimùm laboravit, & fidelissimi Operarii partes in vinea Domini excolenda, tum prædicando, tum catechizando, tum falsa Sectariorum dogmata disputationibus confodiendo, viriliter adimplevit. Descripsit latinè vitam, & Martyrium Ven. P. Fidelis à Sigmaringa Concionatoris Capucini, ac Missionarii Apostolici pro Fide Catholica in Rhetia ab Hçreticis trucidati, sub hoc Titulo:

Probatica Sacra Cisurclana, quam Ven. P. Fidelis à Sigmaringa Capucinus meritis, & cruore pro Fide effuso stagnantem, nec annuis tantùm, sed quotidianis penè gratiarum signorumque motibus miraculosis hucusq; exundantem, calamo fideli aperit, & offert Fr. Lucianus Montisfontanus Capucinus. Constantiç apud David Haurt 1674. Tom. 1. in 8. Edidit insuper Latinè, & Germanicè Opus Controversiarum Fidei sub Titulo:

Vox clamantis in deserto. Item

Primum, & secundum Cursum Concionum Annualium.

Vitam P. Archangeli Gordonii Scoti Concionatoris Capucini. &

Vitam P. Archangeli Leslæi Scoti Capucini Missionarii Apostolici. Constantiæ apud eundem Typographum anno 1682.

Conciones Festivales. Tom. 1. 1689.

LVCIANVS SONCINVS, natione Italus, Patria Brixiensis, ejusdem Provinciç Sacerdos; vir generis nobilitate illustris, sed morum elegantia, profunda animi humilitate, ac vitæ sanctimonia valdè illustrior: qui regularis observantiç studio excellens, sçpissimè inter suç Provinciç Diffinitores fuit cooptatus, ac Novitiorum curç, & educationi per totum integrum triginta annorum decursum Prçfectus, plurimos illibatç vitç suç exemplo perfectos viros Religioni donavit. Scripsit:

Exercitiorum Spiritualium librum unicum: quæ exercitia in Provincia Brixiensi passim practicantur. Brixiæ anno 1610. in 8. Plenus dierum, ac meritorum ad prçmia evo-

evolavit in nostro Conventu Brixiensi anno 1618. ætatis suæ 78. Religionis 60.

LUDOVICUS DE ANTIQUERA, natione Hispanus, Provinciæ Bæticę alumnus, Concionator celebris, ac Sacræ Theologiæ Professor inclytus; vir ingenii claritudine præfulgens; Edidit Hispanico Idiomate:

Sermonem in solemnibus exequiis, quæ in Provincia Immaculatæ Conceptionis in Regno Andalusiæ factæ fuerunt ad Religiosos defunctos ejusdem Provinciæ filios. Malacę apud Matthęum Lopez anno 1677.

LUDOVICUS AVENIONENSIS, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator, vir pius, ac religiosis moribus ornatus; Scripsit Gallico Idiomate lib. in 8. sub hoc Titulo:

Theatrum Epidemicum, in quo describuntur egregia facinora, res gestæ, & beneficia à Capucinis Provinciæ S. Ludovici præstita in variis locis tempore pestis grassantis anno 1630.

LUDOVICUS BALDUS, natione Siculus, Patria Panormitanus, ejusdem Provinciæ Concionator egregius, Sacræ Theologiæ doctissimus Professor, nec non in Sacris Scripturis insigniter versatus; Scripsit:

Commentaria varia in Sacram Scripturam. In quot autem libros scripta, aut quot Commentaria scripserit adhuc me latet, cùm nullum ejus exemplar viderim; citatur tamen iste Auctor à R. P. Thoma Calona Capucino ejus concive in lib. Iudicum cap. 1. artic. 24. §. 1. pag. 138. & à Torreçilla in Speculo Apologetico de Excellentia Relig. Seraph. ubi de Scriptoribus Capucinis.

LUDOVICUS BOVINIACENSIS (vulgò de *Bovignes*) natione Belga, Provinciæ Valloniæ, seu Gallo-Belgicæ Concionator, ac pluriès Diffinitor, & etiam Minister Provincialis: vir magnæ austeritatis, regularis observantiæ studiosus, paupertatis seraphicę amantissimus, in divinis litteris eruditus, reconditę, ac purioris doctrinæ peritia insignitus, atque in declamando Dei verbo planè apostolicus: qui Fidei Catholicæ, animarumque salutis zelator acerrimus, præstanti ingenii sui robore, suique spiritus fervore ad Fidem Catholicam adversus Hęreticos propugnandam, & Baptismum pęnitentię prędicandum conversus, tam in Missionibus, quàm in consuetis concionibus plurimas, uberesque profligatæ impietatis manubias Christo, & Romanæ Ecclesiæ ejus Sponsæ reportavit. Scripsit, ac prælis submisit Gallico Idiomate tria volumina sub hoc Titulo:

Le Miroir de l'Ame Religieuse. Tom. 1. in 8.

Le Miroir de l'Ame Christienne; Idest, *Speculum animæ Christianæ*. Tom. 3. in 8. Namurci anno 1674.

Le Miroir de la vanitè des Femmes mondaines; Idest, *Speculum vanitatis mulierum &c.* Ibidem 1675. Tom. 1. in 8. Hæc tria Opera omni ex parte Religionem redolent, magnamque pietatem, & ad excitandum

dum humanis in cordibus salutarem Dei timorem mirificè conferunt. Scripsit etiam novissimè, & evulgavit eodem Idiomate:

Volumen ingens Concionum, tam de Tempore, quàm de aliis materiis ad mores spectantibus. Opus perutile Sacris Dei Præconibus, & animarũ Pastoribus. Namurci anno 1676. Tom. 3.

LVDOVICVS CASPENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Aragoniȩ Minister Provincialis, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis; vir præclaris naturæ dotibus exornatus, doctrina, eruditione, religiosa pietate, ac compositis moribus decorus: quique in Philosophicis Facultatibus, in Sacra Theologia, & Sacris Canonibus clarissimus in tota Religione refulsit. Elaboravit, ac prælis submisit:

Integrum Cursum Theologicum complectentem omnes materias, quæ in Scholis tradi solent secundùm ordinem D. Thomæ in duo Volumina in folio distributum. Primus Tomus impressus est Lugduni 1642. & secundus 1643. Ibidem apud Heredes Gabrielis Boissat, & Laurentii Anisson eorum sumptibus. Secunda verò editio, quæ facta est in eadem Civitate sumptibus ejusdem Anisson anno 1666. est satis locupletata, & in pluribus magis elucidata. Scripsit etiam:

Integrum Cursum Philosophicum, secundùm eundem ordinem in duo Volumina in folio comprehensum.

Apologiam in defensionem Annalium Zachariæ Boverii. Cęsaraugustæ anno 1645. Obiit in nostro Conventu Cęsaraugustano anno 1647. ętatis suę 61. Religionis 45. De eo meminerunt Vvaddingus de Scriptor. Ord. Min. Torreçilla ubi supra, & Nicolaus Antonius Hispalensis Tom. 2. Bibliothecæ Hispan.

LVDOVICVS DOLANVS Bereulsequanus, Provinciæ Comitatus Burgundię alumnus, vir doctissimus, Theologus, ac Concionator magni nominis: qui in Conventu Dolano per plurimos annos Philosophicas, ac Theologicas Disciplinas Nostris eruditissimè interpretatus est, & ad Provincialatus suæ Provincię Ministerium assumptus, virtutum fulgore prȩvio sic prȩfuit, quòd profuit viva lucerna Fratribus; Scripsit, ac typis dedit:

Disputationem doctissimam quadripartitam de modo conjunctionis concursuum Dei, & Creaturæ ad actus liberos ordinis naturalis; præsertim ad pravos adversus prædeterminantium, & assertorum Scientiæ Mediæ Modernorum Opiniones. Lib. 4. In primo libro ostenditur *prȩcipuas assertorum Scientiæ Mediæ, & prædeterminantium Controversias ortum habuisse ob existimatam à plerisque eorum immediationem, identitatemque realem concursuum Dei, & Creaturæ*. In secundo *non posse defendi concursum Dei proximum, immediatum, & identificatum ad singulos actus nostros bonos, ac malos beneficio Scientiæ Mediæ*. In tertio *Deum non concurrere nobiscum ad actus ordinis naturalis, præsertim pravos prædeterminatione physica*,

ac insuper concursu identificato, & simultaneo. In quarto *Concursum generalem Dei ad actus ordinis naturalis, præsertim pravos, non esse proximum, immediatum, & identificatum, sed remotum, mediatum, & ab actu creaturæ ex natura rei distinctum; idque ex Concilio Tridentino Sessione 6. canone 6. videri definitum.* Opus istud dicatum fuit Serenissimo Ferdinando Hispaniarum Infanti, Archiduci Austriæ S. R. E. Cardinali, ac Philippi IV. Regis Catholici Fratri unico. Lugduni apud Iacobum, & Petrum Prost anno 1634. Tom. 1. in 4. De hoc doctissimo viro, ejusque sententia de Concursu Divino cum causis secundis, non tam falsitate, aut improbabilitate, quàm vetustate obsoleta, & veluti antiquata, suo splendori, & auctoritati ab illo restituta, præclarissima Elogia nobis dederunt omnes ferè Doctores Universitatum Hispaniæ, & Burgundiæ; & præcipuè quinque Theologiæ Magistri insignes, qui, cùm per plurium annorum cursum oppositam secuti fuerint opinionem, re maturiùs inspecta, atque perpensa, necessarium planè existimaverunt confiteri Divinum Concursum immediatum, proximum, & identificatum ad singulas nostras actiones ordinis naturalis minimè esse necessarium, ob rationes in præfato libro perspicuè declaratas. De eo etiam meminerunt Vvaddingus, & Torreçilla ubi supra:

LVDOVICVS A' GALATENA Italus, Provinciæ Hydruntinæ Concionator; vir magna in sermocinando præditus eloquentia, ac ingenii felicitate, vitæ etiam probitate notatus; Edidit Italicè:

Concionem, seu Orationem de laudibus Sancti Caroli Borromæi ab eo habitam in Ecclesia Metropolitana Mediolanensi die 4. Novembris in festo ejusdem Sancti Cardinalis. Mediolani apud Ioannem Baptistam Cardum 1642.

LVDOVICVS LVCERNENSIS, Helvetus, Provinciæ Helvetiorum Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor; vir pietate, ac doctrina insignis, & observantiæ regularis maximè studiosus: qui eandem Provinciam per aliquot annos sanctissimè gubernavit; Edidit latino sermone Opusculum inscriptum:

Corona Lauretana Sanctissimæ Domus Nazarenæ, nunc Lauretanæ, IESV, MARIAE, IOSEPH Divina mysteria, & privilegia repræsentans per AVE MARIA triginta, quinque Pater noster, & unum Credo ad majorem IESV, MARIÆ, IOSEPH honorem, laudem, & cultum composita anno 1656.

LVDOVICVS PARISINVS Gallus, Provinciæ Lutetiæ sæpiùs Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ Professor: vir doctrina illustris, vitæ integerrimæ, observantiæ regularis admodum studiosus, seraphicæ paupertatis fervidus zelator, ac de tota sua Provincia, propter ardua negotia ab eo feliciter gesta, ac in ejus utilitatem peracta, optimè meritus; Scripsit, ac edidit Gallicè:

Expositionem Litteralem super Regulam FF. Minorum secundùm mentem Seraphici P. N. S. Francisci

ſci ab omnibus totius Regni Galliæ Provincialibus approbatam, & maximè commendatam. Prodiit Pariſiis apud Renatum Goffert anno 1622. & iterum anno 1623. apud Ioannem Fovet, & etiam Lugduni anno 1631. & 1633.

Methodum facilem ad acquirendam perfectionem. Tom. 1. in 16. Pariſiis apud Nicolaum Buon anno 1626. De illo meminerunt Vvadding. de Scriptor. Ordin. Min. & Io: Cardin. Bona de Myſtica Theolog. cap. 5. & ſeq.

LVDOVICVS SANGVINETVS, nobilis Theatinus, I. V. D. egregius, Concionator fervidus, vir magnæ pietatis, & ſeraphicæ obſervantiæ nomine clarus; Scripſit plura Volumina ex Bibliotheca Nicolai Toppii.

De Rebus Spiritualibus, quæ circumferuntur abſque ejus nomine, eaque omnia idem Nicolaus Toppius vidiſſe teſtatur. Obiit anno 1635.

LVDOVICVS VERRVCCHINVS, natione Italus, Patria à Nurſia, Provinciæ S. Franciſci Concionator: vir omnigena inſignitus eruditione, florentis, ac felicioris ingenii Poeta: qui à ſęculi curis ad Religionis quietem à Domino vocatus, majori ex alto virtute indutus, pręclarum apoſtolicę vitę curſum, quem cęperat, laudabiliter, ac piiſſimè complevit: Scripſit Italicè Carmine Heroico, & pręlis dedit:

Poema Sacrum de S. Antonio Abbate ſub Titulo: L'Eremita Antonio: *in 25. quinque libros diſtributum, ab omnibus illuſtrioribus Italiæ Poetis, ut eruditiſſimum, ac dignum tanto viro celebratum*, illudq; dicavit Eminentiſſimo Cardinali Vbaldino. Prima, & ſecunda editio facta eſt Venetiis anno 1625. & 1626. tertia verò Fulginii apud Auguſtinũ Alterium anno 1677. Tom. 1. in 4. Edidit etiam:

Eclogas plures Paſtorales de Nativitate Domini noſtri IESV Chriſti. Venetiis, & Fulginii 1629. & 1630.

Poemata Sacra, & varia, ut de Beata Virgine MARIA. B. P. N. S. Franciſco, de Sancto Ioanne Baptiſta, de Paſſione Domini, & alia. Fulginii anno 1630. De hoc Auctore meminerunt Vvadding. de Scriptor. Ord. Min. Ludovicus Iacobillus de Scriptoribus Vmbrię, & Io: Baptiſta Lallius Poeta inſignis in prologo ſuorum Operum. Tomo 1.

LVDOVICVS FRANCISCVS ARGENTANENSIS, natione Gallus, Provinciæ Normannię Concionator egregius, plurìes Diffinitor, ac Miniſter Provincialis: vir morum gravitate venerandus, in Sacris Scripturis eruditus, Myſticæ, ac Scholaſticæ Theologiæ doctor eximius, prudentiſſimus commiſſi ſibi gregis evigilator: in dicendo, in ſcribendo firmiſſimus enucleator: virtutum denique, ac probatæ vitæ ſplendore illuſtris. Scripſit Gallico Idiomate quædam Opuſcula miram redolentia pietatem; & quę ad aſſequendam Chriſtianam perfectionem maximè conducunt. Eorum Titulum hic exhibemus:

Le Chreſtien Interieur, ideſt,

Christianus Interior, sive, *Conformitas interior, quam debet habere Christianus cum IESV Christo*. Tom. 2. in 16. Primus Tomus prodiit Parisiis anno 1659. & 1661. Secundus Rothomagi apud Franciscum Vvaltier 1677. in 16.

Les Exercices du Chrestien Interieur. Exercitia Christiani Interioris. Tom. 2. in 8. Parisiis apud Sebastianum Craumoisy 1662. Hi duo libri, sicuti & posterior Christiani Interioris, in Italicum sermonem translati à P. Antonio à Rapallo (ut fusiùs ad proprium nomen) Concionatore Capucino, viro religiosa pietate satis noto in sua Provincia, prodierunt Genuę apud Franchellum anno 1669. & 1670. secundò Venetiis, ubi impressus est Tomus alter ejusdem Christiani Interioris.

Les Conferences Theologiques, & Spirituelles du Chrestien Interieur sur les perfections de IESVS Christ. Tom. 2. Parisiis 1671. & Rothomagi 1675.

Les Conferences Theologiques, & Spirituelles du Chrestien Interieur sur les grandeurs de Dieu. Ibidem 1675.

Les Conferences Theologiques, & Spirituelles du Crestien Interieur sur les grãdeurs de la Tres-Saincte Vierge MARIE Mere de Dieu. Parisiis apud Viduã Stephani Martin 1670. Tom. 2. in 4.

M

MARCELLINVS BAVESIPONTIVS, (Vvaddingo de *Ponte Bavvesino*) natione Gallus, seu Allobrox, Provinciæ Lugdunensis alumnus: vir evangelica prædicatione sublimis, regulari observantia plurimùm præstans, veritatis Catholicæ zelator fervidus, errorum, Sectarum, & Hæresum hostis infensus: pro quibus extirpandis in vinea Domini verbo, & scripto Missionarius Apostolicus ingenti labore, pressuris, & ærumnis fidelissimè insudavit. Evulgavit tacito nomine in Operis frontispicio, apposito tamen post præfationem:

Fallacias Ministrorum Hæreticorum, & falsitatem Religionis Calvinisticæ, atque simul veritatem Catholicam à Domino de Pasthee nobili Delphinato cognitam. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1620. in 8.

Responsionem solidissimam adversus quandam narrationem Ministri Gratianopolitani Calvinistæ circa collationem inter eos habitam die 19. Novembris anno 1614. de Sacrosancto Eucharistiæ Sacramento, aliisque Fidei mysteriis, & controversiis. Gratianopoli apud Gulielmum Verdier anno 1615. in 4.

Sermones ab eo habitos in Civitate Lugdunensi de Augustissimo Euchari-

ri-

ristiæ Sacramento. Lugduni apud Ioannem Lautret 1620. Tom. 1. in 8. Virtutibus dives, & multa pietate venerandus, corporis exuvias deposuit Gratianopoli anno 1623. dum conversioni Acatholicorum actu incumberet, ætatis suæ 58. De eo Vvaddingus de Script. Ord. Min.

MARCELLINVS DE PISE, natione Gallus, Patria Matisconensis, Provinciæ Lugdunensis Diffinitor: vir in Dei verbo evangelizando facundus, acumine ingenii, sermonis elegantia, ac opulentæ mentis dotibus instructus: mira in quodvis scribendo tum facilitate, tum felicitate præditus, vario eaq; ac multiplici rerum apparatu suffulta: quòd nobis præsertim commonstrant elogia, plurimaque virorum in doctrina prestantium testimonia, quibus reconditioris, ac purioris doctrinæ laudem illorum sententia sibi comparavit. Accedit his solidum ejus in rebus agendis judicium, morum decor, & religiosæ conversationis suavitas, ob quæ maximè spectabilis, & carus ab omnibus habebatur. Inexhausto studio lectioni semper inhærens, varios ingenii sui edidit partus non exiguis eruditiorum laudibus exceptos; & sunt:

Moralis Encyclopædia; idest, *Scientiarum omnium chorus, expendens Sacrosancta Dei Evangelia*. Opus multiplici varietate conspicuum, utpotè Philosophiæ, Theologiæ, utriusque Iuris, Mathematicæ, Medicinæ, & Historiæ omnigenæ floribus vernans. Tom. 4. in fol.

Primus Tomus expendit omnia *Evangelia de festis Domini, de Eucharistia, de festis omnibus Beatæ MARIÆ Virginis, & quæ leguntur in Dominicis totius anni*. Prodiit primùm Venetiis in 4. anno 1634. deinde ab Auctore auctus, & valdè locupletatus fuit impressus Parisiis anno 1644. apud Ioannem Tost, seu Iohest.

Secundus Tomus agit de *festis S. Crucis, de Angelis, de S. Ioseph, & de festis omnium Sanctorum*: cui accesserunt *Homiliæ in totam Quadragesimam speciali ratiocinandi modo contextæ, cum scientiarum omnium ornamentis*: additis ab Auctore in secunda editione Parisiensi *Homiliis de Defunctis, de Purgatorio, de Institutione Festorum, de Ecclesiis consecratis, de Imaginibus, de Reliquiis Sanctorum, de Peregrinationibus, de Processionibus, de Flagellis Dei, de Iubilæo, de Indulgentiis, & de Confessione*. Venetiis 1637. postea Parisiis 1644. in fol. apud eundem.

Tertius Tomus expendit Moraliter *Evangelia totius Quadragesimæ, præmisso sensu litterali, qui expenditur ad trutinam Sanctorum Patrum, consultis textibus Hebræis, Chaldæis, Syriacis, & Græcis*. Parisiis 1640. apud eundem in fol.

Quartus Tomus expendit Litteraliter, & Moraliter *Evangelia Quadragesimæ, quæ supersunt, & in tertio Tomo deficiunt*: adjunctis etiam sicut in tribus prioribus Voluminibus *ritibus antiquis omnium ferè Nationum idoneis moribus excolendis*; scilicet, *Hebreorum, Chaldeorum, Syriorum, Persarum, Medorum*,

dorum, Scytharum, Ægyptiorum, Arabum, Græcorum, & Romanorum. Tom. 1. in fol. Lugduni ſumptibus Laurentii Aniſſon anno 1656.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Evangelium S. Matthæi. Tom. 1. in fol. Lugduni apud eundem 1656.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Sacroſanctum IESV Chriſti Evangelium ſecundùm Marcum. Tom. 1. in fol.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Sacroſanctum IESV Chriſti Evangelium ſecundùm Lucam. Tom. 1. in fol.

Commentaria Litteralia, & Moralia in Sacroſanctum IESV Chriſti Evangelium ſecundùm Ioannem. Tom. 1. in fol.

Tres iſti Tomi poſteriores ob immaturam Auctoris mortem nondum fuerunt prælo ſubmiſſi; habentur tamen parati, & ſervantur in noſtra Bibliotheca Lugdunenſi.

Vita, & Geſta Vrbani VIII. Summi Pontificis. Romæ 1645. ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ. Tom. 1. in 4.

Vita, & Geſta Patris Hieronymi Narnienſis, Vicarii Generalis Capucinorum, & Sacri Apoſtolici Collegii Concionatoris. Romæ ex Typographia Rev. Cameræ Apoſtolicæ anno 1644. Tom. 1. in 4.

Annalium, ſive, *Sacrarum Hiſtoriarum Ordinis Minor. S. Franciſci Capucinorum Tomus tertius, in quo univerſa, quæ ad ejuſdem Ordinis progreſſum ſpectant, ab anno 1612. excluſivè, uſque ad annum 1634. incluſivè, fideliſſimè traduntur.* Lugduni ſumptibus FF. Aniſſoniorum, & Ioannis Poyſuel anno 1676. Reliquit etiam ſcriptum aliũ Tomum ad complementum dictorum Annalium, in quo Vitas prioribus Tomis omiſſas à Boverio, unà ſimul cum his, quæ in tertio Tomo de induſtria prætermiſit, fideliſſimè concludit, cui hunc prefixit Titulum:

Appendix ad Annales Minorum Capucinorum, ubi multa ſcitu digna tribus omiſſa Tomis congruè deſcribuntur. Promittit etiam Auctor in calce poſterioris Tomi ſuę Encyclopędię alia duo Volumina in folio, quorum primum ab eo ſic Latinè intitulatur:

Genius Chriſtianus, Ideſt, *qualiter ſpiritus Chriſti influat in omnes homines Chriſtianos*: Opus bipartitum. In prima parte oſtendit, qua ratione *Sacer hic Genius homines Eccleſiaſticos, & Religioſos agat, & percellat.* Secunda verò prodit *eundem ſpiritum ſe diffundentem pro uniuſcujuſque ſorte latè, & congruè in homines omnes tinctos aqua baptiſmali.* Auſpicatur a Summo Pontifice, omnes omnium hominum ſortes inveſtigans, & deſinens in mendicis; & ita fit, ut nullum ſtatum prætereat. Et ſic iſte liber eſt ſpeculum exhibẽs Eccleſiam ſine ruga, & macula: conſultis enim omnibus ſcientiis, ſingulis ſtatibus oſtendit, qua ratione poſſint Chriſtifideles Chriſti ſpiritum exhibere. Secundum Volumen agit de Virtutibus in univerſum; & in ſpecie, & in capite primo ejuſdem Voluminis ha-

be-

betur pro Titulo:

An Virtutes Theologales apud Gentiles viguerint? &c.

De hoc eruditissimo Scriptore, præter Vvaddingum de Scriptoribus Ord. Minorum, præclarissimè meminerunt, pluraque Elogia dixerunt omnes ferè Theologi Vniversitatis Parisiensis, sicut testatur Pater Leander Divionensis in approbatione quarti Tomi Encyclopędię: eadem etiam Encomia illi tribuerunt Doctores Hispani, inter quos Gregorius Garzia in sua Politia Tom. 1. tract. 2. difficultate 4. n. 1. pag. 20. eum ore pleno vocat Virum doctissimum, & eruditissimum Scriptorem. Vide Torreçillam lib. ut supra, ubi de Capuc.

MARCELLVS A' CALVOMONTE Gallus, Provinciæ Campaniæ filius, Theologus, ac doctus Concionator; Edidit Gallico Idiomate Opus sub Titulo:

Le Bouclier de la Foy Catholique. Tom. 1. in 4.

MARCELLVS REGIENSIS, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator, ac Diffinitor, Theologicę Facultatis egregius explanator, genio, & ingenio profundus, seraphicæ doctrinæ sectator, ac defensor acerrimus, atque in partibus Hęreticorum Missionarius Apostolicus: quo in munere indefesso labore multa dixit, disputavit, & fecit; & ob animarum salutem, Fideique Catholicæ propugnationem, ærumnas plurimas est perpessus. Summa industria, & eruditione scripsit, ac prælis submisit Opus Theologicum in duo Volumina in folio distributum sub hoc Titulo:

Summa Seraphica, in qua S. Bonaventuræ Doctoris Seraphici Seraphica doctrina per ejus in Magistrum Sententiarum libros dispersa dilucidè est enodata, & accuratè redacta in Scholæ Methodum. Ad Illustrissimum, & Reverendissimum D. D. Laurentium Lomellinum, Patritium Genuensem, utriusque Signaturæ Referendarium, & Prolegatum Avenionis. Massiliæ apud Carolum Brebint, & Ioannem Pennot anno 1669. Opus istud multum fuit desideratum, multumq; & diù expectatum ab omnibus viris doctis; quippe quod à pluribus Sacræ Theologiæ Magistris jamdudum tentatum, & inchoatum, à nullo tamen usque ad ultimum apicem fuerit suo tempore perductum.

MARCVS DE AVIANO, Provinciæ Venetiarum, vir vitæ sanctitate, spiritu apostolico, gratia curationum, rebusque pręclarè gestis ad salutem animarum nostro æuo toti ferè Orbi notissimus. Edidit Italicè, & Gallicè Opusculum sub Titulo:

L' Enormità del peccato mortale. Parisiis apud Egdemond Cauterot 1680.

MARCVS A' BAVDVNIO, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus; vir clara doctrina, & insigni sapientia notus: qui Concionatoris Evangelici munus, Sacræ Theologiæ Cathedram, Diffinitoratus, ac Provincialatus dignitates, religiosa pietate, præclarisque virtutibus

bus cumulavit. Scripsit, ac prælo submisit Integros duos Cursus Philosophiæ, ac Theologiæ, quibus hunc prefixit Titulum.

Paradisus Philosophicus unius, ac trium Doctorum, Angelici, Seraphici, & Subtilis, horumque Conciliatoris fonte irriguus. Tom. 1. in fol. Massiliæ apud Claudium Barin anno 1654. & denuò ibidem apud Claudium Garçin anno 1664. in 4.

Paradisus Theologicus unius, ac trium Doctorum &c. Tom. 2. in fol. Primus Tomus prodiit Lugduni apud Ioannem Molin anno 1661. Posterior ibidem apud eũdem 1664. Elaboravit insuper, ac evulgavit:

Compendium totius Theologiæ tam Speculativæ, quàm Practicæ in Tom. 4. in 8. distributum. Lugduni anno 1673. apud Io. Molin. Descripsit etiam Gallico Idiomate:

La Vie admirable de la tres-illustre, e vertuese Dame Marthe Doraison Barone d' Alemagne, Vicontesse de Valenes. Lugduni apud Ioannem Molin 1661. in 8.

La Vie admirable, e les heroiques vertus de la Ven. Mere Agnes d' Anguillonque d' Aix en Provence, Religieuse Capucine du Monasteire de Marseille. Massiliæ apud Claudium Garçin 1673.

MARCVS ANTONIVS GALITIVS, natione Italus, Patria de Carpenedulo, Brixiensis Provinciæ Concionator, Philosophicæ Disciplinæ, ac Sacrę, Divinæque Theologię Professor, doctissimus S. Bonaventuræ Sectator, Sanctæ Romanæ Inquisitionis Consultor, totius Ordinis Diffinitor, in Apostolica Curia per duodecim annos, Pontifice Summo annuente, Procurator Generalis; postremò ob præclaras animi sui dotes, spectatæque doctrinæ, & virtutum præcipuarum merita anno 1662. in Comitiis Romæ habitis omnium Patrum Capitularium votis Minister Generalis electus. Hujus viri excellentiam, vitæ sanctimoniæ, ac profundæ humilitati associatam, non solùm tota Religio, sed etiam omnes ferè Germaniæ, Hispaniæ, Flandriæ, ac Galliæ Civitates sunt admiratæ, dum Populorum turba, fama, quæ de piissimo, ac doctissimo Patre percrebuerat, commota, ad eum videndum, & venerandum confluxerat. Illustrissimis, ac spectabilibus viris carissimus fuit, Romæ præsertim, ubi cum magna ad Fidem Catholicam spectantia negotia prudentiæ illius, ingenio, ac scientiæ fuerint commissa, ob doctrinæ eminentiam sæpiùs alter Cajetanus appellatus. Multa scripsit, eaque sunt:

Integer Cursus Artium liberalium ex Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ Operibus depromptus, & in quinque volumina distributus.

Primum Volumen continet *Dialecticam, & est impressum* Romæ apud Heredes Iacobi Mascardi anno 1634. in 4.

Secundum comprehendit *totam Pyhsicam*. Ibidem apud eundem 1635. in 4.

Quartum *de Anima*. Ibidem 1636. in 4.

Quintum comprehendit *Metaphysicam* 1636. in 4. Ibidem.

No-

Novum de Immaculata Virginis Conceptione Encomium. Venetiis sumptibus Marci Antonii Brogioli anno 1636. Tom. 1. in 4.

Dilucidatio Speculi Apologetici R. P. Iacobi de Ridere, sive, *Propugnaculum Historiæ Annalium P. Zachariæ Boverii*. Antuerpiæ apud Franciscum Fichert anno 1653. Tom. 1. in 4.

Præter hæc alia reliquit Opera prælis digna, quæ adhuc M. S. asservantur in nostra Bibliotheca Brixiensi; & sunt:

Commentaria copiosissima in 4. libros Sententiarum Divi Bonaventuræ Doctoris Seraphici. Tom. 1. in fol.

Quæstiones Morales, & Regulares. Tom. 2. in fol.

De Præceptis Decalogi. Tom. 2. in 4.

De Iudiciis Regularium. Tom. 2. in 4.

De Immunitate Ecclesiasticæ. Tom. 1. in 4.

De Sacramentis in genere. Tom. 1. in 4.

De Sacramentis Eucharistiæ, & Pœnitentiæ. Tom. 1. in 4.

De Peccatis in genere, & in specie. Tom. 2. in 4.

Quæstiones Legales, & Iuris Canonici. Tom. 3. in fol.

Consulta varia Moralia, & Legalia. Tom. 1. in fol.

Philomena, sive, *Canticorum Spiritualium*. Tom. 1. in fol.

Grandi Religionis nostræ dolore felicissimus obiit in Christo Niciæ in Provincia in ipso initio visitationis Provinciæ Pedemontanæ sexto Kal. Augusti anno 1665. ætatis suæ 65. Generalatus 4. Et, cùm vivens semper bonus Christi odor omnibus fuisset, etiam mortuus tota Niciensi Civitate commota, tum nobilium, tum popularium concursum attraxit; qui sacri corporis habitum abscindentes, observantiam, pietatem, ac devotionem singularem in religiosissimum virum sunt attestati. De eo meminit Vvaddingus ubi supra, aliique viri docti de eo præclara Elogia fecerunt.

MARIANVS AB ALCAMO, natione Siculus, Panormitanæ Provinciæ Concionator, Magister Novitiorum, Diffinitor, ac Sanctissimę Inquisitionis in Sicilię Regno Qualificator: vir totus Dei spiritu plenus, & ab apostolicæ vitæ probitate haud immeritis pręconiis extollendus. Qui Martyrii desiderio incensus, obtenta à Ministro Generali facultate, Germaniam versus iter direxit, & ad gelidas illas Orbis oras appulsus, illo quo ardebat incendio, prævalentem ibi Hęresim, non tantùm illibatæ vitæ exemplis, sed & Verbi Dei prędicatione, validisque ex Sacra Scriptura testimoniis, Sanctorumque Patrum auctoritatibus, validissimè impugnavit, multasque ęrumnas pro Fide Catholica dilatanda, ac tuenda ab Hęreticis est perpessus. Cujus industria remotiores Septentrionis Regiones magnum in Religione Orthodoxa lucrum fecerunt, Hęreses verò detrimentum tale, quale nunquam anteà, passę fuerunt: indèque reversus in Siciliam, & ad suæ Pro-

vinciæ Ministerium assumptus, forma factus pusilli gregis, quasi lucerna ardens, & super candelabrum collocata, cunctis seraphicæ perfectionis semitam verbis, & exemplis demonstravit. Dei Genitricis Virginis MARIÆ fuit cultor eximius, quapropter in ejus honorem, & gloriam scripsit aliqua piissima Opuscula; & sunt:

Modus contemplandi Coronam Beatissimæ Virginis MARIÆ in stellario Gaudioso. Panormi apud Io: Antonium de Franciscis anno 1608. Tom. 1. in 12.

Officium parvum stellarii Gaudiosi, Dolorosi, & Gloriosi Beatissimæ Virginis MARIÆ. Ibidem apud Angelum Orlandum, & Decium Grillum anno 1615. in 12.

Labirinthus Beatissimæ Virginis MARIAE. Ibidem apud eosdem 1612. in 12.

Poemata varia, & devotissima in laudem ejusdem Beatissimæ Virginis MARIAE. Ibidem 1612.

Plures Palmulæ in folio, & alia diversa Opuscula carmine, & prosa. Ibidem 1613. Scripsit etiam, & elaboravit:

Elucidationem in primam partem Divi Thomæ, quæ asservatur M. S. in nostra Bibliotheca Genuensi, & ab eodem Auctore manu propria exarata. Claruit anno 1612. & diem extremum obiit in nostro Conventu Alcami anno 1621. Ejus gesta describuntur compendiosè à Matisconensi Tomo 3. Annalium. De eo etiam meminerunt. Hippolytus Maraccius de Scriptor. Marianis: Pagnotius de MARIA Trjumphante cap. 6. ubi asserit ex auctoritate Domini Michaelis Carnesii supradictum Marianum Conciones habuisse per quatuor menses absque interruptione in Ecclesia Metropolitana Panormi de Stellario, & de Conceptione ejusdem Beatissimæ Virginis MARIAE; &, quòd non solùm in illa Civitate, sed etiam in toto Siciliæ Regno ejus devotionem mirificè propagaverit.

MARIANVS GENVENSIS, ejusdem Provinciæ filius, vir magnus in virtute, & perfectus Regulæ observator, paupertate, abstinentia, carnis mortificatione, assidua oratione, ac salutis animarum zelo insignis: qui in eadem Provincia in verbo Dei prædicando fideliter, solicitè, ac indefesso animo, magno cum Sanctæ Ecclesiæ lucro, diù laboravit, Doctrinæque Christianæ usum ad puerorum, & rudium institutionem omnibus in locis introduxit. Scripsit ex mandato Illustrissimi, & Reverendissimi Cypriani Pallavicini Archiepiscopi Genuensis:

Doctrinam Christianam pro pueris, & idiotis in fide instruendis. Fuit impressa Genuæ apud Bellonium 1580. Vitæ sanctimonia conspicuus, piisque laboribus penè consumptus, ad mercedem ascendit Genuæ in Conventu S. Barnabæ anno 1585. Vide Boverium Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum prædictum

MARIANVS NEBIENSIS, natione Cyrnæus, eximius divini verbi Declamator, ac Provinciæ Corsicæ Fundator. Hic spiritu Dei fervens, atque sanctioris vitæ exemplis refulgens,

gens, cùm totam illam Insulam evangelica prædicatione per aliquot annos percurrisset, feroces illos Populos à grassantibus odiis, atque à vindictæ studio revocavit; ingentique labore in conciliandis inter se dissidentium animis toto illo tempore insudans, djuturnas, ac inveteratas simultates, divina potiùs, quàm humana virtute omninò compescuit; & post multos pro Christo exantlatos labores, post nonnulla ædificata ibi pro Nostris Monasteria, post plurimas ex Orco ereptas, atque à perditionis via ad salutem revocatas animas, post vitam in perfecta Seraphicæ Regulæ observantia, ac summis virtutibus transactam, clarus meritis, in eodem Corsicæ Regno ad præmia evolavit, maximo cum totius illius Nationis dolore. Aliqua ferunt scripsisse Opuscula ad instructionem Fidelium necessaria; nulla tamen nec titulis, nec typis notata vidimus, eaque vetutaste temporis periisse credimus. Ponimus tamen hic. M.S. aliàs nobis exhibitum, cujus Titulus est Italicè:

Narratione della Fondatione della Congregatione de' Capuccini nella Corsica scritta da me indegno Servo di Christo Fr. Mariano da Nebbio. Floruit anno 1540. sub Paulo III. & Carolo V. Videndus Boverius Tomo I. Annalium Capucinorum ad annum prædictum.

MARIANVS MVLLEBONENSIS Germanus, Provinciæ Rhenanæ alumnus, in qua pluribus Conventibus præfuit; Edidit:

Meditationes de tota vita Christi, & modum meditandi ejus sacratissimam Passionem 1665.

MARINVS DE CALVACESIO Brixiensis, in eadem Provincia Diffinitor, ac Magister Novitiorum; vir maximę virtutis, ac perfectionis, qui à Sacra Congregatione de Propaganda fide, ob singularem ejus prudentiam, ac præcipuum Catholicæ Fidei zelum, Visitator Apostolicus fuit constitutus in Missionibus Rhetiorum, & Helvetiorum; Composuit, ac typis dedit latinè:

Vitam D. N. IESV Christi, quam in triginta lectiones distribuit. Brixię 1639.

MARIVS BIGNONVS, natione Italus, Patria Venetus, ejusdem Provinciæ alumnus; vir varia insignitus doctrina, divini eloquii Præco eruditissimus, subtilis Sacrę Theologiæ Professor, ac composita morum venustate præditus; Scripsit Italico sermone, & edi permisit:

Conciones Quadragesimales pro singulis diebus sub Titulo: Splendori Serafici. Venetiis apud Iuntas anno 1649. Tom. I. in 4.

Conciones pro Festivitatibus Sanctorum totius anni sub Titulo: Elogii Sacri. Ibidem anno 1652. Tom. I. in 4.

Conciones pro Dominicis totius anni, & pro Adventu. Ibidem apud Iuntas 1656. Tom. I. in 4. Has omnes Conciones ex Italico in latinum sermonem convertit quidam Pater ex Familia PP. Minorum de Observantia sub titulo: Encyclopędia P. Marii Bignoni Capucini; quam tamen nondum vidi, sed habetur in

pluribus Bibliothecis nostræ Religionis, præsertim in Hispania, sicut testati sunt PP. Benedictus de Alcira Guardianus loci Castilionis, & P. Basilius de Alcira Sacrę Theologiæ Lector in Conventu Valentiæ ejusdē Provinciç. Obiit Venetiis 1660. ętatis suę 63. insignibus relictis in diutino podagrę languore patientiæ documentis. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

MARIVS A' FOROSARZINIO (qui locus *Forosaracenum* dicitur) natione Italus, Provinciæ Picenæ alumnus, ac pręclari nominis Concionator. Hic priùs in Divi Augustini Ordine professus, & ob singularem ejus in Philosophicis, ac Theologicis Scientiis, ingenii profunditatem, Doctoratus, ac Magisterii lauream consecutus, arctioris vitæ studio incensus, Deo solùm inspirante, Capucinorum Congregationi se adjunxit anno 1536. Inter quos apostolicum virtutum curriculum, quem in priori Religione instituerat, tanto studio est prosecutus, ut vitæ austeritate, paupertate, patientia, animi mansuetudine, regularis denique observantiæ perfectione, plurimùm excelluerit. Quare, cùm ad cæterorum normam, ac magisterium datus videretur, facilè tum in sua Provincia, tum in aliis ad supremas dignitates vocatus fuit. Cùmque in his magis ejus humilitas, singularis prudentia, ac vitę sanctitas elucescerent, primùm ad Diffinitoratum Generalis Capituli, deinde ad Procuratorium in Romana Curia munus assumptus, demùm ad Generalatus Ministerium fuit evectus Romæ anno 1567. In religioso grege curando, tuendo, atque à persequentium infestatione liberando vigilans, ac solicitus fuit: in Seraphica observantia ubique servanda, ac illustranda egregiam operam adhibuit: nunquam ira, vel odio, amore commotus, judicium protulit; & tantùm abest, ut eo honore sibi gloriam adauxerit, quin potiùs illi suis præclaris virtutibus gloriam contulerit. Multa scripsisse ferunt, eaque doctissima, & suavem spirantia devotionis odorem, quæ tamen invidum glorię tempus à nobis subripuit. Supersunt tantummodò:

Duo Poemata valdè pia, & erudita: Vnum de Vita Beatissimæ Virginis MARIAE, & alterum de Sanctæ Mariæ Magdalenæ conversione, & in ipsius pœnitentiæ encomium. Fuerunt impressa Venetiis anno 1586. & alibi:

Egregium Volumen Chronographicum, ex quo nostræ Religionis exordia, & quæ graviora in ea acciderunt usque ad annum 1570. *satis accuratè perstringit*; dicatum Eminentissimo Iulio Sanctorio S. R. E. Presbytero Cardinali S. Severinæ nuncupato, tunc Religionis nostræ Protectori. Fide clarus, spe divina firmus, ignita in Deum, & proximos inflammatus charitate, signis admirandis illustris, septuagesimo ætatis suæ anno, omnibus Ecclesię munitus Sacramentis, Beatissimę Virginis, & Sanctę Mariæ Magdalenæ, quas maxima semper devotione excoluit, visitatione consolatus, feli-

felicissimum spiritum emisit in nostro Conventu Toletini anno 1581. Ejus vitam descripsit P. Boverius Tom. 2. Annalium Capuc. & de eo meminerunt Vvaddingus de Script. Ord. Minor., Coriolanus in Breviario Chronologico, ubi de General. Capucinor. & alii.

MARTIALIS BRIVATVS, natione Gallus, Patria Petragoricensis, quem Provincia Aquitaniæ præclarissima exortum Familia, Concionatorem disertissimum, in humanis, & divinis litteris eruditum nobis exhibet: in quo etiam Ars Poetica, & cęteræ liberales disciplinæ, religiosa morum compositio, & summa in Deum pietas, splendorum thesauros emiserunt. Scripsit Gallicè, & evulgavit:

Poemata varia sacra, & festiva, sed omnia semper dulcia, gravia, arguta, & elegantia. Tom. 2. in 8. Fuerunt impressa Burdigalæ Typis Bergerianis anno 1650. De eo meminit Vvadding. in Appendice de Scriptoribus Ordinis Minorum.

MARTIALIS STAMPENSIS, natione Gallus, Provinciæ Lutetiæ Sacerdos; vir divino amore repletus, pietate, labore, patientia, humilitate, atque sui despicientia clarissimus: observantiæ regularis, ac præcipuè altissimæ paupertatis fervidus zelator, aliarumque virtutum evangelicarum ornamentis illustris: Novitiorum regimini per triginta, & ampliùs annos Præpositus: Sanctimonialium Capucinarum Parisiis, & Ambiani Director, & Confessarius, suppresso nomine nonnulla pia Opuscula evulgavit; Et sunt:

Tractatus de Oratione mentali, & de exercitio silentii. Parisiis apud Nicolaum Fremiot anno 1635.

Tractatus de Perfectione Religiosa. Tom. 1. in 4. Ibidem apud eundem.

Exercitium trium clavorum amoris, & doloris ad uniendum nos Christo Crucifixo; Opusculum aureum, & tanto viro dignum. Ibidem 1635.

Crux Spiritualis. Ibidem 1634. Alia plura piissimus hic homo composuit; pauca verò sunt Typis mandata, ipso Auctore præli industriam, ut gloriæ humanæ refugam, dedignante. De eo meminit Vvaddingus.

MARTINVS COCHEMIVS, natione Germanus, Provincię Rhenanæ Concionator; vir pius, ac salutis animarum valdè studiosus plura composuit Opuscula Germanico, & Latino Idiomate, & sunt Typis mandata:

Vita Christi in triplici quantitate, & qualitate; scilicet, *parva, media, & magna*.

Preces Sanctæ Gertrudis Latino Idiomate.

Preces Gertrudianæ Germanico Idiomate in triplici diversitate, & editione.

Alboretum Spirituale.

Liber Infirmorum, Exorcismorum, & Benedictionum.

Tractatus de Oratione mentali.

De tribus Novissimis Germanico Idiomate.

Hortulus Spiritualis complectens octingentas quæstiones Catechisticas.

Ca-

Catechismus continens 50. Catecheses pro singulis Dominicis totius anni.

Cōciones Spirituales pro toto anno.

Preces pro Archiconfraternitate perpetua adorationis SS. Sacramenti.

Libellus Processionum continens Meditationes, Orationes, Litanias, & Cantiones in Processionibus decantandas.

Mons Mirrhæ complectens duodecim Meditationes de Passione D.N. I.C.

Mons Calvariæ complectens duodecim Meditationes de Cruce, & morte D.N.I.C.

Vita Sanctæ Barbaræ Virginis, & Martyris: additis miraculis, & canticis de eadem.

Vita S. Amoris Confessoris, in qua complectuntur etiam plurima miracula de eodem Sancto.

Sermones novem de S. Antonio Paduano.

MARTINVS CONSTANTIENSIS Gallus Normannus, ejusdem Provincię Ecclesiastes fervidus, & erga Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum ardentiori zelo affectus, ad ipsius venerationem, & frequentem communionem omnes Christi fideles magis, magisque incendere satagit in volumine, quod Gallico caractere evulgavit:

De amore affectivo erga Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum.

MARTINVS DE TORRECILLA, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ, seu Incarnationis Minister Provincialis, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis electus anno 1678. die 27. Maii: vir doctus, & eruditus, utraque excellens litteratura, Sacræ Theologiæ Professor, ac in ea explicanda summa ingenii subtilitate notatus: singulari prudentia, & virili cordis vigore præditus, religiosaq; morum venustate decorus, Plura scripsit, & inter alia stylo dulci, claro, & compendioso prælis commisit:

Integrum Cursum Philosophicum in tres Tomos in 4. distributum.

Primus Tomus *complectitur omnes quæstiones in utramque Aristotelis Logicam.* Prodiit Matriti apud Didacum Diaz sumptibus Matthæi de la Bastida anno 1667. in 4.

Secundus Tomus *continet quæstiones in 8. libros Physicorum, de Mundo, Cœlo, & Meteoris, ac de Operibus sex dierum.* Ibidem apud eundem 1668.

Tertius exhibet *libros de Generatione, & Corruptione cum duobus aliis Tractatibus; unum de Angelis, & alterum de Actibus humanis.* Ibidem apud Ioannem Fernandez de Buendia anno 1671. in 4. Et habet parata Opera, quæ secuntur:

Cursum Theologicum in tres Tomos in 4. distributum.

Quæstionum Moralium. Tom.3.

Quæstionum Selectarum. Tom.3.

Controversiarum contra Gentiles, Iudęos, & Hęreticos. Tom. 1.

De Ordine Iudiciorum Regularium. Tom. 1.

De Regulis, & materiis pro Qualificatoribus Sancti Officii.

De tertio Ordine Sancti Francisci. Tom. 1.

Scripsit insuper Idiomate Hispanico

nico librum Apologeticum, cujus Titulus est:

Espejo, y Excellençias de la Serafica Religion de Menores Capuchinos, purificadas en el crisol de la verdad da la scorias de la contradiçion. Impressus est Matriti anno 1673. Tom. 1. in fol.

MASSÆVS ANNANIENSIS, natione Germanus, Provinciæ Tirolensis Sacræ Theologiæ Professor, & Minister Provincialis: vir prudens, doctus, ac religiosa præditus pietate, nominis non obscuri in præsenti sæculo; Edidit Germanicè:

Initium decursus Ordinis Capucinorum. Tom. 1. in 4. Salysburgi apud Ioannem Mayum 1679.

MATHIAS BALBANVS, natione Italus, Patria Hydruntinus; vir vitæ sanctimonia, atque evangelicis virtutibus insignis: qui verbum Dei maximo, ac penè admirabili cum animarum lucro in illustrioribus Italiæ Civitatibus ad ultimum usque spiritum infatigabiliter disseminavit. Scripsit Italicè:

Tractatum de Passione Domini, & præcipuè de ejus crudelissima Flagellatione. Hunc Tractatum in Gallicum sermonem convertit Antonius Gazæus artis medicinæ Doctor, nec non Illustrissimi, ac Reverendissimi Episcopi Pactensis, Hereticæ pravitatis Inquisitoris Generalis librorum recognitor in Vrbe Aurica, & ibidem fuit impressus anno 1590. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

MATHIAS BELINTANVS, natione Italus, Patria Salodiensis, vir illustris, ac inter Præcones verbi Dei sua tempestate facilè Princeps. Hic, cùm ab ipsa pueritia sæculum spernere, mundi oblectamenta fugere, sensuum mortificationi studere, divinis rebus, ac præsertim orationi incumbere didicisset, anno ætatis suæ 17. ad Capucinorum Religionem accedens, vitæ innocentiam, non modò usque ad mortem integram retinuit; verumetiàm præclara doctrina, maximis virtutibus, admirabilique sanctimonia cumulavit. Vir fuit in Theologicis Scientiis excellens, in iisque explicandis plurimos auditores habuit, qui scientia, & prædicatione in Religione floruerunt. Mediolanensem, ac Brixiensem Provincias aliquando sanctissimè moderatus est; ob ejus præclara merita totius Ordinis Diffinitor Generalis Romæ omnium Patrum ferè calculis fuit electus. Cœlesti sapientię luce diffusus, priùs in Galliam ad Parisiensem Provinciam sua auctoritate stabiliendam Commissarii munus egit; deindè à P. Laurentio à Brundusio tunc Generali Ministro in Germaniam eadem potestate missus, non solùm in illis Provinciis præclara Religioni incrementa dedit; sed etiam quamplurimos in Vrbe Pragensi illustriores viros hæresi infectos ad Fidem Catholicam amplectendam induxit. Magna fuit, ac mirifica illius ingenii excellentia, in Sacris Scripturis eruditio, & in declamandis Concionibus facundia, quibus cùm disciplinæ regularis zelus, Seraphicæ paupertatis studium, honestatis cultus, humilitatis contentio,

tio, abſtinentiæ rigor, voluptatum omnium fuga, prudens in omnibus rebus moderatio, aſſiduæ orationis fervor, læta, ac ſerena morum compoſitio accederent, ipſius vitam quaſi cœleſtem quandam imaginem tot coloribus depictam exornaverunt ita, ut quaſi divinum ſimulacrum à Deo in Orbe depoſitum videretur. Multis celebratur Operibus præclarè ſcriptis, quorum aliqua ipſo adhuc ſuperſtite prodierunt, alia verò jam defuncto. Ea ſunt:

Praxis Orationis mentalis in quatuor Tomos in 12. *diſtributa*: quę poſteà ex Italico Idiomate translata eſt in Gallicum, & ex Gallico in latinum ab Antonio Vulmaro Salsburgenſi Monaco profeſſo Carthuſiano Conventus, ſeu Monaſterii Athemienſis. Prodiit primò Venetiis anno 1608. & Mediolani 1615. Deindè Latinè Conſtantię Helvetiorum anno 1627. Typis Nicolai Kuvlt in duas tantum partes in 8. & ab eodem Interprete Reverendiſſimo, ac Sereniſſimo Principi Maſſimiliano Archiduci Auſtriæ dicata, in cujus commendationem hos cecinit verſiculos:

Decreſcit pietas, librorum gloria creſcit,
Exiguumque labor maximus edit Opus:
Vnicus ac poſtquam rectè liber iſte legatur
Augeſcet pietas, deficientque libri.

Quin & Opus ipſum Lectorem hoc modo alloquitur:

Ars contemplantis, Lector, ſum practica vitæ,
Sic etenim me à me pagina prima vocat.
Quò contemplari Divos, Divinaque poſſis,
Te doceo Divum, Diva magiſtra modum.
Quàm benè vis ergo, Divos, Divinaque noſſe,
Tam benè, quod doceo Diva Magiſtra, lege.

Iſti quatuor libri verſi ſunt etiam in Idioma Hiſpanicum à quodam noſtrę Religionis Sacerdote Provinciæ Caſtellæ anno 1625. qui ſtudens humilitati, nomen ſuum tacere voluit; & impreſſi ſunt Matriti anno ſupradicto, & Patri Seraphino à Politio ab eodem Traductore dicati.

Introductiones Spirituales in Sermones Divi Bonaventuræ Doctoris Seraphici, & in omnia Evangelia à Dominica in Albis uſque ad Adventum Domini excluſivè. Tom. 2. in 4. Venetiis apud Miſſerinum 1588.

Sermones octo de Doloribus D.N. IESV Chriſti, adjunctis aliis Concionibus. Bergomi anno 1596.

Tractatus de Oratione 40. Horarum, & piæ quædam exercitationes de doloribus IESV Chriſti. Venetiis 1586.

Hi-

Historia Salodiensis, & Patriæ Adriani VI. Summi Pontificis. Brixiæ anno 1599.

Oratio funebris in obitu Alexandri Luzalii nobilis Brixiensis. Brixię anno 1594.

Historia Religionis Capucinorum, quam complexus est usque ad annum 1597.

Theatrum Paradisi, sive, *Meditationes piissimæ de gloria IESV Christi, Beatæ MARIÆ Virginis, & Sanctorum*. Tom. 2. in 8. Salodii apud Bernardinum Lantonium anno 1620.

Meditationes, seù *Coronæ de vita, & passione IESV Christi Domini nostri, quibus S. Carolus Borromæus uti solebat*, & ab eodem Auctore jussu ejusdem Sanctissimi Cardinalis compositæ. Bononiæ apùd Bartholomęum Cochium anno 1570. & Mediolani 1614.

Præparationes ad Missam, & Meditationes de Passione D. N. IESV Christi. Ibidem 1610.

Confortatorium eorum, qui morte plectendi sunt. Brixiæ 1614.

Conciones Quadragesimales quadruplices secundùm Ritum *Ambrosianum, ad usum tamen Romanum accommodatæ*. Tom. 2. in 8.

In primo Tomo continentur *Conciones à Dominica prima, quæ dicitur* in Capite, *usque ad quartam Dominicam exclusivè, quę dicitur* de Cęco.

Secundus verò continet *Conciones à Dominica de Cœco usq; ad Feriam tertiam Paschæ inclusivè*. Lugduni sumptibus Antonii Pillehotte, & Ioannis Caffin anno 1624. & sunt dicatæ Eminentissimo D.D. Fr. Antonio Barberino Capucino S. R. E. Cardinali Presbytero S. Onuphrii nuncupato, necnon Vrbani VIII. Pontificis Maximi Germano Fratri.

Exagerationes Morales pro Concionatoribus. Salodii apud Bernardinum Lantonium anno 1622. in 8.

Expositio admirabilis, & profundissima in librum Apocalypsis Beati Ioannis Apostoli, ab omnibus viris doctis, & præsertim à Summo Pontifice Clemente VIII. tunc regnante maximè commendata, cujus originale conservari jussit in Bibliotheca Vaticana.

Conciones Quadragesimales secundùm Ritum, & ordinem Ecclesiæ Romanæ. Tom. 5. in 4.

Conciones, sive, *Sermones pro Solemnitatibus* 40. *Horarum*. Tom. 2. in 4.

Sermones, sive, *Conciones de Passione, & morte Domini nostri IESV Christi*. Tom. 1. in 4.

Conciones, & Sermones quadruplices pro tempore Adventus. Tom. 2. in 4.

Sermones, & Conciones pro omnibus Festis Beatissimæ Virginis MARIAE. Tom. 2. in 4.

Tractatus de Immaculata Conceptione Dei Genitricis MARIAE. Tom. 1. in 4.

Catena Conceptuum extracta ex Operibus Sanctorum Augustini, Gregorii, Cypriani; & aliorum Sanctorum Patrum. Tom. 4. in 4.

Vita B. Felicis à Cantalicio Capucini in 4.

Vita B. Angelę à Dezensano Fun-

datricis Monasterii Virginum Vrsulinarum in Civitate Brixiæ. Tom. 1. in 4.

Extant alia ejus Opera, quæ usque ad quadraginta Volumina ascẽdunt, eorumque Titulum hìc non ponimus, utpotè nobis ignotum; asservantur tamen M.S. in nostra Bibliotheca Brixiensi. Vixit in Religione annos 60. quorum quinquaginta (res forsitan inaudita) consumpsit in prædicatione verbi Dei. Omnes ferè Italiæ, & Germaniæ, & nonnullæ etiam Galliæ Vrbes illius notitiam habuerunt; dum inibi apud eas laudabiliter admodum, atque seraphicè, fructuque non vacuus, prædicatoriam dignitatem in suggestibus exercuit; pietatem illius admirantes, atque doctrinæ magnitudinem, æquè ac ingentem, atque apostolicum animi fervorem in tot concionibus ab ipso editis. Quo tandem vita defuncto anno 1611. tertiodecimo Kal. Augusti, ætatis suæ 77. ac jam annis plurimis Brixiæ corpore ejus sarcophago occluso, terræque mandato, pollex, quo ita devotè, doctèque scripsit, lingua, quæ sic fructuosè verbum Dei disseminavit, & cerebrum, quod tam feliciter contemplationi vacavit, reperta sunt ita recentia, & integra, ac si adhuc viveret. Ejus gesta copiosè descripta sunt à Boverio Tomis primo, & secundo Annalium Capucinorum ad annum, quo obiit; & de illo illustriores, ac notæ sanctimoniæ viri præclara Elogia fecerunt. Inter quos sunt S. Carolus Borromęus, qui aliquando Mathiam tanquam spiritu Dei plenum, ac virum apostolicum maximè commendavit. Fridericus itidem Borromęus S. R. E. Cardinalis, & Archiepiscopus Mediolanensis ita Mathiæ ingenium, ac doctrinam suspiciebat, ut de illo aliquando asseruerit, quod S. Augustinus de filio suo Adeodato dicere solebat: *Ingenium illud mihi terrori est*; & in suo egregio Opere, quod de Sacris Oratoribus composuit libro 3. pag. 119. ingenii, ac doctrinæ ejus excellentiam sic admiratur. *Mathias Belintanus Capucinus vim, & ubertatem inventionis etiam in præcipiti senecta retinuit raro exemplo; cùm ætas illa infelix omnem ex animo nostro dicẽdi vim, & copiam exhaurire videatur. Magna res est, & fortassè ultra quàm credi possit inventio; cùm paucissimi inveniantur ex omni memoria, qui meruerint eam laudem: cùmque appareant ingentia Volumina, quæ circumferuntur magno nomine, & fama, vix quidquam habitura de proprio, & suo, si succus inventionis ex illis exprimeretur. Nihil tamen unquam dixit Belintanus, quod abditum magnoperè, & exquisitum non esset: eratque non tam copia magis, & ubertate, quàm excellentia, & acumine inventionis admirandus. Accesserat ad eam inveniendi facilitatem labor assiduus, & incredibile studium tanto progressu, ut, cùm scripta quædam illius minimè non vulgari doctrina vir inspexisset, admiraretur novum in homine Divinarum litterarum usum, infinitamque memoriam, atque inciperet suspicari nequaquam uti naturæ mu-*

muneribus eum, ſed aliquid profectò majus, & excelſiùs habere. Hæc ille. Philippus Spinellus S. R. E. Cardinalis tantoperè Mathiæ doctrinam, & ſanctimoniam venerabatur, ut, cùm apud Germanos Legati munere fungeretur, pictam ipſius imaginem ſuo in cubiculo haberet, ſeque illius orationibus ſępiſſimè per litteras commendaret. Robertus Cardinalis Bellarminus, cùm hujus viri miracula, quæ poſt ipſius obitum à Deo patrata fuerunt, percepiſſet, dixit: *Haud hæc Mathiæ miracula admiror: vir enim fuit, quaſi oliva fructifera in domo Dei, & Eccleſia Chriſti.* Franciſcus Panigarola Epiſcopus Aſtenſis, & Concionator ſuo tempore celeberrimus; *Mathiam inter Sanctos Eccleſiæ Patres annumerari poſſe paſſim exiſtimabat.* Nec defuerunt alii viri piiſſimi ſimul & doctiſſimi, qui illuſtria Mathiæ encomia conflantes, illum acumine meditationis Aquilam, dulcedine prędicationis Cygnum, operiſque conſtantia Leonem præſeferre affirmarunt. Inſuper in virginitate, cognitione, & amare Diſcipulum, quem diligebat IESVS: in doctrina Sanctum Paulum, in fervore operis Divum Petrum: in reliquo tandem totius vitæ ſtatu apoſtolicis hęrentem veſtigiis Apoſtolum fuiſſe. De eo etiam honorificè meminerũt Franciſcus Gonzaga lib. 1. de Origine Seraph. Religion. ubi de Scriptor. Fr. Minorum. Vvillotus in Athenis Orthodoxis litt. M. Vvaddingus de Scriptor: Ord. Min. Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turturis oſtenſ. 4. ubi de Capuc. Carolus de Arembergh in Florib. Seraph. tom. 1. Ioannes Baptiſta à Peruſio in præludio ad vitam B. Felicis: Benedictus à Scaptinea lib. de Fructibus Seraphicis: Torreçilla de Excellentia Seraph. Relig. Octavius Rubeus in Epiſtolis, & Martyrolog. Franciſcanum ad diem 6. Aprilis.

MATHIAS FERRERIVS, natione Pedemontanus, Patria à Caballo-Majori, ejuſdem Provinciæ Concionator, Diffinitor, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor: qui ob ſingularem ejus doctrinam, Catholicæ Fidei zelum, ac vitæ probitatem Miſſionarius Apoſtolicus in Vallibus Subalpinis ſpecialiter deputatus, eo in munere innumeros pro orthodoxa veritate tuenda, ac dilatanda perpeſſus labores, plurimos utriuſque ſexus, tum concionibus, tum diſputationibus à Calviniſtica perfidia revocatos, Eccleſiæ Romanæ reconciliavit. Scripſit, & Typis dedit latino Idiomato Opus ſub hoc Titulo:

Ius Regnandi Apoſtolicum per Miſſiones Eccleſiaſticas Religioſorũ totius Ordinis Hierarchici ab initio Eccleſiæ; ſive, *Rationarium Chronographicum Miſſionis Evangelicæ ab Apoſtolicis Operariis, præſertim Capucinis, pro Eccleſiaſtico Catholico Regno propagando in quatuor Mundi partibus, in duos Tomos in fol. diſtinctum ad Alexãdrum VII. Pontificem Maximum.* Primus Tomus complectitur Monaſticorum, & Mendicãtium Ordinum varias Miſſiones, nec non Eccleſiaſticę Miſſionis doctrinam epitomaticè ſignat,

Capucinorumque à spirituali, ac sæculari Principatu pręstitas provisiones communes historicè calculat. Augustæ Taurinorum apud Carolum Ianellum anno 1659.

Secundus Tomus calculat Actus Apostolicos ab Apostolis Apostolorum Discipulis, Martyribus, Pontificibus, Episcopis, Doctoribus, Monachis, & Mendicantibus, Religiosis Operariis, præcipuè Capucinis Pedemontanæ Provinciæ pro Fide Catholica propugnanda exantlatos. Ibidem anno eodem 1659. Opus istud, sicut scribit D. Andreas Rossottus Monachus Fuliensis in Syllabo Scriptorum Pedemontii, est maximè curiosum, utile, & dignum, quod legatur; tum ut Capucinorum zelum erga Fidem Catholicam quis dignoscat, tum ut confundantur illi maligni, qui putant Sacram Congregationem de Propagandafide minus diligenter se habere in procuranda Hæreticorum conversione.

MATHIAS GRANATENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Bęticę Concionator, vir pius, Seraphicę Regulæ studiosus, compositis moribus decorus. Scripsit:

Annotationes in Rubricas Missalis, Breviarii, & Martyrologii Romani. Hispali anno 1669. De eo meminit Torreçilla ubi supra.

MATHIAS A' PARMA, natione Italus, Bononiensis Provincię alumnus, Sacerdos piissimus, probatæ virtutis, ac salutis animarum zelo fervidus; Scripsit Italicè Opus sub Titulo:

Itinerarium animæ à Divina voluntate directum, in tres partes, seu vias divisum; scilicet, in Purgativam pro incipientibus, in Contemplativam pro proficientibus, & in Vnitivam pro perfectis. Parmæ apud Marium Vignam anno 1658. in 12.

MATHIAS VENETVS, Provinciæ Venetiarum alumnus; vir pius, & humilis, moribus devotus, erga Beatissimam Virginem Dei Genitricem MARIAM maxima veneratione affectus; Scripsit, & edidit librum Italicè sub hoc Titulo:

Esercitio di lodi divotissime in forma di salutationi; overo, Colloquii da offerirsi alla Gran Madre di Dio, & al Glorioso Patriarca S. Giuseppe: aggjuntivi trenta Esercitii dell' amor di Dio in 8. Venetiis apud Franciscum Bodium anno 1664.

MATTHÆVS DE ANGVIANO Hispanus, Provinciæ Bęticæ Concionator, ac Missionarius Apostolicus apud Indos Occidentales, scripsit Patrio Idiomate, & habet sub prælo Tom. 2. sub Titulo:

Practica d' Exerçicios Espirituales para todas suertes de personas anno 1690.

Conquistes Espirituales de Etiopia, y America 1690.

MATTHÆVS QVINTANIENSIS Gallus, Provinciæ Parisiensis filius, ex qua cum doctrinæ laude, ac erudito concionandi munere, notato nomine nobis exhibetur; Descripsit:

Tabellam Ecclesiæ, in qua ipsius status secundùm varias ætates depictus cernitur. Tom. 1. in 8.

MATTHÆVS A' SANCTO MAR-

MARTINO, Provinciæ Calabriæ Concionator, ex primis, qui in eadem Provincia vitæ sanctitate floruerunt; scripsit Italicè ex Paulo Gualterio præcitato:

Chronologiam de Origine, & rebus gestis Capucinorum in Calabria.

MATTHÆVS SILVESTRIVS, natione Italus, Patria à Leonissa, quod Aprutii Oppidum est Neapolitano Regno subjectum. Hic à puero cęlestibus donis à Deo pręventus, maximæque sanctitatis prædudia presseferens, humana, ac philosophica studia ingenti devotioni, ac rerum supernarum amori conjungens; verbis parcus, moribus maturus, toto corpore compositus, universos suo exemplo ad virtutem alliciebat. Adolescens ob præclaram ingenii præstantiam, Doctoris Medici lauream consecutus, atque ad suæ Patriæ curationem publico ære conductus, Galeni, & Hypocratis studiis, orationem, sacrorumque librorum lectionem præponens, honestum illum laborem honestiori Divinorum exercitatione, Tertii Ordinis S.P.N. Francisci habitu assumpto, mirabilibus curationibus illustravit. Anno 1539. ætatis suæ 28. Romæ à Patre Bernardino Astensi in nostræ Religionis consortium exceptus, humanam prorsùs sapientiã exuens, mortuumque se super terram existimans, non alio, quàm obedientiæ, & humilitatis spiritu, sibi vivendum constituit. Summam vitæ austeritatem coluit: in carnis maceratione, jejuniis, ac abstinentia fuit admirabilis: orationis studium die, noctuque nunquam intermisit: se totum in aliorum salutẽ verbi Dei prędicatione effudit; & semper Christum Dominum pro omnium incolumitate mortuum gerens, assiduè collacrymando, universos ab Orco liberare, & Cœlo lucrifacere concupivit. Mira tum in dicendo, tum in agendo suavitate præditus fuit, seq; omnium moribus, ac ingeniis aptans, ipsosque magis feroces, ac rebelles animos ad se alliciens, innumera penè lites, controversias, ac inimicitias in pluribus Italiæ Civitatibus composuit. Erga Dominicam Passionem maxima animi pietate fuit affectus, & in ipso profundæ noctis silentio, post longam corporis flagellationem, trabem sibi humeris imponens, nudisque pedibus ad Ecclesias pergens, Christum Dominum ad Calvariũ deferentẽ Crucẽ meditabatur, lacrymosisque gemitibus ejus passionem, & mortem deplorabat. Aliqua ferunt scripsisse de eadem Dominica Passione, & extat adhuc:

Opusculum devotissimum in forma meditationis, & colloquii de pœnis, tormentis, & vulneribus IESV Christi. Impressum Venetiis anno 1601. & anteà 1586. apud Iuntas: in quo tamen non notatur nomen proprium Auctoris; sed solùm, quòd sit compositum à Religioso S. Francisci. Meritis dives, pœnitentia clarus, miraculis gloriosus, prophetico spiritu sublimis obiit in Civitate Aquilana anno 1553. die 21. Iunii, ætatis suæ 43. Religionis 15. Ejus vitam admirandam descripsit Boverius Tom. 1. Annalium Capucinor.

De

De eo etiam Martyrolog. Francisc. 11. Kal. Iulii §. 3.

MAVRITIVS GAMBORINVS, natione Sabaudus, Patria à Mora, Provinciæ Genuensis alumnus; vir mitis, humilis, pacificus, & longanimis in malis tolerandis, ac etiam in perpetrandis, promovendisque egregiis facinoribus spiritu grandis: cùm esset sacræ paginæ, & geminæ facultatis Positivæ, & Scholasticæ Professor sublimis; Ecclesiastes eximius, verbi Dei minister indefessus, ac salutis animarum constanter sitibundus, in conversione Hæreticorum se totum occupavit: cùmque per plurimos annos non sine maxima Ecclesiæ Catholicæ utilitate in Regionibus Subalpinis, ac Helvetiorum Hæreses impugnasset, multisque ex Nobilioribus, & Ministris Prædicantibus ad Fidem Romanam reduxisset, de mandato Summi Pontificis Clementis VIII. Tononensi Missioni in Sabaudia præfectus, ibidem ardentissimi sui zeli usque ad mortem vividissima monstravit exẽpla. Scripsit, & Typis dedit jussu ejusdem Summi Pontificis Italico Idiomate:

Catechismum, seu, Doctrinam Christianam, & Catholicam cum Methodo se occupādi in exercitiis Fidei, quam tenet, & profitetur Sancta Romana Ecclesia. Opus verè doctissimum, facili methodo, simul & dogmatico conscriptum: quod non modò Illustrissimo, & Reverendissimo Taurinensi Archiepiscopo, sed & Romano Pontifici oblatum, à sapientioribus, & Eminentissimis DD. Cardinalibus Asculano, & Bellarmino examinatum, unanimi universorum sensu, atque consensu comprobatum, Typis excusum prodiit Taurini apud Ioannem Dominicum Tarinum anno 1601. & denuò anno 1607. non sine magna Fidelium utilitate, specialique Catholicæ Fidei incremento. Scripsit etiam:

Commentaria in quatuor libros sententiarum Seraphici Doctoris S. Bonaventuræ ab eodem compilata, & explicata Genuæ in Conventu S. Barnabæ anno ab Incarnatione Domini 1595. Habentur M. S. in nostra Bibliotheca Genuensi Immaculatæ Conceptionis. Obiit devótissimè in nostro Conventu S. Ioannis de Moriana in Sabaudia 1613. & de eo meminerunt Vvaddingus de Script. Ordin. Minor. Franciscus Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salutiensis de Scriptoribus Pedemont. & D. Andreas Rossottus itidem in Syllabo de Scriptoribus Pedemontii.

MAVRITIVS TOLONENSIS, natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici alumnus; vir Sacerdotio venerandus, ac religioso virtutum stegmate decorus: qui in pluribus Galliæ Civitatibus, & locis, & præcipuè in Italia in Civitate Genuensi anno 1657. ardentiori charitatis æstu incensus, quò unà cum Patre Alexio Brincolensi, & sociis ex Gallia alacri animo veniens grassante peste, eodem morbo laborantibus, spiritualiter, ac corporaliter necessaria subministravit; nec non plurima, eaque præclara gessit in illius Civitatis utili-

litatem, Scripsit, ac posteris dedit Latinè:

Tractatum de ordine servando in Civitatibus, & aliis locis tempore pestis, dum morbo epidemico vexantur: addita methodo ad conficiendas suffumigationes, & alias purificationes necessarias.

Libellum Apologeticum adversus impugnantes suffumigationes, quæ debent necessariò fieri tempore pestis.

Narrationem compendiosam FF. Capucinorum, qui in Civitate Genuensi, & Suburbiis peste infectis ministrarunt, & pro charitate fratribusq; suis animas posuerunt. Hos Tractatus adhuc M.S. vertit in Idioma Italicum, locupletavit, novaque methodo conscripsit P. Ambrosius Genuensis Capucinus, ejusdem Provinciæ Concionator eruditus, ac Sacræ Theologiæ Professor, illosque prælo submisit Genuæ anno 1661. apud Petrum Ioannem Calenzanum Tom. 1. in 4. Scripsit pariter Mauritius Gallicè, & Typis dedit alterum Volumen, cujus Titulus est:

Le Capucin charitable enseignant le methode pour remedier aux grandes miseres, que la peste a coustumè de porter avec soy parmy les Peuples. Parisiis apud Viduã Dionysii Thierry anno 1662. in 8. Obiit Toloni anno 1668.

MAVRVS A' GRIESKIRCH Germanus, in Provincia Tiroli ob eximiam ejus doctrinam, salutis animarum zelum, ac apostolicum concionandi spiritum maximè commendatus; Edidit:

Conciones per annum, Adventum, & Quadragesimam. Tom. 4. Augustæ Vvindelicorum anno 1684.

Horologium excitatorium Mysticum anno 1689.

MAVRVS A' VALENTIA, natione Hispanus, Provinciæ Valentinæ alumnus, Concionator magni nominis, eloquens, & eruditus, ac Sacrę Scholasticæ Facultatis Professor egregius: vir quidem diligens litterarum, sed diligentior evangelicarum virtutum cultor; Evulgavit Hispanico Idiomate:

Sermones varios de Sanctis, & prçcipuè de Sancta Theresia, & aliis quatuor Beatis; scilicet, *Ignatio Francisco Xaverio, Philippo, & Isidoro à Sanctissimo D. N. Gregorio Papa XV. in Sanctorum numero relatis.* Matriti anno 1625.

Orationem in funere Serenissimæ Margaritæ Austriæ. Ibidem anno 1626.

Conciones Quadragesimales valdè eruditas, & Morales. Ibidem 1637. De eo meminit Vvaddingus de Script. Ord. Minor. & Nicolaus Antonius Hispalensis part. 2. Bibliothecæ Hispanæ litt. M.

MAXIMILIANVS DEGENDORFENSIS, natione Germanus, Provinciæ Tirolensis alumnus; vir pius, ac devota morum venustate compositus: qui in eadem sua Provincia Concionatoris, ac Sac. Theologiæ Prælectoris munus doctissimè, ac laudabiliter per plures annos exercuit; & ad Novitiorum Magisterium, & educationem Præfectus, quamplurimis, ac preclaris virtutum exemplis illis præluxit; Scripsit Latinè, &

Typis dedit Opusculum sub hoc Titulo:

Flores rosarum, & Lilia convallium; sive, *Exercitia Spiritualia*. Monachii in Bavaria anno 1658. Elaboravit etiam Patrio Idiomate, & evulgavit:

Epitome Annalium FF. Minor. Capucinorum P. Zachariæ Boverii. Ibidem 1664. Tom. 1. in 4.

MAXIMINVS AQVENSIS Gallus, Provinciæ S. Ludovici Sac. Theologiæ Lector; vir probatis, ac candidis moribus ornatus, ac in indagandis, exponendisq; Sacris Scripturis versatissimus; Edidit librum, cui Titulus est Gallicè:

Reflexions sur les Veritez Evangeliquez contre les passages, que les Traducteurs de Mons ont corrumpù dans le Noveau Testement. A Trevoux apud Ioannem Molin 1681. Tom. 1. in 4.

MAXIMINVS DE GVECHEN, natione Gallus, Provinciæ Lugdunensis Sacerdos; vir in Geometricis, ac Mathematicis Facultatibus valdè peritus, unà cum FF. Bernardino Burdigalensi, ac Ludovico à Monteregali in iisdem artibus admodum versatis, jussu P. Ioannis à Montecalerio, tunc Ordinis nostri Ministri Generalis, delineavit, sculpsit, ac Typis submisit:

Corographicam Descriptionem omnium Provinciarum, ac Conventuum Religionis Capucinorum secundùm veram illorum distantiam, servata etiam Climatum constitutione. Romæ 1643. Tom. 1. in fol. & Taurini anno 1649.

MEDARDVS COMPENDIENSIS Gallus, Provinciæ Parisiensis Concionator; vir doctrinæ, ac religiosæ disciplinæ titulis ornatus, Gallico Idiomate descripsit:

Historiam Sacræ Imaginis Beatæ MARIAE Virginis sub Titulo: Dominæ Pacis, *quæ colitur in Sacello majoris Ecclesiæ nostri Conventus Parisiensis*. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1659.

MELCHIOR AB ORIOLA, natione Hispanus, Provinciæ Valentiæ Filius, Ioannis Garziæ Episcopi Oriolensis, doctrina, ac pietate insignis, germanus Frater. Hic illustri Parentum stirpe progenitus, nataliũ splendoribus propriis virtutibus, nova gloriæ, & decoris addidit incrementa. Nam in ipso adolescentiæ flore Seraphicã Religionem ingressus, Divina ex alto favente gratia, brevi tempore evangelicæ vitæ fastigium ascendit. Vir fuit admirandæ humilitatis, paupertatis, & abstinentiæ: in oratione tam ardens, & assiduus, ut nullam temporis particulam sine ea sibi labi sineret, qua mediante prædicationis donum cœlitùs obtinuit. Cùm enim priùs inter concionandum defectu memoriæ, sæpè mutus, & elinguis è suggestu descenderet, ac non levi timore perculsus præsentiam, & affluxum plebis sustinere nequiret, die octava festi S. Io: Baptistæ divino spiritu afflatus, derepentè in virum alterum mutatus est. Quare tam expedito, & eleganti sermone, tanta memoriæ felicitate, tanta vocis contentione, & animi ardore sententias, & oracula funde-

re,

re, & in vitia declamare cępit, ut postеà penè omnes Ioannis Baptistæ dotes in baptismum pœnitentiæ prędicando, & Pauli Apostoli in conversione animarum talenta feliciter fuerit æmulatus. Ferunt scripsisse, ac Typis evulgasse:

Sermones aliquot de Passione Domini, & de Beatissima Virgine, qui fuerunt impressi Valentiæ anno 1610. Obiit sanctissimè in Conventu Albaydæ suæ Provinciæ, in quo erat Guardianus anno 1614.

MICHAEL DE BAGNONES Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, & Concionator; Edidit Gallicè:

La Vie de Madamoiselle Marguerite de Mesples Superieure de les Orphelines de la Ville de Puy, où il est traicté de sa conversion, & de la conduite de son vie ordinaire. Tom. 1. in 8. anno 1688.

MICHAEL A' CASTRO-FRANCO, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ alumnus; vir in humanis, ac sacris litteris abundè versatus: in Concionibus ardens, eloquens, & eruditus: qui in eadem Provincia doctissimus, & inter omnes Theologicarum Facultatum fulgore illustratus emicuit: in cujus corde magnus animarum salutis zelus exarsit, & in Fide Catholica tuenda, propugnanda, ac propaganda indefessus, pro ea stabilienda verbo, & scriptis cum Hęreticis plurimùm decertavit, multisque se vitæ incommodis, ac periculis exposuit. Præclara elaboravit hujus generis Opera, quorum aliqua sunt impressa, alia verò lucem expectant, & sunt:

Antidotum contra Iansenismum. Tom. 3. in fol.

In primo Tomo complectitur *tota Historia Iansenismi, & continentur specialiter omnia, quæ scitu digna acciderunt, dum Iansenius viveret, & etiam post ejus obitum usque ad Pontificatum Clementis X.* ibique recensentur exactè Bullæ, & Constitutiones Summorum Pontificum, Declarationes Regis Christianissimi, Epistolæ Episcoporum Galliæ, & alia plura ad hanc Historiam spectantia. Accedit etiam *Refutatio generalis doctrinæ Iansenii* innixa super veritates fundamentales Catholichissimi, simulque refelluntur omnes cujusvis generis Hęreses per applicationem harum veritatum.

In secundo Tomo confutatur *doctrina Iansenii, & singillatim ejus quinque Propositiones jam ab Ecclesia, & à Summis Pontificibus damnatæ*: & hoc fit eruditissimè ex auctoritate Sacræ Scripturæ, ex Bullis Pontificum, ex Conciliis, ex Sanctis Patribus, & specialiter ex D. Augustino, & D. Thoma.

In tertio Tomo continetur *ampla responsio ad objectiones, & prætextus, quibus utuntur illi, qui doctrinam Iansenii defendunt*; videlicet, quòd quinque supradictæ Propositiones non reperiuntur in libris Iansenii: secundò, quòd non sunt damnatæ eo sensu, quo à Iansenio explicantur: tertiò, quòd Papa non potuit eas absolutè damnare tanquam hæreticas; quia est quæstio de facto; ubi Auctor totum tanquam falsum

ostendit, & probat Auctoritatem, & Infallibilitatem Summi Pontificis in definiendis quæstionibus de facto inseparabilibus à quæstionibus de Iure.

De Sanctitate Imaginaria Iansenii, & Iansenistarum; & de vera sanctitate Catholicorum, & sanctitate eminenti Religiosorum. Tom. 1. in 4.

Tractatus contra petentes Concilium Generale, & appellantes à Papa ad Concilium. Tom. 1. in 4.

De Suprema Auctoritate Sancti Petri, & Summorum Pontificum Successorum ejus. Tom. 1. in fol.

De Infallibilitate Summi Pontificis in rebus Fidei definiendis, & terminandis. Tom. 1. in 4.

Falsum Evangelium Genevense renovatum in traductione facta in Civitate Montis Hannoniæ, quod convincitur falsitatis ex Textu Græco, & Latino veri Evangelii IESV Christi, ex doctrina Sanctæ Ecclesiæ, & Sanctorum Patrum. Tom. 2. in 4.

Refutatio libri de frequenti Communione Arnaldi Iansenistæ, in quo innumeri errores continentur contra usum Sacramenti Eucharistiæ, & Pœnitentiæ. Tom. 1. in 8.

Refutatio libri de perpetuitate Fidei ejusdem Arnaldi. Tom. 1. in 8. & in 4.

Trjumphus Iubilæi, cum confutatione cujusdam Catechismi, in quo docetur quædam doctrina S. R. E. contraria. Tom. 1. in 4.

Defensio Privilegiorum Regularium ad Confessionem Paschalem spectantium. Tom. 1. in 8.

Historia Generalis omnium Conciliorum à Sancto Petro usque ad nostra tempora, in qua confirmatur præcipuè ex eisdem Conciliis Auctoritas Summi Pontificis, & confutatur quidam liber de Vita S. Athanasii noviter impressus, erroribus non paucis repletus, Auctoritatem ejusdem Summi Pontificis minuentibus. Tom. 6. in 4.

Refutatio omnium Articulorum confessionis Fidei Calvinisticæ professioni Fidei Sacri Concilii Tridentini contrariæ. Tom. 1. in 8.

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, in quibus de realitate, & transubstantiatione ejusdem Sacramenti luculentissimè disseritur. Tom. 1. in 4.

Sermones varii de Tempore, & de Sanctis, & præcipuè de Beatissima Virgine MARIA. Tom. 2. in 4.

Tractatus varii Philosophici, & præsertim de Metaphysica. Tom. 2. in 4.

Tractatus de Cambiis, Contractibus, & Vsuris. Tom. 1. in 4.

MICHAEL HISPANVS, Provinciæ Neapolitanæ Concionator; vir ingenii magnitudine, præclara doctrina, morum suavitate, ac vitæ sanctimonia illustris: qui pluribus temporibus Philosophicas, ac Theologicas Facultates Nostris eruditissimè exposuit, multosque nostræ Religioni Verbi Dei Præcones doctrina, & pietate insignes sui imitatores progenuit. Scripsit:

Tractatum de Prædestinatione ad gloriam, & de Auxiliis divinæ gratiæ, quem vidimus M. S. Obiit devotissimè in nostro Conventu Romano

mano anno 1585. & de ejus gestis aliqua narrantur a Boverio Tom. 2. Annalium Capucinorum pag. 179. §. 53.

MICHAEL DE MAIOLANDA, natione Hispanus, Provinciæ Castellæ filius, Concionator, ac Theologus valdè doctus, & eruditus; Scripsit Patrio Idiomate, & Typis dedit:

Sermones diversos de Sanctis. Matriti anno 1659. in 4.

MICHAEL NEAPOLITANVS, ejusdem Provinciæ alumnus; vir virtutibus, ac morum sanctitate illustris: quem excellens ingenii prę-stantia, præclara eruditio, atque doctrina, aliæque egregiæ animi dotes inter primos nostri Ordinis Apostolicos Prædicatores meritò constituerunt; Scripsit, & posteris reliquit:

Annotationes super Prophetas Majores, præcipuè super Ezechielem, &

Sermones plurimos diversi generis, quæ omnia M. S. asservabantur in Bibliotheca Ducis Vrbini. Sanctis operibus dives devotissimè decessit Camerini anno 1580. dum inibi in Ecclesia Cathedrali tempore Quadragesimæ conciones haberet. De eo meminit Boverius Tom. 1. Annalium ad annum signatum.

MICHAEL A' VALENTIA Hispanus, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Minister Provincialis. Hic ex nobilissima Regni Hispaniæ Familia, quam (*de los Escrivanos*) vocant, progenitus, avitæ suæ nobilitati virtutum, ac meritorum pondere magnum gloriæ incrementum adjecit. In Religione Sanctissimæ Trinitatis, in qua aliquot annos religiosè vixit, Doctoris, ac in Theologia Magistri lauream sibi comparavit; sed austerioris vitæ desiderio incensus, Capucinorum Familiæ aggregatus, brevi ad omnis perfectionis apicem pervenit. Humilitas ejus fuit non vulgaris, suique despicientia maximè claruit; & licèt eximia doctrina, & nobilitatis decore fulgeret, nunquam tamen, vel de sua Familia, vel de Philosophicis, ac Theologicis arcanis est locutus, & ab inutili hominum consortio, præcipuè suorum propinquorum, & cognatorum semper abstinuit. Seraphicam paupertatem summoperè excoluit, ejusque intuitu vestem contritam, & plenam segminibus consutis gerebat, nihilq; ad suum usum, quod non esset in Regula expressum, habere voluit. Regularis disciplinæ, & austeritatis vitæ præclarissima dedit exempla, & in fundendis in Ecclesia precibus plures quotidie horas insumebat. Tanto denique virtutum, ac gratiarum splendoribus emicuit, ut omnium opinione perfecti S.P.N. Francisci imitatoris nomen sibi comparaverit. Scripsit:

Expositionem super Regulam Fratrum Minorum, quam M. S. reliquit in nostro Conventu Valentiæ, in quo obiit anno 1630. post peracta in sua Provincia duo Provincialatus triennia. Vidè Tom. 3. Annal. Capucin.

MICHAEL ANGELVS ARIMINENSIS, natione Italus, alumnus Provinciæ Bononiensis. Hic

decimo octavo suę ætatis anno, generis nobilitate neglecta [erat enim ex Familia, quæ vocatur *Diotallevi*] ac divitijs, quibus affluebat, valedicens, humilem, ac pauperem vitam inter Capucinos sibi delegit. Vir fuit magnæ perfectionis, & charitatis, silentij, & orationis amantissimus, observantiæ regularis studiosus: quibus virtutum dotibus, cùm præclari ingenii, prudentiæ, & mansuetudinis ornamenta accederent, certatim Religionis Provinciæ, sese illius regimini committere studebant. In Etruria Commissarii Generalis egregiè munus egit. Provincia Brixiensis in Ministrum Provincialem eum sibi adscivit. Similiter Prouinciæ Bononiensis bis Provincialis fuit electus, cunctarumque Galliæ Provinciarum cura illi demandata fuit: quas omnes, Ministri Generalis vices agens, magna cum prudentiæ laude visitavit. Inde in Italiam reversus, Diffinitor Generalis electus, & posteà ad Officium Procuratoris fuit assumptus. Quo in munere exercendo coram tota Curia Romana se virum ostendit ad ardua, & præclara nactum facinora, ac dignum, qui supra candelabrum altiùs elevaretur. Scripsit Latinè:

Resolutiones quasdam Morales, & Regulares, quas M. S. reliquit; &

Tractatum de Electionibus Regularibus. Obiit Bononię anno 1625. ętatis suę 77. post 55. Religionis annos in omni perfectionis genere peractos. Ejus gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. ad annum prędictum pag. 578. §. 83.

MICHAEL ANGELVS DE BERGON, natione Gallus, Patria Lugdunensis, causarum forensium quondam Patronus egregius, cùm ex Italicis versibus Capoleonis Guelphucii vitam, & regularem Capucinorum disciplinam in Gallica carmina convertisset, pręloque submisisset, tanto fuit erga hoc Institutum amore incensus, ut illud post alterum annum professus, optimus ejusdem sectator evaserit. Demum Theologus, & Concionator declaratus, piissima Opuscula Patris Alexii Segalę Salodiensis ex Italico transtulit in Gallicum sermonem, eaque etiam valdè locupletavit, & sunt:

Praxis singularis, & utilissima virtutum, quæ faciliter hominem ad veram perfectionem ducunt. Lugduni apud Ludovicum Muguet anno 1615.

Ars amandi, & colendi Beatissimam Dei Genitricem Mariam. Ibidem 1616.

Iter, seu, via facilis, & tuta ad Paradisum. Ibidem eodem anno, & iterùm Parisiis 1620.

Trjumphus animarũ existentium in Purgatorio. Ibidem 1616. & Lutetię 1620.

Corona cęlestis, sive, Meditationes pro omnibus Festis B. Marię Virginis. Lugduni 1625. Transtulit etiam in Gallicum Idioma:

Horologium Spirituale, sive Meditationes pro singulis festis D. N. IESV Christi, & Beatissimæ Virginis MARIÆ, Italicè olim compositum à P. Francisco Longo à Coriolano Capucino anno 1611. Lugduni

duni 1629. De hoc Auctore meminit Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum.

MICHAEL ANGELVS CASSINA, natione Italus, Patria Mediolanensis, ejusdem Provinciæ sæpiùs Diffinitor; vir singulari insignitus doctrina, ac Religiosæ disciplinę fervidus zelator: qui in declamandis concionibus eloquens, eruditus, & indefessus, multos vecordes spiritu, & à via veritatis errantes ad Christi semitas perduxit; Evulgavit Italicè Concionem ab eo habitam in Ecclesia Metropolitana Mediolanensi in festo Sancti Caroli Borromæi die 4. Novembris anni 1623. sub Titulo:

Il Martirio di S. Carlo Borromeo Arcivescovo di Milano &c. Mediolani apud Io: Baptistam Bidellum 1623. De eo meminit Picinellus in Athenæo Mediolanensi.

MICHAEL ANGELVS DE GVEREN, seu Guereten, natione Gallus, Patria Parisinus, ejusdem Provinciæ Sacerdos venerandus; vir vitæ probitate, humilitate, charitate, ac præsertim orationis assiduitate præclarus: in Theologia Mystica Doctor egregius, ac ad dirigendas animas per viam spiritus valdè peritus; Scripsit duo piissima Opuscula, quorum Titulus est:

Pietas Ægroti Christum sequentis in Hortum, in Prætorium, & in Montem Calvariæ. Ambiani anno 1639. in 8.

Gressus tres animæ Christianæ: quorum primus illam super mundū, & suas vanitates extollit: secundus super corpus suum, & ad patiendum contradictiones illam elevat: tertius ad cœlestem gloriam eam introducit, postquam Sathanam pedibus conculcavit, illiusque insidias detexit, & fregit in approximatione mortis. Parisiis apud Nicolaum Gobert anno 1644. in 8. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

MICHAEL ANGELVS A RASENNA, natione Italus, Provinciæ Romanæ Diffinitor, Concionator magni nominis, doctrinæ varietate, & omnigenæ eruditionis ornamentis decorus: qui etiam aliquando Conventum nostrum Romanum sub Guardiani Titulo prudentissimè, ac solicitè gubernavit; Edidt Italicè:

Concionem, quam habuit in Aula Excellentissimi Senatus Reipublicæ Lucensis die 21. Februarii in secundo Sabbato Quadragesimæ anni 1671. Lucæ apud Hyacinthum Paci eodem anno.

MICHAEL ANGELVS ROTHOMAGENSIS, natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus; vir maximè affabilis, candidisque moribus exornatus, & verbi Dei prædicatione illustris: qui in vinea Dei Operator assiduus, Hæreticorum conversioni occupatus, & totus intentus, cum illis sæpissimè publicè disputavit, eorumque plurimos sua doctrina, sermonibus, scriptis, ac præcipuè apostolicæ vitæ exemplis ad Fidem Catholicam convertit: inter quos etiam ipse Molineus Acatholicorum Magister convictus succubuit: Scripsit Gallico Idiomate duo Volumina sub hac Epigraphe:

L'Agathe Mistique &c. Ideſt, *Aga-*

Agatha Mystica cęlestis Pirrhi. Est liber totus de Controversiis ad Fidem Catholicam spectantibus. Rothomagi apud Ioannem de Bouleger Tom. 1. in 8. 1659.

La Veritè de l'Eglise Catoliq;&c. Idest, *Veritas Fidei Catholicæ*. Qui liber ita fuit Catholicis gratus, ut solo trium hebdomadarum spatio omnia ejus exemplaria ad duo millia ascendentia fuerint à Typographo carissimè vendita. Rothomagi apud eundem 1659. Tom. 1. in 8.

MICHAEL ANGELVS TAPIN, natione Gallus, Patria Cabilonensis, Provinciæ Lugdunensis filius; vir doctissimus, Concionator fervidus, & eloquens, Prælatus singulari mansuetudine, ac prudentia insignitus, & apostolico charitatis zelo ad animarum salutem imbutus, plurimisq; aliis virtutibus commendatus; Scripsit, & evulgavit Gallicè:

Rituale Sacrarum Ceræmoniarum pro Fratribus suæ Provinciæ, additis documentis plurimis ad morum politiam spectantibus. Lugduni apud Ludovicum Muguet 1639. tacito proprio nomine, & cognomine.

Librum Officiorum à Sodalitate Pœnitentium Sanctissimi Sacramenti solemniter decantandorum: quibus accesserunt djurna pietatis officia. Ibidem 1646. apud eundem.

Exercitia devotionis pro directione animarum. Ibidem apud eundem anno 1646.

Statuta, & Regulas pro eadem Sodalitate Sanctissimi Sacramenti Pęnitentium. Ibidem 1646.

Methodum benè confitendi peccata sua, & devotè, ac utiliter Sacram Eucharistiam sumendi. Ibidem 1648. De eo meminit Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minor.

MICHAEL ANGELVS VENETVS, ejusdem Provincię alumnus, ac Minister Provincialis. Hic, cùm Evangelicæ prædicationis donum, quo egregiè præstabat, clarissimis apostolicę vitæ exemplis, ac morum sanctitate exornasset, tantam sibi apud omnes existimationem, ac venerationem comparavit; ut, cùm ad Dei verbum disseminandum ipsius in aliquam Vrbem adventus pręsentiretur, Episcopus Clero, ac magna Populi turba stipatus, eidem obviam procederet; eumque omnes, quasi alterum Apostolum reciperet. E suggestu verba dabat æternæ vitæ, omniumque animos magno sui spiritus fervore, & cœlesti sapientia ad lacrymas, ad pœnitentiam, & Christum mirè alliciebat. Beatissimæ Dei Genitricis MARIÆ fuit cultor eximius, & ubique Populos ad specialem illius devotionem suis ignitis sermonibus mirabiliter attraxit. Romæ in Ecclesia S. Laurentii in Damaso Quadragesimali tempore prædicans, instituit Sodalitatem Puritatis ejusdem Sacratissimæ Virginis, Regulamq; pro Confratribus composuit. Nonnulla etiam devotissima Opuscula in ejus honorem, & fidelium utilitatem Italicè conscripsit, quorum aliqua temporis lapsus nobis eripuit: ea verò, quæ supersunt, hunc habent Titulum:

Fasciculus Myrrhæ quadraginta Meditationum de doloribus IESV Chri-

Christi, & Beatissimæ Virginis MARIÆ ejus Matris. Venetiis apud Marcum Guariscum anno 1608. in 12.

Fasciculus Rosarum variorum Exercitiorum Spiritualium. Ibidem anno 1610. in 8. apud eundem. Obiit sanctissimè Venetiis anno 1612. inter Beatissimæ Virginis laudes, ejusque vitæ innocentia post ipsius obitum à Deo miraculo fuit illustrata. De eo meminit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum, & Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minorum.

MODESTVS ROMANVS, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Diffinitor, Conventus Romani Guardianus; vir pius, ac observantiæ Regularis admodum studiosus; ex Latino in Italicum Idioma traduxit Opusculum P. Benedicti Canfeldensis, cujus Titulus est:

Regula Perfectionis redactæ ad unicum punctum voluntatis Divinæ. Romæ Typis Mascardi 1650.

MVTIVS CAVENSIS, natione Italus, Provinciæ Neapolitanæ alumnus, ac Magister Novitiorum; vir sanè ob fervorem spiritus, vitæ innocentiam, morum perfectam compositionem, Seraphicæ Regulæ observantiam, aliarumque virtutum exempla venerandus; Scripsit Italico sermone:

Tractatum de significatis Sacrosancti sacrificii Missæ. Romæ apud Ludovicum Grignanũ anno 1626.

Declarationem de Divinis Officiis, & de Cerœmoniis, quæ fiunt in Exequiis Defunctorum. Ibidem apud Iacobum Mascardum anno 1612. De eo meminit Vvadding. de Script. Ord. Minor.

N

NICANDRVS GARRIGA A' Venafro, Provinciæ Sancti Angeli alumnus, vir divino clarus eloquio, scripsit Italicè:

Volumina plura Meditationum Spiritualium. Obiit 1649. die 13. Novembris in Conventu S. Nicandri. De eo Toppius in sua Bibliotheca Neapolitana.

NICEPHORVS DE PONTE, Gallus, Provinciæ Parisiorum alumnus, & Concionator; edidit Gallicè Opusculum sub Titulo:

Methode tres-facile de faire l'oraison mentale. Tom. 1. in 8.

NICOLAVS ANGELVS A' S. ANGELO, natione Picenus, Provinciæ Romanæ alumnus, Concionator eruditus, in Arte Poetica admodum excultus, ac clarissimo pollens ingenio; Scripsit Italicè carmine Heroico Encomium Sacrum de Beato Felice Capucino sub Titulo:

L' Amore Felice del Felice amante, overo, *Li Sacri amplessi del B. Felice da Cantalice Capuccino distribuito*

buito in dodici interlocutioni. Romę anno 1632. Habetur Originale in nostra Bibliotheca Genuensi, quod dicavit P. Francisco de Nigro, tunc Religionis nostræ Commissario Generali.

NICOLAVS ASBOLDVS Hybernus Missionarius Apostolicus tam à doctrina, quàm à pietate morum maximè commendatus: qui nomen suum ob id in Anglia, & in Hybernia reddens gratissimum, magno ingenii sui robore, spiritus fervore, ac animarum zelo totus ad Fidem Catholicam adversus Hereticos propugnandam conversus, piissimis suis laboribus, ac scriptis, eximias profligatæ impietatis manubias Ecclesiæ reportavit. Super vigintiquinque edidit Volumina tam Latino, quàm Anglico Idiomate, quorum plura extant apud Capucinos Missionis Hyberniæ. Hìc tamen solùm Titulos eorum, quæ ad mei notitiam pervenerunt exponimus, nempè:

Annales Missionis Capucinorum in Anglia, & in Hybernia Latinè in fol. Tom. 2.

De Potestate, & Auctoritate Summi Pontificis adversus Protestantes. Tom. 2. in 4.

Stellio ad Stellam: Opus valdè ingeniosum de ipsius congressibus contra Hæreticos. Tom. 1. in 4.

De Doctrinis præcipuis ab Hæreticis controversis, Tom. 2. in 4.

Conciones Catethicæ. Tom. 3.

Poemata varia sacra, & moralia. Tom. 2.

NICOLAVS BARSOTTVS, natione Italus, Patria Lucensis, Provinciæ Bohemiæ alumnus, Divini eloquii Præco eximius, religiosis moribus, ac vitæ probitate conspicuus, doctrina, & ingenio profundus: in Facultatibus Theologicis, Philosophicis, Mathematicis, Aritmeticis, Astronomicis, ac Poeticis insigniter eruditus; erga Beatissimam Dei Genitricē Virginem MARIAM maximo extitit devinctus devotionis affectu: in cujus honorem ingeniosissimum, ac pulcherrimum elaboravit Opusculum sub Titulo:

Cynosura, seu, *MARIA Stella Polaris duodecim diffusa radiis, septenisque Sphærica planitie circumplexa Orbibus, rutilans MARIÆ Nomen versibus* 3611846246 40. *eundo à Stellæ Radiis ad extimum Orbem, totidemque redeundo*; *hoc est Carminibus* 722, 369, 249, 280. dico: *Septingentis viginti duobus millibus, trecentis sexaginta novem millionibus, ducentis quadraginta novem millibus, ducentis, & octoginta longiùs, latiùs, pientiùsque explicans, & illustrans, Vniversis prę celsum MARIAE Nomen piè colentibus ad spectandum, & observandum, delineata, proposita, & oblata ab omnium infimo tantæ Reginæ Cliente Nicolao Lucensi Concionatore Capucino anno MarIæ DeIparentIs feLICI*. Ad Serenissimum Leopoldum I. Hungariæ Regem. Prodiit Viennę Austriæ apud Ioannem Iacobum Kurner 1655. in fol.

Hoc Opusculum nimis tamen laboriosum, æquè ac admirabile ad Christi fidelium erga Augustissimam

Dei

Dei Matrem Virginem MARIAM Religionem augendam, & suum erga eandem intimi cordis affectum patenti testimonio comprobandum, ab eodem Auctore mirè auctum, ac locupletatum, ac Excellentissimo D. Equiti Ioanni Baptistæ Nani Serenissimę Venetorũ Reipublicę apud Cęsarem Oratori inscriptum, recusum est in eadem Civitate ab eodem Typographo anno 1657. sub hoc Titulo:

Cynosura, sive, *MARIA Stella Polaris Christo IESV Sole amicta, exornata, illustrata, quæ seorsim sumpta Distichis 69,902,227,514, 327,040, eundo; & quia retrograda totidem redeundo; hoc est Carminibus 279,608, 910, 057, 308, 160.* dico: *Ducentis septuaginta novem millibus, sexcentis & octo millionum millionibus, nongentis quoq; & decem millibus quinquaginta septem millionibus, & insuper trecentis, & octo millibus, centum, & sexaginta. Sol IESVS Christus itidem seorsim sumptus, totidem planè, ut Cynosura numero carminibus constat. Si verò Cynosura unita Soli accipiatur numero propemodum ineffabili, & incomprehensibili.*

Sermones Evangelicos de Quadragesima, ed de Adventu. Ibidem apud eundem 1667. Tom. 1. in 4.

Sermones, sive, *Conciones de Sanctis per annum occurrentibus.* Ibidem apud eundem 1668. Tom. 1. in 4.

Spirituale humanæ semper peregrinæ mortalis vitæ Remigium, habens portum suum immortalem æternam vitam; Italico primùm Idiomate fusiùs, nunc strictiùs Latino donatum. Viennæ Austriæ 1647. & prodiit etiam ferè eodem tempore Germanico Idiomate cum ingenti utilitate. Transtulit pariter ex Italico in Germanicum sermonem Opusculum Patris Pauli Manassæi, cujus Titulus est:

Paradiso Interiore, cum additione quorundam Opusculorum, & aliorum Exercitiorum Spiritualium. Prodiit jam quinta vice; bis Coloniæ Agrippinæ, & ter Viennæ Austriæ. Tom. 1. in 8.

Hujus Auctoris pręclarissimè meminit Illustrissimus, & Reverendissimus Caramuel parte 2. Metemetricæ impressæ Romæ anno 1663. Apollo quadrangularis Musa 4. pag. 46. cujus verba hic apponimus. *Luca feliciorum ingeniorum parens Patria est Patris Nicolai Lucensis Concionatoris Capucini, cujus Sphæras, & Circulos metricos Orbis litterarius legit, & admiratur; est præditus ingenio subtili, & multa scripsit, quæ à Poetis eruditis laudantur. Viennæ Austriæ anno MarIæ DeIparentIs feLICI. Imitatur Cęlum Liveldense, edidit Marianam Cynosuram, & Ferdinando III. Romanorum Imperatori dedicavit, eandemque post quatuor annos, videlicet, anno post DoMInICam SaLVtem ad instantiam Illustrissimi, & Excellentissimi D. Ioannis Baptistæ Nani apud Cęsarem pro Serenissima Venetorum Republica Oratoris instantiam, locupletiorem reddidit. Vtraque mihi*

perplacet, & utramque, ut devotionem erga Deiparam foveam; &, ut hanc meam Musam illustrem, & honorem adjungo.

Et in eadem Metemetrica parte 2. Apolline circulari, Musa secunda, Cruce cęlesti pag. 67. loquendo de Capucinis, qui in variis scientiis floruerunt, de Nicolao Lucensi sic prosequitur: *Ergo tempori, & loco stylum attemperans, omissis cęteris, quos alii dignè celebrent, Patris Nicolai Lucensis mentionem faciam. Est ille eximiorum virorum sententia Lucæ celeberrimæ Civitatis gloria, Seraphicique Ordinis decus, optimus Theologus, & severis Scientiis eruditè versatus; cum magno applausu, & fructu Conciones Evangelicas habet, & à claris, & illustribus viris collaudatur. Sublimiores Scientias Charitibus Castaliis exornat; &, quia veteres nostras Ideas novis versibus exornare dignatus est, volui suo labore, & ingenio Cęlestem hanc Musam honorare. Scripsit, ut superiùs me adnotasse memini, Marianam Cynosuram, in qua, quàm sit ingeniosus Poeta, & quàm subtilis Mathematicus, tota Schola videt, & applaudit.*

Hippolytus Maraccius Lucensis in Psalterio Anagrammatico MARIÆ Immaculatæ à R. P. Ioanne Baptista Agnense composito, & novissimè Mediolani reimpresso, in Epistola ad Lectorem pag. 17. de supradicto Patre Nicolao sic honorificè loquitur: *Pater Nicolaus Barsottus Lucensis, Concionator Capucinus; vir doctrina, pietate, prudentia, omnique planè virtutis lumine clarus, ob Cynosuram, sive Marianam Stellam Polarem IESV Christo Sole amictam, quam ipse felicissimo ingenio, atque admirabili prorsùs arte composuit, ac Viennæ Austriæ, ubi degit, in lucem evulgavit, à Marianis cultoribus non parum amandus, & prædicandus &c.* Præclaro etiam elogio illum decorat in Appendice Bibliothecę Marianę litt. N.

NICOLAVS DIVIONENSIS Gallus, Provinciæ Lugdunensis Sacræ Theologiæ Professor, & Concionator eximius: qui multas Gallię Vrbes sua prædicatione ad justitiam erudivit, ac rara prudentia, & ad res peragendas vigilantia, diligentia, efficacitate singulari præornatus, Ministri Provincialis munere per novennium præclarissimè est perfunctus; Edidit Gallicè:

Sermones vigintiquatuor, sive, Conciones pro tempore Adventus sub Titulo: Pharaon Reprovè, ou l'Advocat de la Providence de Dieù sur la reprobation des Pescheurs. Lugduni apud Claudium Muguet 1685. in 4.

Conciones Quadragesimales. Tom. 3. Ibidem 1687. apud Ioannem Baptistam de Ville.

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. Tom. 1. in 8. Ibidem 1687.

Sermones de Beatissima Virgine. Tom. 2. in 8. Ibidem 1687.

Conciones Panegiricas de Sanctis. Tom. 3. in 8. Ibidem 1689.

Spiritum Christiani, Ecclesiastici, & Religiosi efformatum super spiritum

tum IESV Christi. Est Opus in tres Tomos in 12. divisum miram redolens pietatem, & omnibus statibus personarum, accommmodatissimum, & perutile. Lugduni apud de Ville anno 1688.

Sermones Quadraginta Horarũ contra abusum Sacramenti Pœnitentiæ. Tom. 1. in 4. Ibidem apud eundem 1690.

Scripsit insuper Tractatulum doctissimum, in quo aperit, & confutat nuper damnatam opinionem Theologiæ Misticæ Michaelis de Molinos, tacito tamen ipsius Auctoris nomine, & illum intitulavit Gallicè:

Lettre Curieuse a un Ami, dans la quelle on fait l'Analise de la novelle Theologie Mystique du Docteur Molinos. Divioni apud Ioannem Ressayre anno 1688. in 8.

NICOLAVS SPEDIENSIS, natione Italus, Provinciæ Genuensis alumnus; vir doctus, ac Concionator fervidus, salutis animarum solicitus, religiosis moribus ornatus; Scripsit, & paratum habebat pro Typis:

Opus Philosophicum compendiosè elaboratum. Habetur M. S. in nostra Bibliotheca Genuensi. Obiit Genuę anno 1644.

O

OBITIVS BRIXIENSIS, natione Italus, Provinciæ Brixiæ Sacerdos, vir singulari pietate venerandus. Hic in ipso adolescentiæ flore inter Canonicos Regulares Beati Laurentii Iustiniani associatus, in eo Ordine per plures annos præclarissimis probatæ vitæ exemplis plurimùm enituit; sed aliquando cęlesti visione admonitus, ad Capucinos pertransiit: inter quos perfectiùs vitæ Institutum amplexus, obedientia, paupertate, humilitate, patientia, oratione, ac angelica vitæ innocentia, & puritate, veræ perfectionis exemplar omnibus se semper exhibuit. Scripsit, ac Typis dedit:

Vitas, & Gesta Sanctorum Ecclesiæ Brixiensis, quæ figuris plurimis exornavit. Brixiæ apud Marchettum anno 1589.

Sanctimoniæ fama clarus, mortalem vitam cum immortali commutavit in nostro Conventu Brixiano anno 1599. & de illo meminit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum prædictum.

OCTAVIVS VVORST, natione Batavus, Patria ab Amstelodamo, Provinciæ Flandriæ alumnus, Concionator fervidus, in declamandis ad Populum sermonibus magna spiritus efficacia præditus, in Fidei controversiis valdè eruditus, ac in Theologicis Facultatibus longa annorum serie exercitus: qui etiam pro Sum-

mi Pontificis suprema Iurisdictione defendenda multa contra Hæreticos disputationum certamina semper victor exegit; plurima scripsit Opera, quibus se, & præsentibus utilem, & futuris memorabilem fecit. Ea sunt:

Summum, & Infallibile Orbis Christiani in rebus Fidei & Morum decidendis Tribunal, ex quo nihil unquam erroneum in Fide, & Moribus diffinitum processit, nec procedet, nec procedere potest: à quo in prædicta materia appellare etiam ad Concilium Generale legitimè congregatum, non solùm periculosum in Fide, temerarium, & scandalosum; sed hæreticum quoque esse comprobatur: in quo nullus Hæreticus sedit, nec unquam sedebit. Tom. 1. in fol.

Vindiciæ Augustinianæ Catholicæ, seu, *Vera Demonstratio Operum S. Augustini, quæ Theologi Lovanienses Typis mandarunt annis salutis* 1566. 1567. & 1568. Lugduni, & Parisiis 1614. 1626. 1637. 1651. *& sub fuco adulterinæ emendationis depravarunt.* Tom. 1. in fol.

Apologia Sacra, in qua Summi Romani Pontificis Iurisdictionis Primatus, sicut & illius Infallibilis in Controversiis Fidei decidendis Auctoritas ex solo Sacro Textu comprobatur. Tom. 1. in 4.

Sol in Eclypsi, seu, S. Augustinus in Cornelio Iansenio. Tom. 1. in 4.

Calvinus Pelagianus redivivus, seu, *Augustinus Cornelii Iansenii.* Tom. 1. in 4.

Panoplia S. Augustini, seu, *Doctrina Augustini adversus Augustinū Cornelii Iansenii Anteaugustini.* Tom. 1. in 4.

Ionas in suggestu, seu, *Quadraginta Conciones Morales; quæ tempore calamitatis publicæ, vel Orationis 40. Horarum declamari possunt.* Tom. 1. in 4.

Christus Liber signatus sigillis septem, seu, Septem Expositiones Morales, & Scholasticæ super septem Festa Christi principalia in anno occurrentia: quibus additæ sunt aliæ Conciones, veluti folia hujus libri, super Festa Sanctissimæ Trinitatis, & Sacratissimi Nominis IESV. Tom. 1. in 4.

MARIA Liber signatus septem sigillis Apocalypsis cap. 5. sive, *Septem Expositiones Morales, & Scholasticæ super septem Festa principalia B. MARIÆ Virginis in anno occurrentia: quibus accesserunt aliquæ Expositiones Morales de Festo Sanctissimi Rosarii, ac de Sanctissimo Nomine MARIÆ.* Tom. 1. in 4.

Franciscus Liber signatus septem sigillis, seu, *Septem Expositiones Scholasticæ, & Morales super Festa principalia Ordinis Seraphici per annum occurrentia; ut Festum S. P. N. Francisci, S. Claræ, S. Antonii de Padua, S. Bonaventuræ, S. Ludovici, S. Bernardini, ac S. Didaci: quibus additæ sunt aliquæ Morales Expositiones super Festa aliquorum Sanctorum Martyrum, & Confessorum, qui huic Libro se inscripserunt.* Tom. 1. in 4.

Trjumphus S. R. E. super omnes principales Hæreses Calvinistarum, quæ in Hollandia, Anglia, Germania, & Gallia grassantur: in quo eorum

rum errores ex propriis illorum principiis convincuntur; scilicet, *ex Sacra pagina*, *quam solam, ut Iudicem Controversiarum admittunt: sicut ex illis Sanctis Patribus*, *quorum doctrinam se ibidem recipere testantur ex confessione articulorum Fidei*, *&* *ex Catechismo*, *quæ duo vocant fundamenta suæ Religionis*, *ut dicunt*, *Reformatæ*: *ex quatuor primis Conciliis*, *quæ in confessione articulorum admittunt*: *denique ex propriis suorum principalium Prædicantium*, *&* *ex iisdem principiis Veritas*, *&* *Doctrina Catholica Romana demonstratur*. Tom. 1. in fol.

Manipulus, seu, *Compendium Controversiarum Fidei pro usu eorum*, *qui in Missionibus occupantur*. Tom. 1. in 8.

Flores Paradisi, seu, *Conciones Morales de Sanctis totius anni*. Tom. 2. in 4.

Fasciculus Myrrhæ, seu, *Conciones Morales de Passione D. N. IESV Christi*, *&* *de Compassione Beatæ MARIAE Virginis*. Tom. 2. in 4.

Quadragesimale, seu, *Conciones Morales super omnes Ferias*, *&* *Dominicas totius Quadragesimæ*. Tom. 2. in 4.

Dominicale, seu *Conciones Morales super omnes Dominicas totius anni*, *exceptis Dominicis Quadragesimæ*. Tom. 2. in 4.

Adventus Christi, seu, *Conciones 23. super quatuor Dominicas Adventus*, *&* *Ferias in illo occurrentes*. Tom. 1. in 4.

Sermones de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento. Tom. 1.

Anastasis Æternitatis, seu, *de Animæ rationalis immortalitate*, *beatitudine*, *&* *pœna*. Tom. 1. in 4. Romæ apud Philippum Mancinum anno 1665.

Sepulcrum Sinagogæ Hebræorum, seu, *Adventus Messiæ*, *qui est Christus IESVS*. Tom. 1. in 4.

Satyra Hollandica Fidei monstruose Hæresum multarum, *quæ in sola Hollandia vigent*. Tom. 1. 4.

Cursus Philosophicus breviter, *sed clarè traditus*. Tom. 3.

Cursus Theologicus breviter, *sed clarè traditus*. Tom. 4. in 4.

Horum Operum alia impressa sunt Romæ, & Bononiæ: alia verò propter Auctoris mortem adhuc lucem desiderant. Obiit vir doctissimus Antuerpiæ anno 1670. ætatis suæ 75.

OGERVS FLOCKIN, natione Belga, Patria Leodiensis, Provinciæ Valloniæ Concionator, edidit in honorem Beatissimæ Virginis MARIAE, erga quam fuit singulariter affectus *Opusculum Rythmicè compositum de Immaculata ipsius Conceptione*; *cujus initium est*: Lauda Sion Plebs MARIAM: *illudque habetur apud Alvam in militia columna* 1117. Memoratur à Maraccio in Appendice Bibliothecæ Marianæ.

ONESIMVS DE KIEN, natione Belga, Provinciæ Gallo-Belgicæ alumnus, Concionator, ac Diffinitor: vir florens ingenio, vigens eloquio, spiritu fervens, Fidei Catholicæ Zelator, salutis animarum solicitus, ac vitæ integritate laudabilis;

Tran-

Transtulit ex Hispanico in Latinum Idioma, ac valdè locupletavit:

Homilias tam Quadragesimales, quàm de Sanctis, & de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento Reverendissimi P. Hieronymi Baptistæ de la Nuza in quatuor Tomos in fol. distributas. Antuerpiæ apud Gulielmum Lesteenium anno 1649.

Triumphum IESV Christi Dei, & Salvatoris nostri, sive, *Discursus prædicabiles in ejus Solemnitatibus, & Festis*. Rev. P. Ioannis de Mata Ordinis S. Dominici, & filii Conventus S. Andreæ de Medina. Tom. 1. in folio. Antuerpiæ 1653.

Paradisum Virginalem, sive, *Conciones de Festis semper Virginis Dei Genitricis MARIÆ*, ejusdem Auctoris. Tom. 2. in 4. Ibidem 1652. De eo meminit Vvaddingus lib. De Script. Ord. Minor. & Maracciusin Append. Bibliothecæ Marianæ.

OTHOMARVS TRAIECTENSIS, Provinciæ Coloniensis Concionator, Sacræ Theologiæ Lector, ac Diffinitor: vir seraphicæ observantiæ zelator, ac devotis moribus præornatus; Edidit:

Methodum meditandi acerbissima Passionis Dominicæ mysteria ex sacris litteris conquisitam. Paderbonæ apud David Huberi 1687.

Devoti Christiani Spirituale Speculum in Passionem Domini, in quo docemur qualiter ipsum sequi, vitamque perfectam instituere oporteat. Coloniæ apud Vvilhelmum Frisens 1680.

Itinerarium mentis in Deum. Tom. 1. in 16. 1689.

P

PACIFICVS PORTELLIVS, natione Gallus, Patria Parisinus, ejusdem Provinciæ Concionator, ac sæpiùs Diffinitor, necnon Monialium Capucinarum in Civitate Parisiensi Confessarius: vir vitæ innocentia, humilitate, patientia, abstinentia, ac sancta morum venustate satis commendatus: qui etiam plurimos annos in eadem sua Provincia in Novitiorum educatione maxima cum charitatis, mansuetudinis, ac prudentiæ laude consumpsit. Scripsit:

Praxim animæ devotæ, in qua varia pietatis exercitia recensentur. Parisiis anno 1657. in 8. apud Dionysium Thierry.

PACIFICVS A' PROVINIO, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis filius; vir verè Apostolicus, Concionator salutis animarum zelator, Missionarius Evangelicus in Regionibus Orientis, & Occidentis apud Persas, AEgyptios, Thraces, & alios Infideles à Rege Persarum humanissimè exceptus fuit, & ab eodem ad Christianissimum Regem

Lu-

Ludovicum XIII. Legatus. Hic, cùm innumeros labores, & ærumnas in Fide Catholica promovenda, & Infidelium conversione procuranda exantlasset, novam navigationem suscipiens, ad Terras Australes Americæ pervenit: ubi copiosa animarum messe in Dei Ecclesiam reportata, meritis, ac virtutibus dives, piissima morte è vivis excessit anno 1653. Scripsit Gallico Idiomate:

Relationem Historicam suæ peregrinationis, sive, *Missionis ad Terram Sanctam, Palæstinam, Ægyptum, & Persiam*. Fuit impressa Parisiis anno 1648. in 8. apud Dionysium Thierry.

Relationem veram, sive, *Descriptionem Insularum S. Christophori in America, & Guadalupi*. Ibidem apud Thierry 1648. in 8. Scripsit etiam alium librum Apologeticum in defensionem B. Raymundi Lullii Martyris, sicut videri potest in Compendio ejus vitæ impresso, in quo citantur relationes authenticæ de ejus Martyrio, & hæc verba apponuntur: *Martyrizatus est Bugiæ in Regno Tunetano in Aphrica anno* 1315. *ætatis suæ* 45. *secundùm historiam à R. Patre Pacifico Capucino Missionario Apostolico factam per auctoritatem Regis Christianissimi, & Congregationis Cardinalium de Propagandafide*, impressam Parisiis anno 1645. De hoc Auctore etiam meminerunt honorificè, sicut & de ejus scriptis, Arturus à Monasterio in annotationibus ad Martyrologium Franciscanum, & R. P. Marcus de Guadalaxara, y Xavier par. 5. Historiæ Pontificalis lib. 18. cap. 11. litt. D. pag. 512. & 519. Vvaddingus lib. ut supra.

PACIFICVS SCALIGERVS, natione Gallus, Provinciæ Aquitaniæ Concionator, Superior, ac Præfectus Missionum Capucinorum Persiæ, & Armeniæ: vir pius, doctus, sanctis moribus decorus, ac salutis animarum zelo fervidus; Scripsit, & Typis dedit:

Litteras annuas, sive, *Epistolas de progressu Missionum in Imperio Ottomano, & aliis Regnis Vltramarinis*. Parisiis, Mediolani, & Papiæ anno 1638.

PALÆMON QVINTOPOLITANVS, natione Gallus, Provinciæ Parisinæ alumnus; vir doctus, & eruditus, ac vitæ perfectione illustris. Hic ad apostolicum concionandi munus assumptus, eo spiritus fervore suos sermones accendit, ut mirabiles ad pœnitentiam motus in cordibus peccatorum excitaverit, innumerasque ex iis conversiones animarum reportaverit. Quotidie indefesso labore Vicos, & Castella peragrabat, ut verbum Dei pauperculis, & idiotis ministraret; & sæpissimè tres, vel quatuor Conciones ad Populum habebat; semper tamen jejunus manebat; & quantumvis siti æstuaret, nunquam vel unicum aquæ haustum sumpsit: & sic pœnitentiam, quam spiritu apostolico, & ore fervido auditoribus prædicabat, suo confirmabat exemplo. Scripsit Gallicè Opusculum, quod fuit impressum absque ejus nomine, sub hoc Titulo:

Instructiones ad benè vivendum

pro diversis statibus personarum. Parisiis anno 1625. in 12. Maximo omnium męrore in Oppido Bononiẽsi, dum inibi peste laborantibus magno charitatis ardore inserviret, vitam finivit anno 1625. Vide Tom. 3. Annal. Capucinorum.

PAULINUS AMBIANENSIS Gallus, alumnus Provincię Parisiensis, Diffinitor, ac Missionarius Apostolicus; vir divini verbi prædicatione, sacrarum litterarum eruditione, Catholicæ Religionis zelo, ac perfecta Seraphicæ Regulæ observantia satis commendatus; Scripsit Latinè:

Manuale Missionariorum, sive, *Methodum, quam tenere debent Missionarii Capucini ad confirmandos Catholicos, & convincendos Hæreticos*. Parisiis 1656. Tom. 1. in 8.

PAULINUS BELLOVACENSIS, natione Gallus, in Provincia Parisiensi, cujus extitit alumnus, ingenio, doctrina, tam Scholastica, quàm Expositiva, & Oratoria facultate illustris; Edidit librum:

De Visitatione Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti in 8. Habuit etiam, & Typis dedit:

Orationem funebrem de laudibus Ludovici XIII. Galliarum Regis Christianissimi. Parisiis 1644. in 4. Ex Vvaddingo lib. ut supra.

PAULUS CALANNA, natione Italus, Provinciæ Romanæ, sive potiùs S. Francisci, Concionator; vir genere, ac vitę integritate illustris, reduxit primus in Compẽdium Italico Idiomate, ac Typis dedit.

Manuale Martini Azpilcuetę Doctoris Navarri. Tom. 2. in 8. Venetiis anno 1610.

PAULUS A' CÆSENA, natione Italus, Provinciæ Marchię, in qua Religionis habitum assumpsit, alumnus: vir divini verbi prędicatione sublimis, in Sacris Scripturis eruditus, in Theologicis Facultatibus egregiè versatus, omni litterarum, & pietatis religiosę nobiliori signo decorus; consilio, prudentia, ac rerum peritia excellens, regularis disciplinę, ac pręsertim seraphicę paupertatis zelo notatus, ad totius nostrę Religionis regimen assumptus Romę anno 1613. in quo vigilem semper, ac magno Pastore, solicitoque Custode dignam gregi sibi à Deo commisso curam adhibuit. Multa scripsit tum ad Conciones, tum ad Theologiam spectantia, inter quę extat Volumen Originale M. S. in quo habentur:

Conciones Quadragesimales doctissimæ, & eruditæ, quas habuit Romæ anno Iubilæi 1600. *in Ecclesia S. Laurentii in Damaso sub Clemente VIII.* Conservantur in nostra Bibliotheca Portus Mauritii Provincię Genuensis.

PAULUS GADITANUS Hispanus, Provinciæ Bęticæ Concionator, ac Diffinitor; vir doctus, ac piissimis moribus ornatus; Edidit Hispanicè librum hoc prænotato Titulo;

Espejo de l' Alma. Speculum animæ. Tom. 1. in 8.

PAULUS GRANATENSIS, natione Hispanus, Provinciæ Bęticę alumnus, Concionator, ac Theologus valdè eruditus: qui suam Provin-

vinciam doctrina non solùm, verumetiàm multarum virtutũ bono odore respersit; Scripsit, & Typis dedit Hispanico Idiomate librum, cujus Titulus est:

Causa, y origen de las felicidades des España, y Casa d' Austria sobre el Psalmo 19. Exaudiat te Dominus in die tribulationis. Matriti apud Gregorium Rodriguez anno 1652. Tom. 1. in 8. De hoc Auctore scribunt Vvaddingus ubi supra, & Nicolaus Antonius Hispalensis Tom. 2. suæ Bibliothecæ Hispanicæ.

PAVLVS LANTINIACVS, Gallus, Provinciæ Parisiensis filius, olim in Orientalibus Regionibus Missionarius Apostolicus, ac in Civitate Lutetiæ Monialium Capucinarum Director, & Confessarius: vir in Mystica Theologia eruditissimus, plurimisque clarus virtutibus: qui in eadem sua Provincia ob morum cõpositam venustatem ad Novitiorum Magisterium deputatus, se illis non verbo dumtaxat, sed illustrioribus vitæ exemplis veræ perfectionis normam, ac magistrum exhibuit. Scripsit Gallico sermone plura Volumina valdè pia, quæ cum fructu leguntur; & sunt:

Canones Divini Amoris. Tom. 1. in 8. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1659.

Tractatus de duplici spiritu Eliæ. Ibidem apud eundem 1659. Tom. 1. in 8.

Introductiones ad vitam Activam, & Contemplativam. Ibidem apud eundem 1659. Tom. 1. in 12.

Idea perfecti Religiosi à Christo proposita in Regula Fratrum Minorum. Tom. 1. in 8. Ibidem anno 1661.

Le Chemin abregè de la perfection Chrestienne dans l' exercice de la volontè de Dieu. Tom. 1. in 8. Ibidem 1662.

Les Meditations Religieuses disposèes pour touts les jours de l' annèe sur touts les estats de la vie de nostre Seigneur, & sur les festes de nostre Dame, & de touts les Saints, qui se celebrent avec plus de veneration dans l'Eglise, & ordenèes en faveur des Predicateurs, qui trovueront dans chaque meditation l'introduction, la division, la matiere, & la Morale necessaire pour composer un Sermon. Tom. 2. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1660.

Exercice Methodique de l'Oraison Mentale en faveur des les ames, qui se trovuent dans l'etat de la uie purgative, ou la maniere de s' y povuoir utilement, & asseurement conduire, leur est amplement exposèe. Tom. 1. in 4. Ibidem apud eundem 1659.

La Pratique de bien mourir, ou les moyens salutaires pour ayder les malades a rendre leurs infirmitez meritoires, & les moribondes a faire une bonne fin. Tom. 2. in 4. Ibidem apud eundem 1663. Habet etiam sub prælo duo Volumina in folio Gallico itidem Idiomate conscripta, quæ forsãn hodie absoluta prodierunt; & eorum Titulus est:

De Perfectione in voluntate Divina.

PAVLVS LVNATVS, natione Italus, Patria Aquensis, Provinciæ

Genuensis Concionator, Diffinitor, ac Minister Provincialis: vir fuit piissimis moribus decorus, & religiosæ conversationis suavitate spectabilis, atque ob summam ejus in regendo prudentiam, mansuetudinem, charitatem, aliasque animi virtutes, omnibus amabilis. Scripsit aliqua Opuscula Spiritualia, inter quæ adhuc extant impressa:

Exercitium Orationis mentalis, & vocalis in 12. Prodiit Alexandriæ apud Herculem Quintianum 1601. &

Septem Exercitia magnæ devotionis distincta per dies totius hebdomadæ. Ibidem apud eundem 1602. Obiit in nostro Conventu Aquensi, in quo erat Guardianus anno 1608. cùm anteà non sine regularis observantiæ laude per triennium Genuensem Provinciam administrasset.

PAULUS MANASSÆUS, natione Italus, Patria Interamnensis, Provinciæ S. Francisci alumnus: vir maximæ pœnitentiæ, ac vitæ austeritatis, divinoq; amore totus repletus: cujus tanto ardore æstuabat, ut, cùm de Deo, ac de cœlesti gloria aliquid audiret, mox in ingentes oris clamores erumperet, & interdum in animi deliquium laberetur. In oratione, & meditatione rerum supernarũ fuit assiduus, & in ipsis erecta semper facie, genibus flexis, ac corpore immobilis per longum temporis spatium permanens, divinis vacabat amplexibus. Cùm autem Martyrii pro Christo obeundi arderet desiderio, à Paulo V. Pontifice Maximo Evangelium Infidelibus prædicandi facultatem postulavit, & ab eo Apostolica benedictione, & auctoritate munitus, in Rhetiam Missionarius destinatus, ibi per plures annos sedulus Operarius, æternæ veritatis, & vitæ semina mittere, tum inter Hæreticos, tum inter Catholicos nunquam desistens, ad laborum suorum mercedem à Domino vocatus, extremum diem magna sanctimoniæ fama, omniumque maximo dolore felicissimè obiit Drugoli (quod est Oppidum in Provincia Brixiensi) incredibile posteris charitatis suæ nomẽ relinquens. Porrò vir iste piissimus altissimam aperuit ad Mysticæ sapientiæ praxim, Crucisque mortificationem viam, & modum in illo Opusculo verè aureo, quod hortatu Patris Hieronymi Narniensis, tunc Pauli V. Concionatoris, necnon jussu Ministri Provincialis suæ Provinciæ conscripsit Italico Idiomate, sub Titulo:

Paradiso Interiore, overo, *Corona Spirituale, nella quale con trentatre Esercitii si praticano tutte le virtù per arrivare alla Christiana perfettione.* Fuit impressum sæpiùs Brixiæ, Venetiis, Bononiæ, Mediolani, & in aliis Civitatibus: & ad finem Operis habẽtur piissimæ Protestationes Ven. P. Ioseph à Leonissa Concionatoris Capucini. Ejus vita describitur à Matisconensi Tom. 3. Annalium Capucinorum ad annum, quo obiit 1620. §. 11. pag. 356. & de eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordinis Minorum.

PAULUS MASSILIENSIS, natione Gallus, Provinciæ Sancti Ludo-

dovici Concionator, Diffinitor, ac Commissarius Generalis: vir piissimus, qui eandem suam Provinciam doctrina, prudentia, mansuetudine, regularis observantiæ zelo, multiplicique sua virtute plurimùm illustravit; Scripsit Gallico sermone Opusculum devotissimum hac prænotatum epigraphe:

Les Flammes de l' Amour Divin &c. Tom. 1. in 8. Massiliæ apud Guejrin anno 1659.

PAVLVS A' MONTE-ACVTO, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ alumnus, vir sapientientissimus, Concionator exquisita clarus eruditione, Theologus sublimis, varietate doctrinæ, morum præstantia, excelso mentis robore, ac reconditis eruditioris ingenii viribus decorus; Scripsit, ac prælis submisit Opus doctissimum in octo Tomos in 8. distributum sub hoc Titulo:

Les Iours Divins, dans le quels sont expliquèes les œvures de la Nature, de la Grace, & de la Gloire selon l'ordre qu'elles ont estè produites da Dieù, dans les premiers Iours de la creation du monde, dans les derniers de la Redemption des hommes, & qu'elles doivent estre consommèes dans le grand Iour de l' eternitè. Tom. 8. in 8. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1680.

PAVLVS AB OFFIDA, natione Italus, Picenæ Provinciæ Concionator, pluriès Diffinitor, ac in variis Provinciis Commissarius Generalis: vir vitæ integritate, simul & sapientia clarus: qui etiam Philosophiam, ac Sacram Theologiam, Divinasque Scripturas sæpiùs Nostris exposuit, doctrinæ nomine celebris; Scripsit plurima tam Philosophica, quàm Theologica, quæ parata Typo habebat, sed morte præventus M.S. reliquit; Ea sunt:

Disputationes Logicæ complectentes libros Prædicamentorum, Vniversalium Porphirii, & Analyticorum Aristotelis, ac etiam librum Formalitatum juxta mentem Scoti. Tom. 1. in 4.

Disputationes Physicę complectentes libros de Generatione, & Corruptione, de Cœlo, & Mundo, de Elementis &c. Tom. 1. in 4.

Disputationes in libros Aristotelis de Anima, & de ejus potentiis. Tom. 1. *in* 4.

Disputationes de Ente Metaphysico, & de ejus Proprietatibus. Tom. 1. in 4.

Disputationes Theologicæ complectentes totum Cursum Theologicum secundùm mentem Scoti. Tom. 3. in 4.

Disputationes de Auxiliis Divinę gratiæ. Tom. 1. in 4.

Alia plura scripsit tam Moralia, quàm ad Sacram Scripturam spectātia; quia tamen eorum Titulum non habemus, hìc non apponuntur.

PAVLVS VITELESCVS, natione Italus, Patria à Fulginio, Provinciæ Sancti Francisci alumnus, eximius Theologus, & Concionator: vir raris virtutum ornamentis illustris, in Divinis Scripturis interpretandis, in Historiis, & antiquitatibus Ecclesiasticis enodandis insignis; Scripsit latinè:

Chronica Fr. Minorum Capucinorum ab anno 1525. usque ad annum 1626. ex quibus plurima Zacharias Boverius collegit, & in suos Annales retulit. Obiit in sua Patria anno 1629. De hoc Auctore meminit Ludovicus Iacobillus lib. de Scriptor. Vmbriæ litt. P.

PAVLVS MARIA ASTENSIS, Provinciç Genuensis alumnus; vir doctrina, ac vitæ probitate illustris, strenuus, ac indefessus dominicæ vineæ Operarius; quem in Dei verbo disseminando vis, & efficacia, apostolico spiritu præditum fuisse non obscurè declararunt; Scripsit Italicè duo Opuscula sub hoc Titulo:

Sette pungenti stimoli posti a' fianchi de' peccatori per spingerli a far penitenza de' loro peccati molto utili, per fare un buon apparecchio per l' Oratione delle 40. Hore. Brixiç apud Frãciscum Marchettum anno 1618. in 16.

Sette gagliardi freni posti alla bocca dell' anima convertita a Dio, acciò non ricada in peccato: aggiuntivi none sospiri molto divoti, & affettuosi per più degnamente accostarsi alla Sacra Comunione. Ibidem apud eundem 1618.

PAVLVS MARIA RIVAROLA, natione Italus, Patria à Clavaro, quod est Oppidum pergrande, pulcherrimum, ac nobilissimum in Liguria Orientali sub Dominio Reipublicæ Genuensis. Hic optimis vitę exemplis exacto probationis anno ad professionem admissus, post sex mensium decursum gravi quadam infirmitate correptus, surdus omninò remansit, ac proinde ad Sacros Ordines, secundùm Canones inhabilis; quapropter in Ordine Clericali manens, totum se exercitiis humilitatis, labori manuum, lectioni, atque scriptioni applicuit, nostræque Conventus Genuensis Immaculatæ Conceptionis Bibliothecæ Præfectus, eandem, non solùm magna solicitudine per triginta, & ampliùs annos diligentissimè custodivit; verumetiàm optimis Divinarum Sciẽtiarum omnium libris magna industria Benefactorum eleemosynis locupletavit. Scripsit, ac indefesso studio, & labore collegit ex Sanctis Patribus omnes Figuras, Similitudines, & Elogia ab ipsis in honorem Beatissimæ Dei Genitricis Virginis MARIÆ explicata, in frontispicio Operis hoc Titulo præmisso:

I. *Alphabetum Marianum tribus Tom. in folio distributum*.

II. *Virgo Deipara sub multiplici Figurarum, Similitudinum, & Elogiorum à Sanctis Patribus repræsentata*. Opus ad tantæ Virginis honorem ordine Alphabetico coacervatum, ac in 8. Tomos in folio discretum.

III. *Amalthea Mariana aureis undique fructibus, floribusque ex Hesperidis Sacræ Scripturæ, Catholicæ Ecclesiæ, Sacrorumque Doctorum excerptis, affatim repleta*. Tom. 9. in folio. Contexuit insuper:

Indicem Auctorum, qui in Universam Bibliam, vel universè, vel singulatim, etiam in Versiculos data opera scripserunt; juxta eorundem

Bi-

Bibliorum ordinem dispositum in duobus Tomis in folio comprehensum. Quorum primus cõtinet *Scriptores in Vetus Testamentum*: secundus verò, *qui in Novum Testamentum scripserunt*. Cui additæ sunt *Auctoritates omnes utriusque Testamenti exposita à Divo Anselmo Cãtuariensi, Eusebio Emisseno, Hugone Victorino, Petro Damiano, Richardo Victorino, & Theodoreto*; eò *quia in eorum Operibus non habentur Tabulæ locorum Sacræ Scripturæ*.

PERFECTVS CONSTANTIENSIS Germanus, Provinciæ Anterioris Austriæ Concionator, ac pluriès Diffinitor; vir spectatæ virtutis, & doctrinæ, qui suam Provinciam magno cum observantiæ zelo prudentissimè per aliquot annos est moderatus; Edidit:

Rituale Ecclesiasticum, Regulare & OEconomicum pro eadem Provincia in 8.

PETRVS DE ALAXIO, Provinciæ Genuensis Concionator, vir religiosa virtute commendatus, bonarum litterarum amans, in lectione, & scriptione sacrorum librorum assiduus; pro suo singulari in Deiparam Virginem devotionis affectu; Scripsit in ejus honorem opus prænotatum:

Sanctissima Virgo Deipara MARIA in libro Genesis Figuris aperta, & Similitudinibus adornata; quam variæ eruditiones produnt venustiorem. Tom. 1. in fol.

PETRVS ALENCONIENSIS (Gallicè de *Alenxon*) Provinciæ Turoniæ alumnus; vir generis nobilitate, ac vitæ sanctimonia illustris, eximius sinceræ virtutis cultor, vegetæ charitatis, & Concionator de animarum salute valdè solicitus. Hic, cùm divino totus esset incensus amore, nihilque magis haberet in votis, quàm in hac vita pati pro Christo, indeque Martyrii desiderio æstuaret, à P. Iosepho Parisiensi, tunc Turonensis Provinciæ Ministro, unà cum Patre Michaele de Vesino Cõcionatore, Marochium Missionarius Apostolicus fuit destinatus; ibique jussu Regis simul cum socio in carcerem detrusus, per quatuor integros annos, & menses dira fame, & inexhausta siti maceratus, inter squalores, vermes, fœtores, & Infidelium maledicta longum martyrium constantissimè duxit. Extant impressæ Lugduni ejus:

Epistolæ, quibus eidem Patri Iosepho Parisino, ac Patri Hieronymo Flexiensi, tunc in Provincia Turoniæ Ministro Provinciali notam facit suæ captivitatis miseriam, & patientiam, quam ipse, & Michael socius ejus in tot ærumnis, & pressuris illibatam coluerunt. Scriptæ fuerunt ex custodia Marochii die 5. Octobris anno 1628. Scripsit etiam aliud Opusculum:

De mortificatione hominis interioris ad vitæ sanctitatem consequendam necessaria. Lugduni 1625. Eum post djutinas carceris angustias, in spirituali simul, & corporali pestiferorum obsequio occupatum, atrox epidemiæ morbus corripuit, & mundo eripuit, ut Cœlo insereret anno 1629. die 22. Martii in eadem Civita-

vitate Marochii, ejusque morte in Gallia divulgata, planxère diù Fratres jacturam, quam fecerat nostra Capucinorum Religio in præcoci Fato hujus viri eximii, quo in Fidei propagandæ zelo nemo fuit ardentior, & ad ardua facinora aggredienda vegetior. Ipsius vita, & gesta describuntur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum prædictum §. 35.

PETRVS DE ALIAGA, natione Hispanus, Concionator Provinciæ Aragoniæ, ac Magister Novitiorum; vir pius, ac observantiæ regularis admodum studiosus; Edidit Opusculum lingua Hispanica sub Titulo:

Dies Practica Capucini. Cęsaraugustæ 1680. in 8. &

Clara Luz, con la qual podrà ver el Hebreo su falsa esperanza, y el Christiano su obligacion. Tom. 1. in 8. 1688.

PETRVS BERGOMENSIS, natione Italus, Concionator Provinciæ Brixiensis; vir doctrina, pietate, ac sanctis moribus selectus; qui vitam evangelico professore dignam usque ad ultimum annorum crepusculum fideliter produxit. Scripsit Italico sermone:

Commentaria doctissima super Regulam à S. P. N. Francisco Fratribus Minoribus præscriptam, & secundùm mentem ejusdem Seraphici Patris. Ad immortales concessit in nostro Conventu Brixię anno 1619. ætatis suæ 82. magnũ sui relinquens desiderium.

PETRVS BESSONIVS, natione Gallus, Patria Drocensis, Concionator Provinciæ Parisiensis; vir animi puritate, sui ipsius contemptu, vitæ austeritate, carnis maceratione, ac mirabili evangelicarum virtutum luce præfulgidus. Hic martyrii desiderio inflammatus, cùm aliquando ob eandem rationem in Conventu nostro Rothomagensi sævissima peste ægrotantibus magno charitatis æstu solicitè ministrasset, Aureliano digressus, ut Lutetiam Parisiorum proficisceretur, cùm in quandam Ecclesiam Beatissimæ Virgini dicatam oraturus divertisset, ab Hæreticis strictis gladiis aggressus, ex his alter sublato ense illi caput diffindit, aliiq; totum ejus corpus transverberant; & sic armis confossus, ad palmas, & coronas Martyrum evolavit anno 1589. Cujus corpus paulò post Aurelianum delatum, septimum post annum conquisitum, tam integrum, & incorruptum, vulneribusque adeò rubente sanguine cõspersis apparuit, ac si eodem die tumulatum fuisset. Quædam ferunt scripsisse Opuscula; quia tamen eorum titulum non habuimus, ne incerta pro certis ponamus, hic ab illis dandis supersedemus. Ejus vita describitur à Boverio Tomo 2. Annal. Capucinorum ad annum prædictum.

PETRVS CALARITANVS, Concionator Provinciæ Sardiniæ, vir varia scientiarum merce refertus: qui Sacram Theologiam summa cum ingenii, ac doctrinæ laude per plures annos interpretatus est, & ad Ministri Provincialis dignitatem assumptus, magno consilio, pruden-

tia,

tia, obſervantiæ ſeraphicæ zelo, prę-clariſque vitæ exemplis munus illud adminiſtravit. Confecit ingenti ſtudio:

Commentaria ſuper quatuor libros Sententiarum D. Bonaventuræ Doctoris Seraphici, quæ tamen ob Auctoris mortem non ſunt prælo ſubmiſſa; ſed habentur M.S. in noſtro Conventu Calaritano.

PETRUS A' CALATIA Neapolitanus, ejuſdem Provincię alumnus, Concionator doctus, & facundus, nec non Poeta eruditus; Scripſit, & Typis dari permiſit:

Epigrammata varia Moralia, & alia Carmina. Neapoli apud Octavium Beltramum anno 1648.

PETRUS DE CAMPIS, natione Gallus, Patria Ambianenſis, Provinciæ Pariſiorum alumnus. Hic primùm Fratrum Minorum de Obſervantia Inſtitutum profeſſus fuit; deinde arctioris vitæ cupiditate ductus, Romæ noſtræ Religioni adſcribi voluit: in qua præclariſſimis perfectionis exemplis, ac præcipuè ardentiſſimæ charitatis fulgoribus mirabiliter enituit. Evangelicæ prædicationis officium apoſtolico ſpiritu ſemper exercuit: Hęreticos ubique acerrimè eſt inſectatus, eorumque falſa dogmata Catholicæ veritatis gladio confodit: bis ad ſepulcrum Domini Ieroſolymam, tum à Rege Chriſtianiſſimo Henrico III. tum à Ludovica Henrici uxore miſſus fuit; & in illis peregrinationibus multa ab Infidelibus perpeſſus, plurimos eorum ſua patientia, & piis cohortationibus ad Fidem Chriſti convertit. Demum reverſus in Galliam, cùm in ſupradicti Henrici III. Bleſis acta acriùs in concionibus inveheretur, Hęreticorum, qui Regis partes tuebantur, conſpiratione ad necem quæſitus, eorum furorem juxta Domini conſilium declinans, in Belgium ſe contulit, ibique lethali morbo correptus, Bruxellis ſupremum diē devotiſſimè abſolvit anno 1589. Scripſit, ſicut habemus ex relatis illius Provinciæ, Latino Idiomate:

Volumen de Controverſiis Catholicæ Fidei contra Calviniſtas. An verò ſit impreſſum adhuc me latet Vide Boverium Tom. 2. Annalium ad annum prædictum.

PETRUS CALIXTUS CAMPETTI, natione Gallus, Patria à S. Severo, Provinciæ Aquitaniæ filius, doctiſſimus verbi Dei Declamator, ac ſalutis animarum zelo fervidus; generis nobilitate, doctrinæ præſtantia, ac vitæ perfectione illuſtris; Scripſit, ac Typis dedit Opus præclarum ad uſum, & commodum omnium Paſtorum Sanctæ Eccleſiæ Catholicæ ſub hoc Titulo:

Paſtor Catholicus, ſive, *Theologia Paſtoralis in tres partes diſtributa*; ſcilicet, *in Catechiſticam, Moralem, & Sacramentalem, in quibus rudimenta Fidei, & ea, quæ ad bonos mores pertinent, pleniùs explicantur*. Tom. 1. in fol. Lugduni ſumptibus Philippi Borde anno 1668. Scripſit etiam alia duo Volumina in 8. & ſunt:

De Pręceptis Decalogi, & Eccleſiæ.

De Peccatis ſeptęm mortalibus, &

Cen-

Censuris Ecclesiasticis. Ibidem apud eundem 1669. Hæc tria Opera omnium, etiam Antiregularium sensu præcipua habentur inter Catechistica, & Concionatoria, maximèque ab omnibus viris doctis commendantur. Obiit devotissimè Burdigalæ anno 1670.

PETRVS CHAMPOLINVS, natione Gallus, Patria Gallo-Forensis, Provinciæ Aquitaniæ alumnus; vir in eadem Provincia maximè commendatus: qui munus concionatorium, atque seraphicæ vitæ stadium magno cum Catholicæ Fidei, ac salutis animarum zelo, paupertatis, humilitatis, ac aliarum virtutum splendore fidelissimè est prosecutus; optimè interpretatus est:

Regulam Fratrum Minorum juxta mentem Seraphici P. N. Sancti Francisci, & totam suam perfectionem. Hæc Expositio prodiit primùm Rueffii sumptibus Claustrianis anno 1646. deinde Parisiis anno 1651. in 8. De illo meminit Vvaddingus.

PETRVS GIANNOLIVS, natione Italus, Patria Mutinensis, Provinciæ Bononiensis Concionator, Serenissimi Francisci Estensis Ducis Mutinæ intimè familiaris, & à Confessionibus: vir consilio prudens, doctrina præstans, ac vitæ, morumque integritate venerandus; Scripsit Italicè, ac prælis submisit:

Librum Epistolarum tam Moralium, quàm Spiritualinm cujuscunque generis. Parmæ apud Marium Vignam anno 1649. in 4. Descripsit etiam eodem Idiomate:

Ideam Principum Christianorum exhibitam in vita, & gestis B. Beatricis Estensis, quam dicavit S. M. Reginæ Hispaniarum. Mutinæ apud Iulianum Cassianum anno 1650. Tom. 1. in 4.

Vitam B. Contardi Confessoris ex Familia Estensi, cujus corpus requiescit in Oppido Ducatus Mediolanensis. Ibidem apud eundem 1648. in 4.

PETRVS CITVS, natione Italus, Patria à Martina in Apulia, Provinciæ Hydruntinæ alumnus; vir evangelica prædicatione celebris, ingenio, eruditione, ac religiosis moribus nitens: in quo etiam facultatis Poeticæ, cęterarumque liberalium Artium splendore optimè emicuerunt; Scripsit Italicè, ac prælo tradidit:

Poema Sacrum de doloribus Beatissimæ Virginis MARIÆ. Licii apud Petrum Michaelem, & Nicolaum Franciscum Brustum anno 1643. in 8. Descripsit etiam:

Historiam Beatæ MARIÆ Hydruntinæ nuncupatæ, quam etiam Rithmis Italicis, & versibus exornavit. Ibidem apud eundem anno 1645. De eo meminerunt Hippolytus Maraccius lib: de Scriptor. Marianis litt. P. & Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minor.

PETRVS DE ORBASSANO, natione Pedemontanus, ejusdem Provinciæ alumnus; vir doctus, in Facultatibus Astronomicis, & Geometricis peritissimus, magno ingenio duo elaboravit Opuscula Italico Idiomate sub hoc Titulo:

Altipolario con dimostrationi dell' immobilità della Terra. Tom. 1. in 4.

Nuo-

Nuovo bastone Geometrico, e sue dilettevoli operationi. Tom. 1. in 4.

Asservantur Originalia apud doctissimum, & clarissimum virum Iulium Turrinum nobilem Taurinensem. De eo meminerunt Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salutiensis, & Andreas Rossottus in Syllabo de Script. Pedem.

PETRVS PICTAVIENSIS, natione Gallus, Provinciæ Turoniæ Concionator; vir eruditissimus, insigni doctrina, maxima pietate, ac morum venustate nobilitatus, Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ auditissimus Professor: sæpiùs in sua Provincia Diffinitor, Minister Provincialis, ac demum totius Ordinis Diffinitor Generalis electus Romæ anno 1671. præter suas Philosophicas, atque Theologicas lucubrationes, aliaque Opera prælo dignissima; evulgavit solummodò Gallico Idiomate Opus egregium de Mystica Theologia, & maximè commendatum sub hoc Titulo:

Le Iour Mystique, ou eclaircissement de l'Oraison, & Theologie Mystique. Parisiis anno 1671. apud Dionysium Thierry. Tom. 4. in 8.

In primo agitur *De Natura Mysticæ orationis, & de excessiva activitate, vel proprietate Imaginum*.

In secundo *De Nuda Fide tam divina, quàm humana, & de ejus affectibus*.

In tertio *De Subjectis remoto, & proximo Mysticæ orationis*; &

In quarto *De Oratione Quietis Mysticæ saporosæ, & non saporosæ*.

PETRVS DE PVY, natione Gallus, Provinciæ Occitaniæ filius, divini verbi celebris Declamator, magna animi pietate, nec minori ingenii acumine, litterarumque eruditione insignitus; Scripsit Gallicè Opusculum sub hoc Titulo:

L'Advocat de la Iustice Divine &c. Prodiit Tolosę apud Philippum Boude anno 1640. Tom. 4. De eo scribit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minor.

PETRVS QVINTINOPOLITANVS (vulgò de *S. Quintin*) natione Gallus, Provinciæ Parisiensis alumnus, vir doctus, & in Sacris Scripturis eruditus: qui piè, & salubriter evangelica prædicatione in vinea Domini diù laboravit; Composuit, Typisque submisit Volumen Gallico Idiomate sub Titulo:

Speculum Oriniacense, in quo describitur vita Sanctæ Benedictæ, & multa recensentur de Monasterio Oriniacense. Quintinopoli anno 1646. Tom. 1. in 4. Item

Vitas Sanctorum Martyrum Domicii, & Vlfi, qui Ambiani coluntur in 8.

PETRVS ROTA, natione Italus, Patria à Martinengo, Provinciæ Brixię Minister Provincialis: vir singulari doctrina, ac sapientia præstans; sermonum assiduus, fervidus, ac celebris Declamator: moribus suavis, judicio maturus, in consultatis, & consultandis expeditus, & prudens: divini honoris zelo, animarumque salute, & omnigena vitæ perfectione candidatus; plurima scripsit ad commodum, & utilitatem Concionatorum; eaque sunt:

Sylva Conceptuum Scripturaliũ, & Moralium cum adnotationibus super omnia Evangelia; quæ per totum anni decursum leguntur in Ecclesia Dei. Tom. 6. in 4.

Primus Tomus continet *Conciones à Circuncisione Domini usque ad Dominicam Septuagesimæ*: Venetiis apud Paulum Balleonium anno 1664.

Secundus Tomus exhibet *Conciones à Dominica Septuagesimæ usque ad Dominicam in Albis exclusivè*. Ibidem apud eundem anno 1665.

Tertius Tomus *à Dominica in Albis usq; ad Dominicam secundam post Pentecosten*. Ibidem 1665.

Quartus *à Dominica secunda post Pentecosten usque ad duodecimam inclusivè*. Ibidem eodem anno 1665.

Quintus *à Dominica tertiadecima usque ad decimam octavam*. Ibidem 1668.

Sextus *à Dominica decima octava usque ad ultimam*. Ibidem 1669. Scripsit etiam, ac Typis dedit:

Sylvam Conceptuum Scripturalium, & Moralium pro omnibus Festis Sanctorum, quæ ab Ecclesia Dei per totum anni circulum celebrantur. Tom. 2. in 4.

Primus Tomus continet *Conciones à Festo S. Antonii Abbatis usque ad Festum S. Laurentii*. Mediolani apud Antonium Malatestam anno 1672.

Secundus Tomus *à Festo S. Claræ usque ad S. Silvestrum*. Ibidem 1672.

Sermones octoginta de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento pro tempore Orationis 40. Horarum, quos dicavit Eminentissimo Cardinali Barbadico. Brixiæ apud Ricciardum anno 1666. Tom. 1. in 4.

Sermones duplices, & Conciones super omnia Evangelia totius Quadragesimæ. Tom. 2. in 4.

Conciones super Evangelia Adventus Domini. Tom. 1. in 4.

Alia plura scripsit, quæ labore, & industria P. Laurentii Vlmi Bergomensis Brixianæ Provinciæ Ministri Provincialis prelo parantur. Obiit devotissimè in nostro Conventu Brixiæ anno 1667.

PETRVS A' SANCTO-SEVERINO, natione Picenus, ejusdem Provinciæ Concionator; vir eruditus, ac vitæ integritate venerandus; Evulgavit Sermones aliquos de Sanctis, inter quos extat:

Concio de Sancto Ansovino Episcopo Camerinensi. Impressa est Camerini apud Franciscum Ghisleriũ anno 1641.

PETRVS TRIGOSVS, natione Hispanus, in nobilissimo Aragoniæ Municipio Calatajud procreatus, vir doctrina, & eruditione insignis. Hic priùs inter Patres Illustrissimæ Societatis IESV professus, aliud religiosæ vitæ genus, divino spiritu afflatus, inter Capucinos amplecti decrevit: inter quos præclarum perfectionis cursum, quem in priori Religione cœperat ita fuit prosecutus, ut apud omnes non exiguam pietatis, ac sanctimoniæ famam sibi comparaverit. Multa scripsit Philosophica, ac Theologica, inter quæ extant impressa:

Com-

Commentaria in quatuor libros Sententiarum Divi Bonaventuræ, seu, *Summa Theologica ad mentem Seraphici Doctoris in 4. Tomos in folio distributa*.

In primo Tomo disputat *de Deo secundùm se, quatenus est Vnus, & Trinus*.

In secundo *de Deo ut Creaturarum principio*.

In tertio *de ipsius Verbi Incarnatione, & de Redemptione nostra*.

In quarto denique *de Sacramentis, quibus ad æternam gloriam pervenire possimus*. Hęc Summa meritò ab omnibus viris doctis in pretio habetur: nam, pręter difficiles Theologię quæstiones, quę facillimè ab ipso Auctore enucleantur, varię, & impervię Sacræ Scripturę Sententiæ, Sanctorum Patrum interpretationibus adductis, exponuntur.

Primus Tomus primæ partis tantùm fuit impressus Romæ in Typographia Vaticana anno 1593. in folio, dum adhuc Auctor viveret; deindè Lugduni anno 1616. & dicatus est Clementi VIII. Pontifici Maximo, reliqui verò etiamnum lucem desiderant.

Gratissimus Deo, Angelis, & hominibus propter vitę suę innocentiam spectabilis, ad suorum laborum pręmia pervenit in nostro Conventu Neapolitano anno 1593. ętatis suę sexagesimo octavo. De eo meminerunt Zacharias Boverius Tom.2. Annal. Capucin. ad annum prędictum, quo obiit: Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minor. D. Michael Martinez lib. de Patronatu Calatajudensi impresso Neapoli. D. Nicolaus Antonius Hispalensis in sua Bibliotheca Hispan. Gonsalvus Ponce de Leon Archidiaconus Talaverensis in Ecclesia Toletana: qui in laudem hujus piissimi, ac doctissimi Auctoris sequens Epigramma composuit:

Nosse, & amare Deum, vitæ hæc est summa beatæ:
Hoc majus quando continet illa nihil.
Vnus Trigosus vitam dedit ergo beatam:
Namque illud scriptis, moribus hoc docuit.

PETRVS BENEDICTVS IOANNINIVS de Vrbino Italus, in Provincia Piceni Sacrę Theologiæ Professor; vir doctus, in divinis, ac humanis litteris excultus; sed felicioribus pietatis, eloquentię, eruditionis, & gratię in declamando incrementis adauctus; Scripsit Italicè:

La Vita Religiosa nello stato secolare; overo, *Modo di vivere religiosamente da chi è stabilito nel secolo*. Tom. 2. in 16.

PHILIBERTVS DE BONEVILLE, natione Sabaudus, suo ęvo Concionator egregius, & verè apostolicus, atque in Provincia Sabaudiæ sæpiùs Diffinitor, ac Minister Provincialis: quam per quindecim annorum seriem omni studio, diligentia, doctrina, prudentia, & regularis observantiæ zelo sanctissimè administravit. Fuit inter illustriores

nostri Ordinis Theologos, & Scholasticæ disciplinæ Professores facilè Princeps; ita ut Sanctus Franciscus de Sales Episcopus Gebennensis, qui hunc virum propter eximiam ejus doctrinam, morum elegantiam, ac vitæ sanctimoniam sibi in Confessarium elegerat, intimaque sibi familiaritate devinxerat, de ipso sæpè dicere soleret: *Quòd si Summa S. Thomæ esset deperdita, tota in capite P. Philiberti Capucini recens, & integra reperiretur.* Multa scripsit Theologica, & de Controversiis Fidei Catholicæ; quia tamen eorum Titulum non habuimus, alteri huic nostræ Bibliothecæ addenda relinquimus. Typis tamen clarere fecit Volumen ab eo compositum anno 1623. in quo continetur:

Vita S. *Francisci de Sales Episcopi Gebennensis.* Lugduni anno 1623. apud Simonem Rigaud Tom. 1. in 4. Quam posteà anno 1625. iterùm recudi curavit sub hoc Titulo Gallico:

Le Soleil des parfaits, & vertueux Prelats de ce siecle le Bien-heureux Francois de Sales Evesque, & Prince de Geneve. Lugduni apud eundem. De hoc doctissimo viro meminerunt Franciscus Augustinus de Ecclesia Episcopus Salutiensis, Andreas Rossottus, uterque in lib. de Script. Pedemontii, & Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum.

PHILIPPVS DE BICTIS, natione Italus, Patria à Camerino, Picenæ Provinciæ Concionator, ac pluriès Diffinitor, olim in sæculo I. V. D. egregius, ac magni nominis: qui in eadem sua Provincia semel, & iterùm ad Philosophiæ, ac Sacræ Theologiæ lecturam assumptus, multos ibi tum ad doctrinam, tum ad justitiam, & pietatem erudivit; Scripsit, ac prælis dedit:

Epitomen, seu *Compendium Theoricæ, & praxis Causarum Iudicialium in duas partes distributum; in quo Iudicibus, præsertim Regularibus, solidè omnibus priùs ad rem pertinentibus theoricè explanatis quæstionibus, formulis posteriùs practicè adamussim singulis fabrefactis, Iudicialibus in causis via satis plana ostenditur.* Prodiit primùm Venetiis anno 1652. deinde locupletatum Bononiæ anno 1660. apud Ferronium. Tom. 1. in 4.

PHILIPPVS ENGOLISMENSIS, natione Gallus, Provinciæ Parisiensis Sacerdos devotissimus, in Theologia Mystica valdè eruditus, & totus exercitiis spiritualibus applicitus, Mariæ Mediceæ Reginæ Christianissimæ Confessarius; & ob ejus singularem animi puritatem, ac vitæ innocentiam illi apprimè carus, summaque habitus in veneratione; Varia scripsit Opuscula suavem spirantia, ac redolentia devotionis fragrantiam, & sunt:

Seminarium Hermogenis, in quo agitur de virtutibus religiosis, quibus pervenitur ad sanctam mortem. Parisiis 1637. Tom. 1. in 8.

Regii, & Divini amores IESV Christi, & animæ Hermogenis propositi ad meditandum: ubi de præcipuis Redemptionis nostræ Mysteriis agitur. Ibidem 1638. Tom. 1. in 8.

Tractatus devotissimus directionis ad gratiam ad Hermogenem. Tom. 1. in 8. Parisiis anno 1638.

Triumphus amoris Divini in conversione Hermogenis; ubi repręsentantur variæ pugnæ spirituales, quas experiuntur vocati ad Religionem. Tom. 2. in 8. Ibidem 1635.

Florentius ad piè vivendum conversus; ubi describitur vanitas ab amore Divino devicta. Ibid. 1626. Tom. 1. in 8.

Occupatio continua devotæ animæ Deo spiritualiter unitæ in actibus quotidianis. Lugduni anno 1628. Tom. 1. in 8.

Aspirationes amoris sacri ex Canticis Canticorum. Parisiis 1629. & Lugduni anno 1632. Tom 1. in 12.

Septem fontes Meditationum super Divina Attributa. Lugduni anno 1620. Tom. 1. in 8.

Novitiatus Hermogenis pro Novitiorum institutione. Parisiis anno 1633. Tom. 1. in 8. De hoc Auctore meminit Vvaddingus ubi supra.

PHILIPPVS A' FVLGINIO, natione Italus, Provinciæ S. Francisci alumnus, Divini verbi Ecclesiastes non ignoti nominis, Theologus insignis, observantiæ regularis studiosus, ac evangelicæ seraphicæ paupertatis zelator acerrimus: qui eandem suam Provinciam magna cum sapientiæ, & prudentiæ laude, præclarisque innocentioris vitæ exemplis sub Ministri Provincialis titulo solicitè gubernavit; Scripsit Latino Idiomate:

De Obligatione Fratrum Minorum Capucinorum ratione suæ professionis lectiones viginti septem. Habetur Originale in nostra Bibliotheca Fulginii. Obiit anno 1653.

PHILIPPVS RIBOTTVS, natione Pedemontanus, Patria à Pancalerio, Genuensis Provinciæ alumnus; vir omnigena insignitus doctrina, & in declamando apostolico spiritu imbutus: qui in Missionibus Subalpinis contra Hæreticos Commissarius Apostolicus à Summo Pontifice Clemente VIII. deputatus, & Vicarius Sacrę Inquisitionis institutus, mirificè Catholicam Fidem in illis Regionibus promovit, strenuèque in vinea Domini operando, innumeras inde scelerum spinas evulsit, durissimos impiorum animos contrivit, & de lapibibus filios Abrahæ suscitavit, soloque trium annorum spatio ad mille & tercentos Calvinistarum, & inter illos plurimos non vulgares præclara sua doctrina, religiosæque vitæ exemplis ad Catholicę Ecclesiæ gremium reduxit. Scripsit sermone Italico:

Expositionem super Orationem Dominicam in quatuor partes distributam, secundùm quatuor Divinæ Scripturæ sensus. Prodiit Taurini apud Ludovicum Richimilium anno 1614. in 8.

Expositionem Salutationis Angelicæ. Ibidem 1614.

*Discursum ad modum disputationis habitum inter ipsum, & David Rostagnum publicè in Oppido S. Germani de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento, & de Sacrificio sacrosanctæ Missæ: quo mediante ipsemet Rostagnus Hæreticorum Minister convictus

victus succubuit, plurimisque ex nobilioribus, Calvinismo abjurato, Catholichismo spontè nomina dederunt. Editus fuit ab ipso Auctore jussu Rev. P. Bartholomæi Rocchæ Inquisitoris Generalis in toto Dominio Pedemontano, Taurini anno 1598. Tom. 1. in 4.

De eo meminerunt honorificè Franciscus Augustinus ab Ecclesia Episcopus Salutiensis in catalogo Script. Pedemont. Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Minorum, Andreas Rossottus in Syllabo Scriptor. Pedemont. & Mathias à Caballo-Majori Capucinus part. 1. Rationarii Chronographici Missionum Evangelicarum.

PROCOPIVS TEMPLIVS Brandeburgensis, Provinciæ Tirolensis alumnus. Hic inter Lutheranos natus, & in adolescentia ad Fidem Romanam Catholicam conversus, paulò post ad Seraphicam Religionem vocatus, & receptus fuit anno suæ ætatis 18. Competenti verò tempore ad Theologica studia promotus, illis absolutis, Concionatorio muneri fuit applicitus, atq; per plures annos in illustrioribus Germaniç Civitatibus singulari omnium encomio, & præconio semen evangelicum dispersit, non sine copiosa animarum messe; illasque sua pietate, spiritus fervore, morum perfecta compositione, patientia, humilitate, atq; totius evangelicæ perfectionis exemplis plurimùm illustravit: eodemque tempore cernens, quàm miserè constitutus esset status S. R. E. & Catholicæ Religionis in illis partibus Septentrionalibus, & Regnis, valdè commiseratus tot animarum perniciem, sub Missionarii Apostolici titulo, annuentibus Superioribus, Vicos, Castella & Oppida Provinciarum Augustissimæ Domus Austriæ hæresi infecta impavidè peragravit; ibique concionando, catechizando, Hæreticorum Ministros sæpiùs ad congressum provocando, confutatis eorum dogmatibus, magnum Sectariorum numerum ad Catholicam Fidem adduxit, innumerique Incolarum utriusque sexus ejus ope adjuti Hæresim abjurantes, Ecclesiæ Romanæ manus dederunt. Multa scripsit, & evulgavit Opera in emolumentum Religionis, & Ecclesiæ Catholicæ, prçsertim in commodum, & adjutorium Status Ecclesiastici, sive Pastorum curam animarum habentium, quæ maximè dolendum non esse latinitati donata: talia enim sunt, ut à pluribus etiam Etherodoxis raptim coemantur, & desiderentur. Illorum Titulum hic apponimus.

Prædestinationale. Est opus de Prædestinatione, Iustificatione, Gratia, & Libero arbitrio, continens 30. *Conciones formatas*. Tom. 1. in 8. Salysburgi anno 1653.

Eucharistiale. Est liber de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento, continens Conciones 26. Tom. 1. in 8.

Pœnitentiale, sive, *de Pœnitentiæ Sacramento, & Confessione, Conciones* 25. Tom. 1. in 8.

Orationale, sive, *de Exercitio sanctæ Orationis Conciones* 36. Tom. 1. in 8.

De-

Decalogale. *Est liber continens 32: Conciones in decem præcepta Decalogi*. Tom. 1. in 8.

Conjugale. *Est liber continens* 30. *Conciones de Sacramento Matrimonii*. Tom. 1. in 8.

Iuventutale, ſive, *de bona educatione filiorum, & juventutis Conciones* 30. Tom. 1. in 8.

Threnale, ſive, *in Threnos Ieremiæ Prophetæ Conciones* 26. Tom. 1. in 8.

David Propheta, *& pęnitens*, ſive, *in Pſalmum* 50. *Miſerere mei Deus &c. Conciones* 37. Tom. 1. in 8.

Magdalenale, ſive, *in vitam S. Mariæ Magdalenæ Conciones* 30. Tom. 1. in 8.

Homo moriens. *Eſt liber continens* 24. *Conciones de felici, & infelici hominis morte*. Tom. 1. in 8.

Iudiciale, *Purgatoriale*, *& Infernale*. *Eſt liber continens* 30. *Conciones de Extremo Iudicio, Purgatorio, & Inferno*. Tom. 1. in 8.

Dominus Deus ultra ſpem dedit illi gratiam, & benedictionem, ut quaſi raptim ſupradicta 12. Opera, in 8. ut vocant, ſingulatim edita Salysburgi diſtraherentur, & venderentur; propter quòd ſtatim Typographus Monacenſis ſecundam editionem eorum ſuiş ſumptibus faciendam ſolicitavit, eaque edidit in 4. & in tres Tomos diſtribuit, & comprehendit. Fuit hoc totum Opus dicatum Principi Electori Archiepiſcopo Moguntino: nunc autem totaliter ità diſtractum, ac divenditum eſt, ut ab aliquot annis jam nullum ampliùs exemplar inveniatur, aut haberi poſſit; cùm tamen fuerint multa millia, & tertia vice jam impreſſa.

Edidit etiam pergrande Volumen refertum Concionibus de Beata Virgine MARIA ſub Titulo:

Mariale feſtivale, *& Mariale dominicale*, ſeu, *de Beatiſſima Virgine Dei Genitrice MARIA Conciones centum ſexaginta*. Hoc opus etiã iteratò fuit impreſſum primò Salysburgi anno 1653. in 4. ſed parvo typo: ſecundò Monachii in folio anno 1655. & dedicatum fuit Epiſcopo Eſtadienſi S. R. I. Principi.

Scripſit inſuper, & per prælum evulgavit æquè ingens Volumen, in quo habentur Conciones pro Feſtivitatibus Sanctorum ſub hoc Titulo

Sanctorale, ſeu, *de Feſtis Sanctorum totius anni Conciones centum ſeptuaginta*; & etiam fuit impreſſum prima, & altera vice Salysburgi anno 1654. & Monachij anno 1659. & dicatum Sereniſſimo Principi Archiepiſcopo Salysburgenſi.

Prodromus Meſſiæ, ſeu, *de S. Io: Baptiſta Conciones triginta*. Tom. 1. in 8.

Incarnationale, ſeu, *de Incarnatione Domini noſtri IESV Chriſti Conciones decem & octo*. Tom. 1. in 8.

Chriſtus naſcens, ſeu, *de Nativitate Domini noſtri IESV Chriſti Conciones quadraginta*. Tom. 1. in 8.

Epiphaniale, ſeu, *de Feſto Epiphaniæ Conciones* 18. Tom. 1. in 8.

Adventuale, *à prima Dominica*

Ad-

Adventus usque ad Septuagesimam Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Septuagesimale, à Septuagesima usque ad Dominicam Resurrectionis Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Paschale, à Dominica Paschatis usque ad Pentecosten inclusivè Conciones centum. Tom. 2. in 8.

De Consolatione Spiritus Sancti à Pentecoste usque ad Adventum Conciones centum. Tom. 2. in 8.

Quadragesimale feriale, seu, *Conciones pro omnibus feriis Quadragesimæ Conciones centum*. Tom. 2. in 8.

Passionale, seu, *de Passione, & morte Domini nostri IESV Christi Conciones quadraginta*. Tom. 1. in 8.

Funerale, in quo continentur centum quinquaginta Conciones pro occasione sepulturæ Defunctorum, sicut moris est in tota Germania. Tom. 3. in 8.

Encęniale, continens centum Conciones pro Festis Dedicationis Ecclesiæ, quæ in Germania solemniter celebrantur. Tom. 2. in 8.

Patrocinale, in quo includuntur centum Conciones pro Festivitatibus Patronorum Ecclesiarum. Tom. 2. in 8.

Insuper, jussu Celsissimi Principis Archiepiscopi Salysburgensis, composuit aliud Opus pro instructione puerorum, & adolescentium; vulgò pro *Doctrina Christiana*; & sex distinctis Voluminibus edidit in lucem:

Sermones 300. semihorales de Doctrina Christiana. Tom. 6. in 8.

Opus certè maximè necessarium; cujus prædictus Princeps statim omnia exemplaria coemit, ac per totam suam Archidiœcesim, quæ maxima est, & per cunctas Parochias practicari curavit. Decem millia horum Opusculorum fuerunt impressa exẽplaria, & universa inter paucos dies vendita. Et quia solent in illis partibus fieri Sermones postmeridiani pro Confraternitatibus, sive Congregationibus, composuit etiam duo Volumina sub hoc Titulo:

Sermones in Cantica Canticorum 200. Tom. 2. in 4. *Centum in uno libro pro Confraternitate Sanctissimi Sacramenti, & alios centum in altero pro Archiconfraternitate Sanctissimi Rosarii, Scapularii, &c* Opus istud est dedicatum Serenißs. Principi Duci Electori Bavariæ, ejusque exemplaria impressa Monachii anno 1669. fuerunt tria millia. Scripsit prætereà, & in tribus Tomis distinctis edidit Opus devotissimum sacrarum Cantionum, quarum in illis Regionibus frequens est usus, in laudem Dei, Beatissimæ Virginis, & aliorum Sanctorum sub hac Epigraphe:

Delitiæ Hybernales, Vernales, Æstivales, & Autumnales. Tom. 3. in 8. Vivebat adhuc anno 1680. dũ istam Bibliothecã primò cuderemus, annum agens ætatis suę septuagesimum secundum, optimaq; fruebatur valetudine, & insudabat omnibus suis Operibus reimprimendis; ita ut, quæ hactenus fuerunt in 4. & in 8. ederentur in folio: ante annum absolverat primum eorum Tomum, Volumen satis ingens, illudque dicavit Sacrę Cæsareæ Majestati. Quinque etiam alios Tomos habebat pa-

ra-

ratos in folio de Concionibus Dominicalibus, qui brevi expediendi erant per Typum, quo peracto, ut credimus, totum illius Opus Concionatorium suam integritatem, & perfectionem habebit.

PROSPER RVTHENENSIS Gallus, Patria de Rhodes, Provinciæ Tolosanæ Concionator, bonarum litterarum Professor, ex actibus publicis, aliisque priscis memoriis Opus Genealogicum retexuit, & adhibito judicio expendit: cui multum deferre debent illi, qui hoc studio delectantur. Porrò Titulus Operis est Gallicè:

Histoire Genealogique des toutes les Maisons Souveraines de l' Europe avec le Blason de leurs Armoiries expliquè, e raisonnè. Tom. 1. in folio.

Histoire Genealogique de toutes les Ducs, & Paris de France avec le Blason. Tom. 1. in folio.

Histoire de toutes les Maisons principales de France avec le blason de leurs armoiries. Tom. 2. in folio.

R

RAPHAEL ASTENSIS, natione Pedemontanus, alumnus Provinciæ Genuensis, ac sæpiùs Diffinitor: vir sanctis moribus compositus, ingenuus regularis observantiæ zelator, altissimè paupertatis acerrimus defensor, uberique segete virtutum dives; Scripsit Italicè Tractatum ad formam Dialogi super Regulam FF. Minorum sub Titulo:

Lima Sancti Francisci, & Summorum Pontificum. Tom. 2. in 8. Habetur ejus Originale in nostra Bibliotheca Genuensi, *cui adjunctū est in calce Testamentum ipsius piissimi Patris, quod propria manu conscripsit* anno 1572. pro pręparatione ad sanctam mortem. Obiit devotissimè Genuæ anno 1596. die 28. Augusti ætatis suæ 79.

RAPHAEL CASSINA, natione Italus, Patria Mediolanensis, ejusdem Provinciæ Concionator: vir doctrinæ, eruditionis, ac elocutionis lumine clarus, morum tamen integritate præclarior; Edidit Conciones diversas, de Sanctis, inter quas extat impressa:

Concio de Sancto Carolo Borromæo ab eo habita Mediolani in Ecclesia Metropolitana in festo anniversario ejusdem Sancti die 4. Novembris anno 1618. Mediolani apud Io: Baptistam Bidellum anno 1622.

RAPHAEL DE CLAYES, natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus; vir illustri stirpe progenitus (fuit enim filius Marchionis de Clayes) Concionator claro nomine notissimus, ac sacrarum litterarum eruditione percelebris. Quantæ verò fuerit pietatis, & doctrinæ, scripta,

quæ posteris reliquit, locupletes testes esse possunt. Ex his tãtùm prælis submitti permisit Opus doctissimum sub hoc Titulo:

Sublimes, & profundæ Theologiæ, ac Morales veritates de Augustissimo Eucharistiæ Sacramento super quatuor transcendentia Entis, Vnitatis, Veritatis, & Bonitatis, quæ in sublimi hoc Mysterio elucescunt in 4. Tom. in 4. distributum. Impressum fuit primò Rothomagi anno 1649. secundò Abrinciis anno 1653.

RAPHAEL DIEPPENSIS, natione Gallus, quem eadem Provincia Normanniæ fervidum Dei Præconem, in omni scientiarum genere eruditum, linguarum Hebraicę Græcæ, & Arabicæ peritissimum, honoris divini, libertatis Ecclesiasticæ, animarumque salutis zelatorem satis concelebrat: qui etiam in America in Missionibus Apostolicis diù, & strenuè laboravit, multasque Infidelium oves ibi dispersas è Sathanę faucibus eripuit, & ad Ovile Christi reportavit: necnon in Gallia ingentem Hęreticorum numerum publicis suis Concionibus, ac privatis colloquiis ad Catholicæ Ecclesiæ gremium reduxit. Gallico Idiomate scripsit Volumen doctissimum de Controversiis in quarto, cui hunc præfixit Titulum:

Methode tres-facile pour convaincre toute sorte d'Heretiques, & particulierement les modernes. Fuit sæpiùs impressum Rothomagi, & Parisiis ãnis 1640.1646.1652.1663. & novissimè Lugduni anno 1669. & 1671. Hoc Opus meritò ab omnibus habetur in magno pretio: ibi enim omnia tractantur tam clarè, ut nullus Hæreticus illud perlegerit, qui non fuerit ad conversionem commotus. Confecit etiam idem Auctor ad preces amicorum, & communem utilitatem:

Compendium earundem Controversiarum. Rothomagi, & Parisiis 1645. 1652. 1661. &c. Tom. 1. in 8. Laboribus multis consumptus, piissimisque Operibus pro Deo, & ejus Ecclesia cumulatus, ad immortales concesit in Missionibus novæ Galliæ in America anno 1648. ætatis suæ 60. omnibus de se propter eximiam ejus doctrinam, & vitæ sanctimoniam relinquens desideriũ. De eo meminit Vvaddingus.

RAPHAEL AB HERISSONIO Gallus, Concionator Provinciæ Lugdunensis; vir pietate, & doctrina inter alios laudatissimus, in triplici Theologia Scholastica, Morali, & Polemica admodum fundatus: sæpiùs Guardianus, ac per plures annos Novitiorum Magister. Ad Sacerdotum, & omnium Sacri Altaris Ministrorum instructionem exarata stylo facili, ac expedita methodo, elaboravit Opus inscriptum:

Manuductio Sacerdotis ad primum ejus, & præcipuum officium; sive, Explanatio Sacrosancti Missæ Sacrificii juxta Romani Missalis præscriptum &c. Tom. 1. in 4. Lugduni apud Petrum Valfray 1690.

RAPHAEL MELITENSIS, Provinciæ Syracusanæ in Sicilia Minister Provincialis; Messanensis verò, ac Panormitanæ Commissarius Gene-

ne-

neralis: vir magnæ virtutis, ac omnigenæ doctrinæ lumine clarus: qui per totum viginti annorum decursum Sacram Theologiam, & divinas litteras in sua Provincia eruditissimè explanavit: cujus vita juge fuit jejunium, assidua Passionis Christi meditatio, ac perfecta in omnes charitas; plura scripsit de rebus Theologicis, quæ parata pro typo habebat: inter quæ extant M. S. in sua Syracusana Provincia:

Lectiones in libros Sententiarum ad mentem Scoti, & aliæ lectiones tam Scholasticæ, quàm Morales ab omnibus viris doctis maximè commendatæ. Obiit in Conventu S. Philippi ejusdem Provinciæ, dum divinas laudes sano corpore in Choro cum Fratribus psalleret.

RAPHAEL NANNETENSIS, natione Gallus, Provinciæ Britanniæ alumnus, Concionator valdè devotus, & spiritu Dei fervens; doctrina simul, & vitæ innocentia præornatus; Scripsit Gallicè Opusculum sub Titulo:

L'Exaltation de la Couronne de nostre Seigneur IESVS-Christ. Rhedonis anno 1638. Tom. 1. in 8. De eo meminit Vvadding. lib. de Scriptor. Ordin. Minorum.

RAPHAEL DE SVRDIS, natione Italus, Patria Casalensis, Provinciæ Genuensis alumnus, illius Iurisconsulti filius, cujus Consiliis Legalis Academia egregiè decoratur: vir insigni animi magnitudine, doctrinæ præstantia, scientiarum ferè omnium splendore, dicendi facundia, concionandi eminentia, religiosæ conversationis decore, ac singularibus animæ, & corporis dotibus exornatus. Qui ob eximiam ejus in rebus agendis peritiam, ac dexteritatem, regularisque observantiæ zelum in Rhegiensi, ac Genuensi Provinciis ad Provincialatus apicem assumptus, & à P. Ioanne à Montecalerio, tunc Ministro Generali sibi in Consultorem electus, grande sibi nomen, ultra nomen magnorum, qui sunt in Religione, comparavit; multa scripsit digna ejus calamo, quæ sub nomine fictitio fuerunt evulgata, inter quæ sunt:

Paraphrasis doctissima in Psalmos.

Consulta varia Legalia, & Regularia.

Poemata diversi generis, & Epigrammata.

Obiit in nostro Conventu Vulturii S. Nicolai Provinciæ Genuensis anno 1650. ætatis suæ 63. Religionis 44. die 6. Aprilis.

RAYMVNDVS AVENIONENSIS, Gallus, Concionator Provinciæ Sancti Ludovici, ac Minister Provincialis: vir doctrina varia insignitus, religiosa pietate clarus, atque fervens observantiæ seraphicæ zelator; Scripsit Gallico Idiomate præclarum Volumen, cujus Titulus est:

La Politique de la Cour &c. Lugduni anno 1612. Tom. 1. in 8. Evulgavit etiam alium librum Latinè sub hac inscriptione:

Virgilius Christianus. Opus per modum Centonum ex versibus Virgilianis depromptum, & in tres par-

tes distinctum. Prima pars intitulatur: *Christus Patiens*. Secunda pars: *Mulier fortis*, seu, *Magdalena pugnans in spelunca Massiliensi*. Tertia pars: *Pastor illustris*. Agit de miraculosa pontis constructione in Civitate Avenionensi facta à S. Benedicto Pastore, cum solemni translatione corporis ejusdem Sancti facta intra eandem Vrbem in Ecclesia Patrum Cęlestinorum anno 1675. Tom. 1. in 4.

REMIGIVS BERGOMENSIS, Provinciæ Brixiæ alumnus; vir Seraphicæ Regulæ solicitus observator, vitæ austeritate rigidus, animi mansuetudine venerabilis, mentis humilitate sublimis, divinis meditationibus assiduus, ac Dominicæ passionis jugis contemplator: qui etiam ob morum compositam venustatem, ac in discernendis spiritibus prudentiam, in sua Provincia Novitiorum Magisterio pręfectus, gravissimum illud munus usque ad obitum maximo virtutum splendore, ac sapientię luce administravit. Scripsit:

Expositionem doctissimam super Psalmum 118. Beati immaculati in via &c. *quem admirabili pietate ad Domini nostri IESV Christi vulnerum sensum transtulit*. Obiit sanctissimè in nostro Conventu Cremensi anno 1610. De eo meminit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum prædictum.

REMIGIVS A' BOZOLO, natione Germanus, Provinciæ Tirolensis alumnus, Concionator eruditus, sępiùs Diffinitor, apostolicis virtutibus decorus, ac observantiæ religiosæ laude celebris; Scripsit Latinè Opusculum de Stigmatibus Sancti Patris Nostri Francisci sub Titulo:

Rosetum Seraphicum fragrans flosculis: hoc est, *præcipuarum historiarum figuris, quæ circa præclarissimum Mysterium impressionis Stigmatum Seraphici P. N. S. Francisci contigerunt, cum Elogiis ipsius S. Patris*. Prodiit primùm Italicè Monachii sumptibus Petri Koving anno 1622. in 8. Posteà ab eodem Auctore in latinum, & etiam Theutonicum Idioma translatum, fuit denuò impressum in eadem Civitate anno 1626. & 1627. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minorum.

REMIGIVS A' SANCTO ROMVLO, natione Ligur Patria Matutianus (vulgò *San Remo*) quod est Oppidum celebre, ac populatissimum in Liguria Occidentali sub Dominio Serenissimæ Reipublicæ Genuensis, fuit alumnus Provinciæ S. Ludovici, in qua habitum Religionis accepit anno 1596. Vir doctrina, & eloquentia extitit præornatus, in Arte poetica excellens, humilitate, sensuum mortificatione, oratione, ac cęlestium rerum contemplatione sublimis, spiritu Dei fervens, divinoque amore repletus; Cecinit Carmine heroico, & latino, ac typis dedit:

Vitam Seraphici P. N. S. Francisci in libros duodecim distributam. Prodiit Avenione 1628. Tom. 1. in 8.

RICHARDVS HYBERNENSIS,

SIS, Concionator, vir in Diuinis Scripturis admodum versatus, in quæstionibus Theologicis, ac in Controversiis Fidei Catholicæ enodandis claro,& subtili ingenii acumine præditus, pietate quoque, atque aliis religiosis virtutibus ornatus: qui diù Apostolici Missionarii munus in Regnis Angliæ, & Hyberniæ fidelissimè sustinuit, non sine uberi animarum fructu; Confecit ingens Volumen Historicum, in quo Latinè tractat:

De Rebus Hybernicis ad Catholicam Fidem spectantibus: quod Opus jam anteà fuerat inchoatum ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. D. Ioãne Baptista Rinuccino Archiepiscopo Firmano, & in Regno Hyberniæ Sedis Apostolicæ Nuncio. Vidimus illud M. S. apud eundem Patrem Richardum, dum Florentiæ commoraretur anno 1662.

ROBERTVS CAMERACENSIS, Provinciæ Insulensis Concionator, vir studiosus, indefesso labore collegit, ac Typis dedit duobus Voluminibus in folio omnes sententias Sanctorum Patrum,& Conciliorum ad mores spectantes sub Titulo:

Aurifodina universalis Scientiarum Divinarum, atque humanarum ex fontibus aureis Sanctorum Patrũ, Conciliorum &c. Parisiis apud Egdemondum Cauterot anno 1680. Tom. 2. in folio.

ROBERTVS HYBERNENSIS, Patris Richardi Hybernensis socius, ac etiam Missionarius Apostolicus; vir utique humilis, sincerus, & devotus, Orthodoxę Fidei fervidus zelator, regularis disciplinę custos, & amator præcipuus; Scripsit Latinè Volumen Controversiarum, quod intitulavit:

Veritates Orthodoxæ &c. contra errores Hęreticorum nostri temporis. Vidimus etiam illud M. S. paratum pro prælo apud eundem Auctorem Florentię anno 1662.

RODVLPHVS SVITENSIS, alumnus Provinciæ Helvetiorum, verbi Dei fructuosus Declamator, Hæreticorum hostis acerrimus,quos verbo,& scriptis exagitare nunquam destitit; Composuit librum habentem pro Titulo:

Provocatio ad Duellum rationis in Campo amœnæ fictionis ad omnes Atheistas, Machiavellistas, & Adiaforitas. Tom. 1. in fol.

Floridum ambulacrum animæ. Tom. 1. in 8. anno 1689.

ROGATIANVS PARISIENSIS Gallus,ejusdem Provinciæ Concionator,ac Sacrę Theologiæ Professor. Hic, cùm à pueritia donis omnibus, quibus instituendus est animus, à Deo largiter esset cumulatus, tanta facilitate profanas, ac Sacras litteras didicit, ut vix octodecim annos natus jurè Summi Theologi famam sibi conciliaverit. Divi Augustini libros, & Angelici Doctoris Opera ita tenacissimè mente conclusit, ut omnes, qui prodigiosam ejus memoriam perspectam habebant constanter affirmarent, extinctis omnibus horũ Sanctorum operibus,quæ per universũ Orbẽ sunt diffusa, eum unicum fore, qui Augustinum, & Thomam in tumulo oblivionis jacen-

cen-

centes, redivivos facere poſſet. Ejus etiam vitę perfectio fuit inſignis: obſervantiam regularem, paupertatem, ac humilitatem maximè excoluit: Divina charitate totus ardebat, & in materiis ſpeculativis, quas longo tempore docuit, ſemper plurima immiſcebat, quę ad Dei amorem in audientium cordibus accendendum conducunt. Ad eum, tanquam ad divinum oraculum Concionatores, & Theologi certatim confluebant; & tantus erat ardor, quo ad ejus in dicendo ſuavitatem conflagrabant, ut ignis ab ipſo accenſus eos adureret; indeque lacrymarum imbribus perfunderentur. *Plura ſcripſiſſe ad poſterorum utilitatem ex relatis habemus, quæ immatura morte præventus per typum evulgare nequivit*; & quia eorum Titulum non habemus, huic catalogo non inſeruntur. Porrò virum hunc doctiſſimum, ac piiſſimum charitatis officiis aſſuetum lues illa peſtifera, quæ plurimos in Civitate Pariſienſi è medio tulit, præcoci Fato nobis eripuit, decennio vix in Religione exacto anno 1622. ejuſque mortem omnes illius Provinciæ Fratres profuſis lacrymis ingemuerunt. P. Honoratus Pariſienſis, Diffinitor Generalis, ſuæque Pariſiorum Provinciæ, immò & totius Religionis noſtræ decus eximium, eum, ut omnigenæ virtutis exemplar, celebravit; auditaque ejus morte, plorans dixit: *In Rogatiano corruiſſe columnam Provinciæ, quæ in ſervo Dei extincto magnam patiebatur jacturam*. Et Andreas Vvallius, Theologorum Coriphæus inter Doctores Pariſienſes, dicere ſolitus erat: *Se in Rogatiano nactum fuiſſe virum, in quo ingenii præ aliis defæcati ſublimitas inuſitato modo cum ſuppari pietate cojerat*. Videatur Matiſconenſis Tom. 3. Annal. Capucinorum.

ROGERIVS TIPHERNENSIS Italus, ex nobili Manaſſæorum Familia, Provinciæ Romanæ, & etiam S. Franciſci Miniſter Provincialis, vir fuit præclaris omnium virtutum ornamentis illuſtris: orationi, ac divinorum contemplationi totus intentus, cęleſtis amoris ardoribus undique circundatus: erga Deiparam Virginē ſumma devotione affectus, jejuniis, diſciplinis, aliiſque corporis macerationibus firmiter addictus: charitate erga proximos excellens, ſalutis animarum zeloſus, ſui deſpicientia clarus, animi manſuetudine mirabilis, patientia invincibilis, omninò ſibi, & mundo crucifixus; Aliqua ſcripſit Opuſcula Spiritualia, inter quæ extat:

Tractatus de doloribus IESV Chriſti, & Beatiſſimæ Virginis MARIAE ad modum Coronæ, & meditationum. Vitæ ſanctimonia venerandus, ſenio, ac corporis afflictationibus conſumptus, feliciſſimè obiit Romæ anno 1610. ætatis ſuæ 85. Religionis 62. Hujus viri Dei effigiem inter illuſtriores magni nominis viros in celebrioribus Conventuum Italiæ, Germaniæ, Galliæ, Hiſpaniæ, ac Flandriæ Clauſtris publicè exponere, eamque inſigni hac ſubſcriptione ornari, Religio libens, ac lęta permiſit:

R. P.

R. P. Fr. Rogerius Tiphernas Sacerdos,
Pauper, humilis, devotus, & vigilans,
Digna, quæ scirentur scribebat, & quæ scriberentur;
Digna operabatur.
Animam Deo Creatori reddidit
Romæ anno 1610.

Ejus vita describitur à Boverio Tom. 2. Annal. Capuc. ad annum 1610.

ROMANVS A' SANCTO BRIOCO, natione Gallus, alumnus Provinciæ Parisiensis: vir clarus doctrina, divini verbi fervidus Declamator, Catholicæ Fidei acerrimus zelotes, & Hæreticorum hostis infensus; Scripsit, & evulgavit:

Defensionem Calendarii Romani Gregoriani adversus Hæreticos, & Schismaticos; in qua eruditissimè demonstrat hujusmodi Reformationem omnium Conciliorum, præsertim Niceni, Decretis conformem esse. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1647. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus.

ROMVALDVS TAVRINENSIS, Provinciæ Genuensis filius, Theologicarum Facultatum, ac Divinarum litterarum Gazophilacium communiter appellatus; eò quòd Scholastica Patrum placita plenissimè possideret, & utriusque Testamenti Codices tenacissimè memoriæ retineret. Vir fuit, in quo perpetuò enituit gravitas morum, conversationis maturitas, integritas vitæ, seraphicæ paupertatis cultus, simplicitatis amor, præscriptorum in Religione exacta observantia. Eapropter in Regionibus, & Vallibus Subalpinis Missionarius Apostolicus destinatus, munus illud per plures annos fidelissimè exercuit; indèque verbo, & exemplo omnes ędificando, & Catholicis amabilem, & Hęreticis admirabilem se semper exhibuit; ita ut ex illis quamplures non inferioris ordinis ex hujus doctissimi, ac religiosissimi viri ore legitimam veritatem excipientes, ad meliorem vitæ frugem sese receperint; & spontè Catholico albo sua nomina conscribenda obtulerint. Scripsit:

Disputationum Theologicarum lib. 2 in 4.

Adnotationes in Sacram Scripturam. Tom. 3. in 4.

Manuale præcipuarum Controversiarum Catholicæ Fidei ad usum, & commoditatem Missionariorum. Tom. 1. in 4. Obiit Vercellis anno 1616.

RVFFINVS A' SANCTO GAVDENTIO Concionator, Provinciæ Panormitanæ filius; vir devotus, & erga Beatissimam Dei Genitricem Virginem MARIAM summo devinctus venerationis affectu; Scripsit:

Volumen Exercitiorum Spiritualium pro salutanda eadem Beatissima Virgine &c. Citatur a Pagnotio lib. de MARIA Trjumphante Corona 3. cap. 47. pag. 683.

SAL-

S

SALVATOR SARDVS, alumnus Provinciæ Picenæ; vir totius Evangelicæ perfectionis ornamentis illustris. Hic, cùm esset professione Laicus, & litterarum imperitus, cęlestis tamen scientiæ donum à Deo fuit consecutus; undè tam altè de Philosophicis, ac Theologicis rebus disservit, ut doctissimos ipsos viros in admirationem raperet, & omnes ad illum, tanquam ad doctrinæ emporium, concurrerent. Inter alia luculentissima pietatis argumenta erga Beatissimam Virginem MARIAM, quam maximo semper devotionis affectu excoluit; Composuit, & evulgavit:

Coronas plures spirituales in honorem ejusdem Immaculatæ Virginis, quas P. Hieronymus à Monteflorum, tunc Generalis Minister approbavit. Vitæ sanctitate, Revelationibus, Miraculorum, ac Prophetiæ donis conspicuus, migravit ad Dominum in nostro Conventu S. Elpidii Provincię Marchię anno 1596. ætatis suę 110. Religionis 79. Ejus vitam descripsit Boverius, qui dicit eum obiisse Erapuli, (vulgò *S. Lupidio*) anno ætatis suæ 70. ad annum 1596. prædictum. Vide Tom. 2. Annal. Capucin. pag. 577. De eo meminerunt Vvaddingus lib. de Scriptoribus Ordin. Minorum, & Hippolytus Maraccius de Scriptoribus Marianis.

SANCTES THESAVRVS Romanus, ejusdem Provincię Concionator, ac totius Ordinis Diffinitor Generalis; vir Seraphici P. N. S. Francisci spiritu imbutus, evangelicæ paupertatis admodum studiosus, & aliarum virtutum, quæ virum religiosum conflant, decore optimè præornatus. Qui etiam ob suam pręclaram doctrinam ad Sacræ Theologiæ lecturam assumptus, auditores ęquè spiritu, ac littera erudivit; eisq; non verbis tantummodò, sed & apostolicæ vitæ exemplis anteivit. Scripsit Italicè:

Expositionem in Regulam FF. Minorum à S. Francisco præscriptam. Tom. 1. in 4. Romæ apud Ægidium Spadam anno 1614.

Expositionem in Regulam Monialium Clarissarum ab eodem S. P. N. Francisco illis traditam. Opus quidem perutile Monialibus etiam aliorum Ordinum. Venetiis apud Evangelistam Deuch anno 1622. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus lib. ut supra.

SCHOLASTICVS CASTILIONEVS, natione Gallus, Patria Brannovius, Provinciæ Lugdunensis alumnus. Hic, post abjuratam Hęresim Calvinisticam, in qua fuerat à Parentibus enutritus, copiosamq; illorum hereditatem relictam,

&

& pauperibus distributam, generis nobilitate spreta, mundique illecebris calcatis, ad Seraphicæ Religionis gremium evolavit: in qua spiritus fervorem, vitæque sanctimoniam cum summa in disciplinis Philosophicis, ac Theologicis eruditione conjungens, Concionatoris zelantissimi, & eximii Theologi sortitus est famam. Animarum perditarum saluti totus fuit intentus, & Catholicæ Religionis dilatandæ zelo æstuans, eam sibi in Dei verbo dissemi-nando apud Populos auctoritatem comparavit, ut eum, veluti cœlestem, atque apostolicum hominem recipientes, libenter ejus monita capesserent, plurimique ex Hæreticis ejus sermonibus convicti, Calvini dogmata abjurantes, Orthodoxam Fidem amplecterentur. Scripsit, ac prælo submisit sub nomine Domini de Channeau:

Disceptationem publicè, ac solemniter ab eo habitam de licentia Illustrissimi, & Reverendissimi D. Episcopi Nivernensis contra quendam præcipuum Ministrum Calvinistam, Monsenglar nuncupatum, quem de Hæresi, & multis erroribus contra Fidem convicit. Nivernis apud Ioannem Millot anno 1630. Tom. 1. in 8. Et de eo meminit VVaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

SEBASTIANVS MAVRIANENSIS Sabaudus, ejusdem Provinciæ Concionator: vir animarum salutis zelosissimus, ita ut absque ullo cibo, & potu dies integros in vineis, & agris præteriret, quò rudes homines, & ignarum Populum de Mysteriis ad nostram Religionem spectantibus erudiret. Hic, videns Gebennæ virus illud pestiferum totam illam Regionem hæresi infecisse, ut tempestivam ferret opem indigenis, quorum salutem Hæretici in discrimen adduxerant, universum agrum Genevensem prædicando lustravit; & quamvis agrestis, & inculta plebis indoles multis eum saturaret opprobriis, & sæpiùs marcido pane sustentare vitam, & in fœdo porcorum stabulo pernoctare cogeretur; non ideò opus semel generosè aggressum detrectavit. Quare, influente Dei gratia, quamplurimas errantes oves in caulam Ecclesiæ reduxit, præsertim in Oppido Sancti Mauritii, ubi unico tantùm sermone quindecim familiæ Calvini sectatrices ad Fidem Catholicam amplectendam unanimiter induxit. Aliqua ferunt scripsisse, solùm tamen nobis fuit transmissus titulus unius Opusculi, quod fuit impressum, & est:

Catechismus Catholicus, in quo docentur ea, quæ necessaria sunt ad erudiendam plebem in Fide Catholica, & errores plurimi Hæreticorum refelluntur. Obiit devotissimè in Conventu suæ Patriæ anno 1634. ętatis suæ 63. & ejus vita compendiosè traditur à Matisconensi Tom. 3. Annal.

SEBASTIANVS SILVANECTENSIS (vulgò *de Senlis*) natione Gallus, Parisiensis Provinciæ Sacerdos: vir vitæ puritate, ac morum innocentia præditus: perfectus Seraphicæ Regulæ cultor, in Mystica

Theologia Magister egregius, sacrorum librorum lectione assiduus: in operibus charitatis, præsertim curæ Infirmorum, juxta S. P. N. Francisci præscriptum, totus intentus; plura scripsit Opuscula devotissima; & sunt:

Philosophia contemplantium, quæ continet omnes lectiones fundamentales vitæ activæ, contemplativæ, & supereminentis. Prima editio facta est ex Typographia Nicolai Buon Parisiis anno 1618. secunda ibidem apud Michaelem Soly. Tom. 1. in 4. Gallico Idiomate:

Fax Iusti pro directione spirituum sublimium, in qua agitur de variis rebus moralibus. Tom. 2. in 4. Parisiis apud Viduam Nicolai Buon anno 1642.

Epistolæ Morales, in quibus fæminæ Illustres, quæ ad Paradisum aspirant, non solùm aulam sanctam inveniunt, sed etiam claustralem. Ibidem 1644. apud Michaelem Soly.

Occupatio veri Sapientis, ubi plurima veræ sapientiæ Axiomata solidè exponuntur. Ibidem 1645. Tom. 1. in 4.

Historia de vita, & gestis B. Coletæ Virginis Reformatricis Ordinis Sanctæ Claræ. Parisiis anno 1619. Tom. 1. in 8.

Vita B. Passitheæ Fundatricis Monialium Capucinarum in Gallia. Ibidem apud Viduam Nicolai Buon anno 1625. Tom. 1. in 8. Memoratur à Vvaddingo lib. de Script. Ord. Minorum.

SERAPHINVS A' BVRGVNDIA, Provinciæ Romanæ professus, Theologus, & Concionator, olim P. Simpliciani Mediolanensis Ministri Generalis Secretarius; ex Gallico Idiomate in Italicum convertit Opera P. Petri Pictaviensis, quæ sic inscribuntur:

Il Giorno Mistico, overo, *Dilucidatione dell' Oratione, e Teologia Mistica*: all' Eminentissimo Signor Cardinale Paluzzo Altieri Camerlengo di Santa Chiesa. Romæ apud Nicolaum Angelum Tinassium anno 1675. Tom. 1. in 4.

SERAPHINVS ESQVIROS, natione Sardus, Patria Calaritanus, Concionator, ac Diffinitor Provinciæ Sardiniæ; qui sępiùs Sacram Theologiam apud Nostros doctissimè interpretatus est, eandemque suam Provinciam non sine magna regularis observantiæ laude diligenter administravit; Scripsit, ac typis dedit Hispanico Idiomate librum, quem intitulavit:

Sanctuario de Caller, y verdadera Historia de la invençion de los cuerpos sanctos hallados en la dicha Ciudad, y su Arçobispado. Part. 2. *dirigidas a el Illustrissimo, y Reverendissimo D. Francisco d' Esquivvell Arçobispo de Caller*. Carallis ex Officina Doctoris Antonii Galcerini apud Ioannem Pollanũ anno 1624. Tom. 1. in 4.

SERAPHINVS DE FIGVERAS, natione Hispanus, Provincię Cathalonię Concionator, ac Minister Provincialis: vir doctus, eruditus, & prudens, necnon religiosę disciplinæ, & Seraphicæ Regulæ observantię zelo notatus; Scripsit

His-

Hiſpanicè Opuſculum Apologeticum habens pro Titulo:

Luces claras, que das vaneçiendo errores eſtableçen verdades. Gerundę apud Hieronymum Palol anno 1673.

SERAPHINVS A' MELATIO, natione Siculus, Provinciæ Meſſanenſis Concionator, ac pluriès Diffinitor: vir pius, doctus, & religioſa virtutum corona decorus; Scripſit Italicè Opuſculum Spirituale habens pro Titulo:

Viaggio del Cielo &c. Meſſanæ anno 1673. Tom. 1. in 8.

SERAPHINVS ROTHOMAGENSIS Gallus, Provinciæ Normannię Concionator, vir doctiſſimus, prędivite Scientiarum omnium ſuppellectile inſtructus: linguarum Hebraicę, Syriacę, & Gręcę apprimè eruditus; quarum arcana per plures annos multis diſcipulis in ſua Provincia publicè expoſuit. Hic, cùm eſſet divina charitate inflammatus, in concionando cęleſtis facis ad inſtar ignem ſuperni amoris audientium cordibus ingerebat. Vitę auſteritatem ſummoperè excoluit, omneſque gulæ illecebras adverſatus, pane tantùm, & pulmento infirmum corpus ſuſtentans, ab omnibus aliis uſquequaque cibis toto vitę tempore penitùs abſtinuit. Catholicę Fidei fuit acerrimus propugnator, multoſque à vera Fide aberrantes, Orthodoxis Eccleſię Romanę dogmatibus inſtituit, pręſertim ex Nobilioribus, & Prædicantibus, quos, confutatis egregiè eorum erroribus, in verę Religionis ſemitam direxit. Scripſit, & edi permiſit:

Tractatum de Elementis linguæ Hebraicæ.

Diſputationem, quam publicè habuit in Civitate Cadomenſi cum quodam Miniſtro hæretico: in qua manifeſtè probat ex Sacræ Scripturæ Textibus, Calviniſtarum, & aliorum Hæreticorum Fidem pravam, & ſpuriam eſſe; adeò ut illemet Miniſter ita convictus fuerit, ut turpi fuga ex illo congreſſu ſibi conſulere coactus fuerit. Impreſſa fuit Cadomi abſque nomine Auctoris anno 1631. Obiit in noſtro Conventu Lexovienſi anno 1631. quarto Kal. Auguſti, ętatis ſuę 65. ejuſque funera ob viri ſanctimoniam maximo Populorum concurſu fuerunt honorata. De eo meminit Marcellinus de Piſe Tom. 3. Annal. ad annum prędictum.

SERAPHINVS alter Rothomagenſis, ejuſdem Provincię Normannię alumnus: vir, ſi in eo morum ſanctitatem, ac doctrinam ſpectemus, ſi ignitum animarum zelum, divini amoris incendium, ſuique, & rerum mundanarum contemptum attendimus, inter illuſtriores Religionis noſtrę Concionatores meritò adnumerandus. *Multa ſui monumenta hic fecit extare in Concionibus, & Controverſiis*; plura relicturus, ſi non ſex annis quadragenario major, nimis immatura morte die 2. Decembris 1674. Rothomagi vivis fuiſſet exemptus. Ad ejus funera perpete ſcalpro, perenni affectu, gratulāti officio, amantiſſimo Diſcipulo ſic parētavit P. Amadęus Bajocenſis.

Venerandus Pater Seraphinus Rothomagensis Prædicator Capucinus
Desiit in terris vivere, ut in Cœlis vivere inciperet.
Lugente Solo, Polo ridente.
Ne mireris.
Oppositi æmulantium affectus in cõmune lucrum diversimodè conspirabant.
Commodatum terræ Seraphin, à terra repetit cum usura Cœlum;
Hinc illius dolor ex ablato pignore: hinc istius gaudium ex fœnore sublato.
Novum attende Mysterium.
Dubitasses fortè utrius esset iste communis Terræ, Polique Fœtus.
Ex carne suum tellus, ex spiritu suum Polus contendit.
Dubium, litemque solvit famosum istud Sapientissimi Iudicis Oraculum
DIVIDATVR.
Mortalem illa, Immortalem iste parturiit, neuter, utrunque vindicabit.
Illic cineres carnis exuviæ, istbic spiritus, donec isto, illi reviviscant
Reponantur.
O nimis æqua, & nimium adæquata diremptio!
Interim sedata lite, liceat mihi pro utraque parte Seraphino
Sic parentare
ÆTERNITATI.
Quem Neustria peperit, aluit Rothomagus, sacravit Capucinorum Ordo,
Erudivit Fides, Spes sustentavit, assumpsit Charitas, Cœlum coronavit.
Hic jacet.
Post feliciter exactos in Polemicis pro Fide Concionibus, & Congressibus
Tum privatis, tum publicis, anno supra quatuor & decem:
Post restitutos Ecclesiæ Catholicæ Acatholicos super ter mille reconciliatos Deo
Peccatores, & firmatos in Fide nutantes supra numerum:
Post exhibitam indefessè quibuslibet afflictis, infirmis, moribundis, miseris,
Desperatis, Reis salutarem opem:
Post impensa diù, noctùque in continuo pietatis ministerio sacræ vitæ
Apostolicæ momenta.
Tandem vocante Deo, applaudentibus Angelis, Civitate plangente,
Collacrymantibus Fratribus ipso festivè animam inter Sacramenta exhalante.
SERAPHINVS
Rothomagi moritur, febris igne minus, quàm charitatis ardore absumptus
Anno ætatis suæ 46. Religionis 28. die Decembris 2.
Anno Repar. Sal. MDCLXXIV.
Sic verè Seraphicis Christus est vita, mors lucrum, mundus nihil, Deus omnia.
Sic iste Seraph omnibus omnia pro Christo factus, omnium vota meruit,
Tua etiam mereatur.
Tu verò de pari sorte monitus, pejorem time, parem spera, meliorem desidera.

SI-

SIGISMVNDVS BRIXIENSIS, natione Italus, ejusdem Provincię alumnus. Hic, Forestiorum familiæ, ex qua fuit progenitus, nobilitatis, ac egregiorum facinorum splendoribus adianti, maximum vitę suę sanctitate lucis, ac gloriæ addidit incrementum. Fuit perfectus Seraphicę Regulę observator, candidissimęque mentis puritate, ac singulari animi candore prędirus; ita ut omnium, quos obvios haberet, affectus sibi conciliaverit hominum. Nihil aliud, quàm divinę gratię fragrantiam in suis actionibus spirabat; cujus suavissimo odore tam Fratres, quàm Sęculares perflati, ac mirabiliter recreati, illum, ut Deo prędilectum, summa veneratione prosequebantur. Scripsit:

Librum Exercitiorum Spiritualium, qui impressus fuit Brixiæ anno 1612. absque nomine Auctoris. Obiit in Conventu suæ Patriæ anno 1614. ætatis suæ 60. Religionis 41. Ejus gesta habentur in Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum suprasignatum pag. 67. §. 152.

SIGISMVNDVS DE FEDERICIS, natione Italus, Patria Bononiensis, ejusdem Provinciæ Sacerdos; vir pius, & humilis, ingenuis moribus compositus, Iuris Civilis, ac Pontificii Professor egregius; Scripsit latinè:

Tractatum de Electione, ac potestate Prælatorum, & aliorum Officialium Regularium. Opus sanè doctissimum; siquidem Auctor materiam difficilem, reconditam, & à paucis Doctoribus suo tempore benè explicatā miro ordine, ac stylo in unum congessit, & ita ingeniosè Theologorum, Canonistarum, & Iurisconsultorum varias sententias recenset; ut quidquid in utroque foro in hac materia sit resolvendum unusquisq; intueri facillimè possit. Prodiit primùm Bononiæ Tom. 1. in fol. anno 1626. apud Heredes Petri Rubei sub nomine Iacobi Federici I. V. D. quo Auctor appellabatur in sæculo. Deindè fuit impressus Mediolani apud Heredes Pacifici Pontii 1628. De eo meminit Vvaddingus lib. de Script. Ord. Minorum.

SIGISMVNDVS A' SANCTO MAVRITIO, natione Sabaudus, ejusdem Provinciæ Concionator; vir probatissimæ vitæ, nec non doctrinę variæ titulis insignitus; Descripsit:

Vitam Sancti Sigismundi Regis Burgundiæ Fundatoris antiquissimæ & celeberrimæ Abbatiæ S. Mauritii, olim Agauni nuncupatæ.

Vitam S. Mauritii, & Sociorum Martyrum, eorumque sacrorum ossium miraculosam inventionem, ac magnificam translationem.

SILVERIVS ABBAVILLÆVS, natione Gallus, qui in Parisiensi Provincia, cujus fuit alumnus, magno spiritus fervore, ac doctrinæ fama verbum Dei per plures annos prædicavit, illamque optimis vitæ exemplis, religiosisque suis virtutibus plurimùm illustravit; Scripsit Gallico Idiomate tacito proprio nomine:

Vitam B. Coletæ Virginis Reformatricis Ordinis S. Claræ. Parisiis anno 1628. Tom. 1. in 8.

SIL-

SILVESTER DE LA VAL, seu, *Lavallensis*, natione Britannus, Provinciæ Parisiensis Concionator, ac Diffinitor; vir, in quo acumen ingenii cum morum suavitate, eruditio cum vitæ sanctimonia, asperitas pœnitentiæ cum consuetudinis jucunditate mirabiliter fuerunt associatæ; in Conventu Parisiensi Philosophicas Disciplinas primùm docuit; deindè Sacram Theologiam per aliquot annos doctissimè exposuit: posteà in Missiones Catholicas juvandi causa profectus, labores plurimos, & ærumnas pertulit, multosque ex Hæreticis ad Fidem Catholicam amplectendam reduxit. Tandem in odium orthodoxæ Religionis potione veneni ab iisdem Hæreticis interfectus, ad præmia evolavit anno 1616. Scripsit doctissimè in defensionem Romani Pontificis librum Idiomate Gallico, qui Latinè sic inscribitur:

Iustæ Magnitudines Ecclesiæ Romanæ contra impietatem illorum, qui Summum Pontificem vocant Antichristum. Pictavii per Antonium Mufnier anno 1611. Tom. 1. in 4.

Correctionem Christianam contra errores Viguerii apud Blesenses Hæreticorum Ministri. Aurelianis anno 1608. & Parisiis 1610. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

SILVESTER A' PLACENTIA, Provinciæ Genuensis alumnus, vir piissimus, evangelicarum virtutum gloria conspicuus, seraphicæ observantiæ, ac religiosæ disciplinæ exemplar egregium, fervidæ, & continuæ orationis; Scripsit Italicè:

Instructionem, sive, *Methodum se præparandi ad Sacram Eucharistiam recipiendam, cum intentione, quam quis debet habere*. Mediolani, Bononiæ, & Taurini anno 1622. in 12. Meritis dives vitam cum morte commutavit Papiæ anno 1619. ætatis suæ septuagesimo primo.

SILVESTER ROSCIANENSIS, natione Italus, Cosentinę Provinciæ alumnus; vir spiritu Dei plenus, anno ætatis suæ sextodecimo in nostram Religionem se contulit, ubi post Theologiæ, ac Sacrarum litterarum studia ad prædicationis munus assumptus, in eo tam insignis evasit, ut quasi novus Apostolus ab omnibus habitus, admirandos animarum fructus referret. Hujus rei Testes fuerunt Roma, Venetiæ, Neapolis, aliæque illustriores Italiæ Civitates, in quibus ardentissimo spiritu verbum Dei evangelizando, innumeras vitiorum, ac iniquitatum zizanias, Xenodochiis institutis, ac Pietatis domibus erectis, penitùs evulsit. Anno 1565. Florentię Quadragesimali tempore in verbo Dei laborans, Confraternitatem Sanguinis Domini nostri IESV Christi maximo omnium applausu fundavit; & primus, qui in ea conscribi voluit, fuit ipse Magnus Dux Etruriæ Franciscus; quem Nobilium deinde turba secuta, maximè Confraternitatem illam sua pietate illustrarunt. Ejus prudentia, consilio, doctrina, ingenio, ac in arduis rebus pertractandis solertia in Religione perspectis, ad majores,

tum

tum Picenæ, tum aliarum Provinciarum dignitates evectus, ad Procuratoris Generalis munus etiam fuit assumptus: quo tempore, ob præclaram vitæ ejus sanctitatem, & summam doctrinam; ab ipso Summo Pontifice Gregorio XIII. magni habitus, illique summoperè carus, ad Vrbis Melitensis Episcopatum fuit promotus: quæ dignitas ab ipso humillimè, & constantissimè recusata, majorem illi apud eundem Pontificem existimationem adjunxit. Scripsit Italicè:

Tractatum de duodecim effusionibus Sanguinis Domini nostri IESV Christi. Fuit impressus Florentiæ Typis Ioannis Marescotti anno 1573. Obiit Vffugi, sive, in Civitate Montis-alti in Calabria, dum ibi ad Populum tempore Quadragesimali magna cum audientium utilitate conciones haberet, anno 1596. ætatis suæ 68. cùm per totum quadraginta annorum decursum in vinea Domini excolenda multos labores impigrè exantlasset; & ad illius funera totus illius Vrbis Clerus, & Populus haud sine lacrymis confluxerunt. Ejus vitam signis, & miraculis à Deo comprobatam descripsit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum ad annum prædictum pag. 581. §. 37. & de eo meminerunt honorificè Tossinianus lib. 3. de Scriptor. Minoritan. pag. 33. Gonzaga part. 1. de Origine Seraphicæ Religion. & Vvaddingus de Scriptorib. Ordin. Minorum.

SILVESTER A' SANCTO ANIANO, Gallus Concionator Provinciæ Turonensis; vir spectatissimæ virtutis, ac religiosæ pietatis laude excellens: qui per quadraginta annorum spatium Missionarii Apostolici munus obivit in Syria, ac Palęstina; quique magno charitatis, humilitatis, ac patientiæ documento, quà concionando, quà catechizando, quà pueros, & rudes edocendo, divinum honorem, Ecclesiæ incrementum, & Catholicam Fidem, mortalium illorum salutem provexit. Scripsit Idiomate Arabico plura Opuscula, eaque sunt:

Dialogi de Religionis Mysteriis. Tom. 1.

Thesaurus Doctrinæ Christianæ. Tom. 1.

Disputationes variæ contra errores Græcorum. Tom. 1.

Conciones plurimæ per totum anni decursum accommodatæ. Tom. 3.

Manuale Sacrarum Orationum.

Catechismus pro instruendis Cathecumenis.

Obiit Aleppi in Syria anno 1671. & propter ejus decessum indoluère universi ordines Nationum, quorum illæ voces auditæ sunt: *Luctuosum annum duris calamitatibus sibi accidisse*. Ejus funeribus adfuit tanta multitudo gentium, & tanta celebritas, quam nunquam se vidisse Civitas testata est. Clerus quinque Nationum; Latinæ videlicet, Græcæ, Armenę, Syriacæ, & Arabicæ cum tribus Patriarchis, & octo Episcopis convenit universus; magnoque doloris sensu vicissim singulę horis statutis illi parentarunt, & Patriarcha Antiochenus piissimi viri desiderio

in

in lacrymas, & suspiria insolabiliter, unà cum adstantibus omnibus effusus, luculentissima Oratione laudavit.

SIMON DE BOVRG, natione Gallus, Patria Blesensis, Provincię Parisinæ alumnus; vir doctrina, & eruditione celebris, verbi Dei prædicatione satis notus, pietate, ac morum sanctitate venerandus; Scripsit Gallico Idiomate librum sub Titulo:

Les Sainctes Elevations de l'ame à Dieu par tous les degrez d'Oraison, où sont contenues des tres-devotes, & naives explications de tous les Mysteres de la Theologie Mystique. Tom. 2. in 4. Prima editio facta est Parisiis anno 1656. apud Dionysiũ Thierry. Secunda ibidem apud eundem 1658, & tertia Avenione apud Iacobum Bremereau anno 1661.

SIXTVS PARISINVS Gallus, alumnus Provinciæ Parisiorum, Theologus, & Concionator; descripsit Gallicè:

La Vie de Frere Bernard de Corleon Laic Capucin. Tom. 1. in 8.

SPIRITVS DE BALMA, natione Gallus, alumnus Provinciæ Lugdunensis; vir evangelica prædicatione sublimis: vitæ austeritate, orationis studio, ac totius regularis observantiæ laude percelebris. Qui sæpissimè ob ejus singularem prudentiam, ac in rebus agendis maturitatem, inter suæ Provinciæ Patres cooptatus, eandem quoque sub Provincialis titulo solicitè administravit. Hic anno 1589. Missionarius Apostolicus in Sabaudiam à Sũmo Pontifice destinatus, totam ferè Regionem illam evangelica prædicatione perlustravit; eamque tunc temporis, propter frequentes bellorum tumultus hæretica labe infectam, maximisque corruptelis conspersam, tum publicis disputationibus, tum privatis colloquiis, Deo etiam signis, & prodigiis ejus verba, & conciones approbante, ab omni morum corruptione penitùs expurgavit, plurimosque etiam ex ipsis præcipuis Hæreticorum Ministris ad Fidem Catholicam amplectendam perduxit. Aliqua scripsit Opuscula, quæ progressu temporis interierunt; damus solùm hic:

Catechismum pro instructione Iuventutis, & Plebis in Fide Catholica. Lugduni anno 1593. Alia ejus Scripta reliquit in nostro Conventu Lugdunensi, in quo senio, & laboribus confectus, piissima, ac felicissima morte sublatus fuit anno 1602. ætatis suæ septuagesimo sexto. Ejus gesta recensentur à Boverio Tom. 2. Annal. Capucinorum ad annum predictum pag. 684. §. 22.

SPIRITVS DE BOSCOROGERIO [vulgò de *Boisroger*] natione Gallus; vir inter illustriores Provinciæ Normanniæ Patres prædicationis fructu meritò commendatus: qui eandem Provinciam sub Provincialis titulo magno prudentię, doctrinæ, ac virtutum splendore solicitus administravit; Scripsit, & Typis dedit librum sub Titulo:

Pietas afflicta &c. in quo diffusè tractat, ac differit de Obsessis à Dęmone, & aliis hujus generis. Rothomagi

magi anno 1659. Tom. 1. in 4.

SPIRITVS SABBATHERIVS, natione Gallus, Patria Ivoico-Bituricensis, Provinciæ Parisiensis Concionator; vir solidæ doctrinæ laude notatus, ac maxima ingenii subtilitate præditus; Elaboravit magno studio Opusculum ab omnibus, ut mirabile collaudatum sub hoc titulo:

Idealis Vmbra Sapientiæ Generalis, qua tum Scientiarum, tum omnium Artium Principia in unam Generalem Disciplinam, aut saltem ad unicam, & uniformem Methodũ cunctis accommodatam revocantur: tum quidquid in earum Vniversitate continetur, in certas Classes distributum, claro, ac naturali digestum ordine, genuinis, & amęnis in grandiori Tabula Symbolis habetur expressum; ut mira intelligibilium notitia visibilibus quibusdam formis per oculos, & phantasiam faciliùs, ac citiùs Christo Duce, ac clara luce valeat in mentem ascendere: cum duabus minoribus Tabulis, Latinæ, & Gallicæ explicationis, quæ in unum Codicem in 8. ambæ compingi possunt. Hoc Opus editum est in lucem posthumam Parisiis à P. Francisco Maria Parisino ejusdem Provinciæ Concionatore Auctoris obseruantissimo, apud Dominam de Iablier sororem ejusdem P. Francisci Mariæ, quæ sumptus omnes Operis sola sustinuit, ejusque habita fuit Gallico Idiomate singulis sabbatis diebus à 13. Ianuarii anni 1670. per biennium explicatio publica ab inclyto viro Domino de Fontenais, non erudito minus, quàm subtili, ac ingenioso Mathematicarum, & omnigenæ Philosophiæ Professore; qui novam adhuc meditatur, & parat ejusdem Operis explicationem.

STEPHANVS ARELATENSIS Gallus, Provinciæ S. Ludovici filius, Concionator doctus, & eruditus, ac Poeta venustus; Composuit librum gallicis versibus, cujus Epigraphe est:

Le Char de Triomphe de Lovis XIV. Roy de France, & de Navarre. A Marseille chez Charles Brebin anno 1673. Tom. 1. in 4.

STEPHANVS CLARAMONTIVS, natione Italus, Patria à Cęsena, Provinciæ Bononiensis pluriès Diffinitor, ac Minister Provincialis, in Provincia Helvetię Commissarius Generalis, & demum totius nostri Ordinis Minister electus Romæ anno 1671. Hujus præclarissimi viri, utpotè superstitis, quando primò hãc prælo dedimus Bibliothecam, innata modestia, & humile, quod debebamus mandatis ejus obsequium, nos coegit virtutum illius encomia hìc prætermittere, quæ etiam nunc sub silentio reticemus. Celebrabunt ergo alii, & addent huic nostro catalogo antiquam ejus generis nobilitatem, in Theologicis Facultatibus excellentiam, singularem in regendo prudentiam, indicibilem morum gravitatem, divini honoris zelum, justitiæ æquitatem, observantiæ seraphicæ studium, cæterasque corporis, animæque dotes egregias. Damus tamen hìc eum, tanquam virum doctissimum, eximium verbi Dei Præconem, & Religionis nostræ ho-

noris fervidum zelotem, ac defensorem. Scripsit eruditissimè Italico Idiomate, sub nomine Illustrissimi D. Comitis Claramontii ejus ex Fratre Nepotis, librum Apologeticum sub hoc Titulo:

L' Argine dell' Innocenza contro le onde impetuose del fiume del Terrestre Paradiso del Dottor Catalano. Tom. 1. in 4. Elaboravit etiam aliud Volumen Apologeticum, quod inscripsit:

Il Campione della verità in difesa de' Scritti del Padre Zaccaria Boverio. Tom. 1. in 4.

STEPHANVS DENTIS, natione Pedemontanus, Patria Taurinensis, quem sua Pedemontana Provincia virum generis nobilitate, doctrina, eruditione, egregiis, & candidis moribus, ac præcipuè maxima humilitate clarum satis commendat; Scripsit Italicè Opusculum contra Hebręos sub hoc Titulo:

L' Hebreo Convinto &c. Vercellis apud Gasparum Martham anno 1675. in 8. Edidit etiam:

Orationem, sive, Concionem in funere Serenissimæ D. Catharinę Austriæ Philippi II. Regis Catholici filiæ, ac Ducissæ Sabaudiæ. Taurini anno 1628. Obiit Vercellis 1630. & reliquit alia sui ingenii monumenta, quæ, studens humilitati, renuit per typum evulgare. De eo meminit Andreas Rossottus in Syllabo de Scriptor. Pedemont.

STEPHANVS A' GOMBOLATO Pedemontanus, alumnus Provinciæ Genuensis; vir prudens, providus, & discretus: tractandarum rerum difficillium experientia plurima pollens, ac eminentioris doctrinæ Theologus. Hic, cùm in concionandi munere excelleret, divina sibi assistente gratia, apostolico spiritu plenus, è suggestu declamando magnas, ac penè prodigiosas commotiones effecit in Populis, præsertim in Missionibus Subalpinis, ubi per plures annos fuit occupatus. Nam vehementiùs in hæreses invehens, magnoque spiritu sacrilega dogmata redarguens, plurimos, non ex vulgaribus solummodò, sed etiam ex proceribus, doctioribus, ac nobilioribus Ecclesiæ Catholicæ restituit. Scripsit:

Librum Controversiarum Catholicæ Fidei, quem M. S. reliquit. Obiit Panormi in Sicilia anno 1617. De illo meminit Zacharias Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum; affimans unico solùm quadragesimali congressu à Fr. Stephano primùm sexaginta, deinde quingentos, postremò cunctos Oppidanos Demontii, qui à Fide desciverant, ad resipiscentiam reductos fuisse. Testimonio Boverii conforme est illud Domi Laurentii Lucernensis, asserentis septingentos priùs desertores, postmodum reduces ad Ecclesiam à Fr. Stephano redactos. Et P. Alexander Cheriensis Provincię Pedemontanæ Diffinitor in sua relatione per litteras Patri Zachariæ Boverio anno 1621. exaratas de supradicto apostolico viro sic loquitur. *Absoluto nostro Provinciali Capitulo Taurini in Cōventu S. MARIÆ de Monte habito anno 1596. in Provincialem confir-*

mato Fr. Gabriele Casalensi, postulatione, & sumptibus Serenissimæ Celsitudinis Sabaudiæ, Fr. Stephanus de Gombolato missus fuit Draconeriũ ad annuales hujus, & quadragesimales sequentis anni conciones habendas; quòd & viriliter perfecit non mediocri cum Ecclesiastici Regni proventu. Nam intra non multos menses reduces errantes Hęreticos circa ducentos Ecclesiæ reconciliavit, plures vacillantes Catholicos confirmavit, & adversus quotidianas oblatrantium Sectariorum acerrimè in orthodoxas veritates insurgentium infestationes validè præmunivit.

STEPHANVS TENDENSIS, natione Italus, Provinciæ Genuensis Concionator; vir corporis, & spiritus robore pollens, ingenio pariter, & religiosę conversationis sanctimonia clarissimus. Hic Missionarius in Regionibus Subalpinis Apostolica auctoritate deputatus, admirabilia planè in animarum salutem, & Ecclesiæ Catholicę incrementum perpetravit. Nam angelicam speciem præseferens, tam à Catholicis, quàm ab Hęreticis suspiciebatur ejus conversatio, asperiorem victus, ac vestitus austeritatem in illo demirantibus. Nulla unquam, aut temporis inclementia, aut tempestatis acerbitas à quotidianis itinerationibus, & laboribus pro evangelica prędicatione exercenda illum remorari, aut retrahere potuerunt. Nudis pedibus, etiam in itineribus nive, vel glacie obrutis, per saxa, & dumeta semper incedens, parvipendebat tam pedum, quàm crurium exulcerationem; ita ut propter copiosam sanguinis effusionem, aliquando animi deliquium pateretur; obrigescentibus sępè plantis, non sine magno ipsius itinerantis angore, & singulari perspicientium admiratione. Infervescebat vehementer intra hujus seraphici viri pręcordia hęreticę perfidię extirpandæ ardor; totoque decem annorum decursu, quo in Missionibus apostolicum munus gessit, nullam diem absque laborioso opere prædicationis advolare permisit; unde innumeros utriusque sexus quotidiè Ecclesiæ Catholicæ reconciliando, proventus uberrimos Christi ærario reponendos protulit. Porrò Stephanus, sicut ex relatis accepimus *Aliqua scripsit ad Fidelium instructionem, & alia contra hæreses*: quia tamen hujusmodi, quę M. S. reliquit, tempus edax, & nostrorum incuria à nobis subripuit, hìc notanda eorum Titulis prętermittimus.

Plenus dierum, sed magis bonorum operum, ad laborum mercedem pervenit in nostro Conventu Salutiensi anno 1617. ejusque obitum omnes illius Regionis Populi profusis lacrymis ingemuerunt. Hujus viri sanctitatem, religionis zelum, apostolicum spiritum, evangelicos labores, tam Spirituales, quàm Temporales Principes summoperè sunt venerati. Nam ex Spiritualibus Gratianopolitanus, Ebredunensis, & Salutiensis Episcopi, simul & Taurinensis Nuncius, ipsaque Romana EE. DD. Cardinalium Curia, quin & ipse Summus Pontifex specialibus favoribus, facultatibus, concessioni-

bus, & gratiis sunt prosecuti. Ex Temporalibus verò ipse Serenissimus Dux Sabaudiæ, aliique Regni Galliæ Proceres, & Magistratus; immò & ipse Rex Christianissimus, illius postulatis benignè annuentes, Senatusconsulta, & Canones Fidei Catholicæ favorabiles ad petentis votum sæpiùs pronunciarunt. Monumenta Provinciæ Genuensis hujus viri evangelici, & seraphici præclarissimè meminerunt, & de operosa illius in Missionibus efficacia hæc verba proferunt. *In Missione Castridelphini uberrimos pro Dei Ecclesia proventus nostri retulerunt in publico hæretico exercitio eliminando; & quod à Galliarum Regibus nullus usquam, & unquam, etiam Maximus Ecclesiasticus Præsul obtinere valuit, pauperculus Frater, modicus & despectus, scilicet Frater Stephanus Tendensis obtinuit. Qui pro remuneratione exantlatorum laborum acerbiores persecutiones sustinuit; & cujus operationes carpere non valebant, intentionem perscrutari, & calumniari tentabant; quòd familiare, & proprium Servorum Dei donum prædicatur.*

SYLVIVS AB HOSTABICH, natione Hispanus, Provinciæ Cathaloniæ Concionator; vir magnus virtute, ac perfectus Evangelii observator, quem vitæ austeritas, humilitas, & orationis assiduitas præ cæteris in ea Provincia cõmendabilem reddiderunt; Scripsit Opusculum:

De Oratione mentali. Floruit religiosa pietate usque ad venerabile senium, obiitq; Barcinone anno 1586. ætatis suæ 82. & de eo meminit Boverius Tom. 2. Annalium Capucinorum.

T

THEODORVS FORESTIVS, natione Italus, Patria Bergomensis, Provinciæ Brixiensis Minister Provincialis, ac totius nostri Ordinis Diffinitor Generalis, Vrbano VIII. Pontifici Maximo familiaris, & ab eodem Sanctissimo Visitator Apostolicus, & Reformator electus, & constitutus: vir quidem religiosis moribus clarus, in divinis litteris apprimè excultus, in declamandis ad Populum concionibus apostolico spiritu imbutus: qui solidè, & absque argutis adinventionibus doctus, per totum quadraginta annorum decursum Theologicas Facultates publicè apud Nostros professus, orationis assiduitatem Scholastico studio semper componens, plusquam trecentos Concionatores, non solùm in sacra doctrina insignes, sed etiam virtute præstantiores Religioni, & Ecclesiæ dedit. Scripsit doctissimè:

Paraphrases, Commentaria, & Disputationes de Almæ, ac Sanctissimæ

ſimæ Trinitatis Myſterio juxta mentem Divi Bonaventuræ: in quibus, præter diligentem textus, & verborum expoſitionem, divinarum litterarum locis, ac Sanctorum Patrum aſſertis, perpetuo ferè cũ Divi Thomæ aſſenſu ſeraphica doctrina illuſtratur, & ſuſtinetur: additurque in fine ex eiſdem Seraphico, & Angelico Doctoribus: *De modis dicendi in hoc Divino Myſterio Tractatus.* Romæ apud Iacobum Maſcardum anno 1633. in folio. Ad Eminentiſſimum D. Cardinalem Fr. Antonium Barberinum titulo S. Onuphrii nuncupatum. Obiit vir præclariſſimus Bergomi anno 1637. menſe Decembri, ætatis ſuæ ſeptuageſimo ſecundo multis M. S. dignis ejus calamo relictis, & ad ejus ſepulcrum hoc appoſitum fuit.

EPITAPHIVM.

Quiſquis aſpicis, mirare iſtius Patris
Doctrinam inſignem cum pari humilitate
Conjunctam.
Quadraginta penè annis Seraphicæ Theologiæ
Operam dedit,
Supraque 306. Prædicatores Religioni, & Eccleſiæ
Peperit:
Simulque de Trinitate Opus in lucem dedit,
Eminentiſſimi Barberini Theologus, & Confeſſor,
Vrbano Octavo familiaris:
A quo
Et Viſitator Apoſtolicus, & Reformator electus,
Pluraque alia Officia conſecutus eſt.
E ſuggeſtu alter Paulus Apoſtolus audiebatur:
Sæpe Provincialis, & Generalis Diffinitor.
Obiit Bergomi anno Domini 1637.
Ætatis ſuæ ſeptuageſimo ſecundo,
Religionis verò 55.
Sui deſiderium omnibus relinquens.

De illo meminerunt honorificè Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minorum, & A. R. P. Donatus Calvus in ſua Scena Litteraria Scriptorum Bergomenſium.

THEODORVS BRIXIENSIS, ejuſdem Provinciæ Concionator; vir ſalutis animarum zelotes, pietate, ac doctrina varia inſignitus; Scripſit. Italicè, & evulgavit:

Monita neceſſaria pro diverſis ſtatibus perſonarum collecta ex Concionibus Patris Hyacinthi Caſalenſis, & ad ſua capita redacta. Brixię

apud

apud Franciſcum Marchettum anno 1616. in 12. & in 16.

THEODORVS BRVNOVIENSIS [vulgò de *Breunna*] natione Germanus, Provinciæ Bavariæ Diffinitor, Concionator eruditus, piiſque moribus exornatus; Scripſit, & Typis dedit patrio Idiomate Opus ſub hoc Titulo:

Convivium animæ Chriſtianæ &c. in duas partes diſtributum. Tom. 2. in 4. Monachii anno 1656. Inſuper edidit:

Conciones Quadrageſimales per annum, & de Sanctis. Tom. 2. Ibidem 1688.

THEODORVS TICINENSIS, natione Italus, Provinciæ Genuenſis Concionator celebris, ac Sacræ Theologiæ Profeſſor eximius: vir perfectionis converſationis exemplo, & ſeraphicæ obſervantiæ zelo notatus. Qui Catholicæ Religionis dilatandæ, animarumque ſalvandarum deſiderio incenſus, in Miſſionibus Subalpinis Evangelicus Operarius deſtinatus, pro ſuggeſtu quotidie declamando, Calviniſtica dogmata publicè reprobando, Doctrinæ Chriſtianæ rudimenta fideliter ſubminiſtrando, & ſanctioris vitæ exemplis mirificè prælucendo, uberrimos ibi animarum proventus retulit in horreum Domini, tam Fidelium pœnitentum, quàm Hæreticorum. Scripſit:

Volumina quatuor Quæſtionum Scholaſticarum, & Moralium de Eccleſiæ Sacramentis, & præcipuè de Sacratiſſima Euchariſtia. Obiit Papiæ anno 1625.

THEOPHILVS BRVNVS, natione Italus, Patria Veronenſis, Provinciæ Venetiarum Sacerdos; vir in Diſciplinis Aſtronomicis, & Mathematicis abundè verſatus; Scripſit, ac prælis dedit duo Opuſcula in 4. quorum primum habet pro Titulo:

Harmonia Aſtronomica, & Geometrica &c. Prodiit Vicentiæ apud Franciſcum Graſſum anno 1625. Secundum verò inſcribitur:

Novum Pleniſphærium, ſeu, *Univerſale Aſtrolabium*. Ibidem apud eũdem 1625. Evulgavit etiam Italicè:

Tractatum de Horologiis conficiendis, & aliis inſtrumentis Mathematicis. Venetiis anno 1617. apud Nicolaum Miſſerinum. Obiit Vicentiæ anno 1638. ætatis ſuæ 69. De eo meminit Vvaddingus, qui in libro de Scriptor. Ordin. Minor. eum vocat Theodoſium.

THEOPHILVS SALYSBVRGENSIS Germanus, Provinciæ Tiroli alumnus, divini eloquii Præco non vulgaris, in Divinis Scripturis doctus, Sanctorumque Patrum lectioni aſſiduus. Ex Latino, ſive ex Italico ſermone in Germanicum Idioma tranſtulit:

Tomum ſecundum, ſive, *Tertiam, & Quartam partem Annalium Zachariæ Boverii*. Tom. 2. in 4. Salysburgi apud Ioanem Muyum 1669.

THOMAS BERGOMENSIS Laicus, Provinciæ Venetiarum alumnus; vir maximæ ſanctitatis, omniumque virtutum decore conſpicuus; ac proindè mundum, ac nitens

tens Dei Sacrarium communiter appellatus: in cujus corde sic altas radices egit divinus amor, & humilitas, ut nihil unquam de alio, quàm de divino amore, & de sui ipsius contemptu loqueretur. Et quamvis esset homo rudis, & litterarum penitùs ignarus, tanta tamen efficacia ea, quę spectant ad Fidem, & sacras litteras, elucidavit, ut etiam ipsi Hæretici, & Hebræi ad ipsius colloquia vim passi, libentissimè Ecclesiæ Catholicæ manus darent, suamque perfidiam deponerent. Multa scripsit doctissimè, quibus ipsosmet Theologos magis insignes in admirationem adduxit; at præcipua argumenta rerũ, de quibus fusè, & liquidè pertractavit fuerunt Italicè:

Selva di Contemplatione sopra la Vita, Passione, e Morte del nostro Signore Giesù Christo, e sopra la vita della sua Santissima Madre Vergine MARIA dedicata dall' Autore alla Serenissima Arciduchessa Claudia. Tom. 1.

Scala di perfettione Christiana dedicata dal medesimo al Serenissimo Arciduca Leopoldo fratello di Ferdinando 2. Imperatore. Tom. 1.

Del vero, retto, puro, filiale, unitivo, e transformativo amore divino. Tom. 1.

Concetti Morali contro gli Heretici. Tom. 1.

Contro i timori, e spettri notturni. Tom. 1.

Omnia prænotata Opera observationibus illustrata edita fuerunt in lucem, & typis mandata à Patre Iuvenale Ananiensi Ministro Provinciali Provinciæ Tiroli. Augustæ Vvindelicorum apud Simonem Vtschneider anno 1681. in 4.

Divini amoris jaculis confossus, suavissimaque Angelorum musica recreatus, placidissimè in Domino obdormivit in nostro Conventu OEneponti Provincię Tirolensis anno 1631. ingensque fuit ad ejus exequias Populorum concursus, qui certatim singuli corpus illud devotissimè deosculabantur, ejusque habitum in minutissimas partes scindentes, inter alias sacras Reliquias reposuerunt. Eum Ferdinandus II. Imperator tanti fecit, ut instar Reliquiarum haberet pauperem, ac vilem Thomæ suppellectilem. Leopoldus Archidux hujus Imperatoris germanus frater, eum sicut Angelum in humanis venerabatur, & sæpè tribus & quatuor horis ex ore Thomæ pendebat, stupentibus Germaniæ Principibus, & præcipuè Lutheranis, Serenissimum hunc Principem ita Fratris Laici sermonibus illectum, ut suę dignitatis immemor videretur. Nam statim ac ejus cubiculum ingrediebatur non poterat se continere, quin in illius amplexus rueret, & devotè manus ejus oscularetur. Carolus Madrutius Princeps, & Episcopus Tridentinus, necnon S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis cõmotus fama, quam de Thoma audierat aliquando in nostrum Conventum veniens, & cum eo divina commiscens colloquia, admiratus ejus doctrinam, sententiarumque gravitatem, procidit ad genua ipsius, tanquam ad cœleste oraculum, & devotè petiit, ut sibi suæ

benedictionis gratiam impertiret. Ejus vita, & gesta descripta sunt à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capucin. ad annum 1631. pag. 843. §. 48. & ab Excellentissimo D. Hippolyto Guarinonio, qui ejus miracula, & prophetiæ spiritum luculenti calamo legenda exponit.

THOMAS CALONA, natione Siculùs, Patria Panormitanus, ejusdem Provinciæ Concionator; vir ingenii acumine, & doctrinæ profunditate præclarus, sacræ paginæ, ac Scholasticæ Theologiæ eruditus interpres; eleganti notatus dicendi facundia, pluribusque naturæ, & gratiæ donis exornatus; Scripsit Commentaria in libros Iudicum, quibus hunc præfixit Titulum:

Sacra Aristocratici Principatus Idea, sive, *Samuel expositus in librum Historialem Iudicum, unà cum Catena morali articulis efformata, aureis annulis difficultatum, dubitationum, speculationum, doctrinarum, eruditionum, Sacræ Scripturæ, Sanctorumque Patrum sententiarum complexis, & conceptandi modo novissimo.* Panormi apud Alphonsum de Isola 1641. Tom. 1. in fol. Scripsit etiam:

Commentaria Moralia super duodecim Prophetas Minores. Ibidem 1644. De eo meminit Vvaddingus lib. de Scriptor. Ord. Minorum.

THOMAS GALIARDVS, natione Calaber, Patria Hyeracensis, Provinciæ Rheginæ Concionator: vir religiosæ vitæ exemplis commendabilis, & maxima affectus devotione erga Immaculatam Deiparę Virginis Conceptionem; cujus cultum promovere summoperè studuit. Scripsit in honorem ejusdem Virginis Opus in duas partes in 4. distributum, cui hunc apposuit Titulum:

Il Diamante di MARIA Vergine concetta senza peccato Originale con suoi effetti miracolosi fra il giro dell'anno 1628. e seguenti. Prodiit Messanæ apud Heredes Petri Breę anno 1656.

THOMAS A' GVALDO, natione Italus, Provinciæ Etruriæ alumnus; vir pius, & Concionator suo tempore notus; Scripsit Opusculum Italicè:

De vita, & miraculis S. P. N. Francisci ad Ranutium Farnesium Parmæ, & Placentiæ Ducem. Citatur à Pagnotio lib. de MARIA Trjumphante Corona 3. cap. 57. pag. 745.

THOMAS TAVRINENSIS, Provinciæ Pedemontanę Diffinitor; vir doctissimus, & in Sacris Scripturis valdè eruditus: qui prædicationis dono excellens, igne cœlestis dilectionis totus accensus, salutisque animarum zelo fervens, ita acriter, & ardenter in vitia declamabat, adeòque ignita divini verbi jacula ex ore emittebat, ut saxea, ac duriora hominum corda transfigeret; Edidit, ac Typis dari permisit:

Conciones aliquas de Sanctis, quas habuit Bononiæ in Ecclesia Sancti Petronii tempore Quadragesimæ anno 1620. Impressæ sunt ibidem eodem anno. Hujus viri doctrinam, & in concionando efficaciam, simul & eruditionem longè, latèque probant

car-

carmina in lucem edita ab Eminentissimo Cardinale Mapheo Barberino, tunc Bononiæ Legato, qui postea ad Summum Pontificatum assumptus Vrbanus VIII. fuit vocatus. Obiit vir apostolicus Taurini anno 1622.

THOMAS A' TIPHERNO, natione Italus, Provinciæ Sancti Francisci alumnus. Hic anno ætatis suæ 42. cùm esset Sacerdos, ex sacra Ierosolymorum peregrinatione regrediens, Dei amore totus accensus Clericalem vitam cũ Capucinorum Instituto commutavit. Vir fuit ad omnem virtutem compositus, nihilque in ipsius moribus, aut actibus, nisi grave, nisi honestum, nisi sanctum eluxit. Ob ejus singularem Regulę Seraphicæ zelum, & incomparabilem animi prudentiam, sæpiùs ad Provincialatus dignitatem evectus fuit, & veluti pia Mater maxima sua mansuetudine, charitate, benevolentia, Religiosum gregem administravit. Tandem ad Generalatus officium semel & iterùm assumptus, Religionis verè magnus Parens, virtutis custos, paupertatis fervidus zelator, claro illibatæ vitæ exemplo, religiosę disciplinę incremento, multis pro conservatione filiorum suorũ laboribus exantlatis, multisque ad divinum cultum, & observantię Regulę, & Constitutionum prudentissimè sancitis, Seraphicam Religionem per annos circiter octo moderatus; meritis, ac sanctimonia illustris ad Superos evolavit in nostro Conventu Civitatis Plebis in Vmbria anno 1576. ętatis suę 78. Religionis 36. Scripsit in honorem Beatissimę Virginis, quam singulari cultu devotionis, ac summa veneratione prosequebatur:

Coronas plurimas ad formam Meditationum super omnia mysteria vitæ ejusdem Sacratissimæ Virginis. Ejus vitam descripsit Boverius Tom. 1. Annalium Capucinorum, & de eo meminerunt omnes Scriptores Religionis.

TRANQVILLVS A' SANCTO REMIGIO, natione Gallus, Concionator Provinciæ Lugdunensis; vir magni spiritus, potens opere, & sermone, in divinis litteris abundè eruditus, in controversiis Catholicæ Fidei admodum versatus, Hęreticorum hostis infensus, & Orthodoxæ veritatis acerrimus propugnator; Scripsit, ac Typis dedit:

Expositionem litteralem verborum evangelicorum de Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento juxta Fidem Catholicã. Parisiis anno 1632.

Examen libri Vincentii Ministri Hæretici Rupellensis. Rupellę apud Stephanum de Romè anno 1633. Tom. 1. in 8. De eo meminit Vvaddingus lib. ut supra, & Franciscus de la Quille lib. de Francisco ter Evangelico &c.

TVRIANVS DE FIEVRE', natione Gallus, Patria Parisinus, Provinciæ Lutetiæ alumnus; vir in verbi Dei prædicatione assiduus, religiosa morum compositione decorus, doctrinæ stemmate, ac sapientiæ candore à Deo nobilitatus; Scripsit Latinè, ac Typis submisit Volumen sub Titulo:

Thesaurus Concionatorum unà cum Indice in Breviarium Romanum, in quo diebus Dominicis, & Festis materia concionandi breviter suggeritur. Tom. 1. in 8. Parisiis anno 1659. Evulgavit etiam Gallico Idiomate:

L' Abregè des vies des Sainćts pour tous les jours de l' Annèe. Tom. 4. in 4. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1660.

V

VALENTINVS NANNETENSIS (vulgò de *Nantes*) natione Britannus, Provinciæ Turoniæ alumnus; vir generis nobilitate, vitæ perfectione, ac concionandi munere illustris. Hic anno ætatis suæ 21. ab illudentis sæculi pompis ad Religionem Seraphicam confugiẽs, soli Deo, qui æternus est amor, omnem suum dicavit amorem, cujus primitias ante incautè mundi vanitatibus mancipaverat. Summa vi ingenii, tum ad sacras litteras, tum ad scholasticas disciplinas capessendas præditus fuit; tantamque in concionando facilitatem, & in persuadendo efficaciam Deus illi contulit, ut suo tempore clarissimum inter primos divini verbi Præcones nomen sibi comparaverit, omnesque illum alterum Apostolum proclamarent. Maximo studio orationem, & contemplationem excoluit: ardenti charitatis æstu erga Deum, & proximos excanduit, tantaque ad animarum salutem siti ferebatur, ut ter, vel quater in die verbum Dei ex suggestu proponeret, nullique ob hanc causam labori, aut corporis incommodo parceret; quinimmò vitam cum sanguine fundere magis elegerit, quàm huic muneri cum animarum detrimento deesse. Scripsit, & posteris reliquit:

Volumina sex Concionum, tam de Tempore, quàm de aliis materiis, & de Sanctis per annum occurrentibus.

Dum concionaretur tẽpore Quadragesimali in Metropoli Pictaviensi una ex venis pectoris præ nimia vocis contentione illi disrupta fuit, & ebullientis sanguinis copiosos latices emittens, deliquio animi correptus, purissimum spiritum exhalavit anno 1614. Ejus vita describitur à Matisconensi Tom. 3. Annal. Capuc. ad annum datum fol. 73.

VALERIANVS DIVIONENSIS, natione Gallus, Concionator Provinciæ Lugdunensis; vir religiosa pietate, ac variarum scientiarum merce refertus, è latino sermone in Gallicum transtulit librum R. P. Iacobi Coreni inscriptum: *Clypeus Patientiæ*, quem ille patrio Idiomate sic intitulavit:

Le Bouclier de la patience. Lugduni

duni apud Ludovicum Muguet anno 1630. Tom. 1. in 4. De eo meminit Vvaddingus ubi supra.

VALERIANVS MAGNVS, natione Italus, Patria Mediolanensis: vir generis nobilitate, acumine ingenii, litterarum ornamentis, ac vitæ perfectione toti penè Orbi notissimus. Hic, cùm esset strenuus Fidei Defensor, magnanimus Catholicæ Religionis zelator, ac admirabili in gerendis negotiis, rebusque arduis componendis dexteritate, ac sapientia præditus, Ferdinando II. Imperatori, & Vladislao Regi Poloniæ gratissimo amoris vinculo adstrictus fuit, præcipuisque Dynastis Germaniæ, Bohemiæ, Poloniæ, Hungarię, apprimè carus, & familiaris. Quare ad Sedem Apostolicam, ad eundem Regem Poloniæ, ad Regem Christianissimum, ad Sacri Romani Imperii Electores, aliosque Principes Europę, sępè, ac semper exitu felicissimo, Legationis munere functus, ab iisdem Principibus, tanquam meritissimus, ad Cardinalitiam purpuram fuit postulatus, ac non semel à Gregorio XV. & Vrbano VIII. Summis Pontificibus pro eadem purpura selectus. Pro Catholicę Ecclesię exaltatione per continuum triginta annorum spatium Missionarii Apostolici munus in Germania, Polonia, & Hungaria contra Hęreticos constantissimè exercuit, suisque pręclarissimis scriptis, publicisque disputationibus ejus honorem defendit. Sępè etiam pro eadem Ecclesia vitę periculo usque ad copiosam proprii sanguinis effusionem se exposuit, nō sine uberrimo animarum proventu, ipsorumque Principum, & Ministrorum Prædicantium conversione. Plurima digna ejus calamo in lucem emisit, quæ maximè Catholicam Fidem, & Christianam Religionem illustrant; & sunt:

Iudicium de Acatholicorum Regula credendi contra illos, qui illud confutare conati sunt, in sex libros distributum.

De Regula credendi in communi.

Responsiones ad Ioannem Majorem.

Responsiones ad Ioannem Martinium.

Responsiones ad Ioannem Rostaccium.

Responsiones ad Auctorem Anonymum.

Responsiones ad Conradum Belgium. Viennę Austrię apud Matthęum Camerovium in Aula Coloniensi anno 1641.

Iudicium de Catholicorum Regula credendi ad studia universalia Biblistarum, in quo solidissimis rationibus evincitur illam veram esse Christi Ecclesiam, quæ claret regeneratis: hanc verò non esse aliam, quàm quæ communicat in Fide cum Romano Pontifice in 8. lib. distributum.

De Naturali Regula judicandi, ut respicit Regulam Fidei.

De Possibili Regula Fidei in Deū.

De Actuali Regula Fidei in Deū.

Historia de Catholicorum Ecclesiastica Regula.

Apologema Catholicum.

De Articulatione Doctrinæ Christianę, ut est confirmabilis rationibus.

De hominis perfecta regeneratione per gratiam Redemptoris.

De Infallibilitate Catholicæ Regulæ credendi. Ibidem apud eundem Typographum anno 1641.

Echo vera absurditatum Ioannis Amos Comens latitantis sub ficto nomine Vlyrici de Neupheld : in quo Opusculo Valerianus tam solidè confutat Hęreticum oppugnantem, mutilatis plurium Doctorum Catholicorum sententiis, præfatos de Regulæ credendi libros, ut non fuerit ulteriùs ausus illum provocare. Ibidem 1642.

Soliloquia Valeriani. Ibidem 1643.

Organum Theologicum, seu, *Ratio argumentandi ex humano testimonio*, seu *ratione*. Ibidem 1643.

Acta Disputationis Rheinfeldensis, super cujus disputationis doctrinam Celsissimus Princeps Hernestus Hassiæ Lantgravius unà cum Principissa Conjuge suam ex Calvinismo ad Fidem Catholicam conversionem solidavit. Ibidem 1643.

De Luce mentium, & ejus imagine: parvus quidem mole tractatus, ingens verò pondere sententiarum, & doctrinarum: disponuntur enim in gradus quadraginta, per quos ascenditur ad contemplandam oculis non caligantibus Lucem Creatricem, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum in 8.

Methodus convincendi, & revocandi Hæreticos ad Fidem Catholicam, ab ipsismet Hæreticis Ratisbonensibus in Comitiis Electoralibus anno 1643. celebratis plurimùm collaudata.

Lux in tenebris lucens: quo Opusculo ex factis Catholichismi, & Acatholichismi ad oculum demonstratur, quæ sit vera Ecclesia. Tom. 1. in 8.

Opusculum contra Hermannum Coringium Hæreticum satagentem subvertere, & concutere fundamenta Ecclesiæ, quo Valerianus examinat fundamenta concussionis, eademque in ipsum concutientem validè retorquet. Tom. 1. in 8.

Commentarium in M. Iocosum, severum, medium, cum Appendice, & Appendicula. Est liber sui Apologeticus ob doctrinam in Rheinfeldensi disputatione adhibitam, falsò traductam veluti hæreticam. Tom. 1. in 8.

Apologia Valeriani, qua imposturas adversariorum novissimè sibi inustas vendicat.

OPERA PHILOSOPHICA.

De Peripatu libri duo: in quorum primo totius ferè Aristotelis tradit synopsim. In altero verò suam profert de hac doctrina sententiam.

De Syllogismo Demonstrativo.

De Ente rationis, & de ejus distinctione ab Ente reali.

De Propositionibus per se notis.

Axiomata ex Motu ad universam Philosophiam.

Tractatus de Ente non facto.

De Ente non facto, ut est lux mentium.

tium.

De Ente non facto se multiplicante.

Tractatus de Arte Æterna.

De Ratione communi Entibus ut factis.

Tractatus de Ente immotivo.

Tractatus de Ratione communi Entibus motivis.

Tractatus de Systegmate creato.

De Gradibus Entitatis.

De Possibilitate Vacui.

De Incorruptibilitate Aquæ.

De Vitro mirabili fracto.

De Atheismo Aristotelis. Quibus omnibus Opusculis demonstrantur plures Antiquorum Philosophorum errores in doctrina Philosophica. Impressa sunt Viennæ Austriæ anno 1643.

Opera autem Valeriani, quæ adhuc M. S. conservantur, & in dies lucem expectant sunt, quæ secuntur.

Philosophia Valeriana magno studio ab ipso elaborata, quæ integratur triginta novem Tractatibus, inter quos enumerantur aliqui ex præfatis jam impressis pertinentibus ad Metaphysicam, quam tradit integram, & omnibus numeris absolutam. Hoc Opere Valerianus Sapientiorum judicio excellenti eruditione Philosophiam innovans, Theologiam collustrans, Fidem condecorans, congruentissima servata dicendi methodo, utilissimam doctrinam tradit Mundo; dum calcatis Atheis Stagyritæ dogmatibus, relictis Peripatus opinionibus mutabilibus, ad radium Fidei immutabilem, assecutus divinarum, humanarũque rerum veritatem, suæ novæ verè Christianæ Philosophiæ præclara facit incrementa.

Acta disputationis Rheinfeldensis continuata ex propria cujusque domo cum Dominis Petro HaberKornio, Georgio Calixto, & Ioanne Crocio Prædicantibus.

Tractatus de Infallibilitate Romani Pontificis in rebus Fidei definiendis.

Epistola satis prolixa ad Serenissimum Electorem Palatinum de Primatu Romani Pontificis.

Senio confectus, laboribus, & ærumnis, quas ab adversariis passus est, multisque virtutum trophæis exornatus, inter Crucifixi oscula, & amplexus piissimè obdormivit in Domino in nostro Conventu Salysburgensi præsente Celsissimo, & Reverendissimo Principe, & Archiepiscopo Salysburgi, apud quem semper fuit summa habitus veneratione, anno reparatæ salutis 1661. quarto Kalend. Augusti, ætatis suæ 75. Religionis 50. Cujus corpus postridie ejus obitum in Ecclesia publicè expositum, frequentia, ac devotione accurrentis Populi veneratum, solitis exequiarum precibus ipsi ritè persolutis, in communi Fratrum sepulcro repositum fuit: ubi minus terræ cognitus Thesaurus modo latet usq; donec novissima tuba digniori loco reponendum evocet è visceribus terræ ad palatia Cœli.

Post tanti Viri decessum jussu ejusdem Celsissimi Principis Archiepiscopi Salysburgensis Venerandi Patris depicta effigie, incertus, sed

reli-

religiosus, & pius Auctor gratitudinis ergo, & in pignus amoris, ac devotionis sequenti Elogio parentavit, tumuloque adjecit posthumę perennis gloriæ.

EPITAPHIUM.

Admodum R. P. Valeriani Magni Mediolanensis
Capucini Missionarii Apostolici.
Dubium huc gradum, Viator, & perplexam attolle
Mentem.
Vt magnos olim Propugnatores veritatis summos inter
Montes
Humari constituit Maximus Iehova:
Sic nutu ejusdem Numinis præcelsa Iuvavii rupe
Conditus;
Ista hac sub tumba tubam magni diei expectat
Reverend. Pater Valerianus Magnus Capucinus
Strenuus, & constans assertor Veri, tenax recti:
Amans, & sequax Christi, verum Religiosi hominis
Simulacrum, Decus sui Ordinis.
Visus quidem oculis insipientium mori, ille autem in pace,
Hic in manu Domini securus indormit.
Scende Montem hunc, Viator, & ad culmen emerge,
Vbi ceù in Olympi alto vertice extra tempestatum
Turbines collectos, non dispersos contuere
Rev. Patris Valeriani cineres.
Ii tibi in primis sint argumentum ipsum arsisse charitate,
Ac demum conflagrasse Seraphica.
In alto hujus rupis cacumine positus haud ultra
Expositus est malevolorum ludibriis.
Non accedet ad eum malum maledicentiæ, & flagellum
Valeriano mastigium ad ipsum non appropinquabit.
Tu verò, Viator, ne circumferare omni vento verborum.
Quis, qualisve fuerit hic Pater Valerianus, in his
Pulveribus legito, & ex urna mortuali
Vivas colligito gloriæ illius favillas.
Ex magna Italiæ Vrbe Mediolano, & ex Illustri
Comitum de Magnis Familia hic Magnus traxit originem:
Sed alta despiciens sui generis, ut major fieret
Coram Domino
Minor Capucinus factus est in minorenni

Quasi

Quasi annorum quindecim ætate jugum Domini
Iuxta consilium Prophetæ portare eligens
Ab adolescentia.
Quod suscepit, & ferre didicit in inclyta Praga.
Ordo iste Seraphicus brevi eum ad omnia Bohemo
Austriacæ Provinciæ provexit munera;
Concionatoris, Magistri Novitiorum, Guardiani,
Prælectoris
Philosophiæ, ac Mysticæ, & Moralis Theologiæ
Nec non Diffinitoratus, ac Provincialatus
Successivè conferens dignitates;
Roma illum denique ad supremum Generalatus apicem
Plurium saltem calculis desideravit.
Missionarium Apostolicum ab anno 1626.
Vsque ad extremum
Vitæ ejus Germania, Polonia, Bohemia, &
Hungaria fructuosè ipsum expertæ sunt.
Hæc quatuor Regna, quæ Patrem Valerianum in vita
Orthodoxæ Fidei valorosum, & acerrimum propugnatorem,
Invictum Hæreticorum insectatorem, & ardentissimum
Animarum zelatorem admirabunda suspexère;
Nunc cum mærore, & luctu, ceu Præficæ, funus
Ejus conducunt.
Hoc porrò Domus Austriaca gloriosa sub Gregorio XV.
Pontifice Maximo Vienna Lutetiam Parisiorum destinato
Vsa Internuncio est ad componenda dissidia tunc temporis
Inter ipsos Augustos, & Regem Galliarum gliscentia
Felici utique successu.
Nam sæpiùs deindè ab iisdem etiam ad Romanos Pontifices,
Ac Sacri Romani Imperii Catholicos Electores, nec non
Ad Regem, Proceresque Poloniæ Legatus missus,
Tam arduo officio ita præclarè functus est,
Vt ab his ad Cardinalitiam dignitatem postulatus sæpiùs,
Ab illis autem non semel fuerit destinatus.
Sed erubuit Cardinalitia purpura suo murice, ut opinor,
Tegere illum, quem jam nobiliori Ostro, proprio scilicet
Cruore pro Fide Catholica sparso, purpuraverat.
Rubrum enim illi Galerum, sanctioris utique Cardinalitii Insigne
Imposuère Rebelles anno 1618. *in Austria*
Superiori
Hæretici, binas decumanas plagas nodoso stipiti

Capiti

Capiti ejus infligendo.
In Regno nempe ſequelæ Chriſti illud ſolùm verè
Coronat, quod cruciat; præterquàm quòd eundem
Multò anteà Iuſtitia, Prudentia, Temperantia, &
Fortitudo jam Cardinalem effeciſſent.
Magis enim decorum eſt Purpuram mereri, quàm
Accipere, tinctis veſtibus de Boſra proprii
Sanguinis renidere, quàm extrinſecus accedente fucari colore.
Zelavit, veluti alter Pater Phinees, Zelum Domini,
Et reputatum eſt ei à malevolis ad juſtitiam, ſeu ad
Inſipientiam.
Ille autem pro veritate contumeliam lucrum putavit;
Non ignorans apud hunc mundum ſeri beneficium,
Meti plerunque injuriam.
Hinc namque non recuſabat pro Chriſto ſtultus, imò etiam cum
Chriſto Seductor reputari, nulla ſibi magis in laude
Complacens, quàm quòd ambulantes in tenebris
Reduxiſſet in viam lucis, & à tenebris cavere quoslibet
Luculentiſſimè docuiſſet.
Fruſtra autem & fera peſſima invidia moliebatur
Devorare eum, quem zelus Domus Dei præoccupans
Iuſtitia Zelatorem citiùs tranſtulerat.
En tibi, Viator,
Valerianum Magnum, parvam etſi in Epitomen minutum
Magnarum tamen rerum ingens compendium:
Qui Magnus inter Minores, virtute, ingenio, & ſcientia,
Prudentia, eloquentia, rebus præclarè geſtis, Theologus
Profundus, rariori huic ſæculo ſingularis Philoſophiæ
Auctor, & auctor ſeris ſæculis Venerandus.
De Sede Apoſtolica, de Domo Auſtriaca
Auguſtiſſima, nec non Regiæ Iagellonicæ,
Poloniæque Regno univerſo
Benemeritus.
Amor Principum, Reipublicæ Chriſtianæ ornamentum:
Iubiliarius Sacerdos, ſexagenarius Capucinus,
Piique ſui ſenii
Vtique cVrricVlo mortalibus raró lVſtro peracto,
Anno DoMInICæ ſaLVatIonIs obIIt;
Vſque ad mortem Chriſto, ejuſdemque in terris Vicario
Obediens; conſuetis Sanctæ Eccleſiæ Sacramentis
Ritè communitus, ad ultimum ferè uſque halitum

Mentis

Mentis compos, inter Crucifixi Redemptoris Imaginis
Amplexus, & oscula; Sæpiùs
Dum æger decubuerat invisente eum, & plurimùm
Condolente Celsissimo, & Reverendissimo Domino
Salysburgensium Principe, & Archiepiscopo
GVIDOBALDO
Magno Sedis Apostolicæ Legato nato,
Virtus Cœlo recepta, fama in immortalem gloriam perecta est:
Frustrà jam laudum ejus encomium malevoli radere, aut
Eradere memoriam zoilosè contendunt, cujus nomen
Tabulis immortalitatis indelebiliter præclara
Ipsius merita, & opera incidère.
Is amodò in Iuvaviensis Vrbis MVNITÆ Propugnaculo
Beato Felici felicissimo pauperi Capucinorum Patrono
Inscripto, & dicato, custodientibus lectum illius
Leonibus Landronianis,
Felici depositus est
ÆTERNITATI.
Huic, Viator, canenti accine illud Psalmi 30.
Circa finem.
Abscondisti me Domine in abscondito faciei tuæ à conturbatione
Hominum.
Protexisti me in tabernaculo tuo à contradictione linguarum.
Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam
Mihi in Civitate MVNITA.
Tandem ambula, Viator, sed vias rectas: Sic esto viator
Vt certus fias comprehensor.

De hoc præclarissimo viro honorificè etiam scripserunt quamplurimi Doctores, inter quos est Illustrissimus, & Reverendissimus D. D. Ioannes Caramuel Episcopus, qui in sua Theologia Fundamentali pag. 14. de Valeriano loquens, sic ait: *Rev. Patris Valeriani Magni Capucini pietati, & ingenio multum debet Europa, multum Ecclesia. Scripsit multa Philosophica, & Theologica, quæ cum fructu leguntur. Edidit contra hæreticos plurima, quæ, qui legerit, Lutheranus, aut Calvinianus esse non possit.* Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turturis Ostens.4. de illo sic scribit: *In Reformationis negotio* (scilicet Germaniæ) *insudat unus in hac re præcipuus Adm.Rev. Pater Magnus Valerianus Capucinus, Fidei Catholicæ propugnator acerrimus; qui variis congressibus Ministros Sathanæ Synagogæ confutavit, edito de Acatholicorum credendi Regula Iudicio: qui & alia monumenta digna ejus*

calamo scripsit. *Cujus studiis, pientissimisque laboribus quidquid attentatum, suasumque pro avita Religione retinenda, & morum reformatione tuenda, tribuendum est; nimirum, circa prætensiones Ecclesiarum inter Pontificem, & Cæsarem, bonorum Ecclesiasticorum alienationem, quatuor Episcopatuum in Bohemia erectionem, disciplinæ, & Iurisdictionis Ecclesiasticæ in eo Regno introductionem: quæ omnia ob Saxonum posthumam invasionem retardata, & præpedita fuerant. Archiepiscopale Collegium ejusdem industria pro junioribus alendis, & litterarum informatione cum Christiana pietate erectum est*. De illo etiam meminerunt Gravina in voce Turturis lib. 2. ubi de Capucinis, Vvaddingus de Scriptor. Ordin. Min. Ioannes Paulus Crescentius in Præsidio Romano lib. 3. Philippus Picinellus in Athenæo Mediolanensi, Vvillotus in Athenis Orthodoxis, Didacus de la Quille lib. de Francisco ter Evangelico, Marcellinus de Pise in sua Encyclopedia Tom. 3. & alii.

VALERIANVS A' PINAROLIO, natione Pedemontanus; vir præclarissimis naturæ, ac gratiæ donis congenitus, sancta, & affabili conversatione, nec non pacifica mansuetudine exornatus: eximia excellens prudentia, perspicacioris intellectus acumine, firmioris propositi robore, ac consilii magnitudine præditus. Qui Diffinitoris, ac Provincialis Ministri muneribus sæpiùs in Provincia Genuensi præclarissimè functus, evangelicis insignitus virtutibus, eam mirabiliter suffulsit; Fideique Catholicæ dilatandæ zelo incensus, Missiones Apostolicas in Regionibus Subalpinis proposuit, promovit, atque fundavit, fundatas solicitè administravit; & conservavit. Plura scripsisse nobis relatum est, attamen solùm vidimus M. S. Volumen sub hoc Titulo:

Historia de Origine, Institutione, & Progressu Missionis Capucinorum in Subalpinis. Tom. 1. in fol. Obiit Genuæ in nostro Conventu Immaculatæ Conceptionis, dum Ministri Provincialis Officium tertio triennio possideret anno 1617. ętatis suę 65. De eo meminit Boverius Tom. 2. Annal. Capucinorum, & Mathias à Caballo-Maiori in Rationario Missionum Apostolic. Tom. 1. & 2.

VALERIVS VENETVS, Provinciæ Venetiarum alumnus; vir devotus, totus lectionibus sacris, ac divinis meditationibus deditus, morum integritate, mentis simplicitate, ac totius Regularis perfectionis decore insignitus; Composuit Italicè, & evulgavit Opera, quæ secuntur:

Viridarium, seu Pratum floridum variorum Exemplorum in 12. libros distributum, in quibus agitur de virtutibus Christianis, & perfectionibus religiosis. Tom. 2. in 4. Venetiis apud Floravantem Pratum anno 1610. & denuò 1620. & novissimè anno 1656. apud Matthęum Lenium in 4.

Piæ Meditationes circa præcipua Mysteria vitæ Domini nostri IESV Christi. Ibidem apud Ioannem Baptistam Colignanum anno 1610.

Tom.

Tom. 1. in 8.

Eremitorium Sacrum Exercitiorum Spiritualium, cum praxi Orationis mentalis. Ibidem apud Floravantem Pratum 1610.

Vita, ac gesta Sanctæ Claræ Virginis, Sanctæ Agnetis sororis ejusdem Sanctæ Claræ, nec non aliarum Beatarum Virginum sociarum. Tom. 1. in 4. Ibidem apud eundem 1610.

Vita Beatæ Coletæ Virginis Reformatricis Ordinis Sanctæ Claræ. Ibidem 1610. in 4.

Vita Beatæ Ioannæ Virginis filiæ Ludovici XI. sororis Caroli VIII. & Vxoris Ludovici XII. Regum Galliæ. Ibidem apud eundem 1620. in 4.

Vita Sanctæ Elisabeth Viduæ filiæ Andreæ Hungarorum Regis, & quondam Vxoris Ludovici Lantgravii Thuringiæ. Ibidem 1610.

Vita Beatæ Margaritæ Cortoniensis, & Beatæ Angelæ à Fulginio. Ibidem 1620. De hoc piissimo Scriptore meminerunt Vvaddingus de Scriptor. Ord. Minor. Arturus à Monasterio in Annotationibus ad Martyrolog. Franciscanum, & Torreçilla lib. de Excellentia Seraph. Religionis, ubi de Scriptoribus Capucinis.

VERANVS CABILLONENSIS [vulgò de *Chalon*] natione Gallus, Provinciæ S. Ludovici Concionator; vir Seraphicæ Regulæ exactus observator, devotis moribus compositus, assiduæ orationis, ac in spiritualibus vitæ documentis admodum commendatus; Scripsit Gallicè:

Directorium Spirituale in duas partes distinctum; in quo continentur regulæ, & exercitia omni Christiano necessaria ad verè Deo serviendum. Lugduni apud Ioannem Iuvilleronem anno 1638. Tom. 2. in 8.

Tractatum de Oratione mentali, in quo, præter plurima piissima documenta, & conceptus devotissimos, explicantur omnia dubia, quæ solent accidere in exercitiis devotionis. Ibidem 1638. Tom. 1. in 8.

VICTOR GELENIVS, aliis *Gelemus*, natione Germanus, Patria Trevirensis; vir doctrinæ, & eruditionis insignibus præclarus, in Scholastica, & Mystica Theologia Doctor egregius: qui ob singularem vitæ perfectionem, prudens animi consilium, ac regularis observantiæ zelum, ad suæ Rhenanæ Provinciæ administrationem per integrum sexennium electus, illam magna solicitudine rexit, atque illustrioribus etiam vitæ exemplis plurimùm exornavit. Scripsit Latinè:

Summam Practicæ Theologiæ Mysticæ in omnes ab infimis usque ad supremos divini animi status operationes, & dispositiones magis notabiles ordine consecutivo digestam, & in duas partes distributam. Coloniæ Agrippinæ apud Iodocum Kalcovium anno 1646. & denuò 1652. Tom. 1. in 4. In isto Opere, plurium Doctorum sententia, sacratiora vitæ perfectionis arcana miro ordine, ac facilitate dilucidantur; ita ut, quasi Aquila illa grandis in Ezechiele Cedri Mysticæ medullam tulisse videatur. Quod posteà ab eodem

Auctore ex Latino in Germanicum Idioma translatum fuit impressum tertia vice in eadem Civitate Coloniæ anno 1655. De eo meminerunt Eminentissimus D. Io: Cardinalis Bona lib. Mysticæ Theolog. cap. 1. & seq. Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minorum, & alii plures.

VICTORIVS PANORMITANVS, ejusdem Provinciæ Concionator, ac Sacrę Theologię Professor insignis: vir mira dicendi facundia, ingenii subtilitate, doctrinæ profunditate à Deo decoratus: quæstionum Theologicarum, ac Philosophicarum lecturarum varia elucubravit Opera, quibus inter sapientissimos celebri nomine habetur; attamen solum Typis dari permisit, & absque ejus nomine:

Declarationem dilucidam in Artem Raymundi Lullii, quam exposuit in Conventu nostro Panormitano. Venetiis anno 1636. Tom. 1. in 8.

VINCENTIVS AVRELIANENSIS Gallus, Provinciæ Britanniæ Ecclesiastes; vir eruditus, qui in Missionibus contra Hęreticos, tum scriptis, tum concionibus plurimùm laboravit; Scripsit, & edidit Latinè, & Gallicè libros tres, quorum Titulus est:

L' Eglise unique, e necessaire contre les indifferents, & Heretiques.

Le pur Amour, ou la devotion solide.

Trjumphus Altaris zelo Ludovici XIV. Galliarum Constantini; Est liber Controversiarum.

VINCENTIVS A' CARAVAGGIO, natione Italus, Brixiensis Provincię alumnus; vir verè pius, sanctis moribus Sacerdos, humilitate, & in proximos charitate venerandus; Edidit:

Officium parvum S. P. N. Francisci, additis aliis devotissimis precibus, & orationibus. Romæ anno 1615.

VITALIS AB ALGEIZIRA, natione Hispanus, Provinciæ Valentię alumnus; vir verè industriùs, & in sacris Historiis studiosus, concinnavit, & in duodecim Tabulis ęneis sculpsit:

Epilogum totius Ordinis Seraphici P. N. S. Francisci, quem dicavit Illustrissimo D. Ioanni de Montoya, Civitatis Caubensis, & in las Plas Gubernatori. Prodiit primùm Antuerpię anno 1626. Secundò Burdigalę 1640. & tertiò Romę 1643. Elaboravit etiam, & pariter in duodecim Tabulis excudit:

Arborem Originis, & progressus Religionis Capucinorum, quam dicavit Inclyto Heroi, & Capucinorum strenuo Męcenati D. Octavio Centuriono Patritio Genuensi, Marchioni de Monasterio, & Philippi IV. Regis Catholici Thesaurario. Valentiæ apud Ioannem Philippum Iansenium anno 1662. Scripsit insuper, & Typis dedit:

Historiam Chronographicam, in qua per extensum exponit, quod in dictis Epilogis continetur. De hoc Auctore meminerunt Arturus à Monasterio in Annotationibus ad Martyrologium Franciscanum, Vvaddingus lib. ut supra, & Torreçilla

lib.

lib. de Excellent. Seraph. Religionis.

VRBANVS DE FRANCHIS, natione Italus, Patria Neapolitanus, in sua Provincia Concionator, ac Sacræ Theologiæ Professor: vir non tam generis nobilitate (fuit enim filius Marchionis de Taviano) quàm doctrinæ excellentia, ac perfecta morum compositione spectabilis; *nonnulla scripsit Philosophica, ac Theologica*. Ita habemus à Nicolao Toppio in sua Bibliotheca Neapolitana pag. 312.

VRBANVS MESSANENSIS Siculus, ejusdem Provinciæ alumnus, ac Concionator eximius; vir maximæ doctrinæ, ac sapientiæ stemmate decoratus: subtili pollens ingenio, prudentique in rebus agendis dexteritate præditus: quem illustriores Hispaniæ, atque aliæ Civitates eloquentissimum, ac prodigiosæ memoriæ verbi Dei Præconem magna cum admiratione sæpiùs audierunt; Edidit, ac prælis dari permisit:

Conciones varias de Sanctis sub nomine Anagrammatico Patris Manussæi Bonorũ.

Fasciculum excellentiarum præcipuarum Beatissimi Michaelis Archangeli Ecclesiæ Dei Principis pro jaculatorio animæ ad tanti Patroni devotionem, & reverentiam in Populis excitandam: omnia excerpta ex Sacræ Scripturæ hortulis, & Sanctorum Patrum. Matriti anno 1650. Deindè Messanæ apud Heredes Petri Breæ anno 1655.

VRBANVS A' POLITIO, Siculus, Sacræ Theologiæ Professor, plurièes in sua Provincia Diffinitor, & in toto Siciliæ Regno Sanctissimæ Inquisitionis Consultor; Provinciæ Panormitanæ, cujus fuit filius, honor, & decus, Ferdinandi II. Imperatoris ordinarius Concionator, omnium denique virtutum splendore conspicuus, charitate, modestia, & humilitate insignis, adeò ut exhibitam sibi ab eodem Ferdinando Episcopalem infulam constantissimè recusaverit; Edidit:

Funebrem Orationem super mortem Supremi Consiliarii ejusdem Augustissimi Imperatoris. Viennæ Austriæ.

Aliam etiam orationem in obitu cujusdam præclarissimi viri impressam. Ibidem.

Epigrammata varia Acrostica, & Anagrammata Sacra, Venetiis anno 1649. & Panormi 1652.

Z

ZACHARIAS BARBERIVS, natione Italus, Patria Bononiensis, ejusdem Provinciæ Concionator; vir pius, & virtutis studiosus; quondam Socius P. Fortunati à Cadoro nostri Ordinis Ministri Generalis; descripsit Italicè:

Vitam, & gesta Patris Antonii Mon-

Montecucoli Mutinensis Religionis nostræ Ministri Generalis. Romæ anno 1661. apud Philippum Mancinum. Tom. 1. in 4.

Vitam, & gesta Patris Innocentii à Calatayerone ejusdem Ordinis item Ministri Generalis. Tom. 1. in 4.

ZACHARIAS BOVERIVS, natione Pedemontanus, Patria Salutiensis, Provinciç Genuensis alumnus, ac totius nostri Ordinis Diffinitor Generalis: vir omnimoda morum compositione ornatus, mansuetæ, ac humilis conversationis: in loquendo parcus, solitudinis amicus, perpetuæ aut lectioni, aut scriptioni, aut orationi addictus: abstinentiæ cultor, paupertatis amator, regularis disciplinæ custos, perfectionis seraphicæ solicitus æmulator: in scientiis omnibus longo tempore exercitus, Sanctæ Romanæ Inquisitionis Consultor, sacræ paginæ profundus Interpres, utriusque Facultatis Positivæ, & Scholasticæ Professor eximius: Hçreticorum validus impugnator, Catholicæ Fidei egregius Doctor, ac defensor: cçlestium denique donorum ornamentis, & rerum gestarum splendore toti ferè Ecclesiastico Orbi notissimus. Vir iste præclarus, superno Numine afflatus, & interna Sancti Spiritus illustratione excitatus, firmum à juventute propositum concepit Hæreticos exagitandi; unde Pseudo-doctorum, & Prædicantium temeraria impudentia, qua sibi Reformatæ Religionis Titulum, & nomen usurpant lacessitus, veluti alter Phinees zelans zelum Domini vires exeruit; & ad instar scribç velociter scribentis, calamum, atque stylum exacuit, duoque eruditissima edidit Volumina, quibus hunc apposuit Titulum:

Demonstrationes Symbolorum veræ, & falsæ Religionis adversus prçcipuos, ac vigentes Catholicæ Religionis hostes; scilicet, *Atheistas, Iudços, Hæreticos, præsertim Lutheranos, & Calvinistas in quinque libros distributæ.* Primus liber est totus *contra Atheistas*: secundus *contra Iudços*: tertius agit de *demonstrationibus Symbolorum verç Religionis in genere*: quartus de *examine Sectæ Lutheranæ, & Calvinianæ ad proposita Symbola*: quintus de *demonstrationibus Symbolorum Romanæ Religionis in specie*. Lugduni sumptibus Horatii Cardon anno 1617. in fol.

Quibusdam verò elapsis annis, cùm ex Inferni specubus aquilonaris ille Cerberus Spalatensis trifauci ore Satanicum virus evomens in Hjerarchiam Ecclesiasticam libros sacrilegos de Republica Christiana in lucem emisisset, adfuit illicò validus Antagonista Zacharias alia tria Volumina edendo, quæ inscripsit:

Parçnesis Catholica ad Marcum Antonium de Dominis olim Archiepiscopum Spalatensem, posteà Sanctç Romanæ Ecclesiæ Apostatam, & in Angliam transfugam: in qua examinantur, & refelluntur quatuor libri ejusdem de Republica Christiana, & Ecclesiastica. Lugduni apud Ioannem Chavvet anno 1118. in 4.

Censura Parænetica in eosdem 4. libros

libros Marci Antonii de Dominis. Mediolani 1621. in fol.

Censura in Tractatum de legitima Cardinalium creatione Dominici Veneti Episcopi Torcellani nomine inscriptum; sed ab eodem Marco Antonio de Dominis in lucem editum. Mediolani 1622.

His contra Spalatensem libris à doctissimis viris, præcipuè Ecclesiasticis, quinimmò ab Eminentissimis Cardinalibus pervolutis, per Sapientum ora fama Boverij volitare cępit; & tandem pervenit ad aures Summi Pontificis Vrbani VIII. qui studio tanti viri allectus, illum inter tot Ecclesiasticorum Myriades unum elegit, quem Eminentissimo Francisco Cardinali Barberino à latere Legato ad Catholicum, & Christianissimum Monarchas destinato, Theologum specialem consignaret. Quare cum eodem Eminentissimo in Hispaniam profectus, cùm eo tempore degeret Matriti Carolus Stuartus Iacobi Magnæ Britanniæ Regis Primogenitus Sororem Regis Catholici in uxorem ducturus; & in suadendo illi Catholicam Fidem plurimùm laborarent Sacri Pręsules, P. Zacharias extemporè accepto calamo, consiliarium librum composuit, apposita sequenti Inscriptione:

Orthodoxa Consultatio de ratione veræ Fidei, & Religionis amplectendæ: Ad Serenissimum Carolum Stuartum Vvalliæ Principem, Iacobi Magnæ Britanniæ Regis filium, in communem omnium veræ Religionis studiosorum gratiam, & utilitatem. Prodiit primùm Matriti apud Thomam Iuntam Typographum Regium anno 1623. Postea jussu Eminentissimi Cardinalis Fr. Antonii Barberini tituli S. Onuphrii Ordinis nostri Protectoris, ab eodem Auctore in duas partes distributa, impressa fuit Romæ in Typographia Vaticana anno 1635. Tom. 1. in 4.

Regrediente Boverio ex Hispania Capitulum Generale illi imposuit onus, ut Annales Religionis nostræ describeret. Quapropter diligenter conquisitis, & per annos examinatis Priscorum nostrorum, vitæque sanctimonia illustrium Patrum gestis; adeò eleganter illa conscripsit, ut Tullianam eloquentiam adamussim redolentia, & jucundioris facundiæ suavitate respersa, legentes ad ulteriora semper allectos provocent, nec legendi periodum, sive terminum adinvenire permittant. Opus igitur egregium brevi tempore perfecit in duo Volumina in folio distributum, hoc apposito Titulo:

Annales, sive, *Sacræ Historiæ Ordinis Minorum Capucinorum Sancti Francisci*. In primo Tomo fideliter traduntur universa quæ spectant ad ejusdem Ordinis ortum, ac progressum usque ad annum 1580. Impressus est Lugduni anno 1632. sumptibus Claudii Landry.

Secundus Tomus complectitur omnia, quæ ab anno 1581. usque ad annum 1612. pertinent. Ibidem 1639. sumptibus Gabrielis Boissat, & Laurentii Anisson.

De his Annalibus A. R. P. Hyacinthus Parrù Hispanus in sua Rosa Lauretana pag. 397. sic honorificè lo-

loquitur: *Despues que las Coronicas Capuchinas con admiraçion de todos, y credito incomparable han gravado en las columnas de la fama el non plus ultra, de aciertos, fuera temeraria impresa atraversar en estilo vulgar, y llano obscurecer los realces de tan heroiquas hazañas, dignas solamente de los primores, con que las Historiò Boverio, cuya encumbrada eloquencia solo en tan alto assumpto fue digna d'emplearse; paraque assi se adequasse la sublimidad de la materia con las ventajas inimiables de tan enclamada pluma.*

Vltra supradicta Volumina Scripsit Boverius, & Typis dedit Latino Idiomate:

Demonstrationes undecim de vera habitus forma à Seraphico P.N.S. Francisco instituta: Ad Vrbanum VIII. Pontificem Maximum. Lugduni 1632. apud Claudium Landry, & Coloniæ Agrippinæ 1655. apud Cornelium Egmond in 8.

Directorium Fori Iudicialis pro Regularibus. Augustæ Taurinorum apud Aloysium Rizzimilium anno 1624. Tom. 1. in 4.

De Sacris Ritibus juxta Romanam Regulam usui Fratrum Minorum Capucinorum accommodatis libri tres: adjunctis quibusdam externis Ritibus, qui ad Religionis Capucinorum politiam, & ad pleraque domestica munera obeunda spectant. Neapoli Typis Scorigianis anno 1626. Tom. 1. in 4.

Piissimis coronatus operibus felicissimè in Christo obiit Genuæ in nostro Conventu Immaculatæ Conceptionis anno 1638. pridiæ Kal. Aprilis, ætatis suę 70. Religionis 48. pluribus aliis ingenii sui prȩclaris monumentis relictis. Ejus vitam Italico sermone luculentissimè descripsit Pater Franciscus à Sexto tunc Minister Provincialis Provinciȩ Genuensis; & de eo pariter meminerunt Vvaddingus lib. de Scriptor. Ordin. Minor. Leo Alatius in Apibus Vrbanis, Aubertus Myrȩus cap. 209. Franciscus Augustinus ab Ecclesia, & Andreas Rossottus lib. & Syllabo de Scriptor. Pedemont. Ardinghellus in Appendice Congeminatæ vocis Turturis cap. de Florentissima Vinea S. Francisci, qui de Boverio sic loquitur: *Famigeratissimus est quoque A.R.P. Zacharias Boverius, meus Collega in Officio Sanctæ Inquisitionis; cujus Opera nedum in Germania existentes Hæreticos, sed aliarum quoque Provinciarum evincunt, & sternunt*. Et D. Marcus Aurelius Lucernensis in suis Historiis memorabilibus cap. 15. Missionum Capucinorum universaliores quasdam referens memorias, paucula de Boverio sic scribit. *Inter eos, qui in Missionibus ad Agrum Dominicum excolendum missi elaboraverunt, unus annumeratur R. P. Zacharias Boverius Saluticnsis; vir celebris, & ferventioris contra hæreses zeli, qui grandiora gemina edidit Volumina adversus & Lutheri, & Calvini, & Asseclarum nefaria dogmata: tertium adversus famosa infamia notum Hȩresiarcham Marcum Antonium de Dominis: quartum, quod conscripsit; Consultatio Orthodoxa,*

doxa, *& Carolo Gandensi Principi, posteà decollato Britannico Rege, dicavit*. Grandi etiam Elogio eum celebrant Abbas Valerianus Castilioneus lib. 6. cap. 2. P. Magister Ponce de Leon in traductione Chron. Moncadæ in principio: Pater Leander de Murçia in Quæstionibus selectis quæst. 21. n. 3. & alii plures, qui vocāt eum *Doctorem eruditissimum*, *ac sapientissimum inter Patres Ecclesiæ eum cōnumerantes; eò quòd Scriptis suis eam valdè illustraverit*. Quare jure meritò tota Definitio Generalis in Capitulo universali Romæ habito anno 1642. sequenti elogio eum honorari jussit, quod impressum reperitur ad initium secundi Tomi Annalium.

Adm. Rev. Pater Zacharias Boverius
Salutiensis, Provinciæ Pedemontanæ:
De cujus aperto cœlitus ore verè salutis Ensis utraque
Parte acutus processit:
Tum ad Fidei Orthodoxæ impios oppugnatores interimendos,
Tum ad interemptos antiquitatis gladio
Seraphicos Capucinorum alumnos,
Et Patres vitæ restituendos.
Qui dum Sanctorum monumenta, & Patrum exempla evolvit;
Et revolvenda, sectandaque calamo Scribæ velociter
Scribentis exposuit;
Ipse quoque non vulgaria religiosæ vitæ exempla reliquit:
Plenus dierum, ac bonorum operum
Diffinitoris Generalis
Munere semel, ac iterùm functus,
Obiit Genuæ ętatis suæ anno 70. Religionis 48. die 31. Martii.
M. D. C. XXXVIII.

ZACHARIAS LEXOVIENSIS [vulgò de *Lysieux*] natione Gallus, Provinciæ Normanniæ alumnus, nobilissimo ortus sanguine, ac filius unicus Matris suæ: vir omnibus naturæ donis cumulatus: in humanis, & divinis litteris admodum eruditus, sacræ paginæ candidus Interpres, Fidei Catholicæ validus propugnator, salutis animarum zelator fervidus; & propterea Missionarius Apostolicus in Angliam specialiter destinatus, & delegatus: quo in munere per totum viginti annorum decursum strenuè laboravit, plurimosque ex Hæreticis verborum luculentia, doctrinæ fęcunditate, sermonis suavitate, perfectæ, atque apostolicę vitę exemplo ad Catholicam Fidem amplectendam induxit. Eximius hic Ecclesiastes, ac eloquentissimus verbi Dei Declamator per omnes Illustriores Galliæ Civitates prædicatione, & scriptis maxi-

mo cum animarum lucro, & Ecclesię incremento ad ultimum usque spiritum in Vinea Domini excolenda laboravit, multaque edidit Opera pietatem, & eruditionem ingenii, ac spiritus redolentia, quorum Titulos hìc exhibemus:

Giges Gallus, *quem librum evulgavit sub nomine Petri Firmiani*, *&* *dividitur in vigintiseptem Sectiones*. Prodiit primùm Parisiis anno 1659. posteà Lugduni annis 1660. 1661. 1669. in 4. & in 8.

Genius sæculi; *est liber in novem Sectiones distributus*. Parisiis anno 1659 & Lugduni 1669. in 4. & in 8.

Somnia Sapientis: *est liber in duodecim Sectiones*, *sive Tractatus distributus*. Ibidem 1659. & 1669. Hi tres libri sunt contra depravatos sæculi mores, & tanta apud viros doctos sunt in existimatione, ut nullus unquam, omnium ferè opinione, tam doctè scripserit, & acutè persuaserit, & tam liberè de rebus Politicis diseruerit. Scripsit etiam Latinè Opus valdè pium legenti utilissimum, cujus Titulus est:

Christus Patiens, sive, *Tota Pauli scientia*. Est liber de Passione Domini habens sensus altos, subtiles, devotos ex Veterum Patrum genio; continens brevitatem refertam rebus, Theologiam servato sui fastigio, & abjecta Scholæ ruditate, facilem, solidamque varietatem sic pietati accommodatam, ut placendo prosit, nec unquam discedat à spiritu Evangelii. Parisiis apud Dionysium Thierry anno 1661. in 4.

Sylva Sacrorum varii argumenti multiplicem Theologiam continens. Parisiis 1662. Tom. 1. in 4. Evulgavit insuper quatuor Volumina ab eo Gallico sermone composita, quibus sequens apposuit Titulum:

La Monarchie du Verbe Incarnè, *ou de l' immense Povvoir du plus grand des Roys*, *des Maximes Politiques*, *&* *du merveilleux ordre*, *qu' il observe dans le governement de son Estat*. Tom. 1. in 4. Parisiis apud Viduam Nicolai Buon anno 1642.

La Monarchie du Verbe Incarnè, *ou il est traitte de la Bontè*, *e de la Iustice du Prince*. Tom 1. in 4. Ibidem apud Dionysium Thierry anno 1466.

La Philosophie Chrestienne, *ou Persuasions puissantes au mepris de la vie*. Tom. 2. Parisiis apud eundem anno 1644. in 4.

La Relation du Pais de Iansenie, *où il est traittè de les singularitez*, *&* *meurs des habitans de ce Pais*. Tom. 1. in 8. Parisiis apud eundem 1650. Obiit devotissimè in nostro Conventu Ebroicensi anno 1661. quarto idus Novembris, cùm numeraret annos ætatis suæ 79. Religionis 55. & de eo honorificè, præter Vvaddingum de Scriptor. Ord. Min., meminerunt plures Scriptores, præsertim Galli.

ZACHARIAS MEDIOLANENSIS ex nobili Castilionum Familia, Marchionis Manfredi Castilionei Germanus Frater; vir piissimus, Concionator ferventioris spiritus, & salutis animarum studiosissimus, religionis virtutum ornamentis decorus, atque apostolicæ vitę exem-

plis

plis omnibus venerandus; Scripsit ad instructionem Novitiorum Opus perutile sub hoc Titulo Italico:

Il Giovine Capuccino brevemente istrutto, con alcuni ammaestramenti utilissimi, & importantissimi avvisi, per bene spogliarsi dell' huomo vecchio, e perfettamente vestirsi del nuovo. Mediolani apud Ludovicum Monzam 1646. Tom. 1. in 4. & in 8.

L' Ammonitore Fedele: Opera piena di spirituali, e pretiosi ricordi. Ibidem 1647. in 8. Evulgavit etiam Italicè:

Sermones pro Oratione 40. Horarum. Ibidem 1653. Tom. 1. in 4. De eo meminerunt Vvaddingus, & Abbas D. Philippus Picinellus in Atheneo Mediolanensi litt. Z.

ZACHARIAS RHENDANNA Tridentinus, Provinciæ Brixiensis Concionator, & Missionarius Apostolicus in Regionibus Rhetiorum: quo in munere plurimos labores pro conversione Hereticorum est exantlatus, & acerrimum, validissimumque Fidei Catholicæ defensorem se semper exhibuit; Scripsit Germanico Idiomate:

Volumen Exercitiorum Spiritualium pro usu illorum Populorum. Brixiæ anno 1665. Tom. 1. in 8.

ZACHARIAS SALODIENSIS, Italus, Provinciæ Brixiensis Sacerdos, Missionarius Apostolicus in Rhetia, ubi per plures annos pro salute animarum strenuè laboravit; Edidit Italicè Opus sub hoc Titulo:

Lucerna accesa sopra il candeliere. Trattati dodici; *con li quali chiaramente, e sinceramente si mostra alle Eccelse Leghe de' Signori Grigioni nella Retia la continua, e non mai interrotta serie della Fede Cattolica, & Apostolica Romana.* Venetiis apud Benedictum Millochium anno 1679. Tom. 2. in 4.

ZACHARIAS VLYSSIPONENSIS, natione Lusitanus, Provinciæ Bononiensis alumnus, ac pluriès Diffinitor: vir insignibus doctrinæ, ac sapientiæ donis præornatus, singulari in dicendo facũdia insignitus, ac spiritus almi fervore repletus; Scripsit Opusculũ, cujus Titulus est:

Catholica Consolatio ad Cives Parmenses, & Placentinos pro obitu Serenissimi Alexandri Farnesii eorũ Ducis, & Principis. Parmæ apud Erasmum Viottũ anno 1594. Transtulit etiam ex Lusitano in Italicum Idioma, ac in meliorem ordinem reduxit, postillisq; exornavit nonnulla Opera R. P. Hectoris Pinti Ordinis Sancti Hieronymi; & sunt:

De vera Amicitia, de Iustitia, de Vita Solitaria, de Discreta ignorantia, de Causis, de Tranquillitate vitæ, de Vera Philosophia, de veris, & falsis bonis, de Religione, de Memoria mortis, de Tribulatione. Omnia hæc Opuscula dicavit Serenissimo Ranuccio Farnesio Parmæ, & Placentiæ Duci. Venetiis apud Nicolaum Misserinum anno 1594. Tom. 2. in 4. Obiit Vultabii in nostro Cenobio Provinciæ Genuensis, dum ex Vlyssipone in suam Provinciam Bononiæ reverteretur anno 1604.

ZENO ATHENSIS, natione Germanus, Provinciæ Austriæ Concio-

cionator, transtulit ex Italico in Germanicum Idioma:

Vitam Sancti Zenonis Episcopi Veronensis. Prodiit anno 1689.

ZENO BERGOMENSIS, natione Italus, Provinciæ Tirolensis Concionator, vir doctrina, ac pietate clarus: qui magna etiam prudentia, ac solido consilio præstans, illam Provinciam ita prçclarè sub Ministri Provincialis titulo moderatus est, ut utramque Prophetç virgam & decoris, & funiculi admirabili quodam modo simul in gubernatione conjunxerit. Scripsit Latinè Opusculum, quod intitulavit:

Methodus meditandi Passionem Domini nostri IESV Christi. Impressum est Monachii anno 1609. & posteà ab eodem Auctore locupletatum, denuò prodiit ibidem anno 1625.

DIONYSIVS A'GENVA omnium totius nostræ Religionis Capucinorum minimus, ac indignissimus filius, natus sum anno salutis 1636. die Dominica 18. Maii Beato S. Felici Capucino dicata, in qua etiam inciderat Festum Sanctissimæ Trinitatis; & post quindecim annorum curriculum anno 1651. feria quinta hac ipsa die 18. Maii, quæ mihi initium vitæ fuit, & lçtissima Dominicæ Ascensionis Solemnitas celebatur, ad habitum Seraphicum singulari Dei beneficio admissus fui in Conventu Genuensi Sancti Barnabç sacro. Postulatione amicorũ, quantum mihi à Divinis exercitiis à vitæ nostræ Instituto prçceptis, quantùmque à cura, & regimine plurium Conventuum, quibus præfui, aliisq; muneribus ex Obedientia impositis, datum est otii, ea omnia subseciva, & secundaria tempora ad colligendas Scriptorum nostrorũ memorias, & ad nonnulla Opera ex Gallico in Italicum Idioma vertenda contuli. Concinnavi igitur hanc:

Bibliothecam Scriptorum Ordinis Minorum Capucinorum. Quam tametsi imperfectam esse non ignoro, utilem tamen fore existimo, magnoque aliis incitamento, ut Opera perficiant inchoata, novisque Additionibus suppleant, quæ à me prætermissa, vel minus comperta sunt. Insuper transtuli ex Gallico Idiomate Italicè Opera varia Patris Ivonis Parisiensis; videlicet:

Felices Eventus Pietatis, ac Trjũphum vitæ Religiosæ. Tom. 1. in 4.

Morales Christianas. Tom. 2. in 4.

Vanas Excusationes Peccantium. Tom. 1. in 4.

Progressus Divini Amoris. Tom. 2. in 4.

Exercitia Pietatis in vita sæculari. Tom. 1. in 4.

De Agente Dei. Tom. 1. in 4.

Opera Misericordiæ. Tom. 1. in 4.

Deo Optimo Maximo omnium bonorum Auctori, ejusque Matri Beatissimæ MARIÆ Virgini, Sancto Patri nostro Francisco, atque Cçlitibus cunctis, sit laus, honor, & gratiarum actio in sæcula sæculorum. Amen.

APPENDIX
NONNULLORUM AUCTORUM,

Quorum nomina partim Typò exciderunt, partim notitia vel serò, vel post Operis impressionem ad nos pervenit.

A

AGATHANGELUS BITURICENSIS Gallus, Provinciæ Turoniæ Concionator fervidus, & in mysticæ Theologiæ studiis longa annorum serie assiduè versatus; Edidit vernaculo Idiomate:

Opusculum Spirituale, in quo Auctoris doctrina, pietasque maximè elucescit, illudque dicavit D. Abbatissæ de la Virginitè Sorori Domini Archiepiscopi Parisiensis. Evulgavit etiam:

Carmina Elegiaca in laudem Ludovici XIV. Regis Christianissimi.

ALEXANDER CRESPIUS, natione Italus, Patria à Busto, Mediolanensis Provinciæ filius, Ecclesiastes in declamando fervidus, ac salutis animarum zelotes, prælo submisit Volumen in quarto, quod continet.

Sermones quadraginta duos pro Oratione 40. Horarum. Mediolani apud Pandulphum Malatesta anno 1680.

ANDREAS BITURICENSIS Gallus, Turonensis Provinciæ eximius Concionator, & multoties Guardianus, vir variarum scientiarum copia exornatus; Edidit Gallicè:

Oraison funebre de Madame de Castillon Abbesse de S. Iean les Thovars. Pictavii apud Amassard 1676.

ANONYMI tres Galli Provinciæ Turonensis Concionatores, ac Missionarii in Aleppo Syriæ, ex Græco, & Latino transtulerunt in Arabicum *Tota Sacra Biblia*, quæ Romam miserunt ad Sacram Congregationem anno 1633.

ANTONIUS ALBATERRENSIS Gallus, ejusdem Provinciæ Turonensis Concionator, vir eximiæ pietatis, Sacræ Theologiæ Prælector, plurium Conventuum in eadem Provincia moderator; cùm diù, & indefesso labore in Missionibus insudasset, ac Pseudo-Ministros Calvinistas exagitasset; Edidit librum, cui Titulus est Gallicè:

L'Aveù du Purgatoire signè par un Ministre, il cè qu' il a accordè touchant la realitè du Corp de IESUS-Christ dans l' Eucharistie. Pictavii apud Amassard anno 1658.

ARCHANGELUS A' BORBONIO Lancejo, Gallus, Provinciæ Lugdunensis, Sacræ Theologiæ Professor, Concionator egregius, in scientiis omnibus eruditus, suæ Provinciæ Minister, ad idem munus per totum triennium secundò electus, plu-

plura scripsit, sicuti ex relatis habemus, attamen studens humilitati, ac humanæ gloriæ refuga solùm typis dari permisit.

Orationem funebrem in obitu D. de N. Lugduni 1688.

C

COELESTINUS NIORTENSIS Gallus, Turonensis Provinciæ Concionator, in Theologia Polemica per djuturnam temporis exercitationem versatus; quippe qui toto quadraginta annorum decursu sæpissimè Hereticos, & eorum Ministros, tum in privatis colloquiis, tum in publicis disputationibus acriter pro sua, qua plurimùm valebat, doctrina, & eruditione confutaverit. In solemnibus illorum Comitiis, sive (ut ipsi dicunt) Synodis, quæ quot annis celebrantur, *libello* typis mandato Pseudo-Ministrorum turbam ad certamen de rebus fidei semper provocavit, quo quidem libello Fidei Catholicæ articulos validissimis rationibus confirmans, se se unum omnibus objiciebat. Vir certè inconcussæ mentis, & constantis animi, cujus manus contra omnes, & manus omnium contra eum.

Libelli supradicti, qui ad triginta, & ampliùs ascendunt impressi sunt Pictavii partim apud Ioannem Fleuriau, & partim apud Amassard.

F

FRANCISCUS DE LANNION Gallus, Provinciæ Britanniæ Concionator, Sacræ Theologiæ Professor, ac Minister Provincialis; vir multiplicis eruditionis, & religiosæ vitæ titulis non incelebris; Edidit Gallicè, ac prælis dari permisit.

Orationem funebrem in obitu N. de N.

FRANCISCUS MARIA DE CAPELLIS Bononiensis, ejusdem Provinciæ Concionator non vulgaris notæ, quem celebriores Italiæ Civitates cum jucunditate, & fructu audierunt; quique ad munia potiora suæ Provinciæ non semel obeunda fuit promotus, ad majorem Sacerdotum commoditatem composuit Opusculum hac notatum Epigraphe.

Circulus Aureus, seu Breve Compendium Cæremoniarum, & Rituum &c. & fuit multoties impressum Bononiæ, Mediolani, & ultima editio, quæ est XIX, facta fuit Venetiis anno 1677. Tom. 1. in 8.

Insuper edidit alia Opuscula inscripta.

Mazzetto di fiori &c. Est liber continens plures orationes, & exercitia spiritualia.

Regole per ordinare un' Esercitio Spirituale &c. Ibidem in 8.

Prælis submisit etiam *nonnulla contra abusum vestitus mulierum mundanarum.*

GRE-

G

GREGORIVS AVRELIANENSIS Gallus, vir admodum pius, Provinciæ Turonensis Concionator, ac sæpiùs Guardianus scripsit patrio Idiomate, ac publici juris fecit Opus.

De Vita, & Martyrio Sancti Irenęi Martyris, cujus corpus ab Illustrissimo, & Reverendissimo D. D. Harduino Fortin de la Hoguette Pictaviensi Episcopo solemni pompa, & apparatu translatum est ad Ecclesiam Capucinorum Pictaviensium anno 1681. Pictavii apud Ioannem Fleuriau 1681.

GVLIELMVS A' SANCTO-SALVATORE Italus, Provinciæ Genuensis Concionator doctus, eloquens, & eruditus, Sacræ Theologię Prælector, non semel Guardianus, bonarum litterarum, ac religiosarum virtutum cultor; Evulgavit Orationem, quam habuit in Civitate Casalensi in laudem Sancti Ludovici Regis Francorum sub Titulo Italico.

La Colomba Guerriera. Ibidem apud Heredes de Martha anno 1690.

I

ILLVMINATVS A' PANORMO Siculus, ex nobilissima Marinorum familia, qui adhuc in sęculo degens munus Vicarii Generalis Archiepiscopi Panormitani exercuit, & in Religione pluriès ad suæ Provinciæ, & totius Ordinis Diffinitoratum semel fuit assumptus, pręter ea, quę ab ipso scripta suo loco recensuimus, non sine ingenti labore, & studio ad instar Cardinalis Baronii confecit etiam

Annales Ecclesiasticos in duodecim Tomos in folio distributos; qui seriò examinati, & approbati, erant sub prælo Mediolani; sed propter Auctoris obitum imperfecti in eadem Typographia remanserunt. Conservantur M. S. in nostra Bibliotheca Panormitana. Hujus Auctoris meminit D. Augustinus Inveges lib. Nobilitatis Sicilię.

IOANNES BAPTISTA BITVRICENSIS Gallus, Provincię Turoniæ Concionator, pluriès Definitor, ac Minister Provincialis; vir candidis moribus pręditus, subtilitatis ingenii, multęque eruditionis, & doctrinæ laude commendatus; Edidit sermone Gallico:

L'Eloge funebre de Madame la Duchesse de Vendome. Aurelianis apud Ægidium Hothot 1669. Latinè verò quendam infensissimum Ecclesię Romanę adversarium egregiè confutavit variis Opusculis, quę pręlo data sunt Turonibus apud Petrum Grippon. Illa verò sic inscribuntur:

Responsio ad objectiones à quodam Excucullato contra Fidem Catholicam proposita.

Iteratata Responsio, qua Excu-

cullati pertinacia retunditur.

Galli cantus, sive, Responsio ad aliam Epistolam Excucullati.

N

NATALIS TAILLEPIED Gallus. Hic, cùm in Sacro Minorum de Observantia Ordine magno cum spiritus fervore, omniumque virtutum laude per aliquot annos versatus fuisset,& Ppilosophicas, Theologicasque Facultates publicè professus, Doctor Parisiensis fuisset declaratus, sanctioris, ac asperioris vitæ studio incensus ad Capucinos migravit; inter quos præclaris vitæ, ac doctrinæ splendoribus, quoad vixit, semper enituit; Scripsit, & typis dedit teste Vuaddingo:

Commentarium in Threnos Ieremiæ. Parisiis 1588.

Vitam Martini Lutheri, Andreæ Carolostadii, & Petri Martyris. Ibidem 1577.

Tractatum de anno Iubilæi, & de Indulgentiis. Ibidem.

Antiquitates Rothomagensis. Ibidem. Præter ista Opera à Vvaddingo recensita Scripsit.

Thesaurum Ecclesiæ Catholicæ.

Vitam Druidarum Eubasiorum Sarroidarum &c.

Obiit Andegavi (vulgò *Angers*) in Provincia Turonensi anno 1589. sepultusque fuit in Ædicula Sancto Spiritui sacra intra muros dictæ Vrbis, eò quia nondum absoluta erat structura Conventus Capucinorum. Vide Ioannem Hiret de Antiquitatibus Andegavensibus fol. 510.

P

PETRVS FRANCISCVS GENVENSIS, ejusdem Provinciæ Concionator, Moralis Theologiæ Professor; plurium Conventuum Præfectus, vir ingeniosus, ac doctrinis variis excultus, luculenti calamo, servato sensu, proprietateque verborum vertit ex Hispanico in Italicum Idioma Opera Venerabilis Matris Mariæ à Iesu Abbatissæ &c. quæ omnia parata pro prælo summa cum omnium expectatione in dies lucē aspicient, & habent pro Titulo.

Mistica Città di Dio, miracolo della sua onnipotenza, & abisso della Gratia. Historia Divina, e vita della Vergine Madre di Dio Reina, e Signora nostra Maria Santissima, ristoratrice della colpa di Eva, e mediatrice della gratia manifestata in questi ultimi secoli dalla medesima Signora alla sua schiava Suor Maria da Giesù Badessa nel Convento dell' Immacolata Concettione della Villa di Agreda della Provincia di Burgos della Regolare Osservanza del nostro Padre S. Francesco, a comunicare nuova luce al Mondo, allegrezza alla Chiesa Cattolica, e fiducia a' Mortali, divisa in tre Tomi in foglio.

INDEX

Omnium Materiarum

In Sacram Scripturam in Genere.

In Iudices.

In Iob.

In Psalmos.

In Esther.

In Cantica.

In Isaiam.

In Ieremiam.

Theologica.

Francisci Mazzariensis. *Lectiones Theologicæ.*

Gervasii Brisacensis. *Cursus Theologicus.*

Hieronymi Dinami. *De Prædestinatione.*

Hieronymi Pistoriensis. *De Prædestinatione.*

Iacobi de Chevanes. *De Santissima Eucharistia.*

Io: Francisci Calaritani. *De Santissimæ Trinitatis Mysterio.*

Io: Mariæ Zamorræ. *De Deo Trino, & Vno.*

Ivonis Parisiensis. *Theologia Naturalis &c.*

Ludovici Caspensis. *Cursus Theologicus.*

Ludovici Dolani. *De Auxiliis D. Gratiæ.*

Marcelli Regiensis. *Bonaventura Redivivus.*

Marci à Baudunio. *Paradisus Theologicus.*

Marci Antonii Gallitii. *Commentaria Theologica.*

Mariani ab Alcamo. *Elucidatio in primam P. D. Thomæ.*

Martini de Torrecilla. *Cursus Theologicus.*

Michaelis à Castro franco. *Lectiones Theologicæ.*

Michaelis Hispani. *De Prædestinatione.*

Octavii Vvorst. *Cursus Theologicus.*

Pauli ab Offida. *Theologia.*

Petri Trigosii. *Commentaria in D. Bonaventuram.*

Raphaelis de Clayes. *Veritates Theologicæ.*

Raphaelis Melitensis. *In libros Sententiarum.*

Theodori Forestii. *Disputationes de SS. Trinitatis Mysterio.*

Valeriani Magni. *Organum Theologicum.*

Theologia Moralis.

Alphonsi Lupi. *Summa Casuum Conscientiæ.*

Angeli à Montecalerio. *Resolutiones Regulares.*

Bartholomæi de Vecchis. *Praxis Novitiorum.*

Bonagratiæ Habsensis. *Quæstiones Morales.*

Bonaventuræ ab Occimiano. *Resolutiones Morales.*

Caroli Abbavillæi. *De Sacramento Matrimonii.*

Caroli à Cremona. *Quæstiones Morales.*

Cypriani Crousers. *Lectiones Pareneticæ.*

Cyrilli Bergomensis. *De Legatis Defunctorum.*

Eligii Bassei. *Flores totius Theol. Moralis.*

Francisci à Coriolano. *De Casibus reservatis.*

Francisci Mariæ Philamarini. *De Divinis Revelationibus.*

Gaudentii Brixiani. *Theologia Moralis.*

Gesualdi de Bononiis. *Cursus totius Theol. Moralis.*

Gregorii Salmaticensis. *Compendium totius Theol. Moralis.*

Hyacinthi Casalensis. *De paupertate religiosa.*

Theologia Parænetica.

Theologia Catethica.

Mi-

Theologia Ascetica, seu Mystica.

Mi-

Theologia Exemplaris de B. Virgine.

§§

Vitæ Sanctorum, & aliorum Virorum Illuſtrium.

Theologia Positiva.

An-

Historica, & Chronologa.

ria

Itineraria.

Authores Illustrati.

Ana-

Traductiones Librorum.

Contra Iudęos, & Hęreticos.

Va-

Philosophica.

Ethica.

Politica.

OEconomica.

Mathematica, Astrologica, Medica.

Orationes.

Ioan-

Apologiæ.

Poemata.

Epistolæ.

Rudimenta Linguarum.

INDEX

INDEX
Nationum Scriptorum Ordinis Capucinorum.

An-

Antonius de Caluze.
Antonius Carnotensis.
Antonius Parisinus.
Antonius Turnonensis.
Archangelus Aniciensis.
Archangelus à Borbonio **Lancæo.**
Archangelus de Ripaut.
Archangelus Vallonienfis.
Athanasius Mole.
Augustinus Narbonensis.
Balthasar Draconensis.
Balthasar Rhegiensis.
Bartholomæus de la Haye.
Basilius Lugdunensis.
Basilius Parisinus.
Basilius Suessionensis.
Basilius Salonensis.
Benedictus Burdigalensis.
Benedictus Laugeois.
Benedictus Parisinus.
Bernardinus Burdigalensis.
Bernardinus Parisinus.
Bernardinus Pictaviensis.
Bernardus Parisinus.
Bonaventura Carpentoratensis.
Bonaventura Lingoniensis.
Britius à Monterubro.
Britius Rhedonensis.
Carolus Abbavillæus.
Carolus Boulanger.
Carolus Ioseph Tricassinus.
Casimirus Tolosanus.
Cherubinus Aurelianensis.
Claudius Abbavillæus.
Cœlestinus à Montemarsano.
Cœlestinus Niortensis.
Cœlestinus de Quimerch.
Cyprianus Gammachensis.
Daniel à S. Severo.
Didacus de Billon.
Dionysius Avenionensis.
Dionysius Massilliensis.
Dionysius de Viriè.
Dorothæus Aquensis.
Epiphanius Sylvanectensis.
Eutropius Islebonensis.
Felicianus à Miranda.
Franciscus Andegavensis.
Franciscus de Anfront.
Franciscus Arelatensis.
Franciscus de Borbonio.
Franciscus Mausolensis.
Franciscus Meudonensis.
Franciscus de Molins.
Franciscus de Nuit.
Franciscus de Romorantino.
Franciscus Tolosanus.
Franciscus Maria Parisinus.
Florentinus Caletensis.
Gabriel à Bullandio.
Gaspar de Rougnes.
Gregorius Ambianensis. Giges Gallus
Gregorius Aurelianensis.
Gregorius Lugdunensis.
Gregorius de Rives.
Heliodorus Parisinus.
Henricus à Bellomonte.
Henricus Caletensis.
Henricus Seynensis.
Henricus Harvillæus.
Hieronymus Arelatensis.
Hieronymus Avenionensis.
Hieronymus de la Bastida.
Hieronymus Sennonensis.
Honoratus de Champigny.
Hugo Aquensis.
Hyacinthus Alenconiensis.
Hyacinthus Ambianensis.
Hyacinthus Parisiensis.
Iacobus Bolduccius.
Iacobus de Chevanes.
Iacobus de Bordes.

Iaco-

Robertus Cameracensis.
Rogatianus Parisiensis.
Romanus à S. Brioco.
Scholasticus Castilioneus.
Sebastianus Sylvanectensis.
Seraphinus Rothomagensis I.
Seraphinus Rothomagensis II.
Sigismundus Rothomagensis.
Silvester à S. Aniano.
Silvester de la Vval.
Silverius Abbavillæus.
Simon de Bourg.
Sixtus Parisinus.
Spiritus de Balma.
Spiritus de Boscorogerio.
Spiritus Sabbaterius.
Stephanus Arelatensis.
Tranquillus à S. Remigio.
Turrianus de Fieurè.
Valentinus Nannetensis.
Valerianus Divionensis.
Veranus Cabillonensis.
Vincentius Aurelianensis.
Zacharias Lexoviensis.

Galli Subalpini.

Angelus Astensis.
Angelus de Beaumont.
Antonius Chierensis.
Bernardinus Astensis.
Carolus Franciscus à Savilliano.
Cherubinus à Muriana.
Fidelis à S. Germano.
Franciscus Camberiensis.
Franciscus Gennardus.
Franciscus de Montecalerio.
Gaspar à Pinarolio.
Gregorius Salinus.
Ioannes à Nontecalerio.
Ioannes Baptista Versoliensis.
Ioannes Thomas Braidensis.
Mathias Ferrerius.
Mauritius Gamborinus.
Paulus Maria Astensis.
Petrus de Orbassano.
Philibertus de Boneville.
Philippus Ribottus.
Raphael Astensis.
Romualdus Taurinensis.
Sebastianus Maurianensis.
Sigismundus à S. Mauritio.
Stephanus Dentis.
Stephanus à Gombolato.
Stephanus Tendensis.
Valerianus à Pinarolio.
Zacharias Boverius.

Germani.

Alphonsus Zusnerbusanus.
Amandus Græcensis.
Ananias Cloterius.
Anastasius Pragensis.
Anonymus Bohemus.
Anonymus Rhenanus.
Antonius Maria de Rheita.
Athanasius Dilinganus.
Barnabas Neocastensis.
Benignus Lboranus.
Bernardinus Hungarus.
Bonagratia Habsensis.
Bruno Neostadiensis.
Carolus Hidelsiensis.
Conradus Salyburgensis.
Constantinus à Barbanzone.
Dionysius Vveilensis.
Electus Lauffemburgensis.
Ernestus Helvetus.
Fidelis à Sigmaringa.
Florentius Bonnensis.
Frãciscus Ioseph de Busmãcheusen.
Gallus Ravenspurgensis.
Geminianus Monacensis.
Gervasius Brisacensis.
Gosuvinus à Monasterio Vvestphalorum.

§§§§ He-

Ma-

Mathias Granatensis.
Matthæus de Angujano.
Maurus à Valentia.
Melchior ab Oriola.
Michael Hispanus.
Michael de Majolanda.
Michael de Valentia.
Paulus Gaditanus.
Paulus Granatensis.
Petrus de Aliaga.
Petrus Trigosius.
Seraphinus de Figueras.
Sylvius ab Hostabich.
Vitalis ab Algcizira.

Holandi.

Octavius Vvorst.

Hyberni.

Franciscus Nugentius.
Gregorius Hybernensis.
Nicolaus Asboldus.
Richardus Hybernensis.
Robertus Hybernensis.

Itali.

Adeodatus Pasinus.
Albertus Bergomensis.
Alexander Floravantius.
Alexander Moraffius.
Alexius Segala.
Ambrosius Genuensis.
Ambrosius Mediolanensis.
Ambrosius de Vrbino.
Angelus de Carpenedulo.
Angelus à Ferno.
Angelus à Frescarolio.
Angelus Savonensis.
Angelus à Sigestro.
Angelus Tiphernensis.
Angelus Maria Marchesinus.
Anonymus Italus I.
Anonymus Italus II.
Anonymus Italus III.
Anonymus Italus IV.
Antonius Barberinus.
Antonius Cyrnęus.
Antonius Interamnensis.
Antonius à Mondulpho.
Antonius à Rapallo.
Antonius Maria Gallitius.
Antonius Maria Prodromontanus.
Archangelus Brixiensis.
Augustinus Genuensis.
Augustinus item Genuensis.
Augustinus Mediolanensis.
Augustinus de Vigueria.
Barnabas de Gambellara.
Barnabas Genuensis.
Bartholomæus Baphius.
Bartholomæus de Barberiis.
Bartholomæus Bergomensis.
Bartholomæus de Vecchis.
Benedictus Sanbenedictus.
Benedictus à Scaptinea.
Benedictus de Vrbino.
Bernardinus de Aretio.
Bernardinus à Collepetraccio.
Bernardinus à Monteulmo.
Bernardinus à Rupe.
Bernardus Auximiensis.
Bernardus Æmilianus.
Bernardus Lanterius.
Bonaventura Casalensis.
Bonaventura à Monteregali.
Bonaventura ab Occimiano.
Bonaventura Vrbevetanus.
Bonaventura Zampizonus.
Carolus à Complano.
Carolus de Sales.
Cherubinus Genuensis.
Cherubinus de Nicia.
Cherubinus Sandolinus.
Christophorus Verrucchinus.
Clemens à Brixia.

Io: Antonius de Monticulo.
Io: Augustinus Oldoinus.
Io: Baptista Estensis.
Io: Baptista Cantonus.
Io: Baptista Faventinus.
Io: Baptista Hostiensis.
Io: Baptista Perusinus.
Io: Baptista Pinnardus.
Io: Baptista Tramontanus.
Io: Baptista de Venetiis.
Io: Franciscus Benigni.
Io: Franciscus Brixiensis.
Io: Franciscus de Carpi.
Io: Franciscus Cerruti.
Io: Franciscus Turrius.
Io: Thomas Genuensis.
Ioseph à Capriola.
Ioseph à Colleamato.
Ioseph Dondinus.
Ioseph Fernensis.
Ioseph de Leonissa.
Ioseph de Novis.
Ioseph Oxibiensis.
Ioseph Maria à Cento.
Ioseph Maria Mozzarellus.
Ioseph Maria de Novaria.
Iustinus de Nursia.
Iustus Bonafides.
Iustus à Monteulmo.
Lactantius Interamnensis.
Laurentius Lucensis.
Laurentius à Montepolitiano.
Laurentius Veronensis.
Laurentius Maria Genuensis.
Leander Mediolanensis.
Liberatus Magatti.
Lucianus Soncinus.
Ludovicus de Galatena.
Ludovicus Verrucchinus.
Marcus ab Aviano.
Marcus Antonius Gallitius.
Marianus Genuensis.
Marianus Nebiensis.
Marinus de Calvacesio.
Marius Bignonus.
Marius à Forosarzinio.
Mathias Bellintanus.
Mathias à Parma.
Mathias Venetus.
Matthæus Silvestrius.
Michael Angelus Ariminensis.
Michael Angelus Cassina.
Michael Angelus de Rasenna.
Michael Angelus Venetus
Modestus Romanus.
Mutius Cavensis.
Nicolaus Lucensis.
Nicolaus Spediensis.
Nicolaus Angelus à S. Angelo.
Obitius Brixiensis.
Paulus Calanna.
Paulus à Cæsena.
Paulus à Fulginio.
Paulus Lunatus.
Paulus Manassæi.
Paulus ab offida.
Paulus Maria Clavarensis.
Petrus de Alaxio.
Petrus Bergomensis.
Petrus Benedictus Ioanninius.
Petrus Rota.
Petrus Franciscus Genuensis.
Philippus de Bictis.
Philippus à Fulginio.
Raphael Cassina.
Raphael de Surdis.
Remigius Bergomensis.
Remigius à S. Romulo.
Rogerius Tiphernensis.
Romualdus à Parma.
Ruffinus à S. Gaudentio.
Rutilius Cartarius.

San-

Pe-

Petrus à S. Severino.
Silvester Rossanensis.
Thomas Galiardus.
Vrbanus de Franchis.

Poloni.

Franciscus à Rodroasem.

Sardi.

Antonius de Sassari.
Ioannes Franciscus Calaritanus.
Petrus Calaritanus.
Salvator Sardus.
Seraphinus Esquiros.

Scoti.

Archangelus de Forbes.
Georgius Archangelus Leslæus.

Siculi.

Angelus Spadaforus.
Anselmus Iacensis.
Archangelus Iacensis.
Archangelus Panormitanus.
Bruno Pattensis.
Clemens Nettinensis.
Constantinus Panormitanus.
Didacus Sgroy.
Eusebius Melitensis.
Felix Brandimartes.
Franciscus de Mazzara.
Franciscus Saccensis.
Franciscus à Siclilis.
Gesualdus de Bononiis.
Gesualdus à Panormo.
Hieronymus à Calatanissetta.
Hieronymus Panormitanus.
Hieronymus à Politio.
Hieronymus à S. Georgia.
Hieronymus Thraina.
Ieremias à Panormo.
Illuminatus de Oddis.
Illuminatus Messanensis.
Illuminatus à Panormo.
Io: Maria Hieracencensis.
Io: Maria Nettinesis.
Io: Maria Tissanensis.
Ioseph à Camerata.
Lucas Calexbitanus.
Ludovicus Baldus.
Marianus ab Alcamo.
Raphael Melitensis.
Seraphinus à Melatio.
Thomas Calona.
Victorius Panormitanus.
Vrbanus Messanensis.
Vrbanus Panormitanus.
Vrbanus à Politio.

CATALOGVS

Provinciarum, Conventuum, Missionum; omniumque Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capucinorum.

PROVINCIA ROMANA.

Habet Conventus XXXX. Scilicet:

ALatrii.	*Alatri.*
Albani.	*Albano.*
Anagniæ.	*Anagni.*
Anticuli.	*Anticoli.*
Aculæ.	*Acquapendēte*
Balneariæ.	*Bagnaja.*
Balneoregii.	*Bagnarea.*
Bassani.	*Bassano.*
Brygiani.	*Bracciano.*
Campaneani.	*Campagnano.*
Casperiæ.	*Aspra.*
Civitatis Ducalis.	*Città Ducale.*
Collis Veteris.	*Colle Vecchio.*
Farnesii.	*Farnese.*
Fescenniæ.	*Città Castell.*
Ficulnii.	*Ficulli.*
Fori Cassii.	*Vetralla.*
Gallesii.	*Galese.*
Hortani.	*Orta.*
Montis falisci.	*Mōtefiascone.*
Montistereti.	*Monterotōdo.*
Montis S. Ioannis.	*Monte S. Gio:*
Prēnestis.	*Palestrina.*
Paliani.	*Palliano.*
Priverni.	*Piperno.*
Romæ.	*Roma.*
Riani.	*Riano.*
Reatis.	*Rieti.*
Roncilionis.	*Ronciglione.*
Scaptineæ.	*Scandriglia.*
Signiæ.	*Segni.*
Sublaquei.	*Subiaco.*
Suessæ.	*Sezze.*
Sulmonis.	*Sermoneta.*
Tiburis.	*Tivoli.*
Tolphæ.	*Tolfa.*
Tusculi.	*Frascati.*
Velitrarum.	*Veletri.*
Viterbii.	*Viterbo.*
Vrbis Veteris.	*Orvieto.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 161.
Sacerdotes.	Num. 145.
Clericos.	Num. 86.
Laicos.	Num. 276.

Omnes Num. 668.

PROVINCIA S. FRANCISCI.

Habet Conventus XXXXII.

ABbatię Ferrētilli.	*Abbadia.*
Amantricis.	*Amatrice.*
Ameriæ.	*Amelia.*
Assisii. Conv. 2.	*Assisi.*
Biturgiæ. Conv. 2.	*Borgo S. Sepolcr.*
Canaræ.	*Cannara.*
Casciæ.	*Cascia.*
Civitatis Plebis.	*Città della Pieve*
Citernii.	*Citerna.*
Collis piperis.	*Collepepe.*
Eugubii.	*Gubbio.*
Fulginii.	*Foligno.*
Interamnæ. Conv. 2.	*Terni.*

Leo-

Leonissæ	*Leonessa.*
Luniani	*Lugnano.*
Mevaniæ	*Bevagna.*
Montoni	*Montone.*
Montisfalchii	*Montefalco.*
Montis Regalis	*Monreale.*
Narniæ Conv. 2.	*Narni.*
Nuceriæ	*Nocera.*
Nursiæ	*Norsia.*
Panicalis	*Panicale.*
Passiniani	*Passignano.*
Perusii Conv. 2.	*Perugia.*
Porcheriæ	*Porcaria.*
S.Crucis Interãnę	*Santa Croce.*
Sellani	*Sellano.*
Spellii	*Spello.*
Spoletii. Conv.2.	*Spoleti.*
Tiferni. Conv.2.	*Città di Castello.*
Trebiæ	*Trevi.*
Tuderti	*Todi.*
Validi	*Gualdo.*
Vettonii	*Bettone.*
Vissi	*Visso.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 64.
Sacerdotes.	Num. 147.
Clericos.	Num. 46.
Laicos.	Num. 220.

Omnes Num. 477.

PROVINCIA MARCHIÆ.

Habet Conventus LII.

AEsii	*Iesi.*
Amandulæ	*Amandola.*
Anconę	*Ancona.*
Apiri	*Apiro.*
Asculi	*Ascoli.*
Auximi	*Osimo.*
Callii	*Cagli.*
Camerini	*Camerino.*
Cinguli	*Cingoli.*
Corinalti	*Corinaldo.*
Fabriani	*Fabriano.*
Fani	*Fano.*
Firmi	*Fermo.*
Forisempronii	*Fossombrono.*
Gradariæ	*Gradara.*
Laureti	*Loreto.*
Lauri	*Loro.*
Maceratæ	*Macerata.*
Matilicę	*Matelica.*
Mondavii	*Mondavio.*
Montis Bodii	*Monte Alboddo.*
Montis Cumeri	*Montesanto.*
Montis filatrani	*Monte filatrano.*
Montisflorum	*Montefiore.*
Montis Georgii	*Monte Giorgio.*
Montis Veragrani	*Monte Granaro.*
Montis Veteris	*Monte Vecchio.*
Montis Vlmi	*Monte dell'Olmo.*
Murri vallium	*Morro.*
Novanæ	*Città nuova.*
Offidæ	*Offida.*
Pertiæ	*Pergola.*
Petræ rubeæ	*Pietra rubia.*
Pisauri	*Pesaro.*
Recineti	*Recanati.*
Ripæ Transonæ	*Ripa Transona.*
Rupis Contractæ	*Rocca Contrada.*
S. Anatoliæ	*S. Anatoglia.*
S. Genesii	*S. Genesio.*
S. Lupidii	*S. Lupidio.*
S. Marini	*S. Marino.*
S. Victoriæ	*S. Vittoria.*
Sarnani	*Sarnano.*
Saxiferrati	*Sassoferrato.*
Scapetiani	*Scapezzano.*
Senogalliæ	*Sinigaglia.*
Septempedę	*S. Severino.*
Tiferni Metaur.	*S. Angelo in vado.*

Tolentini	*Tolentino.*
Trajanæ	*Montecchio.*
Vrbaneæ	*Castel Durante.*
Vrbini. Conv.2.	*Vrbino.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 161.
Sacerdotes.	Num. 168.
Clericos.	Num. 57.
Laicos.	Num. 259.

Omnes Num. 645.

PROVINCIA BONONIÆ.

Habet Conventus XXV.

ARgentia	*Argenta.*
Arimini	*Rimini.*
Bononiæ	*Bologna.*
Britinorii	*Bertinoro.*
Butrii	*Budrio.*
Castri Bononiens.	*C. Bolognese.*
Castri S. Ioannis	*C. S. Giovanni.*
Castri S. Petri	*C. S. Pietro.*
Cęsenæ	*Cesena.*
Cęsenatici	*Cesenatico.*
Centi	*Cento.*
Comacli	*Comacchio.*
Faventiæ	*Faenza.*
Ferrariæ	*Ferrara.*
Fori Cornelii	*Imola.*
Fori Livii	*Forlì.*
Lughi	*Lugo.*
Mirandulæ	*Mirandola.*
Mutili	*Modigliana.*
Ravennæ	*Ravenna.*
S. Agathæ	*Sant' Agata.*
S. Archangeli	*S. Arcangelo.*
S. Ioannis	*S. Giovanni.*
Tiberiaci	*Bagnacavallo.*
Verrucchini	*Verrucchio.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 117.
Sacerdotes.	Num. 75.
Clericos.	Num. 48.
Laicos.	Num. 132.

Omnes Num. 372.

PROVINCIA LOMBARDIÆ.

Habet Conventus XXIII.

BOzoli	*Bozolo.*
Burgi S. Domnini	*Borgo S. Dõnino.*
Buxeti	*Bussetto.*
Carpi	*Carpi.*
Casalis majoris	*Casalmaggiore.*
Castrinovi Corfin.	*C. nuovo di Graf.*
Concordiæ	*Concordia.*
Florentiolæ	*Fiorenzuola.*
Finalii	*Finale.*
Fontisvivi	*Fontevivo.*
Guardastallii	*Guastalla.*
Mutinæ	*Modena.*
Novellaræ	*Novellara.*
Parmæ	*Parma.*
Placentiæ	*Piacenza.*
Regii-Lepidi	*Reggio.*
Sabulonettę	*Sabionetta.*
S. Ioannis Plac.	*S. Giovanni.*
S. Martini Estens.	*S. Martino.*
S. Secundi	*S. Secondo.*
Saxuli	*Sassuolo.*
Scandiani	*Scandiano.*
Vitellianæ	*Viadana.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 92.
Sacerdotes.	Num. 135.
Clericos.	Num. 35.
Laicos.	Num. 114.

Omnes Num. 376.

PRO-

PROVINCIA VENETIARVM.

Habet Conventus XXXXV.

ABbatię Polici-Alæ (nii	*Badia di Polesena Ala.*
Anęjani	*Montagnana.*
Aquęnigræ	*Acquanegra.*
Arci	*Arco.*
Arziniani	*Arzignano.*
Asuli	*Asolo.*
Ateſtis	*Este.*
Baſſani	*Bassano.*
Beluni	*Belluno.*
Caprini	*Caprino.*
Caſtri Francorum	*Castelfranco.*
Clugiæ	*Chioggia.*
Coneliani	*Conegliano.*
Epiterpi	*Oderzo.*
Glemonæ	*Gemona.*
Godii	*Goito.*
Hoſtiliæ	*Ostia.*
Iuſtinopolis	*Capo d'Istria.*
Lendenariæ	*Lendenara.*
Leonici	*Lunigo.*
Mantuæ	*Mantova.*
Meſtris	*Mestre.*
Montisfortis	*Monteforte.*
Palmęnuovæ	*Palmanuova.*
Patavii	*Padova.*
Piſcariæ	*Peschiera.*
Portus Maonis	*Pordonone.*
Portus Romatini	*Portogruaro.*
Rhodigii	*Rovigo.*
Roboreti	*Roveredo.*
Sacilli	*Sacile.*
Scledi	*Schio.*
Sermini	*Sermede.*
Serravallis	*Serravalle.*
Tarviſii	*Treviso.*
Thienis	*Tiene.*
Tridenti	*Trento.*
Vallisblandinæ	*Val di Biadene.*
Valvaſonii	*Valvasone.*
Venetiarum	*Venetia.*
Veronę	*Verona.*
Vicentiæ	*Vicenza.*
Villæfranchæ	*Villafranca.*
Vtini	*Vdine.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 165.
Sacerdotes.	Num. 286.
Clericos.	Num. 67.
Laicos.	Num. 248.

Omnes Num. 766.

PROVINCIA MEDIOLANI.

Habet Conventus LIII.

ALbiati	*Abiagrasso.*
Alexandrię Statiel.	*Alessandria.*
Aronæ	*Arona.*
Belaſiii	*Bellagio.*
Bigorii	*Bigorio.*
Canobii	*Canobio.*
Cardani	*Cardano.*
Caſalis Piſtorum	*Cas. Pistorlengo.*
Caſſinarum	*Cassine.*
Caſtrinovi	*Castelnuovo.*
Cerri	*Cerro.*
Clavennæ	*Chiavenna.*
Cremonæ	*Cremona.*
Dertonæ	*Tortona.*
Domaſii	*Domaso.*
Domus Oſsulæ	*Dondossola.*
Faidi	*Fait.*
Finarii	*Finale.*
Gamundii	*Castellazzo.*
Herbæ	*Herba.*
Hortæ	*Orta.*
Iriæ	*Voghera.*

Laudis Pompejȩ	*Lodi.*
Leuci	*Lecco.*
Lorcani	*Lorcano.*
Lugani	*Lugano.*
Mediolani. Cōv.2.	*Milano.*
Melignani	*Marigliano.*
Melpi	*Melzo.*
Mendrisii	*Mendriso.*
Merati	*Merate.*
Modoetiæ	*Monza.*
Morbonii	*Morbegno.*
Novariȩ	*Novara.*
Novocomi	*Como.*
Olegii	*Oleggio.*
Pallantiȩ	*Pallanza.*
Papiȩ	*Pavia.*
Piceleonis	*Pizzighitone.*
Proletiȩ	*Porlezza.*
Rhaudii	*Rho.*
Romaniani	*Romagnano.*
S Angeli	*S. Angelo.*
Serravallis	*Serravalle.*
Soresinæ	*Soresina.*
Sundrii	*Sondrio.*
Tredatii	*Tredate.*
Valentiȩ	*Valenza.*
Vallis Bremii	*Val Breme.*
Varisii	*Varese.*
Vartii	*Varzi.*
Verani	*Verano.*
Viglebani	*Vigevano.*

MISSIONES.

Calaneȩ	*Calanea.*
Cammȩ	*Camma.*
Laustalii	*Lostallo.*
Mesoci	*Mesocco.*
Rossæ	*Rossa.*
S. Dominicȩ	*S. Dominica.*
Soatiȩ	*Sovazza.*

RELIGIOSOS.

Prȩdicatores.	Num. 245.
Sacerdotes.	Num. 294.
Clericos.	Num. 131.
Laicos.	Num. 275.

Omnes Num. 945.

PROVINCIA BRIXIÆ.

Habet Conventus XXXIII.

ABbatiæ Albini	*Abbadia. Albino.*
Aliminii	*Almenno.*
Bergomi	*Bergomo.*
Breni	*Breno.*
Brixiæ. Conv. 2.	*Brescia.*
Bovinii	*Bovegno.*
Caravagii	*Caravaggio.*
Casalis mauri	*Casalmoro.*
Castilionis	*Castiglione.*
Coloneȩ	*Cologne.*
Corsani	*Corsano.*
Cremȩ	*Crema.*
Drugolii	*Drugoli.*
Eduli	*Edolo.*
Gambarȩ	*Gambara.*
Gargniani	*Gargnano.*
Isȩi	*Iseo.*
Manerbii	*Manerbio.*
Montisclari	*Montechiaro.*
Reatini	*Rezzato.*
Ripaltȩ	*Rivolta.*
Rumani	*Rumano.*
Salodii	*Salò.*
S. Io: Blanci	*S. Gio: Bianco.*
Soncini	*Soncino.*
Superi	*Sovero.*
Tirani	*Tirano.*
Tranchenii	*Trascorre.*
Trivilii	*Treviglio.*
Verturȩ	*Vertova.*
Vestonii	*Vestone.*

Vi-

Virolæ	*Virola.*

MISSIONES.

Brixobergæ	*Brisobergo.*
Caeii	*Caccio.*
Caſſini	*Caſſino.*
Corambli	*Corامblo.*
Mombinii	*Mombino.*
Ramii	*Rams.*
Reampii	*Reamps.*
Rovanii	*Rovanno.*
Saviarii	*Saviaro.*
Semignoni	*Semignone.*
Sernetii	*Sernezzo.*
Sertariæ	*Sertaria.*
Sovignii	*Sovegno.*
Taraſpi	*Taraſpo.*
Timpheonii	*Tinfeone.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 105.
Sacerdotes.	Num. 265.
Clericos.	Num. 68.
Laicos.	Num. 174.

Omnes Num. 612.

PROVINCIA GENVENSIS.

Habet Conventus XXXVII.

ALaxii	*Alaſſio.*
Apuæ	*Pontremoli.*
Aquarum Statiell.	*Acqui.*
Arentiani	*Arenzano.*
Camporum	*Campi.*
Caſalis S. Evaſii	*Caſal. di Monfer.*
Clavari	*Chiavari.*
Fubinarum	*Fubine.*
Genuæ. Conv. 2.	*Genoua.*
Illicis ſeu Ericis	*Lerice.*
Lodani	*Lovano.*
Mentoni	*Mentone.*
Montiſcalvi	*Moncalvo.*
Montiſrubei	*Monteroſſo.*
Nicia Statell.	*Nizza della Pagl.*
Novarum	*Nove.*
Plebis Theci	*Pieve.*
Pontiſdecimi	*Pontedecimo.*
Portus Mauritii	*Porto Mauritio.*
Quarti	*Quarto.*
Quiliani	*Quigliano.*
S. Margaritæ	*S. Margarita.*
S. Romuli	*S. Remo.*
S. Salvatoris	*S. Salvatore.*
Serezanæ	*Sarzana.*
Savonæ	*Savona.*
Sexti	*Seſtri di Ponente.*
Sigeſtri	*Seſtri di Levante.*
Spediæ	*Spetia.*
Sputurni	*Spotorno.*
Tabienſis	*Taggia.*
Voraginis	*Varazze.*
Vvadę	*Ovada.*
Vultabii	*Voltaggio.*
Volturii. Conv. 2.	*Voltri.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 191.
Sacerdotes.	Num. 162.
Clericos.	Num. 56.
Laicos.	Num. 179.

Omnes Num. 588.

PROVINCIA PEDEMONTII.

Habet Conventus XXXXI.

ANdurni	*Andorno.*
Aſtę Pōpejæ	*Aſti.*
Avilianæ	*Avigliana.*
Barderatis	*Bra.*
Benæ	*Bene.*
Bugellæ	*Biella.*
Cariniani	*Carignano.*
Carmaniolæ	*Carmagnola.*

Car-

Carruci	*Carrù.*
Cevani	*Ceva.*
Cherii	*Chieri.*
Clavasiii	*Chivasso.*
Corgnati	*Corgnè.*
Cunei	*Cuni.*
Draconerii	*Dronero.*
Eporediæ	*Ivrea.*
Fossani	*Fossano.*
Garexii	*Garessio.*
Lancei	*Lanzo.*
Liberni	*Livorno.*
Montiscalerii	*Moncalieri.*
Mons regalis	*Mondovì.*
Niceę	*Nizza.*
Oxibii	*Oneglia.*
Pinarolii	*Pinarolo.*
Poderini	*Poirino.*
Raconisii	*Raconiggi.*
Rivolii	*Rivoli.*
Salutiarum	*Saluzzo.*
Saviliani	*Savigliano.*
Segusii	*Susa.*
Sofelli	*Sospello.*
Summæripæ	*Sommariva.*
Taurini. Conv. 2.	*Torino.*
Tendæ	*Tenda.*
Vercellarum	*Vercelli.*
Vagenii	*Vigone.*
Versolii	*Versuolo.*
Villęfranchę Nic.	*V. franca di Niz.*
Villęfranchę Ped.	*V. franca di Piem.*

MISSIONES.

Acelii	*Aseglio.*
Caralii	*Caraglio.*
Castri Delphini	*Castel Delphino.*
Chinelliarum	*Chianalle.*
Demontii	*Demonte.*
Paesanæ	*Paesana.*
Pancalarii	*Pancalieri.*
Pererii	*Perè.*
Perusæ	*Perosa.*
Vallis-sovanę	*Valsovana.*
Versolii	*Versuolo.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 197.
Sacerdotes.	Num. 150.
Clericos.	Num. 80.
Laicos.	Num. 232.

Omnes Num. 659.

PROVINCIA ETRVRIÆ.

Habet Conventus XXXVIII.

ARetii	*Arezzo.*
Castilionis	*Castiglione.*
Collis	*Colle.*
Cortonæ	*Cortona.*
Emporii	*Empoli.*
Fighinarum	*Fighine.*
Florentię. Conv. 2.	*Firenze.*
Guami	*Guamo.*
Liburni	*Livorno.*
Lucæ	*Lucca.*
Luciniani	*Lucignano.*
Massæ Carrariæ	*Massa di Carrara.*
Montaneæ	*Montagna.*
Montisacuti	*Monteaguto.*
Montisalcini	*Montalcino.*
Montis Politiani	*Montepulciano.*
Montis S. Savini	*Monte S. Savino.*
Montisvarchii	*Monte Varchi.*
Muccialliæ	*Mugello.*
Peccioli	*Peccioli.*
Pisarum	*Pisa.*
Pistorii. Conv. 2.	*Pistoja.*
Plebis S. Steph.	*Pieve di S. Stefano*
Pontis Eræ	*Ponte ad Era.*
Prati	*Prato.*
Puppii	*Poppi.*
Radicophani	*Radicofani*

S. Cas-

S. Cassiani Baln.	*S. Cassiano di B.*
S. Cassiani Flor.	*S. Cassiano di Fir.*
S. Geminiani	*S. Geminiano.*
S. Quirici	*S. Quirico.*
Sartiani	*Sartiano.*
Senarum	*Siena.*
Turricchii	*Torricchio.*
Volaterræ	*Volterra.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 140.
Sacerdotes.	Num. 144.
Clericos.	Num. 54.
Laicos.	Num. 206.

Omnes Num. 544.

PROVINCIA NEAPOLIS.

Habet Conventus XXXVIII.

ABellini	*Avellino.*
Albeti	*Alvito.*
Amalphis	*Amalfi.*
Apicii	*Apice.*
Argentii	*Ariento.*
Arpini	*Arpino.*
Atellæ	*Aversa.*
Beneventi	*Benevento.*
Cajetæ	*Gaeta.*
Caivani	*Caivano.*
Calatiæ	*Caivazzo.*
Capuæ	*Capoa.*
Casertæ	*Caserta.*
Cavæ	*Cava.*
Cereti	*Cerreto.*
Fregellarum	*Pontecorvo.*
Herculanei	*Torre del Greco.*
Iesualdi	*Gesualdo.*
Itri	*Itri.*
Magdaloni	*Matalone.*
Montis-cassini	*Montecassino.*
Montis-fusci	*Monte-fuscoli.*
Montis-sarchii	*Montesarchio.*
Neapolis. Conv. 2	*Napoli.*
Nolæ	*Nola.*
Nuceriæ	*Nocera.*
Pedemontii	*Piedimonte.*
Pompeii Stabiæ	*Castel a mare.*
Puteolorum	*Pozzuolo.*
S. Germani	*S. Germano.*
S. Severini	*S. Severino.*
Solophræ	*Solofra.*
Soræ	*Sora.*
Suessæ. Conv. 2.	*Sessa.*
Surrenti	*Sorrento*
Teani	*Tiano.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 123.
Sacerdotes.	Num. 126.
Clericos.	Num. 74.
Laicos.	Num. 249.

Omnes Num. 572.

PROVINCIA LVCANIÆ.

Habet Conventus XXXXII.

ABriolæ	*Abriola.*
Camerotæ	*Camerota.*
Campaniæ	*Campagna.*
Castelluciæ	*Castelluccia.*
Castilionis	*Castiglione.*
Castri Saraceni	*Castel Saracino.*
Centulæ	*Centola.*
Ebuli	*Evoli.*
Ferrandinæ	*Ferrandina.*
Giffoni	*Giffone.*
Grumenti	*Saponara.*
Gruttulæ	*Grottola.*
Maratheæ	*Maratea.*
Marsici	*Marsico.*
Melphis	*Melfi.*
Montis-albani	*Monte-albano.*

Mon-

Montis-corbinii	*Monte-corvino.*
Montis-sani	*Monte-sano.*
Muri	*Muro.*
Neruli. Conv. 2.	*Lagonegro.*
Novis Planæ.	*Val di Novi*
Optati	*Ottato.*
Perdifumi	*Perdifumo.*
Picerni	*Picerno.*
Plaginarum	*Piaggina.*
Polæ	*Polla.*
Potētiæ. Conv. 2.	*Potenza.*
Salæ	*Sala.*
S. Cypriani	*S. Cipriano.*
Salerni	*Salerno.*
S. Angeli	*S. Angelo.*
S. Mennæ	*S. Menna.*
Senisii	*Sinisi.*
Siciniani	*Sicignano.*
Tricarici	*Tricarico.*
Tulbii	*Tolbe.*
Tursi	*Tursi.*
Vetri	*Vietri.*
Vineolæ	*Vignola.*
Vlcorum	*Lauria.*

RELIGIOSOS.

Prędicatores.	Num. 117.
Sacerdotes.	Num. 122.
Clericos.	Num. 45.
Laicos.	Num. 119.

Omnes Num. 403.

PROVINCIA RHEGII.

Habet Conventus XXXV.

Balneareæ	*Bagnara.*
Carcini	*Stilo.*
Castri-veteris	*Castro-vetere.*
Catacii	*Catanzaro.*
Clarevallis	*Chiaravalle.*
Cropani	*Cropano.*
Cusoliti	*Cusolito.*
Cutrii	*Cutro.*
Crotonis	*Cotrone.*
Crypteriæ	*Grottaria.*
Flumariæ	*Fiumara.*
Galatrii	*Galatro.*
Hjeracii	*Girace.*
Melanii	*Maida.*
Melicucæ	*Melicocca.*
Mileti	*Melito.*
Montisleonis	*Monte-leone.*
Mottæfilocastri	*Motta.*
Neocastri	*Nicastro.*
Oppidi	*Oppido.*
Panagię	*Panaya.*
Polistenæ	*Polistina.*
Quarterii	*Quartieri.*
Reatii	*Mesoracca.*
Rhegii. Conv. 2.	*Reggio.*
Sancti Eliæ	*S. Elia.*
S. Catharinæ	*S. Caterina.*
Scyllæi	*Sciglio.*
Scylletii	*Squillaci.*
Semiri	*Simari.*
Tabernæ	*Taverna.*
Tauriani	*Seminara.*
Terræ-novæ	*Terra-nuova.*
Tropeæ	*Tropea.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 50.
Sacerdotes.	Num. 149.
Clericos.	Num. 33.
Laicos.	Num. 150.

Omnes Num. 382.

PROVINCIA COSENTIÆ.

Habet Conventus XXXVI.

Aciris	*Acri.*
Amantiæ	*Amantea.*

Apru-

Aprusti	*Castrovillari.*
Balbiæ	*Altomonte.*
Blandæ	*Belvedere.*
Bellomontii	*Belmonte.*
Bisuniani	*Bisignano.*
Casalisnuovi	*Casalnuovo.*
Cassani	*Cassano.*
Castilio nis	*Castiglione.*
Celici	*Celico.*
Clampetiæ	*Cetraro.*
Coriolani	*Corigliano.*
Cosentiæ	*Cosenza.*
Crimisæ	*Ciro.*
Dampetiæ	*Torano.*
Dipiniani	*Dipignano.*
Iniç	*Carolei.*
Macallç	*Strongoli.*
Mormanni	*Mormanno.*
Murani	*Morano.*
Nuceriæ	*Nocera.*
Orioli	*Oriolo.*
Paulæ	*Paola.*
Pedacii	*Pedace.*
Planarum	*Piane.*
Rublani	*Rogliano.*
Rosciani	*Rossano.*
S. Ioannis	*S. Gio: in fiore.*
Sciliani	*Scigliano.*
Sestii	*Saraceno.*
Thebarum	*Luzzi.*
Thurii	*Terranuova.*
Vergiani	*Roggiano.*
Vffugi	*Montalto.*
Vrsomarsi	*Vrsomarso.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 43.
Sacerdotes.	Num. 93.
Clericos.	Num. 38.
Laicos.	Num. 139.

Omnes Num. 313.

PROVINCIA S. ANGELI.

Habet Conventus XXVIII.

APeneſtæ	*Veste.*
Apricennç	*Apricena.*
Aquiloniæ	*Agnone.*
Bovini	*Bovino.*
Campibassi	*Campobasso.*
Collonisii	*Coglionisi.*
Eserniæ	*Sernia.*
Foggiæ	*Foggia.*
Frusoloni	*Frusolone.*
Gereniæ	*Cirignola.*
Histonii	*Vasto.*
Hyrii	*Rodia.*
Larini	*Larino.*
Luceriæ.	*Lucera.*
Montisfalconii	*Montefalcone.*
Montis Gargani	*Monte S. Angelo.*
Murgantiæ	*Morcone.*
Sancti Eliæ	*S. Elia.*
S. Io. Rotundi	*S. Gio: Rotondo.*
S. Marci	*S. Marco.*
S. Severi	*S. Severo.*
Serrecapriolæ	*Serracapriola.*
Siponti	*Manfredonia.*
Triventi	*Trivento.*
Trojæ	*Troja.*
Turrismajoris	*Torremaggiore.*
Venafri	*Venafro.*
Vici	*Vico.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 32.
Sacerdotes.	Num. 106.
Clericos.	Num. 35.
Laicos.	Num. 131.

Omnes Num. 304.

PROVINCIA BARII.

Habet Conventus XXIX.

Altimuri	*Altamura.*
Andriæ	*Andriæ.*
Aquævivę	*Aquaviva.*
Barii	*Bari.*
Baroli	*Barletta.*
Budrunti	*Bitonto.*
Cisternini	*Cisternino.*
Converſani	*Converſano.*
Corati	*Corato.*
Fratuoli	*Palo.*
Gravinæ	*Gravina.*
Iuvenacii	*Giovenazzo.*
Lavelli	*Lavello.*
Melphicti	*Molfetta.*
Minervini	*Minervino.*
Modunii	*Modogno.*
Monopolis	*Monopoli.*
Montiſpeluſſii	*Montepeloſo.*
Nojæ.	*Noja.*
Nucum	*Noci.*
Puliniani	*Polignano*
Ruborum	*Ruvo.*
Rutiliani	*Rutigliano.*
Spinatiolæ	*Spinazzola.*
Terlitii	*Terlizzo.*
Tranii	*Trani.*
Triviani	*Triggiano.*
Venuſiæ	*Venoſa.*
Vigiliarum	*Biſceglia.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 56.
Sacerdotes.	Num. 146.
Clericos.	Num. 49.
Laicos.	Num. 138.

Omnes Num. 389.

PROVINCIA HYDRVNTI.

Habet Conventus XXXII.

Aletii	*Lecce.*
Alexani	*Aleſſano.*
Brunduſii	*Brindiſi.*
Caſarani	*Caſarano.*
Caſtaniæ	*Caſtellanetta.*
Celiæ	*Ceglie.*
Coriolani	*Corigliano.*
Cryptaliarum	*Grottaglie.*
Cupertini	*Copertino.*
Diſi	*Diſo.*
Fratuertii	*La Terza.*
Franchævillæ	*Francavilla.*
Galatanæ	*Galatina.*
Gallipolis	*Gallipoli.*
Genuſii	*Genoſa.*
Hydrunti	*Otranto.*
Manduriȩ	*Caſalnuovo.*
Martinæ	*Martina.*
Maſafiæ	*Maſſafra.*
Mateolæ	*Matera.*
Meſſapiæ	*Miſagno.*
Montiſcavioſi	*Monteſcaglioſo.*
Neriti	*Nardo.*
Oriæ	*Oria.*
Oſtunii	*Oſtuni.*
Ruffani	*Ruffano.*
Rudiarum	*Ruge.*
Sancti Eliæ	*S. Elia.*
S. Petri	*S. Pietro in Gal.*
Scorrani	*Scorrano.*
Tarenti	*Taranto.*
Tricaſii	*Tricaſe.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 106.
Sacerdotes.	Num. 109.
Clericos.	Num. 40.

Lai-

Laicos.	Num. 165.

Omnes Num. 420.

PROVINCIA PANORMI.

Habet Conventus XXXIII.

ALcami	*Alcamo.*
Agrigenti	*Girgenti.*
Bisbonæ	*Bivona.*
Bisaquini	*Bosachino.*
Burgii	*Burgio.*
Cacabi	*Cacamo.*
Calatabellotæ	*Caltabellota.*
Caltafimi	*Caltafime.*
Calataniſſetę	*Caltaniſſita.*
Camici	*Camarata.*
Castrinovi	*Castronovo.*
Castrivetrani	*Castrovetrano.*
Ciminæ	*Ciminna.*
Clusæ	*Chiusa.*
Corleonis	*Corleone.*
Drepani Conv. 2.	*Trapani.*
Hyccaræ	*Carino.*
Leocatæ	*Licata.*
Lilybæi	*Marsala.*
Mazaræ	*Mazara.*
Montisregalis	*Monreale.*
Montis S. Iuliani	*Monte.*
Nari	*Naro.*
Panormi	*Palermo.*
Partanæ	*Partanna.*
Partenici	*Partenico.*
Politii	*Polizzi.*
Saccæ	*Sciacca.*
Sambucæ	*Sambuco.*
Semelii	*Salemi.*
Suteræ	*Sotera.*
Thermar. Himer.	*Termini.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 126.
Sacerdotes.	Num. 98.
Clericos.	Num. 59.
Laicos.	Num. 228.

Omnes Num. 511.

PROVINCIA MESSANÆ.

Habet Conventus XXXVI.

ADrani	*Aderno.*
Alcaræ	*Alcara.*
Alisii	*Ali.*
Amestratæ	*Mistretta.*
Brontii	*Bronte.*
Calactę	*S. Marco.*
Castriboni	*Castelbuono.*
Castriregalis	*Castro.*
Catanæ. Conv. 2.	*Catania.*
Colisani	*Colisano.*
Engii	*Gangi.*
Franchævillæ	*Francavilla.*
Gibilmannæ	*Gibilmanna.*
Iacii	*Iaci.*
Ibisi	*Giſſo.*
Imachara	*Traina.*
Linguegroſſæ	*Linguagroſſa.*
Liparæ	*Lipari*
Meſſanæ	*Meſſina.*
Mylarum	*Melaſſo.*
Nasidæ	*Naso.*
Nicosiæ	*Nicosia.*
Pactarum	*Patti.*
Paterni	*Paterno.*
Petraliæ	*Petralia.*
Pittiæ	*Pitineo.*
Puteosoti	*Pozzo di Gotto.*
Rometæ	*Rometta.*
Rupis	*Rocca.*
Sanctæ Luciæ	*Santa Lucia.*
Savocę	*Savoca.*
Taurominæ	*Tauromina.*

Tissæ	*Tusa.*
Turturicis	*Tortorice.*
Tyracini	*Randazzo.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 65.
Sacerdotes.	Num. 160.
Clericos.	Num. 60.
Laicos.	Num. 200.

Omnes Num. 485.

PROVINC. SYRACVSARVM.

Habet Conventus XXXI.

AVgustæ	*Agosta.*
Aiduni	*Aidone.*
Argyrii	*S. Filippo.*
Bidini	*Vizzino.*
Bucherii	*Bocchieri.*
Caliobetæ	*Calaxibetta.*
Calatayeronis	*Caltagirone.*
Casmenis	*Comiso.*
Claromontis	*Chiaromonte.*
Ennæ	*Castrogiovanni.*
Ferulæ	*Ferla.*
Heracleæ	*Terranuova.*
Herbessi	*Palazzuolo.*
Hirminii	*Ragusa.*
Hyblæ	*Melilli*
Hyblæ majoris	*Avola.*
Hyspæ	*Spaccaforno.*
Leontii	*Lentini.*
Leonfortis	*Lionforte.*
Licodiæ	*Licodia.*
Mactorii	*Mazarino.*
Melitæ	*Malta.*
Melitelli	*Melitello.*
Menarum	*Meneo.*
Motucæ	*Modica.*
Neti	*Noto.*
Plutię	*Piazza.*
Rocalbuti	*Rocalbuto.*
Siclis	*Sicli.*
Sortini	*Sortino.*
Syracusarum	*Siracusa.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 60.
Sacerdotes.	Num. 121.
Clericos.	Num. 44.
Laicos.	Num. 156.

Omnes Num. 381.

PROVINCIA APRVTII.

Habet Conventus XXX.

ADriæ	*Atri.*
Æquicolorũ	*Cicoli.*
Alphabucelis	*Avezzano.*
Anxiani	*Lanciano.*
Apruti	*Teramo.*
Aquilæ. Conv.2.	*Aquila.*
Aterni	*Pescara.*
Belegræ	*Civitella.*
Campli	*Campli.*
Caramanicæ	*Caramanica.*
Catiniani	*Catignano.*
Cælani	*Celano.*
Fonticulorum	*Fontecchio.*
Guardiæ	*Guardia.*
Gyptii	*Gesso.*
Iuliæ novæ	*Giulia nuova.*
Laureti	*Loreto.*
Luci	*Luco.*
Montorii	*Montorio.*
Monupelli	*Monopello.*
Ofeni	*Ofeno.*
Ortonæ	*Ortona.*
Pinnæ	*Città di Penna.*
Radiani	*Rajano.*
Scurcolæ	*Scorcola.*
Sulmonis	*Sulmona.*
Taleacotii	*Tagliacozzo.*

Tea-

Teateæ	*Chieti.*
Tocci	*Tocco.*

RELIGIOSOS.

Prędicatores.	Num. 50.
Sacerdotes.	Num. 80.
Clericos.	Num. 18.
Laicos.	Num. 150.

Omnes Num. 298.

PROVINCIA CORSICÆ.

Habet Conventus XVI.

ADiacii	*Aiaccio.*
Battiæ	*Bastia.*
Brandii	*Brando.*
Calvii	*Calvi.*
Curiæ	*Corte.*
Erſæ	*Erſa.*
Linguizzetæ	*Linguizzetta.*
Lotæ	*Lota.*
Olmetæ	*Olmeta.*
Oveliæ	*Oveglia.*
Pediſcuriæ	*Piè di Corte.*
S. Nicolai	*S. Nicolò.*
S. Petri	*S. Pietro.*
S. Reparatę	*S. Reparata.*
Speluncati	*Speloncato.*
Veſcovati	*Veſcovato.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 60.
Sacerdotes.	Num. 110.
Clericos.	Num. 30.
Laicos.	Num. 80.

Omnes Num. 280.

PROVINCIA SARDINIÆ.

Habet Conventus XX.

ALguerii	*Algbero.*
Barumini	*Barumini.*
Bittii	*Bitti.*
Bolotanæ	*Bolotana.*
Boſæ.	*Boſa.*
Caralii. Conv. 2.	*Cagliari.*
Cularii	*Cullari.*
Eccleſiarum	*Igleſias.*
Maſſullæ	*Maſſullas.*
Ocierii	*Occieri*
Oriſtanei	*Oriſtano.*
Piovacæ	*Piovacca.*
Nulvii	*Nulvi.*
Nurri	*Nurro.*
Quarti	*Quarto.*
Saſſaris	*Saſſari.*
Sellurii	*Selluri.*
Surzii	*Sorſo.*
Villæſorres	*Villaſor.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 55.
Sacerdotes.	Num. 175.
Clericos.	Num. 40.
Laicos.	Num. 170.

Omnes Num. 440.

PROVINCIÆ VLTRAMONTANÆ.

PROVINCIA PARISIORVM.

Habet Conventus XXXXII.

ABbatis-villæ	*Abbe-ville.*
Ambiani	*Amiens.*
Antiſiodori	*Auxerre.*
Atrebati	*Arras.*
Bellovaci	*Beauvais.*
Bethuniæ	*Betunes.*
Bononiæ	*Bologne.*
Caleti	*Calais.*
Carnoti	*Chartres.*
Caſtri-theodorici	*Chaſteau-thierry.*
Colomeriæ	*Colomiens.*
Compendii	*Compiegne.*

Cre-

Crepiaci	*Crespy.*
Droci	*Dreux.*
Iuniaci	*Ioigny.*
Laferiæ	*Lafere.*
Lauduni	*Laon.*
Meduntæ	*Mantes.*
Meldis	*Meaux.*
Meloduni	*Melun.*
Meudonii	*Meudun.*
Montis-desiderii	*Mondidier.*
Monfortii	*Monforte*
Monstrolii	*Monstrevil.*
Neomagi	*Nongēt sur Seyne.*
Novioduni	*Noyon.*
Parisiorũ. Cõv.3.	*Paris.*
Peronę	*Perona.*
Pissiaci	*Poissy*
Pontisaræ	*Pontoise.*
Provini	*Provins.*
Quintinopolis	*S. Quintin.*
Retelii	*Retel.*
Rhemorum	*Reims.*
S. Florentini	*S. Florentin.*
Senonarum	*Sens.*
Silvanecti	*Senlis.*
Stamparum	*Estampes.*
Suessionis	*Soissons.*
Trecarum	*Troyes.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 500.
Sacerdotes.	Num. 100.
Clericos.	Num. 130.
Laicos.	Num. 240.

Omnes Num. 970.

PROVINCIA TVRONIÆ.

Habet Conventus XXXIV.

ANdegavi	*Angers.*
Angeriaci	*S. Iean d'Angely.*
Avantici	*Vierzon.*
Aureliani	*Orleans.*
Balgentiaci	*Baugency*
Bituricis	*Bourges.*
Blesis	*Blois.*
Castrensis	*La Chastre.*
Castri-heroldi	*Chastelleraut.*
Castri-rufi	*Chasteuroux.*
Charentæ	*Tonnecharente.*
Chinonii	*Chinon.*
Duracii	*Thovars.*
Engulismæ	*Angoulesme.*
Exeloduni	*Issoudun.*
Genabii	*Gyen.*
Insulæ Retium	*Isle du Re*
Iulioduni	*Loudun.*
Lochię	*Loches.*
Melli	*Mesle.*
Niverni	*Nevers.*
Niortii	*Niort.*
Parthenęi	*Parthenay.*
Pictavii	*Poitiers.*
Primævallis	*Prunevaurs.*
Rufaci	*Ruffec.*
Remorantini	*Remorentin.*
Rupellæ	*Rochelle.*
Salmurii	*Saumur.*
S. Aniani	*S. Aignan.*
S. Maxentii	*S. Maixent.*
Turonis	*Tours.*
Vindocinæ	*Vendosme.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 324.
Sacerdotes.	Num. 109.
Clericos.	Num. 66.
Laicos.	Num. 176.

Omnes Num. 675.

PRO-

PROVINCIA NORMANNIÆ.

Habet Conventus XXVII.

ALenconii	*Alençon.*
Abrincarum	*Auranches.*
Andelai	*Andely.*
Argentomagi	*Argentan.*
Augarum	*Eù.*
Auribensis	*Orbec.*
Bajocarum	*Bajeux.*
Cadomi	*Caen.*
Calidobeci	*Caudebec.*
Constantiæ	*Coutances.*
Dieppæ	*Dieppe.*
Ebroici	*Eureux.*
Fallesiæ	*Falaise.*
Fisci-campi	*Fescamp.*
Forgii	*Forges.*
Gornaci	*Gournay.*
Harflevii	*Harfleur.*
Honflorii	*Honfleur.*
Lexovii	*Lisieux.*
Moritaniæ	*Mortaigne.*
Nongenti	*Nongent le retrou.*
Portus-Gratiæ	*Le Haure de grace*
Rothomagi Cōv 2.	*Roven.*
Valoniarum	*Valognes.*
Vernonii	*Vernon.*
Viriæ	*Virè.*

HOSPITIA II.

S. Mariæ ad Nives in Portu-gratiæ.
S. Mariæ de Gratia de Honflorio.

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 260.
Sacerdotes.	Num. 86.
Clericos.	Num. 68.
Laicos.	Num. 98.

Omnes Num. 512.

PROVINCIA BRITANNIÆ.

Habet Conventus XXX.

ADeriaci	*Audierne.*
Arenarū Olonens.	*Sables d'Olone.*
Auriaci	*Auray.*
Balgii	*Bauge.*
Castrigonterii	*Chasteaugontier.*
Cęnomani	*Le Mans.*
Corbili	*Croisic.*
Corisopiti	*Quinpercorentin.*
Dinanii	*Dinan.*
Fani S. Brioci	*S. Brieu.*
Flexiæ	*La Fleche.*
Fontenæi	*Fontenay.*
Gincampii	*Guinguamp.*
Hannebonii	*Hennebon.*
Landerdonii	*Landernau.*
Lanionii	*Lanion.*
Lavalii	*Laval.*
Lucioni	*Luçon.*
Machicolii	*Machecou.*
Macloviæ	*S. Malò.*
Meduanæ	*Mayenne.*
Montis-relaxi	*Morlaix.*
Morbiani	*Morbian.*
Nannetis. Conv. 2.	*Nantes.*
Quinperlæi	*Quinperlay.*
Rhedonis	*Rennes.*
Staliocani	*Roscou.*
Venetiæ	*Vannes.*
Vlysiponis	*Lisbone en Portug.*

RELIGIOSOS.

Prędicatores.	Num. 335.
Sacerdotes.	Num. 126.
Clericos.	Num. 70.
Laicos.	Num. 135.

Omnes Num. 666.

PROVINCIA LVGDVNI.

Habet Conventus LXI.

ANicii	*Le Puy.*
Arnæii Ducium	*Arnay le Duc.*
Avallonis	*Avallon.*
Auguſtoduni	*Autun.*
Auſſonæ	*Auxone.*
Belnæ	*Beaulne.*
Bellogardiæ	*Bellegarde.*
Billomi	*Billom,*
Borbonii Anſelm.	*Beurbon Lancy.*
Borbonii Arcimb.	*Bourbō l' Archīb.*
Brivatis.	*Brioude.*
Cabiloni	*Chalon.*
Caroleſiii	*Charlieu.*
Caſtilionis ad ſeq.	*Caſtillon.*
Caſtilionis Bomb.	*Caſtillon de Bōbes*
Caſtri Chinonii	*Chaſtre chinon.*
Claromontis	*Clermont.*
Corbianiaci	*Corbigny.*
Cremiaci	*Cremieu.*
Creſtidii	*Le Creſt.*
Cuſſiaci	*Cuſſet.*
Divionis	*Diion.*
Floraci	*Florac.*
Francopoli	*Villa-franca.*
Fori Seguſianorū	*Burg en Breſſe.*
Gannati	*Gannat.*
Gratianopolis	*Granoble.*
Iſſorii	*Iſſoire.*
Iſſurtilii	*Iſſurtille.*
Langeaci	*Lengeac.*
Langonii	*Langogne.*
Lugduni. Conv. 3.	*Lione.*
Matiſconæ	*Maſcon.*
Mimati	*Mandes.*
Molini	*Molins.*
Molagii	*Murienges.*
Monoſtolii	*Moniſtrol.*
Montiſ-acuti	*Montaigu.*
Montis audemari	*Montemart.*
Montis luſſonii	*Monluſſon.*
Montis trhiſorii	*Montbriſon.*
Nuictii	*Nuytz.*
Rhodumnæ	*Roanne.*
Ricomagi	*Riom.*
Romani	*Romans.*
S. Amandi	*S. Amand.*
S. Boniti	*S. Bonet.*
S. Chamundi	*S. Chamond.*
S. Leonardi	*S. Leonard.*
S. Stephani	*S. Eſtienne.*
Semurii	*Semur.*
Severiaci	*Seurre.*
Sidoleuci	*Saulieu.*
Tarrariæ	*Tarara.*
Thierrii	*Thiers.*
Turnonii	*Tournon.*
Valentię	*Valences.*
Victriani	*Vicchii.*
Viennæ	*Vienne.*
V. nuovæ Bergiæ	*V. neufue le Berg.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 440.
Sacerdotes.	Num. 157.
Clericos.	Num. 127.
Laicos.	Num. 234.

Omnes Num. 958.

PROVINCIA S. LVDOVICI.

Habet Conventus XXXVIII.

ALeſti	*Ales.*
Aptę	*Apt.*
Aquarū mortuarū	*Aigues mortes.*
Aquarum Sextiar.	*Aix.*
Arauſicæ	*Oranges.*
Arelatis	*Arles.*
Aſtromelæ	*Martegues:*
Avenionis. Cōv. 2.	*Avignon.*
Bariaci	*Bariac.*

Bello-

Belloquadræ	*Beaucaire.*
Brincolæ	*Brignoles.*
Cabellionis	*Cavaillon.*
Carpentoractis	*Carpentras.*
Civitatis	*La Cioutat.*
Draguignani	*Draguignano.*
Ebreduni	*Ambrun.*
Fani S. Eutropii	*S. Tropez.*
Ferrariæ	*Ferrieres.*
Grassæ	*Grassa.*
Insulæ Venetæ	*L'Isle de Vannes.*
Iuncariæ	*Ionquieres.*
Manoscæ	*Manosque.*
Massiliæ	*Marseille.*
Nemausi	*Nismes.*
Pertusii	*Pertuis.*
Pontis S. Spiritus	*Pont S. Eprit.*
Regii	*Riez.*
Salietis	*Sayllies.*
Salonæ	*Salon.*
Sanicii	*Seine.*
S. Maximini	S. *Maximin.*
Sistaricæ	*Cisteron.*
Tarasconis	*Tarascon.*
Toloni	*Toulon.*
Vapingum	*Gap.*
Valriaci	*Vaurias.*
Vticæ	*Vzez.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 200.
Sacerdotes.	Num. 128.
Clericos.	Num. 35.
Laicos.	Num. 153.

Omnes Num. 516.

PROVINC. LOTHARINGIÆ.

Habet Conventus XXIV.

BAri Ducum	*Barle-Duc.*
Blamontii	*Blamont.*
Charmarum	*Charmes.*
Fontonęii	*Fontnoy.*
Lignęi	*Ligny.*
Lunevillæ	*Luneville.*
Mirecourtii	*Mirecourt.*
Mussiponti	*Pont a Mauson.*
Nancęi	*Nancy.*
Novi-castri	*Neufchastel.*
Phalseburgi	*Phaltzbourg.*
Plomberii	*Plombeire.*
Pontis-saravi	*Sarburg.*
Rambervilleriæ	*Rambervillier.*
Romaricimontis	*Remiremont.*
S. Deodati	S. *Diez.*
S. Desiderii	S. *Dizier.*
S. Michaelis	S. *Miel.*
S. Nicolai	S. *Nicolas.*
Spinalii	*Espinal.*
Tulli	*Toul.*
Valderfringiæ	*Valdersange.*
Vici	*Vic.*
Vizelęi	*Vizelise.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 82.
Sacerdotes.	Num. 87.
Clericos.	Num. 28.
Laicos.	Num. 83.

Omnes Num. 280.

PROVINCIA CAMPANIÆ,

Habet Conventus XII.

ANdomatuni	*Langres.*
Bidisci	*Bitsch.*
Bruyernæ	*Bruyerne.*
Carolopolis	*Charleville.*
Ionvillæ	*Ionville.*
Luxemburgi	*Luxembourg.*
Martis-villæ	*Marville*
Metis	*Metz.*
Orobauni	*Arlon.*
S. Menehildis	S. *Menebould.*

Sedani	*Sedan.*
Theodonis-villæ	*Thionville.*
Viroduni	*Verdun.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 110.
Sacerdotes.	Num. 98.
Clericos.	Num. 54.
Laicos.	Num. 68.

Omnes Num. 330.

PROVINCIA SABAVDIÆ.

Habet Conventus XXV.

ANnesii	*Annecy.*
Auguſtę Prętorię	*Aoſta.*
Baii	*Gex.*
Belliaci	*Belley.*
Bonnæ	*Bonna.*
Briguæ	*Brigue.*
Burgi S. Mauritii	*Bourg S. Maurice.*
Caſtillionis	*Chaſtillon.*
Camberiaci	*Chambery.*
Confluiati	*Conflans.*
Donatii	*Donaz.*
Iemis	*Ieme.*
Lauſonii	*Loſanna.*
Monaſterii	*Mouſtiers.*
Monmelliani	*Montmeillan.*
Morgiaci	*Morgex.*
Rumilliaci	*Rumilly*
Rupis.	*La Roche.*
Salantiæ	*Salanche.*
S. Io: Maurianæ	*S. Ieā de Muriāne*
S. Iuliani Geneveſ.	*S. Iuliē de Geneve.*
S. Mauritii	*S. Maurice.*
Seduni	*Sion.*
Seſelliaci	*Seyſel.*
Tononii	*Tonon.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 77.
Sacerdotes.	Num. 111.
Clericos.	Num. 38.
Laicos.	Num. 66.

Omnes Num. 292.

PROVINCIA BVRGVNDIAE.

Habet Conventus XXI.

BAlmæ	*Beaulme.*
Bellofortis	*Belfort.*
Brunduſiæ	*Prorentru.*
Campliti	*Champlite*
Dolæ	*Dola.*
Grajaci	*Gray.*
Gyaci	*Gy.*
Iuſſi	*Iuſſey.*
Ledonii	*Lonsleſaunier.*
Lutrenſis	*Lure.*
Luxovii	*Luxeul.*
Montiſ-bellicardi	*Mont belliard.*
Peſmæ	*Peſme.*
Polichnii	*Poligny.*
Pontis-arlii	*Pont-arlier.*
S. Amoris	*S. Amour.*
S. Claudii	*S. Claude.*
S. Vrſanii	*S. Vrſan.*
Salinarum	*Salins.*
Veſulii	*Veſoul.*
Veſuntionis	*Beſançon.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 96.
Sacerdotes.	Num. 98.
Clericos.	Num. 51.
Laicos.	Num. 59.

Omnes Num. 304.

PROVINCIA TOLOSÆ.

Habet Conventus XXXIV.

AGathopolis	*Agde.*
Albigæ	*Albi.*
Aleſiæ	*Alaix.*
Apamiæ	*Pamiers.*
Anduſæ	*Anduſe.*
Bliterrarum	*Beſiers.*

Ca-

Calabrii	*Chalabre.*
Carcasonis	*Carcaſſone.*
Caseriæ	*Caſeres.*
Castræ	*Chaſtres.*
Castri-darii	*Caſtelnaudarry.*
Corderiæ	*Cordes.*
Frontiniani	*Frontignan.*
Fuxi	*Foix.*
Gaillacii	*Gaillac.*
Granatæ	*Granadæ.*
Grassensis	*La Graſſe.*
Helenę	*Elna.*
Iuliobrigę	*Longroño.*
Limosii	*Limoux.*
Lunelli	*Lunel.*
Milliardi	*Millau.*
Montis-pessulani	*Montpelier.*
Narbonæ	*Narbone.*
N. Dñæ Pietatis	*N. Dame de Pitiè.*
N. Dñæ Orientis	*N. Dame d'Oriēt.*
N. Dñę Touressolę	*N. D. de Toureſſol*
Perpiniani	*Perpignan.*
Piscenis	*Pezenas.*
Ruthenæ	*Rhodez.*
S. Geruntii	*S. Girons.*
Savvę	*Savve.*
Serviani	*Servian.*
Tolosæ	*Toulouſe.*
Vaurii	*Lavaur.*
Viganii	*Vigan.*
Villefranchæ	*Villafranca.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 300.
Sacerdotes.	Num. 59.
Clericos.	Num. 50.
Laicos.	Num. 140.

Omnes Num. 549.

PROVINCIA AQVITANIÆ.

Habet Conventus XXXVI.

AGinnę	*Agen.*
Auscii	*Aux.*
Bajonę	*Bajona.*
Begnerii	*Baigneres.*
Bellimontis.	*Beaumont.*
Benhearni	*Orthez.*
Burdigalæ	*Bourdeaux.*
Cadillaci	*Cadillac.*
Cadurci	*Cahors.*
Castrigelosii	*Caſtelgeloux.*
Castrisaraceni	*Caſtelſarrazin.*
Condomi	*Condom.*
Figeaci	*Figeac.*
Gimontii	*Gimont.*
Gordovii	*Gourdon.*
Granatæ	*Granade.*
Lactoracii	*Lectour.*
Lascurris	*Leſcar.*
Lingonii	*Lengon.*
Lombarii	*Lombes.*
Malvoisinii	*Mauvoiſin.*
Marmandæ	*Marmande.*
Meducii	*Medoc*
Montis-albani	*Montauban.*
Neraci	*Nerac.*
Nogarii	*Nogar.*
Oloroni	*Oleron.*
Pali	*Paù.*
Portus S. Mariæ	*Port S. Marie*
S. Antonini	*S. Antonin.*
S. Severi	*S. Sever.*
Tarbæ	*Tarbe.*
Tastæ	*Dax.*
Turenæ	*Turena.*
Vasati	*Bayas.*
Villænuovæ	*Villeneufue.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 229.
Sacerdotes.	Num. 101.
Clericos.	Num. 51.
Laicos.	Num. 152.

Omnes Num. 533.

PROVINCIA FLANDRIÆ.

Habet Conventus XXVII.

Aldenardi	*Oudenard.*
Alosti	*Aelst.*
Antuerpię	*Antvverpen.*
Belliolæ	*Belle.*
Bergę S. Vinoci	*Bergues.*
Burburgi	*Borborch.*
Brugarum	*Brugge*
Bruxellarū. Cōv. 2.	*Bruxel.*
Cotraci	*CotriicK*
Dunquercæ	*DunKerKe.*
Fureduxensis	*Fureduxen.*
Furnarum	*Veurnes.*
Gandavi	*Ghendt.*
Gueldriæ	*Geldre.*
Hasseleti	*Hasselt.*
Iprarum	*Iperen.*
Lovanii	*Loeven.*
Lyræ	*Lyr.*
Masceanæ	*Macseyc.*
Mechliniæ	*Mechelen.*
Menenii	*Mehenen.*
Novi porti	*Neupoort.*
Ostendæ	*Ostende.*
Teneramundæ	*Dendermonde.*
Trajecti	*Maestricht.*
Trudonii	*S. Truye.*

HOSPITIA.

Ameloensis	*AmecluK.*
Amesphordii	*Amesfort.*
Amsterodami	*Amsterdam.*
Ineciæ	*Ineca.*
Novimagi	*Novimagh:*
Sylvaducensis	*Bolduc.*
Veepensis	*Velpens.*
Viannensis	*Viannen.*

RELIGIOSOS.

Prędicatores.	Num. 349.
Sacerdotes.	Num. 93.
Clericos.	Num. 107.
Laicos.	Num. 156.

Omnes Num. 705.

PROVINCIA VALLONIÆ.

Habet Conventus XVIII.

Anghiæ	*Eughien.*
Athi	*Ath.*
Audomari	*S. Omer.*
Bethunæ	*Betune.*
Caroloregii	*Charleroy.*
Dinantii	*Dinant.*
Huui	*Huy.*
Leodii. Conv. 2.	*Liege.*
Malmundarii	*Malmedy.*
Mōtis Hannonię	*Mons.*
Namurci	*Namur.*
Noyonii	*Neaux.*
Sogniaci	*Soigny.*
Spaensis	*Spa.*
Stabulenti	*Stavelat.*
Thunii	*Thuin.*
Verbini	*Vervin.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 200.
Sacerdotes.	Num. 190.
Clericos.	Num. 40.
Laicos.	Num. 94.

Omnes Num. 524.

PROVINCIA INSVLENSIS.

Habet Conventus XII.

Eriæ	*Aire.*
Armentarii	*Armentiers.*
Cameraci	*Cambray.*
Condatis	*Condet.*
Duaci	*Duay.*
Insularum	*Lille.*
Malbodii	*Maubeug.*

Me-

Menariaci	*Merville.*
Orchiaci	*Orchies.*
Origiaci	*Arras.*
Tornaci	*Tournay.*
Vallencenarum	*Valencenes.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 120.
Sacerdotes.	Num. 110.
Clericos.	Num. 48.
Laicos.	Num. 100.

Omnes Num. 378.

PROVINC. AVSTR. VIENNÆ.

Habet Conventus XXII.

Asturis	*Steyr.*
Battovii ad Tajã	*Battovven.*
Battovii ad Ipſiã	*Battovven.*
Chrembſii	*Crems.*
Corneoburgi	*Corneiburg.*
Freiſtadii	*Freyſtat.*
Gemundæ	*Gmund.*
Hollobruni	*Hollobrun.*
Lintzii	*Lintz.*
Medelingi	*Medling.*
Neoſtadii	*Neuſtat.*
Paſſaviæ. Conv. 2.	*Paſſavv.*
Paſſinii	*Presburg.*
Poiſtorphii	*Peſſing.*
Poſſoniæ	*Poiſtourff.*
Prugii	*PruK.*
Scheibitii	*Scheits.*
Tulni	*Tuln.*
Viennæ. Conv. 2.	*Vienna.*
Vvelſii	*Vvels.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 138.
Sacerdotes.	Num. 76.
Clericos.	Num. 31.
Laicos.	Num. 115.

Omnes Num. 360.

PROVINC. AVSTR. ANTER.

Habet Conventus XXX.

Argentorati	*Strasburg.*
Badæ	*Bada.*
Bezavii	*Bezavv.*
Biberaci	*Bribach.*
Bludii	*Bludentz.*
Brigantii	*Braghentz.*
Conſtantiæ	*Couſtanz.*
Engii	*Enghen.*
Friburgi	*Friburg.*
Halaſchii	*Haslach.*
Immenſtadii	*Immenſtath.*
Lauffemburgi	*Lauffemburgh.*
Marcodorffii	*March-Dorff.*
Martenæ	*Marburgh.*
Moſchirchii	*Moſchirch.*
Neoſtadii	*Neuſtat.*
Offemburgi	*Offemburgh.*
Oppennavvii	*Oppennavv.*
Ravenſpurgi	*Ravensburgh.*
Rhenofeldæ	*Rheynfelden.*
Rhenodelgii	*Rheidelinghen.*
Stauffinii	*Stauffen.*
Rotęvillę	*Rotyvvil.*
Tuberi	*Rotemburg.*
Valdhuſti	*Vvaldeuſt.*
Valdiſchirchii	*Vvaldechirch.*
Vangenæ	*Vvanghen.*
Vberlingæ	*Vberlinghen.*
Veilleſtadii	*Vveilleſtat.*
Vellingenſis	*Vvellinggen.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 185.
Sacerdotes.	Num. 82.
Clericos.	Num. 60.
Laicos.	Num. 93.

Omnes Num. 420.

PROVINCIA HELVETIÆ.

Habet Conventus XXXVI.

ABbatis-cellæ	*Appenzel.*
Abiolicæ	*Bullet.*
Altorfiæ	*Altorf.*
Aquarum	*Baden.*
Arthæ	*Arth.*
Bremocarti	*Bremgarten.*
Briſaci	*Briſac.*
Brunduſiæ	*Brontrut.*
Curię	*Chur.*
Delmontii	*Delſpergh.*
Dornaci	*Donarch.*
Enſishemi	*Entzisheim.*
Ferdkirchii	*Ferdkirck.*
Fravvenfeldæ	*Fravenfeld.*
Friburgi ad ſanam	*Friburg.*
Hagenojæ	*Hagenavv.*
Kientgishemii	*Kientzeim.*
Lanceriæ	*Lantſeren.*
Lindaviæ	*Lindavv.*
Luceriæ	*Lucernen.*
Molſeimi	*Moltſeim.*
Obernehemii	*Obernehin.*
Olthenei	*Olthen.*
Rapperſvillæ	*Rapperchvvyl.*
Sarnæ	*Sarnen.*
Schiſphemii	*Scupffem.*
Seleſtadii	*Schelſtadt.*
Solicinii	*Sultz.*
Solodori	*Solothurn.*
Stantii	*Stanzin.*
Suitii	*Schuvitz.*
Surlacę	*Suzee.*
Thannæ	*Than.*
Tugii	*Zug.*
Vvillæ	*Vveil.*
Zuillenſis	*Zuilen.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 195.
Sacerdotes.	Num. 153.
Clericos.	Num. 68.
Laicos.	Num. 95.

Omnes. Num. 511.

In ea ſunt plures Miſſiones cum Hoſpitiis.

PROVINCIA BAVARIÆ.

Habet Conventus XXVI.

AVrinianæ alæ	*Ried.*
Bambergæ	*Bambergh.*
Bidaii	*Burchauſen.*
Braunoduni	*Braunavv.*
Caroloſtadii	*Carloſtadt.*
Degendorffii	*Deggendorff.*
Dincheſpilæ	*DinKeſpibel.*
Donavertiæ	*Donavvert.*
Eiſtati	*Eychſtat.*
Herbipolis	*Vvirtzburg.*
Kyſongiæ	*Kyzing.*
Landhſuti	*Landſuth.*
Mergentheimi	*Mergentheim.*
Mildorffii	*Mildorff.*
Monachii	*Munchen.*
Necroſulmii	*Neckerſulen.*
Neofori	*Nevvmark.*
Ratiſponæ	*Regenspurg.*
Regicuriæ	*Konishguem.*
Roſenheimi	*Roſenheim.*
Schardingæ	*Scarding.*
Straubingæ	*Straubingen.*
Scuihamundii	*Schuvebiſgmint.*
Vaſſeburgi	*Vaſſerburg.*
Vemdlingii	*VVembdlingen.*
Vilzhovii	*Vvilshoven.*

MISSIONES.

Bergenſteinenſem	*Bergenſthein.*
Veidenenſem	*Vveiden.*
Vohenſtraſſenſem	*Vvohenſtras.*

RELIGIOSOS.

Præ-

Prædicatores.	Num. 145.
Sacerdotes.	Num. 148.
Clericos.	Num. 58.
Laicos.	Num. 119.

Omnes Num. 470.

PROVINCIA BOHEMIÆ.
Habet Conventus XXV.

BRunæ	*Brun.*
Budovissæ	*Buduveis.*
Crudimiæ	*Grudin.*
Falconovii	*Falkonar.*
Fulneghiæ	*Fulnegg.*
Iglavæ	*Iglavv.*
Litomerii	*Leutmeritz.*
Neyssæ	*Ney.*
Nicolspurgæ	*Niclasburg.*
Neocolinię	*Neucolin.*
Neopragæ	*Neuprag.*
Neostadii ad Siles.	*Neustat.*
Olomucii	*Olmuntz.*
Opodzonæ	*Opodzon.*
Pragæ	*Praga.*
Pontensis	*Prix.*
Raudnitii	*Raudnitz.*
Saredetii	*Sarzt.*
Suticiæ	*Schitemhoffen.*
Suvenitiæ	*Suveinitz.*
Theinitii	*Theiniz.*
Trebitii	*Trheibitz.*
Visuniæ	*Vvischavv.*
Vratislaviæ	*Breslavv.*
Znoimi	*Znaim.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 160.
Sacerdotes.	Num. 138.
Clericos.	Num. 66.
Laicos.	Num. 167.

Omnes Num. 531.

PROVINCIA TIROLI.
Habet Conventus XVII.

AVgustę Vvindelic.	*Auspurg.*
Boceni	*Boltzen.*
Brixini	*Brixen.*
Brunegi	*Brunneggen.*
Eppani	*Eppan.*
Ginzburgi	*Ginzburg.*
Imbstii	*Imbst.*
Laviaci	*Lauffen.*
Linensis.	*Linen.*
Merani	*Merav.*
OEniensis.	*Neumark.*
OEniponti	*Insprugg.*
Radstadii	*Radstadt.*
Salisburgi	*Salsburg.*
Sclanderni	*Sclanders.*
Stiriaci	*Sterzing.*
Vianæ	*Vveissenborn.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 129.
Sacerdotes.	Num. 82.
Clericos.	Num. 44.
Laicos.	Num. 83.

Omnes Num. 338.

PROVINCIA STIRIÆ.
Habet Conventus XXVII.

AGramensis	*Agram.*
Ayssenerii	*Aysenarozt.*
Cillæi	*Cylli.*
Claudiæ	*Clangenfurt.*
Cormoniæ	*Cormons.*
Craimburgi	*Cramburg.*
Dansuvii	*Damsuvy.*
Flumii	*Fiume.*
Goritiæ	*Goritia.*
Græcii	*Gratz.*
Gradiscæ	*Gradisca.*

Gran-

Granfoldii	*Grminiel.*
Laciani	*Gmundt.*
Lubaci	*Laubac.*
Marpurgi	*Marpurg.*
Muraviæ	*Muravv.*
Mureponti	*Pruklandermuer.*
Petovii	*Petavv.*
Polybiani	*Leybnicz.*
Quadrati	*Gurgfelt.*
Rakeſpurgi	*Rakeſpurg.*
Sanctæ Crucis	*Santa Croce.*
S. Viti.	*S. Veit.*
Tergeſtis	*Trieſte.*
Villaci	*Vvillach.*
Volſpergæ	*Vvolſsperg.*
Zagabriæ	*Zagabria.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 161.
Sacerdotes.	Num. 125.
Clericos.	Num. 53.
Laicos.	Num. 138.

Omnes Num. 477.

PROVINCIA COLONIÆ.

Habet Conventus XXVII.

AQuiſgrani	*AKen.*
Bonnæ	*Bonn.*
Cliviæ	*Cleves.*
Colonię Arippinę	*Colln.*
Coſfeldiæ	*Coesfeldt.*
Duſendolfii	*Duſendolf.*
Eſſendiæ	*Eſſendt.*
Euſchirchii	*Euskirch.*
Franchandaliæ	*Franckendal.*
Gladabaci	*Gladbac.*
Helderbergæ	*Heildeberg.*
Heldeſnejæ	*Heldeneim.*
Iuliæ	*GiuliK.*
Lintzii ad Rhenũ	*Lintz.*
Marcodurii	*Maecodur.*
Monaſterii ad Eyfel	*Munſter.*

Monaſterii in Veſtph.	*Munſter.*
Neoſtadii in Palat.	*Neuſtat.*
Oppenheimi	*Oppenheim.*
Paderbonæ	*Paderbon.*
Rudenæ	*Ruthen.*
Sanctienſis	*Sintaig.*
Tolpiaci	*Tulch.*
Verlę	*Vverles.*
Verthemii	*Vvertheim.*
Vimpianæ	*Vveinſſen.*
Viſſemburgi	*Veiſſemburgh.*

HOSPITIA.

Aldenorffenſe	*Aldenorffeſſ.*
Kaſſellenſe	*Kaſſell.*
Peinenſe	*Peine.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 200.
Sacerdotes.	Num. 103.
Clericos.	Num. 87.
Laicos.	Num. 141.

Omnes. Num. 531.

PROVINCIA RHENI.

Habet Conventus XIX.

AGonię Dñi	*Noth Choth.*
Aſchafẽburgi	*Aſchafenburgh.*
Berencaſtellæ	*Berncaſtell.*
Bingæ	*Binga.*
Confluenſis	*Coblentz.*
Cocheimii	*Cocheim.*
Dieburgi	*Dieburg.*
Duſſeldorpii	*Duſſeldorp.*
Hemsbacenſis	*Hembaſch.*
Landsbergę	*Landesbergh.*
Loricenſis	*Lorich.*
Moguntiæ	*Mayence.*
Spiræ	*Spehir.*
Treviris	*Trever.*
Vagheuſulæ	*VVageuſſe.*
Valthuræ	*VValthuren.*
Vormacię	*VVorms.*

Vim-

Vimpinæ	*VVinphen.*
Zantensis	*Zanten.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 153.
Sacerdotes.	Num. 53.
Clericos.	Num. 50.
Laicos.	Num. 92.

Omnes Num. 348.

PROVINCIA CASTELLÆ.

Habet Conventus XIV.

ABulæ	*Avila.*
Compluti	*Alcalà d'Henares.*
Conchæ	*Cuenca.*
Cubani	*Cubas.*
Matriti. Conv. 3.	*Madrid.*
Oxomæ	*Osma.*
S. Leocadiæ	*S. Leocadia.*
Salmaticæ	*Salamanca.*
Segobiæ	*Segovia.*
Tauri	*Toro.*
Toleti	*Toledo.*
Vallisoleti	*Valladolid.*
V.nuovæ Cardeti	*Villanuova.*
Villæ rubiæ	*Villarubia.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 120.
Sacerdotes.	Num. 160.
Clericos.	Num. 80.
Laicos.	Num. 100.

Omnes Num. 460.

PROVINCIA CATHALONIÆ.

Habet Conventus XXIV.

ARienensis	*Areyns.*
Barcinonis.Cóv.3.	*Barcellona.*
Bęculæ	*Bañoles.*
Blandę	*Blañes.*
Cervariæ	*Cervera.*
Dertusæ	*Tortosa.*
Ergariæ	*Ygualada.*
Figuerię	*Figueres.*
Gerundæ	*Girona.*
Granullariæ	*Grañolles.*
Illerdæ	*Lerida.*
Mataronis	*Mataro.*
Minorissæ	*Manresa.*
Olobę	*Olot.*
Sabedillæ	*Sabedilla.*
S. Selidonii	*S. Selonio.*
Solsonæ	*Solsona.*
Tarraconis	*Tarragona.*
Trempii	*Tremp.*
Vallis	*Valles.*
Vici	*Vic.*
Villęfranchæ	*Villafranca.*
Villænuovæ	*Villanuova.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 121.
Secerdotes.	Num. 288.
Clericos.	Num. 76.
Laicos.	Num. 125.

Omnes Num. 610.

PROVINCIA VALENTIÆ.

Habet Conventus XV.

ALbaydæ	*Albajda.*
Alonis	*Alicante.*
Castilionis	*Castillō della Pla.*
Caudetis	*Caudet.*
Murciæ	*Murçia.*
Olleriæ	*Olleria.*
Ontinientis	*Ottinente.*
Oriolæ	*Oricuella.*
S. Marię Magdal.	*S. Maria Maddal.*
S. Matthæi	*S. Matteo.*
Segobrię	*Segorbe.*
Setabiculæ	*Alzira.*
Valentiæ	*Valenza.*
Xativæ	*Xativa.*
Xericæ	*Xerica.*

RE-

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 117.
Sacerdotes.	Num. 75.
Clericos.	Num. 41.
Laicos.	Num. 104.

Omnes Num. 337.

PROVINCIA ARAGONIÆ.

Habet Conventus XIX.

Alcalatæ	*Alcalà.*
Alcanitii	*Alcaniz.*
Attaci	*Ateca.*
Balbaſtri	*Balbaſtro.*
Belſinii	*Boria*
Bilbilis	*Calatajud.*
Cæſarauguſtæ	*Saragoça.*
Cariennæ	*Cariñena.*
Caſpenſis	*Caſpe.*
Cogulladæ	*Cocogliudo.*
Darocæ	*Daroca.*
Exeæ	*Exea.*
Fragę	*Fraga.*
Oſcæ	*Hueſca.*
Raudæ	*Aranda.*
Sagontiæ	*Epila.*
Teruli	*Tervel.*
Tholobiorum	*Tamarit.*
Turiaſonis	*Taraçona.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 116.
Sacerdotes.	Num. 113.
Clericos.	Num. 44.
Laicos.	Num. 98.

Omnes Num. 371.

PROVINCIA ANDALVSIÆ.

Habet Conventus XX.

Alcalatę Regalis	*Alcalà Real.*
Anticarię	*Antequera.*
Ardalæ	*Ardales.*
Aſtygis	*Ecya.*
Caluculæ	*Cabra.*
Cæſarianæ	*Xerez.*
Cordubæ	*Cordova.*
Fani Luciferi	*S. Lucar de Bara.*
Gaduum	*Gadiz.*
Giennę	*Iaen.*
Granatę	*Granada.*
Herculisfani	*Caſtillo.*
Hiſpalis	*Sevilla.*
Illiturgis noua	*Andujar.*
Malacæ	*Malaga.*
Marciæ	*Marchena.*
Mellaria	*Fuentes.*
Sexi	*Moſtril.*
Portus S. Michael.	*Puerto S. Michel.*
Velenſis	*Velez.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 115.
Sacerdotes.	Num. 145.
Clericos.	Num. 70.
Laicos.	Num. 143.

Omnes. Num. 473.

PROVINCIA NAVARRÆ.

Habet Conventus XII.

Arcobrigæ	*Los Arcos.*
Cereti	*Cerat.*
Citrunigię	*Citruenigo.*
Pampelonis	*Pamplona.*
Peraltę	*Peralta.*
Pratæ	*Prada.*
Renteriæ	*Renteria.*
Tafallæ	*Taffalla.*
Tudelæ	*Tudela.*
Tuitii	*Tuit.*
Vianę	*Viana.*
Vinzæ	*Vinza.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 69.
Sacerdotes.	Num. 56.
Clericos.	Num. 47.

Lai-

Laicos.	Num. 48.
Omnes Num. 220.	

CVSTODIA HIBERNIÆ.

Habet Conventus II.

BArensem supra	*Aubam.*
Vassiensem	*Vassy.*

MISSIONES XIV.

Bandebrindensem	*Brandebid.*
Casselensem	*Cassel.*
Cherkhiensem	*Cherk*
Clunaiensem	*Corchac.*
Dromorensem	*Drommor.*
Dublinensem	*Boiletthe.*
Emerichensem	*Emerich.*
Galviensem	*Galvaic.*
Khilenghensem	*Khilenghen.*
Khinsalensem	*Khinsale.*
Londinensem	*Londra.*
Moliniensem	*Molinaie.*
Tridattensem	*Tridat.*
Turlensem	*Turles.*

RELIGIOSOS.

Prædicatores.	Num. 52.
Sacerdotes.	Num. 18.
Clericos.	Num. 10.
Laicos.	Num. 10.
Omnes Num. 90.	

IN CVSTODIA GRÆCIAE.

Sunt Residentiæ XIII.

ANdronopolitana	*Andros.*
Atheniensis	*Athene.*
Chiensis	*Scio.*
Constantinopolit.	*Constantinopoli.*
Cretensis	*Candia.*
Custadacensis	*Custadaco.*
Galatensis	*Galata.*
Millensis	*Millo.*
Naxiensis	*Naxia.*
Neapolis Roman.	*Napoli.*
Peræ	*Pera.*
Smyrnensis	*Smirne.*
Tyriensis	*Tiro.*

IN CVSTODIA SYRIAE.

Sunt Residentias XV.

ABbadiensis	*Abbady.*
Achaiæ	*Achaia.*
Aleppensis	*Aleppo.*
Alexandrina	*Alessandria.*
Babilonis	*Bagadat.*
Barucensis	*Baruc.*
Damasci	*Damasco.*
Diaberchensis	*Diaberch.*
Lanercę in Cipro	*Lanerca.*
Montis libani	*Montelibano.*
Moschensis	*Gran Cairo.*
Nicosiensis	*Nicosia.*
Ninivensis	*Mossol.*
Sidoniensis	*Sidone.*
Suanensis	*Sues.*

IN CVSTODIA PERSIDIS.

Sunt Residentiæ IX.

ERinamensis	*Erinam.*
Georgiensis	*Giorgia.*
Hebactanensis	*Ebactanis.*
Hermensis	*Hermes.*
Hisgaamensis	*Isgaam.*
Kordistamensis	*Kordistam.*
Oromensis	*Oromi.*
Taurensis	*Tauris.*
Tiffitensis	*Tiffa.*

IN APHRICA.

Sunt Residentiæ XIII.

ANgolensis	*Angola.*
Ardensis	*Arda.*
Bammæ	*Bamma.*
Bembensis:	*Bemba.*
Elpanamensis	*Elpaman.*

Loan-

Loandensis	*Loanda.*
Mansanganensis	*Massangano.*
Mellilensis	*Mellila.*
Mocatensis	*Mocati.*
S. Salvatoris	*S. Salvatore.*
Sondensis	*Sondo.*
Songii	*Sogno.*

IN AMERICA.

Sunt Residentiæ XVIII.

AManiensis	*Amania.*
Araguensis	*Arague.*
Brasiliensis	*Brasile.*
Canariensis	*Canarie.*
Caracasiensis	*Caraças.*
Cumana	*Cuma.*
Granatensis	*Granata.*
Guacarensis	*Guacara.*
Guadalupensis	*Guadalupe.*
Guineensis	*Guinea.*
Guarapicciensis	*Guarapiccia.*
Insulę S. Christophori.	
Insulę S. Dominici.	
Insulæ Turris	*Isola della Torre.*
Maderensis	*Madera.*
Novæ Gallię	*Nuova Francia.*
Panamatensis	*Panamà.*
Serraliensis	*Serralione.*

IN INDIIS ORIENTALIBVS.

Sunt Residentiæ IV.

MAdrapatani	*Madrapatan.*
Magoriensis Regni.	*Magor.*
Meliaporensis	*Meliapour.*
Souratensis	*Sourate.*

IN REGNO POLONIÆ.

Conventus Versaviensis. *Versavia.*

Error. *Corr.*

Fol.9. col.1. lin.24. conciliorum *consiliorum* fol.13. c.1. l.2. & fidem *ut fidem* fol.17.c.2.l.31. in quo *in qua* fol.29. c.1. l.27. annos 14. *annos* 4. fol.74. c.2. l.21. 21.Maii 21.*Martu* fol.91. c.1. l.ult. in eo *in ea* fol.92.c.1.l.14. liber *librum* fol.98.l.27. civis,altis *civis, & altis* fol.107. c.1. l.1. in cui *in opere, cui* fol.119.c.1.l 30. Provincia (adde) *tum ad doctrinam* c.2. l.9. suę 13. *suę* 23. fol.123. c.1. l.29. suę 49. *suę* 86. fol.126. c.2. l.33. passi *passim* fol.130. c.1. l.20. Anicoli *Anticuli* 172. c. 2. l. 13. de falsitate *de felicitate* fol. 175. c. 1. l. 8. anno 1650. *anno* 1550. fol. 177. c.1. l.23. libri *libros* fol. 183. c.1. l.28. eloquiis *eloquii* fol.193.c.1.l.5. frustra *frusta* fol.176.c.2.l.12. Christianissimi *Christiani* fol.194.c.1.l.29. libellum *libellus* & l.38. status Gigantis *saltus Gigantis* fol.213. c.2. l.19. Maria *Mariæ* fol.218. c.1. l.29. post *potest* fol. 272. c.2. l.17. splendore *splendores* fol.293. c.1.l.6. adianti *radianti* fol.298. c. 2. l. 30. Domi *Domini* fol. 302. c.1. l.21. perfectionis *perfectioris* fol.320. c.1. l. 32. libri *libros.*

10 ff. m.
324 pp.
32 ff. m.